

of Eidur Gudjohnsen, choosing to use the Ireland international winner after not expecting him to be available as a cause of an injury.

Six-time winner AC Milan edged Man United by capitalizing when United goalkeeper Roy Carroll failed to hold a routine long-range shot. He dropped the ball, which Crespo produced into an empty net 12 minutes from the end.

The goal was a reward for Milan's well organized midfield play at Old Trafford. Coach Carlo Ancelotti, whose team won its last Champions League title on the same ground two seasons ago, will be delighted to return to Italy with a one-goal advantage.

"Tonight's victory is only a parenthesis, there are still 90 minutes to play and it won't be easy."

French champion Inter Milan led home with a nearly inimitable 10 lead over Werder Bremen. Striker Ivan Klipic, who had scored twice in his first game, was the hero. Striker Miroslav Klose to Klose was supposed to be recovering from a bad

Siege in J&K: Five persons, including two security personnel and a policeman, were killed as two militants stormed the divisional headquarters complex of the Jammu and Kashmir government at Jankpora on Thursday. The militants were killed after a four-hour gunbattle with se-

Mani: The Supreme Court on Tuesday asked the Delhi Police commissioner to provide adequate security to DU lecturer A R Geelani, accused in the Parliament attack case, following the recent killing of an him.

Budget: The Left parties on Thursday gave the go-ahead to the government on the Budget after assurances from the UPA that there would be no room for complaint.

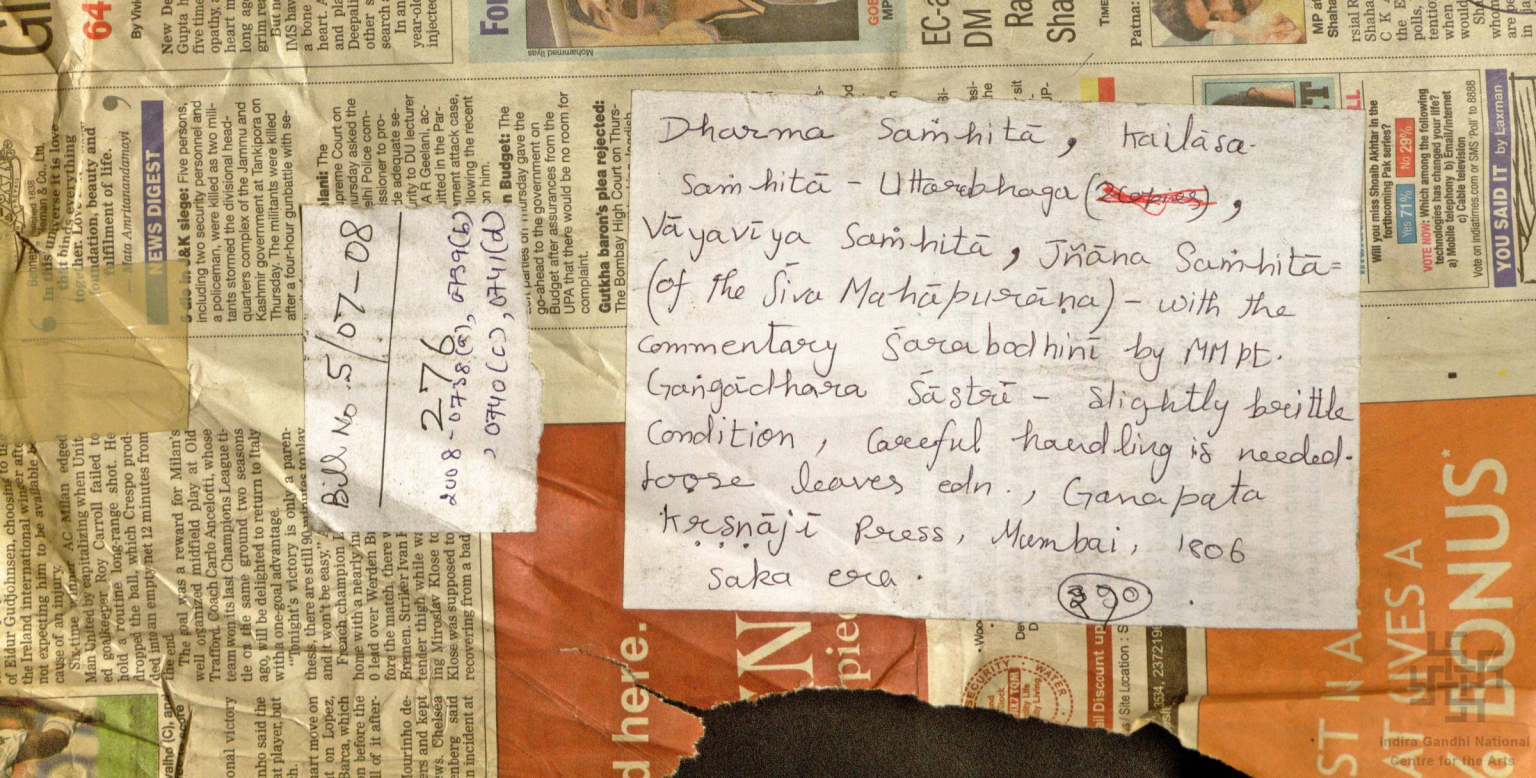
Gutkha baron's plea rejected: The Bombay High Court on Thursday

Bill No 5/07-08

2008-0738(6), 0739(6), 0740(6), 0741(6)

Dharma Samhitā, tailāsa-
 Samhitā - Uttarebhaga (~~2 copies~~),
 Vāyaviya Samhitā, Jñāna Samhitā =
 (of the Śiva Mahāpurāṇa) - with the
 commentary Sāra-bodhinī by MM Pt.
 Gaṅgādhara Śāstrī - slightly brittle
 condition, careful handling is needed.
 loose leaves edn., Ganapata
 Kṛṣṇājī Press, Mumbai, 1806
 saka era.

(290)

SANS
294.5
SHI
V-3

	KALANIDHI
	Rare Book Collection
	ACC No.: R-740
INCA	Date: 21.2.08

DATA ENTERED

Date: 21/9/08

Indira Gandhi National
Centre for the Arts

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीसर्वसदाशिवायनमः ॥ अथवायुसंहिताप्रारभ्यते ॥ श्रीमन्महेशाहिरण्यबाहवैवेदांतवेद्यायसुगसुगऽऽहवे ॥ जयप्रदायस्थिरभक्तियोगि
नांनमोद्विस्थासदैवयोगिनाम् ॥ १ ॥ ओंनमःशिवाय ॥ पुत्रप्राप्तिर्हरःसांवाहेदादीनांव्यवस्थितिः ॥ पुराणानांचसंख्यानंप्रथमेत्रिरूप्यते ॥ २ ॥
॥ तत्रादौभगवत्प्रणामरूपमंगलमाह ॥ नमइति ॥ सर्वजगन्मायाकर्तृत्वबोधकंभगवद्विशेषणमाह ॥ समस्तेति ॥ ईश्वरःसर्वभूतानांरुद्रदेशेर्जुनतिष्ठति
॥ भ्रामयन्सर्वभूतानियंत्रारूढानिमाययेत्याद्युक्तेरितिभावः॥ननुनिर्गुणस्यकथंभ्रमणहेतुत्वमतआह॥गौरीति॥अनेनमायोपहितस्यैवजगत्कर्तृत्वादिकमस्तीति

श्रीगणेशायनमः ॥ अथशिवमहापुराणांतर्गतवायवीयसंहितायांपूर्वभागःप्रारभ्यते ॥ नमःसमस्तसंसारचक्रधमण
हेतवे ॥ गौरीकुचतटद्वंद्वकुंकुमांकितवक्षसे ॥ १ ॥ उक्ताभगवतोलब्धंप्रसादादुपमन्युना ॥ नियमादुत्थितोवायुर्मध्यं
प्राप्तेदिशकरे ॥ २ ॥ ऋषयश्चापितेसर्वेनैमिपारण्यवासिनः ॥ अथाऽयमर्थःप्रष्टव्यइतिकृत्वाविनिश्चयम् ॥ ३ ॥
कृत्वायथास्वकंकृत्यंप्रत्यागत्ययथापुरा ॥ भगवंतमुपायांतंसमीक्ष्यसमुपाविशन् ॥ ४ ॥ अथाऽसौनियमस्यांतेभग
वानंबरोद्भवः ॥ मध्येमुतिसमाजस्यभेजेऋतंवरासनम् ॥ ५ ॥ सुखासनोपविष्टश्चवायुर्लोकनमस्कृतः ॥ श्रीमद्वि
भूतिमीशस्यहृदिकृत्वेदमब्रवीत् ॥ ६ ॥ तंप्रपद्येमहादेवंसर्वज्ञमपराजितं ॥ विभूतिःसकलयस्यचराचरमिदंजगत् ॥
॥ ७ ॥ इत्याकर्ण्यशुभांवाणीमृपयःक्षीणकल्मषाः ॥ विभूतिविस्तरंश्रोतुमूचुस्तेपरमंवचः ॥ ८ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ उ
क्तंभगवतावृत्तमुपमन्योर्महात्मनः ॥ क्षीरार्थेनापितपसायत्प्राप्तंपरमेश्वरात् ॥ ९ ॥ दृष्टोऽसौवासुदेवेनकृष्णोनाऽह्नि
ष्टकर्मणा ॥ धौम्याग्रजस्ततस्तेनकृतंपाशुपतंव्रतम् ॥ १० ॥

सूचितम् ॥ १ ॥ अतःपरंभगवान्वायुर्विरामेत्याह ॥ उक्तेति ॥ उपमन्युनाभगवतःप्रसादादुलब्धमुक्तानियमाद्वेतोर्मध्यादिनेउत्थितइत्यन्वयः ॥ २ ॥ अ
यमर्थइति ॥ तदानींप्रकांतइत्यर्थः ॥ ३ ॥ स्वकंकृत्यंमध्यान्हस्नानादिकं ॥ भगवंतंवायुम् ॥ ४ ॥ असौषायुः ॥ नियमस्यव्रतविशेषस्या॥अंबरोद्भवःनभस्वान् ॥
कृतमिति ॥ कल्पितमित्यर्थः ॥ ऋषिभिरितिशेषः ॥ ५ ॥ ईशस्थशिवस्य ॥ ६ ॥ यस्यशिवस्य ॥ ७ ॥ वाणीमिति ॥ वायोरितिशेषः ॥ ८ ॥ उक्तमिति
॥ भगवतात्वयोपमन्योर्वृत्तंवहुम्यार्थेनतपसायत्प्राप्ततदुक्तमित्यर्थः ॥ ९ ॥ असौउपमन्युः ॥ धौम्याग्रजःधौम्यर्षेर्ज्येष्ठभ्राता ॥ तेनकृष्णेन ॥ १० ॥

अतःपरमृषयोदपृच्छंस्तदाह ॥ कथमिति ॥ ११ ॥ निंदयन्निति ॥ दुःखबाहुल्यादितिभावः ॥ मुनिसत्तममुपमन्युं ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ तस्ये
ति ॥ तस्यमुनेरवलोकनादेवकृष्णस्यमलंनष्टमासीदित्यन्वयः ॥ यतइदं कर्ममायामयमित्यर्थः ॥ १५ ॥ १६ ॥ अग्निरित्यादिभिरिति ॥ अग्निरितिभ
स्मवायुरितिभस्मेत्यादिभिरित्यर्थः ॥ १७ ॥ कारयित्वेति ॥ कृष्णमितिसंबध्यते ॥ ढक्रोरन्यतरस्यामित्यनेनकृष्णस्यकर्मत्वम् ॥ तस्मैकृष्णाय ॥ १८ ॥
गुरुनियोगात्उपमन्युप्रेरणया ॥ १९ ॥ वर्षातिव्रतसंपूर्तिकाले ॥ २० ॥ २१ ॥ तस्मात्सांबेनदत्तत्वात् ॥ ततःशिवंसर्वविद्याद्युत्पादकत्वेनप्रशंसति ॥

प्राप्तंचपरमंज्ञानमितिप्रागेवशुश्रुम ॥ कथंसलब्धवान्कृष्णोज्ञानंपाशुपतंपरम् ॥ ११ ॥ वायुरुवाच ॥ स्वेच्छयाह्य
वतीर्णोपिवासुदेवःसनातनः ॥ निंदयन्निवमानुष्यंददर्शमुनिसत्तमम् ॥ १२ ॥ रुद्राक्षमालाभरणंजटामंडलमंडित
म् ॥ तच्छिष्यभूतैर्मुनिभिःशास्त्रैर्वेदमिवाऽऽवृतम् ॥ १३ ॥ शिवध्यानरतंशांतमुपमन्युंमहाद्युतिम् ॥ नमश्चकारतं
दृष्ट्वाहृष्टसर्वतनूरुहः ॥ १४ ॥ बहुमानेनकृष्णोसौत्रिःकृत्वातुप्रदक्षिणम् ॥ तस्यावलोकनादेवमुनेःकृष्णस्यधीमतः ॥
॥ १५ ॥ नष्टमासीन्मलंसर्वमायेयंकर्मएवच ॥ ततःक्षीणमलंकृष्णमुपमन्युर्यथाविधि ॥ १६ ॥ भस्मनोद्धूल्यतमंत्रै
रग्निरित्यादिभिःक्रमात् ॥ अथपाशुपतंसाक्षाद्गतंद्वादशमासिकं ॥ १७ ॥ कारयित्वामुनिस्तस्मैददौज्ञानमनुत्तमम्
॥ ततःप्रभूतितंकृष्णमुनयःशंसितव्रताः ॥ १८ ॥ दिव्याःपाशुपताःसर्वेपरिवृत्योपतस्थिरे ॥ ततोगुरुनियोगाद्वै
कृष्णःपरमशक्तिमान् ॥ १९ ॥ तपश्चकारपुत्रार्थंसांबमुद्दिश्यशंकरम् ॥ तपसातेनवर्षातिदृष्ट्वादेवंमहेश्वरं ॥ २० ॥ सां
बंसगणमव्यग्रोलब्धवान्पुत्रमात्मनः ॥ यस्मात्सांबोमहादेवःप्रददौपुत्रमात्मनः ॥ २१ ॥ तस्माज्जांबवतीसूनुंसांबं
चक्रेसनामतः ॥ पुराणंधर्मशास्त्रंचविद्याह्येताश्चतुर्दश ॥ २२ ॥ आयुर्वेदोधनुर्वेदोगांधर्वश्चेत्यनुक्रमात् ॥ अर्थशा
स्त्रंपरंतस्माद्विद्याह्यष्टादशस्मृताः ॥ २३ ॥

पुराणमिति ॥ पुराणंब्राह्मादि ॥ धर्मशास्त्रंस्मृतयःएतदादयः ॥ तदुक्तंयाज्ञवल्क्येन ॥ पुराणंन्यायमीमांसाधर्मशास्त्रांगमिश्रिताः ॥ वेदाःस्थानानिविद्यानां
धर्मस्यचचतुर्दशेति ॥ नंदिपुराणेपि ॥ षडंगाश्चतुरोवेदाधर्मशास्त्रंपुराणकम् ॥ मीमांसातर्कशास्त्रंचह्येताविद्याश्चतुर्दशेति ॥ २२ ॥ उपवेदानाह ॥ आयु
रिति ॥ तत्रायुर्वेदःऋग्वेदस्योपवेदः ॥ धनुर्वेदोयजुषः ॥ गांधर्वश्चसाम्नः ॥ अर्थशास्त्रंनीतिशास्त्रम् ॥ तदथर्ववेदस्य ॥ २३ ॥

भिन्नवर्त्मनां विभिन्नविषयप्रतिपादिकानाम् ॥ आदिकर्तैति ॥ निःश्वासरूपेण प्रकाशक इत्यर्थः ॥ अस्य महतो भूतस्य निःश्रुतं यदेतद्वेद इत्यादि श्रुतेः ॥ न कश्चिद्देवकर्तास्तीति पराशरस्मृतः ॥ अस्प्रवेदस्य सर्वज्ञः कल्पादौ परमेश्वरः ॥ व्यञ्जकः केवलं विप्रतिवर्तमान संशयः ॥ ब्रह्माणं मुनयः पूर्वतस्मै सुष्ठु ह्यम
हेश्वरः ॥ दत्तवानखिलां वेदान्विप्रा आत्मनि संस्थितान् ॥ ब्रह्मणा चोदितो विष्णुर्व्यास रूपी द्विजोत्तमः ॥ हिताय सर्वभूतानां वेदभेदान्करोति स इति मात्स्या
ञ्च ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ प्रथममिति ॥ सर्वशास्त्राणां मध्ये प्रथमं पुराणं स्मृतं प्रकाशितं ॥ मत्स्यपुराणेऽपि पुराणं सर्वशास्त्राणां प्रथमं ब्रह्मणा स्मृतं अनन्तरं च
वक्त्रेभ्यो वेदास्तस्य विनिर्गताः ॥ पुराणमेकमेवासीत्तदा कल्पांतरे न च ॥ त्रिवर्गसाधनं पुण्यं शतकोटिप्रविस्तरमिति ॥ २७ ॥ तस्य ब्रह्मणः ॥ तन्मुखात् ब्रह्ममुखा

अष्टादशानां विद्यानामेतासां भिन्नवर्त्मनाम् ॥ आदिकर्ता कविः साक्षाच्छूलपाणिरिति श्रुतिः ॥ २४ ॥ सहि सर्वजग
न्नाथः सिसृक्षुरखिलं जगत् ॥ ब्रह्माणं विदधे साक्षात्पुत्रमग्रे सनातनम् ॥ २५ ॥ तस्मै प्रथमपुत्राय ब्रह्मणे विश्वयोनये
॥ विद्याश्चैमाददौ पूर्वविश्वसृष्ट्यर्थमीश्वरः ॥ २६ ॥ लब्धविद्येन तेनापि प्रजासृष्टिं वितन्वता ॥ प्रथमं सर्वशास्त्राणां पुराणं
ब्रह्मणा स्मृतं ॥ २७ ॥ अनन्तरं तु वक्त्रेभ्यो वेदास्तस्य विनिर्गताः ॥ प्रवृत्तिः सर्वशास्त्राणां तन्मुखाद्भवत्ततः ॥ २८ ॥
यदाऽस्य विस्तरं शक्तानां धिगंतुं प्रजाभुवि ॥ तदा विद्यासमासार्थं विश्वेश्वरनियोगतः ॥ २९ ॥ द्वापरांतेषु विश्वात्मा विष्णुः
सर्वजगन्मयः ॥ व्यासनाम्ना चरत्यस्मिन्नवतीर्य महीतले ॥ ३० ॥ स पुनर्द्वापरे चाऽस्मिन्कृष्णद्वैपायनारुख्यया ॥ अ
रण्यामिव हव्याशीसत्यवत्याम जायत ॥ ३१ ॥ मतिमंथानमाविध्य येन वेदमहार्णवात् ॥ प्रकाशो जनितो लोके महा
भारतचंद्रमाः ॥ ३२ ॥ संक्षिप्य स पुनर्वेदांश्चतुर्द्वाकृतवान्मुनिः ॥ व्यस्तवेदतया लोके वेदव्यास इति श्रुतः ॥ ३३ ॥
पुराणमपि संक्षिप्तं चतुर्लक्षप्रमाणतः ॥ अद्यापि देवलोके तच्छतकोटिप्रविस्तरम् ॥ ३४ ॥ यो विद्याच्चतुरो वेदान्सां
गोपनिषदो द्विजः ॥ न चेत्पुराणं संविद्यान्नैव स स्याद्विचक्षणः ॥ ३५ ॥

त ॥ २८ ॥ अस्य विद्यातत्त्वस्य ॥ विद्यासमासार्थं विस्तृतविद्यानां संक्षेपार्थम् ॥ २९ ॥ व्यासनाम्नेति ॥ व्यासो नारायणः साक्षादित्युक्तः ॥ ३० ॥ ह
व्याशी अग्निः ॥ अजायतेति ॥ पराशरमहर्षेरिति शेषः ॥ ३१ ॥ व्यासं प्रशंसति ॥ मतीति ॥ मतिरूपं मंथनदंडमित्यर्थः ॥ येन व्यासेन ॥ प्रकाशः तत्त्वबो
धकत्वेन प्रकाशरूपः ॥ ३२ ॥ वेदव्यास इति नाम्नः प्रवृत्तिनिमित्तमाह ॥ संक्षिप्येति ॥ ३३ ॥ चतुर्लक्षेति ॥ इह लोके स्तीति शेषः ॥ ३४ ॥ वेदार्थतत्त्वं
पुराणदर्शनेनैव जायत इत्याह ॥ यद्विति ॥ नारदीयेऽपि ॥ वेदाः प्रतिष्ठिता देवि पुराणैर्नात्र संशयः ॥ विभेत्यल्पश्रुताद्देवो मामग्रं प्रतरिष्यतीति ॥ ३५ ॥

॥ ३६ ॥ पुराणलक्षणमाह॥सर्गश्चेति॥ प्रतिसर्गःप्रलयः अवांतरसर्गोवा ॥ ३७ ॥ पुराणसंख्यामाह॥दशधेति ॥ क्रमेणपुराणनामान्याह॥ब्राह्ममिति ॥ ३८ ॥ ३९ ॥
 ॥ ४० ॥ तुरीयंचतुर्थम् ॥ शार्वर्षवस्यशिवस्यमहात्म्यप्रतिपादकम् ॥ देवलोकेस्थिताशिवग्रंथसंख्यामाह ॥ ग्रंथेति ॥ ग्रंथोऽनुष्टुप्छंदस्कःश्लोकः ॥ ४१ ॥ तदुक्ते

इतिहासपुराणाभ्यांवेदंसमुपबृंहयेत् ॥ विभेत्यल्पश्रुताद्वेदोमामयंप्रतरिष्यति ॥ ३६ ॥ सर्गश्चप्रतिसर्गश्चवंशोमन्वं
 तराणिच ॥ वंशानुचरितंचेतिपुराणंपंचलक्षणम् ॥ ३७ ॥ दशधाचाऽष्टधाचैतत्पुराणमुपदिश्यते ॥ ब्राह्मपाद्मवैष्णवंच
 शैवंभागवतंतथा ॥ ३८ ॥ भविष्यंनारदीयंचमार्कंडेयमतःपरम् ॥ आग्नेयंब्रह्मवैवर्तेलैंगंवाराहमेवच ॥ ३९ ॥ स्कांदं
 चवामनंचैवकौर्ममात्स्यंचगारुडम् ॥ ब्रह्मांडंचातिपुण्योऽयंपुराणानामनुक्रमः ॥ ४० ॥ तत्रशैवंतुरीयंच्छार्वंसर्वार्थसा
 धकम्॥ग्रंथलक्षप्रमाणंतद्व्यस्तंद्वादशसंहितम् ॥ ४१ ॥ निर्मितंतच्छिवेनैवतत्रधर्मःप्रतिष्ठितः॥तदुक्तेनैवधर्मेणशैवास्त्रैव
 णिकानराः॥४२॥एकजन्मनिमुच्यंतेप्रसादात्परमेष्ठिनः॥तस्माद्विमुक्तिमन्विच्छन्शिवमेवसमाश्रयेत्॥४३॥तमाश्रि
 त्यैवदेवानामपिमुक्तिर्नचाऽन्यथा ॥ यदिदंशैवमाख्यातंपुराणंवेदसंमितम् ॥ ४४ ॥ तस्यभेदान्समासेनब्रुवतोमेनि
 बोधत ॥ विद्येश्वरंतथारौद्रंवैनायकमनुत्तमम् ॥ ४५ ॥ औमंमातृपुराणंचैवरुद्रैकादशकंतथा ॥ कैलासंशतरुद्रंचको
 टिरुद्राख्यमेवच ॥ ४६ ॥ सहस्रकोटिरुद्राख्यंवायवीयंततःपरम् ॥ धर्मसंज्ञंपुराणंचेत्येवंद्वादशसंहिताः ॥ ४७ ॥
 विद्येशंदशसाहस्रमुदितंग्रंथसंख्यया ॥ रौद्रंवैनायकंचौमंमातृकाख्यंततःपरम् ॥ ४८ ॥ प्रत्येकमष्टसाहस्रत्रयोद
 शसहस्रकम् ॥ रुद्रैकादशकाख्यंयत्कैलासंपट्सहस्रकम् ॥ ४९ ॥ शतरुद्रंदशप्रोक्तंकोटिरुद्रंतथैवच ॥ सहस्रको
 टिरुद्राख्यंदशसाहस्रकंतथा ॥ ५० ॥ यदेतद्वायुनाप्रोक्तंचतुःसाहस्रमीरितम् ॥ तथापंचसहस्रंतुयदेतद्वर्मनामकम्
 ॥ ५१ ॥ तदेवंलक्षमुद्दिष्टंशैवंशाखाविभेदतः ॥ चतुःसहस्रकंचतुवायुनासमुदीरितम् ॥ ५२ ॥

नशिवोक्तेन ॥ ४२ ॥ परमेष्ठिनःशिवस्य ॥ ४३ ॥ तंशिवम् ॥ ४४ ॥ द्वादशानांभागानांसंहितारूपाणांनामान्याह ॥ विद्येश्वरमिति ॥ ४५ ॥ ४६ ॥
 ॥ ४७ ॥ उक्तानांभागानांप्रत्येकंसंख्यामाह ॥ विद्येशमिति ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ शाखाविभेदतःशाखारूपसंहिताभेदात् ॥ ५२ ॥

अत्रेदं बोध्यं यद्यप्यत्रैतत्पुराणस्य लक्षसंख्येयं कथापि देवलोके स्थिता सा वेदितव्या अत्र तु चतुर्विंशतिसहस्रकमेव चतुर्विंशतिसहस्रं शैवमिति श्रीमद्भागवतोक्तेः ॥ एवं यद्यपि हादशसंहिता उक्तास्तथापि यावत्योत्रोपलब्धास्तद्यत्यो व्याख्यायन्ते ॥ ज्ञानसंहितायाः पृथगपरिगणनेऽपि उक्तास्वेव संहितास्वंतर्भावो वेदितव्यः ॥ भिन्नैव वा कृतास्तु ॥ वर्तयिष्यामि कथयिष्यामि ॥ भागहयेति ॥ पूर्वोत्तरार्थयुतमित्यर्थः ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ इति श्रीशैवमहापुराणवायवीयसंहिताटीकायां सारबोधेन्यां पूर्वभागे विद्यावतारकथनं नाम प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ अन्नमः शिवाय ॥ जिज्ञासवः परंतत्त्वं ब्रह्माणं मुनयोगताः ॥ तेनोक्तं शिवमाहात्म्यं श्रुत्वा ज

तदिदं वर्तयिष्यामि भागद्वयसमन्वितम् ॥ नाऽवेदविदुषे वाच्यमिदं शास्त्रमनुत्तम् ॥ ५३ ॥ न चैवाऽश्रद्धधानाय नाऽपु
राणविदे तथा ॥ परीक्षिताय शिष्याय धार्मिकायानसूयवे ॥ प्रदेयं शिवभक्ताय शिवधर्मानुसारिणे ॥ ५४ ॥ पुराण
संहितायस्य प्रसादान्मयि वर्तते ॥ ५५ ॥ नमो भगवते तस्मै व्यासाय ऽमिततेजसे ॥ ५६ ॥ इति श्रीशैवमहापुराणे
वायवीयसंहितायां पूर्वभागे विद्यावतारकथनं नाम प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ सूत उवाच ॥ पुराकालेन महता कल्पेऽतीते
पुनः पुनः ॥ अस्मिन्नुपस्थिते कल्पे प्रवृत्ते सृष्टिकर्मणि ॥ १ ॥ प्रतिष्ठितायां वार्तायां प्रबुद्धा सुप्रजासु च ॥ मुनीनां षट्कु
लीयां नांब्रुवतामि तरतरम् ॥ २ ॥ इदं परमिदं नेति विवादः सुमहानभूत् ॥ परस्य दुर्निरूपत्वात् ज्ञातस्तत्र निश्चयः ॥
॥ ३ ॥ तेऽभिजग्मुर्विधातारं द्रष्टुं ब्रह्माणमव्ययम् ॥ यत्राऽऽस्ते भगवान् ब्रह्मास्तूयमानः सुरासुरैः ॥ ४ ॥ मेरुशृंगेशु
भेरम्ये देवदानवसंकुले ॥ सिद्धचारणसंवाधेयक्षगंधर्वसेविते ॥ ५ ॥ विहंगसंगसंघुष्टे मणिविद्रुमभूषिते ॥ निकुंज
कंदरदरीगुहानिर्झरशोभिते ॥ ६ ॥ तत्र ब्रह्मवनं नाम नाना मृगसमाकुलम् ॥ दशयोजनविस्तीर्णं शतयोजनमायत
म् ॥ ७ ॥ सुरसामलपानीयपूर्णरम्यसरोवरम् ॥ मत्तभ्रमरसंछन्नरम्यपुष्पितपादपम् ॥ ८ ॥ तरुणादित्यसंका
शंतत्रचारुमहत्पुरम् ॥ दुर्धर्षबलवृक्षानादैत्यदानवरक्षसाम् ॥ ९ ॥

गुस्तदाज्ञया ॥ १ ॥ नैमिशं ब्रह्मणा प्रोक्तं सत्कर्तुं समुद्यताः ॥ एतत्कथानकं दिव्यं द्वितीये धनिरूप्यते ॥ २ ॥ अस्मिन् श्वेतवाराहाख्ये ॥ १ ॥ वार्तायां सृष्टि
प्रवर्तनरूपायां प्रबुद्धा सुप्रकृष्टज्ञानयुक्तासु ॥ २ ॥ इदमिति ॥ इदमेव परं ब्रह्म तत्त्वमस्तीदमेति विवादो वाक्यलहइत्यर्थः ॥ परस्य ब्रह्मणः ॥ ३ ॥ ते मुनयः ॥ ४
॥ ५ ॥ विद्रुमः प्रवालः ॥ ६ ॥ ब्रह्मवनस्य परिमाणमाह ॥ दशोति ॥ आयतदीर्घं ॥ ७ ॥ तदेव विशिनष्टि ॥ सुरसेति ॥ ८ ॥ तत्र ब्रह्मवने पुरं नगरं तद्वि
शिनष्टि ॥ दुर्धर्षमित्यादिना ॥ ९ ॥

॥ ३ ॥

जांबूनदंसुवर्ण ॥ निर्व्यूहोनागदंतः ॥ वलभीगोपानसी ॥ प्रतोलारथ्या ॥ १० ॥ लेलिहानमास्वादवत् ॥ अत्युच्चमितियावत् ॥ ११ ॥ तस्मिन्पुरे ॥ सा
ध्यैः देवविशेषैः ॥ १२ ॥ चामीकरंसुवर्ण ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ सरस्वत्यादेव्या ॥ १६ ॥ तंत्रह्माणं ॥ १७ ॥ १८ ॥ प्रधानदेहाय त्रिगुणात्मकप्रकृ
तिशरीराय ॥ प्रधानक्षोभकारिणे प्रकृतिवैषम्यावस्थाकारिणे त्रयोविंशतिभेदेन महदादितत्त्वभेदेन विकृतायाप्यविकारिणे ॥ १९ ॥ ब्रह्मांडेति ॥ ब्रह्मांडं जातं

तप्तजांबूनदमयंप्रांशुप्राकारतोरणम् ॥ निर्व्यूहवलभीकूटप्रतोलैशतमंडितम् ॥ १० ॥ महार्हमणिचित्राभिलेखि
हानमिवांबरम् ॥ महाभवनकोटीभिरनेकाभिरलंकृतम् ॥ ११ ॥ तस्मिन्निवसति ब्रह्मासाध्यैः सार्धं प्रजापतिः ॥ त
त्र गत्वा महात्मानं साक्षाल्लोकपितामहम् ॥ १२ ॥ ददृशुर्मुनयो देवादेवर्षिगणसेवितम् ॥ शुद्धचामीकरप्रख्यंस
र्वाभरणभूषितम् ॥ १३ ॥ प्रसन्नवदनं सौम्यं पद्मपत्राय तेक्षणम् ॥ दिव्यकांतिसमायुक्तं दिव्यगंधानुलेपनम् ॥ १४ ॥
दिव्यशुक्लांबरधरं दिव्यमालाविभूषितम् ॥ सुरासुरेन्द्रयोगीन्द्रवन्द्यमानपदांबुजं ॥ १५ ॥ सर्वलक्षणयुक्तांग्यालब्ध
चामरहस्तया ॥ भ्राजमानं सरस्वत्याप्रभयेव दिवाकरम् ॥ १६ ॥ तं दृष्ट्वा मुनयः सर्वे प्रहृष्टवदनेक्षणाः ॥ शिरस्यंज
लिमाधाय तुष्टुवुः सुरपुंगवम् ॥ १७ ॥ मुनय ऊचुः ॥ नमस्त्रिमूर्तये तुभ्यं सर्गस्थित्यंतहेतवे ॥ पुरुषाय पुराणाय ब्रह्मणे
परमात्मने ॥ १८ ॥ नमः प्रधानदेहाय प्रधानक्षोभकारिणे ॥ त्रयोविंशतिभेदेन विकृतायाविकारिणे ॥ १९ ॥ नमो
ब्रह्मांडजाताय ब्रह्मांडोदरवर्तिने ॥ तत्र संसिद्धकार्याय संसिद्धकरणाय च ॥ २० ॥ नमोस्तु सर्वलोकाय सर्वलोकवि
धायिने ॥ सर्वात्मदेहसंयोगवियोगविधिहेतवे ॥ २१ ॥ त्वयैव निखिलं सृष्टं संवृतं पालितं जगत् ॥ तथापि मायया
नाथनविघ्नस्त्वां पितामह ॥ २२ ॥ सूत उवाच ॥ एवं ब्रह्मामहाभागैर्महर्षिभिरभिष्टुतः ॥ प्राह गंभीरयावाचामुनीन्
प्रल्हादयन्निव ॥ २३ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ऋषयो हे महाभागामहासत्त्वामहौजसः ॥ किमर्थं सहिताः सर्वे यूयमत्र समाग
ताः ॥ २४ ॥ तमेवंवादिनं देवं ब्रह्माणं ब्रह्मवित्तमाः ॥ वाग्भिर्विनयगर्भाभिः सर्वे प्रांजलयोऽब्रुवन् ॥ २५ ॥

यस्मात्तस्मादित्यर्थः ॥ तथापि ब्रह्मांडोदरवर्तिने ब्रह्मांडमध्ये स्थिताय ॥ तत्र ब्रह्मांडे ॥ कार्यपंचीकृतमहाभूतात्मकसृष्ट्यादिरूपं ॥ करणान्यपंचीकृतमहाभू
तानि ॥ २० ॥ सर्वलोकाय सर्वदर्शिने ॥ २१ ॥ सर्वात्मेश्यायुक्तं विवृत्त्याहुः ॥ त्वयेति ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥

॥ ३ ॥

अंधकारेण अविद्या ॥ परब्रह्म ॥ २६ ॥ २७ ॥ ऋषयस्तेयदृच्छन्तदाह ॥ कइति ॥ विशुद्धः वस्तुतोमायाशून्यः परिपूर्णः व्यापकः शाश्वतो नित्यः ॥ २८ ॥
 ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ध्यात्वेति ॥ शिवतस्वमिति शेषः ॥ ३२ ॥ यतइति ॥ यतः ब्रह्मणः सकाशात्वाचः मनसा सह तदप्राप्य अज्ञात्वानिवर्तते निर्दुक्तमशक्ताभवं
 तीत्यर्थः ॥ यस्य ब्रह्मणः आनंदं निरतिशयसुखं विद्वान् कुतोपि विभेति ॥ अविद्यायानिवृत्तत्वेन भयकारणाभावादिति भावः यतोवाचो निवर्तते अप्राप्य मनसा
 सह आनंदं ब्रह्मणो विद्वान् न विभेति कुतश्चेतीति ब्रह्मवद्भ्यां ॥ ३३ ॥ भूतान्याकारादीनि ॥ इंद्रियाणि वागादीनि चक्षुरादीनि च ॥ ३४ ॥ कारणानां स
 मुनय ऊचुः ॥ भगवन्नंधकारेण महता वयमावृताः ॥ खिन्ना विवदमानाश्च न पश्यामोऽत्र यत्परम् ॥ २६ ॥ तंहिसं
 र्वजगद्वाता सर्वकारणकारणम् ॥ त्वया ह्यविदितं नार्थनेह किंच न विद्यते ॥ २७ ॥ कः पुमान्सर्वसत्त्वेभ्यः पुराणः पुरुषः
 परः ॥ विशुद्धः परिपूर्णश्च शाश्वतः परमेश्वरः ॥ २८ ॥ केनैव विप्रकृत्येन प्रथमं सृज्यते जगत् ॥ अंतकाले पुनः सर्वं क
 स्मिन् प्रलयमप्यति ॥ २९ ॥ कस्य भूतानि वश्यानि कः सर्वविनियोजकः ॥ कथं स पुरुषः शक्यो द्रष्टुमस्माभिरीश्वरः ॥
 ॥ ३० ॥ एवं पृष्टस्तदा ब्रह्मा विस्मयस्मे रवीक्षणः ॥ देवानां दानवानां च मुनीनामपि सन्निधौ ॥ ३१ ॥ उत्थाय सुचिरं
 ध्यात्वा रुद्र इत्युच्चरन् गिरम् ॥ आनंदं क्षिप्रं सर्वांगः कृतांजलि रभाषत ॥ ३२ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ यतोवाचो निवर्तते अप्रा
 प्य मनसा सह ॥ आनंदं यस्यैव विद्वान् न विभेति कुतश्चन ॥ ३३ ॥ यस्मात्सर्वमिदं ब्रह्म विष्णुरुद्रैर्द्रपूर्वकम् ॥ सह भूतै
 र्द्रियैः सर्वैः प्रथमं संप्रसूयते ॥ ३४ ॥ कारणानां च यो धाता ध्याता परमकारणम् ॥ न संप्रसूयतेऽन्यस्मात् कुतश्चन क
 दाचन ॥ ३५ ॥ सर्वैश्चर्येण संपन्नो नाम्ना सर्वेश्वरः स्वयम् ॥ सर्वैर्मुमुक्षुभिर्धर्यैः शंभुराकाशमध्यगः ॥ ३६ ॥ योऽग्रे
 मां विदधे पुत्रं ज्ञानं च प्रहिणोति मे ॥ यत्प्रसादान्मया लब्धं प्राजापत्यमिदं पदं ॥ ३७ ॥ ईशो वृक्ष इव स्तब्धो य एको दिवि
 तिष्ठति ॥ येनेदमखिलं पूर्णं पुरुषेण महात्मना ॥ ३८ ॥ एको बहूनां जंतूनां निष्क्रियाणां च सत्क्रियः ॥ य एको बहुधा
 बीजं करोति समेश्वरः ॥ ३९ ॥

ष्टिकारणानामाकाशादीनां ॥ ध्यातेति ॥ नारायणपरो ध्यातेति श्रुतेः ॥ परमकारणं शिवः परमकारणत्वे हेतुमाह नेति ॥ ३५ ॥ आकाशमध्यगः दृढाकाशे
 स्थितः ॥ ३६ ॥ प्रहिणोति ददाति स्म ॥ प्राजापत्यं प्रजानामाधिपत्यरूपं ॥ ३७ ॥ ईश इति य एक ईशो वृक्ष इव स्तब्धो निश्चलो दिव्याकाशे तिष्ठति ॥ जगन्नि
 यंतृत्वेनास्त इत्यर्थः वृक्ष इव स्तब्धो दिवितिष्ठत्येकस्तेनेदं पूर्णं परिगृहीतममृतेन सर्वमिति श्रुतेः ॥ येनेदमिति ॥ येनेदं भूतं भुवनं भविष्यत्परिगृहीतममृतेन सर्वमि
 ति श्रुतेः ॥ ३८ ॥ एक इति ॥ बहूनां प्राणिनां निष्क्रियाणां क्रियाशून्यानां सत्क्रियः सती साध्वी क्रियायस्मात्सः सत्कर्मसु प्रेरक इत्यर्थः ॥ ३९ ॥

ईशतइति ॥ ईशते ईष्टे ॥ आर्षबहुवचनम् ॥ एकइति ॥ एकएवरुद्रोवतस्थेनद्वितीयइतिश्रुतेः ॥ ४० ॥ लक्षयन्प्रकाशयन्धितिष्ठतिव्याप्नोति ॥ ४१ ॥ कालेति ॥ कालःप्रसिद्धःआत्माबुद्धिस्ताभ्यामुक्तानिकारणानिआकाशादीनि ॥ अधितिष्ठतीत्यग्निमेणसंबध्यते ॥ ४२ ॥ यदेति ॥ यदासृष्टेःप्राक्तमएवासीत्तदानदिवसादिकमासीदित्यर्थः ॥ नासदासीन्नोसदासीत्तदानीं ॥ नासीद्रजोनोव्योमापरोयत् ॥ तमआसीत्तमसःगूढमग्रेप्रकृतमितिश्रुतेः ॥ प्रज्ञाबुद्धिः ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ क्षरंस्वर्वाणिभूतानि ॥ अक्षरमविनाशिकूटस्थःपुरुषः ॥ ४६ ॥ तदभिध्यानात्शिवाभिध्यानात् पशोर्जावस्यअंतःअंतकाले ॥ ४७ ॥

जीवैरेभिरिमाल्लोकान्सर्वानीशोयईशते ॥ यएकोभगवान् रुद्रो न द्वितीयोऽस्तिकश्चन ॥ ४० ॥ सदाजनानां तद्दयं सन्निविष्टोऽपि यः परैः ॥ अलक्ष्यो लक्षयन् विश्वमधितिष्ठति सर्वदा ॥ ४१ ॥ यस्तु कालात्मयुक्तानिकारणान्यखिला न्यपि ॥ अनंतशक्तिरेको वै भगवानधितिष्ठति ॥ ४२ ॥ यदा तमस्तन्न दिवानरात्रिर्न सदप्यसत् ॥ केवलः शिव एवै कोयस्मात्प्रज्ञाविनिःसृता ॥ ४३ ॥ यस्य पुंसः पराशक्तिर्भावगम्यामहीयसी ॥ निर्गुणास्वगुणैरेव निर्गूढानिष्कला शिवा ॥ ४४ ॥ न तस्य कार्यकरणेन समानो न चाऽधिकः ॥ स्वाभाविकी पराशक्तिर्नित्याज्ञानक्रिया अपि ॥ ४५ ॥ यच्चेदं क्षरमव्यक्तं यदप्यमृतमक्षरम् ॥ तावुभावक्षरात्मानावेको देवः स्वयं हरः ॥ ४६ ॥ ईशते तदभिध्यानाद्योजनात् त्वभावतः ॥ भूयोऽप्यस्य पशोरंते विश्वमायानिवर्तते ॥ ४७ ॥ यस्मिन्नभासते विद्युन्नसूर्यो न च चंद्रमाः ॥ यस्य भासा विभाती दमित्येषा शाश्वती श्रुतिः ॥ ४८ ॥ एको देवो महादेवो विज्ञेयस्तु महेश्वरः ॥ न तस्य परमं किंचित्पदं समधिगम्यते ॥ ४९ ॥ अयमादिरनाद्यंतः स्वभावादेव निर्मलः ॥ स्वतंत्रः परिपूर्णश्च स्वेच्छाधीनचराचरः ॥ ५० ॥ अप्राकृतवपुः श्रीमाल्लक्ष्यलक्षणवर्जितः ॥ अमुक्तो मोचकश्चायमकालः कालचोदकः ॥ ५१ ॥ सर्वोपरिकृतावासः सर्वावासश्च सर्ववित् ॥ षड्विधा ध्वमयस्यास्य सर्वस्य जगतः पतिः ॥ ५२ ॥ उत्तरोत्तरभूतानामुत्तरश्च निरुत्तरः ॥ अनंतमहिमा भूमिरनवच्छिन्नवैभवः ॥ ५३ ॥ अशेषविषयामो घशुद्धबुद्धिविजृम्भणः ॥ आत्मशक्त्यमृतास्वादप्रमोदरसिको युवा ॥ ५४ ॥

यस्मिन् शिवे ॥ यस्य शिवस्य ॥ यस्य भासा सर्वा मिदं भातीति श्रुतिः ॥ ४८ ॥ परमंतत्त्वं ॥ ४९ ॥ तन्न हेतुमाह ॥ अयमिति ॥ निर्मलः निर्गुणः ॥ ५० ॥ अमुक्तइति ॥ स्वयं माया संबद्धोपीत्यर्थः ॥ मोचकइति ॥ भक्तानामिति शेषः ॥ ५१ ॥ षड्विधेति ॥ वक्ष्यमाणषडध्वयुक्तस्य ॥ ५२ ॥ उत्तरेति ॥ अत्युत्तमा नामप्युत्तमइत्यर्थः ॥ अतएव ॥ निरुत्तरः सर्वोत्कृष्टः ॥ अनवच्छिन्नवैभवः अपरिच्छिन्नैश्वर्यः ॥ ५३ ॥ अशेषेति ॥ अशेषेषु शब्दादिविषयेषु या अमो घशुद्धबुद्धिः भक्तहितकारि निर्मलज्ञानंतया विजृम्भणो व्यापनशीलः ॥ आत्मेति ॥ आत्मशक्तिरेवामृतं तदास्वादप्रमोदरसिकः ॥ ५४ ॥

॥ ५५ ॥ ५६ ॥ अतुलः अनुपमः ॥ ५७ ॥ एष्यतीति ॥ यत्प्रयत्यभिसंविशंतीति श्रुतेः ॥ सर्वनियोजकः सर्वप्रेरकः ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ भावार्थ ईश्वरचितन प्रसादाद्यर्थम्
॥ ६० ॥ तस्य भगवतः ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ त्रैविध्यमाह ॥ अस्मदादीति ॥ ततः सूक्ष्मात् ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ शिवइति ॥ शिवभक्तिरेव परंगुह्यं नान्यदित्यर्थः ॥ तया युक्तः

अनंतानंदसंदोहमकरंदमधुव्रतः ॥ अखंडजगदंडानां पिंडीकरणपंडितः ॥ ५५ ॥ औदार्यवीर्यगांभीर्यमाधुर्यमकरालयः ॥ नैवाऽस्य सदृशं वस्तुनाधिकं चापि किंचन ॥ ५६ ॥ अतुलः सर्वभूतानां राजराजश्च तिष्ठति ॥ अनेन चित्रकृत्येन प्रथमं सृज्यते जगत् ॥ ५७ ॥ अंतकाले पुनश्चेदंतस्मिन् प्रलयमेष्यति ॥ अस्य भूतानि वश्यानि अयं सर्वनियोजकः ॥ ५८ ॥ अयं तु परया भक्त्या दृश्यते नाऽन्यथा क्वचित् ॥ व्रतानि सर्वदानानि तपांसि नियमास्तथा ॥ ५९ ॥ कथितानि पुरासद्भिर्भावार्थेनाऽत्र संशयः ॥ हरिश्चाहं च रुद्रश्च तथान्ये च सुरासुराः ॥ ६० ॥ तपोभिरुग्रैरद्यापि तस्य दर्शनं कांक्षिणः ॥ अदृश्यः पतितैर्मूढैर्दुर्जनैरपि कुत्सितैः ॥ ६१ ॥ भक्तैरंतर्बहिश्चापि पूज्यः संभाष्य एव च ॥ तदिदं त्रिविधं रूपं स्थूलं सूक्ष्मं ततः परम् ॥ ६२ ॥ अस्मदाद्यमरैर्दृश्यं स्थूलं सूक्ष्मं तु योगिभिः ॥ ततः परं तु यन्नित्यं ज्ञानमानंदमव्ययम् ॥ ६३ ॥ तन्निष्ठैस्तत्परैर्भक्तैर्दृश्यं तद्व्रतमास्थितैः ॥ बहुना त्रकिमुक्तेन गुह्याद्गुह्यतरं परम् ॥ ६४ ॥ शिवे भक्तिर्न संदेहस्तया युक्तो विमुच्यते ॥ प्रसादादेव सा भक्तिः प्रसादो भक्तिसंभवः ॥ ६५ ॥ यथा वाऽकुरतो बीजं बीजतो वा यथाऽकुरः ॥ प्रसादपूर्विका एव पशोः सर्वत्र सिद्धयः ॥ ६६ ॥ स एव साधनैरंते सर्वैरपि च साध्यते ॥ प्रसादसाधनं धर्मः स च वेदेन दर्शितः ॥ ६७ ॥ तदभ्यासवशात् साम्यं पूर्वयोः पुण्यपापयोः ॥ साम्यात् प्रसादसंपर्को धर्मस्यातिशयस्ततः ॥ ६८ ॥ धर्मातिशयमासाद्य पशोः पापपरिक्षयः ॥ एवं प्रक्षीणपापस्य बहुभिर्जन्मभिः क्रमात् ॥ ६९ ॥

शिवभक्तियुक्तः ॥ ६५ ॥ ईश्वरभक्तीश्वरप्रसादयोः परस्परपौज्यव्यत्वेनान्योन्याश्रयत्वेदृष्टापत्तिमत्वात् तद्वृष्टान्तमाह ॥ यथावेति ॥ पशोः प्राणिनः ॥ ६६ ॥ ॥ स एव शिव एव ॥ धर्मे प्रमाणमाह ॥ वेदेनेति ॥ ६७ ॥ तदभ्यासेति ॥ वेदाभ्यासवशादित्यर्थः ॥ पूर्वयोः पूर्वार्जितयोः ॥ ततः प्रसादसंपर्कात् ॥ ६८ ॥ ६९ ॥

भावानुगुणचित्तनसेवनानुरूपेण ॥ ७० ॥ स्वरूपतइति ॥ फलमनुद्दिश्यैवनित्यकर्माणि कर्तव्यानीत्यर्थः ॥ काम्यानां कर्मणान्यासं संन्यासं कवयो विदुरिति भगवद्गीतोक्तेः ॥ तदेवाह ॥ तस्मादिति ॥ शिवधर्मा शिवधर्मपरिग्रहइत्यर्थः ॥ भवतीति शेषः ॥ ७१ ॥ सद्द्विविधइत्याह ॥ सचेति ॥ तदपेक्षो गुर्वपेक्षः ॥ ७२ ॥ तस्य मुख्यत्वे हेतुमाह ॥ शिवधर्मेति ॥ यस्मादस्य गुर्वपेक्षस्य शिवधर्मान्वयस्य शिवधर्मानुवर्तनस्य करणाच्छिवज्ञानसमन्वयो भवतीत्यर्थः ॥ ७३ ॥ ततो दोषदर्शनात् ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ एवं कारणपरंपरामुक्ता शिवसास्यप्राप्तौ साक्षात्कारणमाह ॥ प्रसादादिति ॥ ननु एतावतः शिवधर्मादेः कर्तुमशक्तस्य का गतिः

सांवे सर्वेश्वरे भक्तिर्ज्ञानपूर्वा प्रजायते ॥ भावानुगुणमीशस्य प्रसादोऽव्यतिरिच्यते ॥ ७० ॥ प्रसादात्कर्मसंत्यागः फलतो न स्वरूपतः ॥ तस्मात्कर्मफलत्यागाच्छिवधर्मान्वयः शुभः ॥ ७१ ॥ सच गुर्वनपेक्षश्च तदपेक्षइति द्विधा ॥ तत्राऽनपेक्षात्सापेक्षो मुख्यः शतगुणाधिकः ॥ ७२ ॥ शिवधर्मान्वयस्य शिवज्ञानसमन्वयः ॥ ज्ञानान्वयवशात्पुंसः संसारे दोषदर्शनम् ॥ ७३ ॥ ततो विषयवैराग्यं वैराग्याद्भावसाधनम् ॥ भावसिद्ध्युपपन्नस्य ध्याने निष्ठान कर्मणि ॥ ७४ ॥ ज्ञानध्यानाभियुक्तस्य पुंसो योगः प्रवर्तते ॥ योगेन तु पराभक्तिः प्रसादस्तदनंतरम् ॥ ७५ ॥ प्रसादान्मुच्यते जंतुर्मुक्तः शिवसमो भवेत् ॥ अनुग्रहप्रकारस्य क्रमो यमविवक्षितः ॥ ७६ ॥ यादृशी योग्यता पुंसस्तस्य तादृगनुग्रहः ॥ गर्भस्थो मुच्यते कश्चिज्जायमानस्तथापरः ॥ ७७ ॥ बालो वा तरुणो वा थट्टद्वो वा मुच्यते परः ॥ तिर्यग्योनिगतः कश्चिन्मुच्यते नारकीपरः ॥ ७८ ॥ अपरस्तु पदं प्राप्तो मुच्यते स्वपदक्षयात् ॥ कश्चित्क्षीणपदो भूत्वा पुनरावर्त्य मुच्यते ॥ ७९ ॥ कश्चिदूर्ध्वगतस्तस्मिन् स्थित्वा स्थित्वा विमुच्यते ॥ तस्मान्नैकप्रकारेण नराणां मुक्तिरिष्यते ॥ ८० ॥ ज्ञानभावानुरूपेण प्रसादेनैव निवर्तते ॥ तस्मादस्य प्रसादार्थं बाह्मनो दोषवर्जिताः ॥ ८१ ॥ ध्यायंतः शिवमेवैकं सदारतनयाग्नयः ॥ तन्निष्ठास्तत्पराः सर्वे तद्युक्तास्तदुपाश्रयाः ॥ ८२ ॥ सर्वक्रियाः प्रकुर्वाणास्तमेव मनसा गताः ॥ दीर्घसत्रं समासध्वं दिव्यं वर्षसहस्रकम् ॥ ८३ ॥ सत्रांते मंत्रयोगेन वायुस्तत्रागमिष्यति ॥ स एव भवतां श्रेयः सोपायं कथयिष्यति ॥ ८४ ॥ ततो वाराणसीपुण्यापुरीपरमशोभना ॥ गंतव्या यत्र विश्वेशो देव्या सह पिना कधृक् ॥ ८५ ॥

रित्यत आह ॥ अनुग्रहेति ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ अपरः अक्षीणपुण्यपापः आवर्त्य कर्मभूमिं प्राप्य ॥ ७९ ॥ उर्ध्वगतः स्वर्गोऽस्थितः ॥ ८० ॥ निर्वृतिः निरतिशयानंदः ॥ ८१ ॥ तन्निष्ठाः शिवनिष्ठाः ॥ अनेनाभ्यंतरभक्तिर्दर्शिता ॥ तत्पराइति ॥ अनेन बाह्यभक्तिः ॥ एतस्यैव विवरणमाह ॥ तद्युक्ताइति ॥ ८२ ॥ तमेव शिवमेव ॥ ८३ ॥ मंत्रयोगेन मंत्रप्रभावेण ॥ तत्र नैमिशे ॥ ८४ ॥ देव्यापार्वत्या ॥ ८५ ॥

तत्रवाराणस्याम् ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ एतदिति ॥ उपन्यस्तंचैतज्ज्ञानसंहितारंभेऽस्माभिः ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ अनेनहेतुनातद्वनस्ये
तन्नामसंपन्नमित्याह ॥ तद्वनमिति ॥ ९२ ॥ अष्टादशेति ॥ समुद्रस्याष्टादशद्वीपानित्यर्थः ॥ दैवेनदुर्देवेन ॥ ९३ ॥ तदेवाह ॥ अक्रमेणेतिधर्मा
तिक्रमेणेत्यर्थः ॥ यज्ञवाटंमुनीनांयज्ञशालां ॥ कुशवज्रैरिति ॥ कुशाएववज्राणितैरित्यर्थः ॥ ९४ ॥ विश्वसृजइति ॥ विश्वसृजःप्रथमा.सत्रमासतेतिश्रुतेः

सदाविहरतिश्रीमान्भक्तानुग्रहकारणात् ॥ तत्राश्चर्यमहदृष्ट्वामत्समीपंगमिष्यथ ॥ ८६ ॥ ततोवःकथयिष्यामि
मोक्षोपायंद्विजोत्तमाः ॥ येनैकजन्मनामुक्तिर्युष्मत्करतलेस्थिता ॥ ८७ ॥ एतन्मतोमयंचक्रमयासृष्टंविसृज्यते ॥
यत्राऽस्यशीर्यतेनेमिःसदेशस्तपसःशुभः ॥ ८८ ॥ इत्युत्कासूर्यसंकाशंचक्रंदृष्ट्वामनोमयम् ॥ प्रणिपत्यमहादेवंवि
ससर्जपितामहः ॥ ८९ ॥ तेपिहृष्टतराविप्राःप्रणम्यजगतांप्रभुम् ॥ प्रययुस्तस्यचक्रस्ययत्रनेमिरशीर्यत ॥ ९० ॥
चक्रंतदपिसंक्षिप्तंश्लक्ष्णंचारुशिलातले ॥ विमलस्वादुपानीयेनिपपातवनेकचित् ॥ ९१ ॥ तद्वनंतेनविख्यातंनैमि
शंमुनिपूजितम् ॥ अनेकयक्षगंधर्वविद्याधरसमाकुलम् ॥ ९२ ॥ अष्टादशसमुद्रस्यद्वीपानश्नन्पुरूरवाः ॥ विलास
वशमुर्वश्यायातोदैवेनचोदितः ॥ ९३ ॥ अक्रमेणाहरन्मोहाद्यज्ञवाटंहिरण्मयम् ॥ मुनिभिर्यत्रसंक्रुद्धैःकुशवज्रैर्निपा
तितः ॥ ९४ ॥ विश्वंसिसृक्षमाणवैयत्रविश्वसृजःपुरा ॥ सत्रमारेभिरेदिव्यं ब्रह्मज्ञागार्हपत्यगाः ॥ ९५ ॥ ऋषिभि
र्यत्रविद्वद्भिःशब्दार्थन्यायकोविदैः ॥ शक्तिप्रज्ञाक्रियायोगैर्विधिरासीदनुष्ठितः ॥ ९६ ॥ यत्रवेदविदो नित्यंवेदवाद
बहिष्कृतान् ॥ वादजल्पबलैर्घ्नतिवचोभिःप्रतिवादिनः ॥ ९७ ॥ स्फटिकमयमहीभृत्पादजाभ्यःशिलाभ्यःप्रसरद
मृतकल्पस्वच्छपानीयरम्यम् ॥ अतिरसफलवृक्षप्रायमव्यालसत्वंतपसउचितमासन्नैमिशंतन्मुनीनाम् ॥ ९८ ॥
इतिश्रीशिवमहापुराणवायवीयसंहितायांपूर्वभागेद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ श्रीसांबसदाशिवायनमः ॥

॥ ९५ ॥ ९६ ॥ नैमिषारण्यंप्रशंसति ॥ यत्रेति ॥ वेदवादबहिष्कृतान्नास्तिकान् ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ इतिश्रीशैवमहापुराणवायवीयसंहिताटीकायां
सारबोधिण्यांपूर्वभागेद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ॥ ॥

ओंनमःशिवाय ॥ नैमिषेवापुरागत्यकुशलप्रश्नपूर्वकम् ॥ मुनीन्समव्रवीदेवंतृतीयेन्निरूप्यते ॥ १ ॥ तस्मिन्देशेनैमिषारण्ये ॥ १ ॥ सर्वाश्चर्यमिति ॥ सर्वाण्याश्चर्या
णि अद्भुतकृत्यानि यत्र तदित्यर्थः ॥ विश्वं जगत् ॥ २ ॥ ३ ॥ स्वयंभुवः ब्रह्मणः ॥ सर्वप्रत्यक्षदृक् सर्वजगत्प्रत्यक्षतयैव पश्यतीत्यर्थः ॥ वशीन्द्रियनिग्रही ॥ म
रुतः मरुद्गणाः ॥ सप्तसप्तकाः एकोनपञ्चाशत् ॥ ४ ॥ प्रेरयन् चालयन् ॥ प्राणाद्याभिः प्राणापानव्यानोदानसमानरूपभिः ॥ ५ ॥ तिर्यक्करादिभिः तिर्यक्पति

सूत उवाच ॥ तस्मिन्देशे महाभागामुनयः संशितव्रताः ॥ अर्चयन्तौ महादेवं सत्रमारेभिरेतदा ॥ १ ॥ तच्च सत्रं प्रवृत्त
ते सर्वाश्चर्यमहर्षिणाम् ॥ विश्वं सिसृक्षमाणानां पुरा विश्वसृजामिव ॥ २ ॥ अथ काले गते सत्रे समाप्ते भूरिदक्षिणे ॥
पितामह नियोगेन वायुस्तत्रागमत्स्वयम् ॥ ३ ॥ शिष्यः स्वयंभुवो देवः सर्वप्रत्यक्षदृग् वशी ॥ आज्ञायां मरुतो यस्य सं
स्थिताः सप्तसप्तकाः ॥ ४ ॥ प्रेरयन् चालयन् प्राणाद्याभिः स्ववृत्तिभिः ॥ सर्वभूतशरीराणां कुरुते यश्च धारणम् ॥
॥ ५ ॥ अणिमादिभिरष्टाभिरैश्वर्यैश्च समन्वितः ॥ तिर्यक्करादिभिर्मैघैर्भुवनानि विभर्तियः ॥ ६ ॥ आकाशयोनिर्द्वि
गुणः स्पर्शशब्दसमन्वयात् ॥ तेजसां प्रकृतिश्चेति यमाहुस्तत्त्वचितकाः ॥ ७ ॥ तमाश्रमगतं दृष्ट्वा मुनयो दीर्घसत्रिणः ॥
पितामहवचः स्मृत्वा प्रहर्षमतुलं ययुः ॥ ८ ॥ अभ्युत्थाय ततः सर्वे प्रणम्यां वरसंभवम् ॥ चामीकरमयं तस्मै विष्टरं सम
कल्पयन् ॥ ९ ॥ सोऽपि तत्र समासीनो मुनिभिः सम्यगर्चितः ॥ प्रतिनन्द्य च तान् सर्वान् पप्रच्छ कुशलं ततः ॥ १० ॥ वा
युरुवाच ॥ अत्र वः कुशलं विप्राः कञ्चिद्दूतमहाक्रतौ ॥ कञ्चिद्यज्ञहोदैत्यानवाधेरनुरुरिषः ॥ ११ ॥ प्रायश्चित्तं द्वा
रिष्टं वानकञ्चित्समजायत ॥ स्तोत्रशस्त्रग्रहैर्देवान् पितॄन्पित्र्यैश्च कर्मभिः ॥ १२ ॥ कञ्चिदभ्यर्चय युष्माभिर्विधिरासी
त्स्वनुष्ठितः ॥ निवृत्ते च महासत्रे पश्चात्किं वश्चिकीर्षितम् ॥ १३ ॥ इत्युक्त्वा मुनयः सर्वे वायुना शिवभाविना ॥ प्रहृष्ट
मनसः पूताः प्रत्यूचुर्विनयान्विताः ॥ १४ ॥

॥

॥

तसूर्यकिरणादिभिः ॥ मैघैः हेतुभिः विभर्ति पोषयति ॥ ६ ॥ आकाशयो निरिति ॥ आकाशाहायुरिति श्रुतेः ॥ द्विगुणः गुणद्वययुक्तः ॥ तत्र हेतुमाह ॥ स्पर्शशब्दे
ति ॥ आकाशगुणस्य शब्दस्यानुवर्तनादिति भावः ॥ तेजसामग्न्यादीनां ॥ प्रकृतिः कारणं ॥ वायोरग्निरिति श्रुतेः ॥ यं वायुं ॥ ७ ॥ ८ ॥ अं वरसं भवं वायुं ॥
चामीकरमयं सुवर्णमयं विष्टरं आसनं ॥ ९ ॥ सोऽपि वायुरपि ॥ १० ॥ वृत्ते जाते ॥ ११ ॥ दुरिष्टमनिष्टं ॥ १२ ॥ १३ ॥ शिवभाविना कल्याणवादिना ॥ १४ ॥

॥ १५ ॥ तमसेति ॥ अविद्यायुक्तैरित्यर्थः ॥ विज्ञानार्थब्रह्मापरोक्षज्ञानार्थः ॥ १६ ॥ ब्रह्मणायत्पूर्वमुक्ततदन्ववदन्वित्याह ॥ सर्वस्मादिति ॥ १७ ॥ अप्रतर्क्येति ॥ अप्रतर्क्यमचिन्त्यं याथाार्थ्यं यावत्तत्त्वयस्यतं ॥ १८ ॥ मंत्रयोगतः मंत्रसामर्थ्येन ॥ १९ ॥ तत्प्रसादेन रुद्रप्रसादेन ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ तेषां मुनीनां ॥ शार्व शिवसंबन्धिः ॥ समासात्संक्षेपात् ॥ विभुः वायुः ॥ २४ ॥ इति श्रीशैवमहापुराणवायवीयसंहिताटीकायां सारबोधिण्यां पूर्वभागे तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ श्रीसांबसदाशि

मुनय ऊचुः ॥ अद्य नः कुशलं सर्वमद्य साधु भवेत्तपः ॥ अस्मच्छ्रेयो विवृत्त्यर्थं भवानत्रागतो यतः ॥ १५ ॥ शृणु चेदं पुरावृत्तं तमसा क्रांतमानसैः ॥ उपासितः पुराऽस्माभिर्विज्ञानार्थं प्रजापतिः ॥ १६ ॥ सोऽप्यस्माननुगृह्याह शरण्यः शरणागतान् ॥ सर्वस्मादधिको विप्रारुद्रः परमकारणम् ॥ १७ ॥ तमप्रतर्क्यं याथाार्थ्यं भक्तिमानेव पश्यति ॥ भक्तिश्चास्य प्रसादेन प्रसादादेव निवृत्तिः ॥ १८ ॥ तस्मादस्य प्रसादार्थं नैमिषे मंत्रयोगतः ॥ यजध्वं दीर्घसत्रेण रुद्रं परमकारणम् ॥ १९ ॥ तत्प्रसादेन सत्रांते वायुस्तत्रागमिष्यति ॥ तन्मुखाज्ज्ञानलाभो वस्तत्र श्रेयो भविष्यति ॥ २० ॥ इत्यादिश्य वयं सर्वे प्रेषिताः परमेष्ठिना ॥ अस्मिन् देशे महाभाग तदागमनकांक्षिणः ॥ २१ ॥ दीर्घसत्रं समासीनादिव्यवर्षसहस्रकम् ॥ अतस्तवागमादन्यत्रार्थ्यं नो नास्ति किंचन ॥ २२ ॥ इत्याकर्ण्य पुरावृत्तमृषीणां दीर्घसत्रिणाम् ॥ वायुः प्रीतमना भूत्वा तत्रास्ते मुनिसंवृतः ॥ २३ ॥ ततस्तैर्मुनिभिः पृष्टस्तेषां भावविवृद्धये ॥ सर्गादिशार्वमैश्वर्यं समासादवदद्विभुः ॥ २४ ॥ इति श्रीशिवमहापुराणे वायवीयसंहितायां पूर्वभागे तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ तत्र पूर्वमहाभागानैमिषारण्यवासिनः ॥ प्राणिपत्ययथान्यायं पप्रच्छुः पवनं प्रभुम् ॥ १ ॥ नैमिषीया ऊचुः ॥ भवान् कथमनुप्राप्तो ज्ञानमश्वरगोचरम् ॥ कथंचाशिष्यभावस्ते ब्रह्मणोऽव्यक्तजन्मनः ॥ २ ॥ वायुरुवाच ॥ एकोनविंशतिः कल्पो विज्ञेयः श्वेतलोहितः ॥ तस्मिन् कल्पे चतुर्वक्त्रः स्रष्टुकामोऽतपतपः ॥ ३ ॥ तपसा तेन तीव्रेण तुष्टस्तस्य पिता स्वयं ॥ दिव्यं कौमारमास्थाय रूपं रूपवतां वरः ॥ ४ ॥

वार्षणमस्तु ॥ ओं नमः शिवाय ॥ तत्त्वं पाशुपतं मायास्वरूपं वायुनेरितम् ॥ क्षराक्षरादिभेदेन चतुर्थे तन्निरूप्यते ॥ १ ॥ १ ॥ अव्यक्तजन्मनः प्रकृतिसंभवस्य ॥ २ ॥ एकोनविंशतिः एकोनविंशः ॥ श्वेतलोहितः एतन्नामा ॥ चतुर्वक्त्रः ब्रह्मा ॥ ३ ॥ पिता शिवः ॥ ४ ॥

तस्मैब्रह्मणे ॥ ५ ॥ ब्रह्मणःवेदस्य ॥ ६ ॥ विश्वकर्माब्रह्मा ॥ ७ ॥ अमृतंतत्त्वज्ञानम् ॥ तद्दनात्ब्रह्ममुखात् ॥ ८ ॥ यत्रज्ञाने ॥ ९ ॥ पशुपाशेति ॥
पशवोजीवाः ॥ पाशोमाया ॥ पतिःशिवःतेषांज्ञानमित्यर्थः ॥ १० ॥ अज्ञानप्रभवं ॥ अविद्यामूलकं ॥ ज्ञानेनपूर्वोक्तेन ॥ सामान्यतोज्ञानस्यलक्षणमाह ॥
वरित्विति ॥ वस्तूनांपदार्थानांपरिच्छेदः तदाकारावृत्तिर्ज्ञानमित्यर्थः ॥ ११ ॥ वस्तुत्रैविध्यमाह ॥ अजडमिति ॥ अजडंजीवरूपं ॥ जडंप्रकृतिः ॥ नियं

श्वेतोनाममुनिर्भूत्वादिव्यावाचमुदीरयन् ॥ दर्शनंप्रददौतस्मैदेवदेवोमहेश्वरः ॥ ५ ॥ तंष्ट्वापितरंब्रह्माब्रह्मणोऽधि
पतिंपतिम् ॥ प्रणम्यपरमंज्ञानंगायत्र्यासहलब्धवान् ॥ ६ ॥ ततःसलब्धविज्ञानोविश्वकर्माचतुर्मुखः ॥ असृजत्सर्व
भूतानिस्थावराणिचराणिच ॥ ७ ॥ यच्छ्रुत्वाहमृतंलब्धंब्रह्मणापरमेश्वरात् ॥ ततस्तद्दनादेवमयालब्धंतपोबला
त् ॥ ८ ॥ मुनयऊचुः ॥ किंतुज्ञानंत्वयालब्धंतथ्यात्तथ्यतरंशुभम् ॥ यत्रकृत्वापरांनिष्ठांपुरुषःसुखमृच्छति ॥ ९ ॥
वायुरुवाच ॥ पशुपाशपतिज्ञानंयल्लब्धंतुमयापुरा ॥ तत्रनिष्ठापराकार्यापुरुषेणसुखार्थिना ॥ १० ॥ अज्ञानप्रभवं
दुःखंज्ञानेनैवनिवर्तते ॥ ज्ञानंवस्तुपरिच्छेदोवस्तुचित्रिविधंस्मृतम् ॥ ११ ॥ अजडंचजडंचैवनियंतृचतयोरपि ॥ पशुः
पाशःपतिश्चेतिकथ्यतेतत्रयंक्रमात् ॥ १२ ॥ अक्षरंचक्षरंचैवक्षराक्षरपरंतथा ॥ तदेतन्नितयंभूयःकथ्यतेतत्त्ववेदिभिः
॥ १३ ॥ अक्षरंपशुरित्युक्तःक्षरंपाशउदाहृतः ॥ क्षराक्षरपरंयत्तत्पतिरित्यभिधीयते ॥ १४ ॥ मुनयऊचुः ॥ किंत
दक्षरमित्युक्तंकिंचक्षरमुदाहृतम् ॥ तयोश्चपरमंकिंवातदेतद्ब्रूहिमारुत ॥ १५ ॥ वायुरुवाच ॥ प्रकृतिःक्षरमित्युक्तं
पुरुषोऽक्षरउच्यते ॥ ताविमौप्रेरयत्यन्यःसपरःपरमेश्वरः ॥ १६ ॥ मुनयऊचुः ॥ कैषाप्रकृतिरित्युक्ताकएषपुरुषो
मतः ॥ अनयोःकेनसंबंधःकोयंप्रेरकईश्वरः ॥ १७ ॥

तृतदुपाहितंब्रह्मचैतन्यम् ॥ तयोर्जडाजडयोः ॥ तदेवक्रमेणोदाहरति ॥ पशुरिति ॥ १२ ॥ क्षराक्षरपरम् ॥ जडाजडविलक्षणम् ॥ १३ ॥ अक्षरमिति
॥ जीवस्यब्रह्मरूपत्वेननित्यत्वात्क्षरणाभावादितिभावः ॥ क्षरमिति ॥ ब्रह्मज्ञानेनक्षरणादितिभावः ॥ पतिरिति ॥ ह्योर्नियंतृत्वादितिभावः ॥ १४ ॥
तयोःक्षराक्षरयोः ॥ १५ ॥ क्षरादिस्वरूपमाह ॥ प्रकृतिरिति ॥ प्रकृतिर्मायापुरुषोजीवः ॥ हाविमौपुरुषौलोकेक्षरश्चाक्षरएवच ॥ क्षरःसर्वाणिभूतानिकूट
स्थोक्षरउच्यतइतिभगवद्वीतायां ॥ १६ ॥ विशेषजिज्ञासयामायादिस्वरूपंपुनःपृच्छन्ति ॥ कैषेति ॥ १७ ॥

मलंज्ञानावरकंतमः ॥ १८ ॥ अस्यपुरुषस्य ॥ १९ ॥ माहेश्वरीति ॥ मायातुप्रकृतिविद्यान्मायिनंतुमहेश्वरमिति श्रुतेः ॥ चिद्रूपःज्ञानात्मकः ॥ ननुचिद्रूपस्य कथं माययावरणंतत्राह ॥ मलइति ॥ मलःतमोगुणः ॥ नैजःस्वीयत्वेनकल्पितः ॥ विशुद्धिःवस्तुतस्तद्वाहित्यं ॥ २० ॥ व्यापिनंपरमेश्वरं ॥ मायायाः आवरणनिवारणयोःफलंचकारणंपृच्छन्ति ॥ किमर्थमिति ॥ आवृत्तिरावरणं ॥ पुंसःजीवस्य ॥ २१ ॥ व्यापिनःईश्वरस्य ॥ कलादीति ॥ आदिशब्देनवक्ष्यमाणविद्यादयोग्राह्याः ॥ आवृत्तेःकारणमाह ॥ कर्मेति ॥ निवृत्तेःकारणमाह ॥ मलेति ॥ २२ ॥ कलादितत्त्वानिपृच्छन्ति ॥ किंतदिति ॥ २३ ॥ २४ ॥

वायुरुवाच ॥ मायाप्रकृतिरुद्दिष्टापुरुषोमाययावृतः॥संबंधोमलकर्मभ्यांशिवःप्रेरकईश्वरः॥१८॥मुनयऊचुः॥केयंमायासमाख्याताकिंरूपोमाययावृतः॥मलंकीदृक्कुतोवाऽस्यकिंशिवत्वंकुतःशिवः॥१९॥वायुरुवाच ॥ मायामाहेश्वरीशक्तिश्चिद्रूपोमाययावृतः ॥ मलश्चिच्छादकोनैजोविशुद्धिःशिवतास्वतः ॥ २० ॥ मुनयऊचुः ॥ आवृणोतिकथंमायाव्यापिनंकेनहेतुना ॥ किमर्थंवावृत्तिःपुंसःकेनवाविनिवर्तते ॥ २१ ॥ वायुरुवाच ॥ आवृत्तिर्व्यापिनोपिस्याद्व्यापियस्मात्कलाद्यपि ॥ हेतुःकर्मैवभोगार्थंनिवर्तेतमलक्षयात् ॥ २२ ॥ मुनयऊचुः ॥ कलादिकथ्यतेकिंतत्कर्मवाकिमुदाहृतम् ॥ तत्किमादिकिमंतंवाकिंफलंवाकिमाश्रयं ॥ २३ ॥ कस्मैभोगश्चकिंभोग्यंकिंवातद्भोगसाधनम् ॥ मलक्षयस्यकोहेतुःकीदृक्क्षीणमलःपुमान् ॥ २४ ॥ वायुरुवाच ॥ कलाविद्याचरागश्चकालोनियतिरेवच ॥ कलादयःसमाख्यातायोभोक्तापुरुषोभवेत् ॥ २५ ॥ पुण्यपापात्मकंकर्मसुखदुःखफलंतुयत् ॥ अनादिमलभोगांतमज्ञानात्मसमाश्रयम् ॥ २६ ॥ भोगःकर्मविनाशायभोग्यमव्यक्तमुच्यते ॥ बाह्यांतःकरणद्वारंशरीरंभोगसाधनम् ॥ २७ ॥

कलेति ॥ आसांस्वरूपंकार्यंचवक्ष्यते ॥ रागःरजोगुणसंभवोविषयाभिलाषः ॥ नियतिर्देवशक्तिः ॥ भोक्तेति ॥ कर्मफलस्येतिशेषः ॥ २५ ॥ तदेवकर्माह ॥ पुण्येति ॥ अनादिमलमविद्यातत्कृतभोगांतं ॥ अज्ञानेति ॥ अज्ञानात्मानोजीवास्तन्निष्ठमित्यर्थः ॥ २६ ॥ अव्यक्तंप्रकृतिः ॥ बाह्येति ॥ बाह्यानिचक्षुरादीनि अंतःकरणमनः तानिद्वाराणि ज्ञानसाधनानिनियस्यतदित्यर्थः ॥ भोगःसुखदुःखान्यतरसाक्षात्कारः ॥ २७ ॥

भावोभावनाशिवतत्त्वचिंतनं ॥ प्रसादेनशिवस्येतिशेषः ॥ मलक्षयःअविद्यानाशः ॥ २८ ॥ कलादीति ॥ कलादीनांपंचानांतत्वानांपृथक्कर्मोच्यतेतत्किं
किमात्मकंभोक्तेतिप्रसिद्धःपुरुषश्चपृथगुच्यतेसकिमात्मकइत्यर्थः ॥ येनकर्मफलभोगयोगेनात्मेतिव्यपदिश्यतेव्यवहियते ॥ २९ ॥ भुज्यतइति ॥
पुरुषेणेतिशेषः ॥ तस्यपुरुषस्य ॥ ३० ॥ दृगिति ॥ पुरुषस्यदृशोज्ञानस्यव्यंजिकेशशक्तिर्विधा ॥ क्रियायाव्यंजिकाकलेतिविवेकः कालोवच्छेदकःसर्व
वस्तुपरिच्छेदकः ॥ ३१ ॥ त्रिगुणप्रभवाप्ययंसत्त्वरजस्तमोगुणानांप्रभवाप्ययौउत्पत्तिनाशौयस्मिस्तत् ॥ ३२ ॥ कलातइति ॥ क्रियाव्यंजकप्रभुश

भावातिशयलभ्येनप्रसादेनमलक्षयः ॥ क्षीणेचात्ममलेतस्मिन्पुमान्शिवसमोभवेत् ॥ २८ ॥ मुनयऊचुः ॥ कला
दिपंचतत्वानांकिंकर्मपृथगुच्यते ॥ भोक्तेतिपुरुषश्चेतियेनात्माव्यपदिश्यते ॥ २९ ॥ किमात्मकंतदव्यक्तंकेनाकारेण
भुज्यते ॥ किंतस्यशरणंभुक्तौशरीरंचकिमुच्यते ॥ ३० ॥ वायुरुवाच ॥ दृक्क्रियाव्यंजिकेविद्याकलेरागःप्रवर्तकः ॥
कालोवच्छेदकस्तत्रनियतिस्तुनियामिका ॥ ३१ ॥ अव्यक्तंकारणंयत्त्रिगुणप्रभवाप्ययम् ॥ प्रधानंप्रकृतिश्चेतिय
दाहुस्तत्त्वचिंतकाः ॥ ३२ ॥ कलातस्तदभिव्यक्तमनभिव्यक्तलक्षणम् ॥ सुखदुःखविमोहात्माभुज्यतेगुणवांस्त्रिधा
॥ ३३ ॥ सत्त्वरजस्तमइतिगुणाःप्रकृतिसंभवाः ॥ प्रकृतौसूक्ष्मरूपेणतिलैतैलमिवस्थिताः ॥ ३४ ॥ सुखंचसुखहेतु
श्चसमासात्सात्त्विकंस्मृतम् ॥ राजसंतद्विपर्यासःस्तंभमोहौतुतामसौ ॥ ३५ ॥ सात्त्विक्यूर्ध्वगतिःप्रोक्तातामसीस्याद
धोगतिः ॥ मध्यमातुगतिर्यासाराजसीपरिपठ्यते ॥ ३६ ॥ तन्मात्रापंचकंचैवभूतपंचकमेवच ॥ ज्ञानेन्द्रियाणिपंचै
वपंचकर्मेन्द्रियाणिच ॥ ३७ ॥ प्रधानबुद्ध्यहंकारमनांसिचचतुष्टयम् ॥ समासादेवमव्यक्तंसविकारमुदाहृतम् ॥ ३८ ॥
तत्कारणदशापन्नमव्यक्तमितिकथ्यते ॥ व्यक्तंकार्यदशापन्नंशरीरादिघटादिवत् ॥ ३९ ॥

क्तेरित्यर्थः ॥ तदिति ॥ तदव्यक्तंसृष्टेःपूर्वअनभिव्यक्तस्वरूपमपिसृष्टिदशायांव्यक्तरूपमित्यर्थः ॥ भुज्यतइति ॥ उपभुंक्तइत्यर्थः ॥ यगार्षः ॥ गुणवान्पुरुषः
॥ ३३ ॥ गुणानामनभिव्यक्तस्वरूपेणस्थितिमाह ॥ प्रकृताविति ॥ ३४ ॥ सत्त्वगुणपरिणाममाह ॥ सुखमिति ॥ समासात्संक्षेपात् ॥ तद्विपर्यासोदुःखं
दुःखहेतुश्च ॥ स्तंभःप्रवृत्तिनिवृत्तिशून्यता ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ तदिति ॥ शब्दादिसूक्ष्मतन्मात्रापंचकमित्यर्थः ॥ भूतपंचकमाकाशादिपंचभूतानि ॥ ज्ञाने
न्द्रियाणिचक्षुरादीनि ॥ कर्मेन्द्रियाणिवागादीनि ॥ ३७ ॥ बुद्धिर्महत्तत्त्वं ॥ ३८ ॥ कारणदशासृष्ट्यारंभप्राक्कालः ॥ कार्यदशासृष्टिदशा ॥ ३९ ॥

कार्यकारणयोरभेदसदृष्टान्तमाह ॥ यथेति ॥ अतिभिद्यतइति ॥ अनेनव्यवहारदशायांभेदभ्रमेपिपरमार्थदशायांभेदोनास्तीतिसूचितम् ॥ ४० ॥ करणानि कलादीनि ॥ तदाधारमव्यक्ताधारं ॥ तद्भोग्यं पुरुषभोग्यं ॥ नेतरदिति ॥ इतरत्पुरुषादिकंनभोग्यं ॥ किंतुअव्यक्ततत्कार्यमेवेत्यर्थः ॥ ४१ ॥ पुरुषस्तुजडाद्विन्नःकुतोज्ञातइत्याहुः॥बुद्धीति ॥ कुतइति बुध्यादेव्यतिरिक्तत्वेनज्ञातत्वेपिवस्तुतोयाथार्थ्येनस्थितिःस्वरूपंकस्माद्धेतोर्ज्ञायतइत्यर्थः ॥ ४२ ॥ सुदुर्गमइति ॥ अनेकजन्मपरंपरायासगम्यइत्यर्थः ॥ ४३ ॥ बुध्यादिभिन्नत्वेहेतूनाह ॥ स्मृतेरिति ॥ तत्रबुद्धिभिन्नत्वेहेतुःस्मृतेरिति ॥ स्मर्तृत्वादित्यर्थः ॥ नहिबुद्धेःस्मृत्याश्रयत्वरूपंस्मर्तृत्वंसंभवति ॥ स्मृतेर्बुद्धिपरिणामित्वेनबुध्यभेदात् आश्रयाश्रयिभावस्यभेदनिबन्धनत्वात् ॥ इन्द्रियभिन्नत्वेहेतुरनियतज्ञानादिति ॥ इ

अथाघटादिकंकार्यमृदादेर्नातिभिद्यते ॥ शरीरादितथाव्यक्तमव्यक्तान्नातिभिद्यते ॥ ४० ॥ तस्मादव्यक्तमेवैकंकारणंकरणानिच ॥ शरीरंचतदाधारंतद्भोग्यंचापिनेतरत् ॥ ४१ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ बुद्धीन्द्रियशरीरेभ्योव्यतिरिक्तस्यकस्यचित् ॥ आत्मशब्दाभिधेयस्यवस्तुतोपिकुतःस्थितिः ॥ ४२ ॥ वायुरुवाच ॥ बुद्धीन्द्रियशरीरेभ्योव्यतिरिक्तोविभुर्ध्रुवः ॥ अस्त्येवकश्चिदात्मेतिहेतुस्तत्रसुदुर्गमः ॥ ४३ ॥ बुद्धीन्द्रियशरीराणांनात्मतासद्गिरिष्यते ॥ स्मृतेरनियतज्ञानादयावद्देहेवेदनात् ॥ ४४ ॥ अतःस्मर्ताऽनुभूतानामशेषज्ञेयगोचरः ॥ अंतर्यामीतिवेदेषुवेदांतेषुचगीयते ॥ ४५ ॥ सर्वतत्रसर्वत्रव्याप्यतिष्ठतिशाश्वतः॥तथापिकापिकेनापिव्यक्तमेषनदृश्यते॥४६॥ नैवाऽयंचक्षुषाग्राह्योनापरैरिन्द्रियैरपि॥मनसैवप्रदीप्तेनमहानात्माऽवसीयते॥४७॥नचस्त्रीनपुमानेषनैवचापिनपुंसकः ॥ नैवोर्ध्वनापितिर्यकनाधस्तान्नकुतश्चन ॥४८॥ अशरीरंशरीरेषुचलेषुस्थाणुमव्ययम्॥सदापश्यतितंधीरोनरःप्रत्यवमर्शनात् ॥४९॥

द्वियैर्हिनियतविषयज्ञानंजन्यतेयथाचक्षुषारूपादिकमेवगृह्यतेनस्पृशादिकंआत्मनातुप्रत्यक्षयोग्यंसर्वगृह्यतेअथवानियतंसंनिकृष्टमेवैन्द्रियेणगृह्यतेनासंनिकृष्टमिति ॥शरीरआत्मस्वरूपत्वाभावेहेतुरयावद्देहेवेदनादिति ॥ शरीरस्यहियावस्थितिस्तावदेववेदनंज्ञानंसंभवति ॥ आत्मनस्त्वंतर्यामितयातदत्ययेपिशरीरांतरेणज्ञानंअन्यथादेहांतरेकृतस्यकर्मणोदेहांतरेभोगानुपपत्तिःकर्मतत्फलयोःसामानाधिकरण्यनियमात् ॥ ४४ ॥ तस्मात्बुध्यादिभिन्नःकर्मफलानांभोक्तात्मासिद्धइतिक्रमेणागमयते॥अतइति ॥ गीयतइति ॥ अंतर्बहिश्चतत्सर्वमित्यादिश्रुतेरितिभावः ॥ ४५ ॥ तदेवप्रपंचयति ॥ सर्वमिति ॥ ४६ ॥ ईश्वरस्यप्रत्यक्षागोचरत्वमाह ॥ नैवेति ॥ प्रदीप्तेनयोगाभ्यासादिनाशोधितेन ॥ अवसीयतेज्ञायते ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ शरीरादितस्तस्यभेदंदर्शयति ॥ अशरीरमिति ॥ प्रत्यवमर्शनात् ॥ श्रवणाद्यभ्यासात् ॥ ४९ ॥

देहादभेददर्शनं न सम्यगित्याह ॥ किमत्रेति ॥ दर्शनं ज्ञानं ॥ ५० ॥ शरीरं निंदति ॥ अवशमिति ॥ अवशं अनिगृहीतं त्रिंशं अध्रुवमनित्यमतोनविद्यते परमार्थदृशानतदस्तीत्यर्थः ॥ ५१ ॥ तेन शरीरेण ॥ सत्त्वादिगुणयोगप्रयुक्तकर्मणां क्रमेण फलान्याह ॥ सुखीति ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ देहस्य विशेषणत्रयमाह अत्यंतमिति ॥ अतिशयितो नो नाशो यस्य तम् ॥ अस्य पुरुषस्य तनवः संतितीशेषः ॥ ५४ ॥ शरीरिणः पुरुषाः ॥ तिष्ठन्तीति शेषः ॥ अत्यंतवसतिः ॥ अंतनाशम

किमत्र बहुनोक्तेन पुरुषो देहतः पृथक् ॥ अपृथग्येतु पश्यन्ति असम्यक्तेषु दर्शनम् ॥ ५० ॥ यच्छरीरमिदं प्रोक्तं पुरुषस्य ततः परम् ॥ अशुद्धमवशंदुःखमध्रुवं च न विद्यते ॥ ५१ ॥ विपदां बीजभूतेन पुरुषस्तेन संयुतः ॥ सुखी दुःखी च मूढश्च भवति स्वेन कर्मणा ॥ ५२ ॥ अद्विराह्यावितं क्षेत्रं जनयत्यंकुरं यथा ॥ अज्ञानाह्यावितं कर्मदेहं जनयते तथा ॥ ५३ ॥ अत्यंतमसुखावासं रुग्णं चैकांतमृत्यवः ॥ अनागता अतीताश्च तनवोऽस्य सहस्रशः ॥ ५४ ॥ आगत्यागत्य शीर्णे पुशरीरेषु शरीरिणः ॥ अत्यंतवसतिः कापि न केनापि चलष्यते ॥ ५५ ॥ छादितश्च वियुक्तश्च शरीरैरेष लक्ष्यते ॥ चंद्रबिंबवदाकाशेतरलैरभ्रसंचयैः ॥ ५६ ॥ अनेकदेहभेदेन भिन्नावृत्तिरिहात्मनः ॥ अष्टापदपरिक्षेपे ह्यक्षमुद्वेलक्ष्यते ॥ ५७ ॥ नैवाऽस्य भविता कश्चिन्नाऽसौ भवति कस्यचित् ॥ पथिसंगम एवायं दारैरन्यैश्च बंधुभिः ॥ ५८ ॥ यथा काष्ठं च काष्ठं च समेयातां महोदधौ ॥ समेत्य च व्यपेयातां तद्बद्धूतसमागमः ॥ ५९ ॥ स पश्यति शरीरं तच्छरीरं तं न पश्यति ॥ तौ पश्यति परः कश्चित्तावुभौ तं न पश्यतः ॥ ६० ॥ ब्रह्माद्याः स्थावरांताश्च पशवः परिकीर्तिताः ॥ पशूनामेव सर्वेषां प्रोक्तमेतन्निदर्शनम् ॥ ६१ ॥ य एष बध्यते पाशैः सुखदुःखाशनः पशुः ॥ लीलासाधनभूतोऽयमीश्वरस्येति सूरयः ॥ ६२ ॥ अज्ञो जंतुरनीशोऽयमात्मनः सुखदुःखयोः ॥ ईश्वरप्रेरितो गच्छेत्स्वर्गं वा श्वभ्रमेव वा ॥ ६३ ॥

तिकांतावसतिः स्थितिर्यस्य सः नित्य इत्यर्थः ॥ ५५ ॥ एषः जीवपुरुषः ॥ ५६ ॥ अष्टापदपरिक्षेपेशारिफलधूतक्रीडायां अक्षमुद्रापाशचिन्हं ॥ ५७ ॥ अस्य पुरुषस्य ॥ भविता स्वीयत्वेन भवन् ॥ कस्याचिदिति ॥ कस्यापि संबंधीन भवतीत्यर्थः ॥ ५८ ॥ भूतसमागमः प्राणिसंयोगः ॥ ५९ ॥ जडाजडयोः स्वरूपं विविनक्ति ॥ स इति ॥ स पुरुषः शरीरं पश्यति जानाति अजडत्वादिति भावः ॥ तं पुरुषं ॥ नेति ॥ जडत्वादिति भावः ॥ तौ शरीरजीवपुरुषौ ॥ परः ईश्वरः ॥ ६० ॥ ६१ ॥ पाशैः प्रकृतिसंभवैः ॥ किमिति बध्यत इत्यत आह ॥ लीलेति ॥ लीलाविलासः ॥ ६२ ॥ श्वभ्रं नरकं ॥ ६३ ॥

॥ ६४ ॥ अपर्यतेति ॥ अपर्यताः अनन्तायेरमणीयगुणाऐश्वर्याणितेषामाश्रयः ॥ पशुपाशेति ॥ जीवबंधनिवर्तकइत्यर्थः ॥ ६५ ॥ अज्ञानादिति ॥ असर्वज्ञ
त्वादित्यर्थः ॥ नहिसर्वज्ञं विना जगत्स्रष्टा संभवति ॥ ६६ ॥ सांख्यादिमतं खंडयति ॥ प्रधानेति ॥ बुद्धिमत्कारणं विना ॥ चैतन्यसंबन्धरूपबीजं विना ॥ ६७ ॥
ईश्वरस्यैव जगत्कर्तृत्वमनुमानेन साधयति ॥ जगदिति ॥ अत्रायं प्रयोगः ॥ जगत्सकृत्कंसावयवकार्यत्वात् घटवदिति ॥ कर्तृत्वमिति ॥ जगद्रूपकार्य
कर्तृत्वमीश्वरस्यैवेत्यर्थः ॥ ६८ ॥ ननु जीवस्यापि कर्तृत्वं दृश्यत इत्यत आह ॥ पशोरिति ॥ पशोरपि जीवस्यापि ॥ अयथाकरणज्ञानमिति ॥ अयथाव

मुनय ऊचुः ॥ यो यं पशुरिति प्रोक्तो यश्च पाश उदाहृतः ॥ आभ्यां विलक्षणः कश्चित्को यमस्त्यनयोः पतिः ॥ ६४ ॥ वायुरुवाच
अस्तिकश्चिदपर्यंतरमणीयगुणाश्रयः ॥ पतिर्विश्वस्य निर्माता पशुपाशविमोक्षणः ॥ ६५ ॥ अभावे तस्य विश्वस्य सृष्टिरेषा
कथं भवेत् ॥ अचेतनत्वादज्ञानादनयोः पशुपाशयोः ॥ ६६ ॥ प्रधानपरमाण्वादियावत्किंचिदचेतनम् ॥ न तत्कर्तृ
स्वयं दृष्टं बुद्धिमत्कारणं विना ॥ ६७ ॥ जगच्च कर्तृसापेक्षं कार्यं सावयवयतः ॥ तस्मात्कार्यस्य कर्तृत्वं पत्युर्न पशुपाश
योः ॥ ६८ ॥ पशोरपि च कर्तृत्वं पत्युः प्रेरणपूर्वकम् ॥ अयथाकरणज्ञानमंधस्य गमनं यथा ॥ ६९ ॥ आत्मानं च पृथङ्म
त्वा प्रेरितारंततः पृथक् ॥ असौ जुष्टस्ततस्तेन ह्यमृतत्वाय कल्पते ॥ ७० ॥ पशोः पाशस्य पत्युश्च तत्त्वतोऽस्ति यदंतरम्
॥ ब्रह्मवित्तद्विदित्वैव योनिमुक्तो भविष्यति ॥ ७१ ॥ संयुक्तमेतद्वित्तं क्षरमक्षरमेव च ॥ व्यक्ताव्यक्तं बिभर्ती शो विश्वं
विश्वविमोचकः ॥ ७२ ॥ भोक्ता भोग्यं प्रेरयिता मंतव्यं त्रिविधं स्मृतम् ॥ नातः परं विजानद्भिर्वेदितव्यं हि किंचन ॥ ७३ ॥
तिलेषु वा यथा तैलं दध्नि वा सपिर्परितं ॥ यथाऽऽपः स्रोतसि व्याप्ता यथारण्यां हुताशनः ॥ ७४ ॥ एवमेव महात्मानमा
त्मन्यात्मविलक्षणम् ॥ सत्येन तपसा चैवानित्युक्तोऽनुपश्यति ॥ ७५ ॥ य एको जालवानीश ईशनीभिः स्वशक्तिभिः
॥ सर्वाल्लोकानि मान्कृत्वा एक एव स ईशते ॥ ७६ ॥

त अयथार्थं अर्थमतिक्रम्यापि वर्तमानमिन्द्रियादिकरणं यस्य तादृशं ज्ञानं भ्रमात्मकं यस्य तादृशं कर्तृत्वं जीवस्येत्यर्थः ॥ तत्र दृष्टान्तमाह ॥ अंधस्येति ॥ ६९ ॥
पृथगिति ॥ शरीरादेरिति शेषः ॥ प्रेरितारं ईश्वरं ॥ पृथगिति ॥ मत्वेति संबध्यते ॥ अनेनोपासनादशायां ब्रह्मजीवयोर्भेदो गीकर्तृव्यइति सूचितं ॥ ततः जीवात्मनः
॥ असौ आत्मा जुष्टः अनुगृहीतः तेन ईश्वरेण ॥ ७० ॥ तत्त्वतः वस्तुतः ॥ तदंतरं ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ आत्मनि स्वास्मिन् ॥ ७५ ॥ जालवान् ई
द्रजालसदृशमायायुक्तः ॥ ईशनीभिः नियंत्रीभिः ॥ ईशत इति ॥ बहुवचनमार्थं छांदसः शब्दलुगभावो वा ॥ ७६ ॥

एकएवेति ॥ एकएवरुद्रोनद्वितीयायतस्थइतिश्रुतेः ॥ संचुकोचसंजहार ॥ ७७ ॥ विश्वतइति ॥ विश्वतश्चक्षुरुतविश्वतोमुखइतिश्रुतेर्विराट्स्वरूपइत्यर्थः ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ हिरण्यगर्भब्रह्माणंयोब्रह्माणंविदधातिपूर्वमितिश्रुतेः ॥ विश्वस्मादिति ॥ योदेवानांप्रथमंपुरस्ताद्विश्वाधियोरुद्रोमहर्षिरितिश्रुतेरित्यर्थः ॥ ८० ॥ आदित्यवर्णसूर्यवत्प्रकाशमानंतमसोमायायाः ॥ ८१ ॥ अस्मादिति ॥ यस्मात्परंनपरमस्तिकिंचिदितिश्रुतेः ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ विराड् रूपं वर्णयति ॥ सर्वेति ॥ गुहाबुद्धिः ॥ ८४ ॥ सर्वव्यापित्वंदर्शयति ॥ सर्वतइति ॥ ८५ ॥ एतत्सर्वनवास्तवमीश्वरस्यस्वरूपमित्याह ॥ सर्वेद्रियेति ॥ ८६ ॥ अच

एकएवतदारुद्रोनद्वितीयोऽस्तिकश्चन ॥ संसृज्यविश्वंभुवनंगोप्तांतेसंचुकोचसः ॥ ७७ ॥ विश्वतश्चक्षुरेवाऽयमुता
ऽयंविश्वतोमुखः ॥ तथैवविश्वतोबाहुर्विश्वतःपादसंयुतः ॥ ७८ ॥ द्यावाभूमीचज्जनयन्देवएकोमहेश्वरः ॥ सएवस
र्वदेवानांप्रभवश्चोद्भवस्तथा ॥ ७९ ॥ हिरण्यगर्भदेवानांप्रथमंजनयेदयम् ॥ विश्वस्मादधिकोरुद्रोमहर्षिरितिहि
श्रुतिः ॥ ८० ॥ वेदाहमेतंपुरुषंमहांतममृतंध्रुवम् ॥ आदित्यवर्णंतमसःपरस्तात्संस्थितंप्रभुम् ॥ ८१ ॥ अस्मान्नाऽ
स्तिपरंकिंचिदपरंपरमात्मनः ॥ नाणीयोस्तिनचज्यायस्तेनपूर्णमिदंजगत् ॥ ८२ ॥ सदैकोवृक्षवत्स्तब्धःकेवलो
दिवितिष्ठति ॥ संकल्पप्रभवंतस्यचराचरमिदंजगत् ॥ ८३ ॥ सर्वाननशिरोग्रीवःसर्वभूतगुहाशयः ॥ सर्वव्यापी
चभगवांस्तस्मात्सर्वगतःशिवः ॥ ८४ ॥ सर्वतःपाणिपादोऽयंसर्वतोऽक्षिशिरोमुखः ॥ सर्वतःश्रुतिमान्लोकेसर्वमावृ
त्यतिष्ठति ॥ ८५ ॥ सर्वेद्रियगुणाभासःसर्वेद्रियविवर्जितः ॥ सर्वस्यप्रभुरीशानःसर्वस्यशरणंसुहृत् ॥ ८६ ॥ अचक्षु
रपियःपश्यत्यकर्णोपिशृणोतियः ॥ सर्ववेत्तिनवेत्ताऽस्यतमाहुःपुरुषंपरम् ॥ ८७ ॥ अणोरणीयान्महतोमहीयानय
मव्ययः ॥ गुहायांनिहितश्चापिजंतोश्चाऽस्यमहेश्वरः ॥ ८८ ॥ तमक्रतुंक्रतुप्रायंमहिमातिशयान्वितम् ॥ धातुःप्रसा
दादीशानंवीतशोकःप्रपश्यति ॥ ८९ ॥ वेदाहमेनमजरंपुराणंसर्वगंप्रभुं ॥ निरोधंजन्मनोयस्यवदंतिब्रह्मवादिनः ९०

क्षुरिति ॥ अपाणिपादोजवनोग्रहीतापश्यत्यचक्षुःसशृणोत्यकर्णइतिश्रुतेः ॥ ८७ ॥ अणोरिति ॥ अणोरणीयान्महतोमहीयानात्मागुहायांनिहितोऽस्यजंतोः ॥
तमक्रतुंपश्यतिवीतशोकोधातुःप्रसादान्महिमानमीशमितिश्रुतिः ॥ ८८ ॥ अक्रतुमिति ॥ क्रतुर्यज्ञस्तद्रहितमपि क्रतुप्रचुरमित्यर्थः ॥ ८९ ॥ निरोधमिति ॥
जन्मनोऽभावमित्यर्थः ९० ॥

विचेतीति ॥ आर्षरूपं विचिनोति संहर्तीत्यर्थः ॥ ९१ ॥ प्रकृतिस्वरूपमाह ॥ विश्वेति ॥ तस्या अनादित्वमाह ॥ अजेति ॥ न जायत इत्यजा अनादिसिद्धा ॥ लोहितारजोगुणात्मिकां शुक्लां सत्त्वात्मिकां कृष्णां तमोरूपां ॥ श्रुतिरपि ॥ अजामेकालोहितशुक्लकृष्णावर्णी प्रजां जनयंती स्वरूपां ॥ अजो ह्येको जुषमाणो नु शेते जहात्येनां भुक्तभोगामजो न्यदति ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ द्वाविति ॥ द्वौ परमात्मजीवात्मानौ वृक्षं देह रूपं पिप्पलं कर्मफलं द्वासुपर्णासयुजा सखाया वि

एकोपि त्रीणि मान् लोकान् बहुधा शक्तियोगतः ॥ विदधाति विचेत्यंते विश्वमादौ महेश्वरः ॥ ९१ ॥ विश्वधात्री त्वजाख्या च शैवी चित्प्रकृतिः स्मृता ॥ तामजां लोहितां शुक्लां कृष्णामेकां त्वजः प्रजाः ॥ ९२ ॥ जनित्री मनु शेतेऽन्यो जुषमाणः स रूपिणी म ॥ तामेवाजामजोऽन्यस्तु भुक्तभोगां जहाति च ॥ ९३ ॥ द्वौ सुपर्णौ च सयुजौ समानं वृक्षमास्थितौ ॥ एकोत्तिपिप्पलं स्वादुपरो न श्रन् प्रपश्यति ॥ ९४ ॥ वृक्षेऽस्मिन् पुरुषो मग्नो मुह्यमानश्च शोचति ॥ जुष्टमन्यं यदा पश्ये दीशं परमकारणं ॥ ९५ ॥ तदा स्य महिमानं च वीतशोकः सुखी भवेत् ॥ छंदांसि यज्ञाः क्रतवो यद्भूतं भव्यमेव च ॥ ९६ ॥ मायी विश्वं सृजत्यस्मिन्निविष्टो मायया पुरः ॥ मायां तु प्रकृतिं विद्यान्मायिनं तु महेश्वरम् ॥ ९७ ॥ तस्यास्त्ववयवैरेव व्याप्तं सर्वमिदं जगत् ॥ सूक्ष्माति सूक्ष्ममीशानं कललस्यापि मध्यतः ॥ ९८ ॥ स्रष्टारमपि विश्वस्य चेष्टितारं तु तस्य च ॥ शिवमेवेश्वरं ज्ञात्वा शांतिं मत्यंतं मृच्छति ॥ ९९ ॥ स एव कालो गोप्ता च विश्वस्याधिपतिः प्रभुः ॥ तं विश्वाधिपतिं ज्ञात्वा मृत्युपाशात् प्रमुच्यते १०० ॥ घृतात्परं मंडमिव सूक्ष्मं ज्ञात्वा धिपं शिवम् ॥ सर्वभूतेषु गूढं च सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ १०१ ॥ एष एव परो देवो विश्वकर्मा महेश्वरः ॥ हृदये संनिविष्टं ज्ञात्वाऽमृतमश्नुते ॥ १०२ ॥ यदा समस्तं न दिवानरात्रिर्न सदप्यसत् ॥ केवलः शिव एवैको यतः प्रज्ञापुरातनी ॥ १०३ ॥ नैनमूर्ध्वनतिर्येचनमध्ये परिजगृहत् ॥ न तस्य प्रतिमा चास्ति यस्य नाम महद्यशः ॥ १०४ ॥

त्यादिश्रुतेः ॥ ९४ ॥ वृक्षे प्रकृतिसंभवे संसारे जुष्टं प्रसादितं ॥ ९५ ॥ महिमानमिति ॥ पश्येदिति संबध्यते ॥ ९६ ॥ निविष्टो युक्तः ॥ ९७ ॥ तस्याः मायायाः कललस्य गर्भाशयस्य ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥ १०१ ॥ १०२ ॥ प्रलयकालिकं शिवस्वरूपमाह ॥ यदेति सदसज्जगत् ॥ यत इति ॥ तस्य ज्ञानरूपत्वादिति भावः ॥ १०३ ॥ परिजगृहत् ज्ञातवान् ॥ अत एवाह ॥ नेति ॥ प्रतिमा सादृश्यं श्रुतिरपि ॥ नैनमूर्ध्वनतिर्येचनमध्ये परिजगृहत् न तस्य शेषकश्च न तस्य नाम महद्यश इति ॥ १०४ ॥

भीरवोदुःखाद्भीताः प्रपद्यन्तइति ॥ रुद्रस्यदक्षिणंमुखंप्राप्नुवन्तीत्यर्थः ॥ १०५ ॥ तत्ररक्षोपायोस्तीत्याह॥द्वेइति ॥ यत्रमुखे ॥ १०६ ॥ अमृतमिति ॥ अमृतं
मोक्षस्तदुपायज्ञानंवा ॥ १०७ ॥ जालंजगत्प्रपञ्चं ॥ एकवत्एकब्रह्माण्डतुल्यं ॥ १०८ ॥ योनिस्वभावात् जगत्कारणस्वभावात् ॥ १०९ ॥ स्वभावंस्व
रूपं ॥ वाचकान्शब्दान् ॥ वाच्यानर्थान् ॥ ११० ॥ १११ ॥ अनीडाख्यमिति ॥ विश्वस्यायंनीडरूपोऽनित्यस्यनीडमाश्रयइत्यर्थः ॥ यत्रविश्वंभवत्येक

अजातमिममेवैकंबुध्याजन्मनिभीरवः ॥ रुद्रस्यास्यप्रपद्यन्तेरक्षार्थेदक्षिणंमुखम् ॥ १०५ ॥ द्वेअक्षरेब्रह्मपरेत्वनन्तेस
मुदाहृते ॥ विद्याविद्येसमाख्यातेनिहितेयत्रगूढवत् ॥ १०६ ॥ क्षरंत्वविद्याह्यमृतंविद्येतिपरिगीयते ॥ तेऽभेदैशते
यस्तुसोऽन्यःखलुमहेश्वरः ॥ १०७ ॥ एकैकंबहुधाजालंविर्बुधैकवच्चयः ॥ सर्वाधिपत्यंकुरुतेसृष्ट्वासर्वान्प्रतापवा
न् ॥ १०८ ॥ दिशउर्ध्वमधस्तिर्यग्भासयन्भ्राजतेस्वयम् ॥ योनिस्वभावादप्येकोवरेण्यस्त्वधितिष्ठति ॥ १०९ ॥
स्वभावंवाचकान्सर्वान्वाच्यांश्चपरिणामयन् ॥ गुणांश्चभोग्यभोक्तृत्वेतद्विश्वमधितिष्ठति ॥ ११० ॥ तंवैगुह्योप
निषदिगूढंब्रह्मपरात्परम् ॥ ब्रह्मयोनिंजगत्पूर्वविदुर्देवामहर्षयः ॥ १११ ॥ भावग्राह्यमनीडाख्यंभावाभावकरंशि
वम् ॥ कलासर्गकरंदेवंयेविदुस्तेजहुस्तनुम् ॥ ११२ ॥ स्वभावमेकमन्यन्तेकालमन्येविमोहिताः ॥ देवस्यमहिमा
ह्येषयेनेदंभ्राम्यतेजगत् ॥ ११३ ॥ येनेदमावृतंनित्यंकालकालात्मनायतः ॥ तेनेरितमिदंकर्मभूतैःसहविवर्तते ॥
॥ ११४ ॥ तत्कर्मभूयशःकृत्वाविनिवर्त्यचभूयशः ॥ तत्त्वस्यसहसत्वेनयोगंचापिसमेत्यवै ॥ ११५ ॥ अष्टाभिश्चत्रि
भिश्चैवद्वाभ्यांचैकेनवापुनः ॥ कालेनात्मगुणैश्चापिकृत्स्नमेवजगत्स्वयम् ॥ ११६ ॥ गुणैरारभ्यकर्माणिस्वभावा
न्विनियोजयेत् ॥ तेषामभावेनाशःस्यात्कृतस्यापिचकर्मणः ॥ ११७ ॥

नीडमिति श्रुतेः ॥ भावाभावकरंविश्वोदयप्रलयकरं ॥ ११२ ॥ भ्राम्यतइति ॥ भ्रामयन्सर्वभूतानीतिगीतोक्तेः ॥ ११३ ॥ कालकालेति ॥ कालस्यापि
कालरूपेणेत्यर्थः ॥ कर्मतन्मूलमिदंजगत् ॥ विवर्ततेप्रकाशते ॥ ११४ ॥ इदमेवव्यनक्ति तदिति ॥ तत्त्वस्यकलादितत्त्वस्यसत्त्वेनसत्त्वगुणेन ॥
॥ ११५ ॥ अष्टाभिराकाशादिमूर्तिभिः त्रिभिःसत्त्वादिगुणैः द्वाभ्यांविद्याविद्याभ्यां ॥ ११६ ॥ गुणैःसत्त्वादिभिः ॥ स्वभावानिति ॥ प्राणिनामितिशेषः
॥ तेषांकर्मणाम् ॥ ११७ ॥

॥ ११८ ॥ अकलः निर्गुणः ॥ विश्वरूपेति ॥ विश्वस्य रूपस्य प्रभवो यस्मात् ॥ ११९ ॥ १२० ॥ १२१ ॥ १२२ ॥ १२३ ॥ याम्योज्ञानक्रियाशक्तिः
भ्यः लिंगसाक्षाज्ज्ञापकं ॥ १२४ ॥ करणानामाकाशादीनां ॥ १२५ ॥ तद्वदिति ॥ यथास्य जनिता नास्तितद्दृश्येऽपि मलादयोजनिहेतवो न संतीत्यर्थः ॥ मल

कर्मक्षये पुनश्चाऽन्यत्ततो यातिसतततः ॥ स एवादिः स्वयं योगनिमित्तं भोक्तृभोगयोः ॥ ११८ ॥ परस्त्रिकालादकलः
स एव परमेश्वरः ॥ तं विश्वरूपप्रभवं भवमीड्यं प्रजापतिम् ॥ ११९ ॥ देवदेवं जगत्पूज्यं स्वचित्तस्थमुपास्महे ॥ कालादि
भिः परो यस्मात्प्रपंचः परिवर्तते ॥ १२० ॥ धर्मावहं पापनुदं भगेशं विश्वधाम च ॥ तमीश्वराणां परमं महेश्वरं तं देवतानां परमं
च देवतम् ॥ १२१ ॥ पतिं पतीनां परमं परस्ताद्विदाम देवं भुवनेश्वरेश्वरम् ॥ न तस्य विद्यते कार्यकारणं च न विद्यते ॥ १२२ ॥
न तत्समोऽधिकश्चापि क्वचिज्जगति दृश्यते ॥ पराऽस्य विविधा शक्तिः श्रुतौ स्वाभाविकी श्रुता ॥ १२३ ॥ ज्ञानं बलं क्रिया चैव
याभ्यो विश्वमिदं कृतं ॥ न तस्याऽस्ति पतिः कश्चिन्नैवल्लिंगं चेशिता ॥ १२४ ॥ कारणं करणानां च स तेषामधिपाधिपः
॥ न चाऽस्य जनिता कश्चिन्न च जन्म कुतश्चन ॥ १२५ ॥ न जन्म हेतवस्तद्वन्मलमायादिसंज्ञकाः ॥ स एकः सर्वभूतेषु
गूढो व्याप्तश्च सर्वतः ॥ १२६ ॥ सर्वभूतांतरात्मा च धर्माध्यक्षः सकथ्यते ॥ सर्वभूताधिवासश्च साक्षी चेता च निर्गुणः ॥
॥ १२७ ॥ एको वशीनिष्क्रियाणां बहूनां विवशात्मनाम् ॥ एकस्तु बहुधा बीजं करोति समयोचितम् ॥ १२८ ॥ तमेवा
त्मनितिष्ठंतं ये पश्यन्ति मुमुक्षवः ॥ तेषामेव सुखं नित्यं न तरेषामिहात्मनाम् ॥ १२९ ॥ नित्यानामप्यसौ नित्यश्चेतनानां
च चेतनः ॥ एको बहूनां चाकामः कामानीशः प्रयच्छति ॥ १३० ॥ सांख्ययोगाधिगम्यं तत्कारणं जगतः पतिम् ॥ ज्ञा
त्वा देवपशुपाशैः सर्वैरेव विमुच्यते ॥ १३१ ॥ विश्वकृद्विश्ववित् स्वात्मयोनिज्ञः कालकृदुणी ॥ प्रधानक्षेत्रज्ञपतिर्गुणे
शः पाशमोचकः ॥ १३२ ॥ ब्रह्माणं विदधे पूर्ववेदां श्रोपादिशत्स्वयम् ॥ यो देवस्तमहं बुद्ध्या स्वात्मबुद्धिप्रसादतः ॥ १३३ ॥

मविद्या आदिशब्देन प्राणिकर्म ॥ १२६ ॥ चेताजगच्चिनोतीति चेता ॥ १२७ ॥ एक इति ॥ बहूनामीदृग्योगिनामेको मुख्य इत्यर्थः ॥ बीजं जीवेषु प्रजो
त्पादनसामर्थ्यं ॥ १२८ ॥ आत्मनि लब्धये ॥ १२९ ॥ १३० ॥ १३१ ॥ स्वात्मेति ॥ स्वात्मनां जीवानां योनिर्कर्मात्मकबीजं जानातीति सः ॥ क्षेत्रज्ञो जीवः
॥ १३२ ॥ स्वात्मेति ॥ स्वात्मबुद्धीश्वरप्रसादाभ्यामित्यर्थः ॥ १३३ ॥

॥ १३४ ॥ शिवतत्त्वज्ञानं विना दुःखनाशो न संभवतीत्याह ॥ यदेति ॥ उपायांतरेण दुःखांतस्यासंभाव्यत्वकथनमेतत् ॥ १३५ ॥ १३६ ॥ अत्याश्रमः
चतुर्थाश्रमः ॥ इदानीं पाशुपततत्त्वकथनमुपसंहरति ॥ वेदांतइति ॥ १३७ ॥ १३८ ॥ एतस्याधिकारियो भवति तमाह ॥ यस्येति ॥ १३९ ॥ १४० ॥
सर्वसारमाह ॥ अतश्चेति ॥ तदिदं शैवदर्शनं संक्षेपेणोक्तं विस्तरस्त्वस्य सर्वदर्शनसंग्रहादौ द्रष्टव्यः ॥ १४१ ॥ इति श्रीशैवमहापुराणवायवीयसंहिताटीकायां सार

मुमुक्षुरस्मात्संसारत्प्रपद्येशरणं शिवम् ॥ निष्कलं निष्क्रियं शांतं निरवद्यं निरंजनम् ॥ १३४ ॥ अमृतस्य परं सेतुं दुर्धनं
मिवाऽनलम् ॥ यदा चर्मवदाकाशं वेष्टयिष्यंति मानवाः ॥ १३५ ॥ तदा शिवमविज्ञाय दुःखस्याऽतो भविष्यति ॥ तपः प्रभा
वाद्देवस्य प्रसादाच्च महर्षयः ॥ १३६ ॥ अत्याश्रमोचितं ज्ञानं पवित्रं पापनाशनम् ॥ वेदांते परमं गुह्यं पुरा कल्पप्रचोदितम्
॥ १३७ ॥ ब्रह्मणो वदनाल्लब्धं मये दं भाग्यगोखात् ॥ नाऽप्रशांताय दातव्यमेतज्ज्ञानमनुत्तमम् ॥ १३८ ॥ नापुत्राया सुवृत्ता
यनाशिष्याय च सर्वथा ॥ यस्य देवे पराभक्तिर्यथा देवे तथा गुरौ ॥ १३९ ॥ तस्यैते कथिता ह्यर्थाः प्रकाशं ते महात्मनः ॥ १४० ॥
अतश्च संक्षेपमिदं शृणु ध्वं शिवः परस्तात्प्रकृते श्रुपुंसः ॥ ससर्गकाले च करोति सर्वसंहारकाले पुनराददाति ॥ १४१ ॥
इति श्रीशिवमहापुराणे वायवीयसंहितायां पूर्वभागे चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ मुनय ऊचुः ॥ कालादुत्पद्यते सर्वकाला
देवविपद्यते ॥ न कालनिरपेक्षं हि क्वचित्किंचन विद्यते ॥ १ ॥ यदास्यांतर्गतं विश्वं शश्वत्संसारमंडलम् ॥ सर्गसंहति
मुद्राभ्यां च क्रवत्परिवर्तते ॥ २ ॥ ब्रह्मा हरिश्च रुद्रश्च तथाऽन्ये च सुरासुराः ॥ यत्कृतानि यतिं प्राप्य प्रभवो नातिवर्ति
तुम् ॥ ३ ॥ भूतभव्यभविष्याद्यैर्विभज्य जरयन् प्रजाः ॥ अतिप्रभुरिति स्वैरवर्ततेऽतिभयंकरः ॥ ४ ॥ कएष भगवा
न्कालः कस्य वावशवर्त्ययम् ॥ कएवाऽस्य वशेन स्यात्कथयैतद्विचक्षण ॥ ५ ॥ वायुरुवाच ॥ कलाकाष्ठानि मे पादिक
लाकलितविग्रहम् ॥ कालात्मेति समाख्यातं तेजो माहेश्वरं परम् ॥ ६ ॥

बोधिण्यां चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ओ नमः शिवाय ॥ विश्वस्य कलनाच्छंभुः कालरूपीति वर्णितं ॥ वायुना विस्तरेणात्र पंचमेतन्निरूप्यते ॥ १ ॥ कालादिति ॥
कालरूपादीश्वरतेजस इत्यर्थः ॥ विपद्यत इति ॥ नश्यतीत्यर्थः ॥ भूतानि कालः पचतीति वार्तेत्युक्तेरिति भावः ॥ १ ॥ अस्य ईश्वरस्य ॥ शश्वत् पुनः पुनः ॥ मुद्रा उ
त्पात्तिः ॥ २ ॥ नियतिनियमं ॥ ३ ॥ अतिभयंकर इति ॥ काल इति शेषः ॥ ४ ॥ ५ ॥ कालस्वरूपमाह ॥ कलेति ॥ ६ ॥

नियोगरूपंशासनरूपम् ॥ ७ ॥ ततः ईशवलात् ॥ ८ ॥ कस्यतर्हि कालोवशस्तदाह ॥ शिवस्येति ॥ ९ ॥ अप्रतिहतं परैरपराभूतं ॥ १० ॥ तमतिवर्ति
तुंकोपिनसमर्थ इत्याह ॥ कालमिति ॥ ११ ॥ शासतीति ॥ आर्षरूपं ॥ शास्तीत्यर्थः ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ कालस्याग्रे किमपि चितितं व्यर्थं भवतीत्या

यदलंघ्यमशेषस्य स्थावरस्य चरस्य च ॥ नियोगरूपमीशस्य बलं विश्वनियामकम् ॥ ७ ॥ तस्यांशांशमयी शक्तिः काला
त्मनि महात्मनि ॥ ततो निष्क्रम्य संक्रांता विसृष्टाग्नेरिवाऽऽयसी ॥ ८ ॥ तस्मात्कालवशे विश्वं न स विश्ववशे स्थितः ॥
शिवस्य तु वशे कालो न कालस्य वशे शिवः ॥ ९ ॥ यतोऽप्रतिहतं शर्वतेजः काले प्रतिष्ठितम् ॥ महती तेन कालस्य मर्या
दा हिदुरत्यया ॥ १० ॥ कालं प्रज्ञाविशेषेण कोऽतिवर्तितुमर्हति ॥ कालेन तु कृतं कर्म न कश्चिदतिवर्तते ॥ ११ ॥ एक
च्छत्रांमर्हं कृत्स्नायः पराक्रम्य शासति ॥ सोऽपि नैवातिवर्तते कालं वेला मिवादधिः ॥ १२ ॥ ये निगृह्येन्द्रियग्रामं जयं
तिसकलं जगत् ॥ न जयन्त्यपि ते कालं कालो जयति तानपि ॥ १३ ॥ आयुर्वेदविदो वैद्यास्त्वनुष्ठितरसायनाः ॥ न मृत्युम
तिवर्तते कालो हिदुरितक्रमः ॥ १४ ॥ श्रियारूपेण शीलेन बलेन सकलेन च ॥ अन्यच्चितयते जंतुः कालोऽन्यत्कुरुते
बलात् ॥ १५ ॥ अप्रियैश्च प्रियैश्चैव अर्चितं तगमागमैः ॥ संयोजयति भूतानि वियोजयति चेश्वरः ॥ १६ ॥ यदैव दुः
खितः कश्चित्तदैव सुखितः परः ॥ दुर्विज्ञेयस्वभावस्य कालस्याहोविचित्रता ॥ १७ ॥ यो युवास भवेद्बृद्धो यो बलीयान्
स दुर्बलः ॥ यः श्रीमान् सोऽपि निःश्रीकश्चिन्नः कालविपर्ययः ॥ १८ ॥ नाभिजात्यं न वै शीलं न बलं न च नैपुणं ॥ भवेत्कार्या
य पर्याप्तं कालश्चेत्प्रतिरोधकः ॥ १९ ॥ ये च निष्परुषैस्तूर्यैर्गीतवाद्यैरुपस्थिताः ॥ ये चानाथाः पारान्नादाः कालस्तेषु सम
क्रियः ॥ २० ॥ फलं त्यकालेन रसायनानि सम्यक्प्रयुक्तान्यपि चोषधानि ॥ तान्येव कालेन समाहृतानि सिद्धिं प्रयांत्या
शुसुखं दिशंति ॥ २१ ॥ नाकालतोयं घ्नियते जायते वानाकालतः पुष्टिमश्यामुपैति ॥ नाकालतः सुखितंदुःखितं वाना
कालिकं वस्तु समस्ति किंचित् ॥ २२ ॥

ह ॥ श्रियेति ॥ शीलेन सदृत्तेन ॥ १५ ॥ अप्रियैरिति ॥ वस्तुभिरिति शेषः ॥ अर्चितं तगमागमैः अविदितलाभालाभैः ॥ १६ ॥ तदेव व्यनक्ति ॥ यदेति
॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ कालवृत्तिः सर्वत्र तुल्यैवेत्याह ॥ ये चेति ॥ २० ॥ कालानुकूल्यं विना फलं न सिध्यतीत्याह ॥ फलं तीति ॥ २१ ॥ अयं जीवः सु
खितं सुखंदुःखितंदुःखं ॥ २२ ॥

॥ २३ ॥ कालात्मनः परमेश्वरस्य ॥ अनादिरेष भगवान्कालो नंतो जरो मरः ॥ सर्वगत्वात्स्वतंत्रत्वात्सर्वात्मत्वान्महेश्वर इति कूर्मपुराणे ॥ तथा विष्णुधर्मे ॥ अनादिनिधनः कालो रुद्रः संकर्षणः परः ॥ कल्पनात्सर्वभूतानां सकालः परिकीर्तितः ॥ कर्षणात्सर्वभूतानां सतु संकर्षणः स्मृतः ॥ सर्वभूतशमित्वाच्च सरुद्रः परिकीर्तितः ॥ अनादिनिधनत्वेन समहान् परमेश्वरः ॥ निमेषादपि सूक्ष्मत्वात् सूक्ष्मात् सूक्ष्मतरेष्वपि ॥ तस्य सूक्ष्माति सूक्ष्मस्य कालस्य परमोष्ठिनः ॥ दुर्विभाव्या महाभागयोगिनामपि सूक्ष्मतेति ॥ कालात्मानं कालरूपमीशतेजः ॥ कालातीति निर्गुणम् ॥ २४ ॥ कालातीतत्वमेवाह ॥ नयस्येति ॥ २५ ॥ इति श्रीशैवमहापुराणवायवीयसंहिताटीकायां सारबोधिण्यां पूर्वभागे पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ओं नमः शिवाय ॥ निमेषादिशिवाहांतं कालमानमुदाहृतम् ॥ वायुनाविस्तरे

कालेन शीतः प्रतिवातिवातः कालेन दृष्टिर्जलदानुपैति ॥ कालेन सस्यानि भवंति तस्मात्कालेन संजीवति जीवलोकः ॥

॥ २३ ॥ इत्थं कालात्मनस्तत्त्वं यो विजानाति तत्त्वतः ॥ कालात्मानमतिक्रम्य कालातीतं स पश्यति ॥ २४ ॥ नयस्य कालो न च बंधमुक्ती नयः पुमान्न प्रकृतिर्न विश्वम् ॥ विचित्ररूपाय शिवाय न स्मै नमः परस्मै परमेश्वराय ॥ २५ ॥ इति श्रीशिवमहापुराणे वायवीयसंहितायां पूर्वभागे पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ केन मानेन कालेऽस्मिन्नायुः संख्या प्रकल्प्यते ॥ संख्या रूपस्य कालस्य कः पुनः परमोऽवधिः ॥ १ ॥ वायुरुवाच ॥ आयुषोऽत्र निमेषाख्यमाद्यमानं प्रचक्षते ॥ संख्यामयस्य कालस्य शांत्यतीतकलावधिः ॥ २ ॥ अक्षिपक्ष्मपरिक्षेपो निमेषः परिकीर्तितः ॥ तादृशानां निमेषाणां काष्ठादशच पंचच ॥ ३ ॥ काष्ठात्रिंशत्कलानामकलात्रिंशन्मुहूर्तकम् ॥ मुहूर्तानामपि त्रिंशदहोरात्रं प्रचक्षते ॥ ४ ॥ त्रिंशत्संख्यैरहोरात्रैर्मासः पक्षद्वयात्मकः ॥ ज्ञेयः पित्र्यमहोरात्रं मासः कृष्णसितात्मकः ॥ ५ ॥ मासैस्तैरयनं षड्भिर्वर्षद्वेचाऽयने मते ॥ लौकिकेनैव मानेन अब्दो यो मानुषः स्मृतः ॥ ६ ॥

नेतृष्वध्याये निरूप्यते ॥ १ ॥ मानेन परिमाणेन ॥ आयुः संख्या ब्रह्मादीनामायुषः परिमाणं ॥ अवधिरवसानं ॥ १ ॥ आयुषः कालस्य ॥ निमेषस्वरूपमाह ॥ संख्येति ॥ संख्यामयस्य वक्ष्यमाणस्पंदसंख्यायुक्तस्य ॥ शांतीति ॥ शांत्यतीतकलावधिः सीमायस्य सः शांत्यतीतकलादीनां स्वरूपं वक्ष्यते ॥ २ ॥ दशेति ॥ पंचदश निमेषाः काष्ठेत्यर्थः ॥ निमेषादशचाष्टौ च काष्ठेति तु मन्वादयः ॥ ३ ॥ ४ ॥ पक्षद्वयात्मकः शुक्लकृष्णोभयात्मकः ॥ पित्र्याहोरात्रमानमाह ॥ ज्ञेय इति ॥ ५ ॥ अयनवर्षमानमाह ॥ मासैरिति लौकिकेन व्यावहारिकेण ॥ ६ ॥

दिव्यदैवं ॥ ७ ॥ ८ ॥ दिव्यसंवत्सरमाह ॥ श्रीणीति ॥ मानुषेणमानुषमानेन ॥ ९ ॥ १० ॥ युगनामान्याह ॥ पूर्वमिति ॥ ११ ॥ कृतयुगमानमाह ॥ चत्वारितीति ॥ तस्यकालस्यचतुःशतवर्षाणिसंध्यासंध्यांशश्चभवति ॥ युगस्यपूर्वासंध्याउत्तरश्चसंध्यांशःतदुक्तंविष्णुपुराणे ॥ तत्प्रमाणैःशतैःसंध्यापूर्वातत्राभिधीयते ॥ संध्यांशकश्चतुर्लुयोयुगस्यानंतरोहियः ॥ संध्यासंध्यांशयोर्तयःकालोमुनिसत्तम ॥ युगाख्यःसतुविज्ञेयःकृतत्रेतादिसंज्ञकइति ॥ १२ ॥ इतरेषु

एतद्विव्यमहोरात्रमितिशास्त्रस्यनिश्चयः ॥ दक्षिणंचाऽयनंरात्रिस्तथोदगयनंदिनम् ॥ ७ ॥ मासस्त्रिंशदहोरात्रैर्दिव्योमानुषवत्स्मृतः ॥ संवत्सरोपिदेवानांमासैर्द्वादशभिस्तथा ॥ ८ ॥ त्रीणिवर्षशतान्येवषष्टिवर्षयुतान्यपि ॥ दिव्यसंवत्सरोज्ञेयोमानुषेणप्रकीर्तितः ॥ ९ ॥ दिव्येनैवप्रमाणेनयुगसंख्याप्रवर्तते ॥ चत्वारिभारतेवर्षयुगानिकवयोविदुः ॥ १० ॥ पूर्वकृतयुगं नामततस्त्रेताविधीयते ॥ द्वापरंचकलिश्चैवयुगान्येतानिकृत्स्नशः ॥ ११ ॥ चत्वारितुसहस्राणिवर्षाणांतत्कृतंयुगम् ॥ तस्यतावच्छतीसंध्यासंध्यांशश्चतथाविधः ॥ १२ ॥ इतरेषुसंध्येषुसंध्यांशेषुचत्त्रिषु ॥ एकापायेनवर्ततेसहस्राणिशतानिच ॥ १३ ॥ एतद्द्वादशसाहस्रंसाधिकंचचतुर्युगम् ॥ चतुर्युगसहस्रंयत्सकल्पइतिकथ्यते ॥ १४ ॥ चतुर्युगैकसप्तत्यामनोरंतरमुच्यते ॥ कल्पेचतुर्दशैकस्मिन्मनूनांपरिवृत्तयः ॥ १५ ॥ एतेनक्रमयोगेनकल्पमन्वंतराणिच ॥ सप्रजानिव्यतीतानिशतशोऽथसहस्रशः ॥ १६ ॥ अज्ञेयत्वाच्चसर्वेषामसंख्येयतयापुनः ॥ शक्योनैवाऽनुपूर्व्याद्वैतेषांवक्तुंसुविस्तरः ॥ १७ ॥

त्रेतादियुगेषुसंध्यासंध्यांशसहितेषुएकहान्यासहस्राणिशतानिचभवन्ति ॥ तेनैवंसंपद्यते ॥ त्रीणिवर्षसहस्राणित्रेतायुगं तस्यत्रीणिवर्षशतासंध्यासंध्यांशश्च ॥ एवंद्वेवर्षसहस्रेद्वापरः तस्यद्वेवर्षशतसंध्यासंध्यांशश्च ॥ एवंवर्षसहस्रं कलिः तस्यैकवर्षशतसंध्यासंध्यांशश्च ॥ १३ ॥ अवांतरकल्पमानमाह ॥ चतुर्युगेति ॥ १४ ॥ मनोरंतरंमन्वंतरम् ॥ १५ ॥ १६ ॥ अतोयुगानांप्राथम्येनआरंभसमाप्तीज्ञातुमशक्येएवेत्याह ॥ अज्ञेयत्वादिति ॥ आनुपूर्व्यात् अनुक्रमेण ॥ तेषांकल्पमन्वंतरादीनां ॥ १७ ॥

दिवादिवसः ॥ ब्राह्मवर्षमानमाह कल्पानामिति ॥ १८ ॥ ब्राह्मयुगमानमाह ॥ वर्षाणामिति ॥ ब्राह्मवर्षाणामित्यर्थः ॥ सवनपरिमाणमाह ॥ युगेति ॥ १९ ॥ ब्रह्मायुर्मानमाह ॥ सवनानामिति ॥ त्रिगुणमिति ॥ त्रिभिर्गुणितं सवनानां सहस्रं त्रिवृतमित्यर्थः ॥ २० ॥ तस्य ब्रह्मणः ॥ पुरंदराः इंद्राः ॥ शतानीति ॥ पुरंदरा इति संबध्यते ॥ २१ ॥ २२ ॥ विष्णुरुद्रदिनमानमाह ॥ ब्रह्मेति ॥ तथा एकः ॥ २३ ॥ साक्षाच्छिवस्य परब्रह्मणः तत्संख्येक एवेत्यर्थः ॥ सदाशिवः पूर्वोक्तसदाख्य ईश्वरः ॥ २४ ॥ तस्मिन्निति ॥ यस्मिन् ब्रह्मायुषि उक्तसंख्या इंद्रा भवन्ति तस्मिन्नित्यर्थः ॥ शिवे नैव शिवप्रेरणयैव ॥ कालांतरं यावत् कल्पो नाम दिवा प्रोक्तो ब्रह्मणो व्यक्तजन्मनः ॥ कल्पानां वै सहस्रं च ब्राह्मं वर्षमिहोच्यते ॥ १८ ॥ वर्षाणामष्टसाहस्रं यच्च तद्ब्रह्मणो युगम् ॥ सवनं युगसाहस्रं ब्रह्मणः पद्मजन्मनः ॥ १९ ॥ सवनानां सहस्रं च त्रिगुणं त्रिवृतं तथा ॥ कल्प्यते सकलः कालो ब्रह्मणः परमेष्ठिनः ॥ २० ॥ तस्य वै दिवसे यांति चतुर्दश पुरंदराः ॥ शतानि मासे च त्वारिंशत्यासहितानि च ॥ २१ ॥ अब्दे पंचसहस्राणि च त्वारिंशद्युतानि च ॥ चत्वारिंशत्सहस्राणि पंचलक्षाणि चाऽऽयुषि ॥ २२ ॥ ब्रह्मा विष्णोर्दिने चैको विष्णूरुद्रदिने तथा ॥ ईश्वरस्य दिने रुद्रः सदाख्यस्य तथेश्वरः ॥ २३ ॥ साक्षाच्छिवस्य तत्संख्यस्तथा सोऽपि सदाशिवः ॥ चत्वारिंशत्सहस्राणि पंचलक्षाणि चाऽऽयुषि ॥ २४ ॥ तस्मिन् साक्षाच्छिवे नैष कालात्मा संप्रवर्तते ॥ यत्तत्सृष्टेः समाख्यातं कालांतरमिह द्विजाः ॥ २५ ॥ एतत्कालांतरं ज्ञेयमहर्वै पारमेश्वरम् ॥ रात्रिश्च तावती ज्ञेया परमेशस्य कृत्स्नशः ॥ २६ ॥ अहस्तस्य तु यासृष्टी रात्रिश्च प्रलयः स्मृतः ॥ अहर्न विद्यते तस्य न रात्रिरिति धारयेत् ॥ २७ ॥ एषोपचारः क्रियते लोकानां हितकाम्यया ॥ प्रजाः प्रजानां पतयो मूर्तयश्च सुरासुराः ॥ २८ ॥ इंद्रियाणीन्द्रियार्थाश्च महाभूतानि पंच च ॥ तन्मात्राण्यथ भूतादिर्बुद्धिश्च सहदैवतैः ॥ २९ ॥ अहस्तिष्ठन्ति सर्वाणि परमेशस्य धीमतः ॥ अहर्न्ते प्रलीयन्ते रात्र्यन्ते विश्वसंभवः ॥ ३० ॥

सृष्टिपरिमितः कालः ॥ २५ ॥ २६ ॥ सृष्टिप्रलययोर्विभागमाह ॥ अहरिति ॥ तस्य परमेश्वरस्य ॥ २७ ॥ किमर्थं तर्ह्येव व्यवहार इत्यत आह ॥ एष इति ॥ संघिरार्थः ॥ उपचारो व्यवहारः ॥ २८ ॥ इंद्रियार्थाः शब्दादयो विषयाः स्थूलाः ॥ तन्मात्राणि शब्दादीनि सूक्ष्मतत्त्वानि ॥ भूतादिः आकाशादिभूतगणः ॥ २९ ॥ अहरिति ॥ अत्यंतसंयोगे द्वितीया ॥ अहर्न्ते परमेशदिनांते ॥ ३० ॥

कर्मेति ॥ कर्माणि प्राणिनां संचितादीनि ॥ कालः पूर्वोक्तः एषां स्वभावः सृष्टिप्रवर्तनादिरूपस्तदर्थ इत्यर्थः ॥ ३ ॥ इति श्रीशैवमहापुराणवायवीयसंहिताटीका
यांसारबोधिण्यां पूर्वभागे ब्रह्माद्यायुर्माननिरूपणं नाम षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ आनमः शिवाय ॥ ईशस्य शक्तिमारभ्य सृष्ट्यारंभोलयस्तथा ॥ संक्षिप्य वायुना प्रो
क्तः सप्तमे त्रिनिरूप्यते ॥ १ ॥ विधायेति ॥ विधाय कृत्वा निधाय प्रतिष्ठाप्य आज्ञया स्वशक्तिरूपया ॥ १ ॥ इदं जगत् ॥ २ ॥ शांतीति ॥ शांत्यतीताख्यं
पदं कलारूपं तत्त्वमुत्तरं यस्याः सा ॥ शिवादिति ॥ शक्तिमतः शिवात्सकाशात्ततो मायाततोऽव्यक्तं संभूतमित्यर्थः ॥ मायाशक्तिविशेषः अव्यक्तं प्रकृतिः ॥ ३ ॥

यो विश्वात्मा कर्मकालस्वभावाद्यर्थे शक्तिर्यस्य नोल्लंघनीया ॥ यस्यैवाज्ञाधीनमेतत्समस्तं नमस्तस्मै महतेशंकराय ॥
॥ ३ १ ॥ इति श्रीशैवमहापुराणवायवीयसंहितायां पूर्वभागे ब्रह्माद्यायुर्माननिरूपणं नाम षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ मुनय ऊचुः
॥ कथं जगदिदं कृत्स्नं विधाय च निधाय च ॥ आज्ञया परमां क्रीडां करोति परमेश्वरः ॥ १ ॥ किं तत्प्रथमं संभूतं केनेदमखि
लंततम् ॥ केन वा पुनरेवेदं ग्रस्यते पृथुकुक्षिणा ॥ २ ॥ वायुरुवाच ॥ शक्तिः प्रथमं संभूता शांत्यतीतपदोत्तरा ॥ ततो
माया ततो व्यक्तं शिवाच्छक्तिमतः प्रभोः ॥ ३ ॥ शांत्यतीतपदं शक्तेस्ततः शांतिपदक्रमात् ॥ ततो विद्यापदं तस्मात्प्रति
ष्ठापदसंभवः ॥ ४ ॥ निवृत्तिपदमुत्पन्नं प्रतिष्ठापदतः क्रमात् ॥ एवमुक्ता समासेन सृष्टिरीश्वरचोदिता ॥ ५ ॥ आनु
लोम्यात्तथैतेषां प्रातिलोम्येन संवृत्तिः ॥ अस्मात्पंचपदोद्दिष्टानसृष्ट्यंतरमिष्यते ॥ ६ ॥ कलाभिः पंचभिर्व्याप्तं य
स्माद्विश्वमिदं जगत् ॥ अव्यक्तं कारणं यत्तदात्मना समाधिष्ठितम् ॥ ७ ॥ महदादिविशेषांतं सृजतीत्यपि संमतम् ॥
किंतु तत्रापि कर्तृत्वं नाऽव्यक्तस्य न चात्मनः ॥ ८ ॥ अचेतनत्वात्प्रकृतेरज्ञत्वात्पुरुषस्य च ॥ प्रधानपरमाणां दयावत्किं
चिदचेतनम् ॥ ९ ॥ न तत्कर्तृस्वयं दृष्टं बुद्धिमत्कारणं विना ॥ जगच्च कर्तृसापेक्षं कार्यं सावयवं यतः ॥ १० ॥

शक्तेरिति ॥ प्रथमं सृष्ट्याः शक्तेः शांत्यतीतपदंततः शांतिपदंततो विद्यापदंतस्मात्प्रतिष्ठापदंतस्मान्निवृत्तिपदमुत्पन्नमिति क्रमेण पंचपदोत्पत्तिरित्यर्थः ॥ एषां
स्वरूपं कार्यं च वक्ष्यते ॥ ४ ॥ ५ ॥ एतेषां शक्त्यादीनां ॥ ६ ॥ कलाभिः शांत्यतीतपदाद्यभिधाभिः ॥ ७ ॥ आत्मनः जीवस्य ॥ ८ ॥ तत्र क्रमेण हेतुद्वयमाह
॥ अचेतनत्वादिति ॥ पुरुषस्य जीवात्मनः ॥ ९ ॥ प्रधानादीनां कारणत्वे स पक्षाभावमाह ॥ न तदिति ॥ सृष्टेः सकर्तृत्वानुमानपूर्वकमीश्वरस्यैव तत्कर्तृ
त्वं साधयति ॥ जगदिति ॥ प्रयोगस्तु पूर्वमुक्तः ॥ १० ॥

भूतानि आकाशादीनि ॥ तन्मात्राणि शब्दस्पर्शरूपरसगन्धात्मिकाः सूक्ष्मकलाः ॥ सात्विकाहंकारकार्याण्याह ॥ वैकारिकादिति ॥ १४ ॥ बुद्धौन्द्रियाणि ज्ञानेन्द्रियाणि ॥ १५ ॥ उभयात्मकं सात्त्विकं राजसंचेत्यर्थः ॥ १६ ॥ भूतानामाकाशादीनां सः तमोयुक्तो हंकारः ॥ भूतादेरहंकारात् शब्दमात्रं ॥ ततः शब्दात् ॥ १७ ॥ एवमाकाशादेः सकाशाद्गुणद्वारेणैव वाय्वादिसृष्टिर्न तु साक्षादित्याह ॥ आकाशादिति ॥ १८ ॥ अन्यत् ओषध्यादिकम् ॥ १९ ॥ उत्पादयन्ति

अहंकाराच्चभूतानितन्मात्राणांद्रियाणिच ॥ वैकारिकादहंकारात्सत्त्वोद्विक्तानुसालिकः ॥ १४ ॥ वैकारिकःससर्ग
स्तुयुगपत्संप्रवर्तते ॥ बुद्धीन्द्रियाणिपंचैवपंचकर्मेन्द्रियाणिच ॥ १५ ॥ एकादशमनस्तत्रस्वगुणेनोभयात्मकम् ॥ त
मोयुक्तादहंकाराद्भूततन्मात्रसंभवः ॥ १६ ॥ भूतानामादिभूतत्वाद्भूतादिःकथ्यतेतुसः ॥ भूतादेःशब्दमात्रंस्यात्तत
आकाशसंभवः ॥ १७ ॥ आकाशात्स्पर्शउत्पन्नःस्पर्शाद्वायुसमुद्भवः ॥ वायोरूपंततस्तेजस्तेजसोरससंभवः ॥ १८ ॥
रसादापःसमुत्पन्नास्ताभ्योगंधसमुद्भवः ॥ गंधाच्चपृथिवीजाताभूतेभ्योऽन्यच्चराचरम् ॥ १९ ॥ पुरुषाधिष्ठितत्वाच्च
अव्यक्तानुग्रहेणच ॥ महदादिविशेषांताह्यंडमुत्पादयंतिते ॥ २० ॥ तत्रकार्यचकरणंसंसिद्धंब्रह्मणोयदा ॥ तदांडे
ऽस्मिन्प्रवृत्तोऽभूत्क्षेत्रज्ञोब्रह्मसंज्ञितः ॥ २१ ॥ सर्वेशरीरीप्रथमःसर्वैपुरुषउच्यते ॥ आदिकर्तासभूतानांब्रह्माग्रे
समवर्तत ॥ २२ ॥ तस्येश्वरस्याऽप्रतिमाज्ञानवैराग्यलक्षणा ॥ धर्मैश्वर्यकराबुद्धिर्ब्राह्मीजज्ञेऽभिमानिनः ॥ २३ ॥
अव्यक्ताजायतेतस्यमनसायद्यदीप्सितम् ॥ वशीकृतत्वात्रैगुण्यात्सापेक्षत्वात्स्वभावतः ॥ २४ ॥ त्रिधाविभज्यचा
त्मानंत्रैलोक्येसंप्रवर्तते ॥ सृजतेग्रसतेचैववीक्षतेचत्रिभिःस्वयम् ॥ २५ ॥ चतुर्मुखस्तुब्रह्मत्वेकालत्वेचांतकःस्मृतः ॥
सहस्रमूर्धापुरुषस्तिस्त्रोऽवस्थाःस्वयंभुवः ॥ २६ ॥

आरभते ॥ २० ॥ २१ ॥ सःब्रह्मा ॥ समवर्ततेति ॥ हिरण्यगर्भःसमवर्तताग्रेभूतस्यजातःपतिरेकआसीदितिश्रुतेः ॥ २२ ॥ तस्यब्रह्मणःअभिमानिनः
सृष्टिकर्तृत्वाभिमानयुक्तस्य ॥ २३ ॥ ननुकथमेकएवसृष्टिरचयतीत्यत्राह ॥ अव्यक्तादिति ॥ २४ ॥ वीक्षतेपालायितुमितिशेषः ॥ त्रिभिःअवस्थाविशेषैः ॥ २५ ॥ ताअवस्थाआह ॥ चतुर्मुखइति ॥ ब्रह्मत्वेसृष्टिकर्मणि ॥ कालत्वेसंहारकर्मणि ॥ पुरुषोऽत्रविष्णुः ॥ २६ ॥

टी० वायु०
अ० ८

॥ ३६ ॥

गुणानामुक्तरूपेषु योजनामाह ॥ सत्त्वमिति ॥ २७ ॥ पूर्वोक्तमेव विशदयति ॥ ब्रह्मत्वइति ॥ उदासीनः निर्व्यापारः ॥ वीक्षणव्यापारमात्रेणैव पालनकार्यस्य सिद्धत्वादिति भावः ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ तस्य ब्रह्मणः उल्वंगर्भाशयः स एव जरायुः गर्भाशयो जरायुः स्यादुल्वंचेत्यमरः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ जलादिभूतानां परिमाणमाह ॥ अद्विरिति ॥ पूर्वोक्तां डमपेक्ष्य दशगुणिताभिरद्विरित्यर्थः ॥ ३३ ॥ भूतादिनां हंकारेण ॥ ३४ ॥ महतामहत्तत्वेन ॥ प्राकृतैः प्रकृतिसंभवैः

सत्वरजश्च ब्रह्मत्वे कालत्वे च तमोरजः ॥ विष्णुत्वे केवलं सत्वं गुणवृद्धिस्त्रिधा प्रभोः ॥ २७ ॥ ब्रह्मत्वे सृजते लोकान् कालत्वे संक्षिपत्यपि ॥ पुरुषत्वेऽप्युदासीनः कर्मचक्रविधं विभोः ॥ २८ ॥ एवं त्रिधा विभिन्नत्वाद्ब्रह्मा त्रिगुण उच्यते ॥ चतुर्धा प्रविभक्तत्वाच्चतुर्व्यूहः प्रकीर्तितः ॥ २९ ॥ आदितादादिदेवो सावजातत्वादजः स्मृतः ॥ पातियस्मात्प्रजाः सर्वाः प्रजापतिरिति स्मृतः ॥ ३० ॥ हिरण्यस्तु यो मेरुस्तस्योऽल्वंसु महात्मनः ॥ गर्भोदकं समुद्राश्च जरायुश्चापि पर्वताः ॥ ३१ ॥ तस्मिन् ब्रह्मे लोका अंतर्विश्वमिदं जगत् ॥ चंद्रादित्यौ स नक्षत्रौ स ग्रहौ सह वायुना ॥ ३२ ॥ अद्विर्दशगुणाभिस्तु बाह्यतोऽदं समावृतम् ॥ आपो दशगुणे नैव तेजसा बहिरावृताः ॥ ३३ ॥ तेजो दशगुणे नैव वायुना बहिरावृतम् ॥ आकाशेनावृतो वायुः खंच भूतादिनावृतम् ॥ ३४ ॥ भूतादिर्महता तद्वदव्यक्तेनावृतो महान् ॥ एतैरावरणैरदं सप्तभिः प्राकृतैर्वृतम् ॥ ३५ ॥ एतदावृत्य चाऽन्योन्यमष्टौ प्रकृततयः स्थिताः ॥ एवं परस्परोत्पन्नाधारयंति परस्परम् ॥ ३६ ॥ आधाराधेयभावेन विकारास्तु विकारिणः ॥ कूर्मोऽगानियथा पूर्वं प्रसार्य विनियच्छति ॥ ३७ ॥ विकारांश्च तथा व्यक्तं सृष्ट्वा भूयो नियच्छति ॥ अव्यक्तप्रभवं सर्वमानुलोम्येन जायते ॥ ३८ ॥ प्राप्ते प्रलयकाले तु प्रातिलोम्येन लीयते ॥ गुणाः कालवशादेव भवंति विषमाः समाः ॥ ३९ ॥ गुणसाम्ये लयोज्ञेयो वैषम्ये सृष्टिरुच्यते ॥ तदिदं ब्रह्मणो योनिरेतदंडघनं महत् ॥ ४० ॥ ब्रह्मणः क्षेत्रमुद्दिष्टं ब्रह्मा क्षेत्रज्ञ उच्यते ॥ इतीदृशानां मंडानां कोट्योज्ञेयाः सहस्रशः ॥ ४१ ॥

॥ ३५ ॥ ३६ ॥ विकारिष्विति ॥ कारणोऽप्यित्यर्थः ॥ तिष्ठतीति शेषः ॥ उत्पत्तिलयविषये दृष्टान्तमाह ॥ कूर्मइति ॥ कूर्मोऽगानीव सर्वशङ्कति गीतायाम् ॥ विनियच्छति संहरति ॥ ३७ ॥ आनुलोम्येन पूर्वोक्तानुक्रमेण ॥ ३८ ॥ प्रतिलोम्येन व्युत्क्रमेण ॥ गुणानां समविषमभावप्राप्तौ कारणमाह ॥ कालेति ॥ ३९ ॥ ब्रह्मणः पितामहस्य ॥ योनिः कारणम् ॥ ४० ॥ ४१ ॥

एवंब्रह्मांडानिब्रह्मादयश्चानंतानिसंततीत्याह ॥ सर्वगत्वादिति ॥ ४२ ॥ लब्ध्वेति ॥ अनेनशंभोर्निर्गुणत्वेपि कल्पितमायासंबंधमात्रेणजगत्कर्तृत्वोपचारइतिसूचि
तम् ॥ तदेवविशदयति ॥ महेश्वरइति ॥ ४३ ॥ अबुद्धिपूर्वःअबुद्धिर्जीवानामावरणंविक्षेपश्चतत्पूर्वइत्यर्थःजडस्वभावइतिवा ॥ आत्यंतिकोमहान् ॥ ४४ ॥ का
रणतत्त्वस्यसामर्थ्यदर्शयति ॥ यदिति ॥ ४५ ॥ जगदुत्पात्तौसहकारिहेतूनाह ॥ उत्पादकत्वादिति ॥ विकारान्पूर्वोक्तान्प्रकृतिपरिणामान् ॥ ४६ ॥

सर्वगत्वात्प्रधानस्यतिर्यगूर्ध्वमधःस्थिताः ॥ तत्रतत्रचतुर्वक्त्राब्रह्माणोहरयोभवाः ॥ ४२ ॥ सृष्टाःप्रधानेनतथा
ब्ध्याशंभोस्तुसंनिधिम् ॥ महेश्वरःपरोव्यक्तादंडमव्यक्तसंभवम् ॥ ४३ ॥ अंडाजज्ञेविभुर्ब्रह्मालोकास्तेनकृतास्त्वमे
॥ अबुद्धिपूर्वःकथितोमयैषप्रधानसर्गःप्रथमःप्रवृत्तः ॥ आत्यंतिकश्चप्रलयोऽतकालेलीलाकृतःकेवलमीश्वरस्य ॥
॥ ४४ ॥ यत्तस्मृतंकारणमप्रमेयंब्रह्मप्रधानंप्रकृतेःप्रसूतिः ॥ अनादिमध्यांतमनंतवीर्यशुक्लंसुरक्तंपुरुषेणयुक्तम् ॥
॥ ४५ ॥ उत्पादकत्वाद्रजसोऽतिरेकाल्लोकस्यसंतानविवृद्धिहेतून् ॥ अष्टौविकारानपिचादिकालेसृष्ट्वासमश्नातित
थांऽतकाले ॥ ४६ ॥ प्रकृत्यवस्थापितकारणानांयावत्स्थितिर्याचपुनःप्रवृत्तिः ॥ तत्सर्वमप्राकृतवैभवस्यसंकल्पमा
त्रेणमहेश्वरस्य ॥ ४७ ॥ इतिश्रीशिवमहापुराणेवायवीयसंहितायांपूर्वभागेलोकोत्पत्तिवर्णनंनामाऽष्टमोऽध्यायः ॥
॥ ८ ॥ मुनयऊचुः ॥ मन्वंतराणिसर्वाणिकल्पभेदांश्चसर्वशः ॥ तेष्ववांतरसर्गंचप्रतिसर्गंचनोवद ॥ १ ॥ वायुरुवा
च ॥ कालसंख्याविवृत्तस्यपरार्धोब्रह्मणःस्मृतः ॥ तावांश्चैवाऽस्यकालोन्यस्तस्यांतेप्रतिसृज्यते ॥ २ ॥ दिवसेदिव
सेतस्यब्रह्मणःपूर्वजन्मनः ॥ चतुर्दशमहाभागामनूनांपरिवृत्तयः ॥ ३ ॥

मुख्यंकारणमाह ॥ प्रकृतीति ॥ ४७ ॥ इतिश्रीशैवमहापुराणवायवीयसंहिताटीकायांसारबोधिण्यांपूर्वभागेलोकोत्पत्तिवर्णनंनामाष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥
ओंनमःशिवाय ॥ ब्रह्मणाचवराहेणप्रादुर्भूयाखिलंजगत् ॥ यव्यवस्थापितंसर्वनवमेतन्निरूप्यते ॥ १ ॥ मन्वंतराणिस्वायंभुवादीनि ॥ १ ॥ कालेति ॥ पूर्वोक्तकालमाने
नप्रादुर्भूतस्यब्रह्मणइत्यन्वयःपूर्वायुर्भागइतिशेषः ॥ अन्यःद्वितीयपरार्धः ॥ प्रतिसृज्यतेसंहियते ॥ २ ॥ पूर्वजन्मनःआदिजन्मनः ॥ मनूनांस्वायंभुवादीनाम् ॥ ३ ॥

॥ ४ ॥ कथांचिच्छक्यवचनत्वेपितत्कथनेप्रयोजनाभावइत्याह ॥ उक्तेष्विति ॥ सर्वेषुमन्वंतरादिषु ॥ उत्सहइति ॥ काकदंतपरीक्षातुल्यत्वादितिभावः ॥
 ॥ ५ ॥ यएवेति ॥ प्रतिसृष्टयःअघांतरसृष्टयःसंहारावा ॥ ६ ॥ एतत्कल्पनामाह ॥ यस्त्विति ॥ ७ ॥ तेषुस्वायंभुवादेषु ॥ ८ ॥ समाःतुल्याः ॥ ९ ॥ प्र
 लयस्वरूपमाह ॥ पूर्वकल्पइति ॥ परावृत्तेगते ॥ १० ॥ जगंतिलोकाः ॥ विवेलेषुअतिक्रान्तमर्यादेषु ॥ ११ ॥ तरंगेति ॥ तरंगाएवभुजमंडलानितैरि
 अनादितादनंतत्वादज्ञेयत्वाच्चकृत्स्नशः ॥ मन्वंतराणिकल्पाश्चनशक्यवचनाःपृथक् ॥ ४ ॥ उक्तेष्वपिचसर्वेषुशृण्व
 तांवोथवामम ॥ किमिहास्तिफलंतस्मान्नपृथग्वक्तुमुत्सहे ॥ ५ ॥ यएवखलुकल्पेषुकल्पःसंप्रतिवर्तते ॥ तत्रसंक्षिप्य
 वर्ततेसृष्टयःप्रतिसृष्टयः ॥ ६ ॥ यस्त्वयंवर्ततेकल्पोवाराहोनामनामतः ॥ अस्मिन्नपिद्विजश्रेष्ठामनवस्तुचतुर्दश ॥ ७ ॥
 स्वायंभुवादयःसप्तसप्तसावर्णिकादयः ॥ तेषुवैवस्वतोनामसप्तमोवर्ततेमनुः ॥ ८ ॥ मन्वंतरेषुसर्वेषुसर्गसंहारवृत्तयः ॥
 प्रायःसमाभवंतीतितर्कःकार्योविजानता ॥ ९ ॥ पूर्वकल्पेपरावृत्तेप्रवृत्तेकालमारुते ॥ समुन्मूलितमूलेषुवृक्षेषुचवने
 पुच ॥ १० ॥ जगंतितृणवर्त्रीणिदेवेदहतिपावके ॥ वृष्ट्याभुविनिषिक्तायांविवेलेष्वर्णवेषुच ॥ ११ ॥ दिक्षुसर्वासुम
 न्नासुवारिपूरमहीयसि ॥ तरद्भिश्चटुलाक्षेपैस्तरंगभुजमंडलैः ॥ १२ ॥ प्रारब्धचंडनृत्येषुततःप्रलयवारिषु ॥ ब्रह्मा
 नारायणोभूत्वासुष्वापसलिलेसुखम् ॥ १३ ॥ इमंचोदाहरन्मंत्रश्लोकंनारायणंप्रति ॥ आपोनाराइतिप्रोक्ताआपो
 वैनरसूनवः ॥ १४ ॥ अयनंतस्यतायस्मात्तेननारायणःस्मृतः ॥ शिवयोगमयीनिद्रांकुर्वंतंत्रिदशेश्वरम् ॥ १५ ॥ ब
 द्वांजलिपुटाःसिद्धाजनलोकनिवासिनः ॥ स्तोत्रैःप्रबोधयामासुःप्रभातसमयेसुराः ॥ १६ ॥ ततःप्रबुद्धउत्थायशय
 नात्तोयमध्यगात् ॥ उदैक्षतदिशःसर्वायोगनिद्रालसेक्षणः ॥ १७ ॥ नाऽपश्यत्सतदाकिंचित्स्वात्मनोव्यतिरेकि
 यत् ॥ सविस्मयइवासीनःपरांचिंतामुपागमत् ॥ १८ ॥

त्यर्थः ॥ १२ ॥ भूत्वेति ॥ नारायणस्वरूपेविलीयेत्यर्थः ॥ १३ ॥ किंकुर्वन्सुष्वापेतितादाह ॥ इममिति ॥ तंमंत्रमाह ॥ आपइति ॥ व्याख्यातमेवज्ञान
 संहितायां ॥ १४ ॥ शिवयोगमयीम् शिवैकाग्रचित्ततारूपाम् ॥ त्रिदशेश्वरंनारायणं ॥ १५ ॥ जनलोकनिवासिनःपंचमस्वर्लोकनिवासिनः ॥ १६ ॥ १७ ॥
 व्यतिरेकिभिन्नं ॥ १८ ॥

महीपृथ्वी ॥ १९ ॥ भूस्थितिभूवःपृथिव्याःस्थितिं ब्रह्मेतिविष्णुर्बुधइतिपाठांतरं ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ महापर्वतेति ॥ पुंस्त्वमार्षम् ॥ २३ ॥
॥ २४ ॥ वराहेक्षणंविशिनष्टि ॥ पद्मरागेति ॥ वृत्तभीषणंवृत्तवर्तुलम् अतएवभीषणं ॥ वृत्तदीर्घेति ॥ दृढदीर्घमहागात्रमितिपाठांतरं ॥ स्थलोज्ज्वलंसर्वशरीर

कसाभगवतीयातुमनोज्ञामहतीमही ॥ नानाविधमहाशैलनदीनगरकानना ॥ १९ ॥ एवंसंचितयन्ब्रह्माबुवु
धेनैवभूस्थितिम् ॥ तदासस्मारपितरंभगवंतंत्रिलोचनम् ॥ २० ॥ स्मरणाद्देवदेवस्यभवस्यामिततेजसः ॥ ज्ञातवा
न्सलिलेमग्रांधरणींधरणीपतिः ॥ २१ ॥ ततोभूमेःसमुद्धारंकर्तुकामःप्रजापतिः ॥ जलक्रीडोचितंदिव्यंवाराहरूपम
स्मरत् ॥ २२ ॥ महापर्वतवर्ष्माणंमहाजलदनिःस्वनम् ॥ नीलमेघप्रतीकाशंदीप्तशब्दंभयानकम् ॥ २३ ॥
पीनवृत्तघनस्कंधंपीनोन्नतकटीतटम् ॥ ह्रस्ववृत्तोरुजंघाग्रंसुतीक्ष्णखुरमंडलम् ॥ २४ ॥ पद्मरागमणिप्रख्यंवृत्त
भीषणमीक्षणम् ॥ वृत्तदीर्घमहागात्रंस्तब्धकर्णस्थलोज्ज्वलम् ॥ २५ ॥ उदीर्णोच्छ्वासनिश्वासघूर्णितप्रलयार्णवम्
॥ विस्फुरत्सुसटाछन्नकपोलंस्कंधबंधुरम् ॥ २६ ॥ मणिभिर्भूषणैश्चित्रैर्महारत्नैःपरिष्कृतैः ॥ विराजमानंविद्युद्भि
र्मेषसंघमिवोन्नतम् ॥ २७ ॥ आस्थायविपुलरूपंवाराहममितंविधिः ॥ पृथिव्युद्धरणार्थायप्रविवेशरसातलम् ॥
॥ २८ ॥ सतदाशुशुभेतीवसूकरोगिरिसन्निभः ॥ लिंगाकृतेर्महेशस्यपादमूलगतोयथा ॥ २९ ॥ ततःससलिलेम
ग्रांपृथिवींपृथिवीधरः ॥ उद्धृत्यालिंग्यदंष्ट्राभ्यामुन्ममज्जरसातलात् ॥ ३० ॥ तंदृष्ट्वामुनयःसिद्धाजनलोकनिवासि
नः ॥ मुमुदुर्नन्तुर्मूर्द्धितस्यपुष्पैर्खाकिरन् ॥ ३१ ॥ वपुर्महावराहस्यशुशुभेपुष्पसंवृतम् ॥ पतद्गिरिवखद्योतैःप्रांशु
रंजनपर्वतः ॥ ३२ ॥ ततःसंस्थानमानीयवराहोमहतीमहीम् ॥ स्वमेवरूपमास्थायस्थापयामासवैप्रभुः ॥ ३३ ॥

स्थलेउज्ज्वलंदीप्तं ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ विधिरिति॥अमितंहरिरितिपाठांतरं ॥ २८ ॥ पादमूलेति ॥ अनेनतादृशवराहादपिशिवलिंगस्यापारिच्छिन्नत्वं
दर्शितम् ॥ २९ ॥ सःवराहरूपीनारायणात्मकोब्रह्मा ॥ ३० ॥ तस्यवराहस्य ॥ ३१ ॥ प्रांशुरुच्चःअंजनपर्वतःकज्जलपर्वतः ॥ ३२ ॥ संस्थानंसम्यक्
स्थितिं ॥ ३३ ॥

भूराद्यानिति ॥ भूरादिमहर्लोकपर्यंतानित्यर्थः ॥ अनेनजनलोकप्रभृत्यूर्ध्वलोकवासिसुरजनानामवांतरप्रलयेलयोनास्तीतिसूचितम् ॥ पूर्ववदिति ॥ धाता
यथापूर्वमकल्पयदिति श्रुतेः ॥ ३४ ॥ ततोमहींसुस्थितांकृत्वातत्रजगदरचयदित्याह ॥ इतीति ॥ ३५ ॥ इति श्रीशैवमहापुराणवायवीयसंहिताटीकायांसारबोधिण्यां
पूर्वभागेवराहरूपवर्णनं नाम नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ ओं नमः शिवाय ॥ ब्रह्मादृष्ट्वा शिवंतस्य प्रसादादखिलं जगत् ॥ निर्ममेविस्तरं ऐतद्दशमे त्रिरूप्यते ॥ १ ॥
॥ सर्गमिति ॥ तस्य स्रष्टुर्ब्रह्मणः ॥ प्रध्यानकाले चित्तकाले ॥ मोहभेदानाह ॥ तमोमोह इति ॥ महात्मनः ब्रह्मणः सकाशात् ॥ २ ॥ बीजेति ॥ सर्ग इति

पृथिवीं च समीकृत्य पृथिव्यां स्थापयन् गिरीन् ॥ भूराद्यांश्चतुरोलोकान् कल्पयामास पूर्ववत् ॥ ३४ ॥ इति सह महतीं च
महीं महीध्रैः प्रलयमहाजलधेरधस्थमध्यात् ॥ उपरिचविनिवेश्य सविश्वकर्माचरमचरं च जगत्ससर्जभूयः ॥ ३५ ॥ इ
ति श्रीशिवमहापुराणे वायवीयसंहितायां पूर्वभागे वराहरूपवर्णनं नाम नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ वायुरुवाच ॥ सर्गं चित्त
यतस्तस्य तदा वै बुद्धिपूर्वकम् ॥ प्रध्यानकाले मोहस्तु प्रादुर्भूतस्तमोमयः ॥ १ ॥ तमोमोहो महामोहस्तामिस्रश्चांध
संज्ञितः ॥ अविद्यापंचमयैषा प्रादुर्भूता महात्मनः ॥ २ ॥ पंचधावस्थितः सर्गोऽध्यायतस्त्वभिमानिनः ॥ सर्वतस्तम
सातीव बीजकुंभवदावृतः ॥ ३ ॥ बहिरंतश्चाप्रकाशश्च स्तब्धो निःसंज्ञ एव च ॥ तस्मात्तेषां वृता बुद्धिर्मुखानि करणानि
च ॥ ४ ॥ तस्मात्ते संवृतात्मानो न गामुख्याः प्रकीर्तिताः ॥ तं दृष्ट्वाऽसाधकं ब्रह्मा प्रथमं सर्गमीदृशं ॥ ५ ॥ अप्रसन्नम
ना भूत्वा द्वितीयं सोभयमन्यत ॥ तस्याभिध्यायतः सर्गं तिर्यक् स्रोतोभ्यवर्तत ॥ ६ ॥ अंतःप्रकाशास्तिर्य्ये च आवृताश्च
बहिःपुनः ॥ पश्चात्मानस्ततो जाता उत्पथग्राहिणश्च ते ॥ ७ ॥

संबध्यते ॥ यथा बीजपूर्णः कुंभो बीजानि स्वावयवैरा वृणोति तद्वत्तमसावृत इत्यर्थः ॥ ३ ॥ अप्रकाशो गमनाद्यनुकूलचैतन्यशून्यः ॥ तेषां तत्सर्गे जायमानानां वृता आ
च्छादिता ॥ करणानि इंद्रियाणि वृतानीति विपरिणामेन संबध्यते ॥ ४ ॥ नगाः पर्वता वृक्षाश्च मुख्याः मुखे आरंभे भवामुख्याः ॥ असाधकं सृष्ट्यनुपयोगिनः ॥ ५ ॥
द्वितीयं सर्गमिति संबध्यते ॥ तिर्यक्स्रोतः तिरश्चां पश्वादिनिरुष्टप्राणिनां स्रोतः प्रवाहः ॥ ६ ॥ अंतःप्रकाशा अंतर्ज्ञानिनः ॥ आहारादिमात्रज्ञानयुक्ता इत्यर्थः ॥
आवृताः मोहेनेति शेषः ॥ अतएव पश्चात्मानः सर्वान्समानं पश्यतीति पशवोगवाद्यस्तद्रूपा इत्यर्थः ॥ अतएवोत्पथग्राहिणः असन्मार्गपरिग्राहिणः ॥ ७ ॥

तमपिहितीयसर्गमपि॥अन्यतृतीयं॥उर्ध्वस्रोतसःउपरितनस्रोतसःततोर्ध्वेति संधिरार्षः ॥८॥ तदेवाः॥नावृताइति॥तमसेतिशेषः॥देवसंज्ञिताइति॥बहिरंतर्धोतन
स्वभावादेवदेवपदवाच्याइत्यर्थः॥९॥अर्वाक्स्रोतःअधस्तनस्रोतः॥दुःखसमुत्कटःतापत्रयव्याप्तः॥१०॥ दुःखबाहुल्येकारणमाह॥तमोद्रिक्ताइति॥संधिरार्षः
अनुग्रहइति॥सर्वदुःखव्यपगमेनेश्वरप्रसादरूपइत्यर्थः॥११॥चातुर्विध्यमाह ॥ विपर्ययेणेति ॥ विरोधभक्त्येत्यर्थः ॥ शक्त्यातपःसामर्थ्येन ॥ तुष्ट्यापरमेश्वर
प्रसादमात्रेण सिद्ध्यामंत्रादिसाधनेनफलप्राप्त्या॥तइति॥येतूक्तमार्गापरिग्राहिणस्तेसर्वेसंविभागरताःस्त्रीधनाद्यभिमानयुक्ताःखादनाःभक्षणादितत्पराः ॥ अ

तमप्यसाधकंज्ञात्वासर्गमन्यममन्यत ॥ ततोर्ध्वस्रोतसोऽततोर्ध्वेतिदेवसर्गस्तुसात्विकः ॥ ८ ॥ तेसुखप्रीतिबहुलाबहिरंत
श्चनावृताः ॥ प्रकाशाबहिरंतश्चस्वभावादेवसंज्ञिताः ॥ ९ ॥ ततोर्ध्वस्रोतसोऽततोर्ध्वेतिदेवसर्गस्तुसाधकः ॥ मनुष्य
नामासंजातःसर्गोर्दुःखसमुत्कटः ॥ १० ॥ प्रकाशाबहिरंतस्तेतमोद्रिक्ताःसंविभागरताः॥पंचमोनुग्रहःसर्गश्चतुर्थसंख्य
वस्थितः ॥ ११ ॥ विपर्ययेणशक्त्याचतुष्ट्यासिद्ध्यातथैवच ॥ तेऽपरिग्राहिणःसर्वेसंविभागरताःपुनः ॥ १२ ॥ खाद
नाश्चाप्यशीलाश्चभूताद्याःपरिकीर्तिताः ॥ प्रथमोमहतःसर्गोब्रह्मणःपरमेष्ठिनः ॥ १३ ॥ तन्मात्राणांद्वितीयस्तुभू
तसर्गःसुख्यते ॥ वैकारिकस्तृतीयस्तुसर्गैन्द्रियकःस्मृतः ॥ १४ ॥ इत्येषप्रकृतेःसर्गःसंभूतोऽबुद्धिपूर्वकः ॥ मुख्य
सर्गश्चतुर्थस्तुमुख्यावस्थावराःस्मृताः ॥ १५ ॥ तिर्यक्स्रोतस्तुयःप्रोक्तस्तिर्यग्योनिःसपंचमः ॥ ततोर्ध्वस्रोतसःषष्ठो
देवसर्गस्तुसस्मृतः ॥ १६ ॥ ततोर्वाक्स्रोतसांसर्गःसप्तमःसतुमानुषः ॥ अष्टमोनुग्रहःसर्गःकौमारोऽनवमःस्मृतः ॥
॥ १७ ॥ प्राकृताश्चत्रयःपूर्वेसर्गास्तेबुद्धिपूर्वकाः ॥ बुद्धिपूर्वप्रवर्ततेमुख्याद्याःपंचवैकृताः ॥ १८ ॥ अग्रेसरसर्गवैब्रह्मा
मानसानात्मनःसमान् ॥ सनंदंसनकंचैवविद्वांसंचसनातनम् ॥ १९ ॥

शीलादुर्वृत्ताःभूताद्याभूतप्रेतपिशाचाद्याइत्युत्तरेणान्वयः॥१२॥प्रकारांतरेणसृष्टिक्रममाह॥प्रथमइति॥१३॥भूतसर्गइति॥तन्मात्राहारैवाकाशादीनामुत्पन्न
त्वात्भूतसर्गइत्यर्थः॥वैकारिकइति॥विकारमात्ररूपत्वात्वैकारिकत्वंतस्य॥ऐन्द्रियकःज्ञानकर्मेन्द्रियरूपः॥१४॥अबुद्धिपूर्वकःप्रकृतेर्जडत्वाज्ज
डस्वभावइत्यर्थः॥वैकृतसर्गमाह॥मुख्यसर्गइति॥बुद्धिपूर्वकस्तुप्रथमोत्पन्नत्वान्मुख्यसर्गत्वमस्यतदाह॥मुख्याइति॥१५॥तिर्यक्स्रोतइति॥यस्तिर्यक्स्रो
तइतिप्रोक्तःसतिर्यग्योनिःपंचमोवेदितव्यः॥१६॥१७॥१८॥कौमारसर्गमाह॥अग्रइति॥१९॥

॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ व्यजायतेति ॥ तस्येतिसेवध्यते ॥ २३ ॥ २४ ॥ तस्यब्रह्मणः ॥ क्रोधेति॥परनाशनेप्रवर्तनंक्रोधःपरसहनाभावोऽमर्षइत्यनयो
र्भेदः ॥ २५ ॥ प्रभोर्ब्रह्मणः ॥ २६ ॥ ईश्वरःशिवः तेनईश्वरेण ॥ २७ ॥ २८ ॥ रुरुदुरिति ॥ सृष्टौप्रवर्तनमेवरोदनहेतुः ॥ २९ ॥ रुद्रशब्दप्रवृत्तिनिमित्त

ऋभुंसनत्कुमारंचपूर्वमेवप्रजापतिः ॥ सर्वेतेयोगिनोज्ञेयावीतरागाविमत्सराः ॥ २० ॥ ईश्वरासक्तमनसोनचक्रुःसृष्ट
येमतिं ॥ तेषुसृष्ट्यनपेक्षेषुगतेषुसनकादिषु ॥ २१ ॥ स्रष्टुकामःपुनर्ब्रह्माततापपरमंतपः ॥ तस्यैवंतप्यमानस्यनकिं
चित्समवर्तत ॥ २२ ॥ ततोदीर्घेणकालेनदुःखाक्रोधोव्यजायत ॥ क्रोधाविष्टस्यनेत्राभ्यांप्रापतन्नश्रुविंदवः ॥ २३ ॥
ततस्तेभ्योश्रुविंदुभ्योभूताःप्रेतास्तदाभवन् ॥ सर्वास्तानश्रुजान्दृष्ट्वाब्रह्मात्मानमनिंदत ॥ २४ ॥ तस्यतीव्राभव
न्मूर्छाक्रोधामर्षसमुद्भवा ॥ मूर्छितस्तुजहौप्राणान्क्रोधाविष्टःप्रजापतिः ॥ २५ ॥ ततःप्राणेश्वरोरुद्रोभगवान्नीललो
हितः ॥ प्रसादमतुलंकर्तुंप्रादुरासीत्प्रभोर्मुखात् ॥ २६ ॥ दशधाचैकधाचक्रेस्वात्मानंप्रभुरीश्वरः ॥ तेतेनोक्तामहा
त्मानोदशधाचैकधाकृताः ॥ २७ ॥ यूयंसृष्टामयावत्सालोकानुग्रहकारणात् ॥ तस्मात्सर्वस्यलोकस्यस्थापनायहि
तायच ॥ २८ ॥ प्रजासंतानहेतोश्चप्रयतध्वमतंद्रिताः ॥ एवमुक्ताश्चरुरुदुर्दुर्दुवुश्चसमततः ॥ २९ ॥ रोदनाद्रावणा
च्चैवतेरुद्रानामतःस्मृताः ॥ येरुद्रास्तेखलुप्राणायप्राणास्तेमहात्मकाः ॥ ३० ॥ ततोमृतस्यदेवस्यब्रह्मणःपरमेष्ठिनः
॥ घृणीददौपुनःप्राणान्ब्रह्मपुत्रोमहेश्वरः ॥ ३१ ॥ प्रहृष्टवदनोरुद्रःप्राणप्रत्यागमाद्विभोः ॥ अभ्यभाषतविश्वेशो
ब्रह्माणंपरमंवचः ॥ ३२ ॥ माभैर्माभैर्महाभागविरिंचजगतांगुरो ॥ मयातेप्राणिताःप्राणाःसुखमुत्तिष्ठसुव्रत ॥ ३३ ॥
स्वप्रानुभूतमिवतच्छ्रुत्वावाक्यंमनोहरं ॥ हरंनिरीक्ष्यशनकैर्नैत्रैःफुल्लंबुजप्रभैः ॥ ३४ ॥ तथाप्रत्यागतप्राणःस्निग्ध
गंभीरयागिरा ॥ उवाचवचनंब्रह्मातमुद्दिश्यकृतांजलिः ॥ ३५ ॥ भोभोवदमहाभागआनंदयसिमेमनः ॥ कोभवा
न्विश्वमूर्तिस्त्वंस्थितएकादशात्मकः ॥ ३६ ॥

माह ॥ रोदनादिति ॥ ३० ॥ रुद्राणांप्राणतादात्म्यंसृष्टिकर्तृत्वेनमहानुभावत्वंचाह ॥ येरुद्रा इति ॥ ३० ॥ घृणीकरुणायुक्तः ॥ ३१ ॥ विभोर्ब्रह्मणः ॥
॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ तंहरं ॥ ३५ ॥ एकादशात्मकःएकादशस्वविभूतिरूपः ॥ ३६ ॥

महेश्वरः शिवः ॥ ३७ ॥ शिवो ब्रह्माणमाह ॥ मामिति ॥ एकादशेति एकादश आसमंताद्बुद्धा इत्यर्थः ॥ ३८ ॥ यथा पूर्वमिति ॥ धाता यथा पूर्वमकल्पयदिति श्रुतेः ॥ ३९ ॥ ४० ॥ रसायरसगुणस्वरूपाय ॥ ४१ ॥ सुरभिणे सुगंधस्वरूपाय ॥ स्पर्शेति ॥ स्पर्शगुणस्वरूपायैत्यर्थः ॥ ४२ ॥ पशूनां जीवानां ॥

तस्य तद्वचनं श्रुत्वा व्याजहार महेश्वरः ॥ सृष्टशंकराभ्यां ब्रह्माणं सुमुखाभ्यां सुरेश्वरः ॥ ३७ ॥ मां विद्विपरमात्मानं तव पुत्रत्वमागतम् ॥ एते चैकादशारुद्रास्त्वां सुरक्षितुमागताः ॥ ३८ ॥ तस्मात्तीव्रामिमां मूर्च्छां विधूय मदनुग्रहात् ॥ प्रबुद्धश्च यथा पूर्वप्रजावैस्त्रष्टुमर्हसि ॥ ३९ ॥ एवं भगवता प्रोक्तो ब्रह्मा प्रीतमना ह्यभूत् ॥ नामाष्टकेन विश्वात्मा तुष्टावपरमेश्वरम् ॥ ४० ॥ ब्रह्मोवाच ॥ नमस्ते भगवन् रूद्रभास्करामिते तेजसे ॥ नमो भवाय देवायरसायां बुभुक्षयात्मने ॥ ४१ ॥ शर्वाय क्षितिरूपाय सदा सुरभिणे नमः ॥ ईशाय वायवे तुभ्यं नमः स्पर्शमयात्मने ॥ ४२ ॥ पशूनां पतये चैव पावकाया तितेजसे ॥ भीमाय व्योमरूपाय शब्दमात्राय ते नमः ॥ ४३ ॥ उग्रायो ग्रस्वरूपाय यजमानात्मने नमः ॥ महादेवाय सोमाय नमोऽस्त्वमृतमूर्तये ॥ ४४ ॥ एवं स्तुत्वामहादेवं ब्रह्मालोकपितामहः ॥ प्रार्थयामास विश्वेशं गिरा प्रणतिपूर्वया ॥ ४५ ॥ भगवन् भूतभव्येशममपुत्रमहेश्वर ॥ सृष्टिहेतोस्त्वमुत्पन्नो ममांगेऽनंगनाशन ॥ ४६ ॥ तस्मान्महतीकार्येऽस्मिन् व्याप्तस्य मम प्रभो ॥ साहाय्यं कुरु सर्वत्र स्त्रष्टुमर्हसि संप्रजाः ॥ ४७ ॥ तेनैव याचितो देवो रूद्रस्त्रिपुरमर्दनः ॥ बाढमित्येव तां वार्ष्णीं प्रतिजग्राह शंकरः ॥ ४८ ॥ ततः स भगवान् ब्रह्मा हृष्टस्तमभिवंद्य च ॥ स्त्रष्टुतेनाऽभ्यनुज्ञातस्तथाऽन्याश्चाऽसृजत्प्रजाः ॥ ४९ ॥ मरीचिभृग्वंगिरसः पुलस्त्यं पुलहं क्रतुम् ॥ दक्षमत्रिं वसिष्ठं च सोऽसृजन्मनसैव च ॥ ५० ॥ पुरस्तादसृजद्ब्रह्मा धर्मसंकल्पमेव च ॥ इत्येते ब्रह्मणः पुत्रा द्वादशादौ प्रकीर्तिताः ॥ ५१ ॥ सह रुद्रेण संभूताः पुराणा गृहमेधिनः ॥ तेषां द्वादशवंशाः स्युर्दिव्या देवगणार्चिताः ॥ ५२ ॥ प्रजावंतः क्रियावंतो महर्षिभिरलंकृताः ॥ अथ देवा सुरपितृन्मनुष्यांश्च तुष्टयम् ॥ ५३ ॥

॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ममांगे मल्लालाटे ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ तेन ब्रह्मणा ॥ तां ब्रह्मोक्तां ॥ ४८ ॥ तेन शंकरेण ॥ ४९ ॥ काः प्रजा असृजत्ता आह ॥ मरीचीति ॥ ५० ॥ पुरस्तात्सर्वमृष्टेः पूर्वम् ॥ धर्मवेदोदितं ॥ संकल्पमानसं कर्म ॥ ५१ ॥ गृहमेधिनः गृहस्थाश्रमयुक्ताः ॥ तेषां ब्रह्मपुत्राणां ॥ ५२ ॥ ५३ ॥

विधिःब्रह्मा ॥ ५४ ॥ कथंदेवादीनसृजत्तदाह ॥ मुखादिति ॥ उपपक्षतःकक्षाप्रदेशात् ॥ जघनात्कटेरधोभागात् ॥ प्रजनात्शिश्नस्थानात् ॥ ५५ ॥
अधमांसृष्टिमाह॥अवस्करइति॥अवस्करेमलोत्सर्गस्थानात्॥५६॥पक्षतःपार्श्वतः॥वक्षसः॥उरःस्थलात्॥५७॥५८॥तस्यब्रह्मणः॥५९॥पूर्वादिमुखक्रमेणवे
दादीनामुत्पत्तिमाह ॥ गायत्रीमिति ॥ ऋचंऋग्वेदं ॥ गायत्रीगायत्र्याख्यंछंदः ॥ त्रिवृत्स्तोमोरथंतरंचसामविशेषौ ॥ अग्निष्टोमंप्रथमंक्रतुं ॥ ६० ॥ यजूंषि

सहस्रद्रेणसिसृक्षुरंभस्येतानिवैविधिः ॥ सृष्ट्यर्थैवसमाधायब्रह्मात्मानमयूयुजत् ॥ ५४ ॥ मुखादजनयद्देवान्पितृं
श्वैवोपपक्षतः ॥ जघनादसुरान्सर्वान्प्रजनादपिमानुषान् ॥ ५५ ॥ अवस्करेक्षुधाविष्टाराक्षसास्तस्यजज्ञिरे ॥ पु
त्रास्तमोरजःप्रायाबलिनस्तेनिशाचराः ॥ ५६ ॥ सर्पायक्षास्तथाभूतागंधर्वाःसंप्रजज्ञिरे ॥ वयांसिपक्षतःसृष्टाःप
क्षिणोवक्षसोऽसृजत् ॥ ५७ ॥ मुखतोऽजांस्तथापार्श्वादुरगांश्चविनिर्ममे ॥ पद्भ्यांचाऽश्वान्समातंगान्शरभान्गव
यान्मृगान् ॥ ५८ ॥ उष्ट्रानश्वतरांश्चैवन्यंकूनन्यांश्चजातयः ॥ ओषध्यःफलमूलानिरोमभ्यस्तस्यजज्ञिरे ॥ ५९ ॥
गायत्रीचक्रुचंचैवत्रिवृत्स्तोमंरथंतरम् ॥ अग्निष्टोमंचयज्ञानानिर्ममेप्रथमान्मुखात् ॥ ६० ॥ यजूंषित्रैष्टुभंछंद
स्तोमंपंचदशंतथा ॥ बृहत्सामतथोक्थ्यंचदक्षिणादसृजन्मुखात् ॥ ६१ ॥ सामानिजगतीछंदःस्तोमंसप्तदशंतथा ॥
वैरूपमतिरात्रंचपश्चिमादसृजन्मुखात् ॥ ६२ ॥ एकविंशमथर्वाणमाप्तोर्यामाणमेवच ॥ अनुष्टुभंसवैराजमुत्तरा
दसृजन्मुखात् ॥ ६३ ॥ उच्चावचानिभूतानिगात्रेभ्यस्तस्यजज्ञिरे ॥ यक्षाःपिशाचागंधर्वास्तथैवाऽप्सरसांगणाः ॥
॥ ६४ ॥ नरकिंनररक्षांसिवयःपशुमृगोरगाः ॥ अव्ययंचैवयदिदंजगत्स्थावरजंगमम् ॥ ६५ ॥ तेषांवैयानिकर्मा
णिप्राक्सृष्ट्यांप्रतिपेदिरे ॥ तान्येवतेप्रपद्यंतेसृज्यमानाःपुनःपुनः ॥ ६६ ॥ हिंस्त्राहिंस्त्रेमृदुक्रूरेधर्माधर्मावृतानृते ॥
तद्भाविताःप्रपद्यंतेतस्मात्तत्तस्यरोचते ॥ ६७ ॥

यजुर्वेदं ॥ पंचदशंसामपृष्ठयंचविशेषं ॥ उक्थ्यंक्रतुविशेषम् ॥ ६१ ॥ सामानिसामवेदं ॥ सप्तदशंपृष्ठयं ॥ वैरूपंसामविशेषं ॥ अतिरात्रंक्रतुं ॥ ६२ ॥
एकविंशंपृष्ठयं ॥ आप्तोर्यामाणंक्रतुं ॥ वैराजंसाम ॥ ६३ ॥ तस्यब्रह्मणः ॥ ६४ ॥ अन्ययंसर्वथाविनाशशून्यम् ॥ ६५ ॥ तेषांदेवादीनां ॥ तेदेवादयः ॥
॥ ६६ ॥ कानिकर्माणितान्याह ॥ हिंस्त्रेति ॥ ऋतानृतेसत्यासत्ये ॥ तद्भावितास्तत्कर्मप्रयुक्ताः ॥ तत्स्वकर्मानुरूपमाचरणं ॥ तस्यप्राणिनः ॥ ६७ ॥

इन्द्रियार्थेषु इंद्रियेष्वर्थेषु चेत्यर्थः ॥ मुक्तिष्विति ॥ सारूप्यादिभेदेनेति भावः ॥ विनियोगं भोगार्थं प्रवर्तनं ॥ ६८ ॥ प्राकृतानां प्रकृतिसंभवानाम् ॥ नामशब्दाः ॥ रूपमाकारः ॥ वेदशब्देभ्य इति ॥ यो वेदेभ्योऽखिलं जगन्निर्मम इत्याद्युक्तेः ॥ ६९ ॥ आर्षाणि वेदप्रणीतानि ॥ दृष्टयः ज्ञानानि ॥ शर्वयते प्रलयांते ॥ प्रसूतानामुत्पन्नानामध्ये ॥ एभ्यः पूर्वसृष्टेभ्यः ॥ ७० ॥ पर्ययेऽष्टम्यन्तरे ॥ भावाः पदार्थाः ॥ ७१ ॥ स्वयं भुवः ब्रह्मणः ॥ ७२ ॥ ब्रह्माणं वर्णयति ॥ चंद्रेति ॥

महाभूतेषु नानात्वमिन्द्रियार्थेषु मुक्तिषु ॥ विनियोगं च भूतानां धातैव विदधत्स्वयम् ॥ ६८ ॥ नामरूपं च भूतानां प्राकृतानां प्रपंचनम् ॥ वेदशब्देभ्य एवादीनिर्ममेऽसौ पितामहः ॥ ६९ ॥ आर्षाणि चैव नामानि याश्च वेदेषु दृष्टयः ॥ शर्वयते प्रसूतानां तान्येवैभ्यो ददावजः ॥ ७० ॥ यथर्तुऋतुलिङ्गानि नाना रूपाणि पर्यये ॥ दृश्यंते तानि तान्येव तथा भावा युगादिषु ॥ ७१ ॥ इत्येष करणोद्भूतो लोकसर्गः स्वयं भुवः ॥ महदाद्यो विशेषांतो विकारः प्रकृतेः स्वयम् ॥ ७२ ॥ चंद्रसूर्यप्रभाजुष्टो ग्रहनक्षत्रमंडितः ॥ नदीभिश्च समुद्रैश्च पर्वतैश्च समंडितः ॥ ७३ ॥ पुरैश्च विविधैरभ्यैः स्फूर्तैर्जनपदैस्तथा ॥ तस्मिन् ब्रह्मवने व्यक्तो ब्रह्माचरति सर्ववित् ॥ ७४ ॥ अव्यक्तबीजप्रभव ईश्वरानुग्रहे स्थितः ॥ बुद्धिस्कंधमहाशाख इंद्रियांतरकोटरः ॥ ७५ ॥ महाभूतप्रमाणश्च विशेषामलपल्लवः ॥ धर्माधर्मसुपुष्पाढ्यः सुखदुःखफलोदयः ॥ ७६ ॥ आजीव्यः सर्वभूतानां ब्रह्मवृक्षः सनातनः ॥ द्यामूर्धानंतस्य विप्रावदंति खं वैनाभिं चंद्रसूर्यौ च नेत्रे ॥ दिशः श्रोत्रे चरणौ च क्षितिं च सोऽचित्यात्मा सर्वभूतप्रणेता ॥ ७७ ॥ वक्रात्तस्य ब्राह्मणाः संप्रसूतास्तद्वक्षसः क्षत्रियाः पूर्वभागात् ॥ वैश्या ऊरुभ्यांतस्य पद्भ्यां च शूद्राः सर्वे वर्णागात्रतः संप्रसूताः ॥ ७८ ॥ इति श्रीशिवमहापुराणे वायवीयसंहितायां पूर्वभागे सृष्टिनिरूपणं नाम दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥

॥ ७३ ॥ तस्मिन् पूर्वोक्ते ॥ ७४ ॥ ब्रह्माणं वृक्षत्वेन रूपयति ॥ अव्यक्तेति ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ आजीव्यः उपजीव्यः ॥ तस्य विराड् रूपं वर्णयति ॥ द्यामिति ॥ खमंतरिक्षं ॥ ७७ ॥ वक्रादिति ॥ ब्राह्मणोऽस्य मुखमासीत् ॥ तस्मात्ते मुख्या मुखतो ह्यसृज्यंते त्यादिश्रुतेः ॥ वक्षस इति ॥ वक्षस्थलस्य पूर्वप्रदेशादित्यर्थः ॥ ७८ ॥ इति श्रीशिवमहापुराणे वायवीयसंहिता टीकायां सारबोधिण्यां पूर्वभागे सृष्टिनिरूपणं नाम दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥

ओंनमःशिवाय ॥ ब्रह्मविष्णुमहेशानां परस्परवशस्थितिः ॥ ब्रह्मणोरुद्रसंभूतिरेतदेकादशस्थितम् ॥ १ ॥ परमात्मन इति ॥ आज्ञयाजातोतिशेषः ॥ १ ॥
॥ २ ॥ ३ ॥ तौ ब्रह्मविष्णू ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ परस्परमिति ॥ अंगभूतावितिशेषः ॥ ७ ॥ गुणप्रधानभावेन स्वस्वामिभावेन परस्परात् परस्परस्मात् ॥ ८ ॥

ऋषय ऊचुः ॥ भवता कथिता सृष्टिर्भवस्य परमात्मनः ॥ चतुर्मुखमुखात्तत्र संशयो नः प्रजायते ॥ १ ॥ देवश्रेष्ठो विरूपा
क्षो दीप्तः शूलधरो हरः ॥ कालात्मा भगवान् रुद्रः कपर्दी नीललोहितः ॥ २ ॥ स ब्रह्मकमिमं लोकं सविष्णुं च सपावकम्
॥ यः संहरति संक्रुद्धो युगांते समुपस्थिते ॥ ३ ॥ यस्य ब्रह्मा च विष्णुश्च प्रणामं कुरुतो भयात् ॥ लोकसंकोचकस्यास्य
स्य तौ वशवर्तिनौ ॥ ४ ॥ योऽयं देवः स्वकादं गाह्मविष्णुपुराऽसृजत् ॥ स एव हितयोर्नित्यं योगक्षेमकरः प्रभुः ॥ ५ ॥
स कथं भगवान् रुद्र आदिदेवः पुरातनः ॥ पुत्रत्वमगमच्छं भुर्ब्रह्मणो व्यक्तजन्मनः ॥ ६ ॥ प्रजापतिश्च विष्णुश्च रुद्रस्य
तौ परस्परम् ॥ सृष्टौ परस्परस्यां ग्गादिति प्रागपि शुश्रुम ॥ ७ ॥ कथं पुनरशेषाणां भूतानां हेतुभूतयोः ॥ गुणप्रधान
भावेन प्रादुर्भावः परस्परात् ॥ ८ ॥ नाऽपृष्टं भवता किंचिन्नाऽश्रुतं च कथंचन ॥ भगवच्छिष्यभूतेन भवता सकलं श्रुत
म् ॥ ९ ॥ यथा ह भगवान् ब्रह्मावदत्तमपि नस्तथा ॥ सर्वमेतद्यथावृत्तं वक्तुमर्हसि मारुत ॥ १० ॥ सूत उवाच ॥ एवं
पृष्टः स भगवान् वायुराकाशसंभवः ॥ सर्वमेतत्समासेन मुनीनामवदद्विभुः ॥ ११ ॥ वायुरुवाच ॥ स्थाने पृष्टमिदं
विप्राभवद्विः प्रश्नकोविदैः ॥ इदमेव पुरा पृष्टो मम प्राह पितामहः ॥ १२ ॥ तदहं संप्रवक्ष्यामि यथारुद्रसमुद्भवः ॥ य
था च पुनरुत्पत्तिर्ब्रह्मविष्णवोः परस्परम् ॥ १३ ॥ त्रयस्ते करणात्मानो जाताः साक्षान्महेश्वरात् ॥ चराचरस्य विश्वस्य
सर्गस्थित्यंतहेतवः ॥ १४ ॥ परमैश्वर्यसंयुक्ताः परमेश्वरभाविताः ॥ तच्छक्त्याधिष्ठितानि त्यंतकार्यकरणक्षमाः ॥
॥ १५ ॥ पित्रानियमिताः पूर्वे त्रयोपि त्रिषु कर्मसु ॥ ब्रह्मासर्गे हरिस्त्राणेरुद्रः संहरणे पुनः ॥ १६ ॥ तथाप्यन्योन्यमा
त्सर्यादन्योन्यातिशयाशिनः ॥ तपसा तोषयित्वा स्वं पितरं परमेश्वरम् ॥ १७ ॥

॥ १ ॥ १० ॥ ११ ॥ स्थाने योग्यस्थले ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ तच्छक्त्या परमेश्वरशक्त्या ॥ १५ ॥ पित्रा परमेश्वरेण ॥ १६ ॥ अन्योन्यातिशया
शिनः परस्परोत्कर्षासहिष्णवः ॥ १७ ॥

परमेष्ठिनः परमेश्वरस्य ॥ १८ ॥ १९ ॥ भवः रुद्रः ॥ २० ॥ २१ ॥ तेषां ब्रह्मादीनाम् ॥ २२ ॥ मेघवाहने एतन्नामके ॥ २३ ॥ आवहत् प्राप ॥ भावं भक्त्य
तिशयं ॥ २४ ॥ सर्वात्मभावेन सर्वप्रकारेण ॥ २५ ॥ वैभवमैश्वर्यम् ॥ तेन शिवेन ॥ २६ ॥ सब्रह्माय दब्रवीत्तदाह ॥ गच्छेति ॥ कारणं उत्पादनसा

लब्धा सर्वात्मता तस्य प्रसादात्परमेष्ठिनः ॥ ब्रह्म नारायणौ पूर्वरुद्रः कल्पांतरेऽसृजत् ॥ १८ ॥ कल्पांतरे पुनर्ब्रह्मारुद्र
विष्णुजगन्मयः ॥ विष्णुश्च भगवान् रुद्रं ब्रह्माणमसृजत् पुनः ॥ १९ ॥ नारायणं पुनर्ब्रह्मा ब्रह्माणं च पुनर्भवः ॥ एवं क
ल्पेषु कल्पेषु ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः ॥ २० ॥ परस्परेण जायंते परस्परजयैषिणः ॥ तत्तत्कल्पांतवृत्तांतमधिकृत्य महर्षि
भिः ॥ २१ ॥ प्रभावः कथ्यते तेषां परस्परसमुद्भवात् ॥ शृणुते मां कथां चित्रां पुण्यां पापप्रमोचनीम् ॥ २२ ॥ कल्पे त
त्पुरुषे वृत्तां ब्रह्मणः परमेष्ठिनः ॥ पुरा नारायणो नाम कल्पे वै मेघवाहने ॥ २३ ॥ दिव्यं वर्षसहस्रं तु मेघो भूत्वा वहद्वरम्
॥ तस्य भावं समालक्ष्य विष्णोर्विश्वजगद्गुरुः ॥ २४ ॥ शर्वः सर्वात्मभावेन प्रददौ शक्तिमव्ययाम् ॥ शक्तिलब्ध्या तु सर्वा
त्मा शिवात्सर्वेश्वरेश्वरात् ॥ २५ ॥ ससर्ज भगवान् विष्णुर्विश्वं विश्वसृजा सह ॥ विष्णोस्तद्वै भवं दृष्ट्वा सृष्टस्तेन पितामहः
॥ २६ ॥ ईर्ष्यायाः परयाग्रस्तः सहस्रं निदमब्रवीत् ॥ गच्छ विष्णो मया ज्ञातं तव सर्गस्य कारणम् ॥ २७ ॥ आवयोरधि
कश्चास्ति सरुद्रो नास्ति संशयः ॥ तस्य देवादिदेवस्य प्रसादात्परमेष्ठिनः ॥ २८ ॥ स्रष्टा त्वं भगवानाद्यः पालकः पर
मार्थतः ॥ अहं च तपसाराध्य रुद्रं त्रिदशनायकम् ॥ २९ ॥ त्वया सह जगत्सर्वं स्रक्ष्याम्यत्र न संशयः ॥ एवं विष्णुमुपा
लभ्य भगवान् व्रजसंभवः ॥ ३० ॥ एवं विज्ञापयामास तपसा प्राप्य शंकरम् ॥ भगवन् देवदेवेश विश्वेश्वर महेश्वर ॥
॥ ३१ ॥ तव वामांगजो विष्णुर्दक्षिणांगभवो ह्यहम् ॥ मया सह जगत्सर्वं तथाऽप्यसृजदच्युतः ॥ ३२ ॥ समत्सरादु
पालब्धस्त्वदाश्रयबलान्मया ॥ मद्भावादधिकस्तस्य भावस्त्वयि महेश्वर ॥ ३३ ॥ तत्त एव समुत्पत्तिरावयोः सदृशीय
तः ॥ तस्य भक्त्या यथा पूर्वं प्रसादं कृतवानसि ॥ ३४ ॥

मर्त्यम् ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ उपालभ्य निर्भर्त्स्य ॥ ३० ॥ यद्विज्ञापयामास तदाह ॥ भगवन्निति ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ सः विष्णुः ॥ भावो भक्त्यातिशयः ॥

॥ ३३ ॥ सदृशी तुल्या ॥ तस्य विष्णोः ॥ ३४ ॥

तेनब्रह्मणा ॥ ३५ ॥ सर्वेश्वरः ॥ ३६ ॥ कददर्शतदाह ॥ क्षीरेति ॥ ३७ ॥ तेनविष्णुना ॥ अनंतैति ॥ अनंतःशेषः ॥ तच्छरीररूपायांशध्यायाम् ॥ ३८ ॥
॥ ३९ ॥ धरेति ॥ धरयाभुवास्त्रीरूपयापादसंवाहनेकृतेनमृदुकरांभोजस्पर्शेनरक्तपदांबुजंयस्यतं ॥ ४० ॥ एकैकगुणयोगेनएकैकनामभगवतःसंपन्नमित्या

तथाममापितत्सर्वदातुमर्हसिशंकर ॥ इतिविज्ञापितस्तेनभगवान्भगनेत्रहा ॥ ३५ ॥ स्मयेनवैददौसर्वतस्यापिस
घृणानिधिः ॥ लब्ध्वैवमीश्वरादेवब्रह्मासर्वात्मतांक्षणात् ॥ ३६ ॥ त्वरमाणोऽथसंगम्यददर्शपुरुषोत्तमम् ॥ क्षीरार्ण
वालयेशुभ्रेविमानेसूर्यसन्निभे ॥ ३७ ॥ हेमरत्नान्वितेदिव्येमनसातेननिर्मिते ॥ अनंतभोगशय्यायांशयानंपंक
जेक्षणम् ॥ ३८ ॥ चतुर्भुजमुदारांगंसर्वाभरणभूषितम् ॥ शंखचक्रधरंसौम्यचंद्रबिंबसमाननम् ॥ ३९ ॥ श्रीवत्स
वक्षसंदेवंप्रसन्नमधुरस्मितम् ॥ धरामृदुकरांभोजस्पर्शरक्तपदांबुजम् ॥ ४० ॥ क्षीरार्णवेऽमृतमिवशयानंयोगानि
द्रया ॥ तमसाकालरुद्राख्यंरजसाकनकांडजम् ॥ ४१ ॥ सत्वेनसर्वगंविष्णुंनिर्गुणत्वेमहेश्वरम् ॥ तंष्ट्वापुरुषंब्रह्मा
प्रगल्भमिदमब्रवीत् ॥ ४२ ॥ असामित्वमहंविष्णोत्वमात्मानंयथापुरा ॥ तस्यतद्वचनंश्रुत्वाप्रतिबुध्यपितामहम् ॥
॥ ४३ ॥ उदैक्षतमहाबाहुःस्मितमीपच्चकारच ॥ तस्मिन्नवसरेविष्णुर्ग्रस्तस्तेनमहात्मना ॥ ४४ ॥ सृष्टश्चब्रह्मणा
सद्योभ्रुवोर्मध्यादयत्नतः ॥ तस्मिन्नवसरेसाक्षाद्भगवानिंदुभूषणः ॥ ४५ ॥ शक्तितयोरपिद्रष्टुमरूपोरूपमास्थितः ॥
प्रसादमतुलंकर्तुंपुरादत्तवरस्तयोः ॥ ४६ ॥ आगच्छत्तत्रयत्रेमौब्रह्मनारायणौस्थितौ ॥ अथतुष्टवतुर्देवंप्रीतौभीतौ
चकौतुकात् ॥ ४७ ॥ प्रणेमतुश्चबहुशोबहुमानेनदूरतः ॥ भवोपिभगवानेतावनुगृह्यपिनाकधृक् ॥ सादरंपश्यतोरै
वतयोरंतरधीयत ॥ ४८ ॥ इतिश्रीशिवमहापुराणेवायवीयसंहितायांपूर्वभागेशेषशायिनारायणवर्णनंनानैकादशो
ध्यायः ॥ ११ ॥ वायुरुवाच ॥ प्रतिकल्पंप्रवक्ष्यामिरुद्राविर्भावकारणम् ॥ यतोविच्छिन्नसंतानाब्रह्मसृष्टिःप्रवर्तते ॥ १ ॥

ह ॥ तमसेति ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ब्रह्मायदब्रवीत्तदाह ॥ असामीति ॥ पुर्वसृष्ट्यंते ॥ तस्यब्रह्मणः ॥ ४३ ॥ तेनब्रह्मणा ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ तयोःविष्णुब्रह्मयोः ॥
॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ इतिश्रीशैवमहापुराणवायवीयसंहिताटीकायांसारबोधिण्यांपूर्वभागेशेषशायिवर्णनंनानैकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ आनमःशिवाद
॥ रुद्रोरुद्रान्स्वसदृशान्सृष्ट्वाब्रह्माणमादिशत् ॥ स्रष्टुमन्यदिदंबृत्तंहादशोचनिरूप्यते ॥ १ ॥ १ ॥

अवृद्धिहेतोः अवृद्धिरूपाद्धेतोः ॥ २ ॥ तस्य ब्रह्मणः ॥ ३ ॥ अनुजः सूनुः ॥ ४ ॥ भूतसंकोचकः जगत्संहारी ॥ ५ ॥ परमेश्वरभावितः परमेश्वरप्रेरितः ॥ तच्छ
क्त्या शिवशक्त्या ॥ तच्छिन्हैः शिवचिन्हैः ॥ ६ ॥ उक्तमेव विवृणोति ॥ तन्नामेति ॥ ७ ॥ चंद्रावयवश्चंद्रखंडः ॥ भुजंगेति ॥ भुजंगा एव हारादयो यस्य स
इत्यर्थः ॥ मुंजमेखलः मुंजतृणमयकटिसूत्रः ॥ ८ ॥ जलंधरो देवविशेषः ॥ ९ ॥ भग्रेति ॥ भग्नदंष्ट्रांकुरैः आक्रांताः प्रांतभागा यस्य अत एव तादृशः कांतः रमणी
कल्पे कल्पे प्रजांसृष्ट्वा ब्रह्मा ब्रह्मांडसंभवः ॥ अवृद्धिहेतोर्भूतानां मुमोहभृशदुःखितः ॥ २ ॥ तस्य दुःखप्रशांत्यर्थं प्रजा
नां च विवृणुते ॥ तत्तत्कल्पेषु कालात्मारुद्रोरुद्रगणाधिपः ॥ ३ ॥ निर्दिष्टः परमेशेन महेशो नीललोहितः ॥ पुत्रो भूत्वा
ऽनुगृह्णाति ब्रह्माणं ब्रह्मणोऽनुजः ॥ ४ ॥ स एव भगवानीशस्तेजोराशिरनामयः ॥ अनादिनिधनो धाता भूतसंकोच
को विभुः ॥ ५ ॥ परमैश्वर्यसंयुक्तः परमेश्वरभावितः ॥ तच्छक्त्याधिष्ठितः शश्वत्तच्चिन्हैरपि चिह्नितः ॥ ६ ॥ तन्नाम
नामा तद्रूपस्तत्कार्यकारणक्षमः ॥ तत्तुल्यव्यवहारश्च तदाज्ञापरिपालकः ॥ ७ ॥ सहस्रादित्यसंकाशश्चंद्रावयवभू
षणः ॥ भुजंगहारकेयूरवलयो मुंजमेखलः ॥ ८ ॥ जलंधरविरंचींद्रकपालशकलोज्ज्वलः ॥ गंगातुंगतरंगार्द्रपिंगला
ननमूर्धजः ॥ ९ ॥ भग्नदंष्ट्रांकुराक्रांतप्रांतकांतधराधरः ॥ सव्यश्रवणपाशांतमंडलीकृतकुंडलः ॥ १० ॥ महावृष
भनिर्याणो महाजलदनिःस्वनः ॥ महानलसमप्रख्यो महाबलपराक्रमः ॥ ११ ॥ एवंचोरमहारूपो ब्रह्मपुत्रो महेश्व
रः ॥ विज्ञानं ब्रह्मणे दत्त्वा सर्गं सह करोति च ॥ १२ ॥ तस्माद्गुद्रप्रसादेन प्रतिकल्पं प्रजापतेः ॥ प्रवाहरूपतो नित्याप्र
जासृष्टिः प्रवर्तते ॥ १३ ॥ कदाचित्प्रार्थितः स्रष्टुं ब्रह्मणानीललोहितः ॥ स्वात्मना सदृशान्सर्वान्ससर्ज मनसा विभुः
॥ १४ ॥ कपर्दिनो निरातंकानीलग्रीवांस्त्रिलोचनान् ॥ जरामरणनिर्मुक्तान् दीप्तशूलवरायुधान् ॥ १५ ॥ तैस्तु सं
छादितं सर्वं चतुर्दशविधं जगत् ॥ तान् दृष्ट्वा विविधान् रुद्रान् रुद्रमाह पितामहः ॥ १६ ॥ नमस्ते देवदेवेश मास्त्राक्षीरी
दृशीः प्रजाः ॥ अन्याः सृजह भद्रं ते प्रजा मृत्युसमन्विताः ॥ १७ ॥

यः धराधरः कैलासपर्वतो यस्य ॥ १० ॥ महेति ॥ महावृषम एव निर्याणं गमनसाधनं यस्य स इत्यर्थः ॥ प्रख्याकांतिः ॥ ११ ॥ प्रवाहरूपतः धारावाहिकया ॥ १२ ॥ नीललो
हितः रुद्रः ॥ १४ ॥ तेषां स्वरूपमाह ॥ कपर्दिन इति ॥ निरातंका निर्भयान् ॥ १५ ॥ चतुर्दशविधं चतुर्दशभुवनात्मकम् ॥ १६ ॥ ईदृशीः मृत्युरहिताः ॥ १७ ॥

परमेश्वरोरुद्रः ॥ १८ ॥ याज्ञिकाः सृष्टियज्ञेनचरन्तः ॥ १९ ॥ विश्वकर्माणं ब्रह्माणं ॥ निवृत्तात्मात्यक्तयेतनः ॥ व्यतिष्ठत उदासीनो बभूव ॥ २० ॥ अशुभाः जरामरण
युक्ताः ॥ देवोरुद्रः ॥ २१ ॥ इति श्रीशिवमहापुराणवायवीयसंहिताटीकायां सारबोधिण्यां पूर्वभागे रुद्रोत्पत्तिवर्णनं नाम द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ओनमः
शिवाय ॥ ब्रह्मा प्रजाविवृत्यर्थमर्धनारीश्वरेश्वरम् ॥ तपसा तोषयामास वर्ण्यते तच्च योदशे ॥ १ ॥ वेधसः ब्रह्मणः ॥ मैथुनजां स्त्रीपुरुषसंगजाम् ॥ १ ॥ ननु पूर्व

इत्युक्तः प्रहसन् प्राह ब्रह्माणं परमेश्वरः ॥ नास्ति मे तादृशः सर्गः सृजत्वमशुभाः प्रजाः ॥ १८ ॥ ये त्विमे मनसा सृष्टाम
हात्मानो महाबलाः ॥ चरिष्यन्ति मया सार्धं सर्व एव हि याज्ञिकाः ॥ १९ ॥ इत्युक्त्वा विश्वकर्माणं विश्वभूतेश्वरो हरः ॥
स हरुद्रैः प्रजासर्गान्निवृत्तात्मा व्यतिष्ठत ॥ २० ॥ ततः प्रभृतिदेवोऽसौ न प्रसूतेशुभाः प्रजाः ॥ ऊर्ध्वरेताः स्थितः स्था
णुर्यावदाभूतसंल्लवम् ॥ २१ ॥ इति श्रीशिवमहापुराणे वायवीयसंहितायां पूर्वभागे रुद्रोत्पत्तिर्नाम द्वादशोऽध्यायः ॥
॥ १२ ॥ वायुरुवाच ॥ यदा पुनः प्रजाः सृष्टानव्यवर्धत वेधसः ॥ तदा मैथुनजां सृष्टिं ब्रह्मा कर्तुममन्यत ॥ १ ॥ न निर्ग
तं पुरायस्मान्नारीणां कुलमीश्वरात् ॥ तेन मैथुनजां सृष्टिं न शशाकपितामहः ॥ २ ॥ ततः स विदधे बुद्धिमर्थनिश्चयगा
मिनीम् ॥ प्रजानामेव वृत्त्यर्थं प्रष्टव्यः परमेश्वरः ॥ ३ ॥ प्रसादेन विना तस्य न वर्धेरन्निमाः प्रजाः ॥ एवं संचिंत्य विश्वा
त्मा तपः कर्तुं प्रचक्रमे ॥ ४ ॥ तदाद्या परमाशक्तिरन्ता लोकभाविनी ॥ आद्या सूक्ष्मतरा शुद्धा भावगम्या मनोहरा ॥
॥ ५ ॥ निर्गुणानि प्रपञ्चाच निष्कलानि रूपप्लवा ॥ निरन्तरतरानित्या नित्यमीश्वरपार्श्वगा ॥ ६ ॥ तथा परमया श
क्त्या भगवंतं त्रियंबकम् ॥ संचिंत्य तद्दये ब्रह्मा तताप परमंतपः ॥ ७ ॥ तीव्रेण तपसा तस्य युक्तस्य परमेष्ठिनः ॥ अचि
रेणैव कालेन पिता संप्रतु तोषह ॥ ८ ॥

मेव मैथुनजां सृष्टिकुतो न चकारेति तन्नाह ॥ न निर्गतमिति ॥ ईश्वरात् शिवात् ॥ सृष्टिमिति ॥ कर्तुमिति शेषः ॥ २ ॥ बुद्धिं विचारं ॥ अर्थनिश्चयगामिनीमर्थ
निश्चयकारिणीम् ॥ तस्या आकारमाह ॥ प्रजानामिति ॥ ३ ॥ तस्य परमेश्वरस्य ॥ ४ ॥ तदा तपः समये आद्या मुख्या ॥ लोकभाविनी लोककर्त्री ॥ भावग
म्या भक्त्यतिशयप्राप्या ॥ ५ ॥ निरन्तरतरेति ॥ अन्तरमीश्वराद्भेदः सर्वथा तद्रहितेत्यर्थः ॥ ईश्वरपार्श्वगा शिवसमीपगा ॥ ६ ॥ शक्त्येति ॥ शक्त्या सहेत्यर्थः ॥ ७ ॥
पिता शिवः ॥ ८ ॥

कामपीति ॥ कामपिकल्पितांमूर्तिंआविश्यअनुप्रविश्येत्यर्थः ॥ ९ ॥ अनिर्देश्यमिति ॥ अकृतात्मभिःअकृतश्रवणादिप्रयत्नैरनिर्देश्यंनिर्देश्यमशक्यमतएव
अदृश्यमज्ञेयमित्यर्थः ॥ १० ॥ ११ ॥ अनाभासंनभवत्याभासोज्ञानंयस्यतं ॥ १२ ॥ १३ ॥ संस्कारसंयुतैःच्युतसंस्कृतित्वादिदोषरहितैरलंकारयुक्तेरित्यर्थः
॥ १४ ॥ १५ ॥ सूक्तान्याह ॥ जयेति ॥ सर्वोत्कर्षेणवर्तस्वेत्यर्थः ॥ १६ ॥ एवंशिवंस्तुत्वैकेनदेवीस्तौति ॥ जयेति ॥ एवमग्रेपि॥दूरांगिदूरंमहतअंगंय

ततःकेनचिदंशेनमूर्तिमाविश्यकामपि ॥ अर्धनारीश्वरोभूत्वाययौदेवःस्वयंहरः ॥ ९ ॥ तदृष्ट्वापरमंदेवंतमसःपरमव्य
यम् ॥ अद्वितीयमनिर्देश्यमदृश्यमकृतात्मभिः ॥ १० ॥ सर्वलोकविधातारंसर्वलोकेश्वरेश्वरम् ॥ सर्वलोकविधायि
न्याशक्त्यापरमयायुतम् ॥ ११ ॥ अप्रतर्क्यमनाभासममेयमजरंध्रवम् ॥ अचलंनिर्गुणंशांतमनंतमहिमास्पद
म् ॥ १२ ॥ सर्वदंसर्वगंसर्वसदसद्यक्तिर्वर्जितम् ॥ सर्वोपमाननिर्मुक्तंशरण्यंशाश्वतंशिवम् ॥ १३ ॥ प्रणम्यदंडव
द्ब्रह्मासमुत्थायकृतांजलिः ॥ श्रद्धाविनयसंपन्नैःश्राव्यैःसंस्कारसंयुतैः ॥ १४ ॥ यथार्थयुक्तसर्वायैर्वेदार्थपरिवृंहितैः
॥ तुष्टावदेवंदेवींचसूक्तैःसूक्ष्मार्थगोचरैः ॥ १५ ॥ श्रीब्रह्मोवाच ॥ जयदेवमहादेवजयेश्वरमहेश्वर ॥ जयसर्वगुण
श्रेष्ठजयसर्वसुराधिप ॥ १६ ॥ जयप्रकृतिकल्याणिजयप्रकृतिनायिके ॥ जयप्रकृतिदूरांगिजयप्रकृतिसुंदरि ॥
॥ १७ ॥ जयामोघमहामायजयामोघमनोरथ ॥ जयामोघमहालीलजयामोघमहाबल ॥ १८ ॥ जयविश्वजग
न्मातर्जयविश्वजगन्मयि ॥ जयविश्वजगद्वात्रिजयविश्वजगत्सखि ॥ १९ ॥ जयशाश्वतिकैश्वर्यजयशाश्वतिकाल
य ॥ जयशाश्वतिकाकारजयशाश्वतिकानुग ॥ २० ॥ जयात्मत्रयनिर्मात्रिजयात्मत्रयपालनि ॥ जयात्मत्रयसंह
र्त्रिजयात्मत्रयनायिके ॥ २१ ॥ जयावलोकनायतजगत्कारणवृंहण ॥ जयोपेक्षाकटाक्षोत्थहुतभुग्भुक्तमौक्तिक ॥
॥ २२ ॥ जयदेवाद्यविज्ञेयस्वात्मसूक्ष्मदृशोज्ज्वले ॥ जयस्थूलात्मशक्त्यंशव्याप्तविश्वचराचरे ॥ २३ ॥

स्याःसातत्संबुद्धौ ॥ प्रकृतिसुंदरीस्वभावसुंदरी ॥ १७ ॥ १८ ॥ विश्वजगत्सखिसर्वजगन्मित्रभूते ॥ १९ ॥ २० ॥ आत्मत्रयंब्रह्मादित्रितयं॥ २१ ॥ अवलो
कनेति ॥ अवलोकनमात्रेणआयत्तानिअधीनानियानिजगत्कारणानिअव्यक्तादीनितेषांवृंहणप्रसारक ॥ उपेक्षेति ॥ उपेक्षानिग्रहस्तथुक्तकटाक्षोत्थ
हुतभुजाभुक्तध्वंसितंकामरूपमौक्तिकंयेनसः ॥ २२ ॥ देवादीति ॥ देवादिभिरप्यविज्ञेयोयःस्वात्मातद्गोचरसूक्ष्मदृशाउज्ज्वले ॥ २३ ॥

नानेति ॥ अनेकप्रकारेण एकरूपेण च विन्यस्तः विश्वतत्त्वसमुच्चयो येन ॥ असुरेति ॥ असुरशिरोनिष्ठानि असुरशिरस्सुस्थितानि श्रेष्ठानुगकदंबकानियस्य ॥ २४ ॥ उपाश्रितेति ॥ भक्तरक्षणविधानकुशले इत्यर्थः ॥ २५ ॥ प्रादेशिकेति ॥ ईषदैश्वर्यवीर्यशौर्ययुक्तानां मदस्य नाशकेत्यर्थः ॥ विश्वबहिर्भूतजगदसंबद्ध ॥ २६ ॥ प्रणीतेति ॥ प्रणीतानां उत्पादितानां पंचानामर्थानां पंचमहाभूतानां प्रयोगेण व्यवस्थापनेन परमात्मतत्परब्रह्मस्वरूप ॥ पंचार्थेति ॥ पूर्वोक्तपंचार्थानां विज्ञानंतदेवसुधास्रोतस्तद्रूपिणि ॥ २७ ॥ अनादीति ॥ अनादिमलरूपं यदज्ञानमाविद्यातदेव तमः पटलंतन्नाशाय चंद्रिकारूपिणि ॥ २८ ॥ २९ ॥ प्रम

जयनानैकविन्यस्तविश्वतत्त्वसमुच्चय ॥ जयासुरशिरोनिष्ठश्रेष्ठानुगकदंबक ॥ २४ ॥ जयोपाश्रितसंरक्षासंविधानपटीयासि ॥ जयोन्मूलितसंसारविषवृक्षांकुरोद्गमे ॥ २५ ॥ जयप्रादेशिकैश्वर्यवीर्यशौर्यविजृम्भण ॥ जयविश्वबहिर्भूतनिरस्तपरवैभव ॥ २६ ॥ जयप्रणीतपंचार्थप्रयोगपरमात्मत ॥ जयपंचार्थविज्ञानसुधास्रोतः स्वरूपिणि ॥ २७ ॥ जयातिघोरसंसारमहारोगभिषग्वर ॥ जयानादिमलाज्ञानतमः पटलचंद्रिके ॥ २८ ॥ जयत्रिपुरकालाग्नेजयत्रिपुरभैरवि ॥ जयत्रिगुणनिर्मुक्तजयत्रिगुणमर्दिनि ॥ २९ ॥ जयप्रमथसर्वज्ञजयसर्वप्रबाधिके ॥ जयप्रचुरदिव्यांगजयप्रार्थितदायिनि ॥ ३० ॥ कदेवते परंधामकवयंकचनोवचः ॥ तथापि भगवन्भक्त्या प्रलपंतं क्षमस्व मां ॥ ३१ ॥ विज्ञाप्यैवं विधैः सूक्तैर्विश्वकर्माचतुर्मुखः ॥ नमश्चकार रुद्राय रुद्राण्यैचमुहुर्मुहुः ॥ ३२ ॥ इदंस्तोत्रवरं पुण्यं ब्रह्मणा समुदीरितम् ॥ अर्धनारीश्वरं नाम शिवयोर्हर्षवर्द्धनम् ॥ ३३ ॥ यद्इदं कीर्तयेद्भक्त्या यस्य कस्यापि लिप्सया ॥ स तत्फलमवाप्नोति शिवयोः प्रीतिकारणात् ॥ ३४ ॥ सकलभुवनभूतभावनाभ्यां जननविनाशविहीनविग्रहाभ्यां ॥ नरवरयुवतिवपुर्धराभ्यां स ततमहं प्रणतोऽस्मि शंकराभ्याम् ॥ ३५ ॥ इति श्रीशिवमहापुराणे वायवीयसंहितायां पूर्वभागे रुद्रब्रह्मसंवादे त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥

॥

॥

॥

॥

यसर्वशत्रुनाशक ॥ प्रचुरेति ॥ प्रचुरदिव्याङ्गेति पाठः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ एतत्स्तोत्रकीर्तनफलमाह ॥ यद्इदमिति ॥ शिवयोः उमामहेश्वरयोः ॥ ३४ ॥ अर्धनारीनरेश्वरं वायुः प्रणमति ॥ सकलेति ॥ सकलभुवनभूतानां भावना उत्पादनाभ्यां ॥ जननेति ॥ उत्पत्तिनाशाभ्यां विहीनौ विग्रहौ ययोस्ताभ्यामित्यर्थः ॥ ३५ ॥ इति श्रीशैवमहापुराणे वायवीयसंहिताटीकायां सारबोधिण्यां पूर्वभागे रुद्रब्रह्मसंवादे अर्धनारीनरेश्वरस्तुतिर्नाम त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥

ओनमःशिवाय ॥ ब्रह्मार्थितेनरुद्रेणसृष्टास्त्रीशक्तिरूपिणी ॥ प्रजाविवर्धिनीत्येवंवर्ण्यतेऽत्रचतुर्दशे ॥ १॥ १॥ अर्थेति ॥ अर्थेनसंपन्नानिपूर्णानिपदानियस्यांत
याधाचा ॥ राजलक्षणयुक्तयाराजवल्लक्षणसंकेतकरणंतद्युक्तया ॥ अशेषविषयेति ॥ अशेषभुवनारंभेतिपाठांतरं ॥ २ ॥ विश्वकर्माणंब्रह्माणं ॥ ३ ॥ वाक्यस्यपूर्वा
ध्यायोक्तस्यगौरवंमहत्वं ॥ ४ ॥ यज्ज्ञातंतदेवाह ॥ प्रजानामिति ॥ ५ ॥ ६ ॥ कासादेवीतामाह ॥ यामिति ॥ ७ ॥ समाविरभवत्प्रादुर्भूतवती ॥ ८ ॥ इ

वायुरुवाच ॥ अथदेवोमहादेवोमहाजलदनादया ॥ वाचामधुरगंभीरविशदश्लक्ष्णवर्णया ॥ १ ॥ अर्थसंपन्नपदयारा
जलक्षणयुक्तया ॥ अशेषविषयारंभरक्षाविलयदक्षया ॥ २ ॥ मनोहरतरोदारमधुरास्मितपूर्वया ॥ संबभाषेसुसंप्रीतो
विश्वकर्माणमीश्वरः ॥ ३ ॥ ईश्वरउवाच ॥ वत्सवत्समहाभागममपुत्रपितामह ॥ ज्ञातमेवमयासर्वतववाक्यस्यगौर
वम् ॥ ४ ॥ प्रजानामेववृत्त्यर्थतपस्तप्तंखयाऽधुना ॥ तपसानेनतुष्टोऽस्मिददामिचतवेप्सितम् ॥ ५ ॥ इत्युक्त्वापर
मोदारःस्वभावमधुरंवचः ॥ ससर्जवपुषोभागाद्देवीदेवरोहरः ॥ ६ ॥ यामाहुर्ब्रह्मविद्वांसोदेवीदिव्यगुणान्विताम् ॥
परस्यपरमांशक्तिंभवस्यपरमात्मनः ॥ ७ ॥ यस्यानखलुविद्यंतेजन्ममृत्युजरादयः ॥ याभवानीभवस्यांगात्समावि
रभवत्किल ॥ ८ ॥ यस्यावाचोनिवर्ततेमनसाचैन्द्रियैःसह ॥ साभर्तुर्वपुषोभागाज्जातेवसमदृश्यत ॥ ९ ॥ यासाज
गदिदंकृत्स्नमहिम्नाव्याप्यतिष्ठति ॥ शरीरिणीवसादेवीविचित्रासमलक्षिता ॥ १० ॥ सर्वजगदिदंयैषासंमोहयतिमा
यया ॥ ईश्वरात्सैवजाताभूदजातापरमार्थतः ॥ ११ ॥ नयस्याःपरमोभावःसुराणामपिगोचरः ॥ विश्वामरेश्वराचै
वविभक्ताभर्तुरंगतः ॥ १२ ॥ तांद्वापरमेशानींसर्वलोकमहेश्वरीम् ॥ सर्वज्ञांसर्वगांसूक्ष्मांसदसद्व्यक्तिवर्जिताम् ॥
॥ १३ ॥ परयानिखिलंभासाभासयंतीमिदंजगत् ॥ प्रणिपत्यमहादेवींप्रार्थयामासवैविराट् ॥ १४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥
देविदेवेनसृष्टोऽहमादौसर्वजगन्मयि ॥ प्रजासर्गेनियुक्तश्चसृजामिसकलंजगत् ॥ १५ ॥ मनसानिर्मिताःसर्वेदेवि
देवादयोमया ॥ नवृद्धिमुपगच्छंतिसृज्यमानाःपुनःपुनः ॥ १६ ॥

यमपिब्रह्मस्वरूपैवेत्याह ॥ यस्याइति ॥ भर्तुःशिवस्य ॥ १ ॥ तस्याब्रह्मस्वरूपमेवाह ॥ येति ॥ १० ॥ परमार्थतःवस्तुतः ॥ ११ ॥ भावःस्वरूपं ॥ १२ ॥
॥ १३ ॥ विराट्ब्रह्मा ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥

॥ १७ ॥ १८ ॥ सर्वेषामस्मदादीनां ॥ १९ ॥ प्रार्थयामिप्रार्थये ॥ २० ॥ भैर्वादिनिसंसारनाशिनि ॥ ब्रह्मयोनिनावेदप्रकाशकेन ॥ २१ ॥ तांस्तृष्टांशक्तिं ॥ २२ ॥
तस्यब्रह्मणः ॥ साभ्रुवोनिर्गताशक्तिः तथाकरोदितिशेषः ॥ २३ ॥ ब्रह्मरूपिणीआद्याशक्तिः ॥ २४ ॥ देवस्यशिवस्यदेवः शिवः भोगः रतिः ॥ २५ ॥ प्रवर्ततेप्रवर्ततेस्मआ
ख्यानमुपसंहरति ॥ एतदिति ॥ २६ ॥ अनुपंगतः कथनप्रसंगात् ॥ एतदाख्यानकीर्तनफलमाह ॥ यइदमिति ॥ २७ ॥ इतिश्रीशैवमहापुराणेवायवीयसंहि

मिथुनप्रभवामेवकृत्वासृष्टिमतः परम् ॥ संवर्धयितुमिच्छामिसर्वाएवममप्रजाः ॥ १७ ॥ ननिर्गतंपुरात्त्वतो नारीणां
कुलमव्ययम् ॥ तेननारीकुलंस्त्रष्टुंशक्तिर्ममनविद्यते ॥ १८ ॥ सर्वासामेवशक्तीनां ततः खलुसमुद्भवः ॥ तस्मात्सर्व
त्रसर्वेषां सर्वशक्तिप्रदायिनि ॥ १९ ॥ त्वामेववरदामद्यप्रार्थयामिसुरेश्वरीं ॥ चराचरवितृद्ध्यर्थमंशेनैकेनसर्वगे ॥
॥ २० ॥ दक्षस्यममपुत्रस्यपुत्रीभवभवार्दिनि ॥ एवंसायाचितादेवीब्रह्मणाब्रह्मयोनिना ॥ २१ ॥ शक्तिमेकांभ्रुवो
र्मध्यात्ससर्जात्मसमप्रभाम् ॥ तामाहप्रहसन्प्रेक्ष्यदेवदेववरोहरः ॥ २२ ॥ ब्रह्माणंतपसाराध्यकुरुतस्ययथेप्सित
म् ॥ तामाज्ञांपरमेशस्यशिरसाप्रतिगृह्यसा ॥ २३ ॥ ब्रह्मणोवचनाद्देवीदक्षस्यदुहिताऽभवत् ॥ दत्तैवमतुलांशक्तिं
ब्रह्मणेब्रह्मरूपिणी ॥ २४ ॥ विवेशदेहं देवस्यदेवश्चांतरधीयत ॥ तदाप्रभृतिलोकेऽस्मिन्स्त्रियाभोगः प्रतिष्ठितः ॥ २५ ॥
प्रजासृष्टिश्चविप्रेन्द्रामैथुनेनप्रवर्तते ॥ एतद्वः सर्वमाख्यातंदेव्याः शक्तिसमुद्भवम् ॥ २६ ॥ पुण्यमृद्धिकरंश्राव्यंभूतस
र्गानुपंगतः ॥ यइदंकीर्तयेन्नित्यंदेव्याः शक्तिसमुद्भवम् ॥ पुण्यंसर्वमवाप्नोतिपुत्रांश्चलभतेशुभान् ॥ २७ ॥ इतिश्री
शिवमहापुराणेवायवीयसंहितायांपूर्वभागेसृष्टिनिरूपणं नामचतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ वायुरुवाच ॥ एवंलब्ध्वापरां
शक्तिमीश्वरादेवशाश्वतीम् ॥ मैथुनप्रभवांसृष्टिकर्तुकामः प्रजापतिः ॥ १ ॥ स्वयमप्यर्धतोनारीचार्धेनपुरुषोऽभवत्
॥ यार्धेननारीसातस्माच्छतरूपाव्यजायत ॥ २ ॥ विराजमसृजद्ब्रह्मासोऽर्धेनपुरुषोविराट् ॥ सवैस्वायंभुवःपूर्वपुरु
षोमनुरुच्यते ॥ ३ ॥

तायांपूर्वभागेसृष्टिनिरूपणं नामचतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ऑनमः शिवाय ॥ ब्रह्मालब्धवरः शंभोः सर्गमैथुनजं व्यधात् ॥ स्वायंभुवादिहारेणेत्येवंपंचदशे स्थितम्
॥ १ ॥ शाश्वतींनित्यां ॥ १ ॥ स्वयमिति ॥ शिवरूपं दृष्ट्वा तत्तादात्म्यभावनया स्वयमपि तथैवाभवदित्यर्थः ॥ तस्मादधार्त् ॥ शतरूपा एतन्नाम्नी ॥ २ ॥ ३ ॥

SAN 5
294.5
SM I
V.3

IGNCA RAR
ACC No.

मनुस्वायंभुवं ॥ ४ ॥ तस्मान्मनोः ॥ ५ ॥ ६ ॥ दक्षायब्रह्मपुत्राय ॥ रुचेरेतन्नामः ॥ प्रत्यपादयत् अदात् ॥ ७ ॥ मिथुनंस्त्रीपुंसयुग्मं ॥ मानसस्यमानसपु
त्रस्य ॥ संवर्धितमिति ॥ यज्ञाद्भवतिपर्जन्यइत्याद्युक्तेरितिभावः ॥ ८ ॥ ९ ॥ तासां नामान्याह ॥ श्रद्धेति ॥ १० ॥ दाक्षायणीः पूर्वोक्तादक्षकन्याः ॥ ताभ्यः त्रयो
दशभ्यः ॥ यवीयस्यः कनिष्ठाः ॥ ११ ॥ तासां नामान्याह ॥ ख्यातिरिति ॥ १२ ॥ १३ ॥ मुनयः भृगवाद्याः ॥ कामाद्या इति ॥ ते चोक्तालिङ्गपुराणे ॥ कामो
दर्पो धनिलयः संतोषो लाभ एव च ॥ श्रुतं तु दंडः समयो बोधश्चैव महाद्युतिः ॥ अप्रमादश्च विनयो व्यवसायो हि जोत्तमाः ॥ क्षेमः सुखं यशश्चैव धर्मपुत्राश्च तासु

सादेवी शतरूपा तु तपः कृत्वा सुदुश्चरम् ॥ भर्तारं दीप्तयशसं मनुमेवाभ्यपद्यत ॥ ४ ॥ तस्मात्तु शतरूपा सा पुत्रद्वयमसू
यत ॥ प्रियव्रतोत्तानपादौ पुत्रौ पुत्रवतांवरौ ॥ ५ ॥ कन्ये द्वे च महाभागे याभ्यां जातास्त्विमाः प्रजाः ॥ आकूतिरेका वि
ज्ञेया प्रसूतिरपरा स्मृता ॥ ६ ॥ स्वायंभुवः प्रसूतिं तु ददौ दक्षायतां प्रभुः ॥ रुचेः प्रजापते श्रैव आकूतिं प्रत्यपादयत् ॥
॥ ७ ॥ आकूत्यां मिथुनं जज्ञे मानसस्य रुचेः शुभम् ॥ यज्ञश्च दक्षिणा चैव याभ्यां संवर्धितं जगत् ॥ ८ ॥ स्वायंभुवसुता
यां तु प्रसूत्यां लोकमातरः ॥ चतस्रो विंशतिं कन्या दक्षस्त्वजनयत् प्रभुः ॥ ९ ॥ श्रद्धालक्ष्मीर्धृतिः पुष्टिस्तुष्टिर्मेधा क्रिया
तथा ॥ बुद्धिर्लज्जा वपुः शान्तिः सिद्धिः कीर्तिस्त्रयोदशी ॥ १० ॥ पत्न्यर्थं प्रतिजग्राह धर्मो दाक्षायणीः प्रभुः ॥ ताभ्यः
शिष्टाय वीयस्यैकादशसुलोचनाः ॥ ११ ॥ ख्यातिः सत्यथ संभूतिः स्मृतिः प्रीतिः क्षमा तथा ॥ सन्नतिश्चानुसूया च
ऊर्जा स्वाहा स्वधा तथा ॥ १२ ॥ भृगुः शर्वो मरीचिश्च अंगिराः पुलहः क्रतुः ॥ पुलस्त्योऽत्रिर्वसिष्ठश्च पावकः पितरस्त
था ॥ १३ ॥ ख्यात्याद्या जगृहुः कन्या मुनयो मुनिसत्तमाः ॥ कामाद्यास्तु यशोतायेते त्रयोदशसुसूनवः ॥ १४ ॥ धर्म
स्य जज्ञिरे तासु श्रद्धाद्यासु सुखोत्तराः ॥ दुःखोत्तराश्च हिंसायामधर्मस्य च संततौ ॥ १५ ॥

वा इति ॥ विष्णुपुराणे तु श्रद्धाकामं च लार्पणं धृतिरात्मजं ॥ संतोषं च तथा तुष्टिर्लाभं पुष्टिरसूयत ॥ मेधाश्रुतं क्रियादंडं नयं विनयमेव च ॥ बोधं बुद्धिस्त
थालज्जा विनयं वपुरात्मजं ॥ व्यवसायं प्रजज्ञे वैक्षेमं शांतिरसूयत ॥ सुखमृद्धिर्यशः कीर्तिरित्येते धर्मसूनव इत्युक्तं ॥ १४ ॥ सुखोत्तराः सुखं उत्तरं उत्कृष्टं येभ्य
स्ते सुखोत्तराः सुखोदका इत्यर्थः ॥ धर्मप्रतियोगितयाऽधर्मस्याप्युपास्थितौ तत्संततिमाह ॥ दुःखोत्तरा इति ॥ दुःखोदका इत्यर्थः ॥ हिंसायां अधर्मपत्न्यां ॥ १५ ॥

उत्पन्नाइति ॥ हिंसायामितिसंयध्यते ॥ विष्णुपुराणेपि ॥ हिंसाभार्यात्वधर्मस्यतयोर्जज्ञेत्तथानृतं ॥ कन्याचनिकृतिस्ताभ्यांभयंनरकमेवच ॥ मायाचवेदनाचै
वमिथुनंत्वदमेतयोः ॥ तयोर्जज्ञेत्तथैमायामृत्युंभूतापहारिणं ॥ वेदनास्वसुतंवापिदुःखंजज्ञेत्तथैवात् ॥ मृत्योर्व्याधिजराशोकतृष्णाक्रोधाश्वजज्ञिरे ॥ दुःखो
त्तराःस्मृताह्येतेसर्वेचाधर्मलक्षणाइति ॥ धर्माधर्मावपिब्रह्मपुत्रौ ॥ धर्मःस्तनादक्षिणतोयत्रनारायणःस्वयं ॥ अधर्मःपृष्ठतोयस्मान्मृत्युर्लोकभयंकरइतिशुको

निकृत्यादयउत्पन्नाःपुत्राश्चाधर्मलक्षणाः ॥ नैषांभार्याश्चपुत्रावासर्वेह्यनियमाःस्मृताः ॥ १६ ॥ सएषतामसःसर्गो
जज्ञेऽधर्मनियामकः ॥ यासादक्षस्यदुहितारुद्रस्यदयितासती ॥ १७ ॥ भर्तुर्निंदाप्रसंगेनत्यक्त्वादाक्षायणींतनुं ॥
दक्षंचदक्षभार्याचविनिंद्यसहबंधुभिः ॥ १८ ॥ सामेनायामाविरभूत्पुत्रीहिमवतोगिरेः ॥ रुद्रस्तुतांसतींदृष्ट्वारुद्रांस्त्वा
त्मसमप्रभान् ॥ १९ ॥ यथाऽसृजदसंख्यातांस्तथाकथितमेवच ॥ भृगोःख्यात्यांसमुत्पन्नालक्ष्मीनारायणप्रिया ॥
॥ २० ॥ देवौधातृविधातारौमन्वंतरविचारिणौ ॥ तयोर्वैपुत्रपौत्राद्याःशतशोऽथसहस्रशः ॥ २१ ॥ स्वायंभुवेंतरेऽ
तीताःसर्वेतेभार्गवामताः ॥ मरीचेरपिसंभूतिःपौर्णमासमसूयत ॥ २२ ॥ कन्याचतुष्टयंचैवमहीयांसस्तदन्वयाः ॥
येषांवंशेसमुत्पन्नोबहुपुत्रःसकाश्यपः ॥ २३ ॥ स्मृतिश्चांऽगिरसःपत्नीजनयामासवैसुतौ ॥ आग्नीध्रंशरभंचैवतथा
कन्याचतुष्टयम् ॥ २४ ॥ तदीयाःपुत्रपौत्राश्चयेऽतीतास्तेसहस्रशः ॥ प्रीत्यांपुलस्त्यभार्यायांदंतोग्निरभवत्सुतः ॥
॥ २५ ॥ पूर्वजन्मनियोऽगस्त्यःस्मृतःस्वायंभुवेंतरे ॥ तत्संततीयाबहवःपौलस्त्याइतिविश्रुताः ॥ २६ ॥ क्षमातुसुपु
वेपुत्रान्पुलहस्यप्रजापतेः ॥ कर्दमश्चासुरीयश्चसहिष्णुश्चेतितेत्रयः ॥ २७ ॥ त्रेताग्निवर्चसःसर्वेएषांवंशःप्रतिष्ठि
तः ॥ क्रतोःक्रतुसमान्पुत्रान्सन्नतिःसुपुवेसुतान् ॥ २८ ॥ नैषांभार्याश्चपुत्राश्चसर्वेतेह्यूर्ध्वरेतसः ॥ षष्टिस्तानिस
हस्त्राणिवालखिख्याइतिस्मृताः ॥ २९ ॥

॥

॥

॥

क्तेः ॥ एषांपुत्राणां ॥ अनियमाःसत्त्वधर्मरहिताःअनिधनाःस्मृताइतिपाठांतरम् ॥ १६ ॥ अधर्मनियामकःपापप्रवर्तकः ॥ १७ ॥ भर्तुर्निंदाप्रसंगेनपित्रादिकृत
शिवनिंदाप्रसंगेन ॥ दक्षभार्याप्रसूतिं ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ धातृविधातारौएतन्नामकौ ॥ २१ ॥ अंतरेमन्वंतरे ॥ पौर्णमासंपुत्रांभार्गवाभृगुवंशजाः ॥ २२ ॥
तदन्वयाःमरीच्यन्वयाः ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ संततीयाःसंततौभवाः ॥ २६ ॥ २७ ॥ पुत्रान्पुत्राणामनरकाच्चातृन् ॥ २८ ॥ २९ ॥

॥ ६१ ॥ प्रजापतिसमुद्भवः ब्रह्मसमुद्भवः ॥ ६२ ॥ संक्षेपेण राजवंशमाह ॥ राज्ञामिति ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ अनुक्रांतैरनुक्रमेण कथितैः किंप्रयोजनमित्यर्थः ॥ अन्यकीर्तनमिति ॥ इदं संमतमित्यग्रिमेण संबध्यते ॥ ६६ ॥ प्रभावद्योतनादपि ईश्वरसामर्थ्यप्रकाशनादपीत्यर्थः ॥ तत्प्रविस्तरैः राजादिवंशकथन

नातिसंक्षेपतो विप्रानातिविस्तरतः क्रमात् ॥ वर्णिता वैमयावंशादिव्यदेवगणान्विताः ॥ ६१ ॥ क्रियावंतः प्रजावंतो महर्द्धिभिरलंकृताः ॥ प्रजानां संनिवेशो यं प्रजापतिसमुद्भवः ॥ ६२ ॥ न हि शक्यः प्रसंख्यातुं वर्षकोटिशतैरपि ॥ राज्ञामपि च यो वंशो द्विधा सोऽपि प्रवर्तते ॥ ६३ ॥ सूर्यवंशः सोमवंश इति पुण्यतमः क्षितौ ॥ इक्ष्वाकुरंबरिषश्च ययातिर्नहुषादयः ॥ ६४ ॥ पुण्यश्लोकाः श्रुता ये त्रते पितृवंशसंभवाः ॥ अन्ये च राजऋषयो नाना वीर्यपराक्रमाः ॥ ६५ ॥ किंतैः फलमनुक्रांतैरुक्तपूर्वैः पुरातनैः ॥ किंचेश्वरकथावृत्ता यत्र तत्राऽन्यकीर्तनम् ॥ ६६ ॥ न सद्भिः संमतं मत्नानोत्सहे बहुभाषितम् ॥ प्रसंगादीश्वरस्यैव प्रभावद्योतनादपि ॥ सर्गादयोऽपि कथ्यन्त इत्यलं तत्प्रविस्तरैः ॥ ६७ ॥ इति श्रीशिवमहापुराणे वायवीयसंहितायां पूर्वभागे स्वायंभुववंशवर्णनं नाम पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ देवी दक्षस्य तनया त्यक्त्वा दाक्षायर्णातनुम् ॥ कथं हि मवतः पुत्री मे नायाम भवत्पुरा ॥ १ ॥ कथंच निर्दितीरुद्रो दक्षेण च महात्मना ॥ निमित्तमपि किंतत्र येन स्यान्न निर्दिती भवः ॥ २ ॥ उत्पन्नश्च कथं दक्षोऽपि शापाद्भवस्य तु ॥ चाक्षुषस्यांस्तरे पूर्वमतोऽप्रब्रूहि मारुत ॥ ३ ॥ वायुरुवाच ॥ शृण्वंतु कथयिष्यामि दक्षस्य लघुचेतसः ॥ वृत्तं पापात्प्रमादाच्च विश्वामरविदूषणम् ॥ ४ ॥ पुरासुरासुराः सर्वे सिद्धाश्च परमर्षयः ॥ कदाचिद्गृष्टुमीशानं हि मवच्छिखरं ययुः ॥ ५ ॥ तदा देवश्च देवी च दिव्यासनगतावुभौ ॥ दर्शनं ददतुस्ते पां देवादीनां द्विजोत्तमाः ॥ ६ ॥ तदानीमेव दक्षोऽपि गतस्तत्र सहामरैः ॥ जामातरं हरं द्रष्टुं द्रष्टुं चात्मसुतां सतीम् ॥ ७ ॥

प्रपंचविस्तरैः ॥ ६७ ॥ इति श्रीशैवमहापुराणे वायवीयसंहिता टीकायां सारबोधिण्यां पूर्वभागे स्वायंभुववंशवर्णनं नाम पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ओनमः शिवाय ॥ दक्षेणानादृतं शंभुं दृष्ट्वा मादक्षमागमत् ॥ यज्वानं पितरं तं च शत्वागाद्धिमवद्विरिम् ॥ १ ॥ तच्छ्रुत्वा शंकरस्तत्र दक्षादिभ्योऽशपत्कुधा ॥ एतत्कथानकं दिव्यं षोडशेत्रनिरूप्यते ॥ २ ॥ येन निमित्तेन ॥ २ ॥ ३ ॥ वृत्तंचरित्रं ॥ विश्वामरविदूषणं सर्वदेवदूषणकारणं ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥

आत्मगौरवात् आत्ममहत्वात् ॥ विशेषेण पितृत्वप्रयुक्तोत्कर्षेण ॥ ८ ॥ तस्य दक्षस्य ॥ तस्याः पुत्र्याः ॥ ९ ॥ विधिना दुर्देवेन ॥ भवं शिवम् ॥ तामपि पुत्रीम्
पि ॥ १० ॥ जामातर इति व्यत्ययेन द्वितीयार्थे प्रथमा ॥ ११ ॥ रुद्राणीति ॥ रुद्राणी गौरी रुद्राय विज्ञाप्य पितुर्भवनं यया वित्यन्वयः ॥ १२ ॥ लक्षणाढ्यं

तदात्मगौरवादेव देव्यादक्षे समागते ॥ देवादिभ्यो विशेषेण न काचिद्भवत्स्मृतिः ॥ ८ ॥ तस्य तस्याः परंभावमज्ञातु
श्चापिकेवलम् ॥ पुत्रीत्येवं विमूढस्य तस्यां वैरमजायत ॥ ९ ॥ ततस्तेनैव वैरेण विधिना च प्रचोदितः ॥ नाजुहाव भवं द
क्षो दीक्षितस्तामपि द्विषन् ॥ १० ॥ अन्यान् जामातरः सर्वानाहूय स यथाक्रमम् ॥ शतशः पुष्कलामर्चाचकार च पृथ
क् पृथक् ॥ ११ ॥ तथा तान् संगतान् श्रुत्वा नारदस्य मुखात्तदा ॥ ययौ रुद्राय रुद्राणी विज्ञाप्य भवनं पितुः ॥ १२ ॥ अ
थ सन्निहितं दिव्यं विमानं विश्वतोमुखं ॥ लक्षणाढ्यं सुखारोहमतिमात्रमनोहरम् ॥ १३ ॥ तप्तजांबूनदप्रख्यं चित्रर
त्नपरिष्कृतम् ॥ मुक्तामयवितानाग्र्यं स्त्रग्दामसमलंकृतं ॥ १४ ॥ तप्तकांचननिर्व्यूहं रत्नस्तंभशतवृतम् ॥ वज्रक
ल्पितसोपानं विद्रुमस्तंभतोरणम् ॥ १५ ॥ पुष्पपट्टपरिस्तीर्णं चित्ररत्नमहासनम् ॥ वज्रजालकिरिच्छिद्रमच्छिद्र
मणिकुट्टिमम् ॥ १६ ॥ मणिदंडमनोज्ञेन महावृषभलक्ष्मणा ॥ अलंकृतपुरोभागमभ्रशुभ्रेण केतुना ॥ १७ ॥ रत्न
कंचुकगुप्तांगैश्चित्रवेत्रैकपाणिभिः ॥ अधिष्ठितमहाद्वारमप्रधूप्यैर्गणेश्वरैः ॥ १८ ॥ मृदंगतालगीतादिवेणुवीणाविशार
दैः ॥ विदग्धवेषभाषैश्च बहुभिः स्त्रीजनैर्वृतम् ॥ १९ ॥ आरुरोहमहादेवी सह प्रियसखीजनैः ॥ चामरव्यजने तस्या
वज्रदंडे मनोहरे ॥ २० ॥ गृहीत्वा रुद्रकन्ये द्वे विवीजतुरुभेशुभे ॥ तदा चामरयोर्मध्ये देव्या वदनमाबभौ ॥ २१ ॥ अ
न्योऽन्यं युध्यतोर्मध्ये हंसयोरिव पंकजम् ॥ छत्रं शशिनिभं तस्याश्चूडोपरि सुमालिनी ॥ २२ ॥ धृतमुक्तापरिक्षिप्तं बभा
रप्रेमनिर्भरा ॥ तच्छत्रमुज्ज्वलं देव्यारुरुचे वदनोपरि ॥ २३ ॥

सुलक्षणयुक्तं ॥ १३ ॥ १४ ॥ निर्व्यूहो नागदंतः ॥ वज्रं हीरकं ॥ विद्रुमः प्रवालं ॥ १५ ॥ वज्रेति ॥ वज्रजालानि हीरकादि रत्नजालानि किरंति क्षिपंति छि
द्राणि यस्मिन् तत् ॥ १६ ॥ अभ्रशुभ्रेण शारदाभवत् श्वेतेन ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ देव्याः गौर्याः ॥ २१ ॥ कथमाबभौ तदाह ॥ अन्योन्यमिति ॥
चूडोपरिस्तकोपरि ॥ सुमालिनी एतन्नाम्नी ॥ २२ ॥ २३ ॥

कथंरुचेतदाह ॥ उपरीति ॥ शुभावतीएतन्नाम्नी ॥ २४ ॥ २५ ॥ दर्पणमादर्श ॥ २६ ॥ तालवृत्तं व्यजनं ॥ २७ ॥ २८ ॥ आलेपचंदनादिद्रव्यं ॥ २९ ॥
 ॥ ३० ॥ ३१ ॥ प्रास्थानिकः प्रस्थाननिमित्तकः ॥ ३२ ॥ संनेदुःनादमकुर्वन् ॥ काहलानां वाद्यविशेषाणां ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ सोमनंदी एतन्नामा ॥ ३५ ॥
 उपर्यमृतभांडस्य मंडलं शशिनो यथा ॥ अथ चाऽग्रेसमासीना सुस्मिता स्याः शुभावती ॥ २४ ॥ अक्षद्युतविनोदेन रम
 यामास पार्वती ॥ सुयशाः पादुके देव्याः शुभेरत्नपरिष्कृते ॥ २५ ॥ स्तनयोरन्तरे कृत्वा तदा देवीमसेवत ॥ अन्याकां
 चनचार्वर्गीदीप्तं जग्राह दर्पणम् ॥ २६ ॥ अपरा तालवृत्तं च परातांबूलपेटिकाम् ॥ काचिक्रीडाशुकंचारुकरेचकार भा
 मिनी ॥ २७ ॥ काचित्तु सुमनोज्ञानि पुष्पाणि सुरभीणि च ॥ काचिदाभरणाधारं बभार कमलेक्षणा ॥ २८ ॥ काचि
 च पुनरालेपं संप्रसूनं सभाजनम् ॥ अन्याश्च सुदृशस्तास्ता यथा स्वमुचितक्रियाः ॥ २९ ॥ आवृत्या तं महादेवीमसेवं
 तसमंततः ॥ अतीव शुशुभेतासामन्तरे परमेश्वरी ॥ ३० ॥ तारापरिषदो मध्ये चंद्रलेखे वशारदी ॥ ततः शंखसमुत्थ
 स्य नादस्य समन्तरम् ॥ ३१ ॥ प्रास्थानिको महानादः पटहः समताडयत ॥ ततो मधुरवाद्यानि सहतालोद्यतैः स्वनैः
 ॥ ३२ ॥ अनाहतानि संनेदुः काहलानां शतानि च ॥ सायुधानां गणेशानां महेशसमतेजसाम् ॥ ३३ ॥ सहस्राणि श
 तान्यष्टौ तदानीं पुरतो ययुः ॥ तेषां मध्ये वृषारूढो गजारूढो यथा गुहः ॥ ३४ ॥ जगाम गणपः श्रीमान् सोमनंदी सुरा
 र्चितः ॥ देवदुंदुभयो नेदुर्दिविदिव्यसुखस्वनाः ॥ ३५ ॥ न नृतुर्मुनयः सर्वे मुमुदुः सिद्धयोगिनः ॥ ससृजुः पुष्पवृष्टिं च
 विमानो परिवारिदाः ॥ ३६ ॥ तदा देवगणैश्चान्यैः पथि सर्वत्र संगता ॥ क्षणादिव पितुर्गेहं प्रविवेश महेश्वरी ॥ ३७ ॥
 तां दृष्ट्वा कुपितो दक्षश्चात्मनः क्षयकारणात् ॥ तस्याय वीयसीभ्योऽपि चक्रे पूजाम सत्कृताम् ॥ ३८ ॥ तदा शशिमुखी देवी
 पितरं सदसि स्थितम् ॥ अंबिकायुक्तमव्यग्रमुवाच कृपणं वचः ॥ ३९ ॥ देव्युवाच ॥ ब्रह्मादयः पिशाचांता यस्याज्ञाव
 शवर्तिनः ॥ स देवः सांप्रतं तात विधिनानार्चितः किल ॥ ४० ॥ तदास्तां मम ज्याय स्याः पुत्र्याः पूजां किमीदृशीम् ॥ अ
 सत्कृतामवज्ञाय कृतवानसि गर्हिताम् ॥ ४१ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ ३६ ॥ पितुः दक्षस्य ॥ ३७ ॥ तां पुत्रीं ॥ तस्याः गौर्याः ॥ यवीयसीभ्यः कनिष्ठाभ्यः ॥ ३८ ॥ अंबिकायुक्तं मातृयुक्तं ॥ ३९ ॥ यस्य शिवस्य ॥ ४० ॥ ४१ ॥

एनांपुत्रौ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ व्यंबकं निदति ॥ स्तब्धेति ॥ स्तब्धात्मानिरुद्योगः ॥ तामसः तमोगुणप्रधानः ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ अजाताशे
षदूषणं सर्वथादूषणरहितं ॥ अशेषगुणभूषणमिति पाठांतरं ॥ ४६ ॥ गौरीदक्षं निदति ॥ विधेति ॥ ४७ ॥ देवात् शिवात् ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ अव्ययानि

एवमुक्तोऽब्रवीदेनांदक्षः क्रोधादमर्षितः ॥ ततः श्रेष्ठावरिष्ठाश्च पूज्या बालाः सुतामम ॥ ४२ ॥ तासांतु ये च भर्तारस्ते
मे बहुमतामुदा ॥ गुणैश्चाप्यधिकाः सर्वे भर्तुस्ते व्यंबकादपि ॥ ४३ ॥ स्तब्धात्मा तामसः सर्वस्वमिमं समुपाश्रिता ॥
तेन त्वामवमन्येहं प्रतिकूलो हि मे भवः ॥ ४४ ॥ तथोक्ता पितरं दक्षं क्रुद्धा देवी दमब्रवीत् ॥ शृण्वतामेव सर्वेषां ये यज्ञसद
सि स्थिताः ॥ ४५ ॥ अकस्मान्मम भर्तारमजाताशेषदूषणं ॥ वाचादूषयसे दक्षसाक्षाल्लोकमहेश्वरम् ॥ ४६ ॥ वि
द्याचौ रोगुरुद्रो ही देवेश्वरविदूषकः ॥ त एते बहुपाप्मानः सद्यो दंड्या इति श्रुतिः ॥ ४७ ॥ तस्मादत्युत्कटस्यास्य पाप
स्य सदृशो भृशम् ॥ सहसा दारुणो दंडस्तव देवाद्भविष्यति ॥ ४८ ॥ त्वयानपूजितो यस्माद्देवदेवस्त्रियंबकः ॥ तस्मा
त्तव कुलं दुष्टं नष्टमित्यवधारय ॥ ४९ ॥ इत्युक्ता पितरं रुष्टा सती संत्यज्य साऽव्यया ॥ तदीयां च तनुं त्यक्त्वा हिमवंतं ययौ
गिरिम् ॥ ५० ॥ सपर्वतवरः श्रीमाल्लब्धपुण्यफलोदयः ॥ तदर्थमेव कृतवान्सुचिरंदुश्चरंतपः ॥ ५१ ॥ तस्मात्तमनु
गृह्णाति भूधरेश्वरमीश्वरी ॥ स्वेच्छया पितरं चक्रे स्वात्मनो योगमायया ॥ ५२ ॥ यदा गता सती दक्षं विनिन्द्य भयविह्वला
॥ तदा तिरोहितामंत्राविहतश्च ततोऽध्वरः ॥ ५३ ॥ तदुपश्रुत्य गमनं देव्यास्त्रिपुरमर्दनः ॥ दक्षाय च ऋषिभ्यश्च चुको
पचशशापतान् ॥ ५४ ॥ यस्मादवमता दक्षमत्कृतेनागसासती ॥ पूजिताश्चेतराः सर्वाः स्वसुताभर्तृभिः सह ॥ ५५ ॥
वैवस्वतेऽतरे यस्मात्तव जामातरस्त्वमी ॥ उत्पत्स्यंते समं सर्वे ब्राह्मयज्ञेष्वयोनिजाः ॥ ५६ ॥ भवितामानुषो राजा चा
क्षुषस्य त्वमन्वये ॥ प्राचीनवर्हिषः पौत्रः पुत्रश्चापि प्रचेतसः ॥ ५७ ॥

त्यापि ॥ तदीयां दक्षोत्पादिताम् ॥ ५० ॥ तदर्थं संत्यर्थ ॥ ५१ ॥ अनुग्रहं ॥ अन्वग्रहीत् ॥ योगमायया स्वकीययोगमायाशक्त्या ॥ ५२ ॥ गौर्या
रोपेजातेमंत्रशक्तिहानिर्यज्ञध्वंसश्चाभवादित्याह ॥ तदेति ॥ ५३ ॥ त्रिपुरमर्दनः शिवः ॥ ऋषिभ्यः भृग्वदिभ्यः ॥ ५४ ॥ यच्छशापतदाह ॥ यस्मादिति ॥
अनागसा अपराधं विनासती गौरी ॥ इतराः यवीयस्यः ॥ ५५ ॥ अयोनिजाः योनिसंभवरहिता अपि ॥ ५६ ॥ भवितेति ॥ राजा दक्षः ॥ असीति शेषः ॥ ५७ ॥

॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ वारुणीवरुणात्प्राप्ताम् ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ इति श्रीशैवमहापुराणवायवीयसंहिताटीकायां सारबोधिण्यां पूर्वभागे दक्षशापवर्णनं नाम
षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ आनमः शिवाय ॥ वैवस्वतेतरेदक्षयज्ञध्वंसार्थमीश्वरः ॥ वीरभद्रं महावीरं भद्रकालीं च सृष्टवान् ॥ १ ॥ ताभ्यां शिवाज्ञया तत्र सर्वेदे

अहंतत्रापिते विघ्नमाचरिष्यामि दुर्मते ॥ धर्मार्थकामयुक्तेषु कर्मस्वपि पुनः पुनः ॥ ५८ ॥ तेनैवं व्याहृतो दक्षो रुद्रेणामित
तेजसा ॥ स्वायंभुवीं तनुं त्यक्त्वा पपात भुवि दुःखितः ॥ ५९ ॥ ततः प्राचेतसो दक्षो जज्ञे वै चाक्षुषे तरे ॥ प्राचीनवर्हिषः
पौत्रः पुत्रश्चैव प्रचेतसः ॥ ६० ॥ भृगवा दयोऽपिते जाता वै मनोर्वै वस्वतस्य तु ॥ अंतरे ब्रह्मणो यज्ञे वारुणीं बिभ्रतस्तनुम्
॥ ६१ ॥ तदा दक्षस्य धर्मार्थं प्रवृत्तस्य दुरात्मनः ॥ महेशः कृतवान् विघ्नं मनौ वै वस्वते सति ॥ ६२ ॥ इति श्रीशिवमहा
पुराणे वायवीयसंहितायां पूर्वभागे दक्षशापवर्णनं नाम षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ कथं दक्षस्य धर्मार्थं प्र
वृत्तस्य दुरात्मनः ॥ महेशः कृतवान् विघ्नमेतदिच्छामहे वयम् ॥ १ ॥ वायुरुवाच ॥ विश्वस्य जगतो मातुरपि देव्यास्त
पोबलात् ॥ पितृभावमुपागम्य मुदिते हि मवद्गुरौ ॥ २ ॥ देवेषु च कृतो द्वाहे हि मवच्छिखरालये ॥ क्रीडमाने तया सा
र्धं काले बहु तरे गते ॥ ३ ॥ वैवस्वतेऽतरे प्राप्ते दक्षः प्राचेतसः स्वयम् ॥ अश्वमेधेन यज्ञेन यक्ष्यमाणो न्वपद्यत ॥ ४ ॥ त
तो हि मवतः पृष्ठे दक्षो वै यज्ञमाहरत् ॥ गंगाद्वारे शुभे देशे ऋषिसिद्धनिषेविते ॥ ५ ॥ तस्य तस्मिन्मखे देवाः सर्वे शक्रपुरो
गमाः ॥ गमनाय समागम्य बुद्धिमापेदिरे तदा ॥ ६ ॥ आदित्यावसवोरुद्राः साध्याः सहमरुद्गणैः ॥ सोमपाश्चैव पि
तर आज्यपाधूमपास्तथा ॥ ७ ॥ अश्विनौ पितरश्चैव तथा चान्ये महर्षयः ॥ विष्णुना सहिताः सर्वे ह्यागता यज्ञभागि
नः ॥ ८ ॥ दृष्ट्वा देवकुलं सर्वमीश्वरेण विनागतं ॥ दधीचिर्मन्युना विष्टो दक्षमेवमभाषत ॥ ९ ॥ दधीचिरुवाच ॥ अपू
ज्य पूजने चैव पूज्यानां चाप्यपूजने ॥ नरः पापमवाप्नोति महद्वैनात्र संशयः ॥ १० ॥ ॥ ॥

वर्षसत्तमाः ॥ पीडिता भृशमित्येतद्वृत्तं सप्तदशे स्थितम् ॥ २ ॥ एतदिति ॥ श्रोतुमिति शेषः ॥ १ ॥ मुदिते आनंदयुक्ते ॥ २ ॥ देवेशिवे ॥ तया गौर्या ॥ ३ ॥
प्राचेतसः प्रचेतः पुत्रः ॥ अन्वपद्यत प्राप्तवान् ॥ ४ ॥ ५ ॥ तस्य दक्षस्य ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ईश्वरेण शिवेन ॥ दधीचिरेतन्नाम महर्षिः ॥ ९ ॥ १० ॥

संमतिःसमाननं॥अवमतिरवज्ञा ॥ ११ ॥ विप्रर्षिर्दधीचिः ॥ पशुभर्तारंशिवं ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ कैकर्यवादिनःवर्यकिंकराःस्मइतिवादिनः ॥ १५ ॥
॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ मखेशस्यविष्णोरित्यन्वयः ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ तस्मिन्दधीचौ ॥ देवाविष्णवादयः ॥ अत्यागेहेतुमाह ॥ अवश्यमिति ॥

असतांसंमतिर्यत्रसतामवमतिस्तथा ॥ दंडोदैवकृतस्तत्रसद्यःपततिदारुणः ॥ ११ ॥ एवमुक्तातुविप्रर्षिःपुनर्दक्षम
भाषत ॥ पूज्यंतुपशुभर्तारंस्मान्नार्चयसेप्रभुम् ॥ १२ ॥ दक्षउवाच ॥ संतिमेवहवोरुद्राःशूलहस्ताःकपर्दिनः ॥
एकादशावस्थितायेनान्यवेद्विमहेश्वरम् ॥ १३ ॥ दधीचिरुवाच ॥ किमेभिरमरैरन्यैःपूजितैरध्वरेफलम् ॥ राजा
चेदध्वरस्यास्यनरुद्रःपूज्यतेत्यया॥१४॥ब्रह्मविष्णुमहेशानांस्त्रष्टायःप्रभुरव्ययः॥ब्रह्मादयःपिशाचांतायस्यकैकर्यवा
दिनः ॥ १५ ॥ प्रकृतीनांपरश्चैवपुरुषस्यचयःपरः ॥ चिंत्यतेयोगविद्वद्भिर्ऋषिभिस्तत्त्वदर्शिभिः ॥ १६ ॥ अक्षरंपरमं
ब्रह्मअसच्चसदसच्चयत् ॥ अनादिमध्यनिधनमप्रतर्क्यसनातनम् ॥ १७ ॥ यःस्त्रष्टाचैवसंहर्ताभर्ताचैवमहेश्वरः ॥ त
स्मादन्यंनपश्यामिशंकरात्मानमध्वरे ॥ १८ ॥ दक्षउवाच ॥ एतन्मखेशस्यसुवर्णपात्रेहविःसमस्तंविधिमंत्रपूतम् ॥
विष्णोर्नयाम्यप्रतिमस्यभागंप्रभोर्विभज्याहवनीयमद्य ॥ १९ ॥ दधीचिरुवाच ॥ यस्मान्नाराधितोरुद्रःसर्वदेवेश्वरे
श्वरः ॥ तस्मादक्षतवाशेपोयज्ञोऽयंनभविष्यति ॥ २० ॥ इत्युक्तावचनंकुद्धोदधीचोमुनिसत्तमः ॥ निर्गम्यचततो
देशाज्जगामस्वकमाश्रमम् ॥ २१ ॥ निर्गतेपिमुनौतस्मिन्देवादक्षंनतत्यजुः ॥ अवश्यमनुभाव्यत्वादनर्थस्यतुभा
विनः ॥ २२ ॥ एतस्मिन्नेवकालेतुज्ञात्वेतत्सर्वमीश्वरात् ॥ दग्धुंदक्षाध्वरंविप्रादेवीदेवमचोदयत् ॥ २३ ॥ देव्यासं
चोदितोदेवोदक्षाध्वरजिघांसया ॥ ससर्जसहरोवीरंवीरभद्रंगणेश्वरं ॥ २४ ॥ सहस्रवदनंदेवंसहस्रकमलेक्षणम्
॥ सहस्रमुद्गरधरंसहस्रशरपाणिकम् ॥ २५ ॥ शूलटंकगदाहस्तंदीप्तकार्मुकधारिणम् ॥ चक्रवज्रधरंधोरंचंद्रार्धकृ
तशेखरम् ॥ २६ ॥ कुलिशोद्द्योतितकरंतडिज्ज्वालितमूर्धजम् ॥ दंष्ट्रांकरालांबिभ्राणंमहावक्रंमहोदरम् ॥ २७ ॥

॥ २२ ॥ एतत्सर्वदक्षचेष्टितम् ॥ देवंशिवं ॥ २३ ॥ २४ ॥ वीरभद्रस्वरूपमाह ॥ सहस्रवदनमिति ॥ २५ ॥ २६ ॥ कुलिशंवज्रम् ॥ तडिदिति ॥ तडिद्वज्र
लितामूर्धजाःकेशायस्यतम् ॥ २७ ॥

॥ २८ ॥ वरामरेति ॥ वरामराः श्रेष्ठदेवास्तैस्तद्दृष्टाशिरोमालावलीभिः कलितं भूषितं शेखरं स्थितम् ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ अर्द्धीन्द्रा हिमालयम् ॥ ३२ ॥
 ॥ ३३ ॥ देवदेवस्य शिवस्य ॥ गणेश्वरो वीरभद्रः ॥ ३४ ॥ किमर्थमसृजत्तदाह ॥ आत्मन इति ॥ तेन भद्रकालीरूपस्वकर्मसाक्षिणा ॥ ३५ ॥ भद्रया
 विद्युज्जिह्वं प्रलंबोष्ठं मेघसागरनिस्वनम् ॥ वसानं चर्मवैयाघ्रं महद्रुधिरनिस्त्रवं ॥ २८ ॥ गंडद्वितयसंस्पृष्टमंडलीकृतकुं
 डलम् ॥ वरामरशिरोमालावलीकलितशेखरम् ॥ २९ ॥ रणन्नूपुरकेयूरमहाकनकभूषितम् ॥ रत्नसंचयसंदीप्तं ता
 रहारावृत्तोरसम् ॥ ३० ॥ महाशरभशार्दूलसिंहैः सदृशविक्रमम् ॥ प्रशस्तमत्तमातंगसमानगमनालसम् ॥ ३१ ॥
 शंखचामरकुंदेन्दुमृणालसदृशप्रभम् ॥ सतुषारमिवार्द्धीन्द्रं साक्षाज्जंगमतांगतम् ॥ ३२ ॥ ज्वालामालापरिक्षिप्तं दीप्त
 मौक्तिकभूषणम् ॥ तेजसा चैव दीप्यंतं युगांत इव पावकम् ॥ ३३ ॥ सजानुभ्यां मर्ही गत्वा प्रणतः प्रांजलिस्ततः ॥ पा
 र्श्वतो देवदेवस्य पर्यतिष्ठद्गणेश्वरः ॥ ३४ ॥ मन्युना चासृजद्भद्रां भद्रकालीं महेश्वरीम् ॥ आत्मनः कर्मसाक्षित्वेन गंतुं
 सहैव तु ॥ ३५ ॥ तं दृष्ट्वा स्थितं वीरं भद्रं कालाग्निसंनिभम् ॥ भद्रया सहितं प्राह भद्रमस्त्विति शंकरः ॥ ३६ ॥ सच वि
 ज्ञापयामास सहदेव्या महेश्वरम् ॥ आज्ञापय महादेव किं कार्यं करवाण्यहम् ॥ ३७ ॥ ततस्त्रिपुरहा प्राह हैमवत्या प्रि
 येशया ॥ वीरभद्रं महाबाहुं वाचा विपुलनादया ॥ ३८ ॥ देवदेव उवाच ॥ प्राचेतसस्य दक्षस्य यज्ञस्यो विनाशय ॥
 भद्रकाल्या सहासित्वमेतत्कृत्यं गणेश्वर ॥ ३९ ॥ अहमप्यनया सार्धं रम्याश्रमसमीपतः ॥ स्थित्वा वीक्षे गणेशान वि
 क्रमंतं वदुः सहम् ॥ ४० ॥ वृक्षाः कनखले ये तु गंगाद्वारसमीपगाः ॥ सुवर्णशृंगस्य गिरेर्मैरुमंदरसन्निभाः ॥ ४१ ॥
 तस्मिन् प्रदेशे दक्षस्य यज्ञः संप्रति वर्तते ॥ सहसा तस्य यज्ञस्य विघातं कुरुमाचिरम् ॥ ४२ ॥ इत्युक्ते सति देवेन देवी हिम
 गिरीन्द्रजा ॥ भद्रं भद्रांच संप्रेक्ष्य वत्संधेनुरिवौरसम् ॥ ४३ ॥ आलिंग्य च समाग्राय मूर्ध्नि षड्दणं यथा ॥ सस्मिता वच
 नं प्राह मधुरं मधुरस्वनम् ॥ ४४ ॥

भद्रकाल्या ॥ ३६ ॥ सः वीरभद्रः ॥ ३७ ॥ त्रिपुरहा शिवः ॥ हैमवत्येति पार्वत्यासहेत्यर्थः ॥ ३८ ॥ एतद्यज्ञध्वंसरूपं ॥ ३९ ॥ अनया देव्या ॥ ४० ॥
 कनखले कनखलनाम कतीर्थे ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ देवेन शिवेन ॥ ४३ ॥ ४४ ॥

॥४५॥ यज्ञेश्वरंशिवम् ॥४६॥ भद्रवीरभद्र ॥ यजमानदक्ष ॥ भद्रयास्वशक्त्या ॥४७॥ अशेषामिवपूर्णांमिव ॥ कचित्सशेषामितिपाठः ॥ शिवयोःगौरीशंक
रयोः ॥ भद्रोवीरभद्रः ॥ ४८ ॥ प्रेतावासःश्मशानं ॥ देव्याःगौर्याः ॥४९॥५०॥ सर्वतोभद्रान्सर्वकल्याणयुक्तान् ॥ रुद्रानुभावान् रुद्रतुल्यप्रतापान् ॥५१॥५२

देव्युवाच ॥ वत्सभद्रमहाभागमहाबलपराक्रम ॥ मत्प्रियार्थं तमुत्पन्नो मम न्युप्रमार्जय ॥ ४५ ॥ यज्ञेश्वरमनाहूय
यज्ञकर्मरतोभवत् ॥ दक्षोवैरेण तंतस्माद्विधियज्ञगणेश्वरैः ॥ ४६ ॥ यज्ञलक्ष्मीं तलक्ष्मीं त्वं भद्रकृत्वा ममाज्ञया ॥ यज
मानं च तं हत्वा वत्स हिंसय भद्रया ॥ ४७ ॥ अशेषामिव तामाज्ञां शिवयोश्चित्रकृत्ययोः ॥ मूर्ध्नि कृत्वा नमस्कृत्य भद्रो गंतुं
प्रचक्रमे ॥ ४८ ॥ अथैष भगवान् क्रुद्धः प्रेतावासकृतालयः ॥ वीरभद्रो महादेवो देव्यामन्युप्रमार्जकः ॥ ४९ ॥ स स
र्जरो मकूपेभ्यो रोमजाख्यान् गणेश्वरान् ॥ दक्षिणाद्रुजदेशात्तु शतकोटिगणेश्वरान् ॥ ५० ॥ सदारान् सर्वतोभद्रा
न् साक्षाद्वामाच्च वैभुजात् ॥ रुद्रानुभावान् रौद्रांश्च रुद्रवीर्यपराक्रमान् ॥ ५१ ॥ पादात्तथोरुदेशाच्च पृष्ठात्पार्श्वान्मुखा
द्बलात् ॥ गुह्याद्रुल्फाच्छिरो मध्यात्कंठादास्यात्तथोदरात् ॥ ५२ ॥ तथा गणेश्वरैर्भद्रैर्भद्रतुल्यपराक्रमैः ॥ संछादित
मभूत्सर्वसाकाशविवरंजगत् ॥ ५३ ॥ सर्वे सहस्रहस्तास्ते सहस्रायुधपाणयः ॥ रुद्रस्यानुचराः सर्वे सर्वे रुद्रसमप्रभाः ॥
॥ ५४ ॥ शूलशक्तिगदाहस्ताष्टंकोपलशिलाधराः ॥ कालाग्निरुद्रसदृशास्त्रिनेत्राश्च जटाधराः ॥ ५५ ॥ निपेतुर्भृश
माकाशेशतशः सिंहवाहनाः ॥ विनेदुश्च महानादंजलदा इव भद्रजाः ॥ ५६ ॥ तैर्भद्रो भगवान् भद्रस्तथा परिवृतो ब
भौ ॥ कालानलशतैर्युक्तो यथा ते कालभैरवः ॥ ५७ ॥ तेषां मध्ये समारुह्य तृपेन्द्रं तृषभध्वजः ॥ जगाम भगवान् भद्रः
शुभ्रमभ्रं यथाभवः ॥ ५८ ॥ तमेवं तृषमारूढे भद्रे तु भसितप्रभः ॥ बभार मौक्तिकच्छत्रं गृहीतसितचामरः ॥ ५९ ॥
स तदा शुशुभे पार्श्वे भद्रस्य भसितप्रभः ॥ भगवानि वशैर्लेद्रः पार्श्वे विभ्वजगद्गुरोः ॥ ६० ॥ सोपितेन बभौ भद्रः श्वेतचा
मरपाणिना ॥ सोमवर्णेन सौम्येन यथा शूलवरायुधः ॥ ६१ ॥

॥५३॥५४॥५५॥ भद्रजाः वीरभद्रजाः ॥५६॥ भद्रः कल्याणयुक्तः ॥ अंते प्रलयकाले ॥५७॥ तेषां गणानाम् ॥ अश्रमेघं ॥ भवः शिवः ॥५८॥ भसितं भस्मतद्वत्प्र
भायस्य स एतन्नामको गणः ॥ ५९॥६०॥ तेन भसितप्रभेण ॥ श्वेतचामरेति ॥ श्वेतचामरधारिणेति पाठांतरं ॥ सोमवर्णेन शुभ्रेण ॥ शूलवरायुधः शिवः ॥ ६१ ॥

भानुकंपःपुतनामागणः ॥ ६२ ॥ बलाहकामेघाः ॥ ६३ ॥ गंधबंधवदति ॥ गंधस्यसर्वतःप्रसारणेनोपकारादेतदुक्तं ॥ मार्गेति ॥ मार्गेऽनुकूलःप्रीति
जनकःसंवाहोवहनयेपांते ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ अद्रिजानुगःअद्रिजापार्वतीतस्याऽनुगःअनुचरः ॥ ६७ ॥ दक्षप्रतिपादितस्यदक्षप्रवर्तितस्यक्रतुप्र

दध्मौशंखंसितंभद्रंभद्रस्यपुरतःशुभम् ॥ भानुकंपोमहातेजहैमरत्नैरलंकृतम् ॥ ६२ ॥ देवदुंदुभयोनेदुर्दिविसंकुल
निस्वनाः ॥ वटपुःशतशोमूर्ध्निपुष्पवर्षबलाहकाः ॥ ६३ ॥ फुल्लानांमधुगर्भाणांपुष्पाणांगंधबंधवः ॥ मार्गानुकूलसं
वाहाववुश्चपथिमारुताः ॥ ६४ ॥ ततोगणेश्वराःसर्वेमत्तायुद्धबलोद्धताः ॥ नन्तुर्मुमुदुर्नेदुर्जहसुर्जगदुर्जगुः ॥ ६५ ॥
तदाभद्रगणांतस्थोवभौभद्रःसभद्रया ॥ यथारुद्रगणांतस्थरुयंबकोऽबिकयासह ॥ ६६ ॥ तत्क्षणादेवदक्षस्ययज्ञ
वाटंहिरण्मयम् ॥ प्रविवेशमहाबाहुर्वीरभद्रोऽद्रिजानुगः ॥ ६७ ॥ ततस्तुदक्षप्रतिपादितस्यक्रतुप्रधानस्यगणप्र
धानः ॥ प्रयोगभूमिंप्रविवेशभद्रोरुद्रोयथांतेभुवनंदिधक्षुः ॥ ६८ ॥ इतिश्रीशिवमहापुराणेवायवीयसंहितायांपूर्व
भागेदक्षयज्ञमथनंनामसप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ वायुरुवाच ॥ ततोविष्णुप्रधानानांसुराणाममितौजसाम् ॥ दद
शंचमहत्सत्रंचित्रध्वजपरिच्छदम् ॥ १ ॥ सुदर्भऋजुसंस्तीर्णसुसमिद्धहुताशनम् ॥ कांचनैर्यज्ञभांडैश्चभ्राजिष्णुभिर
लंकृतम् ॥ २ ॥ ऋषिभिर्यज्ञपटुभिर्यथावत्कर्मकर्तृभिः ॥ विधिनावेददृष्टेनस्वनुष्ठितबहुक्रमम् ॥ ३ ॥ देवांगनास
हस्राढ्यमप्सरोगणसेवितम् ॥ वेणुवीणारवैर्जुष्टवेदधोपैश्चबृंहितम् ॥ ४ ॥ दृष्ट्वादक्षाध्वरंवीरोवीरभद्रःप्रतापवान्
॥ सिंहनादंतदाचक्रेगंभीरोनिनदोयथा ॥ ५ ॥ ततःकिलकिलाशब्दआकाशंपूरयन्निव ॥ गणेश्वरैःकृतोयज्ञेमहा
न्यकृतसागरः ॥ ६ ॥ तेनशब्देनमहतात्रस्ताःसर्वेदिवौकसः ॥ दुद्रुवुःपरितोभीताःस्त्रस्तवस्त्रविभूषणाः ॥ ७ ॥

धानस्यअश्वमेधस्य ॥ प्रयोगभूमिंमनुष्ठानशालां ॥ ६८ ॥ इतिश्रीशैवमहापुराणेवायवीयसंहिताटीकायांसारबोधिण्यांपूर्वभागेदक्षयज्ञमथनंनामसप्तदशो
ऽध्यायः ॥ १७ ॥ ओंनमःशिवाय ॥ दक्षस्ययज्ञसंभारंवीरभद्रोऽद्रिगणैःसह ॥ गत्वानाशयदित्येवंवृत्तमष्टादशोस्थितम् ॥ १ ॥ परिच्छदोवितानमंडपादिः ॥ १ ॥
सुदर्भेति ॥ सुदर्भऋजुसंस्तीर्णमितिपाठांतरं ॥ २ ॥ वेददृष्टेनवेदोक्तेन ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ न्यकृतेति ॥ न्यकृतःधिकृतःसागरोयेनसः ॥ ६ ॥ ७ ॥

तदादेवायदतर्कयस्तदाह ॥ किंस्विदिति ॥ ८ ॥ ९ ॥ मरुतोवायवः ॥ मकरालयःसमुद्रः ॥ १० ॥ ग्रहाश्चंद्रादयः ॥ ११ ॥ भद्रैःगणैः ॥ १२ ॥ तंवी
रभद्रं ॥ भीतिभीतःअतिव्रतः ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ यदवोचत्तदाह ॥ वयमिति ॥ शर्वस्यशिवस्य ॥ भागोयज्ञभागः ॥ १६ ॥ मयेति ॥ मयासहेतिपा

किंस्विद्विन्नोमहामेरुःकिंस्वित्संदीर्यतेमही ॥ किमिदंकिमिदंचेतिजलपुच्छिदशाभृशं ॥ ८ ॥ मृगेंद्राणांयथानादंग
जेंद्रागहनेवने ॥ श्रुत्वातथाविधंकेचित्तत्यजुर्जीवितंभयात् ॥ ९ ॥ पर्वताश्चव्यशीर्यतचकंपेचवसुंधरा ॥ मरुतश्चव्य
घूर्णंतचुभेमकरालयः ॥ १० ॥ अग्नयोनैवदीप्यंतेनचदीप्यतिभास्करः ॥ ग्रहाश्चनप्रकाशंतेनक्षत्राणिचतारकाः
॥ ११ ॥ एतस्मिन्नेवकालेतुयज्ञवाटंतदुज्वलम् ॥ संप्रापभगवान्भद्रोभद्रैश्चसहभद्रया ॥ १२ ॥ तंदृष्ट्वाभीतभीतो
पिदक्षोदृढइवस्थितः ॥ क्रुद्धवद्वचनंप्राहकोभवान्किमिहेक्षसे ॥ १३ ॥ तस्यतद्वचनंश्रुत्वादक्षस्यचदुरात्मनः ॥ वी
रभद्रोमहातेजामेघगंभीरनिस्वनः ॥ १४ ॥ स्मयन्निवतमालोक्यदक्षंदेवांश्चक्रुत्विजः ॥ अर्थगर्भमसंभ्रांतमवोच
दुचितंवचः ॥ १५ ॥ वीरभद्रउवाच ॥ वयंह्यनुचराःसर्वेशर्वस्यामिततेजसः ॥ भागाभिलिप्सयाप्राप्ताभागोनःसं
प्रदीयताम् ॥ १६ ॥ अथचेदध्यरेऽस्माकंनभागःपरिकल्पितः ॥ कथ्यतांकारणंतत्रयुत्थ्यतांवामयाऽमरैः ॥ १७ ॥
इत्युक्तास्तेगणेंद्रेणदेवादक्षपुरोगमाः ॥ ऊचुर्मंत्राःप्रमाणंनोनवयंप्रभवस्त्विति ॥ १८ ॥ मंत्राऊचुःसुरायूयंतमोपहत
चेतसः ॥ येनप्रथमभागाहैनयजध्वंमहेश्वरम् ॥ १९ ॥ तथोक्ताअपितैर्मंत्रैर्देवाःसंमूढचेतसः ॥ भद्रायनददुर्भागंत
त्प्रहारमभीप्सवः ॥ २० ॥ यदातथ्यंचपथ्यंचस्ववाक्यंतद्वृथाऽभवत् ॥ तदाततोययुर्मंत्राब्रह्मलोकंसनातनम् ॥
॥ २१ ॥ अथोवाचगणाध्यक्षोदेवान्विष्णुपुरोगमान् ॥ मंत्राःप्रमाणंनकृतायुष्माभिर्बलगर्वितैः ॥ २२ ॥ यस्माद
स्मिन्मखेदेवैरित्थंवयमसत्कृताः ॥ तस्माद्वोजीवितैःसार्धमपनेष्यामिगर्वितं ॥ २३ ॥

ठांतरम् ॥ १७ ॥ गणेंद्रेणवीरभद्रेण ॥ मंत्राइति ॥ मंत्राःयज्ञकर्मसाधनीभूताःवेदमंत्राः ॥ १८ ॥ मंत्रादेवान्प्रतियदूचुस्तदाह ॥ सुराइति ॥ १९ ॥
देवामंत्रोक्तमपिनाकुर्वन्नित्याह ॥ तथेति ॥ तत्प्रहारंवीरभद्रप्रहारं ॥ २० ॥ तदामंत्रायदकुर्वंस्तदाह ॥ यदेति ॥ पथ्यंमार्गादनपेतम् ॥ अभावदिति ॥ इति
निश्चित्येतिशेषः ॥ २१ ॥ गणाध्यक्षोवीरभद्रः ॥ वीरभद्रोयदुवाचतदाह ॥ मंत्राइति ॥ २२ ॥ २३ ॥

भगवान्वीरभद्रः ॥ महाकूटमहांतःकूटाअनादिसमुदायायस्मिन्तत् ॥ २४ ॥ २५ ॥ गृहीत्विति ॥ गृहीत्वाश्वंचयज्ञांगमितिपाठांतरम् ॥ २६ ॥ २७ ॥
 उच्चावचनिनानाविधानि ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ उत्पाठयेतीति ॥ इतिशब्दागणेशानांजज्ञिरद्वयन्वयः ॥ संरंभप्रभवाःवेगेनोत्पन्नाः ॥ ३२ ॥
 इत्युक्ताभगवान्क्रुद्धोव्यदहन्नेत्रवन्हिना ॥ यज्ञवाटंमहाकूटंयथातिस्रःपुरोहरः ॥ २४ ॥ ततोगणेश्वराःसर्वेपर्वतो
 दग्रविग्रहाः ॥ यूपानुत्पाट्यहोतृणांकंठेष्वबध्यरज्जुभिः ॥ २५ ॥ यज्ञपात्राणिचित्राणिभित्वासंचूर्ण्यवारिणि ॥ गृही
 त्वाचैवयज्ञांगंग्रास्रोतसिचिक्षिपुः ॥ २६ ॥ तत्रदिव्यान्नपानानांराशयःपर्वतोपमाः ॥ क्षीरनद्योऽमृतस्त्रावाःसुस्नि
 ग्धदधिकर्दमाः ॥ २७ ॥ उच्चावचानिमांसानिभक्ष्याणिसुरभीणिच ॥ रसवंतिचपानानिलेह्यचोप्याणितानिवै ॥
 ॥ २८ ॥ वीरास्तद्भुजतेवक्रैर्विलुंपंतिक्षिपंतिच ॥ वज्रैश्चक्रैर्महाशूलैःशक्तिभिःप्रासपट्टिशैः ॥ २९ ॥ मुसलैरसिभिष्टं
 कैर्भिदिपालैःपरश्वधैः ॥ उद्धतांस्त्रिदशान्सर्वान्लोकपालपुरःसरान् ॥ ३० ॥ विभिदुर्बलिनोवीरावीरभद्रांगसंभ
 वाः ॥ छिंधिभिंधिक्षिपक्षिप्रमार्थतांदार्यतामिति ॥ ३१ ॥ हरस्वप्रहरस्वेतिपाटयोत्पाटयेतिच ॥ संरंभप्रभवाःक्रूराः
 शब्दाःश्रवणशंकवः ॥ ३२ ॥ तत्रतत्रगणेशानांजज्ञिरेसमरोचिताः ॥ विवृत्तनयनाःकेचिद्वृष्टदंष्ट्रोष्ठतालवः ॥ ३३ ॥
 आश्रमस्थान्समाकृष्यमारयंतितपोधनान् ॥ सुवानपहरंतश्चक्षिपंतोभिंजलेषुच ॥ ३४ ॥ कलशानपिभिंदंतंछि
 दंतोमणिवेदिकाः ॥ गायंतश्चनदंतश्चहसंतश्चमुहुर्मुहुः ॥ ३५ ॥ रक्तासवंपिबंतश्चननृतुर्गणपुंगवाः ॥ निर्मथ्यसंद्रा
 नमरान्गणेंद्रावृषेंद्रनागेंद्रमृगेंद्रसाराः ॥ ३६ ॥ चक्रुर्बहून्यप्रतिमप्रभावाःसहर्षरोमाणिविचेष्टितानि ॥ नंदंतिकेचि
 त्प्रहरंतिकेचिद्वावंतिकेचित्प्रलपंतिकेचित् ॥ ३७ ॥ नृत्यंतिकेचिद्विहसंतिकेचिद्वल्गंतिकेचित्प्रमथामदेन ॥ केचिज्जि
 घृक्षंतिघनान्सतोयान्केचिद्रूहीतुरविमुत्पतंति ॥ ३८ ॥ केचित्प्रसर्तुंपवनेनसार्धमिच्छंतिभीमाःप्रमथावियत्स्थाः ॥
 आक्षिप्यकेचिच्चवरायुधानिमहाभुजंगानिववैनतेयाः ॥ ३९ ॥

श्रवणशंकवःश्रवणेषुपीडाजननात्कीलसदृशाः ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ रक्तासवंरक्तंरुधिरमेवासवंसुरां ॥ ३६ ॥ निर्मथ्यपीडयित्वा ॥ ३७ ॥ प्रमथाः
 गणाः ॥ घनान्मेघान् ॥ ३८ ॥ वैनतेयाःगरुडादयः ॥ ३९ ॥

खमंडलेआकाशे ॥ पर्वतकूटकल्पाःपर्वतशिखरतुल्याः ॥ ४० ॥ ४१ ॥ कथमभज्यत ॥ तत्रदृष्टान्तमाह ॥ अनाप्तवदिति ॥ अनातोऽयथार्थवक्ता त
दुच्चारितवाक्यमिवार्थशून्यमित्यर्थः ॥ ४२ ॥ तदानीं तत्रत्यस्त्रीणांयःकोलाहलोभवत्तमाह ॥ हानाथेति ॥ ४३ ॥ इति श्रीशैवमहापुराणेवायवीयसंहिताटीका
यांसारबोधिण्यांपूर्वभागेदक्षयज्ञमथनंनामाष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ओं नमः शिवाय ॥ विष्णवादीनामपिबलंजितंवीरवरेणयत् ॥ शंकरस्यप्रसादेनत्येवं

भ्रमंतिदेवानपिविद्रवंतःखमंडलेपर्वतकूटकल्पाः ॥ उत्पाट्यचोत्पाट्यगृहाणिकेचित्सज्जालवातायनवेदिकानि ॥
॥ ४० ॥ प्रक्षिप्यविक्षिप्यजलस्यमध्येकालांबुदाभाःप्रमथानिनेदुः ॥ उद्वर्तितद्वारकपाटकुड्यंविध्वस्तशालावलभी
गवाक्षम् ॥ ४१ ॥ अहोवताभज्यतयज्ञवाटमनाप्तवद्वाक्यमिवायथार्थम् ॥ हानाथतातेतिपितःसुतेतिभ्रातर्ममांवे
तिचमातुलेति ॥ ४२ ॥ उत्पाट्यमानेषुगृहेषुनार्योह्यनाथशब्दान्बहुशःप्रचक्रुः ॥ ४३ ॥ इति श्रीशिवमहापुराणेवा
यवीयसंहितायांपूर्वभागेदक्षयज्ञमथनंनामाष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ वायुरुवाच ॥ ततस्त्रिदशमुख्यास्तेविष्णुश
क्रपुरोगमाः ॥ सर्वेभयपरित्रस्तादुद्रुवुर्भयविह्वलाः ॥ १ ॥ निजैरदूषितैरैर्गैर्दृष्टादेवानुपद्रुतान् ॥ दंडघानदंडिता
न्मत्वाचुकोपगणपुंगवः ॥ २ ॥ ततस्त्रिशूलमादायसर्वशक्तिनिबर्हणम् ॥ ऊर्ध्वदृष्टिर्महाबाहुर्मुखाज्वालांसमुत्सृजन्
॥ ३ ॥ अमरानभिदुद्रावद्विरदानिवकेसरी ॥ तानभिद्रवतस्तस्यगमनंसुमनोहरम् ॥ ४ ॥ वारणस्येवमत्तस्यजगा
मप्रेक्षणीयताम् ॥ ततस्तत्क्षोभयामासमहत्सुरबलंबली ॥ ५ ॥ महासरोवरंयद्वन्मतोवारणयूथपः ॥ विकुर्वन्बहु
धावर्णान्नीलपांडुरलोहितान् ॥ ६ ॥ बिभ्रद्वाघ्राजिनंवासोहेमप्रवरतारकम् ॥ छिदन्भिदन्रुजन्क्रदन्दारयन्प्र
मथन्नपि ॥ ७ ॥ व्यचरद्देवसंघेषुभद्रोऽग्निरिवकक्षगः ॥ तत्रतत्रमहावेगाच्चरंतंशूलधारिणम् ॥ ८ ॥ तमेकंत्रिदशाः
सर्वेसहस्रमिवमेनिरे ॥ भद्रकालीचसंकुद्वायुद्वद्विमदोद्धता ॥ ९ ॥ मुक्तज्वालेनशूलेननिर्विभेदरणेसुरान् ॥ सत
यारुरुचेभद्रोरुद्रकोपसमुद्भवः ॥ १० ॥ प्रभयेवयुगांताग्निश्चलयाधूमधूमयः ॥ भद्रकालीतदायुद्वेविद्रुतत्रिदशाबभौ ११

वदशेस्थितम् ॥ १ ॥ १ ॥ गणपुंगवःवीरभद्रः ॥ २ ॥ ३ ॥ तस्यवीरभद्रस्य ॥ ४ ॥ प्रेक्षणीयतांसुंदरत्वेनदर्शनीयतां ॥ ५ ॥ ६ ॥ हेमप्रवरतारकंहेममय्यः
प्रवराःतारकाःयस्मिस्तत् ॥ ७ ॥ कक्षंशुष्कतृणसमूहःअरण्यंवा ॥ कक्षःस्मृतोभुजामूलेकक्षोऽरण्येचवीरुधि ॥ कक्षःशुष्कतृणेप्रोक्तइतिधरणि ॥ ८ ॥
तंभद्रं ॥ ९ ॥ १० ॥ विद्रुतत्रिदशाविद्रुताःपलायितात्रिदशादेवाययासा ॥ ११ ॥ ॥ ॥ ॥

कल्पेति ॥ कल्पशेषः कल्पांतः तत्रानलज्वालादग्धविश्वजगद्यथा ॥ १२ ॥ पावकमग्निं ॥ १३ ॥ निर्ऋतिराक्षसं ॥ टंकैरिति ॥ टंकः
पाषाणदारणइत्यमरः ॥ १४ ॥ १५ ॥ देवमातुः अदितेः ॥ १६ ॥ १७ ॥ स्तनचूचूकंस्तनाग्रं ॥ १८ ॥ १९ ॥ सः पूषा ॥ २० ॥ २१ ॥ वैरि

कल्पशेषानलज्वालादग्धविश्वजगद्यथा ॥ तदासवाजिनंसूर्यरुद्रान् रुद्रगणाग्रणीः ॥ १२ ॥ भद्रोमग्निजघानाशु
वामपादेनलीलया ॥ असिभिः पावकं भद्रः पट्टिशैस्तु यमं यमी ॥ १३ ॥ रुद्रान् दृढेन शूलेन मुद्गरैर्वरुणदृढैः ॥ परिधै
निर्ऋतिं वायुं टंकैः षं कधरः स्वयम् ॥ १४ ॥ निर्विभेदरणे वीरो लीलयाैव गणेश्वरः ॥ ततो देवः सरस्वत्यानासिकाग्रं सुशो
भनम् ॥ १५ ॥ चिच्छेदकरजाग्रेण देवमातुस्तथैव च ॥ चिच्छेदचकुठारेण बाहुदंडं विभावसोः ॥ १६ ॥ अग्रतो द्यंगु
लां जिह्वामात्तहव्यां लुलाव च ॥ स्वाहा देव्यास्तथा देवो दक्षिणं नासिकापुटं ॥ १७ ॥ चकर्त करजाग्रेण वामं च स्तनचू
चुकम् ॥ भगस्य विपुलेनेत्रे शतपत्रसमप्रभे ॥ १८ ॥ प्रसह्योत्पाटयामास भद्रः परमवेगवान् ॥ पूष्णो दशनरेखां च दी
प्तां मुक्तावलीमिव ॥ १९ ॥ जघान धनुषः कोट्या स तेनास्पृष्टवागभूत् ॥ ततश्चंद्रमसं देवः पादां गुष्ठेन लीलया ॥ २० ॥
क्षणात्कृमिव दाक्रम्य घर्षयामास भूतले ॥ शिरश्चिच्छेददक्षस्य भद्रः परमशोभनम् ॥ क्रोशं त्यामेव वैरिण्यां भद्रकाल्यै
ददौ च तत् ॥ तत्प्रवृष्टा समादाय शिरस्तालफलोपमम् ॥ २२ ॥ सा देवी कंदुकक्रीडां चकार समरांगणे ॥ ततो दक्षस्य
यापत्नी कुशीला भर्तृभिर्यथा ॥ २३ ॥ पादाभ्यां चैव हस्ताभ्यां हन्यते स्म गणेश्वरैः ॥ अरिष्टनेमिनं सोमं धर्मं चैव प्रजा
पतिम् ॥ २४ ॥ बहुपुत्रां गिरसं भृशश्वं काश्यपं तथा ॥ गले प्रगृह्य बलिनो गणपाः सिंहविक्रमाः ॥ २५ ॥ भर्त्सयं
तो भृशं वाग्भिः संजघ्नुर्मूर्ध्नि मुष्टिभिः ॥ धर्षिता भूतवेतालैर्दाराः सुतपरिग्रहाः ॥ २६ ॥ यथा कलियुगे जारैर्वलेन कुल
योषितः ॥ तच्च विध्वस्तकलशं भग्नयूपंगतोत्सवम् ॥ २७ ॥ प्रदीपितमहाशालं प्रभिन्नद्वारतोरणम् ॥ उत्पाटितसु
रानीकं हन्यमानतपोधनम् ॥ २८ ॥

ण्यां दक्षपत्न्यां ॥ तत्तदक्षशिरः ॥ २२ ॥ २३ ॥ यथेति ॥ यथा कुशीलास्त्री भर्तृभिः पादादिभिर्हन्यते तद्वदित्यर्थः ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ कुलयोषितइति
॥ धर्षयतइति शेषः ॥ २७ ॥ तद्यज्ञवाटं कीदृशमभवत्तदाह ॥ विध्वस्तेति ॥ विध्वस्तकलशं नष्टद्रोणकलशं ॥ २८ ॥

प्रशांतब्रह्मनिर्घोषंनष्टवेदघोषं ॥ हताशेषपरिच्छदंनष्टसर्वयज्ञसंभारं ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ गणेशानोवीरभद्रः ॥ ३२ ॥ दुद्रावेति ॥ आहवनीयादिति शेषः ॥ ३३ ॥ तंयज्ञम् ॥ ३४ ॥ हतोस्मीति ॥ चिंतयेतिशेषः ॥ ३५ ॥ अध्वरपूरुषंयज्ञपूरुषम् ॥ ३६ ॥ सूर्यसंभवमिति ॥ सूर्येतिपतियश्वासौशुचिःसौरउदाहृत इतिपूर्वमुक्तेःसूर्यसंभवत्वमस्यबोध्यम् ॥ अथेदृशमवज्ञानंदृष्टातत्पूर्वसंभवमितिपाठांतरं ॥ तत्रावज्ञानंअपमानंपूर्वसंभवंप्रथममेवसंभवोयस्यतदित्यर्थः ॥ अ

प्रशांतब्रह्मनिर्घोषंप्रक्षीणजनसंचयम् ॥ क्रंदमानातुरस्त्रीकंहताशेषपरिच्छदम् ॥ २९ ॥ शून्यारण्यनिभंजज्ञेयज्ञवा टंतदार्दितम् ॥ शूलवेगप्ररुग्णाश्चभिन्नबाहूरुवक्षसः ॥ ३० ॥ विनिकृत्तोत्तमांगाश्चपेतुरुर्व्यासुरोत्तमाः ॥ हतेपुतेषु देवेषुपतितेषुसहस्रशः ॥ ३१ ॥ प्रविवेशगणेशानःक्षणादाहवनीयकम् ॥ प्रविष्टमथतंदृष्ट्वाभद्रं कालाग्निसंनिभम् ॥ ३२ ॥ दुद्रावमरणाद्रीतोयज्ञोमृगवपुर्धरः ॥ सविस्फार्यमहच्चापंदृढज्याघोषभीषणम् ॥ ३३ ॥ भद्रस्तमभिदुद्रा वविक्षिपन्नवसायकान् ॥ आकर्णपूर्णमाकृष्टधनुरंबुदसंनिभम् ॥ ३४ ॥ नादयामासतज्यांचखंचभूमिंचसर्वशः ॥ तमुपश्रुत्यसंनादंहतोस्मीत्येवविबुहलम् ॥ ३५ ॥ शरेणाऽर्द्धेदुवक्त्रेणसवीरोऽध्वरपूरुषम् ॥ मृगरूपेणधावंतंविशिर स्कंतदाऽकरोत् ॥ ३६ ॥ तदीदृशमवज्ञातंदृष्ट्वातंसूर्यसंभवम् ॥ विष्णुःपरमसंकुद्वायुद्वायाऽभवदुद्यतः ॥ ३७ ॥ त मुवाहमहावेगःस्कंधेननतसंधिना ॥ सर्वेषांवयसांराजागरुडःपन्नगाशनः ॥ ३८ ॥ देवाश्चहतशिष्टायेदेवराजपुरो गमाः ॥ प्रचक्रुस्तस्यसाहाय्यंप्राणांस्त्यक्तुमिवोद्यताः ॥ ३९ ॥ विष्णुनासहितान्देवान्दृक्केणक्रोष्टुकानिव ॥ दृ ष्ट्वाजहासभूतंद्रौमृगेंद्रइवविव्यथः ॥ ४० ॥ तस्मिन्नवसरेव्योम्निसमाविरभवद्रथः ॥ सहस्रसूर्यसंकाशश्चारुवीर वृषध्वजः ॥ ४१ ॥ अश्वरत्नद्वयोदारःखरचक्रचतुष्टयः ॥ संचितानेकदिव्यास्त्रशररत्नपरिष्कृतः ॥ ४२ ॥ तस्यापिरथव र्यस्यस्यात्सएवहिसारथिः॥यएवत्रैपुरेयुद्धेपूर्वशार्वरथेस्थितः॥४३॥सतंरथवरंब्रह्माशासनादेवशूलिनः॥हरेःसमीपमा नीयकृतांजलिरभाषत ॥ ४४ ॥ भगवन्भद्रभद्रांगभगवानिंदुभूषणः॥आज्ञापयतिधीरंत्वारथमारोढुमव्ययः ॥ ४५ ॥

स्ययज्ञपुरुषस्येतिशेषः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ तस्यविष्णोः ॥ ३९ ॥ भूतेंद्रोवीरभद्रः ॥ ४० ॥ रथंवर्णयति ॥ सहस्रेति ॥ ४१ ॥ खरचक्रचतुष्टयः तीक्ष्णचक्रच तुष्टययुक्तः ॥ ४२ ॥ सएवब्रह्मेवयोग्यःस्यादित्यर्थः ॥ ४३ ॥ तमेवसारथिमाह ॥ सइति ॥ शूलिनःशिवस्य ॥ हरेरिति ॥ गरुडारूढस्यहरेःसमीपंसमक्षंभ द्रोपवेशनार्थमानीयेत्यर्थः ॥ ४४ ॥ यदभाषततदाह ॥ भगवन्निति ॥ अव्ययःशिवः ॥ ४५ ॥

रम्येति ॥ रम्याश्रमसमीपस्थमितिपाठांतरं ॥ रम्योमुनिः ॥ ४६ ॥ तस्यब्रह्मणः ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ भानुकंपः एतन्नामागणः ॥ ४९ ॥ भिन्नसागरसन्निभंक्षुभितसमुद्रतुल्यं
निबिडीभूताघनीभूताः ॥ ५० ॥ ५१ ॥ गणगोवृषंगणश्रेष्ठम् ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ आशीविषोपमंसर्पतुल्यम् ॥ ५६ ॥ इदानींवीरभद्रस्ययुद्धकौशलंवर्णयति ॥

रम्याश्रमसमीपस्थरुयंबकोऽबिकयासह ॥ पश्यत्येवमहाबाहोदुःसहंतेपराक्रमं ॥ ४६ ॥ तस्यतद्वचनंश्रुत्वासवीरो
रणकुंजरः ॥ आरुरोहरथंदिव्यमनुगृह्यपितामहम् ॥ ४७ ॥ तदारथवरेतस्मिन्स्थितेब्रह्मणिसारथौ ॥ भद्रस्यवट
धेलक्ष्मीरुद्रस्येवपुरद्विषः ॥ ४८ ॥ ततःशंखवरंदीप्तचंद्रकुंदसमप्रभम् ॥ प्रदध्मौवदनेकृत्वाभानुकंपोमहाबलः ॥
॥ ४९ ॥ तस्यशंखस्यसंनादंभिन्नसागरसंनिभम् ॥ श्रुत्वाभयेनदेवानांजज्वालजठरानलः ॥ ५० ॥ यक्षविद्याधरा
ह्रीद्वैःसिद्धैर्युद्धदिदृक्षुभिः ॥ क्षणेननिबिडीभूताःसाकाशविवरादिशः ॥ ५१ ॥ ततःशाडेंद्रचापांकःसनारायणनीर
दः ॥ महताबाणवर्षेणतुतोदगणगोवृषम् ॥ ५२ ॥ तंदृष्ट्वाविष्णुमायांतंशतधाबाणवर्षिणम् ॥ सचाददेधनुर्जैत्रंभद्रो
बाणसहस्रमुक् ॥ ५३ ॥ समादायचतद्विव्यंधनुःसमरभैरवम् ॥ शनैर्विस्फारयामासमेरुधनुरिवेश्वरः ॥ ५४ ॥ त
स्यविस्फार्यमाणस्यधनुषोऽभून्महास्वनः ॥ तेनस्वनेनमहतापृथिवीसमकंपत ॥ ५५ ॥ ततःशरवरंघोरंदीप्तमाशी
विषोपमम् ॥ जग्राहगणपःश्रीमान्स्वयमुग्रपराक्रमः ॥ ५६ ॥ बाणोद्वारेभुजोयस्यतूणीवदनसंगतः ॥ प्रत्यदृश्य
तवलमीकंविविक्षुरिवपन्नगः ॥ ५७ ॥ समुद्धतःकरेतस्यतत्क्षणंरुरुचेशरः ॥ महाभुजंगसंदष्टोयथाबालभुजंगमः ॥
॥ ५८ ॥ शरेणघनतीव्रेणभद्रोरुद्रपराक्रमः ॥ विव्याधकुपितोबाढंललाटेविष्णुमप्यथ ॥ ५९ ॥ ललाटेऽभिहतोवि
ष्णुःपूर्वमेवावमानितः ॥ चुकोपगणपेंद्रायमृगेंद्रायेवगोवृषः ॥ ६० ॥ ततस्त्वशनिकल्पेनक्रूरास्येनमहेषुणा ॥ वि
व्याधगणराजस्यभुजेभुजगसंनिभे ॥ ६१ ॥ सोपितस्यभुजेभूयःसूर्यायुतसमप्रभम् ॥ विससर्जशरंवेगाद्वीरभद्रोम
हाबलः ॥ ६२ ॥ सचविष्णुःपुनर्भद्रंभद्रोविष्णुंतथापुनः ॥ सचतंसचतंविप्राःशरैस्तावनुजघ्नतुः ॥ ६३ ॥ तथापर
स्परंवेगाच्छरानाशुविमुंचतोः ॥ तयोःसमभवद्युद्धंतुमुलंरोमहर्षणम् ॥ ६४ ॥

बाणोद्वारेति ॥ तूणीवदनसंगतःइषुधिमुखंप्रविष्टः ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ अशनिकल्पेनवज्रतुल्येन ॥ ६१ ॥ तस्यविष्णोः ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥

॥ ६५ ॥ ६६ ॥ दृष्टजीवितःवलवत्प्राणोपि ॥ ६७ ॥ एनंवीरभद्रं ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ चक्रसुदर्शन
 तदृष्टातुमुलंयुद्धंतयोर्वैविजिगीषतोः ॥ हाहाकारोमहानासीदाकाशेखेचरेरितः ॥ ६५ ॥ ततस्त्वनलतुंडेनशरेणादि
 त्यवर्चसा ॥ विव्याधसुदृढंभद्रोविष्णोर्महतिवक्षसि ॥ ६६ ॥ सतुतीत्रप्रपातेनशरेणदृष्टजीवितः ॥ महतीरुजमासा
 द्यनिपपातविमोहितः ॥ ६७ ॥ पुनःक्षणादिवोत्थायलब्धसंज्ञस्तदाहरिः ॥ सर्वाण्यपिचदिव्यास्त्राण्यथैनंप्रत्यवासृ
 जत् ॥ ६८ ॥ सचविष्णुधनुर्मुक्तान्सर्वान्शर्वचमूपतिः ॥ सहसावारयामासघोरैःप्रतिशरैःशरान् ॥ ६९ ॥ ततोवि
 ण्णुःस्वनामांकंबाणमव्याहतंकंचित् ॥ ससर्जक्रोधरक्ताक्षस्तमुद्दिश्यगणेश्वरम् ॥ ७० ॥ तंबाणंबाणवर्येणभद्रोभ
 द्रावहयेनतु ॥ अप्राप्तमेवभगवांश्चिच्छेदशतधापथि ॥ ७१ ॥ अथैकेनेपुणाशार्द्धंद्वाभ्यांपक्षौगरुत्मतः ॥ निमेषादि
 वचिच्छेदतदद्भुतमिवाऽभवत् ॥ ७२ ॥ ततोयोगबलाद्विष्णुर्देहादेवान्सुदारुणान् ॥ शंखचक्रगदाहस्तान्विससर्ज
 सहस्रशः ॥ ७३ ॥ सर्वास्तान्क्षणमात्रेणत्रैपुरानिवशंकरः ॥ निर्ददाहमहाबाहुर्नेत्रसृष्टेनवन्हिना ॥ ७४ ॥ ततः
 क्रुद्धतरोविष्णुश्चक्रमुद्यम्यसत्वरः ॥ तस्मिन्वीरेसमुत्स्रष्टुंतदानीमुद्यतोऽभवत् ॥ ७५ ॥ तंदृष्ट्वाचक्रमुद्यम्यपुरतः
 समुपस्थितम् ॥ स्मयन्निवगणेशानोव्यष्टंभयदयन्ततः ॥ ७६ ॥ स्तंभितांगस्तुतच्चक्रंधोरमप्रतिमंकंचित् ॥ इच्छ
 न्नपिसमुत्स्रष्टुंनविष्णुरभवत्क्षमः ॥ ७७ ॥ क्रोशन्निवैकमुदृत्यबाहुंचक्रसमन्वितम् ॥ अतिष्ठदलसोविष्णुःपाषाण
 इवनिश्चलः ॥ ७८ ॥ विशरीरोयथार्जीवोविशृंगोवायथावृषः ॥ विदंष्ट्रश्चयथासिंहस्तथाविष्णुरवस्थितः ॥ ७९ ॥
 तंदृष्ट्वादुर्दशापन्नंविष्णुर्मिंद्रादयःसुराः ॥ सुसन्नद्वागणेंद्रेणमृगेंद्रेणेवगोवृषाः ॥ ८० ॥ प्रगृहीतायुधायोर्दुक्रुद्धाःस
 मुपतस्थिरे ॥ तान्दृष्ट्वासमरेभद्रःक्षुद्रानिवहरिर्मृगान् ॥ ८१ ॥ अदृष्ट्वासेनघोरेणव्यष्टंभयदनिंदितः ॥ तथाशतम
 खस्यापिसवज्जोदक्षिणःकरः ॥ ८२ ॥ सिसृक्षुरेवतद्वज्रंचित्रीकृतइवाऽभवत् ॥ अन्येषामपिसर्वेषामुद्युक्ताअपि
 बाहवः ॥ ८३ ॥

म् ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ सुसन्नद्वाःबद्धाः ॥ ८० ॥ ८१ ॥ शतंमरवस्यइंद्रस्य सिसृक्षुःत्यक्तुमिच्छुः ॥ ८२ ॥ ८३ ॥

नातियांतिनातिक्रामंतिस्म ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ विश्वसंभवः ब्रह्मा ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ उपमानपदं तेजस्व्यंतराणामुपमानभावं ॥ ९० ॥ हुंडुभाः सर्पविशेषाः ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ विशिखोन्मथितैर्वाणकृतैः ॥ ९३ ॥ अलब्धेति ॥ अलब्धमप्राप्तं आत्मतिरोधानं आत्मरक्षणार्थं मंतर्धानं यैस्तद्व्यर्थः ॥ ९४ ॥

अलसानामिवारंभास्तांदशांनातियांत्युत ॥ एवं भगवता तेन व्याहताशेषवैभवाः ॥ ८४ ॥ अमराः समरे तस्य पुरतः स्थातुमक्षमाः ॥ स्तब्धैरवयवैरेव दुद्रुवुर्भयविह्वलाः ॥ ८५ ॥ विद्रुतांस्त्रिदशान्वीरान्वीरभद्रो महाभुजः ॥ विव्याध निशितैर्वाणैर्मैघोवपैरिवाचलान् ॥ ८६ ॥ बहवस्तस्य वीरस्य बाहवः परिघोपमाः ॥ शस्त्रैश्च काशिरेदीप्तैः सान्निज्वालाद्द्वोरगाः ॥ ८७ ॥ अस्त्रशस्त्राण्यनेकानि सवीरो विसृजन् बभौ ॥ विसृजन् सर्वभूतानि यथा दौ विश्वसंभवः ॥ ८८ ॥ यथारश्मिभिरादित्यः प्रच्छादयति मेदिनीम् ॥ तथा वीरः क्षणादेव शरैः प्राच्छादयद्दिशः ॥ ८९ ॥ स्वमंडले गणेंद्रस्य शराः कनकभूषिताः ॥ उत्पतंतस्तडिद्रूपैरुपमानपदं ययुः ॥ ९० ॥ महांतस्ते सुरांस्तांश्च मंडूकानि वहुं दुभाः ॥ प्राणैर्वियोजयामासुः पपुश्च रुधिरासवम् ॥ ९१ ॥ निकृत्तबाहवः केचित्केचिल्लूनवराननाः ॥ पार्श्वे विदारिताः केचिन्निपेतुरमराभुवि ॥ ९२ ॥ विशिखोन्मथितैर्गात्रैर्बाहुभिश्छिन्नसंधिभिः ॥ विवृत्तनयनाः केचिन्निपेतुर्भूतलेमृताः ॥ ९३ ॥ गां प्रवेष्टुमिवेच्छंतः खंगंतुमिव लिप्सवः ॥ अलब्धात्मतिरोधानाव्यलीयंत परस्परम् ॥ ९४ ॥ भूमौ केचित्प्रविविधशुः पर्वतानांगुहाः परे ॥ अपरे जग्मुराकाशं परे च विविशुर्जलम् ॥ ९५ ॥ तथा संचिन्नसर्वांगैः सवीरस्त्रिदशैर्बभौ ॥ परिग्रस्तप्रजावर्गो भगवानिव भैरवः ॥ ९६ ॥ एवं देवबलं सर्वदीनं बीभत्सदर्शनम् ॥ गणेश्वरसमुत्पन्नं कृपणं वपुराददे ॥ ९७ ॥ तदा त्रिदशवीराणामसृक् सलिलवाहिनी ॥ प्रावर्तत नदीधोराप्राणिनां भयशंसिनी ॥ ९८ ॥ रुधिरेण परिक्लिन्नायज्ञभूमिस्तदा बभौ ॥ रक्तार्द्रवसनाश्यामाहतशुंभेव कौशिकी ॥ ९९ ॥ तस्मिन्महतिनिवृत्ते समरे भृशदारुणे ॥ भयेनैव परित्रस्ता प्रचचाल वसुंधरा ॥ १०० ॥ महोर्मिकलिलवर्तश्चुक्षुभे च महोदधिः ॥ पेतुश्चोल्काः सहोत्पातैः शाखाश्च मुमुचुर्दुमाः ॥ १०१ ॥ अप्रसन्नादिशः सर्वाः पवनश्चाशिवो ववौ ॥ अहोविधिविपर्यासस्त्वश्वमेधोऽयमध्वरः ॥ १०२ ॥

॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ कौशिकी महाकाली ॥ ९९ ॥ १०० ॥ महोर्मिः ॥ महोर्मिभिः कलिलाः गंभीराः आवर्तायस्मिन्सद्व्यर्थः ॥ १०१ ॥ १०२ ॥

॥ १०३ ॥ १०४ ॥ ईश्वरबहिष्कृतं ईश्वरार्पणबुद्धिरहितम् ॥ १०५ ॥ असत्परिगृहीतं अशिष्टैरनंगीकृतं ॥ १०६ ॥ १०७ ॥ एवमन्वयव्यतिरेकाभ्यां
शिवभक्तेरैवफलहेतुत्वमुक्त्वा तद्रहितदानादेवैयर्थ्यमाह ॥ बहुनेति ॥ १०८ ॥ १०९ ॥ सेदुः उपविष्टाः ॥ ११० ॥ १११ ॥ उत्पथप्रस्थितं कुपथंगतम्

यजमानः स्वयंदक्षो ब्रह्मपुत्रः प्रजापतिः ॥ धर्मादयः सदस्याश्चरक्षितागरुडध्वजः ॥ १०३ ॥ भागांश्च प्रतिगृह्णन्ति सा
क्षादिन्द्रादयः सुराः ॥ तथापियजमानस्य यज्ञस्य च सहर्षिजः ॥ १०४ ॥ सद्य एव शिरश्छेदः साधुसंपद्यते फलम् ॥ त
स्मान्नावेदनिर्दिष्टं चेश्वरबहिष्कृतम् ॥ १०५ ॥ नासत्परिगृहीतं च कर्म कुर्यात्कदाचन ॥ कृत्वापि सुमहत्पुण्यमिष्टाय
ज्ञशतैरपि ॥ १०६ ॥ न तत्फलमवाप्नोति भक्तिहीनो महेश्वरे ॥ कृत्वापि सुमहत्पापं भक्त्या यजति यः शिवम् ॥ १०७ ॥
मुच्यते पातकैः सर्वैर्नात्र कार्या विचारणा ॥ बहुनाऽत्र किमुक्तेन वृथादानं वृथातपः ॥ वृथा यज्ञो वृथा होमः शिवनिन्दारत
स्य तु ॥ १०८ ॥ ततः स नारायणकाः सरुद्राः सलोकपालाः समरे सुरौघाः ॥ गणैर्द्रवापच्युतबाणविद्धाः प्रदुद्रुवुर्गाढ
रुजाभिभूताः ॥ १०९ ॥ चेलुः क्वचित्केचन शीर्णकेशाः सेदुः क्वचित्केचन दीर्घगात्राः ॥ पेतुः क्वचित्केचन भिन्नवक्रानेशुः क्व
चित्केचन देववीराः ॥ ११० ॥ केचिच्च तत्र त्रिदशा विपन्ना विस्त्रस्तवस्त्राभरणास्त्रशस्त्राः ॥ निपेतुरुद्रा वितदीनमुद्राम
दंचदपंचवलंचहिता ॥ १११ ॥ तमुत्पथप्रस्थितमप्रधृष्यो विक्षिप्य दक्षाध्वरमक्षतास्त्रः ॥ बभौ गणेशः स गणेश्वराणां
मध्ये स्थितः सिंह इव वर्षभाणाम् ॥ ११२ ॥ इति श्रीशिवमहापुराणे वायवीयसंहितायां पूर्वभागे दक्षशिवगणयुद्धवर्णनं
नामैकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ वायुरुवाच ॥ इति संछिन्नभिन्नांगा देवा विष्णुरोगमाः ॥ क्षणात्कृष्टां दशमेत्यत्रे सुः
स्तोकावशेषिताः ॥ १ ॥ त्रस्तांस्तान् समरे वीरा वीरभद्रप्रचोदिताः ॥ प्रगृह्य च यथादोषं निगडैरायसैर्ददौ ॥ २ ॥ ब
बंधुः पाणिपादेषुकंधरेषूदरेषु च ॥ तस्मिन्नवसरे ब्रह्माभद्रमर्द्वाद्रजानुगम् ॥ ३ ॥

॥ ११२ ॥ इति श्रीशिवमहापुराणे वायवीयसंहिता टीकायां सारबोधिन्यां पूर्वभागे दक्षशिवगणयुद्धवर्णनं नामैकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ओं नमः शिवाय ॥ ब्र
ह्मादिभिः स्तुतो भद्रो देवानि न्येशिवांतिकं ॥ ब्रह्माशिवाज्ञया दक्षं छागास्यमकरोत्तदा ॥ १ ॥ अनुग्रहं च देवेषु ब्रह्मा विष्णुवर्षियाचितं ॥ कृत्वा तद्धानमगम
तद्दिशेऽध्याय इतीर्यते ॥ २ ॥ स्तोकावशेषिताः अल्पावशिष्टाः ॥ १ ॥ तां देवान् ॥ यथादोषमपराधानुसारेण ॥ २ ॥ ३ ॥

यदब्रवीत्तदाह ॥ अलमिति ॥ ४ ॥ रोमजैःरोमोद्भवैर्गणैः ॥ ५ ॥ तस्यब्रह्मणः॥ देवदेवस्याशिवस्य ॥ मंत्रिणस्तोतारः ॥ ६ ॥ ७ ॥ कालेति ॥ कालरूपेण
कामांगमनोभवशरीरंहरतीतितस्मै ॥ ८ ॥ आच्छिष्टकर्मणःसाहसकारिणः ॥ ९ ॥ १० ॥ निगडात्कारागृहबंधनात् ॥ ११ ॥ देवदेवस्यशिवस्य ॥ १२ ॥

सारथ्याल्लब्धवात्सल्यःप्रार्थयन्प्रणतोऽब्रवीत् ॥ अलंक्रोधेनभगवन्नष्टाश्रैतेदिवौकसः ॥ ४ ॥ प्रसीदक्षम्यतांस
वैरोमजैःसहसुव्रत ॥ एवंविज्ञापितस्तेनब्रह्मणापरमेष्ठिना ॥ ५ ॥ शमंजगामसंप्रीतोगणपस्तस्यगौरवात् ॥ देवा
श्चलब्धावसरादेवदेवस्यमंत्रिणः ॥ ६ ॥ धारयंतोऽजलिंमूर्ध्निपुष्टुर्विविधैःस्तवैः ॥ देवाऊचुः ॥ नमःशिवायशांता
ययज्ञहर्त्रेत्रिशूलिने ॥ ७ ॥ रुद्रभद्रायरुद्राणांपतयेरुद्रमूर्तये ॥ कालाग्निरुद्ररूपायकालकामांगहारिणे ॥ ८ ॥ दे
वतानांशिरोहंत्रेदक्षस्यचदुरात्मनः ॥ संसर्गादस्यपापस्यदक्षस्याच्छिष्टकर्मणः ॥ ९ ॥ शासिताःसमरेवीरत्तयावयम
निदिताः ॥ दग्धाश्चामीवयंसर्वेत्ततोभीताश्चभोःप्रभो ॥ १० ॥ त्वमेवगतिरस्माकंत्राहिनःशरणागतान् ॥ तुष्टस्त्वे
वंस्तुतोदेवान्विसृज्यनिगडात्प्रभुः ॥ ११ ॥ आनयद्देवदेवस्यसमीपममरानिह ॥ देवोपितत्रभगवानंतरिक्षेस्थितः
प्रभुः ॥ १२ ॥ सगणःसर्वगःसर्वःसर्वलोकमहेश्वरः ॥ तं दृष्ट्वापरमेशानंदेवाविष्णुपुरोगमाः ॥ १३ ॥ प्रीताअपिच
भीताश्चनमश्चकुर्महेश्वरम् ॥ दृष्ट्वातानमरान्भीतान्प्रणतान्प्रणतार्तिहा ॥ १४ ॥ इदमाहमहादेवःप्रहसन्प्रेक्ष्य
पार्वतीम् ॥ माभैष्टत्रिदशायूयंक्षांतोस्माभिव्यतिक्रमः ॥ १५ ॥ क्रुद्धेष्वस्मासुयुष्माकंनस्थितिर्नचजीवितम् ॥ इत्यु
क्तास्त्रिदशाःसर्वेश्वेणामिततैजसा ॥ १६ ॥ सद्योविगतसंत्रासाननृतुर्विवशामुदा ॥ अथास्मिन्नंतरेब्रह्माप्रणिपत्य
कृतांजलिः ॥ १७ ॥ एवंह्यवसरंप्राप्यव्यज्ञापयतशूलिने ॥ ब्रह्मोवाच ॥ जयदेवमहादेवप्रणतार्तिप्रभंजन ॥ १८ ॥
ईदृशेष्वपराधेषुकोऽन्यस्त्वत्तःप्रसीदति ॥ लब्धात्मानोभविष्यंतियेसुरानिहतामृधे ॥ १९ ॥ प्रत्यापत्तिर्नकस्यस्या
त्प्रसन्नेपरमेश्वरे ॥ यदिदंदेवदेवानांकृतमंगेषुदूषणम् ॥ २० ॥ तदिदंभूषणमन्येतवांगीकारगौरवात् ॥ इतिविज्ञा
प्यमानस्तुब्रह्मणापरमेष्ठिना ॥ २१ ॥

॥ १३ ॥ १४ ॥ व्यतिक्रमोवमाननं ॥ १५ ॥ ततोदेवाअभयप्राप्त्यास्वस्थाअभवन्तित्याह ॥ त्रिदशाइति ॥ विवशाःस्वतंत्राः ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥
॥ १९ ॥ प्रत्यापत्तिःपुनःसुखप्राप्तिः ॥ दूषणंत्रणादिरूपं ॥ २० ॥ २१ ॥

देव्याः गौर्याः ॥ २२ ॥ तेषां देवानां ॥ २३ ॥ वागीशाद्याः सरस्वतीप्रभृतयः ॥ २४ ॥ २५ ॥ जरदिति ॥ शिवाज्ञया वृद्धच्छागमुखमेव दक्षस्य मुखं चक्र इत्यर्थः
सोपि दक्षोऽपि ॥ २६ ॥ परमेश्वरं शिवं ॥ तं दक्षं ॥ २७ ॥ घृणानिधिः करुणानिधिः शिवः ॥ तस्येति ॥ तस्य दक्षस्य पितुर्ब्रह्मण इत्यन्वयः ॥ २८ ॥ २९ ॥

विलोक्य वदनं देव्या देवदेवः स्मयन्निव ॥ पुत्रभूतस्य वात्सल्याद्ब्रह्मणः पद्मजन्मनः ॥ २२ ॥ प्रनष्टानां पुनस्तेषां प्रद-
दौ पूर्ववत्तनुम् ॥ ततः क्षणेन ते देवाः शतक्रतुपुरोगमाः ॥ २३ ॥ प्रत्यापन्नशरीरांगाः प्रणेमुः परमेश्वरं ॥ वागीशाद्याश्च
यादेव्यो दंडिता देवमातरः ॥ २४ ॥ तासामपि यथा पूर्वतान्यंगानि ददौ भवः ॥ दक्षस्य भगवानेव स्वयं ब्रह्मा पितामहः
॥ २५ ॥ तत्पापानुगुणं चक्रे जरच्छागमुखं मुखम् ॥ सौऽपि संज्ञांतो लब्ध्वासमुत्थाय कृतांजलिः ॥ २६ ॥ प्रलपन् ब-
हुधा भीतस्तुष्टावपरमेश्वरम् ॥ तं तथा व्याकुलं भीतं प्रलपंतं कृतागसम् ॥ २७ ॥ स्मयन्निवाऽवदत्प्रेक्ष्य माभैरिति घृणा-
निधिः ॥ तथोक्त्वा ब्रह्मणस्तस्य पितुः प्रियचिकीर्षया ॥ २८ ॥ गाणपत्यं ददौ तस्मै दक्षायाऽक्षयमीश्वरः ॥ ततो ब्रह्मा
महादेवमभिवंद्य कृतांजलिः ॥ २९ ॥ तुष्टावशुभयावाचा देवीं च गिरिजामुमाम् ॥ ततो विष्णुस्ततो देवास्ततः सर्वे म-
हर्षयः ॥ ३० ॥ तुष्टुर्वदेव देवेशं देवीं चापि पृथक् पृथक् ॥ तदा पार्श्वस्थितं प्रेक्ष्य भद्रमर्द्रीद्रजा स्वयम् ॥ ३१ ॥ कृतात्म-
प्रेषणं पुत्रं गृहीत्वा तं कृतांजलिं ॥ आकृष्य भद्रया सार्धं मंके समुपवेश्य च ॥ ३२ ॥ सस्वजे गुहवद्गाढं समाजिघ्रञ्च मूर्धनि ॥
ततः प्रीततरा देवी वीरभद्राय शूलिने ॥ ३३ ॥ प्रददौ विविधानिष्ठान् वरांश्चैव सहस्रधा ॥ अथ तदा हरिश्चक्रपिताम-
हप्रभृतयः सुरलोकमहेश्वराः ॥ ३४ ॥ सकललोकमहेश्वरमीश्वरं शरणमेत्य कृतांजलयोऽस्तुवन् ॥ सच पुनस्त्रिदशान्
शरणागतान् परमकारुणिकः परमेश्वरः ॥ ३५ ॥ अनुगतस्मितलक्षणया गिरा शमितसर्वभयः समभाषत ॥ यदिदमा-
गइहा चरितं सुरैर्विधिनि योगवशादिवयं त्रितैः ॥ ३६ ॥ शरणमेत्य नतानवलोक्य वस्तदखिलं किल विस्मृतमेव नः ॥
तदिह यूयमपि प्रकृतं मनस्य विगणय्य विमर्दमपत्रपाः ॥ ३७ ॥

॥ ३० ॥ अर्द्रीद्रजा पार्वती ॥ ३१ ॥ अंके उत्संगे ॥ ३२ ॥ गुहवत्स्कंदवत् ॥ ३३ ॥ वरानिति ॥ वरान्वरसहस्रदेति पाठांतरं ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ अनुग-
तेति ॥ अनुगतं संबद्धं स्मितचिह्नं यस्यां सातयां ॥ शिवस्तदपराधानक्षमतेत्याह ॥ यदिदमिति ॥ विधिनि योगवशात् देवाधीनतया ॥ ३६ ॥ विमर्द-
मविचारकृतं संमर्दं ॥ अपत्रपाः लज्जारहिताः ॥ ३७ ॥

अकतुः दक्षयज्ञसंबधरहितः ॥ ३८ ॥ अनेकमुखं अनेकमार्गेणेति यावत् ॥ ३९ ॥ इति श्रीशैवमहापुराणे वायवीयसंहिता टीकायां सारबोधिण्यां पूर्वभागे सुरव
रप्रदानं नाम विंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ओं नमः शिवाय ॥ मंदरोर्वाणितः पूर्वयत्र सांबः सुखं स्थितः ॥ तत्र गौरी तपः कृत्वा परं शुंभनिशुंभयोः ॥ १ ॥ वधाय सहस्रो
त्सृज्य त्वक्कोशं गौर्यजायत ॥ कौशिकी ति च तद्दृत्तमेकं विशेषवर्णयते ॥ २ ॥ सानुचरः वीरभद्रादिगणसहितः ॥ रामरेमे ॥ १ ॥ देवदेवस्य शिवस्य ॥ निवा

हरिविरंचिसुरेंद्रमुखाः सुखं व्रजत देवपुरं प्रति संप्रति ॥ इति सुरानभिधाय सुरेश्वरो निकृतदक्षकृतक्रतुरक्रतुः ॥ ३८ ॥
सगिरिजानुचरः सपरिच्छदः स्थित इवांबरतोऽंतरधीयत ॥ अथ सुरा अपिते विगतव्यथाः कथितभद्रसुभद्रपराक्रमाः
॥ सपदि खेन सुखेन यथा सुखं युरनेकमुखं मघवन्मुखाः ॥ ३९ ॥ इति श्रीशिवमहापुराणे वायवीयसंहितायां पूर्वभा
गे विंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ऋषय ऊचुः ॥ अंतर्धानगतो देव्या सह सानुचरो हरः ॥ कयातः कुत्र वा वासः किं कृत्वा चर रा
म च ॥ १ ॥ वायुरुवाच ॥ महीधरवरः श्रीमान्मंदरश्चित्रकंदरः ॥ दयितो देवदेवस्य निवासस्तपसोऽभवत् ॥ २ ॥
तपो महत्कृतं तेन वोढुं स्वशिरसा शिवौ ॥ चिरेण लब्धं तत्पादपंकजस्पर्शजं सुखम् ॥ ३ ॥ तस्य शैलस्य सौंदर्यं सहस्रव
दनैरपि ॥ न शक्यं विस्तराद्वक्तुं वर्षकोटिशतैरपि ॥ ४ ॥ शक्यमप्यस्य सौंदर्यं न वर्णयितुमुत्सहे ॥ पर्वतांतरसौंदर्यं
साधारण्यावधारणात् ॥ ५ ॥ इदं तु शक्यते वक्तुमेव पर्वतसुंदरः ॥ ऋध्या कयापसौंदर्यमीश्वरावासयोग्यताम् ॥ ६ ॥
अतएव हि देवेन देव्याः प्रियचिकीर्षया ॥ अतीवरमणीयोयं गिरिरंतःपुरीकृतः ॥ ७ ॥ मेखलाभूमयस्तस्य विपुलोप
लपादपाः ॥ शिवयोर्नित्यसान्निध्याद्भ्यर्च्य कुर्वत्यखिलं जगत् ॥ ८ ॥ पितृभ्यां जगतो नित्यं स्थानपानोपयोगतः ॥ अ
वाप्तपुण्यसंस्कारः प्रसरद्भिरितस्ततः ॥ ९ ॥ लघुशीतलसंस्पृशैरच्छाद्यैर्निर्झरांबुभिः ॥ आधिराज्यइवाद्गीणामद्भिरे
पोभिषिच्यते ॥ १० ॥ निशासु शिखरप्रांतवर्तिना सशिलोच्चयः ॥ चंद्रेणाचलसाम्राज्यछत्रेणैव विराजते ॥ ११ ॥

सः वसतिस्थानं ॥ २ ॥ शिवो देवीशंकरौ ॥ ३ ॥ तस्य मंदरस्य ॥ ४ ॥ नोत्सह इत्युक्तं तत्र हेतुमाह ॥ पर्वतांतरेति ॥ मेर्वादिसौंदर्यतुल्यत्वं निश्चयादित्यर्थः ॥
॥ ५ ॥ ईश्वरेति ॥ ईश्वरनिवासयोग्यतारूपं सौंदर्यं प्रापेत्यर्थः ॥ ६ ॥ ७ ॥ न्यकुर्वति तिरस्कुर्वति ॥ ८ ॥ पितृभ्यामिति ॥ जगतः पितृभ्यां शिवाभ्यामित्य
र्थः ॥ अवाप्तपुण्यसंस्कारः स्थानाद्युपयोगेनावामः पुण्यसंस्कारो येन सः ॥ १ ॥ आधिराज्यइति अधिराजइवाद्गीणामित्यपि पाठः ॥ १० ॥ शिलोच्चयः मंदरः ॥ ११ ॥

बालैःकेशैः ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ व्यात्तास्यैर्विवृतमुखैः ॥ अजीर्णलावण्यतया सदाभिनवसौंदर्यतया ॥ १९ ॥ तिर

सशैलश्चंचलीभूतैर्वालैश्चमरयोषितां ॥ सर्वपर्वतसाम्राज्यचामरैरिववीज्यते ॥ १२ ॥ प्रातरभ्युदितेभानौभूधरोर
त्नभूषितः ॥ दर्पणेदेहसौभाग्यंद्रष्टुकामइवस्थितः ॥ १३ ॥ कूजद्विहंगवाचालैर्वातोद्भूतलताभुजैः ॥ विमुक्तपुष्पैःस
ततंव्यालंबिमृदुपल्लवैः ॥ १४ ॥ लताप्रतानजटिलैस्तुरुभिस्तापसैरिव ॥ जयाशिषासहाभ्यर्च्यनिषेव्यतइवाद्रि
राट् ॥ १५ ॥ अधोमुखैरूर्ध्वमुखैःशृंगैस्तिर्यङ्मुखैरपि ॥ प्रपतन्निवपातालेभूष्टादुत्पतन्निव ॥ १६ ॥ परीत्यसर्वतो
दिक्षुभ्रमन्निवविहायसि ॥ पश्यन्निवजगत्सर्वनृत्यन्निवनिरंतरम् ॥ १७ ॥ गुहामुखैःप्रतिदिनंव्यात्तास्यैर्विपुलोदरैः
॥ अजीर्णलावण्यतयाजृंभामिवसदाचरन् ॥ १८ ॥ ग्रसन्निवजगत्सर्वपिबन्निवपयोनिधिम् ॥ वमन्निवतमांस्तस्थ
मदन्निवखमंबुदैः ॥ १९ ॥ निवासभूमयस्तास्तादर्पणप्रतिमोदराः ॥ तिरस्कृतातपस्निग्धाश्रमच्छायामहीरुहाः ॥
॥ २० ॥ सरित्सरस्तटाकादिसंपर्कशिशिरानिलाः ॥ तत्रतत्रनिषण्णाभ्यांशिवाभ्यांसफलीकृताः ॥ २१ ॥ तमिमं
पर्वतश्रेष्ठंस्मृत्वासांबस्त्रियंबकः ॥ रैभ्याश्रमसमीपस्थश्चांस्तर्धानंगतोययौ ॥ २२ ॥ तत्रोद्यानमनुप्राप्यदेव्यासह
महेश्वरः ॥ ररामरमणीयासुदिव्यांतःपुरभूमिषु ॥ २३ ॥ तथागतेषुकालेषुविवृत्थासुप्रजासुच ॥ दैत्यौशुंभनिशुंभा
रूयौभ्रातरौसंबभूवतुः ॥ २४ ॥ ताभ्यांतपोबलादतंत्रह्मणापरमेष्ठिना ॥ अवध्यत्वंजगत्यस्मिन्पुरुषैरखिलैरपि ॥
॥ २५ ॥ अयोनिजातुयाकन्याअंबिकांशसमुद्भवा ॥ अजातपुंस्पर्शरतिरविलंघ्यपराक्रमा ॥ २६ ॥ तथाऽस्तुनौव
धःसंख्येतस्यांकामाभिभूतयोः ॥ इतिचाभ्यर्थितोब्रह्माताभ्यांप्राहतथास्त्विति ॥ २७ ॥ ततःप्रभृतिशक्रादीन्वि
जित्यसमरेसुरान् ॥ निस्वाध्यायवषट्कारंजगच्चक्रतुरक्रमात् ॥ २८ ॥

॥

॥

स्कृतेति ॥ तिरस्कृताःशमिताआतपायैस्ते अतएवस्निग्धाआश्रमच्छायामहीरुहायासुताः ॥ २० ॥ २१ ॥ रैभ्येति ॥ रैभ्योनाममहर्षिः तदाश्रमसमी
पस्थइत्यर्थः ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ शुंभनिशुंभाभ्यांयाचितंवरमाह ॥ अयोनिजेति ॥ २६ ॥ संख्येरणे ॥ २७ ॥ अक्रमात् सद्धर्मव्यतिक्रमात् ॥ २८ ॥

देवेशंशिवम् यदभ्यर्धितवांस्तदाह ॥ विनिंघेति ॥ २९ ॥ देव्यैनिवेदनीयं वस्तु शिवमभ्यर्धयते ॥ त्वहर्णेति ॥ अकामांपुंरतिरहिताम् ॥ सुरेभ्यः देवहितार्थं ॥ ३० ॥ कालीति ॥ त्वंकालवर्णासीतिक्रोधोद्दीपनोक्तिः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ देवीयदब्रवीत्तदाह ॥ ईदृशइति ॥ एषारतिः नियम्यते बलात्स्थाप्यते ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ वृथैवेति ॥ भर्तुर्यस्यां मनश्चक्षुषोर्निर्वधस्तस्यामृद्धिरित्यादिस्मरणात् ॥ ३६ ॥ भोगैकरोषः ऐहिकपारलौकिकभोगमात्रफलः ॥ अन्यथाभूताभ तयोर्वधाय देवेशं ब्रह्माभ्यर्धितवान् पुनः ॥ विनिंघापिरहस्यं बांक्रोधयित्वा यथा तथा ॥ २९ ॥ त्वद्वर्णकोशजांशक्तिम कामांकन्यकामिकाम् ॥ निशुंभशुंभयोर्हर्त्रीसुरेभ्यो दातुमर्हसि ॥ ३० ॥ एवमभ्यर्धितो धात्रा भगवान्नीललोहितः ॥ कालीत्याहरहस्यं बां निंदयन्निवसस्मितः ॥ ३१ ॥ ततः क्रुद्धतरा देवी सुवर्णावर्णकारणात् ॥ स्मयंती चाह भर्तारमस माधेययागिरा ॥ ३२ ॥ देव्युवाच ॥ ईदृशे मम वर्णेऽस्मिन्नरतिर्भवतोऽस्ति चेत् ॥ एतावंतं चिरं कालं कथमेवानियम्य ते ॥ ३३ ॥ अरुच्यावर्तमानोपि कथंचरमसेमया ॥ न ह्यशक्यं जगत्पुष्पिणीश्वरस्य तव प्रभो ॥ ३४ ॥ स्वात्माराम स्य भवतो रतिर्न सुखसाधनम् ॥ इति हेतोः स्मरोयस्मात्प्रसभं भस्मसात्कृतः ॥ ३५ ॥ याचनाभिरता भर्तुरपि सर्वग सुंदरी ॥ सा तृथैव हि जायेत सर्वैरपि गुणांतरैः ॥ ३६ ॥ भर्तुर्भोगैकरोषो हि सर्ग एवैष योषिताम् ॥ तथा सत्यन्यथाभूता नारी कुत्रोपयुज्यते ॥ ३७ ॥ तस्माद्वर्णमिमं त्यक्त्वा लयारहसि निंदितम् ॥ वर्णीतरं भजिष्ये वानभविष्यामि वा स्वयम् ॥ ३८ ॥ इत्युत्कोत्थाय शयनाद्देवी रोषात्सगद्गदम् ॥ यया चेनुमतिं भर्तुस्तपसे कृतनिश्चया ॥ ३९ ॥ तथा प्रणयभं गेन भीतो भूतपतिः स्वयम् ॥ पादयोः प्रणमन्नेव भवानीं प्रत्यभाषत ॥ ४० ॥ ईश्वर उवाच ॥ अजानती वक्त्री ङोक्तिं प्रिये किं कुपितासि मे ॥ रतिः कुतो वा जायेत तत्तश्चेदरतिर्मम ॥ ४१ ॥ माता त्वमस्य जगतः पिताहमधिपस्तथा ॥ कथं तदु पपद्येत त्वत्तोनाभिरतिर्मम ॥ ४२ ॥

॥

॥

॥

तुरप्रिया ॥ ३७ ॥ इमं वर्णं सुवर्णवर्णं ॥ वर्णांतरं लृष्णवर्णं ॥ ३८ ॥ अनुमतिमिति ॥ भर्त्राद्यनुज्ञयैव नार्यासर्वस्य कर्तव्यत्वादिति भावः ॥ यथाहमनुः ॥ बाल यावायुवत्यावावृद्धयावापियोषिता ॥ न स्वातंत्र्येण कर्तव्यं किंचित्कार्यं गृह्येवपि ॥ बाल्येऽपि तु वर्गोऽतिष्ठेत्पाणिग्राहस्य यौवने ॥ पुत्राणां भर्तुरपि तेन भजेत्स्त्रीस्वतंत्रतामिति ॥ ३९ ॥ प्रणयभंगेन प्रेमनाशेन ॥ प्रणमन्निति ॥ प्रपतन्नेवेति पाठांतरं ॥ ४० ॥ त्वत्तइति ॥ त्वत्सकाशाद्यदि ममारतिस्तर्हि रतिः कुतो भवेदित्यर्थः ॥ ४१ ॥ तज्जगन्मातापितृत्वं ॥ ४२ ॥

॥

॥

॥

त्वत्प्रीतिर्मयिमन्मथकृतानेतिकाकाऽऽह ॥ आवयोरिति ॥ तत्रहेतुमाह ॥ यतइति॥यतःकामोत्पत्तेःप्रागेवत्वत्प्रीतिवशेनमयाजगदुत्पादितमतस्तन्नसंभवती
त्यर्थः ॥ ४३ ॥ पृथग्जनानांमूर्खाणांनीचानांवा ॥ मूर्खनीचौपृथग्जनावित्यमरः ॥ कामात्मा मन्मथः ॥ उपालब्धोवंचितः ॥ कामदाहाद्धेतोः ॥ ४४ ॥

आवयोरतिकामोपिकिमसौकामकारितः ॥ यतःकामसमुत्पत्तेःप्रागेवजगदुद्भवः ॥ ४३ ॥ पृथग्जनानांरतयेकामा
त्माकल्पितोमया ॥ ततःकथमुपालब्धःकामदाहादहंतया ॥ ४४ ॥ ममत्रिदशसामान्यंमन्यमानोमनोभवः ॥ मना
क्परिभवंकुर्वन्मयावैभस्मसात्कृतः ॥ ४५ ॥ विहारोप्यावयोरस्यजगतस्त्राणकारणात् ॥ ततस्तदर्थंत्वय्यद्यक्रीडोक्तिं
कृतवानहम् ॥ ४६ ॥ सचाऽयमचिरादर्थस्तवैवाविष्करिष्यते ॥ क्रोधेनाऽलंमुधानेनत्वन्निष्ठंकिंनवेत्सिमाम् ॥ ४७ ॥
इत्येवमनुनीतापिभर्त्रागिरिवरात्मजा ॥ कालीतिविप्रियंवाक्यंहृदि कृत्वेदमब्रवीत् ॥ ४८ ॥ देव्युवाच ॥ श्रुतपूर्वाहि
भगवंस्तवचाटूक्तयोमया ॥ याभिरेवमधीराहमितःप्रागपिवंचिता ॥ ४९ ॥ प्राणानप्यप्रियाभर्तुर्नारीयानपरित्य
जेत् ॥ कुलांगनासुसासद्भिःकुत्सितैवहिगण्यते ॥ ५० ॥ भूयसीचतवाप्रीतिरगौरमितिमेवपुः ॥ क्रीडोक्तिरपिका
लीतिघटतेकथमन्यथा ॥ ५१ ॥ सद्भिर्विगर्हितंतस्मात्स्त्रीषुकाण्यमसत्कृतम् ॥ अनुत्सृज्यतपोयोगात्स्थातुमेवेह
नोत्सहे ॥ ५२ ॥ देवउवाच ॥ यद्येवंव्यवसायस्तेतपसाकिंप्रयोजनम् ॥ ममेच्छयास्वेच्छयावावर्णीतरवतीभव ॥
॥ ५३ ॥ देव्युवाच ॥ नेच्छामिभवतोवर्णस्वयंवाकर्तुमन्यथा ॥ ब्रह्माणंतपसाराध्यततोगौरीभवाम्यहं ॥ ५४ ॥ ई
श्वरउवाच ॥ मत्प्रसादात्पुराब्रह्माब्रह्मत्वंप्राप्तवान्परम् ॥ तमाहूयमहादेवितपसाकिंकरिष्यसि ॥ ५५ ॥ देव्युवाच ॥
त्वत्तोलब्धपदाएवसर्वेब्रह्मादयःसुराः ॥ तथाप्याराध्यतपसाब्रह्माणंत्वन्नियोगतः ॥ ५६ ॥

कामदाहेकारणमाह ॥ ममेति ॥ ४५ ॥ तदर्थंजगन्नाणार्थं ॥ ४६ ॥ त्वन्निष्ठंत्वत्प्रीतियुक्तं ॥ क्वचित्त्वन्निष्पत्तिमितिपाठः ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ चाटूक्त्यःप्रे
म्णामिथ्याविकथनानि ॥ ४९ ॥ ५० ॥ देवीरोषेणाह ॥ भूयसीति ॥ ममवपुरगौरमितितवाप्रीतिःक्रीडोक्तिरपिचकालीतिविपरीतंकथंभवेदित्यर्थः
॥ ५१ ॥ ५२ ॥ शिवोपदब्रवीत्तदाह ॥ यद्येवामिति ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥

॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ननिर्वधयामासनप्रत्यवधात् ॥ ५९ ॥ नियम्यप्रसह्य ॥ ६० ॥ ६१ ॥ पितरंहिमालयं ॥ मातरमेनां ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ क्षणिकेत

पुराकिलसतीनाम्नादक्षस्यदुहिताऽभवम् ॥ जगतांपतिमेवत्वांपतिंप्राप्तवतीतथा ॥ ५७ ॥ एवमद्यापितपसातोष
यित्वापितामहम् ॥ गौरीभवितुमिच्छामिकोदोषःकथ्यतामिह ॥ ५८ ॥ एवमुक्तोमहादेव्यामहादेवःस्मयन्निव ॥
नतांनिर्वधयामासदेवकार्यचिकीर्षया ॥ ५९ ॥ ततःप्रदक्षिणीकृत्यपतिमंबापतिव्रता ॥ नियम्यचवियोगार्तिजगा
महिमवद्विरिम् ॥ ६० ॥ तपःकृतवतीपूर्वदेशेयस्मिन्सखीजनैः ॥ तमेवदेशंष्टणुयात्तपसेप्रणयात्पुनः ॥ ६१ ॥ त
तःस्वपितरंष्टृष्ट्वामातरंचतयोर्गृहे ॥ प्रणम्यवृत्तंविज्ञाप्यताभ्यांचानुमतासती ॥ ६२ ॥ पुनस्तपोवनंगत्वाभूषणानि
विसृज्यच ॥ स्नात्वातपस्विनीवेषंकृत्वापरमपावनं ॥ ६३ ॥ संकल्प्यचमहतीव्रतपःपरमदुश्चरम् ॥ सदामनसिसं
धायभर्तुश्चरणपंकजम् ॥ ६४ ॥ तमेवक्षणिकेलिंगेध्यात्वाबाह्यविधानतः ॥ त्रिसंध्यमभ्यर्चयंतीवन्यैःपुष्पैःफलादि
भिः ॥ ६५ ॥ सएवब्रह्मणोमूर्तिमास्थायतपसःफलम् ॥ प्रदास्यतिममेत्येवंनित्यंमत्वाऽकरोत्तपः ॥ ६६ ॥ तथातप
श्चरंतीतांकालेबहुतिथेगते ॥ दृष्ट्वाकश्चिन्महाव्याघ्रोदुष्टभावादुपागमत् ॥ ६७ ॥ तथैवोपगतस्यापितस्यातीवदुरा
त्मनः ॥ गात्रंचित्रार्पितमिवस्तब्धतस्याःसकाशतः ॥ ६८ ॥ तंदृष्ट्वापितथाव्याघ्रंदुष्टभावादुपागतम् ॥ नष्टथग्जन
वद्देवीस्वप्रभावेनविव्यथे ॥ ६९ ॥ सतुविष्टब्धसर्वांगोबुभुक्षापरिपीडितः ॥ ममामिषमितोनान्यदितिमत्त्वानिरंतर
म् ॥ ७० ॥ निरीक्षमाणःसततंदेवीमेवतदाऽनिशम् ॥ अतिष्ठदग्रतस्तस्याउपासनमिवाचरन् ॥ ७१ ॥ देव्याश्च
तद्दयेनित्यंममैवाऽयमुपासकः ॥ त्राताचदुष्टसत्वेभ्यइतिप्रवृत्तेकृपा ॥ ७२ ॥ ततएवकृपायोगात्सद्योनष्टमलत्रयः
॥ बभूवसमहाव्याघ्रोदेर्वीचबुबुधेतदा ॥ ७३ ॥

त्क्षणेप्रादुर्भूते ॥ तमेवभर्तारमेव ॥ बाह्यविधानतःस्नानादिबाह्यकर्मविधानेन ॥ ६५ ॥ तपःसमयेदेवीयदचितयत्तदाह ॥ सएवेति ॥ शिवएवेत्यर्थः ॥ ६६ ॥
॥ ६७ ॥ तस्याःदेव्याः ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ सःव्याघ्रः ॥ इतःदेवीशरीरात् ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ नष्टमलत्रयःनष्टकायिकादित्रिविधपापः ॥ ७३ ॥

दौरात्म्यमिति ॥ न्यवर्ततेतिसंबध्यते ॥ ७४ ॥ कार्तार्थक्यकार्यताम् ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ तीव्रतरात्मकंतीव्रादप्यतितीव्रं ॥ दैत्यनिर्बधात्तदेत्यकृतनिग्रहात् ॥ ७७ ॥
हेत्वाश्रयांकारणपूर्विकां ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ प्रत्युपचारोक्तिं प्रत्युपचाररूपामुक्तिं ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ देवात्ब्रह्मरूपाच्छिवात् ॥ श्रूयतइ

न्यवर्ततबुभुक्षाचतस्यांगस्तंभनंतथा ॥ दौरात्म्यंजन्मसिद्धंचतृप्तिश्चसमजायत ॥ ७४ ॥ तदापरमभावेनज्ञात्वाका
र्तार्थ्यमात्मनः ॥ सत्योपासकएवैषसिषेवेपरमेश्वरीम् ॥ ७५ ॥ दुष्टानामपिसत्त्वानांतथाऽन्येषांदुरात्मनाम् ॥ सए
वद्रावकोभूत्वाविचचारतपोवने ॥ ७६ ॥ तपश्चवदृधेदेव्यास्तीव्रंतीव्रतरात्मकम् ॥ देवाश्चदैत्यनिर्बधाद्ब्रह्माणंशर
णंययुः ॥ ७७ ॥ सोपिदैत्यवधासक्तःकृत्वाहेत्वाश्रयांकथाम् ॥ सामरस्त्वरितोब्रह्माययौदेव्यास्तपोवनम् ॥ ७८ ॥
ददर्शचसुरश्रेष्ठःश्रेष्ठेतपसिनिष्ठिताम् ॥ प्रतिष्ठामिवविश्वस्यभवानींपरमेश्वरीम् ॥ ७९ ॥ ननामचाऽस्यजगतोमा
तरंस्वस्यचात्मनः ॥ रुद्रस्यचपितुर्भार्यामार्यामद्रीश्वरात्मजाम् ॥ ८० ॥ ब्रह्माणमागतंदृष्ट्वादेवीदेवगणैःसह ॥ अ
र्घ्यंतदहंदत्वाऽस्मैस्वागताद्यैरुपाचरत् ॥ ८१ ॥ तांचप्रत्युपचारोक्तिंपुरस्कृत्याभिनंद्यच ॥ पप्रच्छतपसोहेतुमजान
न्निवपद्भजः ॥ ८२ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तीव्रेणतपसाऽनेनदेव्याकिमिहसाध्यते ॥ तपःफलानांसर्वेषांत्वदर्धानाहिसिद्ध
यः ॥ ८३ ॥ यश्चैवजगतांभर्तातमेवपरमेश्वरम् ॥ भर्तारमात्मनाप्राप्यप्राप्तंचतपसःफलं ॥ ८४ ॥ अथवासर्वमेवै
तक्कीडाविलसितंतव ॥ इदंतुचित्रंदेवस्यविरहंसहसेकथम् ॥ ८५ ॥ देव्युवाच ॥ सर्गादौभवतोदेवादुत्पत्तिःश्रूयते
यदा ॥ तदाप्रजानांप्रथमस्त्वंमेप्रथमजःसुतः ॥ ८६ ॥ यदापुनःप्रजावृद्धौललाटाद्भवतोभवः ॥ उत्पन्नोऽभूत्तदात्वं
मेगुरुःश्वशुरभावतः ॥ ८७ ॥ यदाचायंगिरींद्रस्तेपुत्रोममपितास्वयम् ॥ तदापितामहस्त्वंमेजातोलोकपितामह ॥
॥ ८८ ॥ तदीदृशस्यभवतोलोकयात्राविधायिनः ॥ वृत्तमंतःपुरेभर्त्राकथयिष्येकथंपुनः ॥ ८९ ॥ किमत्रबहुनादेहे
यश्चाऽयंममकालिमा ॥ त्यक्तेमंत्वद्विधानेनगौरीभवितुमुत्सहे ॥ ९० ॥

ति ॥ योब्रह्माणंविदधातिपूर्वमित्यादिवाक्येष्वितिभावः ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ गिरींद्रःहिमालयः ॥ ८८ ॥ लोकयात्राविधायिनःजगदुत्पत्त्यादिकारिणः ॥ भर्त्रेति ॥
तत्तस्माद्भर्त्रासहयदृत्तमंतःपुरेतदीदृशस्यमान्यस्यभवतःकथंकथयिष्येइत्यन्वयः ॥ ८९ ॥ देवीस्वेप्सितमाह ॥ किमत्रेति ॥ त्वद्विधानेनतवप्रयत्नेन ॥ ९० ॥

ब्रह्मगौरीप्रशंसन्यदब्रवीत्तदाह ॥ एतावतेति ॥ किमर्थेनकेनप्रयोजनेन ॥ ११ ॥ अनयाक्रीडया ॥ १२ ॥ लब्धःनिश्चितः ॥ १३ ॥ त्वच्छलेनत्वत्स्वरूपमिषेण ॥ विसृज्यमानात्वयेतिशेषः ॥ तयोःशुभनिशुभयोः ॥ भविष्यतीति ॥ अनयाशक्त्येतिशेषः ॥ १४ ॥ १५ ॥ त्वक्कोशात्मनात्वक्कोशरूपेण ॥ १६ ॥ त्रिशूलादीति ॥ आदिनाबाणमुसलघंटालांगलकार्मुकपरिग्रहः ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ केसरीसिंहः ॥ वाहनत्वइति ॥ वाहनत्वेनमानसइतिपाठांतरम् ॥

ब्रह्मोवाच ॥ एतावताकिमर्थेनतीव्रदेवितपःकृतम् ॥ स्वेच्छैवकिमपर्याप्ताक्रीडेयंहितवेदृशी ॥ ११ ॥ क्रीडापिचजगन्मातस्तवलोकहितायवै ॥ अतोममेष्टमनयाफलंकिमपिसाध्यताम् ॥ १२ ॥ निशुंभशुंभनामानौदैत्यौदत्तवरौमया ॥ दृष्टौदेवान्प्रबाधेतेतत्तोलब्धस्तयोर्वधः ॥ १३ ॥ अलंबिलंबनेनात्रत्वच्छलेनस्थितातव ॥ शक्तिर्विसृज्यमानाद्यतयोर्मृत्युर्भविष्यति ॥ १४ ॥ ब्रह्मणाऽभ्यर्थिताचैवंदेवीगिरिवरात्मजा ॥ त्वक्कोशंसहसोत्सृज्यगौरीसासमजायत ॥ १५ ॥ सात्वक्कोशात्मनोत्सृष्टाकौशिकीनामनामतः ॥ कालीकालांबुदप्रख्याकन्यकासमपद्यत ॥ १६ ॥ सातुमायात्मिकाशक्तियोगनिद्राचवैष्णवी ॥ शंखचक्रत्रिशूलादिसायुधाष्टमहाभुजा ॥ १७ ॥ सौम्याघोराचमिश्राचत्रिनेत्राचंद्रशेखरा ॥ अजातपुंस्पर्शरतिरधृष्याचातिसुंदरी ॥ १८ ॥ दत्ताचब्रह्मणेदेव्याशक्तिरेषासनातनी ॥ शुंभस्यचनिशुंभस्यनिहंत्रीदैत्यसिंहयोः ॥ १९ ॥ ब्रह्मणापिप्रहृष्टेनतस्यैपरमशक्तये ॥ प्रबलःकेसरीदत्तोवाहनत्वेसमागतः ॥ १०० ॥ विंध्येचवसतितस्याःपूजांचासवपूर्वकैः ॥ मांसैर्मत्स्यैरपूपैश्चनिर्वर्त्यासौसमादिशत् ॥ १०१ ॥ साचैवंसंमताशक्तिर्ब्रह्मणाविश्वकर्मणा ॥ प्रणम्यमातरंगौरींब्रह्माणंचानुपूर्वशः ॥ १०२ ॥ शक्तिभिःस्वात्मतुल्याभिःस्वात्मजाभिरनेकशः ॥ परीताप्रययौविंध्यंदैत्यैर्द्रौहंतुमुद्यता ॥ १०३ ॥ निहतौचतथातत्रसमरेदैत्यपुंगवौ ॥ तद्बाणैःकामबाणैश्चछिन्नभिन्नांगमानसौ ॥ १०४ ॥ इतिश्रीशिवमहापुराणेवायवीयसंहितायांपूर्वभागेएकविंशोऽध्यायः २१

१०० ॥ विंध्येर्विध्यपर्वते ॥ आसवपूर्वकैःसुरापूर्वकैः ॥ मांसेनसुरयानृपेतिमार्कण्डेयपुराणात् ॥ असौब्रह्मा ॥ समादिशदिति ॥ तस्यावसतिसमादिशदित्यन्वयः ॥ १०१ ॥ १०२ ॥ दैत्यैर्द्रौशुंभनिशुंभौ ॥ १०३ ॥ तद्बाणैःतत्तस्त्रीकटाक्षरूपैस्तयाधनुषोमुक्तैर्वाशरैः ॥ १०४ ॥ इतिश्रीशिवमहापुराणेवायवीयसंहिताटीकायांसारबोधिण्यांपूर्वभागेकौशिक्युत्पत्तिवर्णनंनामैकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥

ओंनमःशिवाय ॥ दुर्वृत्त्याप्यागतं व्याघ्रमनुजग्राहपार्वती ॥ तदा ब्रह्मानुमत्यैवं द्वाविंशेत्रनिरूप्यते ॥ १ ॥ तस्य व्याघ्रस्य ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ पुनं व्याघ्रं ॥ ५ ॥ मुग्धामिव अज्ञानामिव ॥ तस्य व्याघ्रस्य ॥ ६ ॥ मृगः व्याघ्ररूपः पशुः ॥ आशीविषमुखे सर्पमुखे ॥ ७ ॥ ८ ॥ अपर्यता अनन्ताः ॥ भोक्त

वायुरुवाच ॥ उत्पाद्य कौशिकीं गौरीं ब्रह्मणे प्रतिपाद्य च ॥ तस्य प्रत्युपकाराय पितामहमथाब्रवीत् ॥ १ ॥ देव्युवाच ॥ दृष्टः किमेष भवता शार्दूलो मदुपाश्रयः ॥ अनेन दुष्टसत्त्वैरक्षितं मे तपो वनम् ॥ २ ॥ मय्यर्पितमना एष भजते मामनन्यधोः ॥ अस्य संरक्षणादन्यत्प्रियं मम न विद्यते ॥ ३ ॥ भवितव्यमनेनातो ममांतः पुरचारिणा ॥ गणेश्वरपदं चाऽस्मै प्रीतो दास्यति शंकरः ॥ ४ ॥ एनमग्रेसरं कृत्वा सखीभिर्गतुमुत्सहे ॥ प्रदीयतामनुज्ञामे प्रजानां पतिना त्वया ॥ ५ ॥ इत्युक्तः प्रहसन् ब्रह्मा देवीं मुग्धामिव स्मयन् ॥ तस्य तीव्रैः पुरावृत्तैर्दौरात्म्यं समवर्णयत् ॥ ६ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ क्वाऽसौ देवि मृगः क्रूरः क्व च तेऽनुग्रहः शुभः ॥ आशीविषमुखे साक्षादमृतं किं निषिच्यते ॥ ७ ॥ व्याघ्रमात्रं न खल्वेष दुष्टः कोपि निशाचरः ॥ अनेन भक्षिता गावो ब्राह्मणाश्च तपोधनाः ॥ ८ ॥ अपर्यता यथा कामं कामरूपी चरत्यसौ ॥ अवश्यं खलु भोक्तव्यं फलं पापस्य कर्मणः ॥ ९ ॥ अतः किं कृपया कृत्यमीदृशेषु दुरात्मसु ॥ अनेन देव्याः किं कृत्यं प्रकृत्या कलुषात्मना ॥ १० ॥ देव्युवाच ॥ यदुक्तं भवता सर्वतथ्यमस्त्वयमीदृशः ॥ तथापि मां प्रपन्नो भून्नत्यक्तो मामुपाश्रितः ॥ ११ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ यस्य भक्तिमविज्ञाय प्राग्वृत्तं ते निवेदितम् ॥ भक्तिश्च दस्य किं पापैर्न ते भक्तः प्रणस्यति ॥ १२ ॥ पुण्यकार्मापि किं कुर्यात्त्वदीया ज्ञानपेक्षया ॥ आज्ञा प्रज्ञा पुराणी च त्वमेव परमेश्वरी ॥ १३ ॥ त्वदधीना हि सर्वेषां बन्धमोक्षव्यवस्थितिः ॥ त्वामृते परमांशं किं संसिद्धिः कस्य कर्मणः ॥ १४ ॥ त्वमेव विविधा शक्तिर्भावानामभवास्त्वयम् ॥ अशक्तः कर्मकरणं कर्ता वा किं करिष्यति ॥ १५ ॥ विष्णोश्च मम चाऽन्येषां देवानवरक्षसां ॥ तत्तदैश्वर्यं संप्राप्तौ तवैवाज्ञा हि कारणम् ॥ १६ ॥ अतीताः खल्वसंख्याता ब्रह्माणो हरयो भवाः ॥ अनागतास्त्वसंख्यातास्त्वदाज्ञानुविधायिनः ॥ १७ ॥

व्यमिति ॥ अमुनेति शेषः ॥ १ ॥ कलुषात्मना कपटयुक्तमनसा ॥ १० ॥ नत्यक्तो मयेति शेषः ॥ ११ ॥ यस्य व्याघ्रस्य ॥ १२ ॥ १३ ॥ सर्वेषां सर्वप्राणिनाम् ॥ १४ ॥ अभवाजन्मरहिता ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥

पुरुषार्थचतुष्टयंधर्मार्थकाममोक्षरूपम् ॥ १८ ॥ ब्रह्मत्वंचैतन्यं ॥ सुकृतइति ॥ व्यत्यासोभवेदितिसंबध्यते ॥ १९ ॥ २० ॥ समस्तलोकयात्रार्थसर्वलोक
स्थितिनिर्वाहार्थं ॥ भावैःचेष्टाभिः ॥ २१ ॥ २२ ॥ आत्मनःस्वस्थ ॥ भावमभिप्रायंशुभनिशुभवधादिविषयम् ॥ २३ ॥ २४ ॥ पितरौमेनाहिमालयौ ॥
देवीति ॥ देवीतपोवनवृक्षान्सखीभ्यःकथयंतीत्यग्निमेणान्वयः ॥ २५ ॥ विप्रयोगशुचावियोगशोकेन ॥ पुष्पवाष्पंपुष्परूपंवाष्पं ॥ विमुंचतःत्यजतः

त्वामनाराध्यदेवेशिपुरुषार्थचतुष्टयम् ॥ लब्धुंनशक्यमस्माभिरपिसर्वैःसुरोत्तमैः ॥ १८ ॥ व्यत्यासोपिभवेत्सद्योब्र
ह्मत्वस्थावरत्वयोः ॥ सुकृतेदुष्कृतेचापित्वद्वयस्थापनंयतः ॥ १९ ॥ तंहिसर्वजगद्भर्तुःशिवस्यपरमात्मनः ॥ अनादि
मध्यनिधनाशक्तिराद्यासनातनी ॥ २० ॥ समस्तलोकयात्रार्थमूर्तिमाविश्यकामपि ॥ क्रीडसेविविधैर्भावैःकस्त्वां
जानातितत्त्वतः ॥ २१ ॥ अतोदुष्कृतकर्मापिव्याघ्रोऽयंत्वदनुग्रहात् ॥ प्राप्नोतुपरमांसिद्धिमत्रकःप्रतिबंधकः ॥ २२ ॥
इत्यात्मनःपरंभावंस्मारयित्वानुरूपतः ॥ ब्रह्मणाभ्यर्थितागौरीतपसोऽपिन्यवर्तत ॥ २३ ॥ ततोदेवीमनुज्ञाप्यब्रह्म
प्यंतर्हितेसति ॥ देवीचमातरंदृष्ट्वामेनांहिमवतासह ॥ २४ ॥ प्रणम्याश्वास्यबहुधापितरौविरहासहौ ॥ ततःप्रण
यिनोदेवीतपोवनमहीरुहान् ॥ २५ ॥ विप्रयोगशुचेवाग्रेपुष्पवाष्पंविमुंचतः ॥ तत्तच्छाखासमारूढविहगोदीरितै
रुतैः ॥ २६ ॥ व्याकुलंबहुधादीनंविलापमिवकुर्वतः ॥ सखीभ्यःकथयंत्येवसत्त्वराभर्तृदर्शने ॥ २७ ॥ पुरस्कृत्य
चतंव्याघ्रंस्नेहात्पुत्रमिवौरसम् ॥ देहस्यप्रभयाचैवदीपयंतीदिशोदश ॥ प्रययौमंदरंगौरीयत्रभर्तामहेश्वरः ॥ २८ ॥
इतिश्रीशिवमहापुराणेवायवीयसंहितायांपूर्वभागेदेवीब्रह्मसंवादेद्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ कृत्वा
गौरंवपुर्दिव्यंदेवीगिरिवरात्मजा ॥ कथंददर्शभर्तारंप्रविष्टामंदरंसती ॥ १ ॥ प्रवेशसमयेतस्याभवनद्वारगोचरैः ॥
गणेशैःकिंकृतंदेवस्तांदृष्ट्वाकिंतदाकरोत् ॥ २ ॥ वायुरुवाच ॥ प्रवक्तुमंजसाऽशक्यस्तादृशःपरमोरसः ॥ येनप्रणय
गर्भेणभावोभाववतांहृतः ॥ ३ ॥

॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ इतिश्रीशैवमहापुराणेवायवीयसंहिताटीकायांसारबोधिण्यांपूर्वभागेदेवीब्रह्मसंवादेद्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ओंनमःशिवाय ॥
गौरीगतैवमावेद्यवृत्तंव्याघ्रंचकास्यत् ॥ सोमनंदीतिनामानंत्रयोर्विशेतदुच्यते ॥ १ ॥ १ ॥ देवःशिवः ॥ २ ॥ परमोरसःचित्तद्रवः ॥ भावोऽभिप्रायः ॥ ३ ॥

तंशिवम् ॥ ४ ॥ प्रणयभावैःप्रेमप्रकारैः ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ विवृतैःविकसितैर्नैत्रैः ॥ चिनेत्रत्वाब्दहुवचनं ॥ तद्वक्त्रगौरीमुखं ॥ ८ ॥ यस्यांदशायां ॥ नल
भ्यतेनप्राप्यतेस्म ॥ ९ ॥ किंनलभ्यतेस्मतदाह ॥ स्वेच्छयेति ॥ १० ॥ स्वेच्छांगयोगतःस्वेच्छाबलेन ॥ ११ ॥ विप्रियस्यद्वेषस्य ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥

द्वास्थैःससंभ्रमैरेवदेवोदेव्यागमोत्सुकः ॥ शंकमानःप्रविष्टांतांतंचसासमपश्यत ॥ ४ ॥ तैस्तैःप्रणयभावैश्चभव
नांतरवर्तिभिः ॥ गणेंद्रैर्वदितावाचाप्रणनामत्रियंबकम् ॥ ५ ॥ प्रणम्यनोत्थितायावत्तावत्तांपरमेश्वरः ॥ प्रगृह्यदो
भ्यामाश्लिष्यपरितःपरयामुदा ॥ ६ ॥ स्वांकेधर्तुप्रवृत्तोपिसापर्यंकेन्यपीदत ॥ पर्यंकतोबलाद्देवींस्वांकमारोप्यसु
स्मिताम् ॥ ७ ॥ सस्मितोविवृतैर्नैत्रैस्तद्वक्त्रंप्रपिबन्निव ॥ तयासंभाषणायेशःपूर्वभाषितमब्रवीत् ॥ ८ ॥ देवउवाच
॥ सादशाचव्यतीताकिंतवसर्वांगसुंदरि ॥ यस्यामनुनयोपायःकोपिकोपान्नलभ्यते ॥ ९ ॥ स्वेच्छयापिचकालीति
नान्यवर्णवतीतिच ॥ तत्स्वभावाद्दत्तंचित्तंसुभ्रुचिंतावहंमम ॥ १० ॥ विस्मृतःपरमोभावःकथंस्वेच्छांगयोगतः ॥ न
संभवंतियेतत्रचित्तकालुष्यहेतवः ॥ ११ ॥ पृथग्जनवदन्योन्यंविप्रियस्यापिकारणम् ॥ आवयोरपियद्यस्तिना
स्त्येवैतच्चराचरम् ॥ १२ ॥ अहमग्निशिरोनिष्ठस्त्वंसोमसिरसिस्थिता ॥ अग्नीषोमात्मकंविश्वमावाभ्यांसमधिष्ठि
तम् ॥ १३ ॥ जगद्धितायचरतोःस्वेच्छाधृतशरीरयोः ॥ आवयोर्विप्रयोगेहिस्यान्निरालंबनंजगत् ॥ १४ ॥ अस्ति
हेत्वपरंचात्रशास्त्रयुक्तिविनिश्चितम् ॥ वागर्थमयमेवैतज्जगत्स्थावरजंगमम् ॥ १५ ॥ तंहिवागमृतंसाक्षादहमर्थामृ
तंपरम् ॥ द्वयमप्यमृतंकस्माद्वियुक्तमुपपद्यते ॥ १६ ॥ विद्याप्रत्यायिकात्वंमेवेद्योऽहंप्रत्ययात्तव ॥ विद्यावेद्यात्मनो
रेवविश्लेषःकथमावयोः ॥ १७ ॥ नकर्मणासृजामीदंजगत्प्रतिसृजामिच ॥ सर्वस्याज्ञैकलभ्यत्वादाज्ञात्वंहिगरीय
सी ॥ १८ ॥ आज्ञैकसारमैश्वर्यंयस्मात्स्वातंत्र्यलक्षणं ॥ आज्ञयाविप्रयुक्तस्यऐश्वर्यममकोदृशम् ॥ १९ ॥

वागर्थमयं नामरूपात्मकं ॥ १५ ॥ १६ ॥ तवेति ॥ तवप्रत्ययात्ज्ञानादहंवेद्यइत्यर्थः ॥ एतेनशाब्दज्ञानंशब्दप्रतीतिजन्यमित्युक्तं ॥ १७ ॥ कर्मणास्व
व्यापारेण ॥ प्रतिसृजामिसंहरामि ॥ तत्रहेतुमाह ॥ सर्वस्येति ॥ सर्वस्यसर्गप्रतिसर्गरूपकर्मणः ॥ १८ ॥ १९ ॥

॥ २० ॥ परानुग्रहात्परोपकारात् ॥ प्रवृत्तिलक्षणं सृष्टिप्रवर्तनरूपं ॥ प्रवृत्तिकारणमिति पाठांतरं ॥ लीलाविलासः ॥ २१ ॥ २२ ॥ तत इति ॥ ततः किलो
करक्षार्थमिति पाठः ॥ यदिति ॥ यद्वस्तुभूतानामनर्थाय भवति तत्त्वयिनास्तीत्यर्थः ॥ २३ ॥ प्रियंवदे प्रियंवदतिसति ॥ २४ ॥ कौशिकीवर्णनात्परंकौशिकी

न कदाचिदवस्थानमावयोर्विप्रयुक्तयोः ॥ तथापि विरहोत्तुत्त इत्यतोऽन्यत्किमद्भुतम् ॥ २० ॥ न परानुग्रहादन्यत्प्रयो
जनमिहात्मनः ॥ प्रवृत्तिलक्षणं तस्माच्छीलापिनवृथाऽऽवयोः ॥ २१ ॥ देवानां कार्यमुद्दिश्य लीलोक्तिं कृतवानहम् ॥
त्वयाप्यविदितं नास्ति कथं कुपितवत्यसि ॥ २२ ॥ ततः खिलोकरक्षार्थं कोपोमय्यपिते कृतः ॥ यदनर्थाय भूतानां न त
दस्ति खलु त्वयि ॥ २३ ॥ इति प्रियंवदे साक्षादीश्वरे परमेश्वरी ॥ शृंगारभावसाराणां जन्मभूमिरकृत्रिमा ॥ २४ ॥
स्वभर्त्राललितं तथ्यमुक्तं मत्वा स्मितोत्तरं ॥ लज्जयानकिमप्युचे कौशिकीवर्णनात्परम् ॥ २५ ॥ देव्युवाच ॥ किं देवे
न न सादृष्टाया सृष्टा कौशिकीमया ॥ तादृशी कन्यकालोकेन भूतानभविष्यति ॥ २६ ॥ तस्यावीर्यबलं विंध्येनिलयं वि
जयं तथा ॥ शुंभस्य च निशुंभस्य मारणं चरणेतयोः ॥ २७ ॥ प्रत्यक्षफलदानं च लोकाय भजते सदा ॥ देवानां रक्षणेश
श्वद्ब्रह्मा विज्ञापयिष्यति ॥ २८ ॥ इति संभाषमाणाया देव्या एवाज्ञया तदा ॥ व्याघ्रः सख्या समानीय पुरोऽवस्थापि
तस्तथा ॥ २९ ॥ तं प्रेक्ष्याह पुनर्देवी देवानीतमुपायनम् ॥ व्याघ्रं पश्यन चाऽनेन सदृशो मदुपासकः ॥ ३० ॥ अनेन
दुष्टसत्वेभ्योरक्षितं मत्तपोवनम् ॥ अतीव मम भक्तश्च विस्त्रब्धश्च स्वरक्षणात् ॥ ३१ ॥ स्वदेशं च परित्यज्य प्रसादार्थं
समागतः ॥ यदि प्रीतिरभून्मतो यदि प्रीतिकरोषि मे ॥ ३२ ॥ नित्यमंतःपुरद्वारिनियोगान्नं दिनः स्वयम् ॥ रक्षिभिः
सह तच्चिन्हैर्वर्ततामयमीश्वर ॥ ३३ ॥ मधुरं प्रणयोदकं श्रुत्वा देव्याः शुभं वचः ॥ प्रीतोऽस्मीत्याह तदेव सचादृश्यत
तत्क्षणात् ॥ ३४ ॥ बिभ्रद्वेत्रलतां हैर्मिरत्नचित्रं च कंचुकम् ॥ छुरिकामुरगप्रख्यां गणेशोरक्षवेषधृक् ॥ ३५ ॥

वर्णनादतिरिक्तम् ॥ २५ ॥ देवीयदब्रवीत्तदाह ॥ किमिति ॥ २६ ॥ विंध्येनिलयं विंध्यपर्वते निवासं ॥ २७ ॥ भजते भक्ताय ॥ २८ ॥ इतीति ॥ इति
संभाषमाणायां देव्या मवसरज्ञयेति पाठांतरं ॥ २९ ॥ देवीयदाह तत्कथयति ॥ देवेति ॥ उपायनमुपदारूपं ॥ ३० ॥ अनेन व्याघ्रेण ॥ स्वरक्षणात् मम रक्षणात् ॥ ३१ ॥ ३२ ॥
तच्चिन्हैः रक्षिचिन्हैः वेत्रलतादिभिः ॥ ३३ ॥ प्रणयोदकं प्रणयफलयुक्तं ॥ तंव्याघ्रं ॥ ३४ ॥ ३५ ॥

सोमनंदीतिनामप्रवृत्तिनिमित्तमाह ॥ यस्मादिति ॥ अनेनव्याघ्रेण ॥ समाख्ययानाम्ना ॥ ३६ ॥ तांगौरी ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ इति श्रीशैवमहापुराणेवायवी
यसंहिताटीकायांसारबोधिण्यांपूर्वभागेगौरीशिवसंवादोनामत्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ ओंनमःशिवाय ॥ अग्नीषोमात्मकं विश्वमुमायैशं भुनेरितम् ॥ तत्प्र
पंचोजगद्धेतुश्चतुर्विंशोऽवर्ण्यते ॥ १ ॥ १ ॥ चोदितमिति ॥ आज्ञात्वं हि गरीयसीति पूर्वमुक्तमित्यर्थः ॥ २ ॥ घोरेति ॥ तथा च श्रुतिः ॥ रुद्रो वा एष यदग्नि

यस्मात्सोमो महादेवो नंदीचाऽनेन नंदितः ॥ सोमनंदीति विख्यातस्तस्मादेष समाख्यया ॥ ३६ ॥ इत्थं देव्याः प्रियं
कृत्वा देवश्चाद्धेदुभूषणः ॥ भूषयामास तां दिव्यैर्भूषणैरत्नभूषितैः ॥ ३७ ॥ ततः स गौरीगिरिशोगिरीद्रजांसगौरवं
सर्वमनोहरां हरः ॥ स्वमंकमारोप्य वरांगभूषणैर्विभूषयामास शशांकभूषणः ॥ ३८ ॥ इति श्रीशिवमहापुराणे वाय
वीयसंहितायां पूर्वभागे त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ देवीं समादधानेन देवेनेदं किमीरितम् ॥ अग्नीषो
मात्मकं विश्वं वागर्थात्मकमित्यपि ॥ १ ॥ आज्ञैकसारमैश्वर्यमाज्ञात्वमिति चोदितम् ॥ तदिदं श्रोतुमिच्छामो यथा व
दनु पूर्वशः ॥ २ ॥ वायुरुवाच ॥ अग्निरित्युच्यते रौद्रीघोराया तैजसीतनुः ॥ सोमः शाक्तो मृतमयः शक्तेः शांतिकरीतनुः ॥
॥ ३ ॥ अमृतं यत्प्रतिष्ठासातेजोविद्या कलास्वयम् ॥ भूतसूक्ष्मेषु सर्वेषु ते एवरस तेजसी ॥ ४ ॥ विविधा तेजो सृष्टिः
सूर्यात्मा चानलात्मिका ॥ तथैवरस सृष्टिश्च सोमात्मा च जलात्मिका ॥ ५ ॥ वैद्युतादिमयं तेजो मधुरादिमयो रसः ॥
तेजोरसविभेदैस्तु धृतमेतच्चराचरं ॥ ६ ॥ अग्नैरमृतनिष्पत्तिरमृतैरग्निरेधते ॥ अतएव हविः क्लृप्तमग्नीषोमं जगद्धितम्
॥ ७ ॥ हविषे सस्य संपत्तिर्दृष्टिः सस्याभिवृद्धये ॥ वृष्टये च हविस्तस्मादग्नीषोमधृतं जगत् ॥ ८ ॥

स्तस्यैतंतनुवौ घोरा न्याशिवा न्येति ॥ शाक्तः शिवशक्तिमयः अमृतमयः अमृतरसमयः अतएव यमादित्या अंशुमाप्यायंति यमाक्षितमाक्षितयः पिबंतीत्युक्तं वेदे
॥ ३ ॥ यत्प्रतिष्ठायास्मिन्नमृते प्रतिष्ठास्थितिर्यस्याः सा सौमी तेजसो विद्यायाश्च कला ॥ भूतसूक्ष्मेषु ग्रथिव्यादिपरमाणुषु ॥ ते एव पूर्वांक्ते एव ॥ ४ ॥ ५ ॥
॥ ६ ॥ अमृतनिष्पत्तिः जलोत्पत्तिः ॥ अग्नैरापइति श्रुतेः ॥ अमृतैः धृतादिभिः ॥ अमृतं वा आज्यमिति श्रुतेः ॥ हविरिति ॥ अग्नीषोममेतदेव ताकं हविर्ज
गद्धितं क्लृप्तमित्यन्वयः ॥ ७ ॥ ८ ॥

सौम्यंशांतं ॥ ९ ॥ तावताउर्ध्वशक्तिमात्रेण ॥ आप्लावनमार्द्राकरणं ॥ १० ॥ नन्वधःशक्तिविनाकथमाप्लावनमतआह ॥ आधारेति ॥ शिवस्येतिशेषः ॥
॥ ११ ॥ १२ ॥ वीर्यसामर्थ्यं ॥ यदिति ॥ यतस्ततोभ्रेभस्मातस्तद्दीर्यमित्यर्थः ॥ १३ ॥ भस्मस्नानमाहात्म्यमाह ॥ यश्चेति ॥ भस्मसाद्भावंजगतइति
शेषः ॥ मंत्रैरिति ॥ अग्निरितिभस्मवायुरितिभस्मेत्यादिभिर्मंत्रैरित्यर्थः ॥ १४ ॥ सोमेनतत्संभवामृतेन ॥ अयोगयुक्तयायोगसंबंधविनाअधिकारायसृष्टि

अग्निरूर्ध्वज्वलत्येषयावत्सौम्यंपरामृतं ॥ यावदग्न्यास्पदंसौम्यममृतंचस्त्रवत्यधः ॥ ९ ॥ अतएवहिकालाग्निर
धस्ताच्छक्तिरूर्ध्वतः ॥ तावतादहनंचोर्ध्वमधश्चाप्लावनंभवेत् ॥ १० ॥ आधारशक्त्यैवधृतःकालाग्निरयमूर्ध्वगः ॥
तथैवनिम्नगःसोमःशिवशक्तिपदास्पदः ॥ ११ ॥ शिवश्चोर्ध्वमधःशक्तिरूर्ध्वशक्तिरधःशिवः ॥ तदित्यंशिवशक्ति
भ्यांनाव्याप्तमिहकिंचन ॥ १२ ॥ असकृच्चाग्निनादग्धंजगद्यद्भस्मसात्कृतम् ॥ अग्नेर्वीर्यमिदंप्राहुस्तद्दीर्यंभस्मय
त्ततः ॥ १३ ॥ यश्चेत्थंभस्मसाद्भावंज्ञात्वास्नातिचभस्मना ॥ अग्निरित्यादिभिर्मंत्रैर्वद्धःपाशाद्विमुच्यते ॥ १४ ॥ अ
ग्नेर्वीर्यंतुतद्भस्मसोमेनाप्लावितंपुनः ॥ अयोगयुक्तयाप्रकृतेरधिकारायकल्पते ॥ १५ ॥ योगयुक्तयानुतद्भस्मप्ला
व्यमानंसमंततः ॥ शाक्तेनाऽमृतवर्षेणचाधिकारान्निवर्तयेत् ॥ १६ ॥ अतोमृत्युजयायेदममृतप्लावनंसताम् ॥ शि
वशक्त्यमृतस्पर्शेऽलब्धएवकुतोमृतिः ॥ १७ ॥ योवेददहनंगुह्यंप्लावनंचयथोदितम् ॥ अग्नीषोमपुटंहित्वानसभूयो
भिजायते ॥ १८ ॥ शिवाग्निनातनुंदग्ध्वाशक्तिसौम्यामृतेनयः ॥ प्लावयेद्योगमार्गेणसोऽमृतत्वायकल्पते ॥ १९ ॥

प्रवर्तनेविनियोगाय ॥ १५ ॥ शाक्तेनशक्तिसंभवेन ॥ निवर्तयेन्मोचयेत् ॥ १६ ॥ १७ ॥ यथोदितंशास्त्रोक्तं ॥ अग्नीषोमपुटंअग्नीषोममयं ॥ हित्वात्स्
क्वा ॥ १८ ॥ योगमार्गेणशैवागमादिप्रोक्ततेजोमृतयोजनमार्गेणसमाधिप्रकारेणवा ॥ १९ ॥

अग्नीषोमात्मकमिति ॥ लिंगपुराणेप्येतदुक्तं ॥ अग्नीषोमात्मकं सर्वजगत्स्थावरजंगमं ॥ अहमग्निर्महातेजाः सोमश्चैषामर्हाविका ॥ अहमग्निश्चसोमश्चप्रकृ-
त्यापुरुषः स्वयामिति ॥ २० ॥ इति श्रीशैवमहापुराणे वायवीयसंहिताटीकायां सारबोधिण्यां पूर्वभागे अग्नीषोमात्मकजगत्स्वरूपकथनं नाम चतुर्विंशोऽध्यायः
॥ २४ ॥ ओं नमः शिवाय ॥ स्थूलसूक्ष्मादिभेदेन शब्दोर्थश्चात्रिधामतः ॥ तद्रूपं जगदित्येतत्पंचविंशे निरूप्यते ॥ १ ॥ षडध्ववेदनं षण्णामध्वनां वेदनं बोधनम्
॥ १ ॥ अशब्दोऽर्थः शब्दरहितोऽर्थः ॥ समये संकेते ॥ नहि गवादौ गवादिपदसंकेतस्य ज्ञानं विना गवादिपदज्ञानाद्गवादिज्ञातुं शक्यते ॥ सर्वार्थबोधक इति ॥

इममर्थं तद्वदिकृत्य देवेन समुदाहृतं ॥ अग्नीषोमात्मकं विश्वं जगदित्यनुरूपतः ॥ २० ॥ इति श्रीशिवमहापुराणे वायवी-
यसंहितायां पूर्वभागे चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ वायुरुवाच ॥ अथ वक्ष्यामि जगतो वागर्थात्मकतायथा ॥ षडध्ववे-
दनं सम्यक्समासान्नतु विस्तरात् ॥ १ ॥ नास्तिकश्चिदशब्दोऽर्थो नापि शब्दो निरर्थकः ॥ ज्ञाते हि समये शब्दः सर्वः
सर्वार्थबोधकः ॥ २ ॥ प्रकृतेः परिणामो यं द्विधा शब्दार्थभावितः ॥ तामाहुः प्रकृतिं भूतिं शिवयोः परमात्मनोः ॥ ३ ॥ श-
ब्दात्मिका विभूतिर्यासात्रिधा कथ्यते बुधैः ॥ स्थूला सूक्ष्मा परा चेति स्थूलाया श्रुतिगोचरा ॥ ४ ॥ सूक्ष्मा चिंता मयी प्रो-
क्ता चित्तयारहिता परा ॥ या परा सा क्रियाशक्तिः शिवतत्त्वसमाश्रया ॥ ५ ॥ ज्ञानशक्तिसमायोगादिच्छोपोद्बलिता त-
था ॥ सर्वशक्तिसमष्ट्यात्माशक्तितत्त्वसमाख्यया ॥ ६ ॥ समस्तकार्यजातस्य मूलप्रकृतितांगता ॥ सैव कुण्डलिनी मा-
या शुद्धा ध्वपरमासती ॥ ७ ॥ सा विभागस्वरूपैव षडध्वात्मा विजृम्भते ॥ तत्र शब्दास्त्रयो ध्वानस्त्रयश्चार्थाः समीरिताः
॥ ८ ॥ सर्वेषामपि ते पुंसानैजशुद्ध्यनुरूपतः ॥ लयभोगाधिकाराय पर्याप्ता इति निश्चयः ॥ ९ ॥

सर्वे सर्वार्थवाचका इत्युक्तेः ॥ २ ॥ शब्दार्थभावितः शब्दार्थरूपेण निर्मितः ॥ भूतिविभूति ॥ ३ ॥ त्रैविध्यमाह ॥ स्थूलेति ॥ स्थूलायाः स्वरूपमाह ॥ श्रुती-
ति ॥ श्रावणप्रत्यक्षगोचरेत्यर्थः ॥ ४ ॥ चिंता मयी मननमयी ॥ ५ ॥ इच्छोपोद्बलिता ईश्वरेच्छा सहकृता ॥ शक्तितत्त्वेति ॥ शक्तितत्त्वनाम्नेत्यर्थः ॥ ६ ॥
तस्यानामांतराण्याह ॥ सैवेति ॥ सर्वशक्तिसमष्ट्यात्मैवेत्यर्थः ॥ शुद्धा ध्वपरमाविशुद्धैकमार्गस्वरूपापि ॥ ७ ॥ विभागस्वरूपा विविक्तरूपा ॥ विजृम्भते प्रस-
रति ॥ षडध्वन आह ॥ तत्रेति ॥ ८ ॥ लयेति ॥ लयभोगयोर्विनियोगायेत्यर्थः ॥ ९ ॥

शब्दाध्वनआह ॥ मंत्राध्वेति ॥ मंत्रात्मकोध्वास्वविवेकद्वारामोक्षप्रापकोमार्गइत्यर्थः ॥ एवमग्रेषु ॥ अर्थाध्वनआह ॥ भुवनाध्वेति ॥ भुवनाध्वा
चतुर्दशभुवनरूपः ॥ तत्त्वाध्वामहदादितत्त्वरूपः ॥ कलाध्वावक्ष्यमाणनिवृत्त्यादिपञ्चकरूपः ॥ १० ॥ सर्वेषांशब्दाध्वनामर्थाध्वनांचव्याप्यव्यापकताअ
व्यभिचारेणस्थितिः ॥ यथासंभवमितिशेषः ॥ तामेवाह ॥ मंत्राइति ॥ व्याप्ताइति ॥ अत्रहेतुर्वाक्यभावादिति ॥ मंत्राणांवाक्यरूपत्वाद्वाक्यानांचपदसमू
हरूपत्वादित्यर्थः ॥ पदानीति ॥ पदानिवर्णैर्व्याप्तानीत्यग्रिमेणसंबन्धः ॥ ११ ॥ वर्णेति ॥ हियतोवर्णसमूहात्मकंपदमाहुः ॥ व्याप्ताइति ॥ भुवनैर्वर्णाव्या

मंत्राध्वाचपदाध्वाचवर्णाध्वाचेतिशब्दतः ॥ भुवनाध्वाचतत्त्वाध्वाकलाध्वाचार्थतःक्रमात् ॥ १० ॥ तत्राऽन्योन्यंचसर्वे
पांव्याप्यव्यापकतोच्यते ॥ मंत्राःसर्वेपदैर्व्याप्तावाक्यभावात्पदानिच ॥ ११ ॥ वर्णैर्वर्णसमूहं हि पदमाहुर्विपश्चितः ॥
वर्णास्तुभुवनैर्व्याप्तास्तेषांपलंभनात् ॥ १२ ॥ भुवनान्यपितत्त्वौघैरंडस्यांतर्बहिःक्रमात् ॥ व्याप्तानिकारणैस्तत्त्वैरा
रब्धत्वादनेकशः ॥ १३ ॥ अंतरंडस्थितानीहभुवनानितुकानिचित् ॥ पौराणिकानिचान्यानिविज्ञेयानिशिवागमे ॥ १४ ॥
सांख्ययोगप्रसिद्धानितत्त्वान्यपिचकानिचित् ॥ शिवशास्त्रप्रसिद्धानिततोऽन्यान्यपिकृत्स्नशः ॥ १५ ॥ कलाभिस्ता
नितत्त्वानिव्याप्तान्येवयथातथम् ॥ परस्याःप्रकृतेरादौपञ्चापरिणामतः ॥ १६ ॥ कलाश्चतानिवृत्त्याद्याव्याप्ताःपञ्च
यथोत्तरम् ॥ व्यापिकातःपराशक्तिरविभक्ताषडध्वनां ॥ १७ ॥ परप्रकृतिभावस्यतत्सत्त्वाच्छिवतत्त्वतः ॥ शक्त्यादि
चपृथिव्यंतंशिवतत्त्वसमुद्भवम् ॥ १८ ॥ व्याप्तमेकेनतेनैवमृदाकुंभादिकंयथा ॥ शैवंतत्परमंधामयत्प्राप्यंषड्विधैरध्वभिः
॥ १९ ॥ प्रापिकाव्यापिकाशक्तिःपञ्चतत्त्वविशोधनात् ॥ निवृत्त्यारुद्रपर्यंतास्थितिरंडस्यशोध्यते ॥ २० ॥

प्तास्तत्रहेतुमाह ॥ तेषामिति ॥ तेषांवर्णानांतेषुभुवनेषु ॥ १२ ॥ अंडस्यब्रह्मांडस्य ॥ कुतोव्याप्तानितत्रहेतुमाह ॥ कारणैरिति ॥ १३ ॥ पौराणिकानिपु
राणेषुप्रतिपादितानि ॥ १४ ॥ १५ ॥ कलाभिःवक्ष्यमाणनिवृत्त्यादिभिः ॥ १६ ॥ निवृत्त्याद्याःवक्ष्यमाणनिवृत्तिप्रतिष्ठाविद्याशांतिविशुद्धिरूपाः ॥ अतः
पराउक्तकलाभ्यःपरातएवव्यापिका ॥ १७ ॥ तत्सत्त्वादिति ॥ परप्रकृतिभावस्यशिवतत्त्वतःशिवतत्त्वरूपेणतेषुषडध्वसुसत्त्वाद्द्विधमानत्वादित्यर्थः ॥ १८ ॥
तेनैवशिवतत्त्वेनैव ॥ १९ ॥ प्रापिकाशैवधाम्नइतिशेषः ॥ व्यापिकाऽव्यापिकेतिपाठांतरं ॥ शक्तिरिति ॥ ज्ञायतइतिशेषः ॥ कयाकलयाकिंक्रियतेतदाह ॥
निवृत्त्येति ॥ अंडस्यब्रह्मांडस्य ॥ २० ॥

शोध्यतेमलरहिताक्रियते ॥ २१ ॥ २२ ॥ तत्रैवउक्तेषुपंचसुतत्वेव ॥ २३ ॥ एतस्यासाधनेदोषमाह ॥ अध्वेति ॥ विप्रलंभकःवंचकः ॥ २४ ॥ २५ ॥
तव्याप्तिःतत्त्वव्याप्तिः ॥ एवंतद्विशुद्धिश्च ॥ शक्तिस्वरूपमाह ॥ आज्ञेति ॥ चिद्रूपाज्ञानरूपा ॥ २६ ॥ एषाशक्तिःशिवस्यैवाधीनेत्याह ॥ नात्मनइति ॥
मायेति ॥ मिथ्यामायारूपेयनेत्यर्थः ॥ २७ ॥ अव्यभिचारिणीनित्यसंबद्धा ॥ २८ ॥ तस्याशिवस्य ॥ विशेषतइति ॥ अशेषतइतिपाठांतरं ॥ २९ ॥

प्रतिष्ठयातदूर्ध्वतुयावदव्यक्तगोचरम् ॥ तदूर्ध्वंविद्ययामध्येयावद्विद्येश्वरावधि ॥ २१ ॥ शांत्यातदूर्ध्वमध्वांतेविशु
द्धिःशांत्यतीतया ॥ यामाहुःपरमंव्योमपरप्रकृतियोगतः ॥ २२ ॥ एतानिपंचतत्त्वानियैर्व्याप्तमखिलंजगत् ॥ तत्रैव
सर्वमेवेदंद्रष्टव्यंखलुसाधकैः ॥ २३ ॥ अध्वव्याप्तिमविज्ञायशुद्धियःकर्तुमिच्छति ॥ सविप्रलंभकःशुद्धेर्नालंप्रा
पयितुंफलम् ॥ २४ ॥ तृथापरिश्रमस्तस्यनिरयायैवकेवलम् ॥ शक्तिपातसमायोगादृतेतत्त्वानितत्त्वतः ॥ २५ ॥ त
द्याप्तिस्तद्विशुद्धिश्चज्ञातुमेवशक्यते ॥ शक्तिराज्ञापराशैवीचिद्रूपापरमेश्वरी ॥ २६ ॥ शिवोधितिष्ठत्यखिलंयया
करणभूतया ॥ नात्मानोनैवमायैषानविकारोविचारतः ॥ २७ ॥ नबंधोनापिमुक्तिश्चबंधमुक्तिविधायिनी ॥ सर्वैश्व
र्यपराकाष्ठाशिवस्याव्यभिचारिणी ॥ २८ ॥ समानधर्मिणीतस्यतैस्तैर्भावैर्विशेषतः ॥ सतयैवगृहीतापितेनैवगृहि
णीसदा ॥ २९ ॥ तयोरपत्यंयत्कार्यंपरप्रकृतिजंजगत् ॥ सकर्ताकरणंसेतितयोर्भेदोव्यवस्थितः ॥ ३० ॥ एकएव
शिवःसाक्षाद्विधाऽसौसमवस्थितः ॥ स्त्रीपुंसभावेनतयोर्भेदइत्यपिकेचन ॥ ३१ ॥ अपरेतुपराशक्तिःशिवस्यसमवा
यिनी ॥ प्रभेवभानोश्चिद्रूपाभिन्नैवेतिव्यवस्थितिः ॥ ३२ ॥ तस्माच्छिवःपरोहेतुस्तस्याज्ञापरमेश्वरी ॥ तयैवप्रेरिता
शैवीमूलप्रकृतिरव्यया ॥ ३३ ॥ महामायाचमायाचप्रकृतिस्त्रिगुणेतिच ॥ त्रिविधाकार्यभेदेनसाप्रसूतेषडध्वनः ॥ ३४ ॥

तयोरपत्यामिति ॥ अतएवपितृभ्यांजगतइत्युक्तम् ॥ कर्ताशिवःतद्रूपाशक्तिःकरणव्यवस्थितःकल्पितः ॥ ३० ॥ एवंशक्तिशक्तिमतोर्भेदस्यप्रकारांतरमाह ॥
एकएवेति ॥ ३१ ॥ धर्मधर्मरूपेणभेदवादिमतमाह ॥ अपरइति ॥ समवायिनीनित्यसंबद्धा ॥ ३२ ॥ सिद्धांतमाह ॥ तस्मादिति ॥ मूलप्रकृतिःगुणत्रया
त्मिका ॥ ३३ ॥ तस्यानामान्याह ॥ महामायेति ॥ षडध्वनःपूर्वोक्तान्मार्गान् ॥ ३४ ॥

॥ ३५ ॥ इति श्रीशैवमहापुराणे वायवीयसंहिता टीकायां सारबोधि न्यां पूर्वभागे षडध्वकथनं नाम पंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥ ओं नमः शिवाय ॥ देवस्यात्यद्भुतं वृत्तमनूयापि महर्षिभिः ॥ नास्तिक्यक्षतये किंचित्पृष्ठं पट्टिं शर्दयते ॥ १ ॥ १ ॥ तत्त्वसंबोधे तत्त्वज्ञाने ॥ प्राकृतः प्रकृति संभवः ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ मूर्तिमत्तास्पदं शरीरयुक्तं कथं भवेदित्यर्थः ॥ मूर्तिमत्ता कथं भवेदिति पाठांतरं ॥ ५ ॥ मूलहेतुना जगत्कारणरूपत्वेन ॥ कुतो न घटते तदाह ॥ मूर्तेरिति ॥ तत्सिद्धिः

सवागर्थमयश्चाध्वाषड्विधो निखिलजगत् ॥ अस्यैव विस्तरं प्राह शास्त्रजातमशेषतः ॥ ३५ ॥ इति श्रीशिवमहापुराणे वायवीयसंहितायां पूर्वभागे षडध्वकथनं नाम पंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ चरित्राणि विचित्राणि गुह्यानि गहनानि च ॥ दुर्विज्ञेयानि देवस्य मोहयन्ति मनांसिनः ॥ १ ॥ शिवयोस्तत्त्वसंबोधेन दोष उपलभ्यते ॥ चरितैः प्राकृतो भावस्तयोरपि विभाव्यते ॥ २ ॥ ब्रह्मादयोऽपि लोकानां सृष्टिस्थित्यंत हेतवः ॥ निग्रहानुग्रहौ प्राप्य शिवस्य वशवर्तिनः ॥ ३ ॥ शिवः पुनर्न कस्यापि निग्रहानुग्रहास्पदं ॥ अतोऽनतिशयैश्वर्यं तस्यैवेति विनिश्चितम् ॥ ४ ॥ यच्चेदमीदृगैश्वर्यं तत्तु स्वातंत्र्यलक्षणम् ॥ स्वभावसिद्धं चैतस्य मूर्तिमत्तास्पदं भवेत् ॥ ५ ॥ न मूर्तिश्च स्वतंत्रस्य घटते मूलहेतुना ॥ मूर्तेरपि च कार्यत्वात् तत्सिद्धिः स्यादहैतुकी ॥ ६ ॥ सर्वत्र परमो भावो भावो नान्यश्च कथ्यते ॥ परमापरमौ भावौ कथमेकत्र संगतौ ॥ ७ ॥ निष्कलो हि स्वभावोऽस्य परमः परमात्मनः ॥ स एव सकलः कस्मात् स्वभावो ह्यविपर्ययः ॥ ८ ॥ स्वभावोऽपि विपर्यये त्वस्वतंत्रस्येच्छया यदि ॥ न करोति किमीशानो नित्या नित्यविपर्ययम् ॥ ९ ॥ मूर्त्यात्मा सकलः कश्चित्सचाऽन्यो निष्कलाच्छिवात् ॥ शिवेनाधिष्ठितश्चेति सर्वत्र खलुकथ्यते ॥ १० ॥ मूर्त्यात्मैव तदामूर्तिः शिवस्यास्य भवेदिति ॥ तस्यां मूर्तौ मूर्तिमतः पारतंत्र्यं हि निश्चितम् ॥ ११ ॥

मूर्तिसिद्धिः ॥ अहैतुकीति ॥ अकारणिकेत्यर्थः ॥ इष्टापत्तौ त्वात्मा श्रयत्वादिदूषणस्यादिति भावः ॥ ६ ॥ परमो भावः निर्गुणस्वरूपं अपरमः सगुणस्वरूपं ॥ ७ ॥ निष्कलः निर्गुणः सकलः सगुणः ॥ ८ ॥ विपर्ययो विपर्यासः ॥ ९ ॥ निर्गुणात्सगुणो भिद्यत इत्याहुः ॥ मूर्त्यात्मेति ॥ सर्वत्र वेदादौ ॥ १० ॥ मूर्तिः स्वरूपं ॥ मूर्तिमतः शिवस्य ॥ पारतंत्र्यमिति ॥ निग्रहानुग्रहसामर्थ्यस्य मूर्ताविवेकसंभवादिति भावः ॥ ११ ॥

अन्यथामूर्तिपारतंत्र्याभावे ॥ निरपेक्षेणेति ॥ मूर्त्यपेक्षारहितेनकथंमूर्तिःस्वीक्रियतेइत्यर्थः ॥ मूर्तीति ॥ तस्मान्मूर्तिसाध्यफलेप्सयामूर्तिस्वीकरणमा
वश्यकमित्यर्थः ॥ १२ ॥ ननुस्वेच्छयैवभगवतामूर्तेरुत्पादितत्वाच्चतत्पारतंत्र्यमित्याशंक्याह ॥ नहीति ॥ स्वेच्छाशरीरत्वंस्वेच्छामात्रलब्धदेहत्वं ॥ तस्यस्वातं
त्र्यानुपपत्तौबीजमाह ॥ स्वेच्छैवेति ॥ १३ ॥ १४ ॥ अणिमादीति ॥ एतत्कृतवशीकारातिक्रमेदेहनिर्मित्यसंभवादितिभावः ॥ १५ ॥ विश्वरूपमिति

अन्यथानिरपेक्षेणमूर्तिःस्वीक्रियतेकथम् ॥ मूर्तिस्वीकरणंतस्मान्मूर्तिसाध्यफलेप्सया ॥ १२ ॥ नहिस्वेच्छाशरीर
त्वंस्वातंत्र्यायोपपद्यते ॥ स्वेच्छैवतादृशीपुंसांयस्मात्कर्मानुसारिणी ॥ १३ ॥ स्वीकर्तुंस्वेच्छयादेहंहातुंचप्रभवंत्युत ॥
ब्रह्मादयःपिशाचांताःकिंतेकर्मातिवर्तिनः ॥ १४ ॥ इच्छयादेहनिर्माणमिंद्रजालोपमंविदुः ॥ अणिमादिगुणैश्वर्य
वशीकारानतिक्रमात् ॥ १५ ॥ विश्वरूपंदधद्विष्णुर्दधीचेनमहर्षिणा ॥ युध्यतासमुपालब्धस्तद्रूपंदधतास्वयम् ॥
॥ १६ ॥ सर्वस्मादधिकस्यापिशिवस्यपरमात्मनः ॥ शरीरवत्तयान्यात्मसाधर्म्यंप्रतिभातिनः ॥ १७ ॥ सर्वानुग्राह
कंप्रादुःशिवंपरमकारणम् ॥ सनिगृह्णातिदेवादीन्सर्वानुग्राहकःकथम् ॥ १८ ॥ विभेदबहुशोदेवोब्रह्मणःपंचमं
शिरः ॥ विष्णोरपिनृसिंहस्यरभसाशरभाकृतिः ॥ १९ ॥ विभेदपद्मामाक्रम्यहृदयंनखरैःखरैः ॥ देवस्त्रीषुचदेवेषुद
क्षस्याऽध्वरकारणात् ॥ २० ॥ वीरभद्रेणवीरेणनहिकश्चिददंडितः ॥ पुरत्रयंचसस्त्रीकंसदैत्यंसहबालकैः ॥ २१ ॥
क्षणेनैकेनदेवेननेत्राग्नेरिधनीकृतम् ॥ प्रजानांरतिहेतुश्चकामोरतिपतिःस्वयम् ॥ २२ ॥ क्रोशतामेवदेवानांहुतोने
त्रहुताशने ॥ गावश्चकाश्चिद्गुधौघंस्रवंत्योमूर्ध्निस्वेचराः ॥ २३ ॥ सरुषाप्रेक्ष्यदेवेनतत्क्षणाद्भस्मसात्कृताः ॥ जलं
धरासुरोदीर्णश्चक्रीकृत्यजलंपदा ॥ २४ ॥ बध्वांतेनयोविष्णुंचिक्षेपशतयोजनम् ॥ तमेवजलसंधायीशूलैर्नवज
घानसः ॥ २५ ॥ तच्चक्रंतपसालब्धालब्धवीर्योहरिःसदा ॥ जिघांसतेसुरारीणांकुलंनिर्वृणचेतसां ॥ २६ ॥

॥ इयंकथालिंगपुराणादौप्रसिद्धा ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ बहुशःकल्पभेदेनबहुवारं ॥ १९ ॥ देवस्त्रीष्विति ॥ देवस्त्रीषुदेवेषुचसंनिहितेषुसत्स्वपि
॥ दक्षस्ययागहेतोर्नकोप्यदंडितइत्यर्थः ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ क्रोशतामिति ॥ अनादरेषष्ठी ॥ २३ ॥ जलंधरेति ॥ इयंकथालिंगपुराणादौप्रसिद्धा
देवेनशिवेन ॥ २४ ॥ अनंतेनशेषेण ॥ तंजलंधरासुरम् ॥ सःशिवः ॥ २५ ॥ २६ ॥

शिखिनावन्हिना ॥ कालांगनांकालरूपांस्त्री ॥ २७ ॥ २८ ॥ स्कांदेस्कंदपुराणे ॥ २९ ॥ विहारातिप्रसंगतःविहारव्यग्रतातिशयापत्त्या ॥ ३० ॥ देवीगौरीम् ॥ ३१ ॥ अविसृज्येति ॥ अतिदुर्वहत्वमविसर्गेहेतुः ॥ गंगादिष्विति ॥ आदिशब्देनस्वाहादिकं ॥ ३२ ॥ स्वाहयाअग्निपत्न्या ॥ कृत्तिकारूपात्क

त्रिशूलनांधकस्योरःशिखिनेवोपतापितं ॥ कंठात्कालांगनांसृष्टादारुकोपिनिपातितः ॥ २७ ॥ कौशिकीजनयित्वातु
गौर्यास्त्वक्कोशगोचराम् ॥ शुभःसहनिशुभेनप्रापितोमरणरणे ॥ २८ ॥ श्रुतंचमहदाख्यानंस्कांदेस्कंदसमाश्रय
म् ॥ वधार्थेतारकाख्यस्यदैत्येन्द्रस्येन्द्रविद्विषः ॥ २९ ॥ ब्रह्मणाभ्यर्थितोदेवोमंदरांतःपुरंगतः ॥ विहृत्यसुचिरंदेव्या
विहारातिप्रसंगतः ॥ ३० ॥ रसांरसातलंनीतामिवकृत्वाभिघाततः ॥ देवीचवंचयंस्तस्यांस्ववीर्यमतिदुर्वहम् ॥ ३१ ॥
अविसृज्यविसृज्याग्नौहविःपूतमिवामृतम् ॥ गंगादिष्वपिनिक्षिप्यवन्हिद्वारातदंशतः ॥ ३२ ॥ तत्समाहृत्यशनकैः
स्तोकंस्तोकमितस्ततः ॥ स्वाहयाकृत्तिकारूपात्स्वभर्त्रारममाणया ॥ ३३ ॥ सुवर्णीभूतयान्यस्तंमेरौशरवणेक
चित् ॥ संदीपयित्वाकालेनतस्यभासादिशोदश ॥ ३४ ॥ रंजयित्वागिरीन्सर्वान्कांचनीकृत्यमेरुणा ॥ ततश्चिरेण
कालेनसंजातेतत्रतेजसि ॥ ३५ ॥ कुमारेसुकुमारंगेकुमाराणांनिदर्शने ॥ तच्छैशवंस्वरूपंचतस्यदृष्ट्वामनोहरम् ॥
॥ ३६ ॥ सहदेवासुरैर्लोकैर्विस्मितेचविमोहिते ॥ देवोपिस्वयमायातःपुत्रदर्शनलालसः ॥ ३७ ॥ सहदेव्यांकमा
रोप्यतत्तस्यस्मेरमाननम् ॥ पीत्वामृतमिवस्नेहविवशेनांस्तरात्मना ॥ ३८ ॥ देवेष्वपिचपश्यत्सुवीतरागैस्तपस्वि
भिः ॥ स्वस्यवक्षःस्थलेरंगेनर्तयित्वाकुमारकं ॥ ३९ ॥ अनुभूयचतत्क्रीडांसंभाष्यचपरस्परम् ॥ स्तन्यमाज्ञापयद्दे
व्याःपाययित्वाऽमृतोपमम् ॥ ४० ॥ तवावतारोजगतांहितायेत्यनुशास्यच ॥ स्वयंदेवश्चदेवीचनृत्तिमुपजग्मतुः ॥
॥ ४१ ॥ ततःशक्रेणसंधायविभ्यतातारकासुरात् ॥ कारयित्वाभिषेकंचसैनापत्येदिवौकसां ॥ ४२ ॥

त्तिकारूपंपरिगृह्येत्यर्थः ॥ ३३ ॥ किंकृत्यान्यस्तंतदाह ॥ संदीपयित्वेति ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ देवःशिवः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ तपस्विभिःसहदेवे
पुपश्यत्स्वित्स्वन्वयः ॥ ३९ ॥ तत्क्रीडांकुमारक्रीडां ॥ परस्परमिति ॥ देवोदेव्यासहपरस्परंसंभाष्यस्तन्यमाज्ञापयदित्यन्वयः ॥ ४० ॥ देवःकुमारमाह
॥ तवेति ॥ ४१ ॥ संधायसंमंथ्य ॥ अभिषेकमिति ॥ पुत्रस्येतिशेषः ॥ ४२ ॥

देवेनेति ॥ देवेनशिवेनपुत्रमंतरतःकृत्वाद्द्वारभूतंकृत्वाक्रौंचभेदिन्याक्रौंचपर्वतभेदिन्यातच्छक्त्यापुत्रशक्त्याशक्रभियासहतारकस्यापिशिरश्छेदितमित्याग्रि
मेणान्वयः ॥ अत्रसहोक्तिरलंकारः ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ तदागःरावणापराधं ॥ ममज्जेति ॥ रावणइतिसंबध्यते ॥ ४६ ॥ बटोरिति ॥ कस्यचिद्ब
टोमार्कंडेयस्यान्यस्यवार्थेनप्राणरक्षणरूपप्रयोजनेनत्वरयागत्यदेवेनपादांतमंतकोगमितइत्यन्वयः ॥ ४७ ॥ स्ववाहनमिति ॥ वृषेन्द्रस्ववाहनमविज्ञायवड
वानलएवतद्बुद्ध्यासगलग्रहंकंठग्रहणपूर्वकंयथाभवतितथाऽऽनीतइत्यर्थः ॥ एकोदकंकेवलोदकमयं ॥ बभूवेतिशेषः ॥ ४८ ॥ अंगहारोऽंगविक्षेपः ॥ ४९ ॥

पुत्रमंतरतःकृत्वादेवेनत्रिपुरद्विषा ॥ स्वयमंतर्हितेनैवस्कंदमिंद्राभिरक्षितम् ॥ ४३ ॥ तच्छक्त्याक्रौंचभेदिन्यायुधि
कालाग्निकल्पया ॥ छेदितंतारकस्यापिशिरःशक्रभियासह ॥ ४४ ॥ तथारक्षोधिपःसाक्षाद्रावणोबलगर्वितः ॥ उ
द्धरन्स्वभुजैर्दीर्घैःकैलासंगिरिमात्मनः ॥ ४५ ॥ तदागोऽसहमानस्यदेवदेवस्यशूलिनः ॥ पादांगुष्ठपरिस्पंदान्मम
ज्जमृदितोभुवि ॥ ४६ ॥ बटोःकस्यचिदर्थेनस्वाश्रितस्यगतायुषः ॥ त्रयागत्यदेवेनपादांतंगमितोऽतकः ॥ ४७ ॥
स्ववाहनमविज्ञायवृषेन्द्रंवडवानलः ॥ सगलग्रहमानीतस्ततस्त्वेकोदकंजगत् ॥ ४८ ॥ अलोकविदितैस्तैस्तैर्नृत्यैरानं
दसुंदरैः ॥ अंगहारवशेनेदमसकृच्चलितंजगत् ॥ ४९ ॥ शान्तएवसदासर्वमनुगृह्णातिचेच्छिवः ॥ सर्वानयुगपदेवै
षकथंशक्तोनमोचयेत् ॥ ५० ॥ अनादिकर्मवैचित्र्यमपिनात्रनियामकं ॥ कारणंखलुकर्मापिभवेदीश्वरकारितम् ॥
॥ ५१ ॥ किमत्रबहुनोक्तेननास्तिक्यंहेतुकारितम् ॥ यथाऽस्मासुनिवर्तेततथाकथयमारुत ॥ ५२ ॥ इतिश्रीशिव
महापुराणेवायवीयसंहितायांपूर्वभागेषड्विंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ वायुरुवाच ॥ स्थानेसंशयितंविप्राभवद्भिर्हेतुचो
दितैः ॥ जिज्ञासाहिननास्तिक्यंसाधयेत्साधुबुद्धिषु ॥ १ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ ५० ॥ ननुप्रारब्धकर्मयुक्ताःकथंसर्वमुक्ताभवेयुरतआहुः ॥ अनादीति ॥ अत्रदुःखप्राप्तौ ॥ ५१ ॥ हेतुकारितंकेवललौकिकयुक्तिसाधितं ॥ ५२ ॥
इतिश्रीशिवमहापुराणेवायवीयसंहिताटीकायांसारबोधिण्यांपूर्वभागेशिवचरित्रवर्णनं नामषड्विंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ आनमःशिवाय ॥ ऋषिप्रश्नानुसारेण
शिवतत्त्वसंविस्तरं ॥ मोक्षबीजंचयज्ज्ञानंसप्तविंशेतदुच्यते ॥ १ ॥ साधयेदिति ॥ जिज्ञासामात्रंननास्तिक्यंनिवर्तयेत्किमुतज्ञानमितिभावः ॥ १ ॥

अन्यथाभावःमोहप्राप्तिः ॥ २ ॥ ३ ॥ स्वभावःपरिपूर्णत्वरूपः ॥ ४ ॥ पत्युःशिवस्य ॥ आज्ञासमन्वयःआज्ञायाःसमन्वयःसमनुवर्तनंयस्मिन्सः ॥ ५ ॥
अर्थस्वीकारेउक्तप्रयोजनस्वीकारे ॥ तदित्यमर्थस्वीकारइतिपाठांतरं ॥ ६ ॥ अनुग्राह्येति ॥ हियस्मात्कारणात्कश्चिदप्यनुग्रहःअनुग्राह्यानपेक्षोनास्तीत्यर्थः ॥ ७ ॥ तस्यपरतंत्रत्वेहेतुमाह ॥ अनुग्रहादिति ॥ ८ ॥ मूर्त्यात्मानःब्रह्मादयः ॥ शिवाज्ञाननिवर्तनात् शिवतत्त्वज्ञानाभावनिवर्तनात् ॥ इहजगति

प्रमाणमत्रवक्ष्यामिसतांमोहनिवर्तकम् ॥ असतांत्वन्यथाभावःप्रसादेनविनाप्रभोः ॥ २ ॥ शिवस्यपरिपूर्णस्यप
रानुग्रहमंतरा ॥ नकिंचिदपिकर्तव्यमितिसाधुविनिश्चितम् ॥ ३ ॥ स्वभावएवपर्याप्तःपरानुग्रहकर्मणि ॥ अन्यथा
निःस्वभावेननकिमप्यनुगृह्यते ॥ ४ ॥ परंसर्वमनुग्राह्यंशुपाशात्मकंजगत् ॥ परस्यानुग्रहार्थस्तुपत्युराज्ञासम
न्वयः ॥ ५ ॥ पतिराज्ञापकःसर्वमनुगृह्णातिसर्वदा ॥ तदर्थमर्थस्वीकारेपरतंत्रःकथंशिवः ॥ ६ ॥ अनुग्राह्यानपेक्षो
स्तिनहिकश्चिदनुग्रहः ॥ अतःस्वातंत्र्यशब्दार्थोनानपेक्षत्वलक्षणः ॥ ७ ॥ यत्तत्पुनरनुग्राह्यंपरतंत्रंतदिष्यते ॥ अ
नुग्रहादृतेतस्यभुक्तिमुक्तयोरनन्वयात् ॥ ८ ॥ मूर्त्यात्मानोप्यनुग्राह्याःशिवाज्ञाननिवर्तनात् ॥ अज्ञानाधिष्ठितंशंभो
नकिंचिदिहविद्यते ॥ ९ ॥ येनोपलभ्यतेऽस्माभिःसकलेनातिनिष्कलः ॥ समूर्त्यात्माशिवस्यैवमूर्तिरित्युपचर्यते ॥
॥ १० ॥ नह्यसौनिष्कलःसाक्षाच्छिवःपरमकारणम् ॥ स्वाकारेणानुभाव्येनकेनाप्यनुपलक्षितः ॥ ११ ॥ प्रमाण
गम्यतामात्रंतत्स्वभावोपपादकम् ॥ नतावतात्रापेक्षाधीरुपलक्षणमंतरा ॥ १२ ॥ आत्मोपलक्षणंसाक्षान्मूर्तिरेव
हिकाचन ॥ शिवस्यमूर्तिर्मूर्त्यात्मायतस्तस्योपलक्षणम् ॥ १३ ॥ यथाकाष्ठाद्यनारूढोनवन्हिरुपलभ्यते ॥ एवंशिवो
पिमूर्त्यात्मन्यनारूढइतिस्थितिः ॥ १४ ॥ यथाग्निमानयेत्युक्तेज्वलत्काष्ठादृतेस्वयम् ॥ नाग्निरानीयतेतद्वत्पूज्योमू
र्त्यात्मनाशिवः ॥ १५ ॥ अतएवहिपूजादौमूर्त्यात्मपरिकल्पनं ॥ मूर्त्यात्मनिकृतंसाक्षाच्छिवएवकृतंततः ॥ १६ ॥

॥ १ ॥ सकलेनरूपेणयेन ॥ १० ॥ स्वाकारेणसच्चिदानंदस्वरूपेण ॥ ११ ॥ प्रमाणगम्यतामात्रंश्रवणमननादिलभ्यत्वमात्रं तत्स्वरूपस्यसाधकं ॥
उपलक्षणंप्रत्यक्षवद्दर्शनं ॥ १२ ॥ तदेवाह ॥ आत्मेति ॥ १३ ॥ अनारूढःअविद्यमानोनोपलभ्यतेकिंतुविद्यमानएवेत्यर्थः ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥

अर्चायांप्रतिमायां ॥ १७ ॥ परमेष्ठिनानिर्गुणेनशिवेन ॥ पशवोजिवाः ॥ १८ ॥ सदाशिवादयः शिवदिभूतिविशेषाः ॥ १९ ॥ २० ॥ तत्त्वानिकारणानि अतत्त्वानिका
र्याणि ॥ २१ ॥ कर्मविपाकात्माकर्मफलात्मकः ॥ २२ ॥ अनिग्रहेहेतुमाह ॥ निगृहतामिति ॥ २३ ॥ कथं तर्हि ब्रह्मादयो निगृहं तितच्चाह ॥ येषु न
रिति ॥ २४ ॥ अंडस्य ब्रह्मांडस्य ॥ २५ ॥ देवाद्याः ब्रह्मादयः ॥ २६ ॥ प्रशस्यत इति ॥ तदुक्तं मनुना ॥ दंडः शास्ति प्रजाः सर्वादंडेषु वाभिरक्षति ॥ दंडः

लिंगादावपितत्कृत्यमर्चायांचविशेषतः ॥ तत्तन्मूर्त्यात्मभावेन शिवोऽस्माभिरुपास्यते ॥ १७ ॥ यथानुगृह्यते सोऽपि
मूर्त्यात्मा परमेष्ठिना ॥ तथामूर्त्यात्मनिष्ठेन शिवेन पशवोऽवयम् ॥ १८ ॥ लोकानुग्रहणायैव शिवेन परमेष्ठिना ॥ सदा
शिवादयः सर्वे मूर्त्यात्मानोऽप्यधिष्ठिताः ॥ १९ ॥ ते हि मूर्त्यात्मभावेन लब्ध्वा स्वयमनुग्रहम् ॥ अन्यात्मानोऽनुगृहंति
शिवेन समधिष्ठिताः ॥ २० ॥ आत्मनामेव भोगाय मोक्षाय च विशेषतः ॥ तत्वातत्स्वरूपेषु मूर्त्यात्मसु शिवान्वयः ॥
॥ २१ ॥ भोगः कर्मविपाकात्मा सुखदुःखात्मको यतः ॥ न च कर्म शिवेऽस्तीति तस्य भोगः किमात्मकः ॥ २२ ॥ सर्वेशि
वोऽनुगृह्णाति न निगृह्णाति किंचन ॥ निगृह्णतां तु ये दोषाः शिवे ते पापसंभवात् ॥ २३ ॥ येषु न निग्रहाः केचिद्ब्रह्मादि
षु निदिशिताः ॥ तेऽपि लोकहितायैव कृताः श्रीकंठमूर्तिना ॥ २४ ॥ अंडस्याप्याधिपत्यं हि श्रीकंठस्य न संशयः ॥ श्रीकं
ठाख्यां शिवो मूर्तिं क्रीडंतीमधितिष्ठति ॥ २५ ॥ सदोपाएव देवाद्यानि गृहीता यथोचितम् ॥ ततस्तेऽपि विपाप्मानः प्र
जाश्च विगतज्वराः ॥ २६ ॥ निग्रहोऽपि स्वरूपेण विदुषां न जुगुप्सितः ॥ अतएव हि दंडेषु दंडो राज्ञां प्रशस्यते ॥ २७ ॥
यत्सिद्धिरीश्वरत्वेन कार्यवर्गस्य कृत्स्नशः ॥ न स चेदीशतां कुर्याज्जगतः कथमीश्वरः ॥ २८ ॥ ईशता च विधातृत्वं विधि
राज्ञापनं परं ॥ आज्ञाचेत्थमिदं कुर्यान्न कुर्यादिति शासनम् ॥ २९ ॥ तच्छासनानुवर्तितं साधुभावस्य लक्षणम् ॥ वि
परीतमसाधुस्यान्न सर्वतत्तु दृश्यते ॥ ३० ॥

सुप्तेषु जागर्ति दंडधर्मविदुर्बुधा इति ॥ २७ ॥ यत्सिद्धिर्यस्येश्वरत्वेन सिद्धिः जगत ईशतानचेत्कुर्यात्कथमीश्वर इत्यन्वयः ॥ २८ ॥ अनेकपर्यायैरीशतायाः
स्वरूपं व्यनक्ति ॥ विधातृत्वमिति ॥ विध्यात्मकं निषेधात्मकं चाज्ञास्वरूपं क्रमेणाह ॥ इत्थमिति ॥ २९ ॥ तत्त्विति ॥ तत्साधुसर्वतदृश्यत इत्यर्थः ॥ ३० ॥

विनिवर्तनइति ॥ असाधोर्विनिवृत्तावित्यर्थः ॥ सामादेः सामदानभेदरूपोपायत्रयस्य ॥ अंतइति ॥ तदुक्तंमनुना ॥ साम्रादानेनभेदेनसमस्तैरुतवापृथक्
विजेतुंप्रयतेतारीन्युद्धेननकदाचनेति ॥ ३१ ॥ विपरीतंसामादिप्रयोगराहितं ॥ ३२ ॥ निदर्शनंदृष्टांतः ॥ असतांदुष्टानां ॥ ३३ ॥ किमयुक्तंतदाह ॥ यदि
ति ॥ ३४ ॥ ॥ ३५ ॥ माध्यस्थेनअन्यतरपक्षाभिनिवेशराहित्येनापि ॥ ३६ ॥ अन्यथानैर्घृण्याभावे ॥ ३७ ॥ माध्यस्थानांनिर्घृणत्वमयुक्तमित्यभि

साधुसंरक्षणीयंचोद्विनिवर्त्यमसाधुयत् ॥ विनिवर्तनेचसामादेरंतेदंडोहिसाधनम् ॥ ३१ ॥ हितार्थलक्षणंचेदंदंडांत
मनुशासनम् ॥ अतोऽन्यद्विपरीतंतदहितंसंप्रचक्षते ॥ ३२ ॥ हितेसदानिषण्णानामीश्वरःस्यान्निदर्शनम् ॥ सकथं
दूष्यतेसद्भिरसतामेवनिग्रहात् ॥ ३३ ॥ अयुक्तकारिणोलोकेगर्हणीयाविवेकिना ॥ यदुद्वेजयतेलोकंतदयुक्तंप्रच
क्षते ॥ ३४ ॥ सर्वोपिनिग्रहोलोकेनचविद्वेषपूर्वकः ॥ नहिद्वेष्टिपितापुत्रंयोनिगृह्यापिशिक्षयेत् ॥ ३५ ॥ माध्यस्थे
नापिनिग्रहान्योनिगृह्णातिमार्गतः ॥ तस्याप्यवश्यंयत्किंचिन्नैर्घृण्यमनुवर्तते ॥ ३६ ॥ अन्यथानहिनस्त्येवसदो
पातप्यसौपरान् ॥ हिनस्तिचायमप्यज्ञान्परंमाध्यस्थमाचरन् ॥ ३७ ॥ तस्माद्दुःखात्मिकांहिंसांकुर्वाणोयःसनि
र्घृणः ॥ इतिनिर्बन्धयंत्येकेनियमोनेतिचापरे ॥ ३८ ॥ निदानज्ञस्यभिषजोरुग्णेहिंसांप्रयुंजतः ॥ नकिंचिदपिनैर्घृ
ण्यंघृणेवाऽत्रप्रयोजिका ॥ ३९ ॥ घृणापिनगुणायैवहिंसेषुप्रतियोगिषु ॥ तादृशेषुघृणीभ्रांत्याघृणांतरितनिर्घृणः
॥ ४० ॥ उपेक्षापिहिदोषायरक्ष्येषुप्रतियोगिषु ॥ शक्त्यांसत्यामुपेक्षातोरक्ष्यःसद्योविपद्यते ॥ ४१ ॥ सर्पस्यास्यग
तंपश्यन्यस्तुरक्ष्यमुपेक्षते ॥ दोषाभासात्समुत्प्रेक्ष्यःफलतःसोपिनिर्घृणः ॥ ४२ ॥ तस्माद्दृणागुणायैवसर्वथेतिनसं
मतम् ॥ संमतंप्राप्तकारित्वंसर्वत्वन्यदसंमतम् ॥ ४३ ॥ मूर्त्यात्मस्वपिरागाद्यादोषाःसंत्येववस्तुतः ॥ तथापितेषा
मेवैतेनशिवस्यतुसर्वथा ॥ ४४ ॥

॥

॥

॥

प्रेत्यमतांतरमाह ॥ नियमइति ॥ ३८ ॥ निदानज्ञस्यमूलकारणज्ञस्य ॥ भिषजोवैद्यस्य ॥ ३९ ॥ घृणीति ॥ तादृशेषुघृणावान्भ्रांत्याघृणयाअंतरितो
विरहितःसन्निर्घृणएवभवतीत्यर्थः ॥ ४० ॥ प्रतियोगिषुविरोधिषु ॥ ४१ ॥ दोषाभासात्फलतःसोपिनिर्घृणमेवसमुत्प्रेक्ष्यः ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥

सकालिकंसकलकं ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ एवमिति ॥ एवंशोध्यउक्तरीत्यात्मसंसर्गान्शोधयित्वेत्यर्थः ॥ शोध्यात्माशोध्यआत्मायत्यसः ॥ ४७ ॥ मूर्त्यमूर्त्या
त्मनोर्वैधर्म्येदृष्टांतमाह ॥ अयसीत्यादिना ॥ अत्मानांजीवानां ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ मैत्र्यादयोगुणाःमैत्रीक्षमादाक्षिण्यप्रभृतयः ॥ गौणाइति ॥
नतमुख्याइत्यर्थः ॥ उपरक्तानामिति ॥ यस्मात्तेचित्तवृत्तयोऽतस्तेर्गुणैरुपरक्तानांजीवानांतेदोषायगुणायचभवतीत्यर्थः ॥ चित्तस्यादिद्यापरिणामरूपत्वादि

अन्नावपिसमाविष्टंताम्रखलुसकालिकं॥इतिनाग्निरसौदुष्येताम्रसंसर्गकारणात् ॥४५॥ नाग्नैरशुचिसंसर्गादशुचि
त्वमुपेयते॥अशुचेस्त्वग्निसंयोगाच्छुचित्वमपिजायते ॥४६॥ एवंशोध्यात्मसंसर्गान्नह्यशुद्धःशिवोभवेत्॥शिवसंसर्गत
स्त्वपशोध्यात्मैवहिशुद्ध्यति॥४७॥अयस्यग्नौसमाविष्टेदाहोऽग्नैरेवनायसः॥मूर्त्यात्मन्येवमैश्वर्यमीश्वरस्यैवनात्मना
म्॥४८॥नहिकाष्ठंज्वलत्यूर्ध्वमग्नैरेवज्वलत्यसौ ॥ काष्ठस्यांगारतानाग्नैरेवमत्रापियोज्यताम्॥४९॥अतएवजगत्य
स्मिन्काष्ठपापाणमृत्स्वपि॥शिवावेशवशादेवशिवत्वमुपचर्यते॥५०॥मैत्र्यादयोगुणागौणायस्मात्तेचित्तवृत्तयः॥तैर्गु
णैरुपरक्तानांदोषायचगुणायच ॥५१॥यत्तुगौणमगौणंचतत्सर्वमनुगृह्यतः॥नगुणायनदोषायशिवस्यगुणवृत्तयः ॥
॥ ५२ ॥ नचानुग्रहशब्दार्थगौणमाहुर्विपश्चितः ॥ संसारमोचनंकिंतुशैवमाज्ञामयंहितम् ॥ ५३ ॥ हितंतदाज्ञाक
रणंयद्वितंतदनुग्रहः ॥ सर्वहितेनियुंजानःसर्वानुग्राहकःशिवः ॥ ५४ ॥ यस्तूपकारशब्दार्थस्तमप्याहुरनुग्रहम् ॥
तस्यापिहितरूपत्वाच्छिवःसर्वोपकारकः ॥ ५५ ॥ हितेसदानियुक्तंतुसर्वचिदाचिदात्मकम् ॥ स्वभावप्रतिबध्दंतत्स
मंतलभतेहितम् ॥ ५६ ॥ यथाविकासंयांत्येवरवेःपद्मानिभानुभिः ॥ समंतदिकसंत्येवस्वस्वभावानुरोधतः॥५७॥
स्वभावोपिहिभावानांभाविनोर्थस्यकारणम् ॥ नहिस्वभावतोऽसंतमर्थकतैर्पुसाधयेत् ॥ ५८ ॥ सुवर्णमेवनांगारंद्रा
वयत्यग्निसंगमः ॥ एवंपक्वमलानेवमोचयेन्नशिवःपरान् ॥ ५९ ॥

तिभावः ॥ ५१ ॥ गुणवृत्तयइति ॥ यत्तुगौणमगौणंचतत्सर्वमनुगृह्यतः शिवस्यगुणवृत्तिरूपत्वान्मायादिलासुरूपत्वान्गुणायनापिदोषायभवतीत्यर्थः
॥ ५२ ॥ अनुग्रहेति ॥ संसारमोचनरूपमनुग्रहशब्दार्थमित्यर्थः ॥ ५३ ॥ तदाज्ञाकरणंशिवाज्ञापालनम् ॥ नियुंजानःनियोजयन् ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ स
मंतुल्यं॥५६॥एतदपिस्वभावादेवेत्यत्रदृष्टांतमाह॥यथेति॥५७॥भावानांपदार्थानां॥एषुभावेषु॥५८॥पक्वमलान्पूर्णदोषान् ॥ परान्अपक्वमलान् ॥ ५९ ॥

भावनयाचेतनक्रिययाविनानभवेदित्यन्वयः ॥ ६० ॥ स्वभावविमलःशिवः ॥ ६१ ॥ अन्यथाईश्वरवैपरीत्येन ॥ अस्यजीवस्यसंसारःकर्ममायानुबंधः कर्म
मायामूलकः ॥ ६२ ॥ अनुबंधःकर्ममायारूपोस्यैवजीवस्यैवहेतुमान्सकारणइत्यर्थः ॥ सङ्गति ॥ आत्मनांजीवानाम् ॥ निजःस्वाभाविकः ॥ आगंतुकःऔ
पाधिकः ॥ ६३ ॥ तस्यापि मलस्यापि ॥ अयंपूर्वोक्तः ॥ ६४ ॥ तच्छक्तिभेदःईशशक्तिभेदः ॥ ६५ ॥ हेतोर्वैचित्र्यमाह ॥ आत्मतायाइति॥बद्धाइति ॥

यद्यथाभवितुंयोग्यंतत्तथानभवेत्स्वयम् ॥ विनाभावनयाकर्तास्वतंत्रःसंततोभवेत् ॥ ६० ॥ स्वभावविमलोयद्वत्स
र्वानुग्रहकारकः ॥ स्वभावमलिनास्तद्वदात्मानोजीवसंज्ञिताः ॥ ६१ ॥ अन्यथासंसरंत्येतेनियमान्नशिवःकथम् ॥
कर्ममायानुबंधोऽस्यसंसारःकथ्यतेबुधेः ॥ ६२ ॥ अनुबंधोयमस्यैवनिजस्येतिहेतुमान् ॥ सहेतुरात्मानामेवनिजो
नागंतुकोमलः ॥ ६३ ॥ आगंतुकत्वेतस्यापिभाव्यकेनापिहेतुना ॥ योऽयंहेतुरसावेकःकल्पतेनेकशक्तिकः ॥ ६४ ॥
कार्यभेदोपितच्छक्तिभेदोनात्रोपपद्यते ॥ कर्ममायानुबंधोयःसविचित्रःस्वभावतः ॥ ६५ ॥ आत्मतायाःसमत्वेपि
बद्धामुक्ताःपरेयतः ॥ बद्धेष्वेवपुनःकेचिल्लयभोगाधिकारतः ॥ ६६ ॥ ज्ञानैश्वर्यादिवैषम्यंभजंतेसोत्तराधराः ॥ के
चिन्मूर्त्यात्मतायांतिकेचिदासन्नगोचराः ॥ ६७ ॥ मूर्त्यात्मसुशिवाःकेचिदध्वनांमूर्द्धसुस्थिताः ॥ मध्येमहेश्वरारुद्रा
स्त्वर्वाचीनपदेस्थिताः ॥ ६८ ॥ आसन्नेपिसमावेशेपरस्तात्कारणत्रयम् ॥ तत्राप्यात्मास्थितोऽधस्तादंतरात्मातुम
ध्यतः ॥ ६९ ॥ परस्तात्परमात्मेतिब्रह्मविष्णुमहेश्वराः ॥ वर्ततेपशवःकेचित्परमात्मपदाश्रयाः ॥ ७० ॥ अंतरात्म
पदेकेचित्केचिदात्मपदेतथा ॥ शांत्यर्तातपदेशैवाःशांतौमाहेश्वरामताः ॥ ७१ ॥

केचिदितिशेषः ॥ लयेति ॥ केचिल्लयाधिकारतःकेचिद्भोगाधिकारतश्चेत्यर्थः ॥ ६६ ॥ वैषम्यंतरातम्यम् ॥ सोत्तराधराः उच्चनीचभावसहिताः ॥ मूर्त्यात्म
ताम् मूर्तिरूपतां ॥ आसन्नगोचराःसमीपवर्तिनः ॥ ६७ ॥ अध्वनामिति ॥ पूर्वोक्तानांषण्णामध्वनामित्यर्थः ॥ मध्यइति ॥ अध्वनांस्थिताइत्यनुषज्यते ॥
एवमग्रेपि ॥ अर्वाचीनपदेअधोभागे ॥ ६८ ॥ आसन्नइति प्रत्यासन्नत्वेपीत्यर्थः ॥ ६९ ॥ पशवोजीवाः ॥ ७० ॥ शांत्यर्तातिपदे पूर्वोक्ते ॥ ७१ ॥

ब्रह्मांगयोनयोब्रह्मपुत्राः ॥ ७२ ॥ देवयोन्यष्टकं उक्ता ब्रह्मांगयोनिपर्यता देवयोनयस्तेषामष्टकं ॥ पश्वादयः आदिना पक्षिसर्पक्रिमिदंशाः ॥ ७३ ॥ संसारि
णः जीवस्य ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ एकेति ॥ एकमलाः सत्त्वप्रधानाः हिमलाः सत्त्वजः प्रधानाः त्रिमलाः सत्त्वजस्तमः प्रधानाः ॥ ७६ ॥ अधितिष्ठन्ति नियच्छन्ति ॥

विद्यायां तु तथारौद्राः प्रतिष्ठायां तु वैष्णवाः ॥ निवृत्तौ च तथात्मानो ब्रह्मा ब्रह्मांगयोनयः ॥ ७२ ॥ देवयोन्यष्टकं मुख्यं
मानुष्यमथ मध्यमम् ॥ पश्वादयोऽधमाः पंचयोनयस्ताश्चतुर्दश ॥ ७३ ॥ उत्तराधरभावोऽपिनैजः संसारिणो मलः
॥ यथामभावो भुक्तस्य पूर्वपश्चात्तु पक्वता ॥ ७४ ॥ मलोप्यामश्च पक्वश्च भवेत्संसारकारणं ॥ आमेतधरतापुंसां पक्वे
तूत्तरताक्रमात् ॥ ७५ ॥ पश्वात्मानस्त्रिधा भिन्ना एकद्वित्रिमलाः क्रमात् ॥ तत्रोत्तराहो एकमला द्विमलामध्यमामताः ॥
॥ ७६ ॥ त्रिमलास्त्वधमा ज्ञेया यथोत्तरमधिष्ठिताः ॥ त्रिमलानधितिष्ठन्ति द्विमलैकमलाः क्रमात् ॥ ७७ ॥ एकद्वित्रि
मलान्सर्वान्छिव एको धितिष्ठति ॥ अशिवात्मकमप्येतच्छिवेनाधिष्ठितं यथा ॥ ७८ ॥ अरुद्रात्मकमप्येवं रुद्रैर्जग
दधिष्ठितम् ॥ अंदांता हि महाभूमिः शतरुद्राद्यधिष्ठिता ॥ ७९ ॥ मायां तमंतरिक्षं तु अमरेशादिभिः क्रमात् ॥ अंगुष्ठ
मात्रपर्यंतैः समंतात्संततं ततम् ॥ ८० ॥ महामायावसानाद्यौर्वा माद्यैर्भुवनाधिपैः ॥ अनाश्रिता तैरध्वांतर्वर्तिभिः सम
धिष्ठिता ॥ ८१ ॥ ते हि साक्षाद्विषदस्त्वंतरिक्षसदस्तथा ॥ पृथिवीषद इत्येवं देवा देवव्रतैः स्तुताः ॥ ८२ ॥ एवं त्रि
भिर्मलैरामैः पक्वैरेव पृथक् पृथक् ॥ निदानभूतैः संसाररोगः पुंसां प्रवर्तते ॥ ८३ ॥ अस्य रोगस्य भैषज्यं ज्ञानमाज्ञौष
धोद्भवम् ॥ भिषगाज्ञापकः शंभुः शिवः परमकारणम् ॥ ८४ ॥ अदुःखेनापि शक्तश्चेत्पशून्मोचयितुं शिवः ॥ कथं दुः
खं करोतीति नात्र कार्या विचारणा ॥ ८५ ॥ दुःखमेव हि सर्वोपि संसार इति निश्चितं ॥ कथं दुःखमदुःखं स्यात्स्वभावो ह्य
पि पर्ययः ॥ ८६ ॥ न हि रोगो ह्यरोगः स्याद्विषग्भैषज्यकारणात् ॥ रोगार्तं तु भिषग्भैषज्यैः सुखमुद्धरेत् ॥ ८७ ॥
एवं स्वभावमलिनान् स्वभावाद्दुःखिनः पशून् ॥ स्वाज्ञौषधविधानेन दुःखान्मोचयति शिवः ॥ ८८ ॥

॥ ७७ ॥ एतज्जगत् ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ अमरेशादिभिः अधिष्ठितं ॥ अंगुष्ठमात्रपर्यंतैः पुरुषैरिति शेषः ॥ ८० ॥ वामाद्यैर्देवविशेषैः ॥ अनाश्रिता असंबन्धा
पि ॥ अध्वांतर्वर्तिभिः पूर्वोक्ता ध्वसुस्थितैः ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ अदुःखेन अनायासेन ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥

प्राकृतभिषजः शिवैवैषम्यमाशंक्याह ॥ नेति ॥ अस्य शिवस्य ॥ ८९ ॥ दुःखस्य स्वभावसंसिद्धेर्हेतोर्नकल्पत इत्यन्वयः ॥ ९० ॥ अंतरामलमध्ये तटस्थवत् सा
क्षित्वमात्रप्रयोजकमित्यर्थः ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ इह जगति ॥ तत्प्रेरितं शिवप्रेरितं ॥ सः शिवः ॥ ९४ ॥ तथा शक्त्या ॥ ९५ ॥ अनिदं प्रथममिति ॥
नेदमेव वस्तु प्रथमं यस्मिंस्तत् ॥ यतश्चक्रवद्भ्रमतीति भावः ॥ ईशनादिति ॥ यद्यपीशनात्स ईश्वर इत्यर्थः ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ श्रौती वैदिकी ॥ तां वाचमाह ॥

नभिषक्कारणं रोगेशिवः संसारकारणम् ॥ इत्येतदपि वैषम्यं न दोषायास्य कल्पते ॥ ८९ ॥ दुःखस्वभावसंसिद्धेः कथं
तत्कारणं शिवः ॥ स्वाभाविकोमलः पुंसां सहिसंसारयत्यमून ॥ ९० ॥ संसारकारणं यत्तु मलमायाद्यचेतनम् ॥ त
त्स्वयं संप्रवर्तते तद्विश्वान्निध्यमंतरा ॥ ९१ ॥ यथा मणिरयस्कांतः सान्निध्यादुपकारकः ॥ अयसश्चलतस्तद्वच्छिवो
प्यस्येति सूरयः ॥ ९२ ॥ न निवर्तयितुं शक्यं सान्निध्यं सहकारणम् ॥ अधिष्ठाता ततो नित्यमज्ञातो जगतः शिवः ॥ ९३ ॥
न शिवेन विना किंचित्प्रवृत्तमिह विद्यते ॥ तत्प्रेरितमिदं सर्वं तथापि स न दुष्यति ॥ ९४ ॥ शक्तिराज्ञात्मिका तस्य नियं
त्री विश्वतो मुखी ॥ तथा ततमिदं शश्वत् तथापि स न दुष्यति ॥ ९५ ॥ अनिदं प्रथमं सर्वमीशितव्यं स ईश्वरः ॥ ईशनाच्च
तदीयाज्ञा तथापि स न दुष्यति ॥ ९६ ॥ योन्यथामन्यते मोहात्स विनश्यति दुर्मतिः ॥ तच्छक्तिवैभवादेव तथापि स न
दुष्यति ॥ ९७ ॥ एतस्मिन्नंतरे व्योम्नि श्रौती वागशरीरिणी ॥ सत्यमोममृतं सत्यमित्याविरभवत्स्फुटम् ॥ ९८ ॥
ततो हृष्टतराः सर्वे विनष्टा शेषसंशयाः ॥ मुनयो विस्मया विष्टाः प्रणमुः पवनं प्रभुम् ॥ ९९ ॥ तथा विगतसंदेहान्कृत्वा
पि पवनो मुनीन् ॥ नैते प्रतिष्ठितज्ञाना इति मत्त्वैव मब्रवीत् ॥ १०० ॥ वायुरुवाच ॥ परोक्षमपरोक्षं च द्विविधं ज्ञानमि
ष्यते ॥ परोक्षमस्थिरं प्राहुरपरोक्षं तु सुस्थिरम् ॥ १०१ ॥ हेतूपदेशगम्यं यत्तत्परोक्षं प्रचक्षते ॥ अपरोक्षं पुनः श्रेष्ठाद
नुष्ठानाद्भविष्यति ॥ १०२ ॥ नापरोक्षादृते मोक्ष इति कृत्वा विनिश्चयम् ॥ श्रेष्ठानुष्ठानसिद्ध्यर्थं प्रयतध्वमतं द्रिताः ॥
॥ १०३ ॥ इति श्रीशिवमहापुराणे वायवीयसंहितायां पूर्वभागेशिवतत्त्वकथनं नाम सप्तविंशतितमोऽध्यायः ॥ २७ ॥

सत्यामिति ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥ परोक्षं श्रवणादिसाध्यं ॥ अपरोक्षं वक्ष्यमाणोपायलभ्यं ॥ १०१ ॥ तदेवाह ॥ हेत्विति ॥ क्षित्यं कुरादिकं सकर्तृकं कार्यं
त्वादित्याद्यनुमानैस्तद्भिज्ज्ञासस्वतद्ब्रह्मेत्याद्युपदेशैश्च गम्यमित्यर्थः ॥ अनुष्ठानात् वक्ष्यमाणलक्षणात् ॥ १०२ ॥ १०३ ॥ इति श्रीशैवमहापुराणे वाय
वीयसंहिता टीकायां सारबोधिण्यां पूर्वभागेशिवतत्त्वकथनं नाम सप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥

ओंनमःशिवाय ॥ क्रियातपःप्रभृतिभिःशैवधर्मैरवाप्यते ॥ ज्ञानपाशुपतमुक्तिरष्टाविंशदतीर्यते ॥ १ ॥ अपरोक्षितःअपरोक्षीकृतोभवेत् ॥ १ ॥ २ ॥ पर्व
भिःखंडैः ॥ अनुत्तरैःकेवलैः ॥ ३ ॥ सोत्तरैःउत्कृष्टधर्मातिरसहितैः ॥ ४ ॥ श्रुतिरेवेति ॥ वेदोखिलोधर्ममूलमितिमन्वादिसंस्मरणात् ॥ ५ ॥ योगपर्यंतःपा

ऋपयऊचुः ॥ किंतच्छ्रेष्ठमनुष्ठानंमोक्षोयेनाऽपरोक्षितः ॥ तत्तस्यसाधनंचाद्यवक्तुमर्हसिमारुत ॥ १ ॥ वायुरुवाच ॥
शैवोहिपरमोधर्मःश्रेष्ठानुष्ठानशब्दितः ॥ यत्रापरोक्षंलक्ष्येतसाक्षान्मोक्षप्रदःशिवः ॥ २ ॥ सतुपंचविधोज्ञेयःपंचभिः
पर्वभिःक्रमात् ॥ क्रियातपोजपध्यानज्ञानात्मभिरनुत्तरैः ॥ ३ ॥ तैरेवसोत्तरैःसिद्धोधर्मस्त्वपरमोमतः ॥ परोक्षमप
रोक्षंचज्ञानंयत्रचमोक्षदम् ॥ ४ ॥ परमोपरमश्चोभौधर्मौहिश्रुतिचोदितौ ॥ धर्मशब्दाभिधेयेर्थेप्रमाणंश्रुतिरेवनः ॥
॥ ५ ॥ परमोयोगपर्यंतोधर्मःश्रुतिशिरोगतः ॥ धर्मस्त्वपरमस्तद्वदधःश्रुतिमुखेस्थितः ॥ ६ ॥ अपश्वात्माधिकारःस्या
द्योधर्मःपरमोमतः ॥ साधारणस्ततोऽन्यस्तुसर्वेषामधिकारतः ॥ ७ ॥ सचायमपरोधर्मःपरधर्मस्यसाधनं ॥ धर्म
शास्त्रादिभिःसम्यक्सांगैवोपबृंहितः ॥ ८ ॥ तत्राद्योयःपरोधर्मःश्रेष्ठानुष्ठानशब्दितः ॥ इतिहासपुराणाभ्यांकथं
चिदुपबृंहितः ॥ ९ ॥ शैवागमैस्तुसपुनःसहस्रगोपांगविस्तरः ॥ ससंस्काराधिकारश्चसम्यगेवोपबृंहितः ॥ १० ॥
शैवागमोपिद्विविधःश्रौतोऽश्रौतश्चसंस्मृतः ॥ श्रुतिसारमयःश्रौतःस्वतंत्रइतरोमतः ॥ ११ ॥ स्वतंत्रोदशधापूर्वत
थाऽष्टादशधापुनः ॥ कामिकादिसमाख्याभिःसिद्धःसिद्धांतसंज्ञितः ॥ १२ ॥ श्रुतिसारमयोयस्तुशतकोटिप्रविस्त
रः ॥ परंपाशुपतंयत्रव्रतंज्ञानंचकथ्यते ॥ १३ ॥ युगावर्तेषुशिष्येषुयोगाचार्यस्वरूपिणा ॥ तत्रतत्रावतीर्णेनशिवे
नैवप्रवर्त्यते ॥ १४ ॥ संक्षिप्यास्यप्रवक्तारःचत्वारःपरमर्षयः ॥ रुरुर्दधीचोऽगस्त्यश्चउपमन्युर्महायशाः ॥ १५ ॥
तेचपाशुपताज्ञेयाःसंहितानांप्रवर्तकाः ॥ तत्संततीयागुरवःशतशोऽथसहस्रशः ॥ १६ ॥

शुपतयोगांतः ॥ श्रुतिशिरोगतःउपनिषद्भागेस्थितः ॥ श्रुतिमुखेवेदपूर्वभागेस्थितोयागादिः ॥ ६ ॥ अपश्वात्माधिकारःअपशवोमायापाशरहितायआत्मा
नस्तेषामेवाधिकारोयत्र ॥ ७ ॥ उपबृंहितःपुष्टीकृतः ॥ ८ ॥ ९ ॥ संस्कारःशैवदीक्षाग्रहणादिः ॥ १० ॥ इतरःअश्रौतः ॥ ११ ॥ सिद्धइति ॥ शैवागमइ
तिसंबध्यते ॥ एतत्सर्वतत्रशैवागमादौप्रसिद्धम् ॥ १२ ॥ १३ ॥ युगेति ॥ युगेयुगआवर्तमानेष्ववतीर्णेष्वित्यर्थः ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥

॥ १७ ॥ १८ ॥ प्रज्ञापरोक्षज्ञानं ॥ १९ ॥ परमज्ञानं ब्रह्मापरोक्षज्ञानम् ॥ २० ॥ संसारकारणेन मलेन ॥ वियुज्यत इति ॥ ज्ञानो देवतु कैवल्यमित्याद्युक्तेः ॥ २१ ॥ नामाष्टकमाह ॥ शिव इति ॥ २२ ॥ २३ ॥ आद्यमिति ॥ पितामहांतमित्यर्थः ॥ शांत्यतीतेति ॥ शांत्यतीतपदेशैवाइत्युक्तक्रमादित्यर्थः ॥ पंचोपाधयः शांत्यतीतादयः ॥ २४ ॥ तन्मोक्षरूपं ॥ २५ ॥ तस्य नित्यत्वे हेतुमाह ॥ पदानामिति ॥ अन्यपदानां ॥ परिवृत्तौ परिवर्तने जाते सति ॥ उपाधिनामायारूपेण ॥ २६ ॥ त्रितयं संसारवैद्य इत्या

तत्रोक्तः परमो धर्मश्चर्याद्यात्मा चतुर्विधः ॥ तेषु पाशुपतो योगः शिवं प्रत्यक्षयेदृढम् ॥ १७ ॥ तस्माच्छ्रेष्ठमनुष्ठानं योगः पाशुपतो मतः ॥ तत्राप्युपायः कोप्युक्तो ब्रह्मणा स तु कथ्यते ॥ १८ ॥ नामाष्टकमयो योगः शिवेन परिकल्पितः ॥ तेन योगेन सह सा शैवी प्रज्ञा प्रजायते ॥ १९ ॥ प्रज्ञया परमं ज्ञानमचिराल्लभते स्थिरम् ॥ प्रसीदति शिवस्तस्य यस्य ज्ञानं प्रतिष्ठितम् ॥ २० ॥ प्रसादात्परमो योगो यः शिवं चापरोक्षयेत् ॥ शिवापरोक्षात्संसारकारणेन वियुज्यते ॥ २१ ॥ ततः स्यान्मुक्तसंसारो मुक्तः शिवसमो भवेत् ॥ शिवो महेश्वरश्चैवरुद्रो विष्णुः पितामहः ॥ २२ ॥ संसारवैद्यः सर्वज्ञः परमात्मेति मुख्यतः ॥ नामाष्टकमिदं नित्यं शिवस्य प्रतिपादकम् ॥ २३ ॥ आद्यं तु पंचकं तत्र शांत्यतीताद्यनुक्रमात् ॥ संज्ञासदा शिवादीनां पंचोपाधिपरिग्रहात् ॥ २४ ॥ उपाधिविनिवृत्तौ तु यथास्वं विनिवर्तते ॥ पदमेव हितन्नित्यमनित्याः पदिनः स्मृताः ॥ २५ ॥ पदानां परिवृत्तौ तु मुच्यंते पदिनो यतः ॥ परिवृत्त्यंतरे भूयः पदप्राप्तिरुपाधिना ॥ २६ ॥ आत्मांतराभिधानं स्याद्यदाद्यं नाम पंचकं ॥ अन्यत्तु त्रितयं नामा मुपादानादियोगतः ॥ २७ ॥ त्रिविधोपाधिवचनाच्छिव एवानुवर्तते ॥ अनादिमलसंश्लेषप्रागभावात्स्वभावतः ॥ २८ ॥ अत्यंतपरिशुद्धात्मेत्यतो यं शिव उच्यते ॥ अथवा शेषकल्याणगुणैकघन ईश्वरः ॥ २९ ॥ शिव इत्युच्यते सद्भिः शिवतत्त्वार्थवेदिभिः ॥ त्रयोविंशतितत्त्वैभ्यः परा प्रकृतिरुच्यते ॥ ३० ॥ प्रकृतेस्तु परं प्राहुः पुरुषं पंचविंशकम् ॥ यं वेदादौ स्वरं प्राहुर्वाच्यवाचकभावतः ॥ ३१ ॥

दिकं ॥ उपादानादियोगतः मायावलंबनादिवशात् ॥ त्रिविधोपाधयः संसारवैद्यस्वसर्वज्ञत्वपरमात्मत्वरूपाः ॥ २७ ॥ शिव इति ॥ शिवेनात्रात्रितयमनुवर्तत इति संबंधः ॥ उक्तशिवादिनामानि क्रमेण निरुच्यंते ॥ अनादीति ॥ २८ ॥ २९ ॥ त्रयोविंशतितत्त्वैभ्यः महदादिभ्यः ॥ ३० ॥ वेदादौ वेदारंभे ॥ स्वरं प्रणवात्मकं ॥ ३१ ॥

वेदांतेउपनिषदि ॥ ओमित्येकाक्षरं ब्रह्मेत्यादौ ॥ भोक्तापुरुषः ॥ ३२ ॥ महेश्वरइति ॥ तथाचनारायणीयोपनिषदि ॥ योवेदादौस्वरः प्रोक्तोवेदांतेचप्रतिष्ठितः ॥ तस्यप्रकृतिलीनस्ययः परः समहेश्वरइति ॥ तदधीनप्रवृत्तित्वात् महेश्वराधीनप्रवृत्तित्वात् ॥ ३३ ॥ प्रकारांतरेण महेश्वरस्वरूपमाह ॥ अथवेति ॥ ३४ ॥ अनंतोनारायणः पुरुषः ॥ रुद्रशब्दार्थमाह ॥ रुदिति ॥ द्रावयतिनाशयति ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ पितामहशब्दार्थमाह ॥ जगत्तइति पितृभूतानां ब्रह्मादीनाम्

वेदैकवेद्ययाथात्म्याद्वेदांतेचप्रतिष्ठितः ॥ सएवप्रकृतौलीनोभोक्तायः प्रकृतेर्मतः ॥ ३२ ॥ तस्यप्रकृतिलीनस्ययः परः समहेश्वरः ॥ तदधीनप्रवृत्तित्वात्प्रकृतेः पुरुषस्यच ॥ ३३ ॥ अथवात्रिगुणंतत्त्वंमायेयमिदमव्ययम् ॥ मायां तुप्रकृतिंविद्यान्मायिनंतुमहेश्वरम् ॥ ३४ ॥ मायाविशोभकोऽनंतोमहेश्वरसमन्वयात् ॥ रुद्रुःखंदुःखहेतुर्वातद्रावयतिनः प्रभुः ॥ ३५ ॥ रुद्रइत्युच्यतेसद्भिः शिवः परमकारणम् ॥ शिवतत्त्वादिभूयंतंशरीरादिघटादिच ॥ ३६ ॥ व्याप्याधितिष्ठतिशिवस्ततोरुद्राइतस्ततः ॥ जगतः पितृभूतानां शिवोमूर्त्यात्मनामपि ॥ ३७ ॥ पितृभावेनसर्वेषांपितामहउदीरितः ॥ निदानज्ञोयथावैद्योरोगस्यविनिवर्तकः ॥ ३८ ॥ उपायैर्भेषजैस्तद्वल्लयभोगाधिकारतः ॥ संसारस्येश्वरोनित्यंसमूलस्यनिवर्तकः ॥ ३९ ॥ संसारवैद्यइत्युक्तः सर्वतत्त्वार्थवेदिभिः ॥ दशार्थज्ञानसिद्ध्यर्थमिंद्रियेष्वेवसत्स्वपि ॥ ४० ॥ त्रिकालभाविनोभावान्स्थूलान्सूक्ष्मानशेषतः ॥ अणवोनैवजानंतिमायाणवमलावृताः ॥ ४१ ॥ असत्स्वपिचसर्वेषुसर्वार्थज्ञानहेतुषु ॥ यद्यथावस्थितंवस्तुतत्तथैवसदाशिवः ॥ ४२ ॥ अयत्नेनैवजानातितस्मात्सर्वज्ञउच्यते ॥ सर्वात्मापरमैरेभिर्गुणैर्नित्यसमन्वयात् ॥ ४३ ॥ स्वस्मात्परात्मविरहात्परमात्माशिवः स्वयम् ॥ नामाष्टकमिदंचैवलब्ध्वाचार्यप्रसादतः ॥ ४४ ॥

॥ ३७ ॥ ३८ ॥ उपायैः प्रकृतेर्कर्मज्ञानरूपैः ॥ लयेति ॥ मुमुक्षूणां कामुकानां च क्रमेण लये मोक्षभोगे चाधिकारानुसारेणेत्यर्थः ॥ ३९ ॥ एवं संसारवैद्यशब्दार्थमुक्त्वासर्वज्ञशब्दार्थमाह ॥ दशेति ॥ दशार्थाः शब्दादयो विषयास्तज्ज्ञानसिद्ध्यर्थमित्यर्थः ॥ इंद्रियेषु ज्ञानेन्द्रियेषु कर्मेन्द्रियेषु च ॥ ४० ॥ अणवोजीवाः मानवानैवेति पाठांतरं ॥ अणवोजैवोमलः ॥ मायाणवमलेति पाठांतरं ॥ ४१ ॥ शिवेतद्वैलक्षण्यमाह ॥ असत्स्विति ॥ ४२ ॥ परमात्मशब्दार्थमाह ॥ सर्वात्मेति ॥ एभिः सर्वज्ञत्वादिभिः ॥ ४३ ॥ ४४ ॥

यथास्वमिति ॥ स्वस्वाधिष्ठानक्रमेणेत्यर्थः ॥ ४५ ॥ गुणितैःआवर्तितैःपंचनामभिरितिसंबध्यते ॥ सोद्घातैःप्राणवायुनाऽपानाभिघातेनाभिमूलात्प्रे-
रितस्यवायोर्विरच्यमानस्यशिरस्यभिहननमुद्घातइत्युच्यते ॥ प्राणेनप्रेर्यमाणेनअपानःपीड्यतेयदि ॥ गत्वाचोर्ध्वनिवर्तेतएतदुद्घातलक्षणमिति वचनात् ॥
तत्सहितैःसोद्घातैःतद्रहितैर्निरुद्घातैः ॥ हृदिति ॥ हृदादिसमन्वितानिबृहत्यादिकळाग्रंथीनित्यन्वयः ॥ ४६ ॥ पुर्यष्टकेति ॥ भूतंद्रियमनोबुद्धिवासनाकर्मवा-
यवः ॥ अविद्याचाष्टकंप्रोक्तंपुर्यष्टमृषिसत्तमैरित्युक्तपुर्यष्टकमाकारोयस्यतं ॥ सुषुम्नयामध्यमनाड्या ॥ तत्स्वरूपमाम्नातंक्षुरिकोपनिषदि ॥ एकोत्तरनाडिशतं

नितृत्यादिकलाग्रंथीन्शिवाद्यैःपंचनामभिः ॥ यथास्वक्रमशःस्मृत्वाशोधयित्वायथागुणम् ॥ ४५ ॥ गुणितैरेवसो-
द्घातैर्निरुद्घातैरथापिवा ॥ हृत्कंठतालुभूमध्यब्रह्मरंध्रसमन्वितान् ॥ ४६ ॥ भित्वापुर्यष्टकाकारंस्वात्मानंचसुषुम्न-
या ॥ द्वादशांतःस्थितस्येंदोर्नीत्वापरिशिवौजसि ॥ ४७ ॥ संहृत्यवानवापश्चाद्यथास्वकारणेलयात् ॥ शाक्ते-
नामृतवर्षेणसंसिक्तायांतनौपुनः ॥ ४८ ॥ अवतार्यस्वमात्मानममृतात्माकृतिंहृदि ॥ द्वादशांतस्थितस्येंदोःप-
रस्ताच्छ्वेतपंकजे ॥ ४९ ॥ अर्धनारीश्वरंदेवंनिर्मलमधुराकृतिं ॥ शुद्धस्फटिकसंकाशंप्रसन्नंशीतलद्युतिं ॥ ५० ॥
ध्यात्वानामाष्टकेनैवभावपुष्पैःसमर्चयेत् ॥ अभ्यर्चनांतितुपुनःप्राणानायम्यमानवः ॥ ५१ ॥ सम्यक्चित्तंसमाधाय
सार्थनामाष्टकंजपेत् ॥ नामौचाष्टाहुतिर्हुत्वापूर्णहुत्वा नमस्ततः ॥ ५२ ॥ अष्टपुष्पप्रदानेनकृत्वाभ्यर्चनमंतिमं ॥
निवेदयेत्स्वमात्मानंचुलकोदकवर्त्मना ॥ ५३ ॥ एवंकृत्वाचिरादेवज्ञानंपाशुपतंशुभम् ॥ लभेततत्प्रतिष्ठांचव्रतंचानुत्त-
मंतथा ॥ ५४ ॥ योगंचपरमंलब्ध्वामुच्यतेनात्रसंशयः ॥ ५५ ॥ इतिश्रीशिवमहापुराणेवायवीयसंहितायांपूर्वभा-
गेऽष्टाविंशतितमोऽध्यायः ॥ २८ ॥

तासांमध्येवरास्मृता ॥ सुषुम्नातुपरेलीनाविरजाब्रह्मरूपिणी ॥ इडातिष्ठतिवामेनपिंगलादक्षिणेनत्विति ॥ द्वादशेति ॥ द्वादशदलस्यहृत्कमलस्यांतर्मध्येस्थि-
तस्येंदोरुपरिशिवौजसिस्वमात्मानंनित्वेतिसंबंधः ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ भावपुष्पैःभक्तिरूपैःपुष्पैः ॥ ५१ ॥ नाभाविति ॥ नामाष्टकेनेत्यर्थः
पूर्णापूर्णाहुतिम् ॥ ॥ नमइति ॥ नमस्कुर्व्यादित्यर्थः ॥ ५२ ॥ चुलकोदकवर्त्मनाहस्तोदकप्रक्षेपमार्गेण ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ इतिश्रीशिवमहापुराणेवायवी-
यसंहिताटीकायांसारबोधिण्यांपूर्वभागेनामाष्टकवर्णनंनानामाष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥

व्रतं पाशुपतं सांगं वायुना समुदीरितम् ॥ भस्ममाहात्म्यसहितमेकोनविंशद्विंशते ॥ १ ॥ १ ॥ अथर्वशिरशि अथर्ववेदोपनिषदि ॥ २ ॥ चित्रा पौर्णमासी
चैत्रमासस्य पौर्णमासी ॥ शिवपरिग्रहः शिवलिंगादियुतः ॥ ३ ॥ व्रतविधिमाह ॥ तत्रेति ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ तदर्धषडब्दं ॥ पुनस्तदर्धच्यब्दम् ॥

ऋषय ऊचुः ॥ भगवन् श्रोतुमिच्छामो व्रतं पाशुपतं परम् ॥ ब्रह्मादयोऽपि यत्कृत्वा सर्वे पाशुपताः स्मृताः ॥ १ ॥ वायुरुवाच ॥
रहस्यं वः प्रवक्ष्यामि सर्वपाशानि कृतं ॥ व्रतं पाशुपतं श्रौतमथर्वशिरसि श्रुतं ॥ २ ॥ कालश्चित्रा पौर्णमासी देशः शिव
परिग्रहः ॥ क्षेत्रारामादिरन्योवाप्रशस्तः शुभलक्षणः ॥ ३ ॥ तत्र पूर्वत्रयोदश्यां सुस्नातः सुकृतान्हिकः ॥ अनुज्ञा
प्यस्वमाचार्यसंपूज्यप्रणिपत्य च ॥ ४ ॥ पूजां वैशेषिकीं कृत्वा शुक्लांबरधरः स्वयम् ॥ शुक्लयज्ञोपवीती च शुक्लमाल्यानु
लेपनः ॥ ५ ॥ दर्भासने समासीनो दर्भमुष्टिं प्रगृह्य च ॥ प्राणायामत्रयं कृत्वा प्राङ्मुखो वाप्युदङ्मुखः ॥ ६ ॥ ध्या
त्वा देवं च देवीं च तद्विज्ञापनवर्त्मना ॥ व्रतमेतत्करोमीति भवेत्संकल्प्य दीक्षितः ॥ ७ ॥ यावच्छरीरपातं वा द्वादशाब्दम
थापि वा ॥ तदर्धवातदर्धवामासद्वादशकं तु वा ॥ ८ ॥ तदर्धवातदर्धवामासमेकमथापि वा ॥ दिनद्वादशकं वाथ दिन
षट्कमथापि वा ॥ ९ ॥ तदर्धदिनमेकं वा व्रतसंकल्पनावधि ॥ अग्निमाधाय विधिवद्विरजा होमकारणात् ॥ १० ॥
हुत्वा ज्येन समिद्धिश्चरुणा च यथाक्रमं ॥ पूर्णाद्याः पुरतोभूयस्तत्त्वानां शुद्धिमुद्दिशन् ॥ ११ ॥ जुहुयान्मूलमंत्रेण तैरेव स
मिदादिभिः ॥ तत्त्वान्येतानि मद्देहे शुद्ध्यन्तामित्यनुस्मरन् ॥ १२ ॥ पंचभूतानि तन्मात्राः पंचकर्माद्रियाणि च ॥ ज्ञान
कर्मविभेदेन पंचपंचविभागशः ॥ १३ ॥ त्वगादिधातवः सप्तपंचप्राणादिवायवः ॥ मनोबुद्धिरहंरूपातिर्गुणाः प्रकृति
पुरुषौ ॥ १४ ॥ रागो विद्या कला चैव नियतिः काल एव च ॥ माया च शुद्धविद्या च महेश्वरसदाशिवौ ॥ १५ ॥ शक्तिश्च
शिवतत्त्वंच तत्त्वानि क्रमशो विदुः ॥ मंत्रैस्तु विरजैर्हुत्वा होतासौ विरजो भवेत् ॥ १६ ॥ अथ गोमयमादाय पिंडीकृत्या
भिमंत्र्य च ॥ न्यस्याग्नौ तच्च संरक्ष्य दिने तस्मिन् हविष्यभुक् ॥ १७ ॥

॥ ८ ॥ ९ ॥ विरजा होमः प्राणापानव्यानोदानेत्यादिकैर्नारायणोक्तैर्मंत्रैः क्रियमाणः ॥ १० ॥ पूर्णाहुत्याद्याः हुत्वेतिसंबंधः ॥ ११ ॥ मूलमंत्रेण पंचाक्षरेण
॥ १२ ॥ तत्त्वान्याह ॥ पंचेति ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ होता होमकर्ता ॥ विरजः निर्दोषः ॥ १६ ॥ १७ ॥

॥ १८ ॥ उपसंहृत्यशमयित्वा ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ विभवइति ॥ ऐश्वर्यैसतीत्यर्थः ॥ अस्यपूर्वं
 प्रभातेतुचतुर्दश्यांकृत्वासर्वपुरोदितम् ॥ दिनेतस्मिन्निराहारःकालशेषं समापयेत् ॥ १८ ॥ प्रातःपर्वणिचाप्येवंकृत्वा
 होमावसानतः ॥ उपसंहृत्यरुद्राग्निगृहीयाद्भस्मयन्ततः ॥ १९ ॥ ततस्तुजटिलोमुंडःशिखैकजटएववा ॥ भूत्वास्नात्वा
 पुनर्वीतलज्जश्चेत्स्याद्दिगंबरः ॥ २० ॥ अन्यःकाषायवसनश्चर्मचीरांबरोथवा ॥ एकांबरोवल्कलीवाभवेहंडीचमेख
 ली ॥ २१ ॥ प्रक्षाल्यचरणौपश्चाद्विराचम्यात्मनस्तनुम् ॥ संकलीकृत्यतद्भस्मविरजानलसंभवम् ॥ २२ ॥ अग्नि
 रित्याग्निर्मंत्रैःपङ्क्तिराथर्वणैःक्रमात् ॥ विमृज्यांगानिमूर्धादिचरणांतंचसंस्पृशेत् ॥ २३ ॥ ततस्तेनक्रमेणैवसमुद्धृत्य
 चभस्मना ॥ सर्वांगोद्धूलनंकुर्यात्प्रणवेनशिवेनवा ॥ २४ ॥ ततस्त्रिपुंड्रं चयेत्रियाधुषसमाव्हयम् ॥ शिवभावंसमा
 गम्यशिवयोगंसमाचरेत् ॥ २५ ॥ कुर्यात्त्रिसंध्यमप्येवमेतत्पाशुपतंत्रतम् ॥ पूजनीयोमहादेवोलिंगमूर्तिःसनातनः
 ॥ २६ ॥ पद्ममष्टदलहैमंनवरत्नैरलंकृतम् ॥ कर्णिकाकेसरोपेतमासनंपरिकल्पयेत् ॥ २७ ॥ विभवेतदभावेतुरक्तं
 सितमथापिवा ॥ पद्मंतस्याप्यभावेतुकेवलंभावनामयं ॥ २८ ॥ तत्पद्मकर्णिकामध्येकृत्वालिंगंकनीयसं ॥ स्फाटि
 कंपीठिकोपेतंपूजयेद्विततःक्रमात् ॥ २९ ॥ प्रतिष्ठाप्यविधानेनतल्लिंगंकृतशोधनम् ॥ परिकल्प्यासनंमूर्तिपंचवक्त्र
 प्रकारतः ॥ ३० ॥ पंचगव्यादिभिःपुण्यैर्यथाविभवविस्तरैः ॥ स्नापयेत्कलशैःपूर्णैःसहस्रादिपुसंभवैः ॥ ३१ ॥ गं
 धद्रव्यैःसकपूरैश्चंदनाद्यैःसकुंकुमैः ॥ सवेदिकंसमालिप्यलिंगंभूषणभूषितम् ॥ ३२ ॥ बिल्वपत्रैश्चपद्मैश्चरक्तश्वे
 तैस्तथोत्पलैः ॥ नीलोत्पलैस्तथान्यैश्चपुष्पैस्तैस्तैःसुगंधिभिः ॥ ३३ ॥ पुण्यैश्चशतपत्रैश्चचित्रैर्दूर्वाक्षतादिभिः ॥
 समभ्यर्च्ययथालाभंमहापूजाविधानतः ॥ ३४ ॥ धूपदीपंतथाचार्घ्यनैवेद्यंचसमादिशेत् ॥ निवेदयित्वाविभवेकल्या
 णंचसमाचरेत् ॥ ३५ ॥ इष्टानिचविशिष्टानिन्यायेनोपाजितानिच ॥ सर्वद्रव्याणिदेयानित्रतेतस्मिन्विशेषतः ॥
 ॥ ३६ ॥ श्रीपत्रोत्पलपद्मानांसंख्यासाहस्रकीमता ॥ प्रत्येकमपरासंख्याशतमष्टोत्तरंद्विजाः ॥ ३७ ॥

णान्वयः ॥ २८ ॥ २९ सहस्रादिषुपुनराख्यस्थलविशेषेषु ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥

॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ सद्येसद्योजाताख्ये ॥ ४१ ॥ मुखेवामदेवाख्ये ॥ ४२ ॥ सौगंधिकंकल्हारमयं ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ आवरणपूजामाह
॥ प्रथमेति ॥ ४६ ॥ भवाद्यावक्ष्यते ॥ ४७ ॥ दशदिक्पतयः इंद्रादयः ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ सव्यंजनंशाकादियुतम् ॥ ५३ ॥ ५४ ॥

तत्रापिचविशेषेणनत्यजेद्विल्वपत्रकं ॥ हैममेकंपरंप्राहुः पद्मपद्मसहस्रकात् ॥ ३८ ॥ नीलोत्पलादिष्वप्येतत्समानं
विल्वपत्रकैः ॥ पुष्पांतराण्यनियमाद्यथालाभंनिवेदयेत् ॥ ३९ ॥ अष्टांगमर्घ्यमुत्कृष्टंधूपालेपौविशेषतः ॥ कृष्णागुरु
मघोराख्येवक्रैसद्येमनःशिलां ॥ ४० ॥ चंदनंवामदेवाख्येहरितालंचपौरुषे ॥ ईशानेभसितंकेचिदालेपनमितीदृशं ॥
॥ ४१ ॥ नधूपइतिमन्यंतेधूपांतरविधानतः ॥ सितागुरुमघोराख्येमुखेकृष्णागुरुंपुनः ॥ ४२ ॥ पौरुषेगुग्गुलुंसद्येसौ
म्येसौगंधिकंमुखे ॥ ईशानेपिउशीरादिदद्याद्धूपंविशेषतः ॥ ४३ ॥ शर्करामधुकर्पूरकपिलाघृतसंयुतम् ॥ चंदनागु
रुकाष्ठाद्यंसामान्यंसंप्रचक्षते ॥ ४४ ॥ कर्पूरवर्तिराज्याढ्यादेयादीपावलीततः ॥ अर्घ्यमाचमनंदेयंप्रतिवक्रमतःप
रम् ॥ ४५ ॥ प्रथमावरणेपूज्यौक्रमाद्विरंबपण्मुखौ ॥ ब्रह्मांगानिततश्चैवंप्रथमावरणेऽर्चिते ॥ ४६ ॥ द्वितीयावरणे
पूज्याविघ्नेशाश्चक्रवर्तिनः ॥ तृतीयावरणेपूज्याभवाद्याश्चाष्टमूर्तयः ॥ ४७ ॥ महादेवादयस्तत्रतथैकादशमूर्तयः ॥
चतुर्थावरणेपूज्याः सर्वएवगणेश्वराः ॥ ४८ ॥ बहिरेवतुपद्मस्यपंचमावरणेक्रमात् ॥ दशदिक्पतयः पूज्याः सास्त्राः
सानुचरास्तथा ॥ ४९ ॥ ब्रह्मणोमानसाः पुत्राः सर्वेपिज्योतिषांगणाः ॥ सर्वेदेवाश्चदेव्यश्चसर्वाः सर्वेपिखेचराः ॥
॥ ५० ॥ पातालवासिनश्चान्येसर्वेमुनिगणा अपि ॥ योगिनोमुख्यतः सर्वेपंचमेमातरस्तथा ॥ ५१ ॥ क्षेत्रपालश्चसग
णः सर्वचैतच्चराचरम् ॥ अथावरणपूजांतिसंपूज्यपरमेश्वरम् ॥ ५२ ॥ साज्यंसव्यंजनंत्वेदं हविर्भक्त्यानिवेदयेत् ॥
मुखवासादिकंदत्वातांबूलंसोपदंशकम् ॥ ५३ ॥ अलंकृत्यचभूयोपिनानापुष्पविभूषणैः ॥ नीराजनांतेविस्तीर्णं
पूजाशेषंसमापयेत् ॥ ५४ ॥ चंद्रसंकाशहारंचशयनीयेसमर्पयेत् ॥ आढ्यंनृपोचितंत्वेदंतत्सर्वमनुरूपतः ॥ ५५ ॥
कृत्वाचकारयित्वाचहुत्वाचप्रतिपूजनम् ॥ स्तोत्रंव्यपोहनंजप्त्वाविद्यांपंचाक्षरींजपेत् ॥ ५६ ॥

शयनीयेशयनस्थाने ॥ तत्सर्वशय्यादिकं ॥ ५५ ॥ कारयित्वाऋत्विग्द्वारेतिशेषः ॥ व्यपोहनंप्रार्थनाम् ॥ ५६ ॥

आत्मानं परमात्मानं ॥ ५७ ॥ उद्वास्य विसृज्य ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ भक्तान् शिवभक्तान् ॥ ६१ ॥ एकाशनः एकभक्तः ॥ युक्ताशनो नियताशनः
प्रदक्षिणां प्रणामं च कृत्वात्मानं समर्चयेत् ॥ ततः पुरस्ताद् देवस्य गुरुविद्ये च पूजयेत् ॥ ५७ ॥ दत्त्वा धर्ममष्टौ पुष्पाणि देवमुद्रा
स्य लिंगतः ॥ अग्नेश्चाग्निं सुसंरक्ष्य उद्वास्य च तमप्युत ॥ ५८ ॥ प्रत्यहं जन इत्येवं कुर्यात्सर्वं पुरोदितम् ॥ ततस्तत्सां
बुजं लिंगं सर्वोपकरणान्वितम् ॥ ५९ ॥ समर्पयेत्स्वगुरवे स्थापयेद्वा शिवालये ॥ संपुज्य च गुरुनन्यान् व्रतिनश्च विशेष
तः ॥ ६० ॥ भक्तान् द्विजांश्च शक्तश्चेद्दीनानां थांश्च तोषयेत् ॥ स्वयंचानशनप्रायः फलमूलाशनोऽथवा ॥ ६१ ॥
पयोव्रती वा भिक्षाशी भवेदेकाशनस्तथा ॥ नक्तं युक्ताशनो नित्यं भूषय्या निरतः शुचिः ॥ ६२ ॥ भस्मशायी तृणेशायी
चीराजिनशयोथवा ॥ ब्रह्मचर्यरतो नित्यं व्रतमेतत्समाचरेत् ॥ ६३ ॥ अर्कवारे तथा द्वायां पंचदश्यां च पक्षयोः ॥ अष्टम्यां
च चतुर्दश्यां शक्तस्तूपवसेदपि ॥ ६४ ॥ पाषंडपतितो दक्ष्या सूतिकां त्यज पूर्वकान् ॥ वर्जयेत्सर्वयत्नेन मनसा कर्मणा गिरा
॥ ६५ ॥ क्षमादानदयासत्याहिंसाशीलः सदा भवेत् ॥ संतुष्टश्च प्रशांतश्च तपोध्यानरतः सदा ॥ ६६ ॥ कुर्यात्त्रिषवणस्नानं
भस्मस्नानमथापि वा ॥ पूजां वैशेषिकीं चैव मनसा कर्मणा गिरा ॥ ६७ ॥ बहुना त्रकिमुक्तेन नाचरेदशिवं व्रती ॥ प्र
मादान्तु तथा चारे निरूप्य गुरुलाघवम् ॥ ६८ ॥ उचितां निष्कृतिं कुर्यात्पूजाहोमजपादिभिः ॥ आसमाप्ते व्रतस्यैव मा
चरेन्न प्रमादतः ॥ ६९ ॥ गोदानं च वृषोत्सर्गं कुर्यात्पूजां जपं सदा ॥ सामान्यमेतत्कथितं व्रतस्यास्य समासतः ॥ ७० ॥
प्रतिमासं विशेषं च प्रवक्ष्यामि यथाक्रमम् ॥ वैशाखे वज्रलिंगं तु ज्येष्ठे मारकतं शुभम् ॥ ७१ ॥ आषाढे मौक्तिकं विद्याच्छा
वणे नीलनिर्मितम् ॥ मासे भाद्रपदे चैव पद्मरागमयं परम् ॥ ७२ ॥ आश्वयुज्यां च विधिवद्दोमेदकमयं शुभम् ॥
कार्तिक्यां वैद्रुमं लिंगं वैदूर्यं मार्गशीर्षके ॥ ७३ ॥ पुष्परागमयं पौषे माघे द्युमणिजंतथा ॥ फाल्गुन्यां चंद्रकांतोत्थं चैत्रे
तद्व्यत्ययोऽथवा ॥ ७३ ॥ सर्वमासे पुरत्नानां लभेहैवमेव वा ॥ हैमाभावे राजतं वा ताम्रं शैलजमेव वा ॥ ७५ ॥

॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ त्रिषवणस्नानं त्रिकास्नानं ॥ ६६ ॥ अशिवंकल्याणं ॥ निरूप्य विचार्य ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ वज्रलिंगं ही
रकमयलिंगं ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ द्युमणिजं सूर्यकांतमयं ॥ ७४ ॥ शैलं शिलामयं क्षणिकं वक्ष्यते ॥ ७५ ॥

॥ ७६ ॥ ७७ ॥ दैशिकेन आचार्येण ॥ ७८ ॥ मूलं मूलमंत्रम् ॥ ७९ ॥ व्रतोत्सर्गविधिमाह ॥ समुत्सृजामीति ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ अत्याश्रमी
मृन्मयं वायथालाभं क्षणिकं चान्यदेव वा ॥ सर्वगंधमयं वाथलिंगं कुर्याद्यथा रुचि ॥ ७६ ॥ व्रतावसानसमये समाचरि
तनैत्यकः ॥ कृत्वा वैशेषिकीं पूजां हुत्वा चैव यथापुरा ॥ ७७ ॥ संपूज्य च सदाचार्यं व्रतिनश्च विशेषतः ॥ दैशिकेनाभ्यनु
ज्ञातः प्राङ्मुखो वाप्युदङ्मुखः ॥ ७८ ॥ दर्भासनो दर्भापाणिः प्राणापानौ नियम्य च ॥ जपित्वा शक्तितो मूलं ध्यात्वा सां
बत्रियं बकम् ॥ ७९ ॥ अनुज्ञाप्य यथापूर्वं नमस्कृत्य कृतांजलिः ॥ समुत्सृजामि भगवन् व्रतमेतत्त्वदाज्ञया ॥ ८० ॥
इत्युक्त्वा लिंगमूलं तु दर्भानुत्तरतस्त्यजेत् ॥ ततो दंडजटाचीरमेखलाद्यपि चोत्सृजेत् ॥ ८१ ॥ पुनराचम्य विधिवत्पंचा
क्षरमुदीरयेत् ॥ यः कृत्वा त्यंति कीं दीक्षामादेहांतमनाकुलः ॥ ८२ ॥ व्रतमेतत्प्रकुर्वीत स तु वै नैष्ठिकः स्मृतः ॥ सोत्याश्र
मी च विज्ञेयो महापाशुपतस्तथा ॥ ८३ ॥ स एव तपतां श्रेष्ठः स एव च महाव्रती ॥ न तेन सदृशः कश्चित्कृतकृत्यो मुमुक्षुषु
॥ ८४ ॥ यतिर्योनैष्ठिको जातस्तमाहुर्नैष्ठिकोत्तमम् ॥ योनश्चन्द्रादशाहं वा व्रतमेतत्समाचरेत् ॥ ८५ ॥ सोपि नैष्ठि
कतुल्यः स्यात्तत्र व्रतसमन्वयात् ॥ घृताक्तो यश्चरेद्व्रतं तत्र व्रतपरायणः ॥ ८६ ॥ द्वित्रैकदिवसं वापि स च कश्चन नैष्ठि
कः ॥ कृत्यमित्येव निष्कामो यश्चरेद्व्रतमुत्तमम् ॥ ८७ ॥ शिवापि तात्मा सततं तेन सदृशः कश्चित् ॥ भस्मच्छन्नो द्वि
जो विद्वान् महापातकसंभवैः ॥ ८८ ॥ पापैर्विमुच्यते सद्यो मुच्यते नात्र संशयः ॥ रुद्राग्नेर्यत्परं वीर्यं तद्भस्म परिकीर्ति
तम् ॥ ८९ ॥ तस्मात्सर्वेषु कालेषु वीर्यवान् भस्मसंयुतः ॥ भस्मनिष्ठस्य दत्तं ते दोषा भस्माग्निसंगमात् ॥ ९० ॥ भस्म
स्नानविशुद्धात्मा भस्मनिष्ठ इति स्मृतः ॥ भस्मना दिग्धसर्वांगो भस्मदीप्तः त्रिपुंड्रकः ॥ ९१ ॥ भस्मशायी च पुरुषो भस्म
कल्मषभक्षणात् ॥ भूतिर्भूतिकरी पुंसां रक्षारक्षा करी परम् ॥ ९२ ॥ किमन्यदिह वक्तव्यं भस्ममाहात्म्यकारणम् ॥
व्रती च भस्मना स्नातः स्वयं देवो महेश्वरः ॥ ९३ ॥

सर्वाश्रमिषु श्रेष्ठः ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ घृताक्तः घृतलिप्तांगः ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ भस्ममाहात्म्यमाह ॥ द्विज इति ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ दिग्धसर्वांगः
लित्तसर्वावयवः ॥ भस्मेति ॥ भस्मकल्मषेति ॥ भस्मना पापनाशनाद्भस्मनि भवतीत्यर्थः ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥

धौम्याग्रजस्यउपमन्योः ॥ १४ ॥ धनवदिति ॥ गोप्यत्वेनेतिभावः ॥ १५ ॥ इतिश्रीशैवमहापुराणेवायवीयसंहिताटीकायांसारबोधिण्यांपूर्वभागेशिवपू
जाविधानंनानैकोनत्रिंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ऑनमःशिवाय ॥ कुमारेणतपस्तप्तक्षीरार्थमुपमन्युना ॥ प्राप्तःक्षीराब्धिरित्येतत्रिंशोऽध्यायेनिरूप्यते ॥ १ ॥

परमास्त्रंचशैवानांभस्मैतत्पारमेश्वरम् ॥ धौम्याग्रजस्यतपसिह्यापदोयन्निवारिताः ॥ १४ ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेनकृ
त्वापाशुपतंत्रतम् ॥ धनवद्भस्मसंगृह्यभस्मस्नानरतोभवेत् ॥ १५ ॥ इतिश्रीशिवमहापुराणेवायवीयसंहितायांपूर्व
भागेपूजाविधिनिरूपणंनानैकोनत्रिंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ॥ छ ॥ ॥ ऋषय ऊचुः ॥
धौम्याग्रजेनशिशुनाक्षीरार्थंहितपःकृतम् ॥ यस्मात्क्षीरार्णवोदत्तस्तस्मैदेवेनशूलिना ॥ १ ॥ सकथंशिशुको
लेभेशिवशास्त्रप्रवक्ताम् ॥ कथंवाशिवसद्भावज्ञात्वातपसिनिष्ठितः ॥ २ ॥ कथंचलब्धंविज्ञानंतपश्चरणपर्वणि
॥ रुद्राग्नेर्यत्परंवीर्यंलेभेभस्मस्वरक्षकम् ॥ ३ ॥ वायुरुवाच ॥ नह्येषशिशुकःकश्चित्प्राकृतःकृतवांस्तपः ॥ मुनिव
र्यस्यतनयोव्याघ्रपादस्यधीमतः ॥ ४ ॥ जन्मांतरेणसंसिद्धःकेनापिखलुहेतुना ॥ स्वपदप्रच्युतोदिष्ट्याप्राप्तोमुनिकु
मारताम् ॥ ५ ॥ महादेवप्रसादस्यभाग्यायत्तस्यभाविनः ॥ दुग्धाभिलाषप्रभवंद्वारतामगमत्तपः ॥ ६ ॥ अतएवग
णेशत्वंकुमारत्वंचशाश्वतम् ॥ सहदुग्धाब्धिनातस्मैप्रददौशंकरःस्वयम् ॥ ७ ॥ तस्माज्ज्ञानागमोऽप्यस्यप्रसादादेव
शांकरात् ॥ कौमारंहिपरंसाक्षाज्ज्ञानंशक्तिमयंविदुः ॥ ८ ॥ शिवशास्त्रप्रवक्त्रूपितस्यहितकृतं ॥ कुमारमुख
तोलब्धज्ञानाब्धेरिवनंदिनः ॥ ९ ॥ दृष्टंतुकारणंत्वस्यशिवज्ञानसमन्वये ॥ स्वमातृवचनंसाक्षाच्छोकजंक्षीरकारणा
त् ॥ १० ॥ साऽवदत्किलशोचंतीसहसादुःसहंवचः ॥ कदुग्धंसाधुनोवत्सकवयंवनवासिनः ॥ ११ ॥ कृप्यभावेन
दारिद्र्यान्मयातेभाग्यहीनया ॥ मिथ्यादुग्धमिदं दत्तं पिष्टमालोड्यवारिणा ॥ १२ ॥ त्वंमातुलगृहेस्वलपंपीत्वादु
ग्धंपयःशृतम् ॥ ज्ञातास्वादस्त्वपर्याप्तस्तज्जातीयमनुस्मरन् ॥ १३ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ १ ॥ २ ॥ तपश्चरणपर्वणितपश्चर्याकालेलेभेकथमित्यनुवर्तते ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ दुग्धेति ॥ दुग्धाभिलाषात्प्रभवोयस्यतत्तपोमहादेवप्रसादस्यद्वारता
मगमत्अस्येतिशेषः ॥ ६ ॥ ७ ॥ शक्तिमयमिति ॥ ग्रहणधारणसामर्थ्यस्यतत्राधिकादितिभावः ॥ ८ ॥ तत्कृतंकौमारज्ञानकृतं ॥ कुमारमुखतःस्कं
दात् ॥ ९ ॥ १० ॥ मातृवचनमाह ॥ कदुग्धमिति ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ १४ ॥ १५ ॥ पयइति ॥ लब्धमिति शेषः ॥ १६ ॥ अनुत्तपन्पश्चात्तापंकुर्वन् ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ तस्मिन्नेवशि
 दत्तंनपयइत्युक्त्वारुदन्दुःखाकरोषिमाम् ॥ प्रसादेनविनाशंभोःपयस्तवनविद्यते ॥ १४ ॥ पादपंकजयोस्तस्यसां
 बस्यसगणस्यच ॥ भक्त्यासमर्पितंयत्तत्कारणं सर्वसंपदाम् ॥ १५ ॥ धनाद्युद्दिश्यनाऽस्माभिरितः प्रागर्चितः शिवः ॥
 अतोदरिद्राः संजातावयंतस्मान्नतत्पयः ॥ १६ ॥ इतिमातृवचः श्रुत्वातथ्यंशोकादिसूचकम् ॥ बालोप्यनुत्तपन्नंतः
 प्रगल्भमिदमब्रवीत् ॥ १७ ॥ उपमन्युरुवाच ॥ शोकेनालमितोमातः सांबोयद्यस्तिशंकरः ॥ तत्प्रसादेनदुग्धाब्धि
 साधयिष्यामिशाश्वतं ॥ १८ ॥ मातोवाच ॥ यद्यस्तीतिनवक्तव्यं पुत्रसंदिग्धकंवचः ॥ सर्वस्मादधिकोऽस्त्येवशिवः
 परमकारणम् ॥ १९ ॥ तत्कृतं हि जगत्सर्वं ब्रह्माद्यास्तस्य किंकराः ॥ तत्प्रसादकृतैश्वर्यादासास्तस्य वयं प्रभोः ॥ २० ॥
 अन्यान् देवान्परित्यज्य कामये मनसा गिरा ॥ तमेव सांबं सगणं भजे भावपुरःसरम् ॥ २१ ॥ तस्य देवाधिदेवस्य शि
 वस्य शिवदायिनः ॥ साक्षान्नमः शिवायेति मंत्रोऽयं वाचकः स्मृतः ॥ २२ ॥ सप्तकोटिमहामंत्राः सर्वे सप्रणवाः परे ॥
 तस्मिन्नेव विलीयंते पुनस्तस्माद्विनिर्गताः ॥ २३ ॥ सुप्रसादाश्च ते मंत्राः स्वाधिकारव्यपेक्षया ॥ सर्वाधिकारस्त्वेकोयं
 मंत्र एवेश्वराज्ञया ॥ २४ ॥ यथानि कृष्टानु कृष्टान् सर्वानप्यात्मनः शिवः ॥ क्षमते रक्षितुं तद्वन्मंत्रोऽयमपि सर्वदा ॥
 ॥ २५ ॥ प्रबलश्च तथाचाऽयं मंत्रो मंत्रांतरादपि ॥ सर्वरक्षाक्षमो ह्येष नापरः कश्चिदिष्यते ॥ २६ ॥ तस्मान्मंत्रांतरं
 त्यक्त्वा पंचाक्षरपरो भव ॥ तस्मिन् जिह्वांतरगतेन किंचिद्दुर्लभं मतम् ॥ २७ ॥ अघोरास्त्रं च शैवानां रक्षाहेतुरनुत्तमम्
 ॥ तच्च तत्प्रभवं त्वातत्परो भवनान्यथा ॥ २८ ॥ भस्मेदंतु मया लब्धं पितुरेव तवोत्तमम् ॥ विरजानलसंसिद्धं महाव्या
 पन्निवारणम् ॥ २९ ॥ मंत्रं च ते मया दत्तं गृहाण मदनुज्ञया ॥ अनेनैवाशु जप्तेन रक्षातव भविष्यति ॥ ३० ॥ एवं मात्रा
 समादिश्य शिवं ते स्त्वित्युदीर्य च ॥ विसृष्टस्तद्वचोमूर्ध्नि कुर्वन्नेव स दामुनिः ॥ ३१ ॥ ॥ ॥

वएव ॥ २३ ॥ स्वाधिकारव्यपेक्षया स्वाधिकारस्य विशिष्टोपेक्षया संतीत्यर्थः ॥ अयं पंचाक्षरः ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ तस्मिन् पंचाक्षरमंत्रे ॥ २७ ॥
 तत्प्रभवं पंचाक्षरप्रभवम् ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ॥ ॥ ॥

प्रचक्रमइति ॥ मुनिरितिसंबध्यते ॥ ३२ ॥ तयामात्रा ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ सःहरिः ॥ ४१ ॥ ४२ ॥

तांप्रणम्यैवमुक्ताचतपःकर्तुंप्रचक्रमे ॥ तमाहचतदामाताशुभंकुर्वंतुतेसुराः ॥ ३२ ॥ अनुज्ञातस्तत्रतयातपस्तेपेसु
दुश्चरम् ॥ हिमवत्पर्वतंप्राप्यवायुभक्षःसमाहितः ॥ ३३ ॥ अष्टेष्टकाभिःप्रासादंकृत्वालिङ्गंचमृन्मयम् ॥ तत्रावा
त्यमहादेवंसांबंसगणमव्ययम् ॥ ३४ ॥ भक्त्यापंचाक्षरेणैवपत्रैःपुष्पैर्वनोद्भवैः ॥ समभ्यर्च्यपरंकालंचचारपरमं
तपः ॥ ३५ ॥ तथातपश्चरंतंतंबालमेकाकिनंकृशम् ॥ पुरामरीचिनाशप्ताःकेचिन्मुनिपिशाचकाः ॥ ३६ ॥ संपी
ड्यराक्षसैर्भावैस्तपसोविघ्नमाचरन् ॥ सचतैःपीड्यमानोपितपःकुर्वन्कथंचन ॥ ३७ ॥ सदानमःशिवायेतिक्रोश
तिस्मार्तनादवत् ॥ तन्नादश्रवणादेवतपसोविघ्नकारिणः ॥ ३८ ॥ तत्तद्भावंसमुत्सृज्यमुनयस्तमुपाचरन् ॥ तपसा
तस्यविप्रस्यप्रदीपितमभूजगत् ॥ ३९ ॥ प्रणम्यादुश्चतत्सर्वहरयेदेवसत्तमाः ॥ श्रुत्वातेषांतदावाक्यंभगवान्पुरु
षोत्तमः ॥ ४० ॥ किमिदंलितिसंचित्यज्ञात्वातत्कारणंचसः ॥ जगाममंदरंतूर्णमहेश्वरदिदृक्षया ॥ ४१ ॥ दृष्ट्वादेवं
प्रणम्यैवंप्रोवाचचकृतांजलिः ॥ भगवन्ब्राह्मणःकश्चिदुपमन्युरितिश्रुतः ॥ ४२ ॥ क्षीरार्थमदहत्सर्वतपसातंनि
वारय ॥ ४३ ॥ एतस्मिन्नंतरेदेवःपिनाकीपरमेश्वरः ॥ शक्रस्यरूपमास्थायगंतुंचक्रमतिंतदा ॥ ४४ ॥ अथजगाममुने
स्तुतपोवनंगजवरेणसितेनतदाशिवः ॥ सहसुरासुरसिद्धमहोरगैरमरराजतनुंस्वयमास्थितः ॥ ४५ ॥ रराजभग
वान्सोमःशक्ररूपीतदाशिवः ॥ तेनातपत्रेणयथाचंद्रबिंबेनमंदरः ॥ ४६ ॥ आस्थायैवंहिशक्रस्यस्वरूपंपरमेश्व
रः ॥ जगामानुग्रहंकर्तुमुपमन्योस्तमाश्रमम् ॥ ४७ ॥ तंदृष्ट्वापरमेशानंशक्ररूपधरंशिवम् ॥ प्रणम्यशिरसाप्राह
मुनिर्मुनिवरःस्वयम् ॥ ४८ ॥ उपमन्युरुवाच ॥ पावितश्चाश्रमःसोयंममदेवेश्वरस्वयम् ॥ प्राप्तःशक्रोजगन्नाथो
भगवान्भानुसप्रभः ॥ ४९ ॥ एवमुक्तास्थितंप्रेक्ष्यकृतांजलिपुटंद्विजम् ॥ प्राहगंभीरयावाचाशक्ररूपधरोहरः ॥ ५० ॥

सर्वजगत् ॥ ४३ ॥ गजवरेणप्रेरावतेन ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ मुनिनायदुक्तंतदाह ॥ पावितइति ॥ ४९ ॥ ५० ॥

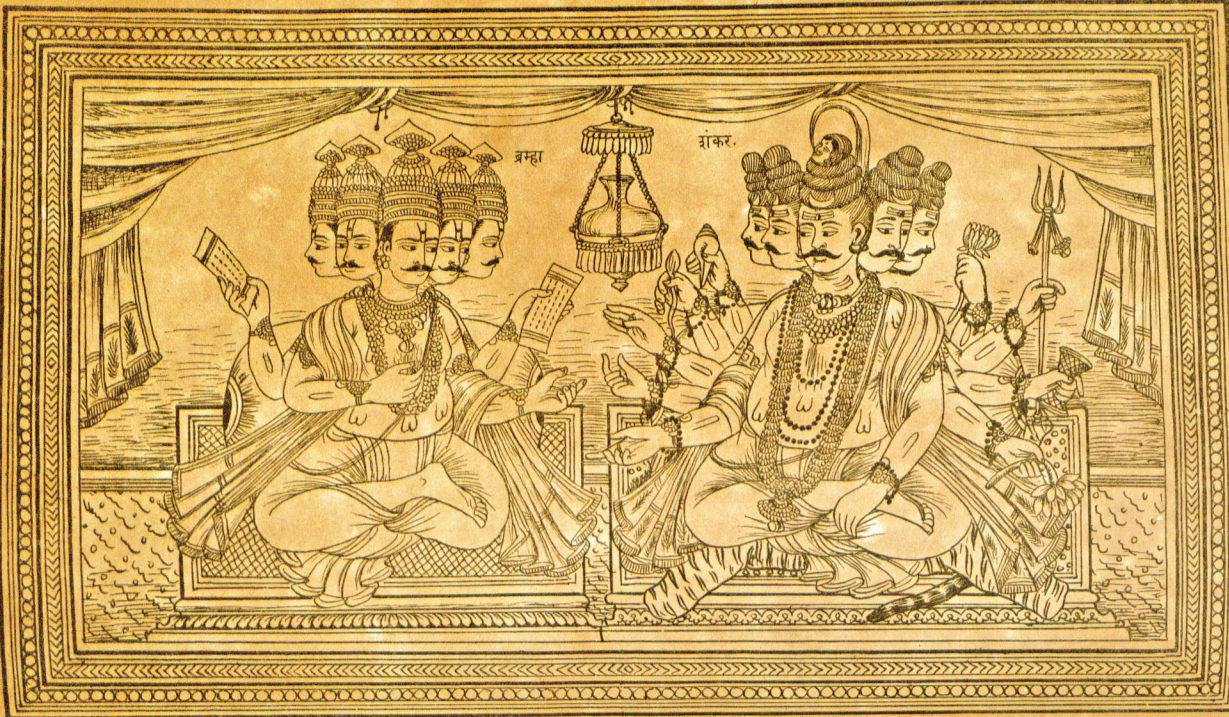
॥ ५१ ॥ ५२ ॥ स्वगुणाभासैःकल्पितैःस्वगुणैः ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ तस्माच्छिवात् ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ नंदीआनंदयुक्तः ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ आहतःव्याप्तः ॥ ६० ॥

तुष्टोऽस्मितेवरंब्रूहितपसानेनसुव्रत ॥ ददामिचेप्सितान्सर्वान्धौम्याग्रजमहामुने ॥ ५१ ॥ एवमुक्तस्तदातेनशक्रे
णमुनिसत्तमः ॥ वरयामिशिवेभक्तिमित्युक्तातपतेपुनः ॥ ५२ ॥ तस्यतीव्रंतपोज्ञात्वाशक्ररूपधरोहरः ॥ आगत्यस्व
गुणाभासैःस्वमात्मानमनिंदत ॥ ५३ ॥ मुनिस्तुतमविज्ञायशक्ररूपधरंहरम् ॥ शिवनिंदाश्रुतेत्येवमर्तुंव्यवसितः
स्वयम् ॥ ५४ ॥ क्षीरेवांछामपित्यक्तानिहंतुंशक्रमुद्यतः ॥ भस्मादायतदाघोरमघोरास्त्राभिमंत्रितम् ॥ ५५ ॥ वि
सृज्यशक्रमुद्दिश्यस्वदेहंदग्धुमुद्यतः ॥ आग्नेर्याधारणांविभ्रदुपमन्युरवस्थितः ॥ ५६ ॥ तांतस्यधारणांदेवोनिरीक्ष्या
वारयत्स्वयम् ॥ तद्विसृष्टमघोरास्त्रंनंदीश्वरनियोगतः ॥ ५७ ॥ जगृहेमध्यतःक्षिप्रंनंदीशंकरवल्लभः ॥ ददृशेथम
हादेवोदेव्यासार्धवृषोपरि ॥ ५८ ॥ गणेश्वरैस्त्रिशूलाद्यैर्दिव्यास्त्रैरपिसंवृतः ॥ देवदुंदुभयोनेदुःपुष्पवृष्टिःपपातच
॥ ५९ ॥ ब्रह्मेन्द्रविष्णुप्रमुखैर्देवैश्छन्नादिशोदश ॥ अथोपमन्युरानंदसमुद्रोर्मिभिराहतः ॥ ६० ॥ पपातदंडवद्रूमौभक्ति
निघ्नेनचेतसा ॥ एहोहीतितमाहूयशिवःशीतांशुभूषणः ॥ ६१ ॥ मूर्ध्न्याघ्रायसुतस्तेयमितिदेव्यैन्यवेदयत् ॥ देवी
चगुहवत्प्रीत्यामूर्ध्नितस्यकरांबुजम् ॥ ६२ ॥ विन्यस्यप्रददौतस्मैकुमारपदमव्ययम् ॥ क्षीराब्धिरथसाकारःक्षीरं
स्वादुकरेदधत् ॥ ६३ ॥ उपस्थायददौतस्मैपिंडीभूतमनश्वरम् ॥ समृद्धिंधनदस्तद्वददावाप्रलयस्थिताम् ॥ ६४ ॥
ततःसमृद्धमभवद्वनैर्धान्यैस्तपोवनम् ॥ व्रतंपाशुपतंज्ञानंव्रतयोगंचतत्ततः ॥ ६५ ॥ दत्त्वातस्मैप्रवक्तृत्वंपादुकेच
चिरंपरम् ॥ सर्वज्ञत्वपदंदत्त्वादेवश्चांतरधीयत ॥ ६६ ॥ इतिश्रीशिवमहापुराणेवायवीयसंहितायांपूर्वभागेत्रिंशो
ऽध्यायः ॥ ३० ॥ ॥ वायुसंहितायाःपूर्वभागःसमाप्तिमगमत् ॥ ॥ ७१ ॥

तंमुनिं ॥ ६१ ॥ देव्यैपार्वत्यै ॥ ६२ ॥ कुमारपदंकुमारस्यस्कंदस्येवपदंस्थानम् ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ तस्मैउपमन्यवे ॥ देवःशिवः ॥ ६६ ॥ इतिश्री
शैवमहापुराणेवायवीयसंहिताटीकायांसारधोधिण्यांपूर्वभागेउपमन्युतपोवर्णनंनामत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३० ॥ ॥ शुभंभवतु ॥ पूर्वभागःसमाप्तः ॥

॥ अथ वायुसंहितायामुत्तरभागःप्रारभ्यते ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीसांबसदाशिवायनमः ॥ वायुसंहितायाउत्तरभागस्यारंभः ॥ ओंनमःशिवाय ॥ श्रीशंकरायामितवैभवायपिनाकहस्तायजगन्निघ्ने ॥ विधायिनेभक्तसुमंगलानामाव्याधिनीनांपतयेनमस्ते ॥ १ ॥ सूतःप्रयागेसंपृष्टःशिवमाहात्म्यमब्रवीत् ॥ वायुर्यच्छ्रेतकल्पेतदाद्यध्यायेनिरूप्यते ॥ १ ॥ निर्विघ्नपरिसमाप्त्यर्थंभगवान्वेदव्यासोमंगलमाचरति ॥ नमइति ॥ शिवायमंगलप्रदायविशुद्धित्वरूपायेतिवाप्रधानपुरुषेशायप्रधानंप्रकृतिःपुरुषोनारायणस्तयो

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीसांबसदाशिवायनमः ॥ अथवायुसंहितायाउत्तरभागस्यारंभः ॥ नमःशिवायसोमायसग
णायससूनवे ॥ प्रधानपुरुषेशायसर्गस्थित्यंतहेतवे ॥ १ ॥ शक्तिरप्रतिघायस्यऐश्वर्यंचापिसर्वगं ॥ स्वामित्वंचविभु
त्वंचस्वभावंसंप्रक्षते ॥ २ ॥ तमजंविश्वकर्माणंशाश्वतंशिवमद्वयम् ॥ महादेवंमहात्मानंब्रजामिशरणंशिवं ॥ ३ ॥
धर्मक्षेत्रेमहार्तीर्थेगंगाकालिंदिसंगमे ॥ प्रयागेनैमिषारण्येब्रह्मलोकस्यवर्त्मनि ॥ ४ ॥ मुनयःसंशितात्मानःसत्यव्र
तपरायणाः ॥ महौजसोमहाभागामहासत्रंवितेनिरे ॥ ५ ॥ तत्रसत्रंसमाकर्ण्यतेषामक्लिष्टकर्मणाम् ॥ साक्षात्सत्य
वतीसूनोर्वेदव्यासस्यधीमतः ॥ ६ ॥ शिष्योमहात्मा मेधावीत्रिपुलोकेषुविश्रुतः ॥ पंचावयवयुक्तस्यवाक्यस्यगुणदो
षवित् ॥ ७ ॥ उत्तरोत्तरवक्ताचब्रुवतोपिबृहस्पतेः ॥ मधुरश्रवणानांचमनोज्ञपदपर्वणाम् ॥ ८ ॥ कथानानिपुणोव
क्ताकालविन्नयवित्कविः ॥ आजगामसतंदेशंसूतःपौराणिकोत्तमः ॥ ९ ॥ तंदृष्ट्वासूतमायातंमुनयोद्वेष्टमानसाः ॥
तस्मैसामचपूजांचयथावत्प्रत्यपादयन् ॥ १० ॥ प्रतिगृह्यसतांपूजांमुनिभिःप्रतिपादिताम् ॥ उद्दिष्टमासनंभेजेनि
युक्तोयुक्तमात्मनः ॥ ११ ॥ ततस्तत्संगमादेवमुनीनांभावितात्मनाम् ॥ सोत्कंठमभवच्चित्तंश्रोतुंपौराणिकीःकथाः ॥
१२ ॥ तदातमनुकूलाभिर्वाग्भिःपूज्यमहर्षयः ॥ अतीवाभिमुखंकृत्वावचनंचेदमब्रुवन् ॥ १३ ॥

रीशाय ॥ १ ॥ अप्रतिघाअकुंठिताशक्तिःऐश्वर्यादिकंचयस्यशिवस्यस्वभावमित्यन्वयः ॥ २ ॥ ३ ॥ कालिंदीयमुना ॥ नैमिषारण्येनैमिषारण्यसमीपे
तनुव्येवा ॥ ब्रह्मलोकस्यवर्त्मनिब्रह्मलोकस्यप्रापकेमार्गइत्यर्थः ॥ ४ ॥ मुनयःशौनकादयः ॥ ५ ॥ ६ ॥ पंचेति ॥ पंचावयवाःप्रतिज्ञाहेतूदाहरणो
पनयनिगमनरूपास्तद्युक्तस्य ॥ ७ ॥ उत्तरेति ॥ अत्युत्तमवक्ताउत्कृष्टंयदुत्तरंतस्यवक्तेतिवा ॥ मनोज्ञपदपर्वणामनोज्ञपदानिपर्वसुमध्येमध्येयासां ॥ ८ ॥
॥ ९ ॥ सामसांत्वनं ॥ १० ॥ उद्दिष्टंदत्तं ॥ नियुक्तःप्रार्थितः ॥ ११ ॥ तत्संगमात्सूतसंगमात् ॥ १२ ॥ तंसूतं ॥ १३ ॥

भाग्यगौरवात् शुभकर्मबाहुल्यात् ॥ १४ ॥ रत्नानां कौस्तुभादीनां ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ अपवर्गफलैकांतं अपवर्गफलं मोक्षफलं एकं मुख्यमंतं य
स्यतत् ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ इति चोदितः एतत्प्रकारेण पृष्ठः विब्रूयां विशेषेण वदेयं ॥ २१ ॥ २२ ॥ ब्रह्मसंमितं वेदसंमितं ॥ २३ ॥ आगमार्थैर्वेदा

ऋषय ऊचुः ॥ रोमहर्षण सर्वज्ञ भवान्वै भाग्यगौरवात् ॥ पुराणविद्यामखिलां व्यासात्प्रत्यक्षमीयिवान् ॥ १४ ॥ त
स्मादाश्चर्यभूतानां कथानां त्वं हि भाजनं ॥ रत्नानामुरुसाराणां रत्नाकर इवार्णवः ॥ १५ ॥ यच्च भूतं च भव्यं च यच्चान्य
द्वस्तु वर्तते ॥ न तवाविदितं किंचिद्विषु लोकेषु विद्यते ॥ १६ ॥ त्वमदृष्टवशादस्मद्वर्शनार्थमिहागतः ॥ अकुर्वन् किम
पिश्रेयो न वृथा गंतुमर्हसि ॥ १७ ॥ तस्माच्छ्राव्यतमं पुण्यं सत्कथाज्ञानसंहितम् ॥ अपवर्गफलैकांतं मनाचारबहि
ष्कृतम् ॥ १८ ॥ जगतः सृष्टिसंहारस्थितिहेतुप्रदर्शकं ॥ वेदांतसारसर्वस्वपुराणं श्रावया शुनः ॥ १९ ॥ एवमभ्य
र्थितः सूतो मुनिभिर्वेदवादिभिः ॥ श्लक्ष्णां च न्यायसंयुक्तां प्रत्युवाच शुभांगिरं ॥ २० ॥ सूत उवाच ॥ पूजितो नु गृहीत
श्च भवद्भिरिति चोदितः ॥ कस्मात्सम्यङ्न विब्रूयां पुराणमृषिपूजितम् ॥ २१ ॥ अभिवंद्य महादेवं देवीं स्कंदं विनाय
कं ॥ नंदिनं च तथा साक्षाद्वा संसत्यवती सुतम् ॥ २२ ॥ वक्ष्यामि परमं पुण्यं पुराणं ब्रह्मसंमितम् ॥ शिवज्ञानार्णवं सा
क्षाद्भुक्तिमुक्तिफलप्रदं ॥ २३ ॥ शब्दार्थन्यायसंयुक्तैरागमार्थैर्विभूषितम् ॥ श्वेतकल्पे प्रसंगेन वायुना कथितं पुरा ॥
२४ ॥ विद्यास्थानानि सर्वाणि पुराणानुक्रमं तथा ॥ पुराणस्यास्य चोत्पत्तिं ब्रुवतो मे निबोधत ॥ २५ ॥ अंगानि वेदाश्च
त्वारो मीमांसान्यायविस्तरः ॥ एतद्वः कथितं सर्वकृष्णस्याक्लिष्टकर्मणः ॥ २६ ॥ महर्षेर्ज्ञानलाभश्च पुत्रलाभश्च शं
कात् ॥ यद्वदं कीर्तयेन्नित्यं शृणुयाच्छ्रावयेत् तथा ॥ २७ ॥ स विष्णोर्ज्ञानमासाद्य तेनैव सह मुच्यते ॥ २८ ॥ इति श्री
शिवमहापुराणे वायवीयसंहितायामुत्तरभागे प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ॥ ॥

यैः ॥ २४ ॥ अस्य शैवस्य ॥ २५ ॥ २६ ॥ महर्षेः उपमन्योः सकाशात् ॥ २७ ॥ मुच्यत इति ॥ मोदत इति पाठांतरम् ॥ २८ ॥ इति श्रीशैवमहापुराणे
वायवीयसंहिताटीकायां सारबोधि न्यामुत्तरभागे सूतर्षिसंवादो नाम प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ॥

ओंनमःशिवाय ॥ उक्तपाशुपतंज्ञानंश्रीकृष्णायोपमन्युना ॥ वायुनारब्धमाख्यातुं तद्वितीयेनिरूप्यते ॥ १ ॥ १ ॥ २ ॥ सुरादीनामिति ॥ आदिशब्देनमनुष्यादयः ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ देवेनशिवेन ॥ अस्यशिवस्य ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ मलेति ॥ मलमविद्या ॥ १० ॥ मायेति ॥ मायाकृतकर्मगुणादित्यर्थः ॥ ११ ॥ कथ्यंतइति ॥ विशेषेण

ऋषय ऊचुः ॥ किं तत्पाशुपतंज्ञानं कथं पशुपतिः शिवः ॥ कथं धौम्याग्रजः पृष्टः कृष्णेनाद्भुतकर्मणा ॥ १ ॥ वायुरुवाच ॥ पुरासाक्षान्महेशेन श्रीकंठारूपेण नमंदरे ॥ देव्यै देवेन कथितं ज्ञानं पाशुपतं परम् ॥ २ ॥ तदेव पृष्टं कृष्णेन विष्णुना वि श्वयोनिना ॥ पशुबन्धसुरादीनां पतित्वं च शिवस्य च ॥ ३ ॥ यथोपदिष्टं कृष्णाय मुनिनाप्युपमन्युना ॥ तथा समासतो वक्ष्ये तच्छृणु ध्वमतं द्रिताः ॥ ४ ॥ पुरोपमन्युमासीनं विष्णुः कृष्णवपुर्धरः ॥ प्रणिपत्य यथान्यायमिदं वचनमब्रवीत् ॥ ५ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ भगवन् श्रोतुमिच्छामि देव्यै देवेन भाषितम् ॥ दिव्यं पाशुपतं ज्ञानं विभूतिं चास्य कृत्स्नशः ॥ ६ ॥ कथं पशुपतिर्देवः पशवः के प्रकीर्तिताः ॥ कैः पाशैः स्तेनैर्बध्यन्ते विमुच्यन्ते च ते कथम् ॥ ७ ॥ इति संचोदितः श्रीमानुपमन्युर्महामनाः ॥ प्रणम्य देवदेवीं च प्राह पृष्ठो यथा तथा ॥ ८ ॥ उपमन्युरुवाच ॥ ब्रह्माद्याः स्थावरांताश्च दे वदेवस्य शूलिनः ॥ पशवः परिकीर्त्यन्ते संसारवशवर्तिनः ॥ ९ ॥ तेषां पतित्वाद्देवेशः शिवः पशुपतिः स्मृतः ॥ मलमा यादिभिः पाशैः सबध्नाति पशून्पतिः ॥ १० ॥ स एव मोचकस्तेषां भक्तानां समुपासितः ॥ चतुर्विंशतितत्त्वानि मायाक र्मगुणा अमी ॥ ११ ॥ विषया इति कथ्यन्ते पाशा जीवनिबन्धनाः ॥ ब्रह्मादिस्तंबपर्यन्तान् पशून्बध्वा महेश्वरः ॥ १२ ॥ पाशैरेतैः पतिर्देवः कार्यं कारयति स्वकम् ॥ तस्याज्ञायामहेशस्य प्रकृतिः पुरुषोचिताम् ॥ १३ ॥ बुद्धिं प्रसूते सा बुद्धिरहं कारमहं कृतिः ॥ इंद्रियाणि दशैकं च तन्मात्रा पंचकं तथा ॥ १४ ॥ शासनाद्देवदेवस्य शिवस्य शिवदायिनः ॥ तन्मात्रा ण्यपि तस्यैव शासनेन महीयसा ॥ १५ ॥

विविधं वा ब्रह्मन्तिते विषया इत्यन्यर्थं तयोच्यंत इत्यर्थः ॥ अतएवाह ॥ पाशा इति ॥ नन्वचेतनानां तेषां कथं बन्धनसामर्थ्यमत आह ॥ ब्रह्मादीति ॥ १२ ॥ कथं कारयति तदाह ॥ तस्येति ॥ पुरुषोचितां पुरुषभोगभोग्यां ॥ १३ ॥ अहंकारमिति ॥ प्रसूत इति संबध्यते ॥ एवमग्रेपि ॥ दशपूर्वोक्तानि ज्ञानकर्मेन्द्रिणि ॥ ए कं मनः ॥ तन्मात्रा पंचकं सूक्ष्मकलात्मकशब्दस्पर्शरूपरसगंधरूपं ॥ १४ ॥ १५ ॥

भावयन्ति उत्पादयन्ति ॥ अनुपूर्वशः आकाशाद्यनुक्रमेण ॥ १६ ॥ बुद्ध्यादेर्व्यापारमाह ॥ अध्यवस्यतीति ॥ निश्चयात्मकवृत्तिरूपाभवतीत्यर्थः ॥ अभिमन्य
ते अहंकर्ता भोक्ता स्मीत्याकारको भवति ॥ १७ ॥ ज्ञानेन्द्रियाणां व्यापारमाह ॥ श्रोत्रादीनि ॥ आदिशब्देन त्वक्क्षूरसनाग्राणानि ॥ १८ ॥ कर्मेन्द्रियाणां
व्यापारमाह ॥ वागादीनीति ॥ आदिशब्देन पाणिपादपायूपस्थानि ॥ १९ ॥ विषयाणां व्यापारक्रमेणाह ॥ शब्दादय इति ॥ आदिशब्देन स्पर्शरूपरस

महाभूतान्यशेषाणि भावयन्त्यनुपूर्वशः ॥ ब्रह्मादीनां तृणां तानां देहिनां देहसंगतिम् ॥ १६ ॥ महाभूतान्यशेषाणि जनयं
ति शिवाज्ञया ॥ अध्यवस्यति वै बुद्धिरहंकारो अभिमन्यते ॥ १७ ॥ चित्तं चेतयते चापि मनः संकल्पयत्यपि ॥ श्रोत्रादीनि
च गृह्णन्ति शब्दादीन् विषयान् पृथक् ॥ १८ ॥ स्वानेवनान्यान् देवस्य दिव्येनाज्ञाबलेन वै ॥ वागादीन्यपि यान्यासं
स्तानि कर्मेन्द्रियाणि च ॥ १९ ॥ यथास्वं कर्म कुर्वन्ति नान्यत् किंचिच्छिवाज्ञया ॥ शब्दादयोऽपि गृह्णन्ते क्रियन्ते वचनादयः
॥ २० ॥ अविलंघ्या हि सर्वेषामाज्ञा शंभोर्गरीयसी ॥ अवकाशमशेषाणां भूतानां संप्रयच्छति ॥ २१ ॥ आकाशः प
रमेशस्य शासनादेव सर्वगः ॥ प्राणाद्यैश्च तथानामभेदैरन्तर्बहिर्जगत् ॥ २२ ॥ विभर्तिसर्वेश्वरस्य शासने च प्रभञ्जनः
॥ हव्यं वहति देवानां कव्यं कव्याशिनामपि ॥ २३ ॥ पाकाद्यं च करोत्यग्निः परमेश्वरशासनात् ॥ संजीवनाद्यं सर्वस्य
कुर्वन्त्यापस्तदाज्ञया ॥ २४ ॥ विश्वं भराजगन्नित्यंधत्ते विश्वेश्वराज्ञया ॥ देवान्पात्य सुरान् हन्ति त्रिलोकमभिरक्षति ॥
॥ २५ ॥ आज्ञया तस्य देवेन्द्रः सर्वैर्देवैरलंघ्यया ॥ जीवानां व्याधिभिः पीडां मृतानां चैव यातनाम् ॥ २६ ॥ अधार्मिका
णां धर्मे शः करोति शिवशासनात् ॥ निर्ऋतिर्विधिहीनानां फलं हरति कर्मणाम् ॥ २७ ॥ निशाचराधिपत्यं च कुरुतेशं
कराज्ञया ॥ आधिपत्यमपां नित्यं कुरुते वरुणो मुने ॥ २८ ॥ पाशैर्बध्नाति वध्यांश्च परमेश्वरशासनात् ॥ ददाति नित्यं
यक्षेन्द्रो द्रविणं द्रविणेश्वरः ॥ २९ ॥

गंधाः ॥ वचनादय इति ॥ वचनं भाषणं ॥ आदिशब्देनादानादिचलनमलमूत्रोत्सर्गाः ॥ २० ॥ सर्वेषां प्रकृत्यादीनां ॥ २१ ॥ प्राणाद्यैः आद्यशब्देन अपा
नव्यानोदानसमानाः ॥ २२ ॥ प्रभञ्जनः वायुः प्राणाद्यैर्भेदैर्जगद्विभर्तीति पूर्वोक्तान्वयः ॥ कव्याशिनां पितृणाम् ॥ २३ ॥ २४ ॥ विश्वं भरापृथिवी ॥ २५ ॥
॥ २६ ॥ धर्मे शः धर्मराजः ॥ निर्ऋतीराक्षसः ॥ २७ ॥ २८ ॥ यक्षेन्द्रः कुबेरः ॥ द्रविणं धनं ॥ २९ ॥

ननुकुबेरः सर्वेभ्यः कथं बहुधनं न ददातीत्यत आह ॥ पुण्येति ॥ ३० ॥ ३१ ॥ अंतकरीमिति ॥ प्राणिलयकारिणीं हरेर्मूर्तिमित्यर्थः ॥ ३२ ॥ पातीति ॥ च
तुरानन इति संबध्यते ॥ ३३ ॥ सृजत इति ॥ विष्णुरितिसंबध्यते ॥ ३४ ॥ रक्षतीति ॥ अनेन त्रयाणामपित्रिषु कार्येषु परस्परसाहाय्यं दर्शितम् ॥ मुख्यगौण
भावस्तु शिवप्रेरितकालकृत एवेति व्यक्तीकृत्याह ॥ काल इति ॥ ३५ ॥ आदिशन् अतिसृजन् ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥

पुण्यानुरूपं भूतेभ्यः पुरुषस्यानुशासनात् ॥ करोतिसंपदः शश्वज्ज्ञानं चैव सुमेधसाम् ॥ ३० ॥ निग्रहं चाप्यसाधूना
मीशानः शिवशासनात् ॥ धत्तेतु धरणीं मूर्ध्ना शेषः शिवनियोगतः ॥ ३१ ॥ यामाहुस्तामसीं रौद्रीं मूर्तिमंतकरीं हरेः ॥
सृजत्यशेषमीशस्य शासनाच्च तुराननः ॥ ३२ ॥ तिसृभिर्मूर्तिभिः स्वाभिः पाति चांते निहंति च ॥ विष्णुः पालयते विश्वं
विश्वेश्वरनियोगतः ॥ ३३ ॥ सृजतेग्रसते चापि स्वकाभिस्तनुभिस्तथा ॥ हरत्यंते जगत्सर्वं हरस्तस्यैव शासनात् ॥
३४ ॥ सृजत्यपि च विश्वात्मा त्रिधा भिन्नस्तुरक्षति ॥ कालः करोति सकलं कालः संहरति प्रजाः ॥ ३५ ॥ कालः पालय
ते विश्वं कालकालस्य शासनात् ॥ त्रिभिर्नरैर्जगद्विभ्रते जोभिर्वृष्टिमादिशन् ॥ ३६ ॥ दिवि वर्षत्यसौ भानुर्देवदेवस्य
शासनात् ॥ पुष्पात्योषधिजातानि भूतानि लहादयत्यपि ॥ ३७ ॥ देवैश्च पीयते चंद्रश्चंद्रभूषणशासनात् ॥ आदि
त्यावसवोरुद्रा अश्विनौ मरुतस्तथा ॥ ३८ ॥ खेचराऋषयः सिद्धाभोगिनो मनुजामृगाः ॥ पशवः पक्षिणश्चैव कीटा
द्याः स्थावराणि च ॥ ३९ ॥ नद्यः समुद्रा गिरयः काननानि सरांसि च ॥ वेदाः सांगाश्च शास्त्राणि मंत्राः स्तोममखादयः ॥
॥ ४० ॥ कालाग्न्यादिशिवांतानि भुवनानि सहाधिपैः ॥ ब्रह्मांडान्यप्यसंख्यानि तेषामावरणानि च ॥ ४१ ॥ वर्तमाना
न्यतीतानि भविष्यंत्यपि कृत्स्नशः ॥ दिशश्च विदिशश्चैव कालभेदाः कलादयः ॥ ४२ ॥ यच्च किंचिज्जगत्यस्मिन् दृश्य
ते श्रूयतेऽपि वा ॥ तत्सर्वं शंकरस्याज्ञाबलेन समधिष्ठितम् ॥ ४३ ॥ आज्ञाबलात्तस्य धरास्थिते ह धराधरावारिधराः समु
द्राः ॥ ज्योतिर्गणाः शक्रमुखाश्च देवाः स्थिरंचरं वाचिदचिद्यदस्ति ॥ ४४ ॥ इति श्रीशिवमहापुराणवायवीयसंहिता
यामुत्तरभागे द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

कलादयः आदिशब्देन काष्ठा मुहूर्तप्रभृतयः ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ धराधराः पर्वताः ॥ इह अस्मिन् ब्रह्मांडे ॥ चिच्छेतनं अचिज्जडं ॥ ४४ ॥ इति श्रीशैवमहापुरा
णे वायवीयसंहिता टीकायां सारबोधिण्यामुत्तरभागे पाशुपतज्ञाननिरूपणं नाम द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

ओंनमःशिवाय ॥ ईश्वराज्ञाबलात्सर्वनिश्चितं चेष्टते जगत् ॥ एतत्कथाप्रसंगेनसुरेंद्राद्याः परीक्षिताः ॥ १ ॥ हतदैत्यश्रियोप्येते परं बहुतृणीकृताः ॥ ईश्वरेणै
तदाख्यानंतृतीयेन निरूप्यते ॥ २ ॥ श्रुतिमुखे वेदादौ ॥ १ ॥ इत्युतेति ॥ अनेन प्रकारेण विवदंत आसन्नित्यर्थः ॥ २ ॥ अवरवेषधृक् निरुष्टवेषधारी ॥ स्वल
क्षणैः ईश्वरलक्षणैः ॥ ३ ॥ ४ ॥ एनं यक्षं ॥ ५ ॥ शक्यते स्म ॥ तेनेति शेषः ॥ यथायद्यपि ॥ ६ ॥ तत्तृणरूपं ॥ पपातेति ॥ इंद्रवज्रं पतितमित्यर्थः ॥ ७ ॥

उपमन्युरुवाच ॥ अत्याश्चर्यमिदं कृष्णशंभोरमितकर्मणः ॥ आज्ञाकृतं शृणुष्वेतच्छ्रुतं श्रुतिमुखे मया ॥ १ ॥ पुरा कि
ल सुराः सेंद्रा विवदंतः परस्परम् ॥ असुरान्समरेजित्वा जेताहमहमित्युत ॥ २ ॥ तदामहेश्वरस्तेषां मध्यतो वरवेष
धृक् ॥ स्वलक्षणैर्विहीनांगः स्वयं यक्ष इवाभवत् ॥ ३ ॥ सतानाहसुरानेकं तृणमादाय भूतले ॥ य एतद्विकृतं कर्तुं क्षमेत
स तु दैत्यजित् ॥ ४ ॥ यक्षस्य वचनं श्रुत्वा वज्रपाणिः शचीपतिः ॥ किंचित्क्रुद्धो विहस्यैनं तृणमादातुमुद्यतः ॥ ५ ॥ न त
तृणमुपादातुं मनसापि च शक्यते ॥ यथा तथा पितच्छेत्तुं वज्रं वज्रधरो सृजत् ॥ ६ ॥ तद्वज्रं निजवज्रेण संसृष्टमिव सर्व
तः ॥ तृणेनाभिहतं तेन तिर्यगग्रं पपात ह ॥ ७ ॥ तत्तथान्ये सुसंरब्धालोकपाला महाबलाः ॥ ससृजुस्तृणमुद्दिश्य
स्वायुधानि सहस्रशः ॥ ८ ॥ प्रज्वालमहावन्हिः प्रचंडः पवनो ववौ ॥ प्रबुद्धोपांपतिर्यद्वत्प्रलये समुपस्थिते ॥ ९ ॥
एवं देवैः समारब्धं तृणमुद्दिश्य यत्नतः ॥ व्यर्थमासीदहो कृष्णयक्षस्याज्ञाबलेन वै ॥ १० ॥ तदा ह यक्षदेवेन्द्रः को भवा
नित्यमर्षितः ॥ ततः स पश्यतामेव तेषां मंतरधीयत ॥ ११ ॥ तदंतरे हैमवती देवी दिव्यविभूषणा ॥ आविरासीन्नभो
रंगेशो भमाना शुचिस्मिता ॥ १२ ॥ तां दृष्ट्वा विस्मया विष्टा देवाः शक्रपुरोगमाः ॥ प्रणम्य यक्षं प्रचक्षुः को सौ यक्षो वि
लक्षणः ॥ १३ ॥ सा ब्रवीत्सस्मितं देवी सयुष्मा कमगोचरः ॥ तेनेदं भ्राम्यते चक्रं संसाराख्यं चराचरम् ॥ १४ ॥ ते
नादौ क्रियते विश्वं तेन संहियते पुनः ॥ न तस्य नियमः कश्चित्तेन सर्वं नियम्यते ॥ १५ ॥ इत्युक्त्वा सामहादेवी तत्रैवांतर
धीयत ॥ देवाश्च विस्मिताः सर्वे तां प्रणम्य दिवं ययुः ॥ १६ ॥

अन्ये अग्न्यादयः ॥ ८ ॥ अपांपतिः वरुणः ॥ ९ ॥ १० ॥ सः यक्षः ॥ पश्यतामिति ॥ अनादरेषु ॥ ११ ॥ तदंतरे तदा ॥ हैमवती हिरण्मयी ॥ हिमाल
यपुत्रीवा ॥ १२ ॥ यक्षमिति ॥ यक्षविषये इति तात्पर्यम् ॥ १३ ॥ तेन यक्षेण ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥

इति श्रीशैवमहापुराणे वायवीयसंहिता टीकायां सारबोधि न्यामुत्तरभागे ईश्वराज्ञावलवर्णनं नाम तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ओं नमः शिवाय ॥ शिवस्य मूर्तयः सर्वा ब्रह्माविष्णुहरादयः ॥ ईशानपुरुषाद्याश्च वर्ण्यते त्रतुरीयके ॥ १ ॥ तत्तं व्याप्तं ॥ मूर्त्यात्मभिः मूर्तिस्वरूपैः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ब्रह्मसमावह्याः ब्रह्मरूपत्वाद्ब्रह्माख्याः ॥ ४ ॥ मूर्तीराह ॥ ईशान इति ॥ ५ ॥ मूर्तीनां शक्तिमाह ॥ ईशानेति ॥ प्रकृतेः भोक्तारं क्षेत्रज्ञमात्मानं साक्षादधितिष्ठतीत्यर्थः ॥ ६ ॥

इति श्रीशैवमहापुराणे वायवीयसंहितायामुत्तरभागे तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ उपमन्युरुवाच ॥ शृणु कृष्ण महेशस्य शिवस्य परमात्मनः ॥ मूर्त्यात्मभिस्तत्तं कृत्स्नं जगदेतच्चराचरं ॥ १ ॥ स शिवः सर्वभेदे देवकीयाभिश्च मूर्तिभिः ॥ अधितिष्ठत्यमेयात्मा यत्तत्सर्वततः स्मृतः ॥ २ ॥ ब्रह्माविष्णुस्तथारुद्रो महेशानः सदा शिवः ॥ मूर्तयस्तस्य विज्ञेयायाभिर्विश्वमिदं तत् ॥ ३ ॥ अथान्याश्चापित नवः पंच ब्रह्मसमावह्याः ॥ तनुभिस्ताभिरव्याप्तमिह किंचिन्न विद्यते ॥ ४ ॥ ईशानः पुरुषो घोरो वामः सद्यस्तथैव च ॥ ब्रह्मण्येतानि देवस्य मूर्तयः पंच विश्रुताः ॥ ५ ॥ ईशानाख्यातुयातस्य मूर्तिराद्या गरीयसी ॥ भोक्तारं प्रकृतेः साक्षात् क्षेत्रज्ञमधितिष्ठति ॥ ६ ॥ स्थाणोस्तत्पुरुषाख्यायामूर्तिर्मूर्तिमतः प्रभोः ॥ गुणाश्चात्मकं भोग्यमव्यक्तमधितिष्ठति ॥ ७ ॥ धर्माद्यष्टांगसंयुक्तं बुद्धितत्त्वं पिनाकिनः ॥ अधितिष्ठति घोराख्यामूर्तिरत्यंतपूजिता ॥ ८ ॥ वामदेवावह्यामूर्तिर्महादेवस्य वेधसः ॥ अहं कृते रधिष्ठात्री माहुरागमवेदिनः ॥ ९ ॥ सद्योजातावह्यामूर्तिः शंभोरमितवर्चसः ॥ मनसः समधिष्ठात्री मतिमंतः प्रचक्षते ॥ १० ॥ श्रोत्रस्य वाचः शङ्खस्य विभोर्व्योम्नस्तथैव च ॥ ईश्वरीमीश्वरस्यैव तामीशाख्यां विदुर्बुधाः ॥ ११ ॥ लक्ष्मपाणिस्पर्शवायूनामीश्वरीं मूर्तिमैश्वरीम् ॥ पुरुषाख्यां विदुः सर्वे पुराणार्थविशारदाः ॥ १२ ॥ चक्षुषश्चरणस्यापिरूपस्याग्नेस्तथैव च ॥ अंघोराख्यामधिष्ठात्रीं मूर्तिमाहुर्मनीषिणः ॥ १३ ॥ रसनायाश्च पायोश्च रसस्यापांतथैव च ॥ ईश्वरीं वामदेवाख्यां मूर्तिं तन्निरताविदुः ॥ १४ ॥ घ्राणस्य चैवोपस्थस्य गंधस्य च भुवस्तथा ॥ सद्योजातावह्यामूर्तिमीश्वरीं संप्रचक्षते ॥ १५ ॥ मूर्तयः पंच देवस्य वंदनीयाः प्रयत्नतः ॥ श्रेयोर्थिभिर्नरैर्नित्यं श्रेयसामेव हेतवः ॥ १६ ॥

स्थाणोः शिवस्य ॥ गुणाश्चात्मकं सत्त्वादिगुणवत् ॥ अव्यक्तं प्रकृतिम् ॥ तृतीयमूर्तेः शक्तिमाह ॥ धर्माद्येति ॥ धर्मादीनामष्टांगं वक्ष्यते ॥ ८ ॥ १ ॥ १० ॥ ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ एतदुपासनाफलमाह ॥ मूर्तय इति ॥ हेतव इति ॥ यत इति शेषः ॥ १६ ॥

तस्मिन्मूर्त्यष्टके ॥ १७ ॥ मूर्त्याभिमानिदेवतानामान्याह ॥ शर्वइति ॥ १८ ॥ १९ ॥ विश्वंभरात्मिकापृथिवीरूपा ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४
 ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ व्यापिकेति ॥ इतरमूर्तीनामात्मनोष्टमीमूर्तिर्व्यापिकेत्यन्वयः ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ईश्वरस्यस्वभक्तेषु ब्रह्मप्रीति
 तस्य देवाधिदेवस्य मूर्त्यष्टकमयं जगत् ॥ तस्मिन्व्याप्यस्थितं विश्वं सूत्रे मणिगणा इव ॥ १७ ॥ शर्वो भवस्तथा रुद्र उ
 ग्रो भीमः पशोः पतिः ॥ ईशानश्च महादेवो मूर्तयश्चाष्टविश्रुताः ॥ १८ ॥ भूम्यं भोऽग्निमरुद्योमक्षेत्रज्ञार्कनिशाकराः ॥
 अधिष्ठिता महेशस्य शर्वाद्यैरष्टमूर्तिभिः ॥ १९ ॥ चराचरात्मकं विश्वं धत्ते विश्वं भरात्मिका ॥ शर्वी शर्वाह्वयामूर्तिरिति
 शास्त्रस्य निश्चयः ॥ २० ॥ संजीवनं समस्तस्य जगतः सलिलात्मकम् ॥ भवइत्युच्यते मूर्तिर्भवस्य परमात्मनः ॥ २१ ॥
 बहिरंतर्जगद्विश्वं व्याप्यते जोमयी शुभा ॥ रौद्री रुद्राह्वयामूर्तिरास्थिता घोररूपिणी ॥ २२ ॥ स्पंदयन् पवनो विश्वं
 विभर्ति स्पंदते स्वयम् ॥ उग्रइत्युच्यते सद्भिर्मूर्तिरुग्रस्य वेधसः ॥ २३ ॥ सर्वावकाशदा सर्वव्यापिका गगनात्मिका ॥
 मूर्तिर्भीमस्य भीमाख्या भूतवृंदस्य भेदिका ॥ २४ ॥ सर्वात्मनामधिष्ठात्री सर्वक्षेत्रनिवासिनाम् ॥ मूर्तिः पशुपतेर्ज्ञेया
 पशुपाशनिर्कृता ॥ २५ ॥ दीपयंती जगत्सर्वं दिवाकरसमाह्वया ॥ ईशानाख्या महेशस्य मूर्तिर्दिविविसेपति ॥ २६ ॥
 आप्याययतियो विश्वममृतांशुर्निशाकरः ॥ महादेवस्य सामूर्तिर्महादेवसमाह्वया ॥ २७ ॥ आत्मनश्चाष्टमीमूर्तिः
 शिवस्य परमात्मनः ॥ व्यापिकेतरमूर्तीनां विश्वं तस्माच्छिवात्मकम् ॥ २८ ॥ वृक्षमूलस्य सेकेन शाखाः पुष्पंति वै यथा
 ॥ शिवस्य पूजया तद्वत्पुष्पस्यैव पुर्जगत् ॥ २९ ॥ सर्वाभयप्रधानं च सर्वानुग्रहणं तथा ॥ सर्वोपकारकरणं शिवस्यारा
 धनं विदुः ॥ ३० ॥ यथेह पुत्रपौत्रादेः प्रीत्या प्रीतो भवेत्पिता ॥ तथा सर्वस्य संप्रीत्या प्रीतो भवति शंकरः ॥ ३१ ॥ देहिनो यस्य क
 स्यापि क्रियते यदि निग्रहः ॥ अनिष्टमष्टमूर्तेस्तत्कृतमेव न संशयः ॥ ३२ ॥ अष्टमूर्त्यात्मना विश्वमधिष्ठाय स्थितं शिवम् ॥ भ
 जस्व सर्वभावेन रुद्रं परमकारणम् ॥ ३३ ॥ इति श्रीशिवमहापुराणे वायवीयसंहितायामुत्तरभागे चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥
 भवतीत्याह ॥ यथेति ॥ ३१ ॥ अतएव परनिग्रहः कदापि न कर्तव्य इत्याह ॥ देहिन इति ॥ ३२ ॥ एवं शिवतत्त्वमुक्त्वा शिवभक्तिरेव मुख्यसाधनमित्युप
 दिशति ॥ अष्टमूर्तीति ॥ ३३ ॥ इति श्रीशैवमहापुराणे वायवीयसंहिता टीकायां सारबोधिण्यामुत्तरभागोऽश्वतत्त्वकथनं नाम चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥

ओंनमःशिवाय ॥ उमामहेश्वराभ्यांयत्स्त्रीपुंभावात्मकंजगत् ॥ विस्तृतंकथमित्येतत्पंचमेवनिरूप्यते ॥ १ ॥ १ ॥ इदंजगत् ॥ २ ॥ विभूतिमैश्वर्यम् ॥ भवेनशिवेन ॥ ३ ॥ ४ ॥ अचिद्रूपंजडं ॥ चिदात्मकंचेतनस्वरूपं ॥ ५ ॥ अशुद्धमाह ॥ यदिती ॥ समन्वितंसंस्पृष्टम् ॥ इतरत् अचिदसंस्पृष्टंचिच्चक्रम् ॥ ६ ॥

श्रीकृष्णउवाच ॥ भगवन्परमेशस्यसर्वस्यामिततेजसः ॥ मूर्तिभिर्विश्वमेवेदंयथाव्याप्तंतथाश्रुतम् ॥ १ ॥ अथैत
ज्ज्ञातुमिच्छामियाथात्म्यंपरमेशयोः ॥ स्त्रीपुंभावात्मकंचेदंताभ्यांकथमधिष्ठितम् ॥ २ ॥ उपमन्युरुवाच ॥ श्रीमद्वि
भूर्तिशिवयोर्याथात्म्यंचसमासतः ॥ वक्ष्येतद्विस्तराद्वक्तुंभवेनापिनशक्यते ॥ ३ ॥ शक्तिःसाक्षान्महादेवीमहादेवः
सशक्तिमान् ॥ तयोर्विभूतिलेशोवैसर्वमेतच्चराचरम् ॥ ४ ॥ वस्तुकिंचिदचिद्रूपंकिंचिद्वस्तुचिदात्मकम् ॥ द्वयंशुद्ध
मशुद्धंचपरंचापरमेवच ॥ ५ ॥ यत्संसरतिचिच्चक्रमचिच्चक्रसमन्वितम् ॥ तदेवाशुद्धमपरमितरत्तुपरंशुभम् ॥ ६ ॥
अपरंचपरंचैवद्वयंचिदचिदात्मकं ॥ शिवस्यचशिवायाश्चस्वात्म्यंचैतत्स्वभावतः ॥ ७ ॥ शिवयोर्वैवशिविश्वंनविश्व
स्यवशेशिवौ ॥ ईशितव्यमिदंयस्मात्तस्माद्विश्वेश्वरौशिवौ ॥ ८ ॥ यथाशिवस्तथादेवीयथादेवीतथाशिवः ॥ नान
योरंतरंविद्याच्चंद्रचंद्रिकयोरिव ॥ ९ ॥ चंद्रोऽनखलुभात्येषयथाचंद्रिकयाविना ॥ नभातिविद्यमानोऽपितथाशक्त्यावि
नाशिवः ॥ १० ॥ प्रभयाहिविनायद्वद्भानुरेषनविद्यते ॥ प्रभाचभानुनातेनसुतरांतदपाश्रया ॥ ११ ॥ एवंपररूप
रापेक्षाशक्तिशक्तिमतोऽस्थितिः ॥ नशिवेनविनाशक्तिर्नशक्त्याचविनाशिवः ॥ १२ ॥ शक्तोययाशिवोऽनित्यंभुक्तौमु
क्तौचदेहिनाम् ॥ आद्यासैकापराशक्तिश्चिन्मयीशिवसंश्रया ॥ १३ ॥ यामाहुरखिलेशस्यतैस्तैरनुगुणैर्गुणैः ॥ समा
नधर्मिणीमेवशिवस्यपरमात्मनः ॥ १४ ॥ सैकापराचचिद्रूपाशक्तिःप्रसवधर्मिणी ॥ विभज्यबहुधाविश्वंविदधाति
शिवेच्छया ॥ १५ ॥ सामूलप्रकृतिर्मायात्रिगुणात्रिविधास्मृता ॥ शिवयाचविपर्यस्तंयथाततमिदंजगत् ॥ १६ ॥
एकधाचद्विधाचैवतथाशतसहस्रधा ॥ शक्तयःखलुभिद्यंतबहुधाव्यवहारतः ॥ १७ ॥ शिवेच्छयापराशक्तिःशिवतत्त्वे
कतांगता ॥ ततःपरिस्फुरत्यादौसर्गेतैलंतिलादिव ॥ १८ ॥

स्वात्म्यंतादात्म्यं ॥ ७ ॥ शिवयोरुमामहेश्वरयोः ॥ ८ ॥ अंतरंभेदं ॥ ९ ॥ १० ॥ तदपाश्रयातद्रहितानेत्यर्थः ॥ ११ ॥ १२ ॥ ययाशक्त्या ॥ १३ ॥
॥ १४ ॥ १५ ॥ ययाशिवयाशिवरूपया ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥

शक्तिकृतसर्गक्रममाह ॥ ततइति ॥ तस्याक्रियाशक्तौ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ वर्णस्वरूपेणअआइत्यादिरूपेण ॥ विजृम्भतेप्रसरति ॥ नियतिदैवं ॥

ततःक्रियारूपयाशक्त्याशक्तौशक्तिमदुत्थया ॥ तस्यांविक्षोभ्यमाणायामादौनादःसमुद्भौ ॥ १९ ॥ नादाद्विनिःसृ-
तोबिंदुर्विंदोर्देवःसदाशिवः ॥ तस्मान्महेश्वरोजातःशुद्धाविद्यामहेश्वरात् ॥ २० ॥ सावाचामीश्वरीशक्तिर्वागीशा-
रूपाहिशूलिनः ॥ यासावर्णस्वरूपेणमातृकेतिविजृम्भते ॥ २१ ॥ अथानंतसमावेशान्मायाकालमवासृजत् ॥ नि-
यतिंचकलांविद्यांकलातोरगपूरुषौ ॥ २२ ॥ मायातःपुनरेवाभूदव्यक्तंत्रिगुणात्मकं ॥ त्रिगुणाच्चततोव्यक्ताद्विभक्ताः
स्युस्त्रयोगुणाः ॥ २३ ॥ सत्वरजस्तमश्चेतिवैवर्त्यमखिलंजगत् ॥ गुणेभ्यःक्षोभ्यमाणेभ्योगुणेशारूपास्त्रिमूर्तयः
॥ २४ ॥ अभवन्महदादीनितत्वानिचयथाक्रमम् ॥ तेभ्यःस्युरंडपिंडानित्संख्यानिशिवाज्ञया ॥ २५ ॥ अधिष्ठि-
तान्यनंतार्थैर्विद्येशैश्चक्रवर्तिभिः ॥ शरीरांतरभेदेनशक्तेर्भेदाःप्रकीर्तिताः ॥ २६ ॥ नानारूपास्तुविज्ञेयाःस्थूलसूक्ष्म-
विभेदतः ॥ रुद्रस्यरौद्रीसाशक्तिर्विष्णोर्वैवैष्णवीमता ॥ २७ ॥ ब्रह्माणीब्रह्मणःप्रोक्ताइंद्रस्यैंद्रादिकथ्यते ॥ किमत्र
बहुनोक्तेनयद्विश्वमिति कीर्तितम् ॥ २८ ॥ शक्त्यात्मनैवतद्याप्तंयथादेहोंतरात्मना ॥ तस्माच्छक्तिमयंसर्वजगत्स्था-
वरजंगमं ॥ २९ ॥ कलयापरमाशक्तिःकथितापरमात्मनः ॥ एवमेषापराशक्तिरीश्वरेच्छानुयायिनी ॥ ३० ॥ स्थि-
रंचरंचयद्विश्वंसृजतीतिविनिश्चयः ॥ ज्ञानक्रियाचिकीर्षाभिस्तिसृभिःस्वात्मशक्तिभिः ॥ ३१ ॥ शक्तिमानीश्वरःश-
श्वद्विश्वंव्याप्याधितिष्ठति ॥ इदमित्थमिदंनेत्थंभवेदित्येवमात्मिका ॥ ३२ ॥ इच्छाशक्तिर्महेशस्यनित्याकार्यनियामि-
का ॥ ज्ञानशक्तिस्तुतत्कार्यकारणंकरणंतथा ॥ ३३ ॥ प्रयोजनंचतत्त्वेनबुद्धिरूपाध्यवस्यति ॥ यथेप्सितंक्रियाशक्तिर्य-
थाध्यवसितंजगत् ॥ ३४ ॥ कल्पयत्यखिलंकार्यंक्षणात्संकल्परूपिणी ॥ यथाशक्तित्रयोत्थानंशक्तिःप्रसवधर्मिणी ॥ ३५ ॥

रागोभिलाषः ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ कलयाअंशेन ॥ ३० ॥ एवंक्रियाशक्तेर्व्यापारमुक्ताइच्छा-
शक्तिर्व्यापारमाह ॥ इदमिति ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ज्ञानशक्तिमाह ॥ तदिति ॥ तत्कार्यमिच्छाशक्तिकार्यं ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥

नुचाप्रोरिता ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ स्त्रीपुंसात्मकमेवेति ॥ कार्यकारणयोरभेदादितिभावः ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ विश्वंस्त्रीपुंसात्मकमित्युक्तंशाक्त
 शक्त्यापरमयानुन्नाप्रसूतेसकलंजगत् ॥ एवंशक्तिसमायोगाच्छक्तिमानुच्यतेशिवः ॥ ३६ ॥ शक्तिशक्तिमदुत्थंतुशा
 क्तंशैवमिदंजगत् ॥ यथानजायतेपुत्रःपितरंमातरंविना ॥ ३७ ॥ तथाभवंभवानींचविनानैतच्चराचरं ॥ स्त्रीपुंसप्रभ
 वंविश्वंस्त्रीपुंसात्मकमेवच ॥ ३८ ॥ स्त्रीपुंसयोर्विभूतिश्चस्त्रीपुंसाभ्यामधिष्ठितम् ॥ परमात्माशिवःप्रोक्तःशिवासाचप्र
 कीर्तिता ॥ ३९ ॥ शिवःसदाशिवःप्रोक्तःशिवासाचमनोन्मनी ॥ शिवोमहेश्वरोज्ञेयःशिवामायेतिकथ्यते ॥ ४० ॥ पुरुषः
 परमेशानःप्रकृतिःपरमेश्वरी ॥ रुद्रोमहेश्वरःसाक्षाद्रुद्राणीरुद्रवल्लभा ॥ ४१ ॥ विष्णुर्विश्वेश्वरोदेवोलक्ष्मीर्विश्वेश्व
 रप्रिया ॥ ब्रह्माब्रह्मशिरोहर्ताब्रह्माणीब्रह्मणःप्रिया ॥ ४२ ॥ भास्करोभगवान्शंभुःप्रभाभगवतीशिवा ॥ महेंद्रो
 मन्मथारातिःशर्चाशैलेंद्रकन्यका ॥ ४३ ॥ जातवेदामहादेवःस्वाहाशर्वाह्मदेहिनी ॥ यमस्त्रियंबकोदेवस्तत्प्रियागि
 रिकन्यका ॥ ४४ ॥ निर्ऋतिर्भगवानीशोनिर्ऋतिर्नगनंदिनी ॥ वरुणोभगवान्रुद्रोगौरीगिरिवरात्मजा ॥ ४५ ॥ बा
 लेंदुशेखरोवायुःशिवाशिवमनोहरा ॥ यक्षोयज्ञशिरोहर्ताऋद्धिर्हिमगिरिप्रजा ॥ ४६ ॥ चंद्रार्धशेखरश्चंद्रोरोहि
 णीरुद्रवल्लभा ॥ ईशानःपरमेशानस्तदार्यापरमेश्वरी ॥ ४७ ॥ अनंतबलयोनंतोह्यनंतानंतवल्लभा ॥ कालाग्निरु
 द्रकालारिःकालीकालांतकप्रिया ॥ ४८ ॥ पुरुषाख्योमनुःशंभुःशतरूपाशिवप्रिया ॥ दक्षःसाक्षान्महादेवःप्रसूतिः
 परमेश्वरी ॥ ४९ ॥ रुचिर्भवोभवानीचबुधैराकूतिरुच्यते ॥ भृगुर्भगाक्षहादेवःरूपातिस्त्रिनयनप्रिया ॥ ५० ॥ म
 रीचिर्भगवान्रुद्रःसंभूतिःशर्ववल्लभा ॥ गंगाधरोगिराज्ञेयःस्मृतिःसाक्षादुमास्मृता ॥ ५१ ॥ पुलस्त्यःशशभृन्मौ
 लिःप्रीतिःकांतापिनाकिनः ॥ पुलहस्त्रिपुरध्वंसीतत्प्रियातुशिवप्रिया ॥ ५२ ॥ क्रतुध्वंसीक्रतुःप्रोक्तासंनतिर्दयितावि
 भोः ॥ त्रिनेत्रोऽत्रिरुमासाक्षादनसूयास्मृताबुधैः ॥ ५३ ॥

शैवमित्यप्युक्तं ॥ तदेवप्रपंचयति ॥ विष्णुरिति ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥

देवमाताअदितिः ॥ ५४ ॥ एवंमहतांशिवतादात्म्यमुक्तासर्ववस्तुसाधारण्येनतदाह ॥ शंकरइत्यादिना ॥ तयोरेवाशिवयोरेव ॥ ५५ ॥ विषयीभोक्ताविषयो
भोगसाधनंवस्तुमात्रं ॥ तदेवविशिष्याह ॥ श्राव्यमित्यादिना ॥ ५६ ॥ बालेति ॥ बालचंद्रोवतंसःशिरोभूषणंयस्यसः ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ रसाधितारसस्य

कश्यपःकालहादेवोदेवमातामहेश्वरी ॥ वसिष्ठोमन्मथारातिर्देवीसाक्षादरुंधती ॥ ५४ ॥ शंकरःपुरुषाःसर्वेस्त्रियः
सर्वामहेश्वरी ॥ सर्वेस्त्रीपुरुषास्तस्मात्तयोरेवविभूतयः ॥ ५५ ॥ विषयीभगवानीशोविषयःपरमेश्वरी ॥ श्राव्यंसर्व
मुमारूपंश्रोताशूलवरायुधः ॥ ५६ ॥ स्पृष्टव्यंवस्तुजातंतुधत्तेशंकरवल्लभा ॥ स्पृष्टासएवविश्वात्माबालचंद्रावतं
सकः ॥ ५७ ॥ द्रष्टव्यंवस्तुरूपंतुविभर्तिभववल्लभा ॥ द्रष्टाविश्वेश्वरोदेवःशशिखंडशिखामणिः ॥ ५८ ॥ रसजातं
महादेवीदेवोरसयिताशिवः ॥ प्रियजातंचगिरिजाप्रीतश्चैवगराशनः ॥ ५९ ॥ मंतव्यवस्तुतांधत्तेमहादेवीमहेश्व
री ॥ मंतासएवविश्वात्मामहादेवोमहेश्वरः ॥ ६० ॥ वोढव्यंवस्तुरूपंतुविभर्तिभववल्लभा ॥ देवःसएवभगवान्बो
ढामुग्धेंदुशेखरः ॥ ६१ ॥ प्राणःपिनाकीसर्वेषांप्राणिनांभगवान्प्रभुः ॥ प्राणस्थितिस्तुसर्वेषामंबिकाचांबुरूपिणी
॥ ६२ ॥ विभर्तिक्षेत्रतांदेवीत्रिपुरांतकवल्लभा ॥ क्षेत्रज्ञत्वंतदाधत्तेभगवानंतकांतकः ॥ ६३ ॥ अहःशूलायुधोदेवः
शूलपाणिप्रियानिशा ॥ आकाशःशंकरोदेवःपृथिवीशंकरप्रिया ॥ ६४ ॥ समुद्रोभगवानीशोवेलाशैलेद्रकन्यका ॥
वृक्षोवृषध्वजोदेवोलताविश्वेश्वरप्रिया ॥ ६५ ॥ पुल्लिंगमखिलंधत्तेभगवान्पुरशासनः ॥ स्त्रीलिंगंचाखिलंधत्तेदेवी
देवमनोरमा ॥ ६६ ॥ शब्दजालमशेषंतुधत्तेशर्वस्यवल्लभा ॥ अर्थस्यरूपमखिलंधत्तेमुग्धेंदुशेखरः ॥ ६७ ॥ यस्य
यस्यपदार्थस्ययायाशक्तिरुदात्तता ॥ सासाविश्वेश्वरीदेवीसससर्वोमहेश्वरः ॥ ६८ ॥ यत्परंचयत्पवित्रंचयत्पुण्यंच
मंगलम् ॥ तत्तदाहुर्महाभागास्तयोस्तेजोविजृम्भितम् ॥ ६९ ॥ यथादीपस्यदीप्तस्यशिखादीपयतेगृहं ॥ तथाते
जस्तयोरेतद्व्याप्यदीपयतेजगत् ॥ ७० ॥

भोक्ता ॥ गराशनःविषाशनः ॥ ५९ ॥ मंतव्यवस्तुतांमननीयपदार्थजातं ॥ ६० ॥ ६१ ॥ अंबुरूपिणीति ॥ आपोमयःप्राणइतिश्रुतेः ॥ ६२ ॥ क्षेत्रतांश
रीरजातं ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ शब्दजातमितिपाठांतरं ॥ ६७ ॥ सःशक्तिमान्पदार्थः ॥ ६८ ॥ तयोःशिवयोः ॥ ६९ ॥ ७० ॥

सन्निकर्षेति ॥ तयोःशिवयोःसामिध्यक्रमवशादित्यर्थः ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ इयत्तयापरिच्छिन्नतया ॥ ७३ ॥ महतांब्रह्मादीनाम् ॥ ७४ ॥ अनन्यानांशिवा
तिरिक्तसेव्यरहितानां ॥ ७५ ॥ प्राकृतीप्रकृतिसंभवा ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ परमंधाम इष्टंधाम ॥ काष्ठाअवधिः ॥ ७८ ॥ जितश्वासाइति ॥ यथोक्तगर्भकारा

तृणादिशिवमूर्त्यंतंविश्वस्यातिशयक्रमः ॥ सन्निकर्षक्रमवशात्तयोरितिपराश्रुतिः ॥ ७१ ॥ सर्वाकारात्मकावेतौसर्व
श्रेयोविधायिनौ ॥ पूजनीयौनमस्कार्यौचिंतनीयौचसर्वदा ॥ ७२ ॥ यथाप्रज्ञमिदंकृष्णयाथात्म्यंपरमेशयोः ॥ क
थितंहिमयातेद्यनतुतावदियत्तया ॥ ७३ ॥ तत्कथंशक्यतेवक्तुंयाथात्म्यंपरमेशयोः ॥ महतामपिसर्वेषांमनसोपि
बहिर्गतम् ॥ ७४ ॥ अंतर्गतमनन्यानामीश्वरार्पितचेतसाम् ॥ अन्येषांबुद्धानारूढमारूढंवातथैवतत् ॥ ७५ ॥ ये
यमुक्ताविभूतिर्वैप्राकृतीसाऽपरामता ॥ अप्राकृतीपरामन्यांगुह्यांगुह्यविदोविदुः ॥ ७६ ॥ यतोवाचोनिर्वर्ततेमन
साचेंद्रियैःसह ॥ अप्राकृतीपरसैपाविभूतिःपारमेश्वरी ॥ ७७ ॥ सैवेहपरमंधामसैवेहपरमागतिः ॥ सैवेहपरमा
काष्ठाविभूतिःपरमेष्ठिनः ॥ ७८ ॥ तांप्राप्तुंप्रयतंतेत्रजितश्वासाजितेंद्रियाः ॥ गर्भकारागृहद्वारंनिश्चिद्रंघटितंय
था ॥ ७९ ॥ संसाराशीविपालीढमृतसंजीवनौषधं ॥ विभूतिंशिवयोर्विद्वान्निविभेति कुतश्चन ॥ ८० ॥ यःपरामप
रांचैवविभूतिंवेत्तितत्त्वतः ॥ सोपरांभूतिमुल्लंघ्यपरांभूतिसमश्नुते ॥ ८१ ॥ एतत्तेकथितंकृष्णयाथात्म्यंपरमात्मनोः ॥
रहस्यमपियोग्योसिभवभक्तोभवानिति ॥ ८२ ॥ नाशिष्येभ्यःशठेभ्योवानाभक्तेभ्यःकदाचन ॥ व्याहरेदीदृशान
र्थानितिवेदानुशासनम् ॥ ८३ ॥ तस्मात्त्वमपिकल्याणपरेभ्यःकथयेर्यदि ॥ त्वादृशेभ्योनुरूपेभ्यःकथयैतन्नचान्य
था ॥ ८४ ॥ विभूतिमेतांशिवयोर्योग्येभ्योयःप्रदापयेत् ॥ संसारसागरान्मुक्तःशिवसायुज्यमाप्नुयात् ॥ ८५ ॥

गृहद्वारंसंप्राप्यप्राणिनोजितश्वासाभवंतितद्दुःखिनिस्तांविभूतिंप्राप्तुंप्रयतंतइत्यर्थः ॥ ७९ ॥ संसारेति ॥ संसारसर्पदष्टायेमृताजीवास्तेषांसंजीवनौषधरूपां
विभूतिमित्यर्थः ॥ ८० ॥ ८१ ॥ एवमुक्त्वोपमन्युःशिवयाथात्म्यकथनमुपसंहरति ॥ एतदिति ॥ याथात्म्यंसगुणस्वरूपं ॥ रहस्यंवेदांतप्रतिपाद्यंनिर्गुणस्व
रूपंश्रोतुमितिशेषः ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ प्रदापयेत् कथयेदित्यर्थः ॥ ८५ ॥

अस्याशिवस्य ॥ समभ्यस्तेपुनःपुनःकीर्तितेसति ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ पूर्वैःसंचितादिभिः ॥ ८९ ॥ इतिश्रीशैवमहापुराणेवायवीयसंहिताटीकायांसारबोधि
न्यामुत्तरभागेशिवतत्त्वकथनं नाम पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ औनमःशिवाय ॥ परापरादिभेदेनब्रह्मरूपं द्विधामतम् ॥ वस्तुतस्त्वेकमेवैतदितिपष्टेनिरूप्यते ॥
॥ १ ॥ विग्रहंशरीरं ॥ पाशगौरवादविद्याबाहुल्यात् ॥ १ ॥ तंदेवदेवम् ॥ अविकल्पधमराहितम् ॥ २ ॥ केचिदिति ॥ यथोक्तमहादेवमेवापरंब्रह्मरूपंत

कीर्तनादस्य नश्यंतिमहांतःपातकोत्तमाः ॥ त्रिश्रुतुर्वासमभ्यस्तेविनश्यंतिततोधिकाः ॥ ८६ ॥ नश्यंत्यरिष्टरिप
वोवर्धतेसुहृदस्तथा ॥ विद्याचवर्धतेशैवीमतिःसत्येप्रवर्तते ॥ ८७ ॥ भक्तिःपराशिवेसांबेसानुगेसपरिच्छदे ॥ यद्य
दिष्टतमंचान्यत्तदाप्रोत्यसंशयं ॥ ८८ ॥ अतःशुचिःशिवेभक्तोविश्रब्धःकीर्तयेद्यदि ॥ प्रबलैःकर्मभिःपूर्वैःफलंचे
त्प्रतिबध्यते ॥ पुनःपुनःसमभ्यस्येत्तस्यनास्तीहदुर्लभम् ॥ ८९ ॥ इतिश्रीशिवमहापुराणेवायवीयसंहितायामुत्तर
भागेशिवतत्त्वकथनं नाम पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ उपमन्युरुवाच ॥ विग्रहं देवदेवस्य विश्वमेतच्चराचरं ॥ तदेवनविजानं
तिपशवःपाशगौरवात् ॥ १ ॥ तमेकमेवबहुधावदंतियदुनंदन ॥ अजानंतःपरंभावमविकल्पमहर्षयः ॥ २ ॥ अप
रंब्रह्मरूपंचपरब्रह्मात्मकंतथा ॥ केचिदाहुर्महादेवमनादिनिधनंपरम् ॥ ३ ॥ भूतेंद्रियांतःकरणप्रधानविषयात्मकं ॥
अपरंब्रह्मनिर्दिष्टंपरंब्रह्मचिदात्मकम् ॥ ४ ॥ बृहत्वाहं हणत्वाच्चपरमित्यभिधीयते ॥ उभेतेब्रह्मणीरूपेब्रह्मणोधिप
तेःप्रभोः ॥ ५ ॥ विद्याविद्यास्वरूपीतिकैश्चिदीशोनिगद्यते ॥ विद्येतिचेतनांप्राहुस्तथाऽविद्यामचेतनां ॥ ६ ॥ वि
द्याविद्यात्मकंचैवविश्वंविश्वगुरोर्विभोः ॥ रूपमेवनसंदेहोविश्वंतस्यवशेयतः ॥ ७ ॥ भ्रांतिर्विद्यापरंचेतिशार्दूल
पंपरेविदुः ॥ अयथाबुद्धिरर्थेषुबहुधाभ्रांतिरुच्यते ॥ ८ ॥ यथार्थाकारसंवित्तिर्विद्येतिपरिकीर्त्यते ॥ विकल्परहितं
तत्त्वंपरमित्यभिधीयते ॥ ९ ॥ तत्रयंशांकरूपंतदाज्ञाधिष्ठितंयतः ॥ सदसद्रूपइत्याहुःसदसत्पतिरित्यपि ॥ १० ॥

थापरब्रह्मात्मकंचाद्विरित्यन्वयः ॥ ३ ॥ सिद्धांतमाह ॥ भूतेति ॥ भूतादिप्रधानांतायेविषयास्तदात्मकमित्यर्थः ॥ चिदात्मकंज्ञानस्वरूपं ॥ ४ ॥ बृहत्वाह
र्धमानत्वात् ॥ बृंहणत्वाव्यापकत्वात् ॥ प्रभोःशिवस्य ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ भ्रांतिलक्षणमाह ॥ अयमेति ॥ अतस्मिंस्तत्त्वबुद्धिरित्यर्थः ॥ ८ ॥ विद्यालक्ष
णमाह ॥ यथार्थेति ॥ तस्मिंस्तत्त्वबुद्धिरित्यर्थः ॥ परलक्षणमाह ॥ विकल्पेति ॥ भ्रांतिरहितंब्रह्मतत्त्वमित्यर्थः ॥ ९ ॥ १० ॥

विपरीते असत्ये असाधौ च ॥ ११ ॥ १२ ॥ तयोः सदसतोः ॥ १३ ॥ कूटस्थः चिदात्मा ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ तदिच्छां तदिच्छायाः ॥ तयोरुक्तरूपयोः ॥ १७ ॥ कारणार्थविदः कारणशब्दार्थज्ञानिनः ॥ १८ ॥ यत्पिण्डेषु पांचभौतिकविकारेषु ॥ व्यावृत्तरूपं तत्पिण्डमात्रस्वरूपं ॥ १९ ॥ सत्ये साधौ च सच्छब्दः सद्भिरेव प्रयुज्यते ॥ विपरीते त्वसच्छब्दः कथ्यते वेदवादिभिः ॥ ११ ॥ सञ्चासञ्चजगद्विश्वं शरीरं परमेष्ठिनः ॥ यदिदं सदिति प्राक्तं यच्चासदिति कथ्यते ॥ १२ ॥ तयोः पतित्वात्तु शिवः सदसत्पतिरुच्यते ॥ क्षराक्षरात्मकं प्राहुः क्षराक्षरपरंपरे ॥ १३ ॥ क्षरः सर्वाणि भूतानि कूटस्थो क्षर उच्यते ॥ उभेते परमेशस्य रूपं तस्य वशेयतः ॥ १४ ॥ तयोः परः शिवः शांतः क्षराक्षरपरः स्मृतः ॥ समष्टिव्यष्टिरूपं च समष्टिव्यष्टिकारणम् ॥ १५ ॥ वदंति मुनयः केचिच्छिवं परमकारणम् ॥ समष्टिमाहुरव्यक्तं व्यष्टिं व्यक्तं तथैव च ॥ १६ ॥ ते रूपे परमेशस्य तदिच्छामनुवर्तनात् ॥ तयोः कारणभावेन शिवं परमकारणम् ॥ १७ ॥ कारणार्थविदः प्राहुः समष्टिव्यष्टिकारणं ॥ जातिव्यक्तिस्वरूपीति कथ्यते कैश्चिदीश्वरः ॥ १८ ॥ यत्पिण्डेष्वनुवर्तेत सा जातिरितिकथ्यते ॥ व्यक्तिर्व्यावृत्तरूपं तत्पिण्डजाते समाश्रितम् ॥ १९ ॥ जातयो व्यक्तयश्चैव तदाज्ञापरिपालिताः ॥ यतस्ततो महादेवो जातिव्यक्तिवपुः स्मृतः ॥ २० ॥ प्रधानपुरुषव्यक्तकालात्मा कथ्यते शिवः ॥ प्रधानं प्रकृतिं प्राहुः क्षेत्रज्ञपुरुषं तथा ॥ २१ ॥ त्रयोविंशतितत्त्वानि व्यक्तमाहुर्मनीषिणः ॥ कालः कार्यप्रपंचस्य परिणामैककारणम् ॥ २२ ॥ एषामीशो धिषो धाता प्रवर्तकनिवर्तकः ॥ आविर्भावतिरोभावहेतुरेकः स्वराडजः ॥ २३ ॥ तस्मात्प्रधानपुरुषव्यक्तकालस्वरूपवान् ॥ हेतुर्नेता धिपस्तेषां धाता चोक्तो महेश्वरः ॥ २४ ॥ विराट् हिरण्यगर्भात्मा कैश्चिदीशो निगद्यते ॥ हिरण्यगर्भोलोकानां हेतुर्विश्वात्मको विराट् ॥ २५ ॥ अंतर्यामी परश्चेति कथ्यते कविभिः शिवः ॥ प्राज्ञतैजसविश्वात्मेत्यपरे संप्रचक्षते ॥ २६ ॥ मातामानं च मेयं च मिति चाहुरथापरे ॥ कर्ता क्रिया च कार्यं च करणं कारणं परे ॥ २७ ॥

॥ २० ॥ व्यक्तं महदादिकं ॥ २१ ॥ तदेवाह ॥ त्रयोविंशतीति ॥ २२ ॥ एषां प्रधानादीनां ॥ आविर्भावोत्पत्तिः ॥ तिरोभावो ध्वंसः ॥ २३ ॥ २४ ॥ हिरण्यगर्भो ब्रह्मा ॥ २५ ॥ प्राज्ञेति ॥ मांडूक्योपनिषदि स्पष्टमेतत् ॥ २६ ॥ २७ ॥

तुरीयप्राज्ञविश्वतैजसातिरिक्तं ॥ २८ ॥ २९ ॥ अस्वतंत्रमायाधीनं ॥ घोरंक्रूरं ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ध्रुवनिश्चलम् ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ज्ञानात्मकंपरो
क्षज्ञानरूपं ॥ विज्ञानमपरोक्षज्ञानरूपम् ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ विकल्पमानं विसंवाद्यमानम् ॥ अध्यवस्यंति निश्चिन्वन्ति ॥ तत्रहेतुमाह ॥ नानेति ॥ नाना
विधरूपदर्शनाद्धेतोरित्यर्थः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ अनिशिनेशोयस्यतं ॥ चक्रनेमिभ्रमेण चक्रनेमितुल्यभ्रमेणयुक्तइत्यर्थः ॥ ३९ ॥ पश्यंतं सर्वसाक्षिणं ॥ रुक्म

जाग्रत्स्वप्नसुषुप्त्यात्मेत्यपरेसंप्रचक्षते ॥ तुरीयमपरेप्राहुस्तुर्यातीतमितीतरे ॥ २८ ॥ तमाहुर्विगुणंकेचिद्गुणवंतंप
रेविदुः ॥ केचित्संसारिणंप्राहुस्तमसंसारिणंपरे ॥ २९ ॥ स्वतंत्रमपरेप्राहुरस्वतंत्रंपरेविदुः ॥ घोरमित्यपरेप्राहुः
सौम्यमेवपरेविदुः ॥ ३० ॥ रागवंतंपरेप्राहुर्वीतरागंतथापरे ॥ निष्क्रियंत्वपरेप्राहुःसक्रियंचेतरजनाः ॥ ३१ ॥
निरिन्द्रियंपरेप्राहुःसैन्द्रियंचतथापरे ॥ ध्रुवमित्यपरेप्राहुस्तमध्रुवामितीतरे ॥ ३२ ॥ अरूपंकेचिदाहुर्वैरूपवंतंपरेवि
दुः ॥ अदृश्यमपरेप्राहुर्दृश्यमित्यपरेविदुः ॥ ३३ ॥ वाच्यमित्यपरेप्राहुरवाच्यमितिचापरे ॥ शब्दात्मकंपरेप्राहुः
शब्दातीतमथापरे ॥ ३४ ॥ केचिच्चिंतामयंप्राहुश्चितयारहितंपरे ॥ ज्ञानात्मकंपरेप्राहुर्विज्ञानमितिचापरे ॥ ३५ ॥
केचिज्ज्ञेयमितिप्राहुरज्ञेयमितिचापरे ॥ एकेतमेकमेवाहुरनेकंचतथापरे ॥ ३६ ॥ एवंविकल्पमानंतद्याथात्म्यंप
रमेष्टिनः ॥ नाध्यवस्यंतिमुनयोनानाप्रत्ययकारणात् ॥ ३७ ॥ येषुनःसर्वभावेनप्रपन्नाःपरमेश्वरम् ॥ तेहिजानंत्य
यत्नेनशिवंपरमकारणं ॥ ३८ ॥ यावत्पशुर्नैवपश्यत्यनीशंकविंपुराणंभुवनस्येशितारं ॥ तावद्दुःखवर्ततेबद्धपाशः
संसारेस्मिंश्चक्रनेमिभ्रमेण ॥ ३९ ॥ यदापश्येत्पश्यंतंरुक्मवर्णंकर्तारमीशंपुरुषंप्रह्मयोनिं ॥ तदाविद्वान्पुण्यपापे
विधूयनिरंजनःपरममुपैतिसाम्यं ॥ ४० ॥ इतिश्रीशिवमहापुराणेवायवीयसंहितायामुत्तरभागेषष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥
उपमन्युवाच ॥ नशिवस्याणवोबंधःकार्मोमायेयएववा ॥ प्राकृतोवाथबौद्धोवाह्यहंकारात्मकस्तथा ॥ १ ॥

वर्णमिति ॥ हिरण्यवर्णायहिरण्यरूपायेतिश्रुतेः ॥ ब्रह्मयोनिर्वेदानांप्रकाशकं ॥ निरंजनःनिष्कल्मषः ॥ साम्यंशिवतादात्म्यं ॥ ४० ॥ इतिश्रीशैवमहापुराणे
वायवीयसंहिताटीकायांसारबोधिण्यामुत्तरभागेशिवतत्त्वकथनं नामषष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ओंनमःशिवाय ॥ रूपमप्राकृतंशंभोःप्रणवात्मकतातथा ॥ प्रण
वस्यस्वरूपंचसप्तमेवनिगद्यते ॥ १ ॥ आणवःअणवोजीवास्तत्कृतः कार्मःकर्मकृतःमायेयःमायाकृतः बौद्धःबुद्धिकृतः ॥ १ ॥

चेतःचित्तसंबन्धी संकल्पात्मकमनःचेतन्यलक्षणचित्तं ॥ इंद्रियात्मकः श्रोत्राद्यात्मकः ॥ तन्मात्रेति ॥ शब्दाद्यात्मकइत्यर्थः ॥ भूतबंधः आकाशाद्यात्मकः ॥ २ ॥ ३ ॥ अभिनिवेशआग्रहः तद्विपाकः जात्यायुर्भोगरूपः ॥ ४ ॥ आशयैः विपाकानुगुणवासनाभिः ॥ ५ ॥ अंतरमध्यः ॥ ६ ॥ ७ ॥ नचबंधनमिति ॥ एतत्सर्वमभिप्रेत्योक्तं पतंजलिना क्लेशकर्मविपाकाशयैरपरामृष्टः पुरुषविशेष ईश्वर इति ॥ ८ ॥ अस्य शिवस्य ॥ तत्र हेतुमाह ॥ परमात्मेति ॥ ९ ॥

नैवास्यमानसो बंधोन चैतोर्नेंद्रियात्मकः ॥ नचतन्मात्रबंधोऽपि भूतबंधोन कश्चन ॥ २ ॥ नचकालः कलाचैव नाविद्या नियतिस्तथा ॥ नरागोनचविद्वेषः शंभोरमिततेजसः ॥ ३ ॥ नचाप्यभिनिवेशोऽस्य कुशलाकुशलान्यपि ॥ कर्माणि तद्विपाकश्च सुखदुःखे च तत्फले ॥ ४ ॥ आशयैर्नास्य संबंधः संस्कारैः कर्मणामपि ॥ भोगैश्च भोगसंस्कारैः कालत्रितयगोचरैः ॥ ५ ॥ नतस्य कारणकर्तानादिरंतस्तथांतरं ॥ नकर्मकरणं वापि नाकार्यकार्यमेव च ॥ ६ ॥ नास्य बंधुर्न चारिर्वा नियंता प्रेरकोऽपि वा ॥ नपतिर्न गुरुर्भ्रातानाधिकोन समस्तथा ॥ ७ ॥ नजन्ममरणेतस्य न कांक्षितमकांक्षितं ॥ नविधिर्न निषेधश्च न मुक्तिर्न च बंधनं ॥ ८ ॥ नास्ति यद्यदकल्याणं तत्तदस्य कदाचन ॥ कल्याणं सकलं चास्ति परमात्मा शिवो यतः ॥ ९ ॥ स शिवः सर्वमेवेदमधिष्ठाय स्वशक्तिभिः ॥ अप्रच्युतस्वतोभावः स्थितः स्थाणुरतः स्मृतः ॥ १० ॥ शिवेनाधिष्ठितं यस्माज्जगत्स्थावरजंगमं ॥ सर्वरूपः स्मृतः शर्वस्तथाज्ञात्वा न मुह्यति ॥ ११ ॥ शर्वो रुद्रो नमस्तस्मै पुरुषः सन्परो महान् ॥ हिरण्यबाहुर्भगवान् हिरण्यपतिरीश्वरः ॥ १२ ॥ अंबिकापतिरीशानः पिनाकी वृषवाहनः ॥ एको रुद्रः परं ब्रह्म पुरुषः कृष्णपिंगलः ॥ १३ ॥ बालाग्रमात्रोऽहं तन्मध्ये विचिंत्योदहरांतरे ॥ हिरण्यकेशः पद्माक्षोऽक्षरुणस्ताम्र एव च ॥ १४ ॥ यो वसर्पत्यसौ देवो नीलग्रीवो हिरण्मयः ॥ सौम्यो घोरस्तथा मिश्रश्चाक्षरश्चासृतोऽव्ययः ॥ १५ ॥ संपुंविशेषः परमो भगवानंतकांतकः ॥ चेतनाचेतनोऽन्मुक्तः प्रपंचाच्च परात्परः ॥ १६ ॥ लोके सातिशयत्वेन ज्ञानैश्वर्ये विलोकिते ॥ शिवेऽनतिशयत्वेन स्थिते प्राहुर्मनीषिणः ॥ १७ ॥

इदं जगत् ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ दहरांतरे लडाकाशमध्ये ॥ स्पष्टं चैतदुत्तरमीमांसायां दहराधिकरणे ॥ १४ ॥ अरुण इति ॥ तदुक्तं रुद्राध्याये ॥ असौ यस्ताम्रो अरुणः असौ यो वसर्पति नीलग्रीवो विलोहित इति ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥

कालावच्छेदवर्तिनांकालावच्छेदेनकल्पादिकालपरिच्छेदेनस्थायिनाम् ॥ १८ ॥ १९ ॥ सिद्धिरिति ॥ शुद्धेतिपाठांतरं ॥ २० ॥ अप्रतिद्वंद्वंसजातीयहिती
यरहितं ॥ २१ ॥ २२ ॥ प्रणवःओंकारःवाचकःबोधकःपरःश्रेष्ठः ॥ २३ ॥ भावनात्भावनया तज्जपात्प्रणवजपात् तदुक्तपतंजलिनातज्जपस्तदर्थभा
वनमिति ॥ २४ ॥ एकाक्षरंप्रणवात्मकं ॥ आहुरिति ॥ ओमित्येकाक्षरं ब्रह्मेत्यादिश्रुतेरितिभावः ॥ २५ ॥ अस्यप्रणवस्यमात्राःविविक्तावयरूपाः ॥ २६ ॥

प्रतिसर्गप्रसूतानांब्रह्मणांशास्त्रविस्तरम् ॥ उपदेष्टासएवादौकालावच्छेदवर्तिनाम् ॥ १८ ॥ कालावच्छेदयुक्ता
नांगुरूणामप्यसौगुरुः ॥ सर्वेषामेवसर्वेशःकालावच्छेदवर्जितः ॥ १९ ॥ सिद्धिःस्वाभाविकीतस्यशक्तिःसर्वाति
शायिनी ॥ ज्ञानमप्रतिमंनित्यंवपुरत्यंतनिर्मलम् ॥ २० ॥ ऐश्वर्यमप्रतिद्वंद्वंसुखमात्यंतिकंबलं ॥ तेजःप्रभावोवीर्यं
चक्षमाकारुण्यमेवच ॥ २१ ॥ परिपूर्णस्यसर्गाद्यैर्नात्मनोस्तिप्रयोजनं ॥ परानुग्रहएवास्यफलंसर्वस्यकर्मणः ॥ २२ ॥
प्रणवोवाचकस्तस्यशिवस्यपरमात्मनः ॥ शिवरुद्रादिशब्दानांप्रणवोहिपरःस्मृतः ॥ २३ ॥ शंभोःप्रणववाच्यस्य
भावनातज्जपादपि ॥ यासिद्धिःसापराप्राप्त्याभवत्येवनसंशयः ॥ २४ ॥ तस्मादेकाक्षरदेवमाहुरागमपारगाः
॥ वाच्यवाचकयोरैक्यमन्यमानामनस्विनः ॥ २५ ॥ अस्यमात्राःसमाख्याताश्चतस्रोवेदमूर्धनि ॥ अकारश्चा
प्युकारश्चमकारोनादइत्यपि ॥ २६ ॥ अकारंबवहृचंप्रादुरुकारौयजुरुच्यते ॥ मकारःसामनादोस्यश्रुतिराथर्व
णीस्मृता ॥ २७ ॥ अकारश्चमहाबीजंरजःस्त्रष्टाचतुर्मुखः ॥ उकारःप्रकृतिर्योनिःसत्त्वपालयिताहरिः ॥ २८ ॥
मकारःपुरुषोबीजंतमःसंहारकोहरः ॥ नादःपरःपुमानीशोनिर्गुणोनिष्क्रियःशिवः ॥ २९ ॥ एवंतिसृभिरैवमात्रा
भिर्निखिलंत्रिधा ॥ अभिधायशिवात्मानंबोधयत्यर्धमात्रया ॥ ३० ॥ यस्मात्परंनापरमस्तिकिंचिद्यस्मान्नाणीयो
नचज्यायोस्तिकश्चित् ॥ वृक्षइवस्तब्धोदिवितिष्ठत्येकस्तेनेदंपूर्णंपुरुषेणसर्वम् ॥ ३१ ॥ इतिश्रीशिवमहापुराणे
वायवीयसंहितायामुत्तरभागेसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥

॥ ६२ ॥

॥ ६२ ॥

॥ श्रुतिर्वेदः ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ प्रणवोवाचकस्तस्येतियदुक्तंतत्प्रपंचयति ॥ एवमिति ॥ एषप्रणवः निखिलंजगदभिधायार्धमात्रयामकाररूपया
शिवात्मानंबोधयतीत्यन्वयः ॥ ३० ॥ तस्यैवशिवात्मानोनारायणोपनिषदिप्रतिपादितंस्वरूपमाह ॥ यस्मादिति ॥ इदंजगत् ॥ ३१ ॥ इतिश्रीशैवमहापु
राणवायवीयसंहिताटीकायांसारबोधिण्यामुत्तरभागेप्रणवात्मशिवतत्त्वकथनं नामसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥

॥

॥

ओंनमःशिवाय ॥ भक्त्यादिसाधनैर्देवोनरैःप्राप्योयथातथा ॥ सविस्तरंचतद्वृत्तमष्टमेनिरूप्यते ॥ १ ॥ तस्यशिवस्य ॥ १ ॥ तस्याविद्याशक्तेः ॥ बन्हेरिति ॥ यथाबन्हेर्व्युच्चरन्तिस्फुल्लिगादितिश्रुतेः ॥ २ ॥ ३ ॥ तस्याःप्रकृतेः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ सप्तविंशत्प्रकारयासप्तविंशतितत्त्वस्वरूपयाअत्रअ

उपमन्युरुवाच ॥ शक्तिःस्वाभाविकीतस्यविद्याविश्वविलक्षणा ॥ एकानेकस्वरूपेणभातिभानोरिवप्रभा ॥ १ ॥ अनन्ताःशक्तयस्तस्याइच्छाज्ञानक्रियादयः ॥ मायाद्याश्चाभवन्बन्हेर्विस्फुल्लिगायथातथा ॥ २ ॥ सदाशिवेश्वराद्याश्चनानाविद्येश्वरादयः ॥ अभवन्पुरुषाश्चास्याःप्रकृतिश्चपरात्परा ॥ ३ ॥ महदादिविशेषांताअजाद्याश्चापिमूर्तयः ॥ यच्चान्यदपितत्सर्वतस्याःकार्यनसंशयः ॥ ४ ॥ साशक्तिःसर्वगासूक्ष्माप्रबोधानंदरूपिणी ॥ शक्तिमानुच्यतेदेवःशिवःशीतांशुभूषणः ॥ ५ ॥ वेद्यःशिवःशिवाविद्याप्रज्ञाचैवश्रुतिःस्मृतिः ॥ धृतिरेषास्थितिर्निष्ठाज्ञानेच्छाकर्मशक्तयः ॥ ६ ॥ आज्ञाचैवपरंब्रह्मद्वेविद्येचपरापरे ॥ शुद्धविद्याशुद्धकलासर्वशक्तिकृतंततः ॥ ७ ॥ मायाचप्रकृतिर्जीवोविकारोविकृतिस्तथा ॥ असच्चंसच्चयत्किंचित्तयासर्वमिदंततः ॥ ८ ॥ सादेवीमाययासर्वब्रह्मांडंसचराचरम् ॥ मोहयत्यप्रयत्नेनमोचयत्यपिलीलया ॥ ९ ॥ अनयासहसर्वेशःसप्तविंशत्प्रकारया ॥ विश्वंव्याप्यस्थितस्तस्मान्मुक्तिरत्रप्रवर्तते ॥ १० ॥ मुमुक्षवःपुराकेचिन्मुनयोब्रह्मवादिनः ॥ संशयाविष्टमनसोविमृशंतियथातथं ॥ ११ ॥ किंकारणंकुतोजाताजावामःकनवावयं ॥ कचास्माकंसंप्रतिष्ठाकेनवाधिष्ठितावयं ॥ १२ ॥ केनवर्तामहेशश्वत्सुखेष्वन्येषुचानिशम् ॥ अनिलंध्याचविश्वस्यव्यवस्थाकेनवाकृता ॥ १३ ॥ कालःस्वभावोनियतिर्यदृच्छानात्रयुज्यते ॥ भूतानियोनिःपुरुषोयोगश्चैषांपरोथवा ॥ १४ ॥ अचेतनत्वात्कालादेश्चेतनत्वेपिचात्मनः ॥ सुखदुःखाभिभूतत्वादनीशलंबिचार्यच ॥ १५ ॥ तेध्यानयोगानुगताःप्रापश्यन्छक्तिमैश्वरीम् ॥ पाशविच्छेदिकांसाक्षान्निगूढांस्वगुणैर्भृशं ॥ १६ ॥ तयाविच्छिन्नपाशास्तेसर्वकारणकारणं ॥ शक्तिमंतंमहादेवमपश्यन्दिव्यचक्षुषा ॥ १७ ॥ यःकारणान्यशेषाणिकालात्मसहितानिच ॥ अप्रमेयोनयाशक्त्यासाकमेकोधितिष्ठति ॥ १८ ॥

स्मिन्सेविते ॥ १० ॥ विमृशंतिविचारयंतिस्म ॥ ११ ॥ संप्रतिष्ठालयःस्थितिर्वा ॥ १२ ॥ वर्तामहेवर्तनंकुर्मः ॥ अन्येषुदुःखेषु ॥ १३ ॥ नियतिर्देवं ॥ योनिःप्रकृतिः ॥ १४ ॥ आत्मनःजीवस्य ॥ १५ ॥ स्वगुणैरात्मगुणैः ॥ १६ ॥ १७ ॥ यमपश्यंस्तत्स्वरूपमाह ॥ यदिति ॥ १८ ॥

प्रसादयोगेन ईश्वरानुग्रहेण ॥ योगेन चित्तवृत्तिनिरोधेन ॥ १९ ॥ २० ॥ निर्वृतिः निरतिशयसुखं ह्योर्ज्ञानकर्मणोरित्यन्वयः ॥ २१ ॥ विमुक्तौ मुक्तिप्राप्तौ ज्ञानकर्मणोः क्रमो न विवक्षितः ॥ प्रसादेशिव प्रसादे ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ विविधान्मलान् विविधपापानि निगृह्य परिहृत्य ॥ २६ ॥ अवस्थाभेदं अधिकारभेदं

ततः प्रसादयोगेन योगेन परमेण च ॥ दृढेन भक्तियोगेन दिव्यांगतिमवाप्नुवन् ॥ १९ ॥ तस्मात्सह तया शक्त्या दृढिप
श्यांतियेशिवं ॥ तेषां शाश्वतकोशांतिर्न तरेषामिति श्रुतिः ॥ २० ॥ न हि शक्तिमतः शक्त्या विप्रयोगोऽस्ति जातु चित् ॥
तस्माच्छक्तेः शक्तिमतः प्रसादाद्निवृत्तिर्द्वयोः ॥ २१ ॥ क्रमोऽविवक्षितो नूनं विमुक्तौ ज्ञानकर्मणोः ॥ प्रसादे सति सामु
क्तिर्यस्मात्करतले स्थिता ॥ २२ ॥ देवो वादानवो वापि पशुर्वा विहगोऽपि वा ॥ कीटोऽथ वा कृमिर्वापि मुच्यते तत्प्रसाद
तः ॥ २३ ॥ गर्भस्थो जायमानो वा बालो वा तरुणोऽपि वा ॥ वृद्धो वा म्रियमाणो वा स्वर्गस्थो वा थनारकी ॥ २४ ॥ प
तितो वापि धर्मात्मा पण्डितो मूढ एव वा ॥ प्रसादे तत्क्षणादेव मुच्यते नात्र संशयः ॥ २५ ॥ अयोग्यानां च कारुण्याद्भक्ता
नां परमेश्वरः ॥ प्रसीदति न संदेहो निगृह्य विविधान्मलान् ॥ २६ ॥ प्रसादादेव सा भक्तिः प्रसादो भक्तिसंभवः ॥ अव
स्थाभेदमुत्प्रेक्ष्य विद्वांस्तत्र न मुह्यति ॥ २७ ॥ प्रसादपूर्विका ये यं भक्तिर्मुक्तिविधायिनी ॥ नैव सा शक्यते प्राप्तुं नरैरे
केन जन्मना ॥ २८ ॥ अनेकजन्मसिद्धानां श्रौतस्मात्तानुवर्तिनां ॥ विरक्तानां प्रबुद्धानां प्रसीदति महेश्वरः ॥ २९ ॥ प्र
सन्ने सति देवेशे पशोस्तस्मिन् प्रवर्तते ॥ अस्ति नाथो ममेत्यल्पा भक्तिर्बुद्धिपुरःसरा ॥ ३० ॥ तपसा विवशः शैवैर्धर्मैः सं
युज्यते नरः ॥ तत्प्रयोगे तदभ्यासस्ततो भक्तिः परा भवेत् ॥ ३१ ॥ परया च तया भक्त्या प्रसादो लभ्यते परः ॥ प्रसा
दात्सर्वपाशेभ्यो मुक्तिर्भक्तिः सुनिवृत्तिः ॥ ३२ ॥ अल्पभावोऽपि यो मर्त्यः सोऽपि जन्मत्रयात्परं ॥ न यो नित्यं त्रपीडां वै
लभते तत्र न संशयः ॥ ३३ ॥ सांगानंगा च यासे वा सा भक्तिरितिकथ्यते ॥ सा पुनर्भिद्यते त्रेधा मनोवाक्कायसाधनैः ॥ ३४ ॥

॥ २७ ॥ २८ ॥ श्रौतस्मार्तेति ॥ अनेन कर्मभिश्चित्तशुद्धिसंपाद्य संपन्नसाधनचतुष्टयेन पुरुषेणाशिवः प्रसादनीय इति सूचितम् ॥ २९ ॥ ३० ॥
तत्प्रयोगे तदनुष्ठाने ॥ तदभ्यासः शैवधर्माचरणाभ्यासः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ अल्पभावः अल्पभक्तिः ॥ ३३ ॥ भक्तेर्लक्षणमाह ॥ सांगेति ॥ सांगावाह्यो
पचारयुता अनंगामानसी ॥ ३४ ॥

३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ननु शिवागमो न प्रमाणमित्यत आह ॥ श्रीकंठेनेति ॥ शिवागमं प्रशंसति ॥ श्रेयसामिति ॥ ३९ ॥ ४० ॥ इति श्रीशैवमहापुराणे वायवीयसंहिताटीकायां सारबोधिण्यामुत्तरभागे शिवभक्तिवर्णनं नामाष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ओ नमः शिवाय ॥ शंकरो वेदसारं यज्ज्ञानं ब्रह्मादिकांस्तथा ॥ देवीचोपादिशत्सर्वं न व मेतन्निगद्यते ॥ १ ॥ १ ॥ अयुक्तानां योगशून्यानां दशार्धैः पंचभिः सर्गादभिः अप्राज्ञनिदितमिति ॥ गूढत्वादेवेति भावः ॥ २ ॥ वि

शिवरूपादिचिंतायासासेवामानसीस्मृता ॥ जपादिर्वाचिकीसेवा कर्मपूजादिकायिकी ॥ ३५ ॥ सेयं त्रिसाधनासेवा शिवधर्मश्च कथ्यते ॥ सतु पंचविधः प्रोक्तः शिवेन परमात्मना ॥ ३६ ॥ तपः कर्म जपो ध्यानं ज्ञानं चेति समासतः ॥ कर्मलिंगार्चनाद्यंच तपश्चांद्रायणादिकम् ॥ ३७ ॥ जपस्त्रिधा शिवाभ्यासश्चिंता ध्यानं शिवस्य तु ॥ शिवागमोक्तं यज्ज्ञानं तदत्र ज्ञानमुच्यते ॥ ३८ ॥ श्रीकंठेन शिवेनोक्तः शिवायै च शिवागमः ॥ शिवाश्रितानां कारुण्याच्छ्रेयसामेकसाधनम् ॥ ३९ ॥ तस्माद्विवर्धयेद्भक्तिं शिवे परमकारणे ॥ त्यजेच्च विषयासंगं श्रेयोर्थमिति मान्नरः ॥ ४० ॥ इति श्रीशिवमहापुराणे वायवीयसंहितायामुत्तरभागेऽष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ भगवन् ह्येतुमिच्छामि शिवेन परिभाषितं ॥ वेदसारं शिवज्ञानं स्वाश्रितानां विमुक्तये ॥ १ ॥ अभक्तानामबुद्धानामयुक्तानामगोचरम् ॥ अर्थैर्दशार्धैः संयुक्तं गूढमप्राज्ञनिदितं ॥ २ ॥ वर्णाश्रमकृतैर्धर्मैर्विपरीतं क्वचित्समं ॥ वेदात्पटंगादुद्धृत्य सांख्ययोगाच्च कृत्स्नशः ॥ ३ ॥ शतकोटिप्रमाणेन विस्तीर्णं ग्रंथसंख्यया ॥ कथितं परमेशेन तत्र पूजाकथं प्रभो ॥ ४ ॥ कस्याधिकारः पूजादौ ज्ञानयोगादयः कथं ॥ तत्सर्वं विस्तरादेव वक्तुमर्हसि सुव्रत ॥ ५ ॥ उपमन्यु उवाच ॥ शैवं संक्षिप्य वेदोक्तं शिवेन परिभाषितं ॥ स्तुतिनिंदादिरहितं सद्यः प्रत्ययकारकम् ॥ ६ ॥ गुरुप्रसादजं दिव्यमनायासेन मुक्तिदं ॥ कथयिष्ये समासेन तस्य शक्यो न विस्तरः ॥ ७ ॥ सिसृक्षया पुराऽव्यक्ताच्छिवः स्थाणुर्महेश्वरः ॥ सत्कार्यकारणोपेतः स्वयमाविरभूत्प्रभुः ॥ ८ ॥ जनयामास च तदा ऋषिर्विश्वाधिकः प्रभुः ॥ देवानां प्रथमं देवं ब्रह्माणं ब्रह्मणः पतिः ॥ ९ ॥

परीतं विषमं दुरवगाहमित्यर्थः ॥ ३ ॥ ग्रंथसंख्यया अनुष्टुप्श्लोकसंख्यया ॥ ४ ॥ ५ ॥ प्रत्ययो विश्वासः ॥ ६ ॥ ७ ॥ सत्कार्यकारणोपेतः सदेव यत्कार्यकारणात्मना स्थितं तदुपेतः ॥ अनेन सत्कार्यवादो दर्शितः ॥ ८ ॥ ऋषिः शिवः ॥ ९ ॥

१० ॥ आसौब्रह्मा ॥ ११ ॥ १२ ॥ रुद्राध्यायेननमस्तेरुद्रइत्यादिना ॥ १३ ॥ तेषांब्रह्मादीनां ॥ तंशिवम् ॥ १४ ॥ वर्तामिवर्ते ॥ १५ ॥ १६ ॥
 ब्रह्मापिपितरंदेवंजायमानोन्ववैक्षत ॥ तंजायमानंजनकोदेवःप्रापश्यदाज्ञया ॥ १० ॥ दृष्टोरुद्रेणदेवोसावसृजद्वि
 श्वमीश्वरः ॥ वर्णाश्रमव्यवस्थांचचकारसपृथक्पृथक् ॥ ११ ॥ सोमंससर्जयज्ञार्थेसोमात्द्यौःसमजायत ॥ धराचव
 न्हिःसूर्यश्चयज्ञोविष्णुःशचीपतिः ॥ १२ ॥ तेचान्येचसुरारुद्रंरुद्राध्यायेनतुष्टुवुः ॥ प्रसन्नवदनस्तस्थौदेवानामग्र
 तःप्रभुः ॥ १३ ॥ अपहृत्यस्वलीलार्थंतेपांज्ञानंमहेश्वरः ॥ तमपृच्छंस्ततोदेवाःकोभवानितिमोहिताः ॥ १४ ॥
 सोब्रवीद्भगवान् रुद्रोह्यहमेकःपुरातनः ॥ आसंप्रथममेवाहंवर्तामिचसुरोत्तमाः ॥ १५ ॥ भविष्यामिचमत्तो न्योव्य
 तिरिक्तोनकश्चन ॥ अहमेवजगत्सर्वतर्पयामिस्वतेजसा ॥ १६ ॥ मत्तोधिकःसमोनास्तिमांयोवेदसमुच्यते ॥ इत्यु
 क्ताभगवान् रुद्रस्तत्रैवांतरधीयत ॥ १७ ॥ नापश्यंश्चततोदेवंदेवाविष्णुपुरोगमाः ॥ अथर्वशिरसारुद्रमस्तुवंश्चो
 ध्वंवाहवः ॥ १८ ॥ त्वरितारूपेनरुद्रेणरुद्रेणब्रह्मभिस्तथा ॥ स्तोत्रैश्चविविधैरन्यैसूक्तैःशैवैश्चनामभिः ॥ १९ ॥ व्रतं
 पाशुपतंकृत्वाह्यवर्षशिरसिस्थितं ॥ भस्मसंछन्नसर्वांगाबभूवुरमरास्तदा ॥ २० ॥ अथतेषांप्रसादार्थंपशूनांपति
 रीश्वरः ॥ सगणंश्चांबयासार्धसान्निध्यमकरोत्प्रभुः ॥ २१ ॥ यंविनिद्राजितश्वासायोगिनोदग्धकिल्बिषाः ॥ दृ
 दिपश्यंतितंदेवंददृशुर्देवपुंगवाः ॥ २२ ॥ यामाहुःपरमांशक्तिमीश्वरेच्छानुवर्तिनीं ॥ तामश्यन्महेशस्यवामांगेवाम
 लोचनां ॥ २३ ॥ येविनिर्धूतसंसाराःप्राप्ताःशैवंपरंपदं ॥ नित्यसिद्धाश्चयेचान्येतेचदृष्टागणेश्वराः ॥ २४ ॥ अथ
 तंतुष्टुवुर्देवादेव्यासहमहेश्वरम् ॥ स्तोत्रैर्माहेश्वरैर्दिव्यैःस्तोत्रैःपौराणिकैरपि ॥ २५ ॥ देवोपिदेवानालोक्यकृप
 यावृषभध्वजः ॥ तुष्टोस्मीत्याहसंप्रीतःस्वभावमधुरांगिरं ॥ २६ ॥ अथतंप्रीतमनसंप्रणिपत्यवृषध्वजं ॥ अर्थम
 श्र्यतमंदेवाःपप्रच्छुरिममादरात् ॥ २७ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

१७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ पाशुपतंपूर्वोक्तं ॥ २० ॥ तेषांब्रह्मादीनां ॥ २१ ॥ विनिद्रा इति ॥ विनिद्राविगतानिद्रायेषांतद्व्यर्थः ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥
 ॥ २५ ॥ २६ ॥ अर्थतमंप्रार्थनीयतमं ॥ २७ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

मार्गेणप्रकारे ॥ २८ ॥ २९ ॥ स्वरूपमाह ॥ सर्वेति ॥ ग्रहैःआदित्यादिभिः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ तन्मयंशिवमयंभूतमयंवा ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥
 देवाउचुः ॥ भगवन्केनमार्गेणपूजनीयोसिभूतले ॥ कस्याधिकारःपूजायांवक्तुमर्हसितत्त्वतः ॥ २८ ॥ ततःसस्मितमा
 लोक्यदेवीदेववरोहरः ॥ स्वरूपंदर्शयामासघोरंसूर्यात्मकंपरम् ॥ २९ ॥ सर्वाश्रयगुणोपेतंसर्वतेजोमयंपरं ॥ शक्ति
 भिर्मूर्तिभिःस्वाभिर्ग्रहैर्देवैश्चसंतृतं ॥ ३० ॥ अष्टबाहुंचतुर्वक्रमर्धनारीकमद्भुतं ॥ दृष्ट्वैवमद्भुताकारंदेवाविष्णुपुरोगमाः
 ३१ ॥ बुध्वादिवाकरंदेवंदेवीचैवनिशाकरं ॥ पंचभूतान्यशेषाणितन्मयंचचराचरं ॥ ३२ ॥ एवमुक्त्वानमश्चक्रुस्तस्मैचार्य्य
 प्रदायवै ॥ ३३ ॥ सिंदूरवर्णायसुमंडलायसुवर्णवज्राभरणायतुभ्यं ॥ पद्माभनेत्रायसंपंकजायब्रह्मेन्द्रनारायणकार
 णाय ॥ ३४ ॥ सुरत्नपूर्णंससुवर्णतोयंसुकुंकुमाढ्यंसकुशंसपुष्पं ॥ प्रदत्तमादायसहेमपात्रंप्रशस्तमर्घ्यंभगवन्प्र
 सीद ॥ ३५ ॥ नमःशिवायसांवायसगणायादिहेतवे ॥ रुद्रायविष्णवेतुभ्यंब्रह्मणेसूर्यमूर्तये ॥ ३६ ॥ यःशिवमंडलेसौ
 रेसंपूज्यैवंसमाहितः ॥ प्रातर्मध्यान्हसायान्हेप्रदद्यादर्घ्यमुत्तमं ॥ ३७ ॥ प्रणमेद्वापठेदत्तत्स्तोत्रंस्तुतिशतोत्तमम् ॥
 नतस्यदुर्लभंकिंचिद्भक्तश्चेन्मुच्यतेदृढं ॥ ३८ ॥ तस्माद्भक्त्यार्चयेन्नित्यंशिवमादित्यरूपिणं ॥ धर्मकामार्थमुक्त्यर्थम
 नसाकर्मणागिरा ॥ ३९ ॥ अथदेवान्समालोक्यमंडलस्थोमहेश्वरः ॥ सर्वागमोत्तरंदत्त्वाशास्त्रमंतरधीयत ॥ ४० ॥
 तत्रपूजाधिकाराद्यब्रह्मक्षत्रविशामिति ॥ ज्ञात्वाप्रणम्यदेवेशदेवाजग्मुर्यथागतं ॥ ४१ ॥ अथकालेनमहतातस्मि
 न्शास्त्रेतिरोहिते ॥ भर्तारंपरिपप्रच्छतदंकस्थामहेश्वरी ॥ ४२ ॥ तयासंचोदितोदेवोदेव्याचंद्रार्धभूणः ॥ अवद
 त्सारमुद्धृत्यशास्त्रंसर्वागमोत्तरं ॥ ४३ ॥ प्रवर्तितंचतल्लोकेनियोगात्परमेष्ठिनः ॥ मयागस्त्येनगुरुणादधीचेनमह
 र्षिणा ॥ ४४ ॥ स्वयमप्यवतीर्योर्व्यायुगावर्तेपुशूलधृक् ॥ स्वाश्रितानांविमुक्त्यर्थंकुरुतेज्ञानसंतातिं ॥ ४५ ॥ ऋभुः
 सत्योभार्गवश्चअंगिराःसविताद्विजाः ॥ मृत्युःशतक्रतुर्धर्मोवसिष्ठोमुनिपुंगवः ॥ ४६ ॥

अर्घ्यमंत्रमाह ॥ सुरत्नेति ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ सौरेसूर्यसंबंधिनि ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ सर्वागमोत्तरंसर्ववेदेषुश्रेष्ठम् ४० ॥ ४१ ॥ भर्तारंशिवम् ॥ ४२ ॥
 ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ युगावर्तेषुप्रतियुगं ॥ स्वाश्रितानाह ॥ ऋभुरिति ॥ ४५ ॥ ४६ ॥

॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ लैंगेलिंगपुराणे सप्तमाध्याय एते श्लोका उक्ता इति भावः ॥ एतच्छ्लोकपंचकं कचित्पुस्तकेन दृश्यते ॥ तिष्ये कलौ ॥ ५१ ॥
चत्वार इति ॥ तेषां पदं वक्ष्यते ॥ तेषां पूर्वोक्तानामृषीणाम् ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ इति श्रीशैवमहापुराणे वायवीयसंहिता टीकायां सारबोधिण्यामुत्तरभागे शैव

सारस्वतस्त्रिधामाच त्रिवृतो मुनिपुंगवः ॥ शततेजाः स्वयंधर्मो नारायण इति श्रुतः ॥ ४७ ॥ स्वरक्षश्चारुणिर्धामांस्तथा
चैव कृतं जयः ॥ मामते यो भरद्वाजो गौतमः कविसत्तमः ॥ ४८ ॥ वाचः श्रवामुनिः साक्षात्तथा सूक्ष्मायणिः शुचिः ॥
तृणविंदुर्मुनिः कृष्णशक्तिः शक्तेय उत्तरः ॥ ४९ ॥ जातूकर्ण्यो हरिः साक्षात्कृष्णद्वैपायनो मुनिः ॥ व्यासास्त्वेते च शृ-
ण्वंतु कल्पयोगेश्वरान् क्रमात् ॥ ५० ॥ लैंगे व्यासावताराणि द्वापरांतेषु सुव्रत ॥ योगाचार्यावताराणि तथा तिष्ये तु
शूलिनः ॥ ५१ ॥ तत्र तत्र विभोः शिष्याश्चत्वारः स्युर्महौजसः ॥ शिष्यास्तेषां प्रशिष्याश्च शतशोऽथ सहस्रशः ॥ ५२ ॥
तेषां संभाषणाल्लोके सेवाज्ञाकरणादिभिः ॥ भाग्यवंतो विमुच्यन्ते भक्त्या चात्यन्तभाविताः ॥ ५३ ॥ इति श्रीशि-
वमहापुराणे वायवीयसंहितायामुत्तरभागे नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ ६५ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ युगावर्तेषु सर्वे
पुयोगाचार्यं ललेन तु ॥ अवताराणि शर्वस्य शिष्यांश्च भगवन् वद ॥ १ ॥ उपमन्यु उवाच ॥ श्वेतः सुतारो मदनः सुहोत्रः
कंक एव च ॥ लौगाक्षिश्च महामायो जैगीषव्यस्तथैव च ॥ २ ॥ दधिवाहश्च ऋषभो मुनिरुग्रोऽत्रिरेव च ॥ सुबालको गौ-
तमश्च तथा वेदशिरामुनिः ॥ ३ ॥ गोकर्णश्च गुहावासी शिखंडी चापरः स्मृतः ॥ जटामालीचाट्टहासो दारुको लंगली-
तथा ॥ ४ ॥ महाकालश्च शूलीचण्डी मुण्डी स एव च ॥ सहिष्णुः सोमशर्मा च नकुलीश्वर एव च ॥ ५ ॥ एते वाराहक-
ल्पे स्मिन्सप्तमस्यांतरे मनोः ॥ अष्टाविंशतिसंख्याता योगाचार्या युगक्रमात् ॥ ६ ॥ शिष्याः प्रत्येकमेतेषां चत्वारः शां-
तचेतसः ॥ श्वेतादयश्च रुष्यांतास्तान् ब्रवीमि यथाक्रमं ॥ ७ ॥ श्वेतः श्वेतशिखश्चैव श्वेताश्वः श्वेतलोहितः ॥ दुंदुभिः
शतरूपश्च ऋचीकः केतुमांस्तथा ॥ ८ ॥ विकोशश्च विकेशश्च विपाशः पाशनाशनः ॥ सुमुखो दुर्मुखश्चैव दुर्दमो दुरतिक्रमः ९

धर्मकथनं नाम नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ आननः शिवाय ॥ कल्पयोगेश्वराः प्रोक्ताः शतं च द्वादशोत्तरम् ॥ शर्वावताररूपा ये वर्ण्ये ते दशमेशु भाः ॥ १ ॥ १ ॥ तेषां
नामान्याह ॥ श्वेत इति ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ सप्तमस्यैवैवस्वतस्य ॥ ६ ॥ शिष्या इति ॥ एतेषामधुनोक्तानां प्रत्येकमेकैकस्य चत्वारश्चत्वारः शिष्या इत्य-
र्थः ॥ ७ ॥ तान् क्रमेणाह ॥ श्वेत इत्यादिना ॥ ८ ॥ ९ ॥

॥ १३ ॥

सनत्कुमारः सनकः सनंदश्च सनातनः ॥ सुधामाविरजश्चैव शंखपाद्वैरजस्तथा ॥ १० ॥ सारस्वतश्च मेघश्च मेघवाहः सु
 वाहकः ॥ कपिलश्चासुरिः पंचशिखो बाष्कल एव च ॥ ११ ॥ पराशरश्च गर्गश्च भार्गवश्चांगिरास्तथा ॥ बलबंधुर्निरामि
 त्रः केतुशृंगस्तपोधनः ॥ १२ ॥ लंबोदरश्च लंबश्च लंबाक्षो लंबकेशकः ॥ सर्वज्ञः समबुद्धिश्च साध्यबुद्धिस्तथैव च ॥ १३ ॥
 सुधामाकाशयपश्चैव वसिष्ठो विरजास्तथा ॥ अत्रिरुग्रो गुरुश्चैष्ठः श्रवणोथश्च विष्टकः ॥ १४ ॥ कुणिश्च कुणिबाहुश्च
 कुशरीरः कुनेत्रकः ॥ कश्यपो ह्युशनाचैव च्यवनश्च बृहस्पतिः ॥ १५ ॥ उतथ्यो वामदेवश्च महाकालो महानिलः ॥ वा
 चश्च वाः सुवीरश्च श्यावाश्वश्च यतीश्वरः ॥ १६ ॥ हिरण्यनाभः कौशल्यो लोकाक्षिः कुथुमिस्तथा ॥ सुमंतुर्जैमिनि
 श्चैव कबंधः कुशकंधरः ॥ १७ ॥ छक्षोदाभार्जयणिश्चैव केतुमान्गौतमस्तथा ॥ भल्लवीमधुपिंगश्च श्वेतकेतुस्तथैव च ॥ १८ ॥
 उशिजो बृहदश्वश्च देवलः कविरेव च ॥ शालिहोत्रः सुवेषश्च युवनाश्वः शरद्वसुः ॥ १९ ॥ छगलः कुंडकर्णश्च कुंभश्चै
 व प्रबाहुकः ॥ उलूको विद्युतश्चैव शंबुकश्चाश्वलायनः ॥ २० ॥ अक्षपादः कणादश्च उलूको वत्स एव च ॥ कुशिकश्चैव गर्ग
 श्च मित्रकोरुष्य एव च ॥ २१ ॥ एतेशिष्या महेशस्य योगाचार्यस्वरूपिणः ॥ संख्याचशतमेतेषां सह द्वादश संख्याया
 ॥ २२ ॥ सर्वे पाशुपताः सिद्धाभस्मोद्धूलितविग्रहाः ॥ सर्वशास्त्रार्थतत्त्वज्ञावेदवेदांगपारगाः ॥ २३ ॥ शिवाश्रमर
 ताः सर्वेशिवज्ञानपरायणाः ॥ सर्वसंगविनिर्मुक्ताः शिवैकासक्तचेतसः ॥ २४ ॥ सर्वद्वंद्वसहाधीराः सर्वभूतहितेरताः
 ॥ ऋजवो मृदवः स्वस्थाजितक्रोधाजितेंद्रियाः ॥ २५ ॥ रुद्राक्षमालाभरणास्त्रिपुंड्रांकितमस्तकाः ॥ शिखाजटाः
 सर्वजटा अजटामुंडशीर्षकाः ॥ २६ ॥ फलमूलाशनप्रायाः प्राणायामपरायणाः ॥ शिवाभिमानसंपन्नाः शिवध्या
 नेकतत्पराः ॥ २७ ॥ समुन्मथितसंसारविषट्क्षांकुरोद्गमाः ॥ प्रयातुमेव सन्नद्धाः परं शिवपुरं प्रति ॥ २८ ॥

स्वदेशिकान्स्वाचार्यान् ॥ इमान्पूर्वोक्तान्श्वेतादीन् ॥ २९ ॥ इति श्रीशिवमहापुराणेवायवीयसंहिताटीकायांसारबोधिन्यामुत्तरभागेयोगाचार्यकथनं
नामदशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ओंनमःशिवाय ॥ देवीं प्रतिशिवेनोक्तः शैवधर्मो यथाविधि ॥ सर्ववर्णोचितः सोयमेकादशहस्थितः ॥ १ ॥ षडाननसमप्रख्य

स्वदेशिकानिमान्मत्नानित्यंयः शिवमर्चयेत् ॥ सयातिशिवसायुज्यं नात्रकार्याविचारणा ॥ २९ ॥ इति श्रीशिवमहापु
राणेवायवीयसंहितायामुत्तरभागेदशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ ६५ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ भगवन्सर्वयोगीन्द्रगणे
श्वरमुनीश्वर ॥ षडाननसमप्रख्यसर्वज्ञाननिधेगुरो ॥ १ ॥ प्रायस्त्वमवतीर्योर्व्यापाशविच्छित्तयेनृणाम् ॥ महर्षिव
पुरास्थायस्थितोसिपरमेश्वरः ॥ २ ॥ अन्यथाहिजगत्त्यस्मिन् देवोवादानवोपिवा ॥ ततो न्यः परमं भावं को जानीया
च्छिवात्मकं ॥ ३ ॥ तस्मात्तवमुखोद्गीर्णसाक्षादिवपिनाकिनः ॥ शिवज्ञानामृतं पीत्वा न मे तृप्तमभून्मनः ॥ ४ ॥ सा
क्षात्सर्वजगत्कर्तुर्भर्तुरंकं समाश्रिता ॥ भगवन्किंनुपप्रच्छ भर्तारं परमेश्वरी ॥ ५ ॥ उपमन्युरुवाच ॥ स्थानेष्टुष्टया
कृष्णतद्वक्ष्यामियथातथं ॥ भवभक्तस्य युक्तस्य तव कल्याणचेतसः ॥ ६ ॥ महीधरवरेदिव्ये मंदरे चारुकंदरे ॥ देव्या
सहमहादेवोदिव्योद्यानगतो भवत् ॥ ७ ॥ तदा देव्याः प्रियसखी सुस्मिता स्याशुभावती ॥ फुल्लान्यतिमनोज्ञानि पु
ष्पाणि समुपाहरत् ॥ ८ ॥ ततः स्वमंकमारोप्य देवीं देववरोहरः ॥ अलंकृत्य च तैः पुष्पैरास्ते तदृष्टतरः स्वयं ॥ ९ ॥
अथांतःपुरचारिण्यां देव्योदिव्यविभूषणाः ॥ अंतरंगागणेंद्राश्च देवं देवीं सिपेविरे ॥ १० ॥ ततः प्रियाः कथावृत्तावि
नोदाय महेशयोः ॥ त्राणाय च नृणां लोके ये शिवं शरणं गताः ॥ ११ ॥ तदा वसरमालोक्य सर्वलोकमहेश्वरी ॥ भर्तारं प
रिपप्रच्छ सर्वलोकमहेश्वरं ॥ १२ ॥ देव्युवाच ॥ केन वश्यो महादेवो मर्त्यानां मंदचेतसां ॥ अल्पसत्त्वालपशक्तीनाम
ल्पानामकृतात्मनां ॥ १३ ॥ ईश्वर उवाच ॥ न कर्मणानतपसानजपैर्न समाधिभिः ॥ न ज्ञानेन न चान्येन वश्यो हं
श्रद्धया विना ॥ १४ ॥

स्कंदतुल्यबुद्धे ॥ १ ॥ पाशविच्छित्तये मायापाशनिवृत्तये ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ परमेश्वरी गौरी ॥ ५ ॥ स्थाने योग्यावसरे ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥
महेशयोः शिवयोः ॥ केतेन रस्तानाह ॥ यदिति ॥ ११ ॥ १२ ॥ मनोबलं सत्त्वं शरीरं शक्तिः अकृतात्मनामकृतबुद्धीनां ॥ १३ ॥ श्रद्धा आस्तिक्यबुद्धिः ॥ १४ ॥

संभाष्यइति ॥ अहमित्यनुषज्यते ॥ १५ ॥ १६ ॥ वर्णधर्मः उपनयनादिः आश्रमधर्मो ब्रह्मचर्यादिः ॥ १७ ॥ आम्नायसिद्धवेदसिद्धम् ॥ धर्मयागादिरूपं ॥
कल्पितमिति ॥ विद्धीतिशेषः ॥ १८ ॥ सोपिधर्मो नात्यंतिकश्रेयोहेतुरित्याह ॥ नेति ॥ १९ ॥ तथापिश्रद्धासिद्धयेयथाशक्तिसोनुष्ठेयइत्याह ॥ तेनेति ॥

श्रद्धामप्यस्तिचेत्पुंसां येन केनापि हेतुना ॥ वश्यः स्पृश्यश्च दृश्यश्च पूज्यः संभाष्य एव च ॥ १५ ॥ साध्यातस्मान्मयि
श्रद्धामावशीकर्तुमिच्छता ॥ श्रद्धाहेतुः स्वधर्मस्य रक्षणं वर्णिनामिह ॥ १६ ॥ स्ववर्णाश्रमधर्माभ्यां वर्तते यस्तु मानवः ॥
तस्यैव भवति श्रद्धामयि नान्यस्य कस्यचित् ॥ १७ ॥ आम्नायसिद्धमखिलं धर्ममाश्रमिणामिह ॥ ब्रह्मणा कल्पितं पूर्वं
ममैवाज्ञापुरःसरम् ॥ १८ ॥ स तु पैतामहो धर्मो बहुवित्तक्रियान्वितः ॥ नात्यंतफलभूयिष्ठः क्लेशायाससमन्वितः ॥
॥ १९ ॥ तेन धर्मेण महता श्रद्धां प्राप्य सुदुर्लभां ॥ वर्णिनो ये प्रपद्यन्ते मामनन्यसमाश्रयाः ॥ २० ॥ तेषां सुखेन मार्गे
ण धर्मकामार्थमुक्तये ॥ वर्णाश्रमसमाचारो मया भूयः प्रकल्पितः ॥ २१ ॥ तस्मिन् भक्तिमतामेव मदीयानां तु वर्णि
नां ॥ अधिकारो न चान्येषामित्याज्ञानैष्ठिकी मम ॥ २२ ॥ मदाज्ञप्तेन मार्गेण वर्णिनो मदुपाश्रयाः ॥ मलमायादि
पाशेभ्यो विमुक्ता मत्प्रसादतः ॥ २३ ॥ पुरं मदीयमासाद्य पुनरावृत्तिदुर्लभं ॥ परमं मम साधर्म्यं प्राप्य निर्वृतिमाप्नु
युः ॥ २४ ॥ तस्माच्छब्ध्वाप्यलब्ध्वा वा वर्णधर्ममयेरितं ॥ आश्रित्य मम भक्त्यै त्स्वात्मनात्मानमुद्धरेत् ॥ २५ ॥
अलब्धा लब्ध एवैष कोटिकोटिगुणाधिकः ॥ तस्मान्मन्मुखतो लब्ध्वा वर्णधर्मसमाचरेत् ॥ २६ ॥ ममावताराणि शु
भयोगाचार्यछलेन तु ॥ सर्वांतरेषु संत्यार्ये संततिश्च सहस्रशः ॥ २७ ॥

वर्णिनो ब्राह्मणादयः ॥ २० ॥ २१ ॥ तस्मिन् वर्णाश्रमसमाचारे ॥ नैष्ठिकी निश्चयवती ॥ २२ ॥ मलमविद्या ॥ २३ ॥ पुरं कैलासं दिव्यशरीरं वा ॥ २४ ॥
आश्रित्येति ॥ मयेरितं वर्णधर्मलब्ध्वाऽलब्ध्वापि वामामाश्रित्य मम भक्तो जातश्चेदात्मनात्मानमुद्धरेदित्यर्थः ॥ २५ ॥ अलब्धा दज्ञाता द्धर्मात् ॥ २६ ॥
सर्वांतरेषु सर्वमन्वन्तरेषु ॥ २७ ॥

मदवतारसंततिज्ञानंमद्रक्तानामेवसुलभमित्याह ॥ अयुक्तानामिति ॥ २८ ॥ २९ ॥ कोसौमोक्षस्यप्रापकोधर्मस्तमाह ॥ ज्ञानमिति ॥ ३० ॥ ज्ञानादी
नांस्वरूपाण्याह ॥ पशुपाशेति ॥ एतदेवज्ञानंश्रेयस्करंनान्यदितिभावः ॥ षडध्वेति ॥ पूर्वोक्तपण्मांगंशुद्धिविधिनाक्रियमाणेत्यर्थः ॥ गुर्वधीनागुरूपदिष्टत
पोजपादिसाध्या ॥ ३१ ॥ चर्याआचरणं ॥ ३२ ॥ वृत्त्यंतरनिरोधःचित्तवृत्तिनिरोधः ॥ ३३ ॥ योगंप्रशंसति ॥ अश्वमेधेति ॥ ३४ ॥ योगाधिकारिणमाह ॥

अयुक्तानामबुद्धानामभक्तानांसुरेश्वरि ॥ दुर्लभंसंततिज्ञानंततोयत्नात्समाश्रयेत् ॥ २८ ॥ साहानिस्तन्महच्छि
द्रंसमोहःसांधमूकता ॥ यदन्यत्रश्रमंकुर्यान्मोक्षमार्गबहिष्कृतः ॥ २९ ॥ ज्ञानंक्रियाचचर्याचयोगश्चेतिसुरेश्वरि ॥
चतुष्पादःसमाख्यातोममधर्मःसनातनः ॥ ३० ॥ पशुपाशपतिज्ञानंज्ञानमित्यभिधीयते ॥ षडध्वशुद्धिविधिनागु
र्वधीनाक्रियोच्यते ॥ ३१ ॥ वर्णाश्रमप्रयुक्तस्यमयैवविहितस्यच ॥ ममार्चनादिधर्मस्यचर्याचर्येतिकथ्यते ॥ ३२ ॥ म
दुक्तेनैवमार्गेणमय्यवस्थितचेतसः ॥ वृत्त्यंतरनिरोधोयोयोगइत्यभिधीयते ॥ ३३ ॥ अश्वमेधशताच्छ्रेष्ठंदेविचित्त
प्रसाधनम् ॥ मुक्तिदंचतथाप्येतदसाध्यंविषयैपिणाम् ॥ ३४ ॥ विजितेंद्रियवर्गस्ययमेननियमेनच ॥ सर्वपापहरो
योगोविरक्तस्यैवकथ्यते ॥ ३५ ॥ वैराग्याज्जायतेज्ञानंज्ञानाद्योगःप्रवर्तते ॥ योगज्ञःपतितोवापिमुच्यतेनात्रसंश
यः ॥ ३६ ॥ दयाकार्याथसततमहिंसाज्ञानसंग्रहं ॥ सत्यमस्तेयमास्तिक्यंश्रद्धाचेंद्रियनिग्रहः ॥ ३७ ॥ अध्याप
नंचाध्ययनंयजनंयाजनंतथा ॥ ध्यानमीश्वरभावश्चसततंज्ञानशीलता ॥ ३८ ॥ यएवंवर्ततेविप्रोज्ञानयोगस्यसि
द्धये ॥ अचिरादेवविज्ञानंलब्ध्वायोगंचविंदति ॥ ३९ ॥ दग्ध्वादेहमिमंज्ञानीक्षणाज्ज्ञानाग्निनाप्रिये ॥ प्रसादान्म
मयोगज्ञःकर्मबंधंप्रहास्यति ॥ ४० ॥ पुण्यापुण्यात्मकंकर्ममुक्तेस्तत्प्रतिबंधकं ॥ तस्मान्नियोगतोयोगीपुण्यापुण्यंविव
र्जयेत् ॥ ४१ ॥ फलकामनयाकर्मकरणात्प्रतिबध्यते ॥ नकर्ममात्रकरणान्स्मात्कर्मफलंत्यजेत् ॥ ४२ ॥

विजितेति ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ज्ञानयोगसाधनान्याह ॥ दयेति ॥ ३७ ॥ ईश्वरभावःईश्वरभक्तिः ॥ ३८ ॥ लब्ध्वेति ॥ एवंवर्तमानःशीघ्रमेवविज्ञानंलब्ध्वायोगंल
भतइत्यर्थः ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ फलेति ॥ अतएवगीतायामुक्तं सर्वकर्मफलत्यागंप्राहुस्त्यागंविचक्षणाइति ॥ नकमेति ॥ तदप्युक्तंगीतायाम् ॥ नहि
देहभृताशक्यंत्यक्तुंकर्माण्यशेषतः ॥ यस्तु कर्मफलत्यागीसत्यागीत्यभिधीयतइति ॥ ४२ ॥

॥ १५ ॥

ज्ञानयज्ञरतःश्रवणादितत्परः ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ तदर्हकायतस्तावन्मात्रकरणयोग्याः ॥ ४६ ॥ आंतरमेवेति ॥ बाह्यादांतरमेवभजनंमुख्यमित्यर्थः ॥ यथावक्ष्यतिबाह्यादाभ्यंतरंश्रेष्ठमिति ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ अन्यात्मविदितंपरैर्ज्ञातं ॥ ४९ ॥ मत्प्रवणमिति ॥ एतदेवयोग्यंमनइत्यर्थः ॥ एवंवागादीनां सार्थक्यमाह ॥ मन्नामेति ॥ इतरामन्नामरहिता ॥ ५० ॥ इतरःपूर्वोक्तलिङ्गादिरहितः ॥ ५१ ॥ बाह्यंमदर्चारहितं ॥ देहसंशोषइति ॥ सएवयोग्यंतपइ

प्रथमंकर्मयज्ञेनबहिःसंपूज्यमांप्रिये ॥ ज्ञानयज्ञरतोभूत्वापश्चाद्योगंसमभ्यसेत् ॥ ४३ ॥ विदितेममयाथात्म्येकर्मयज्ञेनदेहिनः ॥ नयजंतिहिमांयुक्ताःसमलोष्टाश्मकांचनाः ॥ ४४ ॥ नित्ययुक्तोमुनिश्रेष्ठोमद्भक्तश्चसमाहितः ॥ ज्ञानयोगरतोयोगीममसायुज्यमाप्नुयात् ॥ ४५ ॥ अथाविरक्तचित्तायेवर्णिनोमदुपाश्रयाः ॥ ज्ञानचर्याक्रियास्वेवतेधिकुर्युस्तदर्हकाः ॥ ४६ ॥ बाह्यमाभ्यंतरंचैवबाह्याच्चांतरमेवच ॥ वाङ्मनःकायभेदाच्चत्रिधामद्भजनंविदुः ॥ ४७ ॥ जपःकर्मतपोध्यानंज्ञानंचेत्यनुपूर्वशः ॥ पंचधाकथ्यतेसद्भिस्तदेवभजनंपुनः ॥ ४८ ॥ अन्यात्मविदितंबाह्यमस्मदभ्यर्चनादिकं ॥ तदेवतुस्वसंवेद्यमाभ्यंतरमुदाहृतं ॥ ४९ ॥ मनोमत्प्रवणंचित्तंनमनोमात्रमुच्यते ॥ मन्नामनिरतावाणीवाङ्मताममनेतरा ॥ ५० ॥ लिङ्गैर्मच्छासनादिष्टैस्त्रिपुंड्रादिभिरंकितः ॥ ममोपचारनिरतःकायःकायोनचेतरः ॥ ५१ ॥ मदर्चाकर्मविज्ञेयंबाह्यांयागादिनोच्यते ॥ मदर्थेदेहसंशोषस्तपःकृच्छादिनोमतं ॥ ५२ ॥ जपःपंचाक्षराभ्यासःप्रणवाभ्यासएवच ॥ रुद्राध्यायादिकाभ्यासोनवेदाध्ययनादिकं ॥ ५३ ॥ ध्यानंमद्रूपचिंताद्यंनान्माद्यर्थसमाधयः ॥ ममागमार्थविज्ञानंज्ञानंनान्यार्थवेदनं ॥ ५४ ॥ बाह्येवाभ्यंतरेवाथयत्रस्यान्मनसोरतिः ॥ प्राग्वासनावशादेवितत्रनिष्ठांसमाचरेत् ॥ ५५ ॥ बाह्यादाभ्यंतरंश्रेष्ठंभवेच्छतगुणाधिकं ॥ असंकटत्वादोषाणांदृष्टानामप्यसंभवात् ॥ ५६ ॥ शौचमाभ्यंतरंविद्यान्बाह्यंशौचमुच्यते ॥ अंतःशौचवियुक्तात्माशुचिरप्यशुचिर्यतः ॥ ५७ ॥ बाह्यमाभ्यंतरंचैवभजनंभावपूर्वकम् ॥ नभावरहितंदेविविप्रलंभैककारणं ॥ ५८ ॥

त्यर्थः ॥ ५२ ॥ वेदाध्ययनादिकंपूर्वोक्तपंचाक्षरादिरहितं ॥ ५३ ॥ आत्मेति ॥ मद्रूपातिरिक्तात्माद्यर्थेत्यर्थः ॥ अन्यार्थवेदनंमदागमव्यतिरिक्तार्थज्ञानं ॥ ५४ ॥ ॥ ५५ ॥ आभ्यंतरस्यश्रेष्ठत्वेहेतुमाह ॥ असंकटत्वादिति ॥ सुकरत्वाद्बहिर्दृष्टानांदोषाणामप्यसंभवाच्चेत्यर्थः ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ भावरहितंभजनमित्यनुषज्यते ॥ ५८ ॥

॥ १५ ॥

॥ ५९ ॥ ६० ॥ लघुःअल्पसुखकरःतस्यलघुत्वेहेतुमाह ॥ फलार्थीति ॥ तदभावेफलभावे ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ अविचित्येति ॥ इदंसफलमिदमफलमि
त्यविचार्येत्यर्थः ॥ ६४ ॥ नपरइति ॥ भक्तप्रियत्वादितिभावः ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ उपजीवतिआश्रयति ॥ ६९ ॥ सम्लेच्छः ॥ ७० ॥ देयं

कृतकृत्यस्यतृप्तस्यममकिंक्रियतेनरैः ॥ बहिर्वाङ्मयंतरेबाथमयाभावोहिगृह्यते ॥ ५९ ॥ भावैकात्माक्रियादेविमम
धर्मःसनातनः ॥ मनसाकर्मणावाचाप्यनपेक्ष्यफलंक्वचित् ॥ ६० ॥ फलोद्देशेनदेवेशिलघुर्ममसमाश्रयः ॥ फला
र्थीतदभावेमांपरित्यक्तुंक्षमोयतः ॥ ६१ ॥ फलार्थिनोपियस्यैवमयिचित्तंप्रतिष्ठितं ॥ भावानुरूपफलदस्तस्याप्यहम
निंदिते ॥ ६२ ॥ फलानपेक्षयायेषामनोमत्प्रवणंभवेत् ॥ प्रार्थयेयुःफलंपश्चाद्भक्तास्तेपिममप्रियाः ॥ ६३ ॥ प्राक्सं
स्कारवशादेवयेऽविचित्यफलाफले ॥ विवशामांप्रपद्यंतेममप्रियतमामताः ॥ ६४ ॥ मल्लाभान्नपरोलाभस्तेषामस्ति
यथातथं ॥ ममापिलाभस्तल्लाभान्नपरःपरमेश्वरि ॥ ६५ ॥ मदनुग्रहतस्तेषांभावोमयिसमर्पितः ॥ फलंपरमनिर्वाणं
प्रयच्छतिबलादिव ॥ ६६ ॥ महात्मनामनन्यानांमयिविन्यस्तचेतसां ॥ अष्टधालक्षणंप्राहुर्ममधर्माधिकारिणां ॥
॥ ६७ ॥ मद्भक्तजनवात्सल्यंपूजायांचानुमोदनं ॥ स्वयमप्यर्चनंचैवमदर्थेचांगचेष्टितं ॥ ६८ ॥ मत्कथाश्रवणेभक्तिः
स्वरनेत्रांगविक्रियाः ॥ ममानुस्मरणंनित्यंयश्चमामुपजीवति ॥ ६९ ॥ एवमष्टविधंचिन्हंयस्मिन्लमेच्छेपिवर्तते ॥
सविप्रेंद्रोमुनिःश्रीमान्सयतिःसचपंडितः ॥ ७० ॥ नमेप्रियश्चतुर्वेदीमद्भक्तःश्वपचोपियः ॥ तस्मैदेयंततोग्राह्यंसचपू
ज्योयथाह्यहं ॥ ७१ ॥ पत्रंपुष्पंफलंतोयंयोमेभक्त्याप्रयच्छति ॥ तस्याहंनप्रणश्यामिसचमेनप्रणशयति ॥ ७२ ॥
अथवक्ष्यामिदेवेशिभक्तानामधिकारिणां ॥ विदुषांद्विजमुख्यानांवर्णधर्मसमासतः ॥ ७३ ॥ त्रिस्नानंचाग्निकार्यं
चलिंगार्चनमनुत्तमं ॥ दानमीश्वरभावश्चदयासर्वत्रसर्वदा ॥ ७४ ॥ सत्यंसंतोषमास्तिक्यमहिंसासर्वजंतुषु ॥ ऋहीः
श्रद्धाऽध्यापनंयोगःसदाध्ययनमेवच ॥ ७५ ॥ व्याख्यानंब्रह्मचर्यंचश्रवणंचतपःक्षमा ॥ शौचंशिखोपवीतंचउष्णी
पंचोत्तरीयकं ॥ ७६ ॥

ज्ञानादिकमितिशेषः ॥ ७१ ॥ ग्राह्यमाह ॥ पत्रमिति ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ त्रिस्नानंचिकालस्नानं ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ व्याख्यानंवैदादीनामितिशेषः ॥ ७६ ॥

निषिद्धासेवनं कलञ्जभक्षणादिवर्जनं ॥ ७७ ॥ ब्रह्मकूर्चस्य ब्रह्मकूर्चविधिना संस्कृतस्य पंचगव्यस्य ॥ ७८ ॥ वर्जनमिति ॥ परगृहइति शेषः ॥ ७९ ॥
नैवेद्यस्य मद्यमांषितस्य ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ एवंविप्रधर्मानुक्ताक्षत्रियादिधर्माणाह ॥ अध्यापनमिति ॥ विधीयते अनुज्ञायते ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ अविश्वासइति
॥ नविश्वसेदविश्वस्तमित्युक्तेः ॥ कालेष्विति ॥ षोडशर्तुनिशाः स्त्रीणां तासु युग्मासु संविरोदितियाज्ञवल्क्याद्युक्तकालेष्वित्यर्थः ॥ ८६ ॥ चारैर्गूढपुरुषैः ॥

निषिद्धासेवनंचैव भस्मरुद्राक्षधारणं ॥ पर्वण्यभ्यर्चनं देविचतुर्दश्यां विशेषतः ॥ ७७ ॥ पानंच ब्रह्मकूर्चस्य मासिमा
सियथाविधि ॥ अभ्यर्चनं विशेषेण तेनैव स्नाप्यमां प्रिये ॥ ७८ ॥ सर्वक्रियान्नसंत्यागः श्राद्धान्नस्य च वर्जनं ॥ तथापर्यु
पितान्नस्य यावकस्य विशेषतः ॥ ७९ ॥ मद्यस्य मद्यगंधस्य नैवेद्यस्य च वर्जनं ॥ सामान्यं सर्ववर्णानां ब्राह्मणानां विशे
षतः ॥ ८० ॥ क्षमाशांतिश्च संतोषः सत्यमस्तेयमेव च ॥ ब्रह्मचर्यममज्ञानं वैराग्यं भस्मसेवनं ॥ ८१ ॥ सर्वसंगनिवृ
त्तिश्च दशैतानि विशेषतः ॥ लिंगानियोगिनां भूयो दिवाभिक्षाशनं तथा ॥ ८२ ॥ वानप्रस्थाश्रमस्थानां समानमिदमि
ष्यते ॥ रात्रौ न भोजनं कार्यं सर्वेषां ब्रह्मचारिणां ॥ ८३ ॥ अध्यापनं याजनं च क्षत्रियस्य प्रतिग्रहः ॥ वैश्यस्य च विशे
षेण मयानात्र विधीयते ॥ ८४ ॥ रक्षणं सर्ववर्णानां युद्धे शत्रुवधस्तथा ॥ दुष्टपक्षिमृगाणां च दुष्टानां शातनं नृणां ॥ ८५ ॥
अविश्वासश्च सर्वत्र विश्वासो मम योगिषु ॥ स्त्रीसंसर्गश्च कालेषु च मूरक्षणमेव च ॥ ८६ ॥ सदा संचारितैश्चारैर्लोकवृ
त्तांतवेदनं ॥ सदास्त्रधारणंचैव भस्मकंचुकधारणं ॥ ८७ ॥ राज्ञां ममाश्रमस्थानामेष धर्मस्य संग्रहः ॥ गोरक्षणंच वा
णिज्यं कृषिर्वैश्यस्य कथ्यते ॥ ८८ ॥ शुश्रूषेतरवर्णानां धर्मः शूद्रस्य कथ्यते ॥ उद्यानकरणंचैव मम क्षेत्रसमाश्रयः ॥
॥ ८९ ॥ धर्मपत्न्यास्तु गमनं गृहस्थस्य विधीयते ॥ ब्रह्मचर्यं वनस्थानां यतीनां ब्रह्मचारिणां ॥ ९० ॥ स्त्रीणां तु भर्तृशु
श्रूषा धर्मो नान्यः सनातनः ॥ ममाचनं च कल्याणिनियोगो भर्तुरस्ति चेत् ॥ ९१ ॥ यानारी भर्तृशुश्रूषां विहाय व्रतत
त्परा ॥ सानारी नरकं याति नात्र कार्या विचारणा ॥ ९२ ॥

॥ ८७ ॥ ८८ ॥ क्षेत्रसमाश्रयइति ॥ धर्मः शूद्रस्येत्यादिसंबध्यते ॥ ८९ ॥ ९० ॥ स्त्रीणामिति ॥ तदुक्तं मनुनापि ॥ नास्ति स्त्रीणां पृथग्यज्ञानव्रतं नाप्यु
पोषितं ॥ पतिं शुश्रूषते येन तेन स्वर्गो महीयतइति ॥ ९१ ॥ तदेवाह ॥ यानारीति ॥ ९२ ॥

॥ ९३ ॥ संविभागःदुष्टेभ्योविबिक्ता ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ भावातिशयसंपन्नाःभक्त्यतिशययुताः ॥ ९९ ॥ १०० ॥ दुःखदुः
खकरं ॥ १०१ ॥ अतस्तान्प्रत्याह ॥ नास्तीति ॥ १०२ ॥ साध्यंप्राप्यं ॥ १०३ ॥ कथंनहितादशामानवाजाताअतआह ॥ मद्भक्तानामिति ॥ १०४ ॥

अथभर्तृविहीनायावक्ष्येधर्मसमासतः ॥ व्रतंदानंतपःशौचंभूशय्यानक्तभोजनं ॥ ९३ ॥ ब्रह्मचर्यंसदास्नानंभस्मना
सलिलेनवा ॥ शांतिमौनंक्षमानित्यंसंविभागोयथाविधि ॥ ९४ ॥ अष्टम्यांचचतुर्दश्यांपौर्णमास्यांविशेषतः ॥ एका
दश्यांचविधिवदुपवासोममार्चनं ॥ ९५ ॥ इतिसंक्षेपतःप्रोक्तंममाश्रमनिषेवणं ॥ ब्रह्मक्षत्रविशांदेवियतीनांब्रह्मचा
रिणां ॥ ९६ ॥ तथैववानप्रस्थानांगृहस्थानांचसुंदरि ॥ शूद्राणामथनारीणांधर्मएपसनातनः ॥ ९७ ॥ ध्येयस्त्व
याहंदेवेशिसदाजाप्यःषडक्षरः ॥ वेदोक्तमखिलंधर्ममितिधर्मार्थसंग्रहः ॥ ९८ ॥ अथयेमानवालोकेस्वेच्छयाधृतवि
ग्रहाः ॥ भावातिशयसंपन्नाःपूर्वसंस्कारसंयुताः ॥ ९९ ॥ विरक्ताश्चानुरक्तावास्त्रियादिविषयेष्वपि ॥ पापैर्नतेविलि
प्यंतेपद्मपत्रमिवांभसा ॥ १०० ॥ तेषाममात्मविज्ञानंविशुद्धानांविवेकिनां ॥ मत्प्रसादाद्विशुद्धानांदुःखमाश्रमरक्ष
णं ॥ १०१ ॥ नास्तिकृत्यमकृत्यंचसमाधिर्वापरायणं ॥ नविधिर्ननिषेधश्चतेषांममयथातथा ॥ १०२ ॥ यथेहपरि
पूर्णस्यसाध्यंममनविद्यते ॥ तथैवकृतकृत्यानांतेषामपिनसंशयः ॥ १०३ ॥ मद्भक्तानांहितार्थायमानुषभावमाश्रि
ताः ॥ रुद्रलोकात्परिश्रष्टास्तेरुद्रानात्रसंशयः ॥ १०४ ॥ ममानुशासनंयद्ब्रह्मादीनांप्रवर्तकं ॥ तथानराणामन्ये
षांतन्नियोगःप्रवर्तकः ॥ १०५ ॥ ममाज्ञाधारभावेनमद्भावातिशयेनच ॥ तदालोकनमात्रेणसर्वपापक्षयोभवेत् ॥
॥ १०६ ॥ प्रत्ययाश्चप्रवर्ततेप्रशस्तफलसूचकाः ॥ मयिभाववतांपुंसांप्रागदृष्टार्थगोचराः ॥ १०७ ॥ कंपःस्वेदोश्रु
पातश्चकंठेचस्वरविक्रिया ॥ आनंदाद्युपलब्धिश्चभवेदाकस्मिकीमुहुः ॥ १०८ ॥ एतैर्व्यस्तैःसमस्तैर्वालिंगैरव्यभि
चारिभिः ॥ मंदमध्योत्तमैर्भावैर्विज्ञेयास्तेनरोत्तमाः ॥ १०९ ॥

॥ १०५ ॥ सर्वपापक्षयइति ॥ नराणामितिसंबध्यते ॥ १०६ ॥ प्रत्ययाःचिन्हानि ॥ १०७ ॥ प्रत्ययानाह ॥ कंपइति ॥ १०८ ॥ अव्यभिचारिभिःस
दास्थितैः ॥ १०९ ॥

अथःलोहम् ॥ ११० ॥ १११ ॥ आवहेत्प्रापयेत् ॥ नराणामिति शेषः ॥ ११२ ॥ तूलायते लघु भवति ॥ ११३ ॥ ११४ ॥ ११५ ॥ संग्रह इति ॥ एष एव संग्रहो यो

॥ १७ ॥

यथाऽयोनिः समावेशान्नायो भवति केवलं ॥ तथैव मम सान्निध्यान्न ते केवलमानुषाः ॥ ११० ॥ हस्तपादादिसाधर्म्या
दुद्रान्मर्त्यवपुर्धरान् ॥ प्राकृतानिवमन्वानो नावजानीत पण्डितः ॥ १११ ॥ अवज्ञानं कृतं तेषु न रैर्व्यामूढचेतनैः ॥ आ
युः श्रियं कुलं शीलं हत्वानिरयमावहेत् ॥ ११२ ॥ ब्रह्मविष्णुसुरेशानामपि तूलायते पदं ॥ मत्तो न्यदनपेक्षाणामुद्धृता
नां महात्मनां ॥ ११३ ॥ अशुद्धं बौद्धमैश्वर्यं प्राकृतं पौरुषं तथा ॥ गुणेशानामतस्त्याज्यं गुणातीतपदैषिणां ॥ ११४ ॥
अथ किं बहु नोक्तेन श्रेयः प्राप्तेयकसाधनम् ॥ मयि चित्तसमासंगो येन केनापि हेतुना ॥ ११५ ॥ उपमन्युरुवाच ॥ इ
त्थं श्रीकण्ठनाथेन शिवेन परमात्मना ॥ हिताय जगतामुक्तो ज्ञानसारार्थसंग्रहः ॥ ११६ ॥ विज्ञानसंग्रहश्चायं वेदशा
स्त्राणि कृत्स्नशः ॥ सेतिहासपुराणानि विद्याव्याख्यानविस्तरः ॥ ११७ ॥ ज्ञानं ज्ञेयमनुष्ठेयमधिकारोऽथ साधनं ॥
साध्यं चेति षडर्थानां संग्रहस्त्वेष संग्रहः ॥ ११८ ॥ गुरोरधिगतं ज्ञानं ज्ञेयः पाशः पशुः पतिः ॥ लिंगार्चनाद्यनुष्ठेयं भक्त
स्त्वधिकृतो द्विजः ॥ ११९ ॥ साधनं शिवमंत्राद्यं साध्यं शिवसमानता ॥ षडर्थसंग्रहस्यास्य ज्ञानात्सर्वज्ञतोच्यते ॥
॥ १२० ॥ प्रथमं कर्म यज्ञाद्यैर्भक्त्या वित्तानुसारतः ॥ बाह्येभ्यश्चर्यं शिवं पश्चादंतर्यागरतो भवेत् ॥ १२१ ॥ रतिरभ्यं
तरेयस्य न बाह्येषु पुण्यगौरवात् ॥ न कर्म करणीयं हि बहिस्तस्य महात्मनः ॥ १२२ ॥ ज्ञाना मृतेन तृप्तस्य भक्त्या चैवाशि
वात्मनः ॥ नांतर्न च बहिः कृष्णकृत्यमस्तिकदाचन ॥ १२३ ॥ तस्माक्रमेण संत्यज्य बाह्यमाभ्यंतरं तथा ॥ ज्ञानेन ज्ञे
यमालोक्य ज्ञानं चापि परित्यजेत् ॥ १२४ ॥ नैकाग्रं चेच्छिवे चित्तं किंकृतेनापि कर्मणा ॥ एकाग्रमेव चेच्चित्तमकृतेनापि
कर्मणा ॥ १२५ ॥ तस्मात्कर्मण्यकृत्वा वाकृत्वा वांतर्बहिः क्रमात् ॥ येन केनाप्युपायेन शिवे चित्तं निवेशयेत् ॥ १२६ ॥

गम्य इति भावः ॥ ११६ ॥ ११७ ॥ ज्ञानादीनर्थानाह ॥ ज्ञानमिति ॥ ११८ ॥ ११९ ॥ १२० ॥ १२१ ॥ १२२ ॥ १२३ ॥ १२४ ॥ किंकृतेनेति
॥ न किमपीत्यर्थः ॥ १२५ ॥ १२६ ॥

॥ १७ ॥

॥ १२७ ॥ सःमंत्रः ॥ १२८ ॥ इति श्रीशैवमहापुराणे वायवीयसंहिता टीकायां सारबोधिण्यामुत्तरभागे शैवधर्मकथनं नामैकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥
ओं नमः शिवाय ॥ शैवः पंचाक्षरो मंत्रस्तत्स्वरूपं संविस्तरं ॥ तन्माहात्म्यं विशेषेण द्वादशोऽत्र निरूप्यते ॥ १ ॥ १ ॥ २ ॥ षडक्षर इति ॥ प्रणवसहितत्वादि

शिवे निविष्टचित्तानां प्रतिष्ठितधियां सतां ॥ परत्रेह च सर्वत्र निवृत्तिः परमा भवेत् ॥ १२७ ॥ इहो नमः शिवायेति मंत्रे
णानेन सिद्धयः ॥ सतस्मादधिगंतव्यः परावरविभूतये ॥ १२८ ॥ इति श्रीशिवमहापुराणे वायवीयसंहितायामुत्तर
भागे एकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ ७५ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ महर्षि वर सर्वज्ञ सर्वज्ञानमहोदधे ॥ पंचाक्षरस्य माहा
त्म्यं श्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः ॥ १ ॥ उपमन्यु उवाच ॥ पंचाक्षरस्य माहात्म्यं वर्षकोटिशतैरपि ॥ अशक्यं विस्तराद्भक्तुं
तस्मात्संक्षेपतः शृणु ॥ २ ॥ वेदेशिवागमेचायमुभयत्र षडक्षरः ॥ मंत्रः स्थितः स दामुख्यो लोके पंचाक्षरः स्मृतः ॥ ३ ॥
सर्वमंत्राधिकश्चायमोंकाराद्यः षडक्षरः ॥ सर्वेषां शिवभक्तानामशेषार्थप्रसाधकः ॥ ४ ॥ तदल्पाक्षरमर्थाढ्यं वेदसा
रं विमुक्तिदं ॥ आज्ञासिद्धमसंदिग्धं वाक्यमेतच्छिवात्मकं ॥ ५ ॥ नानासिद्धयुतं दिव्यं लोकचित्तानुरंजकं ॥ सुनि
श्चितार्थगंभीरं वाक्यं तत्पारमेश्वरं ॥ ६ ॥ मंत्रं सुखमुखोच्चार्य मशेषार्थप्रसिद्धये ॥ प्राहो नमः शिवायेति सर्वज्ञः सर्वदे
हिनां ॥ ७ ॥ तद्दीजं सर्वविद्यानां मंत्रमाद्यं षडक्षरं ॥ अतिसूक्ष्मं महार्थं च ज्ञेयं तद्वटबीजवत् ॥ ८ ॥ देवो गुणत्रयाती
तः सर्वज्ञः सर्वकृत् प्रभुः ॥ ओमित्येकाक्षरे मंत्रे स्थितः सर्वगतः शिवः ॥ ९ ॥ ईशानाद्यानि सूक्ष्माणि ब्रह्माण्येकाक्षराणि
तु ॥ मंत्रे नमः शिवायेति संस्थितानि यथाक्रमं ॥ १० ॥ मंत्रे षडक्षरे सूक्ष्मे पंचब्रह्मतनुः शिवः ॥ वाच्यवाचकभावेन स्थि
तः साक्षात्स्वभावतः ॥ ११ ॥ वाच्यः शिवः प्रमेयत्वान्मंत्रस्तद्वाचकः स्मृतः ॥ वाच्यवाचकभावो यमनादिः संस्थितस्त
योः ॥ १२ ॥ यथानादिः प्रवृत्तो यंधोरसंसारसागरः ॥ शिवोऽपि हितथानादिः संसारान्मोचकः स्थितः ॥ १३ ॥

तिभावः ॥ १ ॥ तदेवाह ॥ सर्वेति ॥ ४ ॥ तत्पंचाक्षरमंत्ररूपं ॥ ५ ॥ ६ ॥ सुखमुखोच्चार्य सुखं यथा तथा मुखेनोच्चार्य ॥ सर्वज्ञः शिवः ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥
ईशानाद्यानि ईशानतत्पुरुषाद्योऽवामदेव सद्योजाताख्यानि ॥ १० ॥ पंचब्रह्मतनुः पंचमंत्रात्मकः ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥

ननु शिवाराधनमतिक्रेशसाध्यमतस्तत्कर्तुं प्रवृत्तिर्न भवेदत आह ॥ व्याधीनामिति ॥ प्रतिपक्षः शत्रुः अतः कथमपि तदा शोधनं कर्तव्यमेवेति भावः ॥ १४ ॥ १५ ॥
 पुरुषस्यादिजीवस्य ॥ १६ ॥ सांख्यादिमतं खंडयन्नाह ॥ प्रधानेति ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ तस्य शिवस्य ॥ सः शिवः ॥ २२ ॥ २३ ॥

व्याधीनां भेदपञ्चदशप्रतिपक्षः स्वभावतः ॥ तद्वत्संसारदोषाणां प्रतिपक्षः शिवः स्मृतः ॥ १४ ॥ असत्यस्मिन् जगन्ना
 थेतमो भूतमिदं भवेत् ॥ आदित्येन यथाहीनं निरालोकमिदं जगत् ॥ १५ ॥ अभावादीश्वरस्येयं जगत्सृष्टिः कथं भवे
 त् ॥ अचेतनत्वात्प्रकृतेरज्ञत्वात्पुरुषस्य च ॥ १६ ॥ प्रधानपरमाण्वादियावत्किंचिदचेतनं ॥ न तत्कर्तृत्वं यदृष्टं बुद्धि
 मत्कारणं विना ॥ १७ ॥ धर्माधर्मोपदेशश्च बंधमोक्षविचारणा ॥ न सर्वज्ञं विना पुंसामादिसर्गे प्रसिध्यति ॥ १८ ॥
 वैद्यं विना निरानंदाः क्लिश्यंते रोगिणो यथा ॥ शिवं विना निरानंदं क्लिश्यते हि जगत्तथा ॥ १९ ॥ तस्मादनादिः सर्वज्ञः
 परिपूर्णः सदा शिवः ॥ अस्ति नाथः परित्राता पुंसां संसारसागरात् ॥ २० ॥ आदिमध्यांतनिर्मुक्तः स्वभावविमलः प्र
 भुः ॥ सर्वज्ञः परिपूर्णश्च शिवो ज्ञेयः शिवागमे ॥ २१ ॥ तस्याभिधानमंत्रो यमभिधेयश्च स्मृतः ॥ अभिधानाभिधे
 यत्वान्मंत्रः सिद्धः परः शिवः ॥ २२ ॥ एतावत्तु शिवज्ञानमेतावत्परमं पदं ॥ यदोनमः शिवायेति शिववाक्यं षडक्षरं ॥
 ॥ २३ ॥ विधिवाक्यमिदं शैवं नार्थवादं शिवात्मकं ॥ यः सर्वज्ञः संपूर्णः स्वभावविमलः शिवः ॥ २४ ॥ लोकानुग्रह
 कर्ता च समृद्धार्थकं वदेत् ॥ यद्यथावस्थितं वस्तु गुणदोषैः स्वभावतः ॥ २५ ॥ यावत्फलं च यत्पुण्यं सर्वज्ञस्तु तथा वदेत् ॥
 रागाज्ञानादिभिर्दोषैर्ग्रस्तत्वादन्तं वदेत् ॥ २६ ॥ ते चेश्वरे न विद्यंते ब्रूयात्स कथमन्यथा ॥ अजातादोषदोषेण सर्वज्ञे
 न शिवे नयत् ॥ २७ ॥ प्रणीतममलं वाक्यं तत्प्रमाणं न संशयः ॥ तस्मादीश्वरवाक्यानि श्रद्धेयानि विपश्चिता ॥ २८ ॥
 यथार्थं पुण्यपापेषु तदश्रद्धो ब्रजत्यधः ॥ स्वर्गापवर्गसिद्ध्यर्थं भाषितं यत्सुशोभनं ॥ २९ ॥ वाक्यं मुनिवरैः शांतैस्तद्वि
 ज्ञेयं सुभाषितं ॥ रागद्वेषानृतक्रोधकामतृष्णानुसारयत् ॥ ३० ॥

अर्थवादं केवलस्तुतिरूपं ॥ तत्र हेतुमाह ॥ सर्वज्ञ इति ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ ते च रागादयः ॥ अजाता इति ॥ दोषाणामेव दोषेणानुत्पन्ना इत्यर्थः ॥
 ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥

मृदुनाकोमलाक्षरयुतेन ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ विरूपकठिनाक्षरादियुतं ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ भिन्नःसंभिन्नःअभिन्नइतिवा ॥ सूत्रमिति ॥ सूत्रंवृत्त्यात्मनाविव
वाक्यंनिरयहेतुत्वात्तदुर्भाषितमुच्यते ॥ सत्कृतेनापिकितेनमृदुनाललितेनवा ॥ ३१ ॥ अविद्यारागवाक्येनसंसार
क्लेशहेतुना ॥ यच्छ्रुत्वाजायतेश्रेयोरागादीनांचसंक्षयः ॥ ३२ ॥ विरूपमपितद्वाक्यंविज्ञेयमतिशोभनं ॥ बहुत्वेपिहि
मंत्राणांसर्वज्ञेनशिवेनयत् ॥ ३३ ॥ प्रणीतममलंमंत्रंनतेनसदृशंकचित् ॥ सांगानिवेदशास्त्राणिसंस्थितानिषडक्ष
रे ॥ ३४ ॥ नतेनसदृशस्तस्मान्मंत्रोन्योस्तिपरःकचित् ॥ सप्तकोटिमहामंत्रैरुपमंत्रैरनेकधा ॥ ३५ ॥ मंत्रःषडक्ष
रोभिन्नःसूत्रंवृत्त्यात्मनायथा ॥ शिवज्ञानानियावंतिविद्यास्थानानियानिच ॥ ३६ ॥ षडक्षरस्यसूत्रस्यतानिभाष्यं
समासतः ॥ किंतस्यबहुभिर्मंत्रैःशास्त्रैर्वाबहुविस्तरैः ॥ ३७ ॥ यस्योनमःशिवायेतिमंत्रोयत्तद्विदिसंस्थितः ॥ तेनाधी
तंश्रुतंतेनकृतंसर्वमनुष्ठितं ॥ ३८ ॥ येनोनमःशिवायेतिमंत्राभ्यासःस्थिरीकृतः ॥ नमस्कारादिसंयुक्तंशिवायेत्यक्षर
त्रयं ॥ ३९ ॥ जिह्वाग्रेवर्ततेयस्यसफलंतस्यजीवितं ॥ अंत्यजोवाधमोवापिमूर्खोवापंडितोपिवा ॥ ४० ॥ पंचाक्षर
जपेनिष्ठोमुच्यतेपापपंजरात् ॥ इत्युक्तंपरमेशेनदेव्यापृष्टेनशूलिना ॥ ४१ ॥ हितायसर्वमर्त्यानांतिष्यजानांविशेष
तः ॥ देव्युवाच ॥ कलौकलुषितेकालेदुर्जयेदुरतिक्रमे ॥ ४२ ॥ अपुण्यतमसाच्छत्रेलोकेधर्मपराङ्मुखे ॥ क्षीणेव
र्णसमाचारेसंकरेसमुपस्थिते ॥ ४३ ॥ सर्वाधिकारेसंदिग्धेनिश्चितेवाविपर्यये ॥ तदोपदेशेविहतेगुरुशिष्यक्रमेण
ते ॥ ४४ ॥ केनोपायेनमुच्यंतेभक्तास्तवमहेश्वर ॥ महेश्वरउवाच ॥ आश्रित्यपरमांविद्यांत्वेद्यांपंचाक्षरींमम ॥
॥ ४५ ॥ भक्त्याचभावितात्मानोमुच्यंतेकलिजानराः ॥ मनोवाक्कायजैर्दोषैर्वक्तुंस्मर्तुमगोचरैः ॥ ४६ ॥ दूषितानां
कृतघ्नानांनिर्दयानांखलात्मनां ॥ लुब्धानांवक्रमनसामपिमत्प्रवणात्मनां ॥ ४७ ॥ ममपंचाक्षरीविद्यासंसारभय
तारिणी ॥ मयैवमसकृद्वेविप्रतिज्ञातंधरातले ॥ ४८ ॥ ॥ ॥ ॥

रणरूपेणयथाऽभिन्नंतद्वदित्यर्थः ॥ तदेवाह ॥ शिवेति ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ निष्ठःतत्परः ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ विपर्ययेधर्मनाशे ॥
उपदेशेमंत्रोपदेशे ॥ गतेनष्टे ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

अनयापंचाक्षरमंत्ररूपया ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ एतैःअभक्षणादिभिः ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ अरुद्रःरुद्रभक्तिरहितः ॥ सरुद्रः
रुद्रभक्तियुतः ॥ ५७ ॥ ब्रह्मांगेनब्रह्मरूपोमंत्रस्तत्साधनेन ॥ ५८ ॥ लब्धःगुरोर्लब्धमंत्रःमंत्रग्रहणविधिर्वक्ष्यते ॥ अलब्धस्तद्विज्ञः ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥

पतितोपिविमुच्येतमद्भक्तोविद्ययानया ॥ देव्युवाच ॥ कर्मायोग्योभवेन्मर्त्यःपतितोयदिसर्वथा ॥ ४९ ॥ कर्मायो
ग्येनयत्कर्मकृतंचनरकायहि ॥ ततःकथंविमुच्येतपतितोविद्ययानया ॥ ५० ॥ ईश्वरउवाच ॥ तथ्यमेतत्त्वयाप्रोक्तं
तथाहिशृणुमुंदरि ॥ रहस्यमितिमत्त्वैतद्गोपितंयन्मयापुरा ॥ ५१ ॥ समंत्रकंमांपतितःपूजयेद्यदिमोहितः ॥ नार
कीस्यान्नसदेहोममपंचाक्षरंविना ॥ ५२ ॥ अभक्षवायुभक्षश्चयेचान्येव्रतकर्षिताः ॥ तेषामेतैर्व्रतैर्नास्तिममलो
कसमागमः ॥ ५३ ॥ भक्त्यापंचाक्षरेणैवयोहिमांसकृदर्चयेत् ॥ सोपिगच्छेन्ममस्थानंमंत्रस्यास्यैवगौरवात् ॥ ५४ ॥
तस्मात्तपांसियज्ञाश्चव्रतानिनियमास्तथा ॥ पंचाक्षरार्चनस्यैतेकोट्यंशेनापिनोसमाः ॥ ५५ ॥ बद्धोवाप्यथवामुक्तः
पाशात्पंचाक्षरेणयः ॥ पूजयेन्मांसमुच्येतनात्रकार्याविचारणा ॥ ५६ ॥ अरुद्रोवासरुद्रोवासकृत्पंचाक्षरेणयः ॥
पूजयेत्पतितोवापिमूढोवामुच्यतेनरः ॥ ५७ ॥ षडक्षरेणवादेवितथापंचाक्षरेणवा ॥ सत्रह्मांगेनमांभक्त्यापूजयेद्य
दिमुच्यते ॥ ५८ ॥ पतितोपतितोवापिमंत्रेणानेनपूजयेत् ॥ ममभक्तोजितक्रोधोह्यलब्धोलब्धएववा ॥ ५९ ॥ अ
लब्धाल्लब्धएवेहकोटिकोटिगुणाधिकः ॥ तस्माल्लब्धैवमांदेविमंत्रेणानेनपूजयेत् ॥ ६० ॥ लब्ध्वासंपूजयेद्यस्तुमै
त्र्यादिगुणसंयुतः ॥ ब्रह्मचर्यरतोभक्त्यामत्सादृश्यमवाप्नुयात् ॥ ६१ ॥ किमत्रबहुनोक्तेनभक्ताःसर्वेधिकारिणः ॥
ममपंचाक्षरेमंत्रे तस्माच्छ्रेष्ठतरोहिसः ॥ ६२ ॥ पंचाक्षरप्रभावेनलोकावेदामहर्षयः ॥ तिष्ठंतिशाश्वताधर्मादेवाःसर्व
मिदंजगत् ॥ ६३ ॥ प्रलयेसमनुप्राप्तेनष्टेस्थावरजंगमे ॥ सर्वप्रकृतिमापन्नंतत्रसंलयमेष्यति ॥ ६४ ॥ एकोहंसं
स्थितोदेविनद्वितीयोस्तिकुत्रचित् ॥ तदावेदाश्चशास्त्राणिसर्वेपंचाक्षरेस्थिताः ॥ ६५ ॥ तेनाशंनैवसंप्राप्तमच्छक्त्या
ह्यनुपालिताः ॥ गुणमूर्त्यात्मनांचैवततोवांतरसंहतिः ॥ ६६ ॥

॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ भूतसर्गवृत्तमाह ॥ एकइति ॥ ६५ ॥ गुणमूर्त्यात्मनांगुणकृतमूर्तिरूपाणांब्रह्मादीनां ॥ अवांतरसंहतिःअवांतरप्रलयः ॥ ६६ ॥

॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ तेषामुनीनां ॥ यत्प्रोवाचतदाह ॥ मत्पुत्राणामिति ॥ ७० ॥ तेनब्रह्मणा ॥ ७१ ॥ सःब्रह्मा ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥
 ततःसृष्टिरभून्मत्तःप्रकृत्यात्मप्रभेदतः ॥ तदानारायणःशेतेदेवोमायामर्यातनुम् ॥ ६७ ॥ आस्थायभोगिपर्यैकश
 यनेतोयमध्यगः ॥ तन्नाभिपंकजाज्जातःपंचवक्त्रःपितामहः ॥ ६८ ॥ सिसृक्षमाणोलोकांस्त्रीनशक्तोह्यसहायवान् ॥
 मुनीन्दशससर्जादौमानसानमितौजसः ॥ ६९ ॥ तेषांसिद्धिविवृद्ध्यर्थमांप्रोवाचपितामहः ॥ मत्पुत्राणामहादेवश
 किंदेहिमहेश्वर ॥ ७० ॥ इत्येवंप्रार्थितस्तेनपंचवक्त्रधरोह्यहम् ॥ पंचाक्षराणिक्रमशःप्रोक्तवान्पद्मयोनये ॥ ७१ ॥
 सपंचवदनैस्तानिगृण्णन्लोकपितामहः ॥ वाच्यवाचकभावेनज्ञातवान्मांमहेश्वरं ॥ ७२ ॥ ज्ञात्वाप्रयोगंविधिवत्
 सिद्धमंत्रःप्रजापतिः ॥ पुत्रेभ्यःप्रददौमंत्रमंत्रार्थंचयथातथं ॥ ७३ ॥ तेचलब्ध्वामंत्ररत्नंसाक्षाल्लोकपितामहात् ॥
 तदाज्ञप्तेनमार्गेणमदाराधनकांक्षिणः ॥ ७४ ॥ मेरोस्तुशिखरेरम्येमुंजवान्नामपर्वतः ॥ मत्प्रियःसततंश्रीमान्मद्भू
 तैरपिरक्षितः ॥ ७५ ॥ तस्याभ्याशेतपस्तीव्रंलोकसृष्टिसमुत्सुकाः ॥ दिव्यंवर्षसहस्रंतुवायुभक्षाःसमाचरन् ॥ ७६ ॥
 तेषांभक्तिमहदृष्ट्वासद्यःप्रत्यक्षतामियां ॥ ऋषिंलंदश्चकीलंचबीजंशक्तंचदैवतं ॥ ७७ ॥ न्यासंपडंगदिग्बंधंविनि
 योगमशेषतः ॥ प्रोक्तवानहमार्याणांजगत्सृष्टिविवृद्ध्ये ॥ ७८ ॥ ततस्तेमंत्रमाहात्म्यादृषयस्तपसैधिताः ॥ सृष्टिं
 वितन्वतेसम्यक्सदेवासुरमानुषां ॥ ७९ ॥ अस्याःपरमविद्यायाःस्वरूपमधुनोच्यते ॥ आदौनमःप्रयोक्तव्यंशिवा
 येतिततःपरम् ॥ ८० ॥ सैपापंचाक्षरीविद्यासर्वश्रुतिशिरोगता ॥ शब्दजातस्यसर्वस्यबीजभूतासमासतः ॥ ८१ ॥
 प्रथममन्मुखोद्गीर्णासाममैवास्तिवाचिका ॥ तप्तचामीकरप्रख्यापीनोन्नतपयोधरा ॥ ८२ ॥ चतुर्भुजात्रिनयनाबाले
 दुकृतशेखरा ॥ पद्मोत्पलकरीसौम्यावरदाभयपाणिका ॥ ८३ ॥ सर्वलक्षणसंपन्नासर्वाभरणभूषिता ॥ सितपद्मा
 सनासीनानीलकुंचितमूर्धजा ॥ ८४ ॥

॥ ७५ ॥ समाचरन्निति ॥ तद्वतिसंवध्यते ॥ ७६ ॥ तेषांब्रह्मपुत्राणाम् ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ अस्याःपंचाक्षरमंत्ररूपायाः ॥ ८० ॥ ८१ ॥
 एतद्विद्यायाःकल्पितस्वरूपमाह ॥ तस्तेति ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥

एतद्वेखनप्रकारमाह ॥ अस्याइति ॥ ८५ ॥ प्रयोज्याःस्थापनीयाः ॥ तत्प्रकारमहि ॥ अर्धेति ॥ ८६ ॥ बीजमिति ॥ एतदग्रेव्यक्तीकारिष्यते ॥ ८७ ॥
॥ ८८ ॥ वर्णानानकारादीनां ॥ ८९ ॥ तेषांपूर्वोक्तवर्णानां ॥ ९० ॥ पूर्वादिष्विति ॥ आदिनादक्षिणपश्चिमोत्तरादिशोऽग्राह्याः ॥ ९१ ॥ उदात्तइति ॥
प्रथमोनकारः ॥ चतुर्थोवावर्णः ॥ द्वितीयोमकारः ॥ पंचमोयकारः ॥ शिवर्णस्तृतीयःनिहतोऽनुदात्तः ॥ तत्रनकारवाकाराबुदात्तौमकारयकारौस्वरितौ

अस्याःपंचविधावर्णाःप्रस्फुरद्रश्मिमंडलाः ॥ पीतःकृष्णस्तथाधूस्रःस्वर्णाभोरक्तएवच ॥ ८५ ॥ पृथक्प्रयोज्याय
द्येतेबिंदुनादविभूषिताः ॥ अर्धचंद्राकृतिर्बिंदुर्नादोदीपशिखाकृतिः ॥ ८६ ॥ बीजंद्वितीयंबीजेषुमंत्रस्यास्यवरान
ने ॥ दीर्घपूर्वतुरीयस्यपंचमंशक्तिमादिशेत् ॥ ८७ ॥ वामदेवोनामऋषिःपंक्तिच्छंदउदात्तम् ॥ देवताशिवएवाहं
मंत्रस्यास्यवरानने ॥ ८८ ॥ गौतमोत्रिवरारोहेविश्वामित्रस्तथागिराः ॥ भरद्वाजश्चवर्णानांक्रमशोऋषयःस्मृताः ॥
॥ ८९ ॥ गायत्र्यनुष्टुप्त्रिष्टुप्छंदांसिबृहतीविराट् ॥ इंद्रोरुद्रोहरिर्ब्रह्मास्कंदस्तेषांचदेवताः ॥ ९० ॥ ममपंचमुखा
न्याहुःस्थानंतेषांवरानने ॥ पूर्वादिपूर्ध्वपर्यंतनकारादियथाक्रमम् ॥ ९१ ॥ उदात्तःप्रथमोवर्णश्चतुर्थश्चद्वितीयकः ॥
पंचमःस्वरितश्चैवतृतीयोनिहतःस्मृतः ॥ ९२ ॥ मूलविद्याशिवंचैवंसूत्रंपंचाक्षरस्तथा ॥ नामान्यस्यविजानीयाच्छे
वंमेवदयंमहत् ॥ ९३ ॥ नकारःशिरउच्येतमकारस्तुशिखोच्यते ॥ शिकारःकवचंतद्वद्वाकारोनेत्रमुच्यते ॥ ९४ ॥
यकारोस्त्रंनमःस्वाहावषट्हुंवौषडित्यपि ॥ फडित्यपिचवर्णानामंतंगलयदातदा ॥ ९५ ॥ तवापिमूलमंत्रोयंकिंचि
द्भेदसमन्वयात् ॥ तत्रापिपंचमोवर्णोद्वादशस्वरभूषितः ॥ ९६ ॥ तस्मादनेनमंत्रेणमनोवाक्कायभेदतः ॥ आवयोर
र्चनंकुर्याज्जपहोमादिकंतथा ॥ ९७ ॥ यथाप्रज्ञंयथाश्रद्धंयथाकालंयथामति ॥ यथाशक्तियथासंपद्यथायोगंयथार
ति ॥ ९८ ॥ यदाकदापिवाभक्त्यायत्रकुत्रापिवाकृता ॥ येनकेनापिवादेविपूजामुक्तिंनयिष्यति ॥ ९९ ॥

शिकारोनुदात्तइत्यर्थः रुद्राध्यायेतथैवपाठात्प्याकरणरीत्यापितथैवसिद्धत्वाच्च ॥ ९२ ॥ शिवंकल्याणप्रदम् ॥ अस्यशिवस्य ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥
तमेवभेदमाह ॥ तत्रापि ॥ द्वादशस्वरपेकारः ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ यथायोगंयथासंभवं ॥ ९८ ॥ नयिष्यतिप्रापयिष्यति ॥ ९९ ॥

॥ १०० ॥ १०१ ॥ १०२ ॥ आज्ञाहीनं उपदेशहीनं ॥ १०३ ॥ १०४ ॥ तत्त्ववेदिनं शिवतत्त्वज्ञं ॥ १०५ ॥ १०६ ॥ १०७ ॥ विभवे ऐश्वर्ये ॥ १०८ ॥

मय्यासक्तेन मनसा यत्कृतं मम सुंदरि ॥ मत्प्रियं च शिवं चैव क्रमेणाप्यक्रमेण वा ॥ १०० ॥ तथापि मम भक्तायेनात्यंत
विवशाः पुनः ॥ तेषामर्थे तु शास्त्रेषु मयैष नियमः कृतः ॥ १०१ ॥ तत्रादौ संप्रवक्ष्यामि मंत्रसंग्रहणं शुभम् ॥ यद्विना
निष्फलं जाप्यं येन वा सफलं भवेत् ॥ १०२ ॥ आज्ञाहीनं क्रियाहीनं श्रद्धाहीनं वरानने ॥ आज्ञार्थं दक्षिणाहीनं सदा
जप्तं च निष्फलम् ॥ १०३ ॥ आज्ञासिद्धं क्रियासिद्धं श्रद्धासिद्धं मदात्मकं ॥ एवं चेदक्षिणायुक्तं मंत्रसिद्धं महत्फलं ॥
॥ १०४ ॥ उपगम्य गुरुं विप्रमाचार्यं तत्त्ववेदिनं ॥ जापिनं सद्गुणोपेतं ध्यानयोगपरायणम् ॥ १०५ ॥ तोषयेत्तं प्रय-
त्नेन भावशुद्धिसमन्वितः ॥ वाचा च मनसा चैव कायेन द्रविणेन च ॥ १०६ ॥ आचार्यं पूजयेच्छिष्यः सर्वदा हि प्रयत्न-
तः ॥ हस्त्यश्वरथरत्नानि क्षेत्राणि च गृहाणि च ॥ १०७ ॥ भूषणानि च वासांसि धान्यानि च धनानि च ॥ एतानि गुरवे
दद्याद्भक्त्या च विभवे सति ॥ १०८ ॥ वित्तशाठ्यं न कुर्वीत यदीच्छेत्सिद्धिमात्मनः ॥ पश्चान्निवेदयेद्देवि स्वात्मानं स-
परिच्छदं ॥ १०९ ॥ एवं संपूज्य विधिवद्यथा शक्तित्वं च यन् ॥ आददीत गुरोर्मंत्रं ज्ञानं चैव क्रमेण तु ॥ ११० ॥ एवं
तुष्टो गुरुः शिष्यं पूजकं वत्सरोषितम् ॥ शुश्रूषु मनहंकारं स्नातं शुचिमुपोषितम् ॥ १११ ॥ स्नापयित्वा विशुद्ध्यर्थं पूर्ण-
कुंभघृतेन वै ॥ जलेन मंत्रशुद्धेन पुण्यद्रव्ययुतेन च ॥ ११२ ॥ अलंकृत्य सुवेषं च गंधस्त्रग्वस्त्रभूषणैः ॥ पुण्याहं वाचयि-
त्वा च ब्राह्मणानभिपूज्य च ॥ ११३ ॥ समुद्रतीरे नद्यां च गोष्ठे देवा लयेऽपि वा ॥ शुचौ देशे गृहे वापि काले सिद्धिं करेतिथौ ॥
॥ ११४ ॥ नक्षत्रेशुभयोगे च सर्वदोषविवर्जिते ॥ अनुगृह्यत तो दद्याज्ज्ञानं मम यथाविधि ॥ ११५ ॥ स्वरेणोच्चारये-
त्सम्यगेकांतेति प्रसन्नधीः ॥ उच्चार्योच्चारयित्वा तमावयोर्मंत्रमुत्तमम् ॥ ११६ ॥ शिवं चास्तु शुभं चास्तु शोभनोस्तु
प्रियोस्त्विति ॥ एवं दद्याद्गुरुर्मंत्रमाज्ञां चैव ततः परम् ॥ ११७ ॥

॥ १०९ ॥ ११० ॥ वत्सरोषितं संवत्सरपर्यंतं स्थितं ॥ उपोषितं अभुक्तवतं ॥ १११ ॥ ११२ ॥ ११३ ॥ ११४ ॥ ११५ ॥ ११६ ॥ मंत्रमाह ॥ शिव-
मिति ॥ आज्ञां जपविषयमुपदेशं ॥ ११७ ॥

॥ ११८ ॥ ११९ ॥ अक्षरेति ॥ यावन्तिमन्त्रेऽक्षराणितावच्छक्षमित्यर्थः ॥ १२० ॥ १२१ ॥ त्वयेति ॥ त्वयासहेत्यर्थः ॥ १२२ ॥ तत्वानिभूतानिदहनप्ला
वनादिभिः वक्ष्यमाणैस्तनुदाहप्लावनादिभिः ॥ १२३ ॥ मन्त्रन्यासादिकंपङ्गन्यासादिकं ॥ सकलीकृतेति ॥ सकलीकरणंचदेवतांगेपङ्गनान्यासः स्या
एवंलब्ध्यागुरोर्मन्त्रमाज्ञांचैवसमाहितः ॥ संकल्प्यचजपेन्नित्यंपुरश्चरणपूर्वकम् ॥ ११८ ॥ यावज्जीवंजपेन्नित्यम
ष्टोत्तरसहस्रकं ॥ अनन्यस्तत्परोभूत्वासयातिपरमांगतिं ॥ ११९ ॥ जपेदक्षरलक्षवैचतुर्गुणितमादरात् ॥ नक्ता
शीसंयमीयः सपौरश्चरणिकः स्मृतः ॥ १२० ॥ यः पुरश्चरणंकृतानित्यजापीभवेत्पुनः ॥ तस्यनास्तिसमोलोकेस
सिद्धः सिद्धिदोभवेत् ॥ १२१ ॥ स्नानंकृत्वाशुचौदेशेबध्वारुचिरमासनम् ॥ त्वयामांष्टदिसंचित्यसंचित्यस्वगुरुंततः ॥
॥ १२२ ॥ उदङ्मुखः प्राङ्मुखोवामौनीचैकाग्रमानसः ॥ विशोध्यपंचतत्वानिदहनप्लावनादिभिः ॥ १२३ ॥ मन्त्र
न्यासादिकंकृत्वासकलीकृतविग्रहः ॥ आवयोर्विग्रहंध्यायन्प्राणापानौनियम्यच ॥ १२४ ॥ विद्यास्थानंस्वकरूपमृ
षिच्छंदोधिदैवतम् ॥ बीजंशक्तितथावाच्यंस्मृत्वापंचाक्षरीजपेत् ॥ १२५ ॥ उत्तमंमानसंजाप्यमुपांशुमध्यमंविदुः ॥
अधमंवाचिकंप्रादुरागमार्थविशारदाः ॥ १२६ ॥ उत्तमंरुद्रदैवत्यमध्यमंविष्णुदैवतं ॥ अधमंब्रह्मदैवत्यमित्याहुर
नुपूर्वशः ॥ १२७ ॥ यदुच्चनीचस्वरितैः शब्दैः स्पष्टपदाक्षरैः ॥ मन्त्रमुच्चारयेद्वाचावाचिकोयंजपः स्मृतः ॥ १२८ ॥
जिह्वामात्रपरिस्पंदोदीपदुच्चारितोपिवा ॥ अपरैरश्रुतः किंचिच्छ्रुतोवोपांशुरुच्यते ॥ १२९ ॥ धियायदक्षरश्रेण्या
वर्णाद्वर्णपदात्पदम् ॥ शब्दार्थचितनंभूयः कथ्यतेमानसोजपः ॥ १३० ॥ वाचिकस्त्वेकएवस्यादुपांशुः शतमुच्यते ॥
साहस्रोमानसः प्रोक्तः सगर्भस्तुशताधिकः ॥ १३१ ॥ प्राणायामसमायुक्तः सगर्भोजपउच्यते ॥ आद्यंतयोः सगर्भो
पिप्राणायामः प्रशस्यते ॥ १३२ ॥ चत्वारिंशत्समावृत्तिप्राणानायम्यसंस्मरेत् ॥ मन्त्रमन्त्रार्थविद्विमानशक्तः शक्ति
तोजपेत् ॥ १३३ ॥ पंचकंत्रिकमेकंवाप्राणायामंसमाचरेत् ॥ अगर्भवासगर्भवासगर्भस्तत्रशस्यते ॥ १३४ ॥

त्सकलाकृतिरित्युक्तं ॥ एतदग्रेस्फुटीकरिष्यते ॥ १२४ ॥ १२५ ॥ १२६ ॥ २२७ ॥ १२८ ॥ १२९ ॥ १३० ॥ १३१ ॥ सगर्भइति ॥ आद्यंतयोः प्राणायामसमायुक्तः
सगर्भोजपइत्यन्वयः ॥ अगर्भोपीतिपक्षांतरं ॥ प्राणायामइति ॥ इतः परंप्राणायामः प्रशस्यतइत्यर्थः ॥ १३२ ॥ १३३ ॥ शस्यतेजपइतिशेषः ॥ १३४ ॥

पंचविधेष्विति ॥ सगर्भाश्चतुर्विधउक्तःसध्यानःपंचमएतेष्वित्यर्थः ॥ १३५ ॥ करमालादिभिर्जपेफलतारतम्यमाह ॥ जपसंख्यानमिति ॥ अंगुल्यारेखयाज
पसंख्यानमित्यन्वयः ॥ पुत्रजीवैःपुत्रजीवाख्यतरुकाष्ठोद्भवैर्मणिभिः ॥ १३६ ॥ ॥ १३७ ॥ १३८ ॥ मालामणिसंख्यामाह ॥ त्रिंशदिति ॥ अक्षैःमणि
भिः ॥ १३९ ॥ १४० ॥ अंगुल्यादिभेदेनजपफलान्याह ॥ अंगुष्ठमिति ॥ १४१ ॥ क्षरणीदुःखनाशिनी ॥ १४२ ॥ स्थानभेदेनजपफलतारतम्यमाह ॥

सगर्भादपिसाहस्रःसध्यानोजपउच्यते ॥ एषुपंचविधेष्वेकःकर्तव्यःशक्तितोजपः ॥ १३५ ॥ अंगुल्याजपसंख्या
नमेकमेकमुदाहृतम् ॥ रेखयाष्टगुणंविद्यात्पुत्रजीवैर्दशाधिकं ॥ १३६ ॥ शतंस्याच्छंखमणिभिःप्रवालैस्तुसहस्रक
म् ॥ स्पाटिकैर्दशसाहस्रंमौक्तिकैर्लक्षमुच्यते ॥ १३७ ॥ पद्माक्षैर्दशलक्षंतुसौवर्णैःकोटिरुच्यते ॥ कुशग्रंथ्याचरु
द्राक्षैरनंतगुणितंभवेत् ॥ १३८ ॥ त्रिंशदक्षैःकृतामालाधनदाजपकर्मणि ॥ सप्तविंशतिसंख्यातैरक्षैःपुष्टिप्रदाभवे
त् ॥ १३९ ॥ पंचविंशतिसंख्यातैःकृतामुक्तिप्रयच्छति ॥ अक्षैस्तुपंचदशभिरभिचारफलप्रदा ॥ १४० ॥ अंगुष्ठं
मोक्षदंविद्यात्तर्जनीशत्रुनाशिनी ॥ मध्यमाधनदाशांतिकरोत्येपाअनामिका ॥ १४१ ॥ कनिष्ठाक्षरणीप्रोक्ताजप
कर्मणिशोभना ॥ अंगुष्ठेनजपेज्जाप्यमन्यैरंगुलिभिःसह ॥ १४२ ॥ अंगुष्ठेनविनाजाप्यंकृतंतदफलंयतः ॥ गृहेज
पंसमंविद्याद्गोष्ठेशतगुणंविदुः ॥ १४३ ॥ पुण्यारण्येतथारामेसहस्रगुणमुच्यते ॥ अयुतंपर्वतेपुण्येनद्यांलक्षमुदाहृ
तम् ॥ १४४ ॥ कोटिदेवालयेप्राहुरनंतममसन्निधौ ॥ सूर्यस्याग्नेर्गुरोरिंदोर्दीपस्यचजलस्यच ॥ १४५ ॥ विप्राणां
चगवांचैवसन्निधौशस्यतेतपः ॥ तत्पूर्वाभिमुखंवश्यंदक्षिणंचाभिचारकं ॥ १४६ ॥ पश्चिमंधनदंविद्यादौत्तरंशांति
दंभवेत् ॥ सूर्याग्निविप्रदेवानांगुरूणामपिसन्निधौ ॥ १४७ ॥ अन्येषांचप्रशस्तानांमंत्रंनविमुखोजपेत् ॥ उष्णी
षीकंचुकीनग्नोमुक्तकेशोगलावृतः ॥ १४८ ॥ अपवित्रकरोऽशुद्धोविलपन्नजपेत्कजित् ॥ क्रोधंमदंक्षुतंत्रीणिनिष्ठीवन
विजृम्भणे ॥ १४९ ॥ दर्शनंचश्वनीचानांवर्जयेज्जपकर्मणि ॥ आचमेत्संभवेतेषांस्मरेद्द्वामांखयासह ॥ १५० ॥

गृहइति ॥ १४३ ॥ १४४ ॥ १४५ ॥ तपइति ॥ जपइतिपाठांतरं ॥ दक्षिणंदक्षिणाभिमुखं ॥ एवमुत्तरत्रापि ॥ १४६ ॥ १४७ ॥ गलावृतःवेष्टितकं
ठः ॥ १४८ ॥ क्षुतमिति ॥ क्षुतंतंद्रीमितिकचित्पाठः ॥ १४९ ॥ क्रोधादीनांप्राप्तौयत्कर्तव्यंतदाह ॥ आचमेदिति ॥ १५० ॥ ॥

ज्योतींषिसूर्यादीनि ॥ प्राणसंयमंप्राणायामं ॥ १५१ ॥ १५२ ॥ समर्थस्यैवायंनियमइत्याह ॥ शक्तइति ॥ १५३ ॥ १५४ ॥ १५५ ॥ १५६ ॥ वैदि
 ज्योतींषिचप्रपश्येद्वाकुर्याद्वाप्राणसंयमं ॥ अनासनःशयानोवागच्छन्नृत्थितएववा ॥ १५१ ॥ रथ्यायामशिवेस्था
 नेनजपेत्तिमिरांतरे ॥ प्रसार्यनजपेत्पादौकुक्कुटासनएववा ॥ १५२ ॥ यानशय्याधिरूढोवाचिंताव्याकुलितोथवा ॥
 शक्तश्चेत्सर्वमेवैतदशक्तःशक्तितोजपेत् ॥ १५३ ॥ किमत्रबहुनोक्तेनसमासेनवचःशृणु ॥ सदाचारोजपन्शुद्धंध्याय
 नूभद्रंसमश्नुते ॥ १५४ ॥ आचारःपरमोधर्मआचारःपरमंधनं ॥ आचारःपरमाविद्याआचारःपरमागतिः ॥ १५५ ॥
 आचारहीनःपुरुषोलोकेभवतिनिंदितः ॥ परत्रचसुखीनस्यात्तस्मादाचारवान्भवेत् ॥ १५६ ॥ यस्ययद्विहितंकर्मवे
 देशास्त्रेचवैदिकैः ॥ तस्यतेनसमाचारःसदाचारोनचेतरः ॥ १५७ ॥ सद्गिराचरितत्वाच्चसदाचारःसउच्यते ॥ सदा
 चारस्यतस्यादुरास्तिक्यंमूलकारणं ॥ १५८ ॥ आस्तिकश्चेत्प्रमादाद्यैःसदाचारादपिच्युतः ॥ नदुष्यतिनरोनि
 त्यंतस्मादास्तिकतांत्रजेत् ॥ १५९ ॥ यथेहास्तिसुखंदुःखंसुकृतैर्दुष्कृतैरपि ॥ तथापरत्रचास्तीतिमतिरास्तिक्य
 मुच्यते ॥ १६० ॥ रहस्यमन्यद्दक्ष्यामिगोपनीयमिदंप्रिये ॥ नवाच्यंयस्यकस्यापिनास्तिकस्याथवापशोः ॥ १६१ ॥
 सदाचारविहीनस्यपतितस्यांत्यजस्यच ॥ पंचाक्षरात्परंनास्तिपरित्राणंकलौयुगे ॥ १६२ ॥ गच्छतस्तिष्ठतो
 वापिस्वेच्छयाकर्मकुर्वतः ॥ अशुचेर्वाशुचेर्वापिमंत्रोयंनचनिष्फलः ॥ १६३ ॥ अनाचारवतांपुंसामविशुद्धपडध्वना
 म् ॥ अनादिष्टोपिगुरुणामंत्रोयंनचनिष्फलः ॥ १६४ ॥ अंत्यजस्यापिमूर्खस्यमूढस्यपतितस्यच ॥ निर्मर्यादस्यनी
 चस्यमंत्रोयंनचनिष्फलः ॥ १६५ ॥ सर्वावस्थांगतस्यापिमयिभक्तिमतःपरम् ॥ सिद्धत्येवनसंदेहोनापरस्यतुकस्य
 चित् ॥ १६६ ॥ नलग्नतिथिनक्षत्रवारयोगादयःप्रिये ॥ अस्यात्यंतमवेक्ष्याःस्युनैपसुप्तःसदोदितः ॥ १६७ ॥ न
 कदाचिन्नकस्यापिरिपुरेपमहामनुः ॥ सुसिद्धोवापिसिद्धोवासाध्योवापिभविष्यति ॥ १६८ ॥ ॥

कैःवेदविद्भिः ॥ तस्यपुरुषस्य ॥ तेनकर्मणा ॥ १५७ ॥ १५८ ॥ १५९ ॥ आस्तिक्यलक्षणमाह ॥ यथेति ॥ १६० ॥ १६१ ॥ १६२ ॥ १६३ ॥ १६४ ॥
 ॥ १६५ ॥ अपरस्यअभक्तस्य ॥ १६६ ॥ अस्यमद्भक्तस्य ॥ १६७ ॥ १६८ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

तेनब्रह्मणा ॥ ३५ ॥ सर्वेश्वरः ॥ ३६ ॥ कददर्शतदाह ॥ क्षीरेति ॥ ३७ ॥ तेनविष्णुना ॥ अनंतैति ॥ अनंतःशेषः ॥ तच्छरीररूपायांशय्यायाम् ॥ ३८ ॥
 ॥ ३९ ॥ धरेति ॥ धरयाभुवास्त्रीरूपयापादसंवाहनेकतेनमृदुकरांभोजस्पर्शनरक्तपदांबुजंयस्यतं ॥ ४० ॥ एकैकगुणयोगेनएकैकनामभगवतःसंपन्नमित्या
 तथाममापितत्सर्वेदातुमर्हसिशंकर ॥ इतिविज्ञापितस्तेनभगवान्भगनेत्रहा ॥ ३५ ॥ स्मयेनवैददौसर्वतस्यापिस
 घृणानिधिः ॥ लब्धैवमीश्वरादेवब्रह्मासर्वात्मतांक्षणात् ॥ ३६ ॥ त्वरमाणोऽथसंगम्यददर्शपुरुषोत्तमम् ॥ क्षीरार्ण
 वालयेशुभ्रेविमानेसूर्यसन्निभे ॥ ३७ ॥ हेमरत्नान्वितेदिव्येमनसातेननिर्मिते ॥ अनंतभोगशय्यायांशयानंपंक
 जेक्षणम् ॥ ३८ ॥ चतुर्भुजमुदारांगंसर्वाभरणभूषितम् ॥ शंखचक्रधरंसौम्यंचंद्रबिंबसमाननम् ॥ ३९ ॥ श्रीवत्स
 वक्षसंदेवंप्रसन्नमधुरस्मितम् ॥ धरामृदुकरांभोजस्पर्शरक्तपदांबुजम् ॥ ४० ॥ क्षीरार्णवेऽमृतमिवशयानंयोगनि
 द्रया ॥ तमसाकालरुद्राख्यंरजसाकनकांडजम् ॥ ४१ ॥ सत्वेनसर्वगंविष्णुंनिगुणत्वेमहेश्वरम् ॥ तद्वद्वापुरुषंब्रह्मा
 प्रगल्भमिदमब्रवीत् ॥ ४२ ॥ असामित्वामहंविष्णोत्वमात्मानंयथापुरा ॥ तस्यतद्वचनंश्रुत्वाप्रतिबुध्यपितामहम् ॥
 ॥ ४३ ॥ उदैक्षतमहाबाहुःस्मितमीषच्चकारच ॥ तस्मिन्नवसरेविष्णुर्ग्रस्तस्तेनमहात्मना ॥ ४४ ॥ सृष्टश्चब्रह्मणा
 सद्योभ्रुवोर्मध्यादयत्नतः ॥ तस्मिन्नवसरेसाक्षाद्भगवानिंदुभूषणः ॥ ४५ ॥ शक्तितयोरपिद्रष्टुमरूपोरूपमास्थितः ॥
 प्रसादमतुलंकर्तुंपुरादत्तवरस्तयोः ॥ ४६ ॥ आगच्छत्तत्रयत्रेमौब्रह्मनारायणौस्थितौ ॥ अथतुष्टवतुर्देवंप्रीतौभीतौ
 चकौतुकात् ॥ ४७ ॥ प्रणेमतुश्चबहुशोबहुमानेनदूरतः ॥ भवोपिभगवानेतावनुगृह्यपिनाकधृक् ॥ सादरंपश्यतोरै
 वतयोरंतरधीयत ॥ ४८ ॥ इतिश्रीशिवमहापुराणेवायवीयसंहितायांपूर्वभागेशेषशायिनारायणवर्णनंनानैकादशो
 ध्यायः ॥ ११ ॥ वायुरुवाच ॥ प्रतिकल्पंप्रवक्ष्यामिरुद्राविर्भावकारणम् ॥ यतोविच्छिन्नसंतानाब्रह्मसृष्टिःप्रवर्तते ॥ १ ॥

ह ॥ तमसेति ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ब्रह्मायदब्रवीत्तदाह ॥ असामीति ॥ पुर्वसृष्ट्यंते ॥ तस्यब्रह्मणः ॥ ४३ ॥ तेनब्रह्मणा ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ तयोःविष्णुब्रह्मयोः ॥
 ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ इतिश्रीशैवमहापुराणवायवीयसंहिताटीकायांसारबोधिण्यांपूर्वभागेशेषशायिवर्णनंनानैकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ओंनमःशिवाय
 ॥ रुद्रोरुद्रान्स्वसदृशान्सृष्ट्वाब्रह्माणमादिशत् ॥ स्रष्टुमन्यदिदंबृत्तंद्वादशेत्रनिरूप्यते ॥ १ ॥ १ ॥

अवृद्धिहेतोः अवृद्धिरूपाद्धेतोः ॥ २ ॥ तस्य ब्रह्मणः ॥ ३ ॥ अनुजः सूनुः ॥ ४ ॥ भूतसंकोचकः जगत्संहारी ॥ ५ ॥ परमेश्वरभावितः परमेश्वरप्रेरितः ॥ तच्छ
क्त्या शिवशक्त्या ॥ तच्छिन्हैः शिवचिन्हैः ॥ ६ ॥ उक्तमेव विवृणोति ॥ तन्नामेति ॥ ७ ॥ चंद्रावयवश्चंद्रखंडः ॥ भुजंगेति ॥ भुजंगा एव हारादयो यस्य स
इत्यर्थः ॥ मुंजमेखलः मुंजतृणमयकटिसूचः ॥ ८ ॥ जलंधरो देवविशेषः ॥ ९ ॥ भग्नेति ॥ भग्नदंष्ट्रांकुरैः आक्रान्ताः प्रांतभागा यस्य अतएव तादृशः कान्तः रमणी

कल्पे कल्पे प्रजांसृष्ट्वा ब्रह्मा ब्रह्मांडसंभवः ॥ अवृद्धिहेतोर्भूतानां मुमोहभृशदुःखितः ॥ २ ॥ तस्य दुःखप्रशांत्यर्थं प्रजा
नां च विवृद्धये ॥ तत्तत्कल्पेषु कालात्मारुद्रोरुद्रगणाधिपः ॥ ३ ॥ निर्दिष्टः परमेशेन महेशो नीललोहितः ॥ पुत्रो भूत्वा
ऽनुगृह्णाति ब्रह्माणं ब्रह्मणोऽनुजः ॥ ४ ॥ स एव भगवानीशस्तेजोराशिरनामयः ॥ अनादिनिधनो धाता भूतसंकोच
को विभुः ॥ ५ ॥ परमैश्वर्यसंयुक्तः परमेश्वरभावितः ॥ तच्छक्त्याधिष्ठितः शश्वत्तच्चिन्हैरपि चिन्हितः ॥ ६ ॥ तन्नाम
नामा तद्रूपस्तत्कार्यकारणक्षमः ॥ तत्तुल्यव्यवहारश्च तदाज्ञापरिपालकः ॥ ७ ॥ सहस्रादित्यसंकाशश्चंद्रावयवभू
षणः ॥ भुजंगहारकेयूरवलयो मुंजमेखलः ॥ ८ ॥ जलंधरविरंचींद्रकपालशकलोज्ज्वलः ॥ गंगातुंगतरंगार्द्रपिंगला
ननमूर्धजः ॥ ९ ॥ भग्नदंष्ट्रांकुराक्रान्तप्रांतकान्तधराधरः ॥ सव्यश्रवणपाशांतमंडलीकृतकुंडलः ॥ १० ॥ महावृष
भनिर्याणो महाजलदनिःस्वनः ॥ महानलसमप्रख्यो महाबलपराक्रमः ॥ ११ ॥ एवंघोरमहारूपो ब्रह्मपुत्रो महेश्व
रः ॥ विज्ञानं ब्रह्मणे दत्त्वा सर्गं सह करोति च ॥ १२ ॥ तस्माद्बुद्धप्रसादेन प्रतिकल्पं प्रजापतेः ॥ प्रवाहरूपतो नित्या प्र
जासृष्टिः प्रवर्तते ॥ १३ ॥ कदाचित्प्रार्थितः स्रष्टुं ब्रह्मणानीललोहितः ॥ स्वात्मना सदृशान्सर्वान्ससर्ज मनसा विभुः
॥ १४ ॥ कपर्दिनो निरातंकानीलग्रीवांस्त्रिलोचनान् ॥ जरामरणनिर्मुक्तान् दीप्तशूलवरायुधान् ॥ १५ ॥ तैस्तु सं
छादितं सर्वं चतुर्दशविधं जगत् ॥ तान् दृष्ट्वा विविधान् रुद्रान् रुद्रमाह पितामहः ॥ १६ ॥ नमस्ते देवदेवेश मास्त्राक्षीं री
दृशीः प्रजाः ॥ अन्याः सृजह भद्रं ते प्रजा मृत्युसमन्विताः ॥ १७ ॥

यः धराधरः कैलासपर्वतो यस्य ॥ १० ॥ महेति ॥ महावृषभ एव निर्याणं गमनसाधनं यस्य स इत्यर्थः ॥ प्रख्याकान्तिः ॥ ११ ॥ प्रवाहरूपतः धारावाहिकया ॥ १३ ॥ नीललो
हितः रुद्रः ॥ १४ ॥ तेषां स्वरूपमाह ॥ कपर्दिन इति ॥ निरातंकानिर्भयान् ॥ १५ ॥ चतुर्दशविधं चतुर्दशभुवनात्मकम् ॥ १६ ॥ ईदृशीः मृत्युरहिताः ॥ १७ ॥

परमेश्वरोरुद्रः ॥ १८ ॥ याज्ञिकाः सृष्टियज्ञेन चरन्तः ॥ १९ ॥ विश्वकर्माणं ब्रह्माणं ॥ निवृत्तात्मा त्यक्तयत्नः ॥ व्यतिष्ठत उदासीनो बभूव ॥ २० ॥ अशुभाः जरामरण
युक्ताः ॥ देवोरुद्रः ॥ २१ ॥ इति श्रीशैवमहापुराणवायवीयसंहिताटीकायां सारबोधिण्यां पूर्वभागे रुद्रोत्पत्तिवर्णनं नाम द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ओनमः
शिवाय ॥ ब्रह्मा प्रजाविवृत्यर्थमर्धनारीश्वरेश्वरम् ॥ तपसा तोषयामास वर्ण्यते तत्र योदशे ॥ १ ॥ वेधसः ब्रह्मणः ॥ मैथुनजां स्त्रीपुरुषसंगजाम् ॥ १ ॥ ननु पूर्व

इत्युक्तः प्रहसन् प्राह ब्रह्माणं परमेश्वरः ॥ नास्ति मे तादृशः सर्गः सृजत्वमशुभाः प्रजाः ॥ १८ ॥ ये विमे मनसा सृष्टाम
हात्मानो महाबलाः ॥ चरिष्यन्ति मया सार्धं सर्व एव हि याज्ञिकाः ॥ १९ ॥ इत्युक्त्वा विश्वकर्माणं विश्वभूतेश्वरो हरः ॥
स हरुद्रैः प्रजासर्गान्निवृत्तात्मा व्यतिष्ठत ॥ २० ॥ ततः प्रभृतिदेवोऽसौ न प्रसूतेशुभाः प्रजाः ॥ ऊर्ध्वरेताः स्थितः स्था
णुर्यावदाभूतसंल्लवम् ॥ २१ ॥ इति श्रीशिवमहापुराणे वायवीयसंहितायां पूर्वभागे रुद्रोत्पत्तिर्नाम द्वादशोऽध्यायः ॥
॥ १२ ॥ वायुरुवाच ॥ यदा पुनः प्रजाः सृष्टानव्यवर्धत वेधसः ॥ तदा मैथुनजां सृष्टिं ब्रह्मा कर्तुममन्यत ॥ १ ॥ न निर्ग
तं पुरायस्मान्नारीणां कुलमीश्वरात् ॥ तेन मैथुनजां सृष्टिं न शशाकपितामहः ॥ २ ॥ ततः स विदधे बुद्धिमर्थनिश्चयगा
मिनीम् ॥ प्रजानामेव वृत्त्यर्थं प्रष्टव्यः परमेश्वरः ॥ ३ ॥ प्रसादेन विना तस्य न वर्धेरन्निमाः प्रजाः ॥ एवं संचिंत्य विश्वा
त्मा तपः कर्तुं प्रचक्रमे ॥ ४ ॥ तदा द्यापरमाशक्तिरन्तालोकभाविनी ॥ आद्या सूक्ष्मतराशुद्वाभावगम्यामनोहरा ॥
॥ ५ ॥ निर्गुणानि प्रपञ्चाच निष्कलानि रूपल्लवा ॥ निरन्तरतरानित्या नित्यमीश्वरपार्श्वगा ॥ ६ ॥ तथा परमया श
क्त्या भगवंतं त्रियंबकम् ॥ संचिंत्य तद्दये ब्रह्मा तताप परमंतपः ॥ ७ ॥ तीव्रेण तपसा तस्य युक्तस्य परमेष्ठिनः ॥ अचि
रेणैव कालेन पिता संप्रतुतोषह ॥ ८ ॥

मेव मैथुनजां सृष्टिं कुतो न चकारेति तत्राह ॥ निर्गतमिति ॥ ईश्वरात् शिवात् ॥ सृष्टिमिति ॥ कर्तुमिति शेषः ॥ २ ॥ बुद्धिर्विचारं ॥ अर्थनिश्चयगामिनीमर्थ
निश्चयकारिणीम् ॥ तस्या आकारमाह ॥ प्रजानामिति ॥ ३ ॥ तस्य परमेश्वरस्य ॥ ४ ॥ तदा तपः समये आद्या मुख्या ॥ लोकभाविनी लोककर्त्री ॥ भावग
म्या भक्त्यतिशयप्राप्या ॥ ५ ॥ निरन्तरतरेति ॥ अन्तरमीश्वराद्भेदः सर्वथा तद्रहितेत्यर्थः ईश्वरपार्श्वगा शिवसमीपगा ॥ ६ ॥ शक्त्येति ॥ शक्त्या सहेत्यर्थः ॥ ७ ॥
पिता शिवः ॥ ८ ॥

कामपीति ॥ कामपिकल्पितामूर्तिमाविश्य अनुप्रविश्येत्यर्थः ॥ ९ ॥ अनिर्देश्यमिति ॥ अकृतात्मभिः अकृतश्रवणादिप्रयत्नैरनिर्देश्यं निर्देष्टुमशक्यमतएव
 अदृश्यमज्ञेयमित्यर्थः ॥ १० ॥ ११ ॥ अनाभासं न भवत्याभासो ज्ञानं यस्य तत् ॥ १२ ॥ १३ ॥ संस्कारसंयुतैः च्युतसंस्कृतित्वादिदोषरहितैरलंकारयुक्तैरित्यर्थः
 ॥ १४ ॥ १५ ॥ सूक्तान्याह ॥ जयेति ॥ सर्वोत्कर्षेण वर्तस्वेत्यर्थः ॥ १६ ॥ एवं शिवस्तु त्वैकेन देवीस्तौति ॥ जयेति ॥ एवमग्रेषु ॥ दूरांगिदूरं महत् अंगं य
 ततः केनचिदंशेन मूर्तिमाविश्य कामपि ॥ अर्धनारीश्वरो भूत्वा ययौ देवः स्वयं हरः ॥ १७ ॥ तदंष्ट्रापरमं देवं तमसः परमव्य
 यम् ॥ अद्वितीयमनिर्देश्यमदृश्यमकृतात्मभिः ॥ १८ ॥ सर्वलोकविधातारं सर्वलोकेश्वरेश्वरम् ॥ सर्वलोकविधायि
 न्याशक्त्या परमया युतम् ॥ १९ ॥ अप्रतर्क्यमनाभासममेयमजरं ध्रुवम् ॥ अचलं निर्गुणं शांतमनंतमहिमास्पद
 म् ॥ २० ॥ सर्वदं सर्वगं सर्वसदसद्व्यक्तिर्वर्जितम् ॥ सर्वोपमाननिर्मुक्तं शरण्यं शाश्वतं शिवम् ॥ २१ ॥ प्रणम्य दंडव
 द्ब्रह्मासमुत्थाय कृतांजलिः ॥ श्रद्धाविनयसंपन्नैः श्राव्यैः संस्कारसंयुतैः ॥ २२ ॥ यथार्थयुक्तसर्वार्थैर्वेदार्थपरिबृंहितैः
 ॥ तुष्टावदेवं देवीं च सूक्तैः सूक्ष्मार्थगोचरैः ॥ २३ ॥ श्रीब्रह्मोवाच ॥ जयदेव महादेव जयेश्वर महेश्वर ॥ जयसर्वगुण
 श्रेष्ठजयसर्वसुराधिप ॥ २४ ॥ जयप्रकृतिकल्याणि जयप्रकृतिनायिके ॥ जयप्रकृतिदूरांगि जयप्रकृतिसुंदरि ॥
 ॥ २५ ॥ जयामोघमहामाय जयामोघमनोरथ ॥ जयामोघमहालील जयामोघमहाबल ॥ २६ ॥ जयविश्वजग
 न्मातर्जयविश्वजगन्मायि ॥ जयविश्वजगद्वात्रिजयविश्वजगत्सखि ॥ २७ ॥ जयशाश्वतिकैश्वर्यजयशाश्वतिकाल
 य ॥ जयशाश्वतिकाकारजयशाश्वतिकानुग ॥ २८ ॥ जयात्मत्रयनिर्मात्रिजयात्मत्रयपालनि ॥ जयात्मत्रयसंह
 त्रिजयात्मत्रयनायिके ॥ २९ ॥ जयावलोकनाय तजगत्कारणबृंहण ॥ जयोपेक्षाकटाक्षोत्थहुतभुग्भुक्तमौक्तिक ॥
 ॥ ३० ॥ जयदेवाद्यविज्ञेयस्वात्मसूक्ष्मदृशोज्ज्वले ॥ जयस्थूलात्मशक्त्यंशव्याप्तविश्वचराचरे ॥ ३१ ॥

स्याः सा तत्संबुद्धौ ॥ प्रकृतिसुंदरी स्वभावसुंदरी ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ विश्वजगत्सखि सर्वजगन्मित्रभूते ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ आत्मत्रयं ब्रह्मादित्रितयं ॥ ३६ ॥ अवलो
 कनेति ॥ अवलोकनमात्रेण आयत्तानि अधीनानि यानि जगत्कारणानि अव्यक्तादीनि ते पांश्वृंहणप्रसारक ॥ उपेक्षेति ॥ उपेक्षानिग्रहस्तद्युक्तकटाक्षोत्थ
 हुतभुजाभुक्तध्वंसितं कामरूपमौक्तिकं येन सः ॥ ३७ ॥ देवादीति ॥ देवादिभिरप्यविज्ञेयो यः स्वात्मा तद्गोचरसूक्ष्मदृशा उज्ज्वले ॥ ३८ ॥

शिवसंस्कारकर्मणिशिवमंत्रदीक्षादिकर्मणि ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ अस्त्येवेति ॥ अधिकारइतिसंबध्यते ॥ ६५ ॥ तथैवेति ॥ यथोक्तंमनु
ना ॥ बाल्येपितुर्वशेतिष्ठेत्पाणिग्राहस्ययौवने ॥ पुत्राणांभर्तरिप्रेतेनभजेत्स्त्रीस्वतंत्रतामिति ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ अनुलोमजाताःविप्रान्मूर्धावसिक्त
इतियाज्ञवल्क्याद्युक्तामूर्धावसिक्तादयः ॥ क्षत्रियाहिप्रकन्यायांसूतोभवतिजातितद्वृत्तिमन्वाद्युक्तानांप्रतिलोमजानानात्राधिकारःप्रतिलोमजास्तुधर्महीनाइ

आकृष्टास्ताडितावापियेविषादनयांत्यपि ॥ तेयोग्याःसंयताःशुद्धाःशिवसंस्कारकर्मणि ॥ ६१ ॥ अहिंसकादया
वंतोनित्यमुद्युक्तचेतसः ॥ अमानिनोबुद्धिमंतस्त्यक्तस्पर्धाःप्रियंवदाः ॥ ६२ ॥ ऋजवोमृदवःस्वस्थाविनीताःस्थिर
चेतसः ॥ शौचाचारसमायुक्ताःशिवभक्ताद्विजातयः ॥ ६३ ॥ एवंवृत्तसमोपेतावाङ्मनःकायकर्मभिः ॥ शोध्याबो
ध्यायथान्यायमितिशास्त्रेषुनिश्चयः ॥ ६४ ॥ नाधिकारःस्वतो नार्याः शिवसंस्कारकर्मणि ॥ नयोगाद्भर्तुरस्त्येवभ
क्तियुक्तायदीश्वरे ॥ ६५ ॥ तथैवभर्तृहीनायाः पुत्रादेरभ्यनुज्ञया ॥ अधिकारोभवत्येवकन्यायाःपितुराज्ञया ॥ ६६ ॥
शूद्राणामंत्यजातीनांपतितानांविशेषतः ॥ तथासंकरजातीनांनाध्यशुद्धिर्विधीयते ॥ ६७ ॥ तेप्यकृत्रिमभावाश्चे
च्छिवेपरमकारणे ॥ पादोदकप्रदानाद्यैःकुर्युःपाशविशोधनं ॥ ६८ ॥ अत्रानुलोमजातायेयुक्ताएवद्विजातिषु ॥ तेषा
मध्वविशुध्यादिकुर्यान्मातृकुलोचितम् ॥ ६९ ॥ यातुकन्यास्वपित्राद्यैःशिवधर्मेनियोजिता ॥ साभक्तायप्रदातव्या
नापरायविरोधिने ॥ ७० ॥ दत्ताचेत्प्रतिकूलायप्रमादाद्बोधयेत्पतिम् ॥ अशक्तौतंपरित्यज्यमनसाधर्ममाचरेत् ॥
॥ ७१ ॥ यथामुनिवरंत्यक्तापतिमत्रिंपतिव्रता ॥ कृतकृत्याभवत्पूर्वतपसाराध्यशंकरम् ॥ ७२ ॥ यथानारायणंदेवं
तपसाराध्यपांडवान् ॥ पतीन्लब्धवतीधर्मेगुरुभिर्विनियोजिता ॥ ७३ ॥ अस्वातंत्र्यकृतोदोषोनेहास्तिपरमार्थतः ॥
शिवधर्मेनियुक्तायाःशिवशासनगौरवात् ॥ ७४ ॥ बहुनात्रकिमुक्तेनयोपिकोपिशिवाश्रयः ॥ संस्कारोगुर्वधीनश्चेत्
संस्क्रियातुप्रभिद्यते ॥ ७५ ॥

तिगौतमोक्तेः ॥ मातृकुलोचितमिति ॥ तेषामातृसजातीयत्वादितिभावः ॥ यथोक्तंशंखेन ब्राह्मणेनक्षत्रियायामुत्पादितःक्षत्रियोभवतिक्षत्रियेणवैश्यायांवै
श्यएववैश्येनशूद्रायांशूद्रएवेति ॥ ६९ ॥ अपरायाभक्ताय ॥ ७० ॥ परित्यज्येति ॥ परित्यागोत्रशैवधर्ममात्रसिद्धयेनतुसर्वथा ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ लब्धवतीति ॥
द्रौपदीतिशेषः ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ संस्कारइति ॥ संस्कारोदीक्षाविधिगुर्वधीनश्चेदप्यधिकारिभेदाद्विद्यतइत्यर्थः ॥ ७५ ॥

॥ २५ ॥

॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ इति श्रीशैवमहापुराणे वायवीयसंहितायामुत्तरभागे शैवमंत्रदीक्षाविधिर्नाम त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ओन्नमः शिवाय ॥ यापूर्वग
दिता दीक्षावेदिकुंडमयी शुभा ॥ तद्विध्युपक्रमः सम्यक्क्रियतेऽत्र चतुर्दशैः ॥ १ ॥ समयाव्हयं यथोक्ताचार्यसमागमसमय एवास्य ग्रहणादेरुक्तत्वात्समयाव्हयं एत
दध्यायांते स्फुटीभाविष्यति ॥ १ ॥ शिल्पशास्त्रं विश्वकर्मादिप्रणीतं ॥ २ ॥ अष्टदिक्षु पूर्वाद्यष्टदिक्षु ॥ दिक्षु पूर्वादिषु चतसृषु ॥ ३ ॥ प्रधानकुण्डं द्वादशं वमं पंचमं वा
गुरोरा लोकनादेव स्पर्शात्संभाषणादपि ॥ यस्य संजायते ह्यज्ञातस्य नास्ति पराक्रिया ॥ ७६ ॥ मनसा यस्तु संस्कारः
क्रियते योगवर्त्मना ॥ सनेह कथ्यते गुह्यो गुरुवक्त्रैकगोचरः ॥ ७७ ॥ क्रियावान्यस्तु संस्कारः कुण्डमंडपपूर्वकः ॥ स
वक्ष्यते समासेन तस्य शक्यो न विस्तरः ॥ ७८ ॥ इति श्रीशिवमहापुराणे वायवीयसंहितायामुत्तरभागे त्रयोदशोऽध्या
यः ॥ १३ ॥ उपमन्युरुवाच ॥ पुण्येह निशुचौ देशे बहुदोषविवर्जिते ॥ दैशिकः प्रथमं कुर्यात्संस्कारं समयाव्हयं ॥ १ ॥
परीक्ष्य भूमिं विधिवद्गंधवर्णरसादिभिः ॥ शिल्पशास्त्राक्तमार्गेण मंडपं तत्र कल्पयेत् ॥ २ ॥ कृत्वा वेदिं च तन्मध्ये कुंडानि
परिकल्पयेत् ॥ अष्टदिक्ष्वथवादिक्षु तत्रेशान्यां पुनः क्रमः ॥ ३ ॥ प्रधानकुण्डं कुर्वीत यद्वा पश्चिमभागतः ॥ प्रधानमेकमे
वाथ कृत्वा शोभां प्रकल्पयेत् ॥ ४ ॥ वितानध्वजमालाभिर्विविधाभिरनेकशः ॥ वेदिमध्ये ततः कुर्यान्मंडलं शुभलक्षण
म् ॥ ५ ॥ रत्नहेमादिभिश्चूर्णैरीश्वरावाहनोचितम् ॥ सिंदूरशालिनीवारचूर्णैरेवाथ निर्धनः ॥ ६ ॥ एकहस्तं द्विहस्तं
वासितं वारक्तमेव वा ॥ एकहस्तस्य पद्मस्य कर्णिकाष्टांगुलामता ॥ ७ ॥ केसराणितदर्धानि शेषं चाष्टदलात्मकं ॥ द्विह
स्तस्य तु पद्मस्य द्विगुणं कर्णिकादिकम् ॥ ८ ॥ कृत्वा शोभोपशोभाढ्यमैशान्यां तस्य कल्पयेत् ॥ एकहस्तं तदर्धं वा पुनर्वे
द्यांतु मंडलम् ॥ ९ ॥ ब्रीहितं दुलसिद्धार्थतिलपुष्पकुशास्तृते ॥ तत्र लक्षणसंयुक्तं शिवकुंभं प्रसाधयेत् ॥ १० ॥ सौ
वर्णराजतं वा पिताम्बरजं मृन्मयं तु वा ॥ गंधपुष्पाक्षताकीर्णकुशदूर्वाकुराचिंतम् ॥ ११ ॥ सितसूत्रावृतं कंठेन ववस्त्रयु
गावृतं ॥ शुद्धांबुपूर्णमुत्कूर्चसद्व्यंसपिधानकम् ॥ १२ ॥ भृंगारं वर्धनीचापिशंखचक्रकमेव वा ॥ विना सूत्रादिकं स
र्वपद्मपत्रमथापि वा ॥ १३ ॥ तस्यासनारविंदस्य कल्पयेदुत्तरेदले ॥ अग्रतश्चंदनांभोभिरस्त्रराजस्य वर्धनीम् ॥ १४ ॥
अनुकल्पमाह ॥ यद्देति ॥ ४ ॥ मंडलपद्माकारं ॥ ५ ॥ ६ ॥ वेदिगतमंडलपरिमाणमाह ॥ एकहस्तमिति ॥ कर्णिकामध्यभागः ॥ ७ ॥ तदर्धानि
चतुरंगुलानि ॥ ८ ॥ ९ ॥ सिद्धार्थाः श्वेतसर्पपाः ॥ प्रसाधयेत्स्थाययेत् ॥ १० ॥ ११ ॥ उत्कूर्च उद्गतदर्भापि जूलं ॥ १२ ॥ भृंगारं पानपात्रं वर्धनीशरावं ॥
सूत्रादिकं आदिना पूर्वोक्तशुद्धांबुप्रभृति ॥ १३ ॥ अस्त्रराजस्य शैवागमोक्तस्य ॥ १४ ॥

॥ २५ ॥

॥ १५ ॥ १६ ॥ विभावसोःअग्नेः ॥ स्थापनार्थमित्यर्थः ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ शिवानले शिवकुंडस्थेग्नौ ॥ दैशिकसत्तमःमुखाचार्यः

मंडलस्यततःप्राच्यांमंत्रकुंभंचपूर्ववत् ॥ कृत्वाविधिवदीशस्यमहापूजामथाचरेत् ॥ १५ ॥ अथार्णवस्यतीरेवानद्यां
गोष्ठेपिवागिरौ ॥ देवागारेगृहेवापिदेशेन्यस्मिन्मनोहरे ॥ १६ ॥ कृत्वापूर्वोदितं सर्वविनावामंडपादिकम् ॥ मंडलं
पूर्ववत्कृत्वास्थंडिलंचविभावसोः ॥ १७ ॥ प्रविश्यपूजाभवनंप्रदृष्टवदनोगुरुः ॥ सर्वमंगलसंयुक्तःसमाचरितनैत्य
कः ॥ १८ ॥ महापूजांमहेशस्यकृत्वामंडलमध्यतः ॥ शिवकुंभेतथाभूयःशिवमावाह्यपूजयेत् ॥ १९ ॥ पश्चिमाभि
मुखंध्यात्वायज्ञरक्षकमीश्वरम् ॥ अर्चयेदस्त्रवर्धन्यामस्त्रमीशस्यदक्षिणे ॥ २० ॥ मंत्रकुंभेचविन्यस्यमंत्रमंत्रविशार
दः ॥ कृत्वामुद्रादिकंसर्वमंत्रयागंसमाचरेत् ॥ २१ ॥ ततःशिवानलेहोमंकुर्याद्दैशिकसत्तमः ॥ प्रधानकुंडेपरितोजुहु
युश्चापरेद्विजाः ॥ २२ ॥ आचार्यात्पादमर्धवाहोमस्तेषांविधीयते ॥ प्रधानकुंडेवाथजुहुयाद्देशिकोत्तमः ॥ २३ ॥
स्वाध्यायमपरेकुर्युःस्तोत्रमंगलवाचनम् ॥ जपंचविधिवच्चान्येशिवभक्तिपरायणाः ॥ २४ ॥ नृत्यंगीतंचवाद्यंचमंग
लान्यपराणिच ॥ पूजनंचसदस्यानांकृत्वासम्यग्विधानतः ॥ २५ ॥ पुण्याहंकारयित्वाथपुनःसंपूज्यशंकरम् ॥ प्रा
र्थयेद्देशिकोदेवंशिष्यानुग्रहकाम्यया ॥ २६ ॥ प्रसीददेवदेवेशदेहमाविश्यमामकम् ॥ विमोचयेनंविश्वेशघृणया
चघृणानिधे ॥ २७ ॥ अथचैवंकरोमीतिलब्धानुज्ञस्तुदेशिकः ॥ आनीयोपोषितंशिष्यंहविष्याशिनमेवच ॥
॥ २८ ॥ एकाशनंवाविरतंस्नातंप्रातःकृतक्रियम् ॥ जपंतंप्रणवंदेवंध्यायंतंकृतमंगलम् ॥ २९ ॥ द्वारस्यपश्चिमस्या
ग्रेमंडलेदक्षिणस्यवा ॥ दर्भासनेसमासीनंविधायोदङ्मुखंशिशुम् ॥ ३० ॥ स्वयंप्राग्वदनस्तिष्ठन्नूर्ध्वकायंकृतांजलि
म् ॥ संप्रोक्ष्यप्रोक्षणीतोयैर्मूर्धन्यस्त्रेणमुद्रया ॥ ३१ ॥ पुष्पक्षेपेणसंताड्यबध्नीयाल्लोचनंगुरुः ॥ दुकूलार्धेनवस्त्रेण
मंत्रितेननवेनच ॥ ३२ ॥

॥ २२ ॥ पादंचतुर्थांशमितं ॥ २३ ॥ स्वाध्यायंरुद्रसूक्तादिकं ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ एनंशिष्यं ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ स्वयंआचार्यः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥

तेनगुरुणा ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ तेनैवपाणिनैव ॥ ३८ ॥ ततइति ॥ आत्मविद्वद्देवसमभ्यर्च्यशिवानलेआहुतित्रयंहुत्वाशिष्यमुप
वेश्यतदर्भाग्रैःस्पृशंतंआत्मानंविधायेत्यन्वयः ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ संतर्पणायेति ॥ संतर्पणार्थमूलस्यमूलमंत्रस्यविनियोगःकर्तव्यइत्यर्थः ॥ ते

ततःप्रवेशयेच्छिष्यंगुरुद्वारेणमंडलं ॥ सोपितेनेरितःशंभोराचरेत्रिःप्रदक्षिणम् ॥ ३३ ॥ ततःसुवर्णसंमिश्रदत्तापुष्पां
जलिप्रभोः ॥ प्राङ्मुखोदङ्मुखोवापिप्रणमेद्वंद्ववत्क्षितौ ॥ ३४ ॥ ततःसंप्रोक्ष्यमूलेनशिरःशस्त्रेणपूर्ववत् ॥ संताड्य
देशिकस्तस्यमोचयेन्नेत्रबंधनम् ॥ ३५ ॥ सदृष्ट्वामंडलंभूयःप्रणमेद्वंद्ववच्छिवम् ॥ अथासीनंशिवाचार्योमंडलस्य
तुदक्षिणे ॥ ३६ ॥ उपवेश्यात्मनःसव्येशिष्यंदर्भासनेगुरुः ॥ आराध्यचमहादेवंशिवहस्तंप्रविन्यसेत् ॥ ३७ ॥
शिवतेजोमयंपाणिंशिवमंत्रमुदीरयन् ॥ शिवाभिमानसंपन्नोन्यसेच्छिष्यस्यमस्तके ॥ ३८ ॥ सर्वांगालंबनंचैवकु
र्यात्तेनैवदेशिकः ॥ शिष्योपिप्रणमेद्भूमौदेशिकाकृतिमीश्वरम् ॥ ३९ ॥ ततःशिवानलेदेवंसमभ्यर्च्ययथाविधि ॥
हुत्वाहुतित्रयंशिष्यमुपवेश्ययथापुरा ॥ ४० ॥ दर्भाग्रैःसंस्पृशंतंविधायआत्मानमात्मवित् ॥ नमस्कृत्यमहादेवं
नाडीसंधानमाचरेत् ॥ ४१ ॥ शिवशास्त्रोक्तमार्गेणकृत्वाप्राणस्यनिर्गमम् ॥ शिष्यदेहप्रवेशंचस्मृत्यामंत्रांस्तुतर्प
येत् ॥ ४२ ॥ संतर्पणायमूलस्यतेनैवाहुतयोदश ॥ देयास्तिस्त्रस्तथांगानामंगैरेवयथाक्रमम् ॥ ४३ ॥ ततःपूर्णाहु
तिंदत्त्वाप्रायश्चित्तंचदेशिकः ॥ पुनर्दशाहुतिकुर्यान्मूलमंत्रेणमंत्रवित् ॥ ४४ ॥ पुनःसंपूज्यदेवेशंप्रणम्याचम्यदेशि
कः ॥ दत्त्वाचैवयथान्यायंस्वजात्यावैश्यमुद्धरेत् ॥ ४५ ॥ तस्यैवंजनयेत्क्षेत्रमुद्धारंचततःपुनः ॥ कृत्वातथैवविप्र
तंजनयेदस्यदेशिकः ॥ ४६ ॥ राजन्यंचैवमुद्धृत्यकृत्वाविप्रंपुनस्तयोः ॥ रुद्रतंजनयेद्विप्रेरुद्रनामैवसाधयेत् ॥
॥ ४७ ॥ प्रोक्षणंताडनंकृत्वाशिशोःस्वात्मानमात्मनि ॥ शिवात्मकमनुस्मृत्यस्फुरंतंविस्फुलिंगवत् ॥ ४८ ॥ ना
ड्यायथोक्तयावायुरेचयन्मंत्रतो गुरुः ॥ निर्गम्यप्रविशेन्नाड्याशिष्यस्यद्वयंतथा ॥ ४९ ॥

नैवमूलमंत्रेणैव ॥ अंगानामंगदेवतानां ॥ अंगैःतत्तद्देवतामंत्रैः ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ स्वजात्याःवैश्यजातेःसकाशात् ॥ ततःक्षेत्रात् ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ तयोः
राजन्यवैश्ययोः ॥ ४७ ॥ शिशोःशिष्यस्य ॥ ४८ ॥ नाड्यासुषुम्नया ॥ ४९ ॥

॥ ५० ॥ तंवायुं मंत्रीगुरुः एनंवायुं ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ तंशिष्यं आलभ्यस्पृष्ट्वा ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥

प्रविश्यतस्यचैतन्यं नीलबिंदुनिभं स्मरन् ॥ स्वतेजसापास्तमलं ज्वलंतमनुचितयेत् ॥ ५० ॥ तमादायतयानाड्या
मंत्रीसंहारमुद्रया ॥ पूरकेण निवेश्यैनमेकीभावार्यमात्मनि ॥ ५१ ॥ कुंभकेन तयानाड्यारेचकेन यथापुरा ॥ तस्मा
दादाय शिष्यस्य हृदये तं निवेशयेत् ॥ ५२ ॥ तमालभ्य शिवाल्लब्धं तस्मै दत्त्वोपवीतकम् ॥ हुत्वा हुतित्रयं पश्चाद्दद्या
त्पूर्णाहुतिं ततः ॥ ५३ ॥ देवस्य दक्षिणेशिष्यमुपवेश्य वरासने ॥ कुशपुष्पपरिस्तीर्णैर्बद्धांजलिमुदङ्मुखम् ॥ ५४ ॥
स्वस्तिकासनमारूढं विधाय प्राङ्मुखः स्वयम् ॥ वरासनस्थितो मंत्रैर्महामंगलनिस्वनैः ॥ ५५ ॥ समादाय घटं पूर्णपू
र्वमेव प्रसाधितम् ॥ ध्यायमानः शिवं शिष्यमभिर्षिचेत देशिकः ॥ ५६ ॥ अथापनुद्यस्त्रानां बुपरि धाय सितांबरम् ॥
आचांतो लंकृतः शिष्यः प्रांजलिर्मण्डपं व्रजेत् ॥ ५७ ॥ उपवेश्य यथा पूर्वतं गुरुर्दर्भविष्टरे ॥ संपूज्य मण्डले देवं करन्यासं
समाचरेत् ॥ ५८ ॥ ततस्तु भस्मना देवं ध्यायमानः स्वदेशिकः ॥ समालभेत पाणिभ्यां शिशुं शिवमुदीरयेत् ॥ ५९ ॥
अथ तस्य शिवाचार्यो दहनप्लावनादिकम् ॥ सकलीकरणं कृत्वा मातृकान्यासवर्त्मना ॥ ६० ॥ ततः शिवासनं ध्यात्वा
शिष्यमूर्धनि देशिकः ॥ तत्रावाह्ययथान्यायमर्चयेन्मनसा शिवम् ॥ ६१ ॥ प्रार्थयेत् प्रांजलिर्देवं नित्यमत्र स्थितो भव ॥
इति विज्ञाप्य तं शंभोस्तेजसाभासुरं स्मरेत् ॥ ६२ ॥ संपूज्याथ शिवं शैवीमाज्ञां प्राप्य शिवात्मिकाम् ॥ कर्णेशिष्यस्य
शनकैः शिवमंत्रमुदीरयेत् ॥ ६३ ॥ सतु बद्धांजलिः श्रुत्वा मंत्रं तद्गतमानसः ॥ शनैस्तं व्याहरेच्छिष्यः शिवाचार्यस्य शा
सनात् ॥ ६४ ॥ ततः शाक्तं च संदिश्य मंत्रं मंत्रविचक्षणः ॥ उच्चारयित्वा च सुखं तस्मै मंगलमादिशेत् ॥ ६५ ॥ ततः स
मासान्मंत्रार्थं वाच्यवाचकयोगतः ॥ समादिश्यैश्वरं रूपं योगमासनमादिशेत् ॥ ६६ ॥ अथ गुर्वाज्ञया शिष्यः शिवा
ग्निगुरुसन्निधौ ॥ भक्त्यैव मभिसंधाय दीक्षावाक्यमुदीरयेत् ॥ ६७ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ ६१ ॥ तंशिष्यं ॥ ६२ ॥ ॥ ६३ ॥ सः शिष्यः ॥ व्याहारयेत् उच्चारयेत् ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ अभिसंधाय प्रतिज्ञाय ॥ ६७ ॥ ॥

॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ दद्यात्गुरुरितिरोषः ॥ ७१ ॥ गूढदेहं लिङ्गात्मकं ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ इति श्रीशैवमहापुराणे वायवीयसंहितायां उत्तरभागे दीक्षाविधानं नाम चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ओं नमः शिवाय ॥ षडध्वशुद्धिकथनं शिवपूजाविधिस्ततः ॥ दहनप्लावनाद्यं च सर्वपंचदशोऽस्थित

वरं प्राणपरित्यागश्चेदनं शिरसोऽपि वा ॥ न त्वनभ्यर्च्य भुंजीयां भगवंतं त्रिलोचनम् ॥ ६८ ॥ स एव मुक्तानियतो यावन्मोहविपर्ययः ॥ तावदाराधयेद्देवं तन्निष्ठस्तत्परायणः ॥ ६९ ॥ ततः स समयो नाम भविष्यति शिवाश्रमे ॥ लब्धाधिकारो गुर्वाज्ञापालकस्तद्वशो भवेत् ॥ ७० ॥ अतः परं न्यस्तकरो भस्मादायस्वहस्ततः ॥ दद्याच्छिष्याय मूलेन रुद्राक्षं चाभिमंत्रितं ॥ ७१ ॥ प्रतिमां वापि देवस्य गूढदेहमथापि वा ॥ पूजाहोमजपध्यानसाधनानि च संभवे ॥ ७२ ॥ सोऽपि शिष्यः शिवाचार्याल्लब्धानि बहुमानतः ॥ आददीताज्ञया तस्य देशिकस्य न चान्यथा ॥ ७३ ॥ आचार्यादाप्तमखिलं शिरस्याधाय भक्तितः ॥ रक्षयेत्पूजयेच्छंभुं मठे वा गृहे वा ॥ ७४ ॥ अतः परं शिवाचारमादिशेदस्य देशिकः ॥ भक्तिश्रद्धानुसारेण प्रज्ञायाश्च नुसारतः ॥ ७५ ॥ यदुक्तं तस्माज्ज्ञातं यच्च वान्यत्प्रकीर्तितम् ॥ शिवाचार्येण समये तत्सर्वं शिरसावहेत् ॥ ७६ ॥ शिवागमस्य ग्रहणं वाचनं श्रवणं तथा ॥ देशिकादेशतः कुर्यान्नस्वेच्छातो न चान्यतः ॥ ७७ ॥ इति संक्षेपतः प्रोक्तः संस्कारः समयावहयः ॥ साक्षाच्छिवपुरप्राप्तौ नृणां परमसाधनम् ॥ ७८ ॥ इति श्रीशिवमहापुराणे वायवीयसंहितायामुत्तरभागे चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ उपमन्युरुवाच ॥ अतः परं समालक्ष्य गुरुः शिष्यस्य योग्यताम् ॥ षडध्वशुद्धिकुर्वीत सर्वबंधविमुक्तये ॥ १ ॥ कलातत्त्वं च भुवनं वर्णं पदमतः परम् ॥ मंत्रश्चेति समासेन षडध्वापरिपठ्यते ॥ २ ॥ निवृत्त्याद्याः कलाः पंचकलाध्वाकथ्यते बुधैः ॥ व्याप्ताः कलाभिरितरेष्वध्वानः पंचपंचभिः ॥ ३ ॥ शिवतत्त्वादिभूम्यंतं तत्त्वाध्वासमुदाहृतः ॥ षड्विंशसंख्ययोपेतः शुद्धाशुद्धोभयात्मकः ॥ ४ ॥

म् ॥ १ ॥ १ ॥ अध्वभेदमाह ॥ कलेति ॥ २ ॥ निवृत्त्याद्याः निवृत्तिप्रतिष्ठाविद्याशांतिशांत्यतीतात्मिकाः पूर्वोक्ताः ॥ व्याप्ता इति ॥ पंचभिः कलाभिरितरेतत्त्वादयः पंचाध्वानो व्याप्ता इत्यर्थः ॥ ३ ॥ ४ ॥

आधारादीति ॥ आधारादयउन्मनांतालोकविशेषास्तदात्मकइत्यर्थः उपभेदोऽधांतरभेदः॥५॥पंचाशदिति ॥ अकारादयःषोडशस्वराः कादयोमांताःस्पर्शाः
पंचविंशतिः यादयोंऽतस्थाश्चतस्रः शादयःक्षसहिताःपंचोष्माणइत्यर्थः ॥ अनेकेति ॥ नामाख्यातोपसर्गनिपातरूपभेदसंपन्नइत्यर्थः ॥ ६ ॥ प्र
धानेति ॥ प्रधानभूतायर्इशानादिमंत्राःपंचतदवयवत्वेतिव्यर्थः ॥ ७ ॥ परमविद्ययापंचाक्षरमंत्ररूपया ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ कलशमंडलंक

आधाराद्युन्मनांतश्चभुवनाध्वाप्रकीर्तितः ॥ विनाभेदोपभेदाभ्यांपष्टिसंख्यासमन्वितः ॥ ५ ॥ पंचाशदुद्रूपास्तु
वर्णावर्णाध्वसंज्ञितः ॥ अनेकभेदसंपन्नःपदाध्वासमुदाहृतः ॥ ६ ॥ महामंत्रोपमंत्राणांवर्ततेवयवात्मना ॥ प्रधानाव
यवत्वेतुसोध्वापंचपदात्मकः॥७॥सप्तकोटिमहामंत्रामंत्राध्वासमुदाहृतः॥सर्वोपिमंत्रैर्मंत्राध्वाव्याप्तःपरमविद्यया ॥
॥८॥यथाशिवोनतत्त्वेषुगण्यतेतत्त्वनायकः॥मंत्राध्वनिगण्येततथासौमंत्रनायकः ॥ ९ ॥ कलाध्वनोव्यापकत्वंव्याप्य
त्वंचेतराध्वनां ॥ नवेत्तितत्त्वतोयःसनैवार्हत्यध्वशोधनम् ॥ १० ॥ पद्धिधस्याध्वनोरूपंनयेनविदितंभवेत् ॥ व्याप्य
व्यापकतातेनज्ञातुमेव नशक्यते ॥ ११ ॥ तस्मादध्वस्वरूपंचव्याप्यव्यापकतांतथा ॥ यथावदवगम्यैवकुर्यादध्व
विशोधनम् ॥ १२ ॥ कुंडमंडलपर्यंतंतत्रकृत्वायथापुरा ॥ द्विहस्तमानंकुर्वीतप्राच्यांकलशमंडलम् ॥ १३ ॥ ततः
स्नातःशिवाचार्यःसशिष्यःकृतनैत्यकः ॥ प्रविश्यमंडलंशंभोःपूजांपूर्ववदाचरेत् ॥ १४ ॥ तत्राढकावरैःसिद्धंतंदुलैः
पायसंप्रभोः ॥ अर्द्धनिवेद्यहोमार्थंशेषंसमुपकल्पयेत् ॥ १५ ॥ पुरतःकल्पितेवाथमंडलेवर्णमंडिते ॥ स्थापयेत्पंच
कलशान्दिक्षुमध्येचदेशिकः ॥ १६ ॥ तेषुब्रह्माणिमूलार्णैर्विंदुनादसमन्वितैः ॥ नमाद्यैश्चयकारांतैःकल्पयेत्कल्पवि
त्तमः ॥ १७ ॥ ईशानंमध्यमेकुंभेपुरुषंपुरतःस्थिते ॥ अघोरंदक्षिणेवामेवामंसद्यंचपश्चिमे ॥ १८ ॥ रक्षांविधायमु
द्रांचवध्वाकुंभाभिमंत्रणम् ॥ कृत्वाशिवानलेहोमंत्रारभेतयथापुरा ॥ १९ ॥ यदर्धपायसंपूर्वंहोमार्थमुपकल्पितम् ॥
हुत्वाशिष्यस्यतच्छेषंभोक्तुंसमुपकल्पयेत् ॥ २० ॥

लशस्थापनार्थमंडलं ॥ १३ ॥ १४ ॥ आढकावरैःचतुःप्रस्थादधिकैः ॥ १५ ॥ दिक्षुपूर्वादिषुचतसृषु ॥ १६ ॥ मूलार्णैःमूलमंत्राक्षरैःविंदुनादसमन्वितैः
नमंशिइत्यादिरूपैः ॥ कल्पवित्तमःपूर्णविधिज्ञः ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥

॥ २१ ॥ प्रदीपनप्रकारमाह ॥ ओंकारादिति ॥ ओंहुंनमःशिवायफट्स्थाहेत्येवमित्यर्थः ॥ २२ ॥ तेषामंगानां ॥ २३ ॥ त्रिगुणसूत्रं त्रिगुणीकृत्यसंमंथ्य
सूत्रेणाशिः शिखाग्रेबंधयेदित्यन्वयः ॥ २४ ॥ सुषुम्नांतालुमध्यगतां नाडीं ॥ तत्र सूत्रे ॥ २५ ॥ तस्याः शान्तमुद्रायाः ॥ २६ ॥ हादशेति ॥ हादश एकादश

तर्पणांतं च मंत्राणां कृत्वा कर्म यथापुरा ॥ हुत्वा पूर्णाहुतिं तेषां ततः कुर्यात्प्रदीपनम् ॥ २१ ॥ ओंकारादनुहुंकारं ततो मूलं
फडंतकम् ॥ स्वाहांतं दीपने प्राहुरगानि च यथाक्रमम् ॥ २२ ॥ तेषामाहुतयस्ति स्त्रोदेया दीपनकर्मणि ॥ मंत्रैरेकैकश
स्तैस्तु विचिंत्या दीप्तमूर्तयः ॥ २३ ॥ त्रिगुणं त्रिगुणीकृत्य द्विजकन्याकृतं सितम् ॥ सूत्रं सूत्रेण संमंथ्य शिखाग्रे बंधयेच्छि
शोः ॥ २४ ॥ चरणांगुष्ठपर्यंतमूर्ध्वकायस्य तिष्ठतः ॥ लंबयित्वा तु तत्सूत्रं सुषुम्नांतं त्रयोजयेत् ॥ २५ ॥ शान्तियामुद्रया
दायमूलमंत्रेण मंत्रवित् ॥ हुत्वा हुतित्रयं तस्याः सान्निध्यमुपकल्पयेत् ॥ २६ ॥ तदादि संताड्य शिष्यस्य पुष्पक्षेपेण पूर्वव
त् ॥ चेतन्यं समुपादाय हादशान्तिं निवेश्य च ॥ २७ ॥ सूत्रं सूत्रेण संयोज्य संरक्ष्यास्त्रेण वर्मणा ॥ अवगुंठ्याथ तत्सूत्रं शि
ष्यदेहं विचिंतयेत् ॥ २८ ॥ मलत्रयमलं भोगभोग्यभोक्तृत्वलक्षणम् ॥ विषयेन्द्रियदेहादिजनकं तस्य भावयेत् ॥
॥ २९ ॥ व्योमादिभूतरूपिण्यः शान्त्यतीतादयः कलाः ॥ सूत्रे स्वनामभिर्योज्याः पूज्याश्चैव न मोयुतैः ॥ ३० ॥ अथ
वा भूतबीजैस्तत्कृत्वा पूर्वोदितं क्रमात् ॥ ततो मलादेस्तत्त्वादौ व्याप्तिं समवलोकयेत् ॥ ३१ ॥ कलाव्याप्तिं मलादौ च
हुत्वा संदीपयेत्कलाः ॥ शिष्यं शिरसि संताड्य तत्र देहे यथाक्रमम् ॥ ३२ ॥ शान्त्यतीतपदे सूत्रं लाल्ये नमंत्रमुच्चरन् ॥
एवं कृत्वा निवृत्त्यंतं शान्त्यतीताद्यनुक्रमात् ॥ ३३ ॥ हुत्वा हुतित्रयं पश्चान्मंडले च शिवं यजेत् ॥ देवस्य दक्षिणे शिष्यमुप
वेश्योत्तरामुखम् ॥ ३४ ॥ सदभेमंडले दद्याद्भोमशिष्टं चरुंगुरुः ॥ शिष्यस्तद्गुरुणा दत्तं सत्कृत्य शिवपूर्वकम् ॥ ३५ ॥
भुक्त्वा पश्चाद्द्विराचम्य शिवमंत्रमुदीरयेत् ॥ अपरे मंडले दद्यात्पंचगव्यं तथा गुरुः ॥ ३६ ॥ सोपितच्छक्तितः पीत्वा द्विरा
चम्य शिवं स्मरत् ॥ तृतीये मंडले शिष्यमुपवेश्य यथापुरा ॥ ३७ ॥

तत्त्वानामाधार ईश्वरः स एवांतो लयावधिस्तत्रेत्यर्थः ॥ एकादशतत्त्वानि नवैकादशपंचमीत्यादिना श्रीमद्भागवते प्रोक्तानि ॥ एकमात्रममात्रं हि हादशान्तं व्य
वस्थितमिति शिवगीतायामुक्तं ॥ निवेश्य निवेद्येति पाठांतरं ॥ २७ ॥ अवगुंठ्य वेष्टित्वा ॥ २८ ॥ मलत्रयं जात्यायुर्भोगरूपं ॥ तस्य शिष्यस्य ॥ २९ ॥
स्वनामभिः शान्त्यतीतादिनामभिः ॥ ३० ॥ भूतबीजैः व्योमादिबीजैः ॥ ३१ ॥ संदीपयेत्प्रकाशयेत् ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥

दंतपवनं दंतशोधनकाष्ठं ॥ तस्यकाष्ठस्य ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ अशस्ताशामुखेअप्रशस्तदक्षिणादिदिङ्मुखे ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ अधिवासयेत्शाययेत् ॥
 प्रदद्यादंतपवनंयथाशास्त्रोक्तलक्षणम् ॥ अग्रेणतस्यमृदुनाप्राङ्मुखोवाप्युदङ्मुखः ॥ ३८ ॥ वाचंनियम्यचासीनः
 शिष्योदंतान्विशोधयेत् ॥ प्रक्षाल्यदंतपवनंत्यक्ताचम्यशिवंस्मरेत् ॥ ३९ ॥ प्रविशेद्देशिकादिष्टःप्रांजलिःशिवमं
 डलम् ॥ त्यक्तंतदंतपवनंदृश्यतेगुरुणायदि ॥ ४० ॥ प्रागुदक्पश्चिमेचाग्रंशिवमन्यच्छिवेतरत् ॥ अशस्ताशामुखे
 तस्मिन्गुरुस्तद्वोषशांतये ॥ ४१ ॥ शतमर्द्धतदर्धवाजुहुयान्मूलमंत्रतः ॥ ततःशिष्यंसमालभ्यजपित्वाकर्णयोःशि
 वम् ॥ ४२ ॥ देवस्यदक्षिणेभागेतंशिष्यमधिवासयेत् ॥ अहतास्तरणास्तीर्णैःसदर्भशयनेशुचिः ॥ ४३ ॥ मंत्रितैः
 शिवंध्यायन्प्राक्शिरस्कोनिशिस्वपेत् ॥ शिखायांबद्धसूत्रस्यशिखयातच्छिखांगुरुः ॥ ४४ ॥ आवेष्ट्याहतवस्त्रेणतमा
 च्छाद्यचवर्मणा ॥ रेखात्रयंचपरितोभस्मनातिलसर्पपैः ॥ ४५ ॥ कृत्वास्त्रजप्तैस्तद्वाह्येदिगीशानांवल्लिहरेत् ॥ शि
 ष्योपिपरतोभस्मनृत्तैवमधिवासनम् ॥ ४६ ॥ प्रबुध्योत्थायगुरुवेस्वप्नंदृष्टंनिवेदयेत् ॥ ततःस्नानादिकंसर्वंसमाप्या
 चार्यचोदितः ॥ ४७ ॥ गच्छेद्द्वंजलिध्यायन्शिवमंडलपार्श्वतः ॥ अथपूजांविनासर्वंकृत्वापूर्वदिनेयथा ॥ ४८ ॥
 नेत्रबंधनपर्यंतंदर्शयेन्मंडलगुरुः ॥ बद्धनेत्रेणशिष्येणपुष्पावकिरणेकृते ॥ ४९ ॥ यत्रापतंतिपुष्पाणितस्यनामास्य
 संदिशेत् ॥ ततोपनीयनिर्माल्यमंडलेस्मिन्यथापुरा ॥ ५० ॥ पूजयेद्देवमीशानंजुहुयान्निशिवानले ॥ शिष्येणयदि
 दुःस्वप्नोदृष्टस्तद्वोषशांतये ॥ ५१ ॥ शतमर्द्धतदर्धवाजुहुयान्मूलविद्यया ॥ ततःसूत्रंशिखाबद्धंलंबयित्वायथापुरा ॥
 ५२ ॥ आधारपूजाप्रभृतियन्निवृत्तिकलाश्रयं ॥ वागीश्वरीपूजनांतंकुर्याद्धोमपुरःसरम् ॥ ५३ ॥ अथप्रणम्यवा
 गीशानिवृत्तेर्व्यापिकांसर्ती ॥ मंडलेदेवमभ्यर्च्यहुत्वाचैवाहुतित्रयम् ॥ ५४ ॥ प्रार्थयेच्चशिशोःप्राप्तियुगपत्सर्वयोनि
 पु ॥ सूत्रदेहेथशिष्यस्यताडनप्रोक्षणादिकं ॥ ५५ ॥

॥ ४३ ॥ शिखयाअग्रेण ॥ तच्छिखांशिष्यशिखां ॥ ४४ ॥ तंशिष्यं ॥ ४५ ॥ अस्त्रजप्तैस्त्रमंत्राभिर्मंत्रितैःतिलसर्पपैः ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥
 ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ कुर्यादिति ॥ उक्तप्रकारेणेतिभावः ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ सर्वयोनिषुवक्ष्यमाणासुचतुर्दशसुयोनिषु ॥ ५५ ॥

॥ २९ ॥

॥ ५६ ॥ ५७ ॥ तासुयोनिषु ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ निष्पन्नं गर्भमिति शेषः ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ पाशत्रयं जात्यायुर्भोगरूपं ॥ अत्यंतभेदतः
 कृत्वात्मानं समादाय द्वादशांतिनिवेद्य च ॥ ततोऽप्यादाय मूलेन मुद्रया शास्त्रदृष्टया ॥ ५६ ॥ योजयेन्मनसा चार्यो युग
 पत्सर्वयोनिषु ॥ देवानां जातयश्चाष्टौ तिरश्चापंच जातयः ॥ ५७ ॥ जात्यैकयामानुषयायोनयश्चतुर्दश ॥ तासु सर्वा
 सुयुगपत्प्रवेशाय शिशोर्द्विधा ॥ ५८ ॥ वागीशान्यायथान्यायं शिष्यात्मानं निवेशयेत् ॥ गर्भनिष्पत्तये देवं संपूज्य
 प्रणिपत्य च ॥ ५९ ॥ हुत्वा चैव यथान्यायं निष्पन्नं तदनुस्मरेत् ॥ निष्पन्नस्यैव मुत्पत्तिमनुवृत्तिचकर्मणः ॥ ६० ॥ आ
 र्जवं भोगनिष्पत्तिकुर्यात्प्रीतिं परां तथा ॥ निष्कृत्यैव च जात्यायुर्भोगसंस्कारसिद्धये ॥ ६१ ॥ हुत्वा हुतित्रयं देवं प्रार्थये
 द्वेशिकोत्तमः ॥ भोक्तृत्वविषया संगमलंतत्कार्यशोधनम् ॥ ६२ ॥ कृत्वैव मेव शिष्यस्य छिंद्यात्पाशत्रयंततः ॥ निवृत्त्या
 परिवद्धस्य पाशस्यात्यंतभेदनं ॥ ६३ ॥ कृत्वा शिष्यस्य चैतन्यं स्वच्छं मन्येत केवलम् ॥ हुत्वा पूर्णाहुतिं ब्रह्माणं पूज
 येत्ततः ॥ ६४ ॥ हुत्वा हुतित्रयंतस्मै शिवाज्ञामनुसंदिशेत् ॥ पितामहत्वयानास्य यातुः शैवं परंपदम् ॥ ६५ ॥ प्रतिबं
 धो विधातव्यः शैवाज्ञैषा गरीयसी ॥ इत्यादिश्यतमभ्यर्च्य विसृज्य च विधानतः ॥ ६६ ॥ समभ्यर्च्य महादेवं जुहुया
 दाहुतित्रयम् ॥ निवृत्त्या शुद्धमुद्धृत्य शिष्यात्मानं यथापुरा ॥ ६७ ॥ निवेश्यात्मनि सूत्रे च वागीशं पूजयेत्ततः ॥ हुत्वा
 हुतित्रयंतस्मै प्रणम्य च विसृज्यतां ॥ ६८ ॥ कुर्यान्निवृत्तेः संधानं प्रतिष्ठाकलया सह ॥ संधाने युगपत्पूजां कृत्वा हुत्वा
 हुतित्रयं ॥ ६९ ॥ शिष्यात्मनः प्रतिष्ठायां प्रवेशं त्वथ भावयेत् ॥ ततः प्रतिष्ठामावाह्य कृत्वा शेषं पुरोदितं ॥ ७० ॥ तद्व्या
 स्तिं व्यापिकांतस्य वागीशानीं च भावयेत् ॥ पूर्णे दुमंडलप्रख्यां कृत्वा शेषं च पूर्ववत् ॥ ७१ ॥ विष्णवे संदिशे दाज्ञां शिव
 स्य परमात्मनः ॥ विष्णोर्विसर्जनाद्यं च कृत्वा शेषं च विद्यया ॥ ७२ ॥ प्रतिष्ठामनुसंधाय तस्यां चापि यथापुरा ॥ कृत्वा
 नुचिंत्य तद्व्याप्तिं वागीशां च यथाक्रमम् ॥ ७३ ॥

अत्यंतविच्छेदात् ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ तस्मै ब्रह्मणे ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ तां वागीशां ॥ ६८ ॥ प्रतिष्ठाकलया प्रतिष्ठारूपा वा कलातया सह ॥ ६९ ॥
 ॥ ७० ॥ तस्य स्वात्मनः ॥ ७१ ॥ विद्ययामहमंशेण ॥ ७२ ॥ अस्य विष्णोः ॥ ७३ ॥

॥ २९ ॥

॥ ७४ ॥ तमपिनीलरुद्रमपि ॥ ७५ ॥ समाधायसमावेश्य ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ इमां पूर्वोक्तां ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ शांत्यतीतायाः विलयं

दीप्ताग्नौ पूर्णहोमांतं कृत्वा शेषं च पूर्ववत् ॥ नीलरुद्रमुपस्थाय तस्मै पूजादिकं तथा ॥ ७४ ॥ कृत्वा कर्मशिवाज्ञां च दद्यात्
पूर्वोक्तवर्त्मना ॥ ततस्तमपि चोद्वास्य कृत्वा तस्याथ शांतये ॥ ७५ ॥ विद्याकलां समाधाय तद्वाप्तिं चावलोकयेत् ॥
स्वात्मनो व्यापिकांतं द्वद्वागीशीं च यथापुरा ॥ ७६ ॥ बालार्कसदृशाकारां भासयंतीं दिशो दश ॥ ततः शेषं यथा पूर्वकृत्वा
देवं महेश्वरम् ॥ ७७ ॥ आवाह्याराध्य हुत्वा तस्मै शिवाज्ञां मनसा दिशेत् ॥ महेश्वरं ततोत्सृज्य कृत्वा पंचकलामिमां ॥
॥ ७८ ॥ शांत्यतीतां कलां नीत्वा तद्वाप्तिमवलोकयेत् ॥ स्वात्मनो व्यापिकांतं द्वद्वागीशां च विचिंयेत् ॥ ७९ ॥ न भो
मंडलसंकाशा पूर्णांतं चापि पूर्ववत् ॥ कृत्वा शेषं विधानेन समभ्यर्च्य सदा शिवम् ॥ ८० ॥ तस्मै समादिशेदाज्ञां शंभोर
मितकर्मणः ॥ तत्रापि च यथा पूर्वशिवांशिरसि पूर्ववत् ॥ ८१ ॥ समभ्यर्च्य च वागीशं प्रणम्य च विसर्जयेत् ॥ ततः शिवे
न संप्रोक्ष्य शिष्यं शिरसि पूर्ववत् ॥ ८२ ॥ विलयं शांत्यतीतायाः शक्तितत्त्वे च चिंतयेत् ॥ षडध्वनः परे पारे सर्वाध्वव्यापि
नीपराम् ॥ ८३ ॥ कोटिसूर्यप्रतीकाशां शैवीं शक्तिं च चिंतयेत् ॥ तदग्रे शिष्यमानीय शुद्धस्फटिकनिर्मलम् ॥ ८४ ॥ प्र
क्षाल्य कर्तरीं पश्चाच्छिवशास्त्रोक्तमार्गतः ॥ कुर्यात्तस्य शिखाच्छेदं सहसूत्रेण देशिकः ॥ ८५ ॥ ततस्तां गोमयेन्यस्य शि
वाग्नौ जुहुयाच्छिवाम् ॥ वौषट्तेन मूलेन पुनः प्रक्षाल्य कर्तरीं ॥ ८६ ॥ हस्तौ च शिष्यचैतन्यं तद्देहे विनिवेशयेत् ॥ ततः
स्नातं समाचांतं कृतस्वस्त्ययनं शिशुम् ॥ ८७ ॥ प्रवेश्य मंडलाभ्यां प्रणिपत्य च दंडवत् ॥ पूजां कृत्वा यथान्यायां क्रि
यावैकल्यशुद्धये ॥ ८८ ॥ उपांशूच्चारयोगेन जुहुयादाहुतित्रयम् ॥ पुनः संपूज्य देवेशं मंत्रवैकल्यशुद्धये ॥ ८९ ॥ मान
सोच्चारयोगेन जुहुयादाहुतित्रयम् ॥ ततः शिवं समाराध्य मंडलस्थं सहांबया ॥ ९० ॥ हुत्वा हुतित्रयं पश्चात्प्रार्थयेत् प्रां
जलिगुरुः ॥ भगवंस्त्वत्प्रसादेन शुद्धिरस्य षडध्वनः ॥ ९१ ॥

शक्तितत्त्वे चिंतयेदितिसंबंधः ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ तस्य शिष्यस्य ॥ ८५ ॥ तां कर्तरीं ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ क्रियावैकल्यं कर्मलोपादि ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥

॥ ९२ ॥ भूतानिआकाशादीनि ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ अस्यशिष्यस्य ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥ १०१ ॥ १०२ ॥ १०३ ॥ १०४ ॥
 कृतातस्मात्परंधामगमयैनंतवाव्ययम् ॥ इतिविज्ञाप्यदेवायनाडीसंधानपूर्वकम् ॥ ९२ ॥ पूर्णांतपूर्ववत्कृत्वाततो
 भूतानिशोधयेत् ॥ स्थिरास्थिरेततःशुद्ध्यैशीतोष्णेचततःपरं ॥ ९३ ॥ ध्यायेद्वाह्यैकताकारेभूतशोधनकर्मणि ॥
 भूतानांग्रंथिविच्छेदंकृत्वात्यक्तासहाधिपैः ॥ ९४ ॥ भूतानिस्थितियोगेनयोजयेत्परमेशिवे ॥ विशोध्यास्यतनुंदग्ध्वा
 स्थावयित्वासुधाकणैः ॥ ९५ ॥ स्नाप्यात्मानंततःकुर्याद्विशुद्धाध्वमयंवपुः ॥ तत्रादौशांत्यतीतांतुव्यापिकांस्वाध्वनः
 कलां ॥ ९६ ॥ शुद्धामेवशिशोर्मूर्ध्निन्यसेच्छांतिमुखेतथा ॥ विद्यांगलादिनाभ्यंतंप्रतिष्ठांतदधःक्रमात् ॥ ९७ ॥ जा
 न्वंतंतदधोन्यस्येन्नितृत्तिचानुचितंयेत् ॥ स्वबीजैःसूत्रमंत्रचन्यस्यांगैस्तंशिवात्मकम् ॥ ९८ ॥ बुद्ध्वातंतददयांभोजे
 देवमावाह्यपूजयेत् ॥ आशास्यनित्यसान्निध्यंशिवस्वात्म्यंशिशौगुरुः ॥ ९९ ॥ शिवतेजोमयस्यास्यशिशोरापादये
 द्रुणान् ॥ अणिमादीन्प्रसीदेतिप्रदद्यादाहुतित्रयम् ॥ १०० ॥ तथैवतुगुणानेवपुनरस्योपपादयेत् ॥ सर्वज्ञतांतथा
 तृप्तिबोधंचाद्यंतवर्जितं ॥ १०१ ॥ अलुप्तशक्तिंस्वातंत्र्यमनंतांशक्तिमेवच ॥ ततोदेवमनुज्ञाप्यसद्यादिकलशैस्तुतम् ॥
 ॥ १०२ ॥ अभिषिचेतदेवेशंध्यायमानोयथाक्रमम् ॥ अथोपवेश्यतंशिष्यंशिवमभ्यर्च्यपूर्ववत् ॥ १०३ ॥ लब्धा
 नुज्ञःशिवाच्छैवींविद्यामस्मैसमादिशेत् ॥ ओंकारपूर्विकांतेनसंपुटांतुनमोंतगाम् ॥ १०४ ॥ शिवशक्तियुतांचैवशक्ति
 विद्यांचतादृशीम् ॥ ऋषिंछंदश्चदैवंचशिवतांशिवयोस्तथा ॥ १०५ ॥ पूजांसावरणांशंभोरासनानिचसंदिशेत् ॥ पु
 नःसंपूज्यदेवेशंयन्मयासमनुष्ठितम् ॥ १०६ ॥ सुकृतंकुरुतत्सर्वमितिविज्ञापयेच्छिवम् ॥ सहशिष्योगुरुर्देवंदंडवत्
 क्षितिमंडले ॥ १०७ ॥ प्रणम्योद्वासयेत्तस्मान्मंडलात्पावकादपि ॥ ततःसदसिकाःसर्वेपूज्याःपूजार्हकाःक्रमात् ॥
 ॥ १०८ ॥ सेव्यावित्तानुसारेणसदस्याश्चसहर्षिजः ॥ वित्तसाठ्यंनकुर्वीतयदीच्छेच्छिवमात्मनः ॥ १०९ ॥ इतिश्री
 शिवमहापुराणेवायवीयसंहितायामुत्तरभागेपंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥

॥ १०५ ॥ १०६ ॥ १०७ ॥ १०८ ॥ इतिश्रीशिवमहापुराणेवायवीयसंहितायामुत्तरभागेपंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥

ओंनमःशिवाय ॥ नाममंत्रस्यशैवस्यसाधनंचसविस्तरं ॥ यदुक्तंमुनिनातच्चषोडशेत्रनिरूप्यते ॥ १ ॥ साधकमिति ॥ नामतःनाम्नासाधकमितिप्रसिद्धंसं
स्कारमित्यर्थः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ पुष्पांबुनापुष्पयुक्तोदकेन ॥ ५ ॥ ६ ॥ गुरुःआचार्यः ॥ साधनमिति ॥ विनियोगंतत्तत्कर्मसूपयोगंसाधका

उपमन्युरुवाच ॥ अतःपरंप्रवक्ष्यामिसाधकंनामनामतः ॥ संस्कारंमंत्रमाहात्म्यकथनेसूचितंमया ॥ १ ॥ संपूज्य
मंडलेदेवंस्थाप्यकुंभंचपूर्ववत् ॥ हुत्वाशिष्यमनुष्णीषंप्रापयेद्भूमिमंडलं ॥ २ ॥ पूर्णांतपूर्ववत्कृत्वाहुत्वाहुतिशतंतथा ॥
संतर्प्यमूलमंगानिदशशैर्देशिकोत्तमः ॥ ३ ॥ संदीप्यचयथापूर्वकृत्वापूर्वादितंक्रमात् ॥ अभिषिच्ययथापूर्वप्रद
द्यान्मंत्रमुत्तमम् ॥ ४ ॥ तत्रविद्योपदेशांतंकृत्वाविस्तरशःक्रमात् ॥ पुष्पांबुनाशिशोःपाणौविद्यांशैर्वीसमर्पयेत् ॥
॥ ५ ॥ तवैहिकामुष्मिकयोःसर्वसिद्धिफलप्रदः ॥ भवत्प्रेमहामंत्रःप्रसादात्परमेष्ठिनः ॥ ६ ॥ इत्युक्त्वादेवमभ्यर्च्य
लब्धानुज्ञःशिवाद्गुरुः ॥ साधनंविनियोगंचसाधकायसमादिशेत् ॥ ७ ॥ तच्छ्रुत्वागुरुसंदेशंक्रमशोमंत्रसाधकः ॥
पुरतोविनियोगस्यमंत्रसाधनमाचरेत् ॥ ८ ॥ साधनंमूलमंत्रस्यपुरश्चरणमुच्यते ॥ पुरतश्चरणीयत्वाद्विनियोगारूप्य
कर्मणः ॥ ९ ॥ नात्यंतकरणीयंतुमुमुक्षोर्मंत्रसाधनम् ॥ कृतंतुतदिहान्यत्रतस्यापिशुभदंभवेत् ॥ १० ॥ शुभेहानिशु
भेदेशेकालेवादोषवर्जिते ॥ शुक्लदंतनखःस्नातःकृतपूर्वाण्हिकक्रियः ॥ ११ ॥ अलंकृत्ययथालब्धैर्गंधमाल्यविभूष
णैः ॥ सोष्णीपःसोत्तरासंगःसर्वशुक्लःसमाहितः ॥ १२ ॥ देवालयेगृहेन्यस्मिन्देशेवासुभनोहरे ॥ सुखेनाभ्यस्तपूर्व
णत्वासनेनकृतासनः ॥ १३ ॥ तनुंकृत्वात्मनःशैर्वीशिवशास्त्रोक्तवर्त्मना ॥ संपूज्यदेवदेवेशंकुलीश्वरमीश्वरम् ॥
॥ १४ ॥ निवेद्यपायसंतस्मैसमाप्याराधनक्रमम् ॥ प्रणिपत्यचतंदेवंप्राप्तानुज्ञश्चतन्मुखात् ॥ १५ ॥ कोटिवारंतद
र्धवातदर्धवाजपेच्छिवम् ॥ लक्षविंशतिकंवापिदशलक्षमथापिवा ॥ १६ ॥ अहिंसकःक्षमीशांतोदांतश्चैवसदाभवेत् ॥
ततश्चपायसाक्षारालवणैकमिताशनः ॥ १७ ॥

यशिष्याय ॥ ७ ॥ पुरतःप्रथमतः ॥ ८ ॥ मूलमंत्रस्येति ॥ पुरश्चरणमिति ॥ ९ ॥ तस्यापिमुमुक्षोरपि ॥ १० ॥ ११ ॥ सोत्तरासंगःसप्रावरणः ॥ १२ ॥
॥ १३ ॥ १४ ॥ तन्मुखात् ईश्वरमुखात् ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥

॥ १८ ॥ १९ ॥ मंत्रेणपंचाक्षरेण ॥ २० ॥ २१ ॥ द्रव्यैश्चरुविल्वतिलादिभिः ॥ २२ ॥ २३ ॥ मंत्रसाधनंविनापिजपप्रकारमाह ॥ अथवेति ॥
 ॥ २४ ॥ एतन्मंत्रजपस्यफलमाह ॥ नतस्येति ॥ २५ ॥ जपेदिति ॥ जलादिनास्नात्वासाधनेविनियोगेनित्येनैमित्तिकेचकर्मणिजपेदितिसंबंधः ॥ २६ ॥
 सूत्रीयज्ञोपवीती ॥ २७ ॥ इतिश्रीशैवमहापुराणेवायवीयसंहितायामुत्तरभागेमंत्रसाधनप्रकारोनामषोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ओंनमःशिवाय ॥ आचार्य

अलाभेपायसस्याश्रन्फलमूलादिकानिवा ॥ विहितानिशिवेनैवविशिष्टान्युत्तरोत्तरम् ॥ १८ ॥ चरुंभक्ष्यमथोसक्तु
 कणान्यावकमेवच ॥ शाकंपयोदधिघृतंमूलंफलमथोदकम् ॥ १९ ॥ अभिमंत्र्यचमंत्रेणभक्ष्यभोज्यादिकानिच ॥
 साधनेस्मिन्विशेषेणनित्यंभुंजीतवाग्यतः ॥ २० ॥ मंत्राष्टशतपूतेनजलेनशुचिनाव्रती ॥ स्नायान्नदीनदोत्थेनप्रो
 क्षयेद्वाथशक्तिः ॥ २१ ॥ तर्पयेच्चतथानित्यंजुहुयाच्चशिवानले ॥ सप्तभिःपंचभिर्द्रव्यैस्त्रिभिर्वाथघृतेनवा ॥ २२ ॥
 इत्थंभक्त्याशिवंशैवोयःसाधयतिसाधकः ॥ तस्येहामुत्रदुष्प्रापंनकिंचिदिहविद्यते ॥ २३ ॥ अथवाहरहर्मंत्रंजपेदे
 काग्रमानसः ॥ अनश्रन्नेवसाहस्रंविनामंत्रस्यसाधनम् ॥ २४ ॥ नतस्यदुर्लभंकिंचिन्नतस्यास्त्यशुभंक्वचित् ॥ इह
 विद्यांश्रियंसौख्यंलब्ध्वामुक्तिंचविंदति ॥ २५ ॥ साधनेविनियोगेचनित्येनैमित्तिकेतथा ॥ जपेजलैर्भस्मनाचस्ना
 त्वामंत्रेणचक्रमात् ॥ २६ ॥ शुचिर्बद्धशिखःसूत्रीसपवित्रकरस्तथा ॥ धृतत्रिपुंड्रद्राक्षोविद्यांपंचाक्षरींजपेत् ॥ २७ ॥
 इतिश्रीशिवमहापुराणेवायवीयसंहितायामुत्तरभागेषोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ ६२ ॥ उपमन्युरुवाच ॥ अथैवंसं
 स्कृतंशिष्यंकृतपाशुपतव्रतम् ॥ आचार्यत्वेभिपिंचेततद्योग्यत्वेनचान्यथा ॥ १ ॥ मंडलंपूर्ववत्कृत्वासंपूज्यपरमेश्वर
 म् ॥ स्थापयेत्पंचकलशान्दिक्षुमध्येचपूर्ववत् ॥ २ ॥ निवृत्तिपुरतोऽन्यस्यप्रतिष्ठापश्चिमेघटे ॥ विद्यांदक्षिणतःशांति
 मुत्तरेमध्यतःपराम् ॥ ३ ॥ कृत्वादीक्षादिकंतत्रबध्वामुद्रांचधैनवीं ॥ अभिमंत्र्यघटान्हुत्वापूर्णतंचयथापुरा ॥ ४ ॥

त्वस्यसित्थ्यर्थमभिषेकादिसंस्कृतिः ॥ शिष्येदेशिककार्यतत्सर्वसप्तदशेस्थितम् ॥ १ ॥ तद्योग्यत्वेआचार्यकर्मकरणयोग्यत्वेसति ॥ १ ॥ २ ॥ निवृत्ति
 पूर्वोक्तांकलां ॥ एवमुत्तरत्रापि॥ परांशांत्यतीताख्यां ॥ ३ ॥ दीक्षादिकंरक्षादिकमितिपाठांतरं ॥ धैनवींधेनुस्तनाकारांधेनुमुद्रामित्यर्थः॥ पूर्णांतंपूर्णहुत्यंतं॥ ४ ॥

॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ शिवेनशिवमंत्रेण ॥ ८ ॥ तंशिर्षु ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ अयंशिष्यः ॥ १२ ॥ शिवागमंशिवतत्त्वस्यप्रतिपादकंवेदं ॥ १३ ॥
 प्रवेश्यमंडलंशिष्यमनुष्णपिचदेशिकः ॥ तर्पणाद्यंतुमंत्राणांकुर्यात्पूर्णावसानकम् ॥ ५ ॥ ततःसंपूज्यदेवेशमनुज्ञा
 प्यचपूर्ववत् ॥ अभिषेकायतंशिष्यमासनंत्वधिरोहयेत् ॥ ६ ॥ सकलीकृत्यतंपश्चात्कलापंचकरूपिणं ॥ न्यस्तमंत्र
 तनुंबुध्वाशिवंशिष्यंसमर्पयेत् ॥ ७ ॥ ततोनिवृत्तिकुंभादिसमुद्धृत्यघटान्क्रमात् ॥ मध्यमांतंशिवेनैवशिष्यंतमभि
 पेचयेत् ॥ ८ ॥ शिवहस्तंसमर्प्याथशिशोःशिरसिदेशिकः ॥ शिवभावंसमापन्नःशिवाचार्यतमादिशेत् ॥ ९ ॥
 अथालंकृत्यतंदेवमाराध्यशिवमंडले ॥ शतमष्टोत्तरंहुत्वादद्यात्पूर्णाहुतिततः ॥ १० ॥ पुनःसंपूज्यदेवेशंप्रणम्यभुवि
 दंडवत् ॥ शिरस्यंजलिमाधायशिवंविज्ञापयेद्गुरुः ॥ ११ ॥ भगवंस्त्वत्प्रसादेनदेशिकोऽयंमयाकृतः ॥ अनुगृह्यत्वया
 देवदिव्याज्ञास्मैप्रदीयताम् ॥ १२ ॥ एवंविज्ञाप्यशिष्येणसहभूयःप्रणम्यच ॥ शिवंशिवागमंदिव्यंपूजयेच्छिवव
 द्गुरुः ॥ १३ ॥ पुनःशिवमनुज्ञाप्यशिवज्ञानस्यपुस्तकं ॥ उभाभ्यामथपाणिभ्यांदद्याच्छिष्यायदेशिकः ॥ १४ ॥ स
 तांमूर्ध्निसमाधायविद्यांविद्यासनोपरि ॥ अधिरोप्ययथान्यायमभिवंद्यसमर्चयेत् ॥ १५ ॥ अथतस्मैगुरुर्दद्याद्राजो
 पकरणान्यपि ॥ आचार्यपदवींप्राप्तोराज्यंचापियतोर्हति ॥ १६ ॥ अथानुशासनंकुर्यात्पूर्वैराचरितंयथा ॥ यथाच
 शिवशास्त्रोक्तंयथालोकेषुपूज्यते ॥ १७ ॥ शिष्यान्परीक्ष्ययत्नेनशिवशास्त्रोक्तलक्षणैः ॥ संस्कृत्यचशिवज्ञानंदातु
 मर्हसिनान्यथा ॥ १८ ॥ प्रतिष्ठांचापिदेवस्यविधिवत्कर्तुमर्हसि ॥ परार्थमपिदेवस्यपूजाहोमादिकंकुरु ॥ १९ ॥ अ
 कार्पण्यमनायासंशौचंक्षांतिदयांतथा ॥ अस्पृहामप्यसूयांचयत्नेनचविभावयेत् ॥ २० ॥ इत्थमादिश्यतंशिष्यंशि
 वमुद्वास्यमंडलात् ॥ शिवकुंभानलादींश्चसदस्यानपिपूजयेत् ॥ २१ ॥ युगपद्वाथसंस्कारान्कुर्वीतगुणिनोगुरुः ॥
 तत्रत्रयंद्वयंवापिप्रयोगस्योपदिश्यते ॥ २२ ॥

॥ १४ ॥ १५ ॥ राजोपकरणानिआसनच्छत्रादीनि ॥ तत्रहेतुमाह ॥ आचार्येति ॥ १६ ॥ कथंकुर्यात्तदाह ॥ पूर्वैरिति ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥
 ॥ २० ॥ २१ ॥ गुणिनःउक्तकार्पण्यादिगुणयुतस्याशिष्यस्य ॥ २२ ॥

तदादातत्प्रयोगादौ ॥ २३ ॥ तस्मिन् अध्वविशोधने ॥ २४ ॥ २५ ॥ अथवेति ॥ प्रयोगत्रयपक्षे समयसंस्कारादिमंत्रसमर्पणांतर्कुर्यात्तद्व्यपक्षेतुमंत्रसंस्कारम
नुचित्याध्वशुद्ध्यादिसर्वकुर्यादिति विवेकः ॥ २६ ॥ २७ ॥ समुद्रभौप्रादुर्बभूव ॥ २८ ॥ २९ ॥ शांभवंमंत्रमूलमितिसंबंधः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ इति श्रीशैवमहापुराणे वा

तदादावेव कलशान्कल्पयेदध्वशुद्धिवत् ॥ कृत्वा समयसंस्कारमभिषेकं विनाऽखिलम् ॥ २३ ॥ समभ्यर्च्य शिवं भूयः
कृत्वा चाध्वविशोधनं ॥ तस्मिन्पारसमाप्तेषु पुनर्देवं प्रपूजयेत् ॥ २४ ॥ हुत्वा मंत्रतुसंतर्प्य संदीप्याशास्य चेश्वरम् ॥ स
मर्प्य मंत्रं शिष्यस्य पाणौ शेषं समापयेत् ॥ २५ ॥ अथ वामं त्रसंस्कारमनुचित्या खिलक्रमात् ॥ अध्वशुद्धिं गुरुः कुर्याद
भिषेकावसानकां ॥ २६ ॥ तत्र यः शांत्यतीतादिकलासु विहितो विधिः ॥ स सर्वोपिविधातव्यस्तत्र यो विशोधने ॥
॥ २७ ॥ शिवविद्यात्मतत्त्वाख्यं तत्र यमुदाहृतम् ॥ शक्तौ शिवस्ततो विद्यातस्यास्वात्मा समुद्रभौ ॥ २८ ॥ शिवेन
शांत्यतीताध्वाव्याप्तस्तदपरः परः ॥ विद्यया परिशिष्टो ध्वाह्यात्मनानिखिलः क्रमात् ॥ २९ ॥ दुर्लभं शांभवं मत्तमं
त्रमूलं मनीषिणः ॥ शाक्तं शंसंति संस्कारं शिवशास्त्रार्थपारगाः ॥ ३० ॥ इति ते सर्वमाख्यातं संस्काराख्यस्य कर्मणः ॥
चातुर्विध्यमिदं कृष्णकिंभूयः श्रोतुमिच्छसि ॥ ३१ ॥ इति श्रीशैवमहापुराणे वायवीयसंहितायामुत्तरभागे सप्तदशो
ऽध्यायः ॥ १७ ॥ १८ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ भगवन् श्रोतुमिच्छामि शिवाश्रमनिषेवणं ॥ शिवशास्त्रोदितं कर्म नित्यं नै
मित्तिकं तथा ॥ १ ॥ उपमन्युरुवाच ॥ प्रातरुत्थाय शयनात् ध्यात्वा देवं सहांबया ॥ विचार्य कार्यं निर्गच्छेद्ब्रह्मादभ्यु
दितेरुणे ॥ २ ॥ अबाधे विजने देशे कुर्यादावश्यकंततः ॥ कृत्वा शौचं विधानेन दंतधावनमाचरेत् ॥ ३ ॥ अलाभे दंत
काष्ठानामष्टम्यादिदिनेषु च ॥ अपांद्वादशगंडूषैः कुर्यादास्य विशोधनम् ॥ ४ ॥ आचम्य विधिवत्पश्चाद्धारुणं स्नानमा
चरेत् ॥ नद्यां वा देवखाते वा ह देवाथ गृहेऽपि वा ॥ ५ ॥

यवीयसंहितायामुत्तरभागे सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ औं नमः शिवाय ॥ शिवदीक्षाविधानांगमान्हिकं पूजनादिकं ॥ सर्वमष्टादशे ध्यायेमुनिना कथितं शुभ
म् ॥ १ ॥ १ ॥ २ ॥ अबाधे निरुपद्रवे देशे ॥ ३ ॥ अष्टम्यादीति ॥ तदुक्तं नारदेन ॥ चतुर्दश्यष्टमीपौर्णमासीसंक्रमणेषु च ॥ नंदासु च नवम्यां च दंतकाष्ठं विव
र्जयेत् ॥ श्राद्धे यज्ञे च नियमे तथा प्रोषितभर्तृका ॥ व्यतीपाते च संक्रांत्यां नंदाभूताष्टपर्वसु ॥ तैलक्षौरं रतिमांसं दंतकाष्ठं च वर्जयेदिति ॥ ४ ॥ वारुणमिति ॥
तत्स्वरूपमाह योगयाज्ञवल्क्यः ॥ अवगाहो वारुणस्यान्मानसं विष्णुं चितनमिति ॥ ५ ॥

स्नानद्रव्याणिगोशृंगादीनि ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ जलइति ॥ सौम्येजलेत्रिमंडलसदृशमाकारंन्यस्येदित्यर्थः ॥ ९ ॥ तेनैवमंत्रेण ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥
 स्नानद्रव्याणितत्तीरेस्थापयित्वाबहिर्मलं ॥ व्यपोह्यमृदमालिप्यस्नात्वागोमयमालिपेत् ॥ ६ ॥ स्नात्वापुनःपुनर्व
 स्नत्यक्त्वावाथविशोधयवा ॥ सुस्नातो नृपवद्भूयःशुद्धंवासोवसेत्ततः ॥ ७ ॥ मलस्नानं सुगंधाद्यैः स्नानंदंतविशोधनं ॥ न
 कुर्याद्ब्रह्मचारीचतपस्वीविधवातथा ॥ ८ ॥ सोपवीतःशिखांबध्वाप्रविश्यचजलांतरम् ॥ अवगाह्यसमाचांतोजलेन्य
 स्येत्रिमंडलं ॥ ९ ॥ सौम्येमग्नःपुनर्मंत्रंजपेच्छक्त्याशिवंस्मरन् ॥ उत्थायाचम्यतेनैवस्वात्मानमभिषेचयेत् ॥ १० ॥
 गोशृंगेणसदर्भेणपालाशेनदलेनवा ॥ पाद्रेणवाथपाणिभ्यांपंचकृत्वस्त्रिरेववा ॥ ११ ॥ उद्यानादौगृहेचैववर्धन्या
 कलशेनवा ॥ अवगाहनकालेद्विर्मंत्रितैरभिषेचयेत् ॥ १२ ॥ अथचेद्वारुणंकर्तुमशक्तःशुद्धवाससा ॥ आर्द्रेणशोध
 येद्देहमापादतलमस्तकं ॥ १३ ॥ आग्नेयंवाथवामांत्रंकुर्यात्स्नानंशिवेनवै ॥ शिवचिंतापरंस्नानंयुक्तस्यात्मीयमुच्य
 ते ॥ १४ ॥ स्वसूत्रोक्तविधानेनमंत्राचमनपूर्वकम् ॥ आचरेद्ब्रह्मयज्ञांतंकृत्वादेवादितर्पणं ॥ १५ ॥ मंडलस्थंमहादे
 वंध्यात्वाभ्यर्चयथाविधि ॥ दद्यादध्वंयतस्तस्मैशिवायादित्यरूपिणे ॥ १६ ॥ अथवैतस्वसूत्रोक्तंकृत्वाहस्तौविशो
 धयेत् ॥ करन्यासंततःकुर्यात्सकलीकृतविग्रहः ॥ १७ ॥ वामहस्तगतांभोभिर्गंधसिद्धार्थकान्वितैः ॥ कुशपुंजेनवा
 भ्युक्ष्यमूलमंत्रसमन्वितैः ॥ १८ ॥ आपोहिष्ठादिभिर्मंत्रैःशेषमाग्रायवैजलम् ॥ वामनासापुटेनैवदेहंसंभावयेत्सि
 तं ॥ १९ ॥ अघमादायदेहस्थंसव्यनासापुटेनच ॥ कृष्णवर्णेनवाह्यस्थंभावयेच्चशिलागतं ॥ २० ॥ तर्पयेदथदेवे
 भ्यःऋषिभ्यश्चविशेषतः ॥ भूतेभ्यश्चपितृभ्यश्चदद्यादध्वंयथाविधि ॥ २१ ॥ रक्तचंदनतोयेनहस्तमात्रेणमंडलं ॥
 सुवृत्तंकल्पयेद्भूमौरत्नचूर्णाद्यलंकृतं ॥ २२ ॥ तत्रसंपूजयेद्भानुंस्वकीयावरणैःसह ॥ खखोल्कायेतिमंत्रेणसांगतःसु
 खसिद्धये ॥ २३ ॥

शोधयेदिति ॥ इदंकापिलस्नानमुच्यते ॥ १३ ॥ आग्नेयंभस्मनास्नानंमात्रमापोहिष्ठादिमंत्रैःप्रोक्षणमितिधर्माब्धिसारे शिवेनशिवमंत्रेण ॥ १४ ॥ १५ ॥
 ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ सितंशुद्धं ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ खखोल्कायेति ॥ अयंमंत्रःशैवागमादौप्रसिद्धः ॥ २३ ॥

मागधेति ॥ मगधदेशप्रसिद्धप्रस्थसंमितमित्यर्थः ॥ २४ ॥ २५ ॥ गव्यैः गोदुग्धादिभिः ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ यादीति ॥ विपरीतक्रमेणेति भावः ॥ ३० ॥ एकादशेति ॥ एकादशवारमभिमानत्रितैरित्यर्थः ॥ ३१ ॥ त्रिपुंड्रस्वरूपमाह ॥ अवक्रमिति ॥ आयतं दीर्घं ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥

पुनश्चमंडलंकृत्वा तदंगैः परिपूज्य च ॥ तत्रस्थं हेमपात्राद्यं मागधप्रस्थसंमितम् ॥ २४ ॥ पूरयेद्गंधतोयेन रक्तचंदनयोगिना ॥ रक्तपुष्पैस्तिलैश्चैव कुशाक्षतसमन्वितैः ॥ २५ ॥ दूर्वापामार्गगव्यैश्च केवलेन जलेन वा ॥ जानुभ्यां धरणीं गतान्त्वा देवं च मंडले ॥ २६ ॥ कृत्वा शिरसितत्पात्रं दद्याद्ध्यै शिवाय तत् ॥ अथवांजलिना तोयं सदभिमूलविद्यया ॥ २७ ॥ उक्षिपेदंबरस्थाय शिवायादित्यमूर्तये ॥ कृत्वा पुनः करन्यासं करशोधनपूर्वकम् ॥ २८ ॥ बुद्ध्यै शानादिसद्यांतं पंचब्रह्ममयं शिवम् ॥ गृहीत्वा भसितं मंत्रैर्विमृज्यांगानि संस्पृशेत् ॥ २९ ॥ यादिनांतैः शिरोवक्त्रहृद्गुह्यचरणक्रमात् ॥ ततो मूलेन सर्वांगमालभ्य वसनांतरम् ॥ ३० ॥ परिधाय द्विराचम्य प्रौक्ष्यैकादशमंत्रितैः ॥ जलैराच्छाद्य वा सोन्यद्विराचम्य शिवं स्मरेत् ॥ ३१ ॥ पुनर्न्यस्तकरो मंत्रो त्रिपुंड्रं भस्मना लिखेत् ॥ अवक्रमायतं व्यक्तं ललाटे गंधवारिणा ॥ ३२ ॥ वृत्तं वा चतुरस्रं वा बिंदुमर्द्धं दुमेव वा ॥ ललाटे यादृशं पुंड्रं लिखितं भस्मना पुनः ॥ ३३ ॥ तादृशं भुजयोर्मूर्ध्नि स्तनयोरंतरे लिखेत् ॥ सर्वांगोद्भूलं न चैव न समानं त्रिपुंड्रकैः ॥ ३४ ॥ तस्मात्त्रिपुंड्रमेवैकं लिखेदुद्भूलं विना ॥ रुद्राक्षान्धारयेन्मूर्ध्नि कंठे श्रोत्रे करे तथा ॥ ३५ ॥ सुवर्णवर्णमच्छिन्नं शुभ्रं नान्यधृतं शुभं ॥ विप्रादीनां क्रमाच्छ्रुतं पीतं रक्तमथासितं ॥ ३६ ॥ तदलाभे यथा लाभं धारणीयमदूषितम् ॥ तत्रापि नोत्तरं नीचैर्धार्य नीचमथोत्तरैः ॥ ३७ ॥ नाशुचिर्धारयेदक्षं सदा कालेषु धारयेत् ॥ इत्थं त्रिसंध्यमथ वा द्विसंध्यं सकृदेव वा ॥ ३८ ॥ कृत्वा स्नानादिकं शक्त्या पूजयेत्परमेश्वरम् ॥ पूजास्थानं समासाद्य बद्ध्वा रुचिरमासनम् ॥ ३९ ॥ ध्यायेद्देवं च देवीं च प्राङ्मुखो वा पृथुदङ्मुखः ॥ श्वेतादीन् नूनकुलीशांतान्सशिष्यान् प्रणमेद्गुरुन् ॥ ४० ॥ स्वगुरुं च पुनर्देवं ततो नामाष्टकं जपेत् ॥ शिवो महेश्वरश्चैव रुद्रो विष्णुः पितामहः ॥ ४१ ॥

॥ ३५ ॥ वस्त्रधारणप्रकारमाह ॥ सुवर्णवर्णमिति ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ अक्षं रुद्राक्षं कालेषु पूजादिसमयेषु ३८ ॥ ३९ ॥ श्वेतादीन् पूर्वोक्तान् ॥ ४० ॥ ४१ ॥

एकादशाधिकमेकादशभ्योऽधिकवारं ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ उत्पत्तिः उत्पत्तिन्यासः ॥ ४५ ॥ स एव संवत्तिन्यास एव ॥ ४६ ॥ विपरीत इति ॥ वामां
 संसारवैद्यः सर्वज्ञः परमात्मेति चाष्टकम् ॥ अथ वा शिवमेवैकं जपित्वैकादशाधिकम् ॥ ४२ ॥ जिह्वाग्रे तेजसोराशिं
 ध्यात्वा व्याध्यादिशांतये ॥ प्रक्षाल्य च करौ पश्चात्कृत्वा चंदनचर्चितौ ॥ ४३ ॥ प्रकुर्वीत करन्यासं करशोधनपूर्वकम् ॥
 न्यासस्तु त्रिविधः प्रोक्तः स्थित्युत्पत्तिलयक्रमात् ॥ ४४ ॥ स्थितिन्यासो गृहस्थानामुत्पत्तिर्ब्रह्मचारिणां ॥ यतीनां संवत्
 तिन्यासो वनस्थानांतथैव च ॥ ४५ ॥ स एव भर्तृहीनायाः कुटुंबिन्याः स्थितिर्भवेत् ॥ कन्यायाः पुनरुत्पत्तिर्वक्ष्ये न्यास
 स्य लक्षणं ॥ ४६ ॥ अंगुष्ठादिकनिष्ठांतं स्थितिन्यास उदाहृतः ॥ दक्षिणांगुष्ठमारभ्य वामांगुष्ठांतमेव च ॥ ४७ ॥
 उत्पत्तिन्यास आख्यातो विपरीतस्तु संवत्तिः ॥ स बिंदुका न्नकारादीन् वर्णाभ्यस्येदनुक्रमात् ॥ ४८ ॥ अंगुलीषु शिवं
 न्यस्य तलयोरप्यनामयोः ॥ अस्त्रन्यासंततः कृत्वा दशदिक्ष्वस्त्रमंत्रतः ॥ ४९ ॥ निवृत्त्यादिकलाः पंचपंचभूतस्वरूपि
 णीः ॥ पंचभूताधिपैः सार्धं तत्तच्चिन्हसमन्विताः ॥ ५० ॥ त्दत्कंठतालुभूमध्यब्रह्मरंध्रसमाश्रयाः ॥ तत्तद्बीजेन संग्रंथी
 स्तत्तद्बीजेषु भावयेत् ॥ ५१ ॥ तासां विशोधनार्थाय विद्यां पंचाक्षरीं जपेत् ॥ निरुद्धवाग्प्राणवायुर्गुणसंख्यानुसारतः
 ॥ ५२ ॥ भूतग्रंथितं तच्छिद्यदस्त्रेणैवास्त्रमुद्रया ॥ नाड्यासु पुष्पयात्मानं प्रेरितं प्राणवायुना ॥ ५३ ॥ निर्गतं ब्रह्मरंध्रे
 ण योजयेच्छिवतेजसा ॥ विशोष्य वायुना पश्चाद्देहं कालाग्निना दहेत् ॥ ५४ ॥ ततश्चोपरिभावेन कलाः संवत्त्यवान
 वा ॥ देहं संवत्त्यवैदग्धं कलाः स्पृष्ट्वा सहाधिपम् ॥ ५५ ॥ श्लावयित्वा मृतैर्देहं यथास्थानं निवेशयेत् ॥ ५६ ॥ अथासं
 वत्त्यवैदग्धः कलासर्गविनैव तु ॥ अमृतश्लवनं कुर्याद्ब्रह्मभूतस्य तस्य वै ॥ ५७ ॥ ततो विद्यामये तस्मिन् देहे दीपशि
 खाकृतिम् ॥ शिवान्निर्गतमात्मानं ब्रह्मरंध्रेण योजयेत् ॥ ५८ ॥ देहस्यांतः प्रविष्टं ध्यात्वा तद्दयपंकजे ॥ पुनश्चामृ
 तवर्षेण सिंचेद्द्विद्यामयं वपुः ॥ ५९ ॥

गुप्तामारभ्य दक्षिणांगुष्ठपर्यंतमित्यर्थः ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ तत्तद्बीजेन तत्तद्भूतबीजेन ॥ तत्तद्बीजेषु तत्तत्कलाबीजेषु ॥ ५१ ॥ तासां निवृत्त्यादि
 कलानां ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ श्लावयित्वा संस्नाप्य ॥ ५६ ॥ तस्य देहस्य ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ तं शिवं ॥ ५९ ॥

न्यासक्रममाह ॥ पुनरिति ॥ ६० ॥ ६१ ॥ जातिषट्कंवक्ष्यते ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ वर्णन्यासमाह ॥ अकारइति ॥ ६८ ॥ क्रमात्दक्षिणादि
 पुनः कुर्यात्करन्यासं करशोधनपूर्वकम् ॥ देहन्यासंततः पश्चान्महत्यामुद्रयाचरेत् ॥ ६० ॥ अंगन्यासंततः कृत्वा शिवो
 केन तु वर्त्मना ॥ वर्णन्यासंततः कुर्याद्वस्तपादादिसंधिषु ॥ ६१ ॥ षडंगानिततो न्यस्य जातिषट्कयुतानि च ॥ दिग्बन्ध
 माचरेत्पश्चादाग्नेयादियथाक्रमं ॥ ६२ ॥ यद्वामूर्धादिपंचांगं न्यासमेव समाचरेत् ॥ तथा षडंगन्यासं वा भूतशुद्ध्यादि
 कंविना ॥ ६३ ॥ एवं समासरूपेण कृत्वा देहात्मशोधनम् ॥ शिवभावमुपागम्य पूजयेत्परमेश्वरम् ॥ ६४ ॥ अथ यस्यास्त्यव
 सरो नास्ति वामतिविभ्रमः ॥ सविस्तीर्णेन कल्पेन न्यासकर्म समाचरेत् ॥ ६५ ॥ तत्राद्यो मातृकान्यासो ब्रह्मन्यास
 स्ततः परः ॥ तृतीयः प्रणवन्यासो हंसन्यासस्तदुत्तरः ॥ ६६ ॥ पंचमः कथ्यते सद्भिर्न्यासः पंचाक्षरात्मकः ॥ एतेष्वेक
 मनेकं वा कुर्यात्पूजादिकर्मसु ॥ ६७ ॥ अकारो मूर्ध्नि विन्यस्य आकारो थललाटके ॥ ईडं च नेत्रयोस्तद्वदु ऊ श्रवणयोस्त
 था ॥ ६८ ॥ ऋऋकपोलयोश्चैव लल्लुनासापुटद्वये ॥ एऐ ओष्ठद्वये ओ औ दंतपंक्तिद्वये क्रमात् ॥ ६९ ॥ अंजिह्वा
 यामथोतालुन्यः प्रयोज्यो यथाक्रमम् ॥ कवर्गं दक्षिणे हस्ते न्यसेत्पंचसुसंधिषु ॥ ७० ॥ चवर्गं च तथा वामहस्तसंधिषु वि
 न्यसेत् ॥ टवर्गं च तवर्गं च पादयोरुभयोरपि ॥ ७१ ॥ पफौ तु पार्श्वयोः पृष्ठे नाभौ चापि बभौ ततः ॥ न्यसेन्मकारं तद्वद्वये
 लगादिषु यथाक्रमम् ॥ ७२ ॥ यकारादिसकारां तान्सप्तसप्तसुधातुषु ॥ हकारं तद्वद्वयस्यांतःक्षकारं भ्रूयुगांतरे ॥ ७३ ॥
 एवं वर्णान्प्रविन्यस्य पंचाशद्ब्रुवर्त्मना ॥ अंगवक्त्रकलाभेदात्पंचब्रह्माणिविन्यसेत् ॥ ७४ ॥ करन्यासाद्यमपितैः कृ
 त्वा वाथनवाक्रमात् ॥ शिशोर्वदनं तद्वद्ब्रुह्मपादेष्वेतानि कल्पयेत् ॥ ७५ ॥ ततश्चोर्ध्वादिवक्त्राणि पश्चिमांतानि कल्पयेत्
 ईशानस्य कलाः पंचपंचस्वेतेषु च क्रमात् ॥ ७६ ॥ ततश्चतुर्षु वक्त्रेषु पुरुषस्य कला अपि ॥ चतस्रः प्रणिधातव्याः पूर्वादि क्र
 मयोगतः ॥ ७७ ॥ तत्कंठांशेषु नाभौ च कुक्षौ पृष्ठे च वक्षसि ॥ अधोरस्य कलाश्चाष्टौ योजनीया यथाक्रमम् ॥ ७८ ॥

॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ अशिवइति ॥ वक्ष्यमाणप्रकारेणशिवरूपएवभूत्वाशिवंशैवमंत्रमभ्यस्येदित्यर्थः ॥ ८७ ॥ पशुभा
 पश्चात्त्रयोदशकलाःपायुमेहोरुजानुषु ॥ जंघास्फिकटिपार्श्वेषुवामदेवस्यभावयेत् ॥ ७९ ॥ सद्यस्यापिकलाश्चाष्टौ
 पादयोरपिहस्तयोः ॥ घ्राणेशिरसिबाह्वोश्चकल्पयेत्कल्पवित्तमः ॥ ८० ॥ अष्टत्रिंशत्कलान्यासमेवंकृतवानुपूर्वशः
 ॥ पश्चात्प्रणवविद्दीमान्प्रणवन्यासमाचरेत् ॥ ८१ ॥ बाहुद्वयेकूर्परयोस्तथाचमणिवंधयोः ॥ पार्श्वोदरोरुजंघेषुपा
 दयोःपृष्ठतस्तथा ॥ ८२ ॥ इत्थंप्रणवविन्यासंकृतान्यासविचक्षणः ॥ हंसन्यासंप्रकुर्वीतशिवशास्त्रेयथोदितं ॥ ८३ ॥
 बीजंविभज्यहंसस्यनेत्रयोर्घ्राणयोरपि ॥ विभज्यबाहुनेत्रास्यललाटेघ्राणयोरपि ॥ ८४ ॥ कक्षयोस्कंधयोश्चैवपा
 र्श्वयोस्तनयोस्तथा ॥ कट्योःपाण्योर्गुल्फयोश्चयद्वापंचांगवर्त्मना ॥ ८५ ॥ हंसन्यासमिमंकृतान्यसेत्पंचाक्षरीततः ॥
 यथापूर्वोक्तमार्गेणशिवत्वंयेनजायते ॥ ८६ ॥ नाशिवःशिवमभ्यस्येन्नाशिवःशिवमर्चयेत् ॥ नाशिवस्तुशिवंध्याये
 न्नाशिवःशिवमाप्नुयात् ॥ ८७ ॥ तस्माच्छैवीतनुंकृत्वात्यक्त्वाचपशुभावनाम् ॥ शिवोहमितिसंचित्यशैवंकर्मसमा
 चरेत् ॥ ८८ ॥ कर्मयज्ञस्तपोयज्ञोजपयज्ञस्तदुत्तरः ॥ ध्यानयज्ञोज्ञानयज्ञःपंचयज्ञाःप्रकीर्तिताः ॥ ८९ ॥ कर्मय
 ज्ञरताःकेचित्तपोयज्ञरताःपरे ॥ जपयज्ञरताश्चान्येध्यानयज्ञरतास्तथा ॥ ९० ॥ ज्ञानयज्ञरताश्चान्येविशिष्टाश्चो
 त्तरोत्तरम् ॥ कर्मयज्ञोद्विधाप्रोक्तःकामाकामविभेदतः ॥ ९१ ॥ कामान्कामीततोभुक्त्वाकामासक्तःपुनर्भवेत् ॥ अ
 कामोरुद्रभवनेभोगान्भुक्त्वाततश्च्युतः ॥ ९२ ॥ तपोयज्ञरतोभूत्वाजायतेनात्रसंशयः ॥ तपस्वीचपुनस्तस्मिन्भो
 गान्भुक्त्वाततश्च्युतः ॥ ९३ ॥ जपध्यानरतोभूत्वाजायतेभुविमानवः ॥ जपध्यानरतोमर्त्यस्तद्वैशिष्यवशादिह ॥
 ॥ ९४ ॥ ज्ञानंलब्ध्वाचिरादेवशिवसायुज्यमाप्नुयात् ॥ तस्मान्मुक्तौशिवाज्ञप्तःकर्मयज्ञोपिदेहिनाम् ॥ ९५ ॥
 अकामःकामसंयुक्तोबंधायैवभविष्यति ॥ तस्मात्पंचसुयज्ञेषुध्यानज्ञानपरोभवेत् ॥ ९६ ॥

वनांजीवभावनां ॥ संचित्येति ॥ शिवोभूत्वाशिवंयजेदित्युक्तेरितिभावः ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ततःरुद्रभवनात् ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥
 तस्मात्ज्ञानयज्ञादपि ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ ३५ ॥

॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ १०० ॥ आत्मस्थं हृदयस्थं ॥ १०१ ॥ लिहेत् आस्वादयेत् ॥ १०२ ॥ उभाभ्यां ध्यानज्ञानाभ्यां ॥ द्वादशांते ब्रह्मरंध्रस्थाने ॥ १०३ ॥
 ॥ १०४ ॥ १०५ ॥ १०६ ॥ इति श्रीशैवमहापुराणे वायवीयसंहितायामुत्तरभागे ऽष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ओं नमः शिवाय ॥ अंतर्यागबहिर्यागविधानकथन
 ध्यानं ज्ञानं च यस्यास्ति तीर्णस्तेन भवार्णवः ॥ हिंसादिदोषनिर्मुक्तो विशुद्धश्चित्तसाधनः ॥ १७ ॥ ध्यानयज्ञः परस्त
 स्मादपवर्गफलप्रदः ॥ बहिःकर्मकराय द्वन्नातीव फलभागिनः ॥ १८ ॥ दृष्टान रेन्द्र भवने तद्वदत्रापि कर्मिणः ॥ ध्या
 निनां हि वपुः सूक्ष्मं भवेत्प्रत्यक्षमैश्वरम् ॥ १९ ॥ तथेह कर्मिणां स्थूलं मृत्काष्ठायैः प्रकल्पितम् ॥ ध्यानयज्ञरतास्तस्मा
 देवान्पाषाणमृन्मयान् ॥ १०० ॥ नात्यंतं प्रतिपद्यंते शिवयाथात्म्यवेदनात् ॥ आत्मस्थं यः शिवं त्यक्त्वा बहिरभ्यर्चये
 न्नरः ॥ १०१ ॥ हस्तस्थं फलमुत्सृज्य लिहेत्कूर्परमात्मनः ॥ ज्ञानात् ध्यानं भवेत् ध्यानाज्ज्ञानं भूयः प्रवर्तते ॥ १०२ ॥
 तदुभाभ्यां भवेन्मुक्तिस्तस्मात् ध्यानरतो भवेत् ॥ द्वादशांते तथा मूर्ध्नि ललाटे भ्रूयुगांतरे ॥ १०३ ॥ नासाग्रे वा तथास्ये
 वा कंधरे हृदये तथा ॥ नाभौ वा शाश्वतस्थाने श्रद्धाविद्धेन चेतसा ॥ १०४ ॥ बहिर्यागोपचारेण देवं देवीं च पूजयेत् ॥ अ
 थवा पूजयेन्नित्यं लिंगे वा कृतकेपि वा ॥ १०५ ॥ वन्हौ वा स्थांडिले वा भक्त्या वित्तानुसारतः ॥ अथवा तर्बहिश्चैव पूज
 येत्परमेश्वरम् ॥ अंतर्यागरतः पूजां बहिः कुर्वीत वानवा ॥ १०६ ॥ इति श्रीशिवमहापुराणे वायवीयसंहितायामुत्तर
 भागे ऽष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ १७ ॥ उपमन्युरुवाच ॥ व्याख्यां पूजाविधानस्य प्रवदामि समासतः ॥ शिवशास्त्रे
 शिवे नैव शिवायैकथितस्य तु ॥ १ ॥ अंगमभ्यंतरं यागमग्निकार्यावसानकम् ॥ विधाय वानवापश्चाद्बहिर्यागं समाचरे
 त् ॥ २ ॥ तत्र द्रव्याणि मनसा कल्पयित्वा विशोध्य च ॥ ध्यात्वा विनायकं देवं पूजयित्वा विधानतः ॥ ३ ॥ दक्षिणे चोत्त
 रे चैव नंदीशं सुयशं तथा ॥ आराध्य मनसा सम्यगासनं कल्पयेद्बुधः ॥ ४ ॥ आराधनादिकैर्युक्तः सिंहयोगासनादिक
 म् ॥ पद्मासनं वा विमलतत्त्वत्रयसमन्वितम् ॥ ५ ॥ तस्योपरि शिवं ध्यायेत्सांबं सर्वमनोहरम् ॥ सर्वलक्षणसंपन्नं सर्वा
 वयवशोभनम् ॥ ६ ॥ सर्वातिशयसंयुक्तं सर्वाभरणभूषितम् ॥ रक्तास्यपाणिचरणं कुंदमंदस्मिताननम् ॥ ७ ॥

क्रमः ॥ मुनिना कथितो ऽत्रैव सांगणको न विंशके ॥ १ ॥ १ ॥ नवेति ॥ अनेन अंतर्यागस्य बहिर्यागात्पूर्वकृता कृतस्वं सूचितं ॥ २ ॥ ३ ॥ दक्षिण इति ॥ दक्षि
 णे नंदीशमुत्तरे सुयशमित्यर्थः ॥ ४ ॥ कृतके मूर्तौ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥

॥ ३५ ॥

॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ सर्वतोनुगुणाकारां सर्वप्रकारेणानुकूलाकारांसुंदराकृतिमित्यर्थः ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ प्रकारांत

शुद्धस्फटिकसंकाशं फुल्लपद्मविलोचनम् ॥ चतुर्भुजमुदारांगंचारुचंद्रकलाधरम् ॥ ८ ॥ वरदाभयहस्तंचमृगटंकधरं
हरं ॥ भुजंगहारवलयंचारुनीलगलांतरम् ॥ सर्वोपमानरहितंसानुगंसपरिच्छदम् ॥ ९ ॥ ततःसंचितयेतस्यवाम
भागेमहेश्वरीं ॥ प्रफुल्लोत्पलपत्राभांविस्तीर्णायतलोचनाम् ॥ १० ॥ पूर्णचंद्राभवदनांनीलकुंचितमूर्धजां ॥ नीलो
त्पलदलप्रख्यांचंद्रार्धकृतशेखराम् ॥ ११ ॥ अतिवृत्तघनोत्तुंगस्निग्धपीनपयोधरां ॥ तनुमध्यां पृथुश्रोणीं पीतसू
क्ष्मवरांबरं ॥ १२ ॥ सर्वाभरणसंपन्नां ललाटतिलकोज्ज्वलां ॥ विचित्रपुष्पसंकीर्णकेशपाशोपशोभितां ॥ १३ ॥
सर्वतोनुगुणाकारां किंचिल्लज्जायिताननां ॥ हेमारविंदं विकसद्धानांदक्षिणेकरे ॥ १४ ॥ दंडवच्चापरंहस्तं न्यस्यासी
नां महासने ॥ पाशविच्छेदिकां साक्षात्सच्चिदानंदरूपिणीं ॥ १५ ॥ एवं देवं च देवीं च ध्यात्वा स न वरेशुभे ॥ सर्वोपचार
वद्भक्त्याभावपुष्पैः समर्चयेत् ॥ १६ ॥ अथवापरिकल्प्यैवं मूर्तिमन्यत्तमां विभोः ॥ शैवीं सदा शिवाख्यां वा तथा माहे
श्वरीं पराम् ॥ १७ ॥ षड्विंशकाभिधानां वा श्रीकंठाख्यामथापि वा ॥ मंत्रन्यासादिकंचापि कृत्वा स्वस्यांत नौ यथा ॥ १८ ॥
अस्यां मूर्तौ मूर्तिमंतं शिवं सदसतः परं ॥ ध्यात्वा बाह्यक्रमेणैव पूजां निर्वर्तयेद्विया ॥ १९ ॥ समिदाज्यादिभिः पश्चान्ना
भौहोमंचभावयेत् ॥ भूमध्ये च शिवं ध्यायेच्छुद्धदीपशिखाकृतिं ॥ २० ॥ इत्थमंगे स्वतंत्रे वा योगे ध्यानमयेशुभे ॥ अ
ग्निकार्यावसानंच सर्वश्रेष्ठसमो विधिः ॥ २१ ॥ अथ चिंतामयं सर्वसमाप्याराधनक्रमं ॥ लिंगे च पूजयेद्देवं स्थंडिले वा
नलोपि वा ॥ २२ ॥ इति श्रीशिवमहापुराणे वायवीयसंहितायामुत्तरभागे एकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ ६९ ॥
उपमन्युरुवाच ॥ प्रोक्षयेन्मूलमंत्रेण पूजास्थानं विशुद्धये ॥ गंधचंदनतोयेन पुष्पंतत्र विनिक्षिपेत् ॥ १ ॥

रमाह ॥ अथवेति ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ इति श्रीशिवमहापुराणे वायवीयसंहितायामुत्तरभागे एकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥

ओं नमः शिवाय ॥ नानाविधविधानेन पूजनं शंकरस्य यत् ॥ पार्वत्याश्च समग्रं तद्दिशे ध्यायेन्न कथ्यते ॥ १ ॥ १ ॥

अर्चनाभुवंपूजास्थानं ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ तेषुप्रोक्षण्यादिपात्रेषु ॥ ५ ॥ ६ ॥ पानीयेनैवेद्यादिष्वर्पणीयेजले ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ भसितंभस्म ॥ १० ॥

अस्त्रेणोत्सार्यवैविघ्नानवगुंठ्यचवर्मणा ॥ अस्त्रंदिक्षुप्रविन्यस्यकल्पयेदर्चनाभुवं ॥ २ ॥ तत्रदर्भान्परिस्तीर्यक्षालये
त्प्रोक्षणादिभिः ॥ संशोध्यसर्वपात्राणिद्रव्यशुद्धिसमाचरेत् ॥ ३ ॥ प्रोक्षणीमर्घ्यपात्रंचपाद्यपात्रमतःपरं ॥ तथै
वाचमनीयस्यपात्रंचेतिचतुष्टयम् ॥ ४ ॥ प्रक्षाल्यप्रोक्ष्यवीक्ष्याथक्षिपेत्तेषुजलंशिवम् ॥ पुण्यद्रव्याणिसर्वाणियथा
लाभंविनिक्षिपेत् ॥ ५ ॥ रत्नानिरजतंहेमगंधपुष्पाक्षतादयः ॥ फलपल्लवदर्भाश्चपुण्यद्रव्याण्यनेकधा ॥ ६ ॥ स्नानोदकेसुगंधादिपानीयेचविशेषतः ॥ शीतलानिमनोज्ञानिकुसुमादीनिनिक्षिपेत् ॥ ७ ॥ उशीरंचंदनंचैवपाद्येतुपरि
कल्पयेत् ॥ जातिकंकोलकर्पूरबहुमूलतमालकान् ॥ ८ ॥ क्षिपेदाचमनीयेचचूर्णयित्वाविशेषतः ॥ एलांसर्वेषुपात्रेषु
कर्पूरंचंदनंतथा ॥ ९ ॥ कुशाग्राण्यक्षतांश्चैवयवव्रीहितिलानपि ॥ आज्यसिद्धार्थपुष्पाणिभसितंचार्घ्यपात्रके ॥
॥ १० ॥ कुशपुष्पयवव्रीहिबहुमूलतमालकान् ॥ प्रक्षिपेत्प्रोक्षणीपात्रेभसितंचयथाक्रमं ॥ ११ ॥ सर्वत्रमंत्रंविन्य
स्यवर्मणावेष्ट्यबाह्यतः ॥ पश्चादस्त्रेणसंरक्ष्यधेनुमुद्रांप्रदर्शयेत् ॥ १२ ॥ पूजाद्रव्याणिसर्वाणिप्रोक्षणीपात्रवारिणा ॥ संप्रो
क्ष्यमूलमंत्रेणशोधयेद्विधिवत्ततः ॥ १३ ॥ पात्राणांप्रोक्षणीमेकामलाभेसर्वकर्मसु ॥ साधयेदर्घ्यमद्विस्तत्सामान्यं
साधकोत्तमः ॥ १४ ॥ ततोविनायकंदेवंभक्ष्यभोज्यादिभिःक्रमात् ॥ पूजयित्वाविधानेनद्वारपार्श्वेथदाक्षिणे ॥ १५ ॥
अंतःपुराधिपंसाक्षान्नंदिनंसम्यगर्चयेत् ॥ चामीकराचलप्रख्यंसर्वाभरणभूषितम् ॥ १६ ॥ बालेंदुमुकुटंसौम्यंत्रिने
त्रंचचतुर्भुजम् ॥ दीप्तशूलमृगीटकतिग्मवेत्रधरंप्रभुं ॥ १७ ॥ चंद्रबिंबाभवदनंहरिवक्रमथापिवा ॥ उत्तरेद्वारपार्श्वे
स्यभार्याचमरुतांसुतां ॥ १८ ॥ सुयशांसुव्रतामंबापादमंडनतत्परां ॥ पूजयित्वाप्रविश्यांतर्भवनंपरमेष्ठिनः ॥ १९ ॥

अपनोदयेत् निष्कासयेत् ॥ २० ॥ तस्यचंडस्य ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ कंठीरवचतुष्पदंसिंहाकारपादचतुष्टययुक्तं ॥ २४ ॥ २५ ॥ राजावर्तःश्रे
 संपूज्यालिङ्गं तैर्द्रव्यैर्निर्माल्यमपनोदयेत् ॥ प्रक्षाल्यपुष्पं शिरसिन्यसेत्तस्यविशुद्धये ॥ २० ॥ पुष्पहस्तोजपेच्छक्त्या
 मंत्रं मंत्रविशुद्धये ॥ ऐशान्यांचंडमाराध्यनिर्माल्यंतस्यदापयेत् ॥ २१ ॥ कल्पयेदासनं पश्चादाधारादियथाक्रमं ॥
 आधारशक्तिकल्याणीश्यामांध्यायेदथोभ्रुवि ॥ २२ ॥ तस्याः पुरस्तादुत्कंठमनंतंकुंडलाकृतिं ॥ धवलंपंचफणिनं ले
 लिहानमिवांबरं ॥ २३ ॥ तस्योपर्यासनं भद्रं कंठीरवचतुष्पदं ॥ धर्मो ज्ञानं च वैराग्यमैश्वर्यं च पदानिवै ॥ २४ ॥ आग्ने
 यादिश्वेतरक्तपीतश्यामानिवर्णतः ॥ अधर्मादीनि पूर्वादीन्युत्तरांतान्यनुक्रमात् ॥ २५ ॥ राजावर्तमणिप्रख्यान्यस्य
 गात्राणि भावयेत् ॥ अस्योर्ध्वच्छादनं पद्ममासनं विमलंसितं ॥ २६ ॥ अष्टपत्राणितस्याहुरणिमादिगुणाष्टकं ॥
 केसराणि च वामाद्या रुद्रावामादिशक्तिभिः ॥ २७ ॥ बीजान्यपि च ता एव शक्तयो तर्मनोन्मनी ॥ कर्णिकापरवैराग्यं
 नालं ज्ञानं शिवात्मकं ॥ २८ ॥ कंदश्च शिवधर्मात्मा कर्णिकांते त्रिमंडले ॥ त्रिमंडलोपर्यात्मा दितत्त्वत्रितयमासनं ॥
 ॥ २९ ॥ सर्वासनोपरि सुखं विचित्रास्तरणास्तृतं ॥ आसनं कल्पयेद्दिव्यं शुद्धविद्यासमुज्ज्वलं ॥ ३० ॥ आवाहनं स्था
 पनं च संनिरोधं निरीक्षणं ॥ नमस्कारं च कुर्वीत बध्वा मुद्रां पृथक् पृथक् ॥ ३१ ॥ पाद्यमाचमनं चाध्वं गंधं पुष्पं ततः परं ॥
 धूपं दीपं च तांबूलं दत्वा तस्मात्पयेच्छिवौ ॥ ३२ ॥ अथवापरि कल्प्यैव मासनं मूर्तिमेव च ॥ सकलीकृत्य मूलेन ब्रह्मभिश्चा
 परैस्तथा ॥ ३३ ॥ आवाहयेत्ततो देव्या शिवं परमकारणं ॥ शुद्धस्फटिकसंकाशं देवं निश्चलमक्षरं ॥ ३४ ॥ कारणं
 सर्वलोकानां सर्वलोकमयं परं ॥ अंतर्बहिःस्थितं व्याप्य अणोरणुमहत्तरं ॥ ३५ ॥ भक्तानामप्रयत्नेन दृश्यमीश्वरमव्य
 यम् ॥ ब्रह्मेन्द्रविष्णुरुद्राद्यैरपि देवैरगोचरम् ॥ ३६ ॥ वेदसारं च विद्वद्भिरगोचरमिति श्रुतम् ॥ आदिमध्यांतरहितं भे
 पजं भवरोगिणाम् ॥ ३७ ॥

ष्टजातिविशेषयुक्तः ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ संनिरोधं चित्तवृत्तिनिरोधं ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ब्रह्मभिः वेदमंत्रैः ॥ ३३ ॥ ३४ ॥
 ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥

॥ ३७ ॥

शिवतत्त्वमितिरूपातंशिवार्थजगतिस्थितम् ॥ पंचोपचारवद्भक्त्यापूजयेल्लिंगमूर्धनि ॥ ३८ ॥ लिंगमूर्तिर्महेशस्यशि
वस्यपरमात्मनः ॥ स्नानकालेप्रकुर्वीतजयशब्दादिमंगलम् ॥ ३९ ॥ पंचगव्यघृतक्षीरदधिमध्वादिपूर्वकैः ॥ फलैः
फलानांसारैश्चतिलसर्पपसक्तुभिः ॥ ४० ॥ बीजैर्यवादिभिःशस्तैश्चूर्णैर्मापादिसंभवैः ॥ संस्नाप्यालिप्यपिष्टाद्यैः
स्नापयेदुष्णवारिभिः ॥ ४१ ॥ घर्षयेद्विल्वपत्राद्यैर्लेपगंधापनुत्तये ॥ पुनःसंस्नाप्यसलिलैश्चक्रवर्त्युपचारतः ॥ ४२ ॥
सुगंध्यामलकंदद्याद्वरिद्रांचयथाक्रमम् ॥ ततःसंशोध्यसलिलैर्लिंगं बेरमथापिवा ॥ ४३ ॥ स्नापयेद्गंधतोयेनकुशपु
ष्पोदकेनच ॥ हिरण्यरत्नतौयैश्चमंत्रसिद्धैर्यथाक्रमं ॥ ४४ ॥ असंभवेतुद्रव्याणांयथासंभवसंभृतैः ॥ केवलैर्मंत्रतो
यैर्वास्नापयेच्छ्रद्धयाशिवम् ॥ ४५ ॥ कलशेनाथशंखेनवर्धन्यापाणिनातथा ॥ सकुशेनसपुष्पेणस्नापयेन्मंत्रपूर्वकम्
॥ ४६ ॥ पवमानेनरुद्रेणनीलेनत्वरितेनच ॥ लिंगसूक्तादिसूक्तैश्चशिरसाथर्वणेनच ॥ ४७ ॥ ऋग्भिश्चसामभिःशै
वैर्ब्रह्मभिश्चापिपंचभिः ॥ स्नापयेद्देवदेवेशंशिवेनप्रणवेनच ॥ ४८ ॥ यथादेवस्यदेव्याश्चकुर्यात्स्नानादिकंतथा ॥
नतुकश्चिद्विशेषोस्तितत्रतौसदृशौयतः ॥ ४९ ॥ प्रथमंदेवमुद्दिश्यकृत्वास्नानादिकाःक्रियाः ॥ देव्यैपश्चात्प्रकुर्वीतदे
वदेवस्यशासनात् ॥ ५० ॥ अर्धनारीश्वरेपूज्येपौर्वापर्यंचविद्यते ॥ तत्रतत्रोपचाराणांलिङ्गेवान्यत्रवाक्कचित् ॥ ५१ ॥
कृताभिषेकंलिङ्गाद्यंशुचिनाचसुगंधिना ॥ संमृज्यवाससादद्यादंबरंचोपवीतकं ॥ ५२ ॥ पाद्यमाचमनंचाध्यंगंधपु
ष्पंचभूषणम् ॥ धूपंदीपंचनैवेद्यंपानीयंमुखशोधनम् ॥ ५३ ॥ पुनश्चाचमनीयंचमुखवासंततःपरं ॥ मुकुटंचशुभंभ
द्रंसर्वरत्नैरलंकृतं ॥ ५४ ॥ भूषणानिविचित्राणिमाल्यानिविविधानिच ॥ अंजनंचामरंचत्रंतालवृत्तंचदर्पणं ॥ ५५ ॥

नष्टदाख्यरुद्रमंत्रेण ॥ त्वरितेनष्टदाख्येन ॥ ४७ ॥ ब्रह्मभिःसद्योजातमित्यादिभिर्मन्त्रैः ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ अन्यत्रमूर्त्यादौ ॥ ५१ ॥ शुचिना
शुद्धोदकेन ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥

॥ ३७ ॥

॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ तेषुप्रदीपेषु ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ शिवस्येति ॥
 दत्वानीराजनंकुर्यात्सर्वमंगलनिस्वनैः ॥ गीतनृत्यादिभिश्चैवजयशब्दसमन्वितैः ॥ ५६ ॥ हैमेचराजतेताम्रेपात्रेवा
 मृन्मये शुभे ॥ पद्मकैः शोभितैः पुष्पैर्वीजैर्दध्यक्षतादिभिः ॥ ५७ ॥ त्रिशूलशंखयुग्माब्जनं द्यावतैः करीषजैः ॥ श्रीव
 त्सस्वस्तिकादर्शवज्रैर्वह्नादिचिन्हितैः ॥ ५८ ॥ अष्टौप्रदीपान्परितोविधायैकंतुमध्यतः ॥ तेषुवामादिकाश्चित्याः
 पूज्याश्चनवशक्तयः ॥ ५९ ॥ कवचेनसमाच्छाद्यसंरक्ष्यास्त्रेणसर्वतः ॥ धेनुमुद्रांचसंदर्श्यपाणिभ्यां पात्रमुद्धरेत् ॥ ६० ॥
 अथवारोपयेत्पात्रेपंचदीपान्यथाक्रमं ॥ विदिक्ष्वपिचमध्येचदीपमेकमथापिवा ॥ ६१ ॥ ततस्तत्पात्रमुद्धृत्यलिंगा
 देरुपरिक्रमात् ॥ त्रिःप्रदक्षिणयोगेनभ्रामयेन्मूलविद्यया ॥ ६२ ॥ दद्यादर्घ्यंततोमूर्ध्निभसितंचसुगंधितं ॥ कृत्वापु
 ष्पांजलिपश्चादुपहारान्निवेदयेत् ॥ ६३ ॥ पानीयंचततोदद्याद्वत्वाचाचमनंपुनः ॥ पंचसौगंधिकोपेतंतांबुलंचनिवेद
 येत् ॥ ६४ ॥ प्रोक्षयेत्प्रोक्षणीयानिगाननाट्यादिकारयेत् ॥ लिंगादौशिवयोश्चितांकृत्वाशक्त्याजपेच्छिवं ॥ ६५ ॥
 प्रदक्षिणंप्रणामंचस्तवंचात्मसमर्पणम् ॥ विज्ञापनंचकार्याणांकुर्याद्विनयपूर्वकम् ॥ ६६ ॥ अर्घ्यंपुष्पांजलिंदत्वाब
 ध्वामुद्रांयथाविधि ॥ पश्चात्क्षमापयेद्देवमुद्रास्यात्मनिचिंतयेत् ॥ ६७ ॥ पाद्यादिमुखवासांतमर्घ्याद्यंचातिसंकटे ॥
 पुष्पनिक्षेपमात्रंवाकुर्याद्भावपुरःसरम् ॥ ६८ ॥ तावतैवपरोधर्मोभावेनसुकृतोभवेत् ॥ असंपूज्यनभुंजीतशिवमा
 प्राणसंचरात् ॥ ६९ ॥ यदिपापस्तुभुंजीतस्वैरंतस्यननिष्कृतिः ॥ प्रमादेनतुभुक्तंचेतदुद्गीर्यप्रयत्नतः ॥ ७० ॥ स्ना
 त्वाद्दिगुणमभ्यर्च्यदेवंदेवीमुपोष्यच ॥ शिवस्यायुतमभ्यस्येद्ब्रह्मचर्यपुरःसरम् ॥ ७१ ॥ परेद्युःशक्तितोदत्वासुवर्णा
 द्यंशिवायच ॥ शिवभक्तायवाकृत्वा महापूजांशुचिर्भवेत् ॥ ७२ ॥ अनुक्तंचात्रपूजायाःक्रमलोपभयादिना ॥ यत्तदन्य
 त्रवक्ष्यामिसमासान्नतुविस्तरात् ॥ ७३ ॥ हविर्निवेदनात्पूर्वदीपदानादनंतरम् ॥ कुर्यादावरणाभ्यर्चाप्राप्तेनीरा
 जनेथवा ॥ ७४ ॥

तत्रेशानादिसद्यांतं तृदाद्यस्त्रांतमेव च ॥ शिवस्य च शिवायाश्च प्रथमावरणे यजेत् ॥ ७५ ॥ ईशान्यां पूर्वभागे च दक्षिणे
 चोत्तरे तथा ॥ पश्चिमे च तथा अग्रे यामैशान्यां नैऋतौ ततः ॥ ७६ ॥ वायव्यां पुनरीशान्यां चतुर्दिक्षु ततः परं ॥ गर्भावर
 णमाख्यातं मंत्रसंघातमेव वा ॥ ७७ ॥ तृदाद्याद्यस्त्रपर्यंतमथ वापि समर्चयेत् ॥ तद्वहिः पूर्वतः शक्रं यमं दक्षिणतो यजेत्
 ॥ ७८ ॥ वरुणं वारुणे भागे धनदं चोत्तरे बुधः ॥ ईशमैशेऽनलं स्वीये नैऋते निऋतं यजेत् ॥ ७९ ॥ मारुते मारुतं विष्णुं नै
 ऋते विधिमैश्वरे ॥ बहिः पद्मस्य वज्रादीन्यब्जांतान्यायुधान्यपि ॥ ८० ॥ प्रसिद्धरूपाण्याशासु लोके शानां क्रमाद्यजेत् ॥
 देवं देवीं च संप्रेक्ष्य सर्वावरणदेवताः ॥ ८१ ॥ बद्धांजलिपुटाध्येयाः समासीना यथा सुखं ॥ सर्वावरणदेवानां स्वाभिधा
 नैर्नमोयुतैः ॥ ८२ ॥ पुष्पैः संपूजनं कुर्यान्न त्वास्मृत्वा यथाक्रमं ॥ गर्भावरणमेवापि यजेत्स्वावरणेन वा ॥ ८३ ॥ योगे
 ध्याने जपे होमे बाह्ये वाभ्यंतरेऽपि वा ॥ हविश्च पट्विधं देयं शुद्धं मुद्गान्नमेव च ॥ ८४ ॥ पायसं दधिसं मिश्रं गौडं च मधुना स्नु
 तं ॥ एतेष्वेकमनेकं वानानाव्यं जनसंयुतं ॥ ८५ ॥ गुडखंडान्वितं दद्यान्मथितं दधि चोत्तमं ॥ भक्ष्याण्यपूपमुख्यानि
 स्वादुमंतिफलानि च ॥ ८६ ॥ एलाचंदनपुष्पाढ्यं पानीयं चातिशीतलं ॥ मृदुतैलरसाक्तं च खंडं पूगफलस्य च ॥ ८७ ॥
 दलानि नागवल्याश्च गौराणि च शिवानि च ॥ शैलमेव सितं चूर्णं नातिरुक्षं न दूषितं ॥ ८८ ॥ कर्पूरं चाथकं कोलं जात्या
 दिचनवं शुभं ॥ आलेपनं चंदनं स्यान्मूलकाष्ठरजोमयं ॥ ८९ ॥ कस्तूरिकाकुंकुमं च रसो मृगमदात्मकः ॥ पुष्पाणि सु
 रभीण्येव पवित्राणि शुभानि च ॥ ९० ॥ निर्गंधान्युग्रगंधानि दूषितान्युषितानि च ॥ स्वयमेव विशीर्णानि नाऽऽदेयानि शि
 वार्चने ॥ ९१ ॥ वासांसि च मृदून् ये वनवानि च शुभानि च ॥ दुकूलपट्टदेवांगमयानि च सितानि च ॥ ९२ ॥

तपनीयंसुवर्ण ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ १०० ॥ १०१ ॥ १०२ ॥ १०३ ॥ १०४ ॥ काहलानिगाशृगाकाराणिवाद्या

नवरत्नचितान्येवतपनीयमयानिच ॥ विद्युद्वलयकल्पानिभूषणानिविशेषतः ॥ १३ ॥ सर्वाण्येतानिकर्पूरनिर्यासा
गुरुचंदनैः ॥ प्रधूपितानिपुष्पोधैर्वासितानिसमंततः ॥ १४ ॥ चंदनागुरुकर्पूरकुष्ठगुग्गुलचूर्णकैः ॥ घृतेनमधुनाचै
वसिद्धोधूपःप्रशस्यते ॥ १५ ॥ कपिलासंभवेनैवघृतेनापिसुगंधिना ॥ नित्यंप्रदीपितादीपाःशस्ताःकर्पूरसंयुताः ॥
॥ १६ ॥ पंचगव्यंचमधुरंपयोदधिघृतंतथा ॥ कपिलासंभवंशंभोरिष्टस्नानेचपानके ॥ १७ ॥ आसनानिचभद्राणि
गजदंतमयानिच ॥ सुवर्णरत्नचित्राणिचित्राण्यास्तरणानिच ॥ १८ ॥ मृदूपधानयुक्तानिसूक्ष्मतूलमयानिच ॥ उ
च्चावचानिरम्याणिशयनानिसुखानिच ॥ १९ ॥ नद्याःसमुद्रगामिन्यानदाद्वांभःसमावृतं ॥ वस्त्रपूतंचशीतंचविशि
ष्टस्नानपानयोः ॥ १०० ॥ छत्रंशशिनिभंचारुमुक्तादामविराजितं ॥ नवरत्नचितंदिव्यंहेमदंडमनोहरम् ॥ १०१ ॥
चामरेचसितेसूक्ष्मेचामीकरपरिष्कृते ॥ राजहंसद्वयाकारेरत्नदंडोपशोभिते ॥ १०२ ॥ दर्पणंचापिसुस्निग्धंदिव्यगं
धानुलेपनम् ॥ समंताद्रत्नसंछन्नंस्वर्गेश्चापिभूषितम् ॥ १०३ ॥ गंभीरनिनदःशंखोहंसकुंदेंदुसन्निभः ॥ आस्यष्ट
ष्ठादिदेशेषुरत्नचामीकरांचितः ॥ १०४ ॥ काहलानिचरम्याणिनानानादकराणिच ॥ सुवर्णनिर्मितान्येवमौक्तिका
लंकृतानिच ॥ १०५ ॥ भेरीमृदंगमुरजतिमिच्छापटहादयः ॥ समुद्रकल्पसन्नादाःकल्पनीयाःप्रयत्नतः ॥ १०६ ॥
भांडान्यपिचरम्याणिपात्राण्यपिचकृत्स्नशः ॥ तदाधाराणिसर्वाणिसौवर्णान्येवधारयेत् ॥ १०७ ॥ आलयंचमहे
शस्यशिवस्यपरमात्मनः ॥ राजावसथवत्कल्प्यंशिल्पशास्त्रोक्तलक्षणम् ॥ १०८ ॥ उच्चप्राकारसंभिन्नंभूधराकारगो
पुरम् ॥ अनेकरत्नसंछन्नंहेमद्वारकपाटकं ॥ १०९ ॥ तप्तजांबूनदमयंरत्नस्तंभशतावृतं ॥ मुक्तादामवितानाढ्यंवि
द्रुमद्वारतोरणं ॥ ११० ॥ चामीकरमयैर्दिव्यैर्मुकुटैःकुंभलक्षणैः ॥ अलंकृतशिरोभागमस्त्रराजेनचिन्हितैः ॥ १११ ॥

॥ ११२ ॥ ११३ ॥ ११४ ॥ ११५ ॥ ११६ ॥ दीर्घिकाभिः वापीभिः ॥ ११७ ॥ ११८ ॥ दांतेगजदंतमये ॥ ११९ ॥ १२० ॥ १२१ ॥
 राजन्यार्हनिवासैश्चराजवीथ्यादिशोभितैः ॥ प्रक्षिप्तप्रांशुशिखरैःप्रासादैश्चसमंततः ॥ ११२ ॥ आस्थानस्थानव
 र्यैश्चस्थितैर्दिक्षुविदिक्षुच ॥ अत्यन्तालंकृतप्रांतमंतरावरणैरिव ॥ ११३ ॥ उत्तमस्त्रासहस्रैश्चनृत्यगेयविशारदैः ॥
 वेणुवीणाविदग्धैश्चपुरुषैर्बहुभिर्युतम् ॥ ११४ ॥ रक्षितंरक्षिभिर्वीरैर्गजवाजिरथान्वितैः ॥ अनेकपुष्पवाटीभिरने
 कैश्चसरोवरैः ॥ ११५ ॥ दीर्घिकाभिरनेकाभिर्दिग्विदिक्षुविराजितम् ॥ वेदवेदांगतत्त्वज्ञैःशिवशास्त्रपरायणैः ॥ ११६ ॥
 शिवाश्रमरतैर्भक्तैःशिवशास्त्रोक्तलक्षणैः ॥ शांतैःस्मितमुखैःस्फीतैःसदाचारपरायणैः ॥ ११७ ॥ शैवैर्माहेश्वरैश्चैव
 श्रोमद्भिःसेवितंद्विजैः ॥ एवमंतर्बहिर्वाथयथाशक्तिविनिर्मिते ॥ ११८ ॥ स्थानेशिलामयेदांतेदारवेचष्टकामये ॥ के
 वलंमृन्मयेवापिपुण्यारण्येपिवागिरौ ॥ ११९ ॥ नद्यांदेवालयेन्यत्रदेशेवाथगृहेशुभे ॥ आढ्योवाथदरिद्रोवास्व
 कांशक्तिमवंचयन् ॥ १२० ॥ द्रव्यैर्न्यायार्जितैरेवभक्त्यादेवंसमर्चयेत् ॥ अथान्यायार्जितैश्चापिभक्त्याचेच्छिवमर्च
 येत् ॥ १२१ ॥ नतस्यप्रत्यवायोस्तिभाववश्योयतःप्रभुः ॥ न्यायार्जितैरपिद्रव्यैरभक्त्यापूजयेद्यदि ॥ १२२ ॥ न
 तत्फलमवाप्नोतिभक्तिरेवात्रकारणं ॥ भक्त्यावित्तानुसारेणशिवमुद्दिश्ययत्कृतं ॥ १२३ ॥ अल्पेमहतिवातुल्यंफल
 माढ्यदरिद्रयोः ॥ भक्त्याप्रचोदितःकुर्यादल्पवित्तोपिमानवः ॥ १२४ ॥ महाविभवसारोपिनकुर्याद्भक्तिवर्जितः ॥
 सर्वस्वमपियोदद्याच्छिवेभक्तिविवर्जितः ॥ १२५ ॥ नतेनफलभाक्सस्याद्भक्तिरेवात्रकारणं ॥ नतत्तपोभिरत्युग्रैर्न
 चसर्वैर्महामखैः ॥ १२६ ॥ गच्छेच्छिवपुरंदिव्यंमुक्ताभक्तिंशिवात्मिकाम् ॥ गुह्याद्गुह्यतरंकृष्णसर्वत्रपरमेश्वरे ॥ १२७ ॥
 शिवेभक्तिर्नसंदेहस्तयायुक्तोविमुच्यते ॥ शिवमंत्रजपोध्यानंहोमोयज्ञस्तपःश्रुतं ॥ १२८ ॥ दानमध्ययनंसर्वभावा
 र्थनात्रसंशयः ॥ भावहीनोनरःसर्वकृत्वापिनविमुच्यते ॥ १२९ ॥ भावयुक्तःपुनःसर्वमकृत्वापि विमुच्यते ॥ चांद्राय
 णसहस्रैश्चप्राजापत्यशतैस्तथा ॥ १३० ॥

॥ १३१ ॥ १३२ ॥ १३३ ॥ १३४ ॥ १३५ ॥ १३६ ॥ १३७ ॥ १३८ ॥ १३९ ॥ १४० ॥ १४१ ॥ अपरः अभक्तः न विमुच्येतेति संबन्धः ॥

मासोपवासैश्चान्यैश्च शिवभक्तस्य किं फलं ॥ अभक्ता मानवाश्चास्मिन् लोके गिरिगुहासुच ॥ १३१ ॥ तपंति चाल्पभो
गार्थे भक्तो भावेन मुच्यते ॥ सात्त्विकं मुक्तिदं कर्म सत्त्वे वै योगिनः स्थिताः ॥ १३२ ॥ राजसं सिद्धिदं कुर्युः कर्मिणो रजसा
वृताः ॥ असुरा राक्षसाश्चैव तमोगुणसमन्विताः ॥ १३३ ॥ ॥ ऐहिकार्थं यजंती शंनराश्चान्येऽपि तादृशाः ॥ तामसं रा
जसं वापि सात्त्विकं भावमेव वा ॥ १३४ ॥ आश्रित्य भक्त्या पूजाद्यं कुर्वन् भद्रं समश्नुते ॥ यतः पापार्णवाच्चातुं भक्तिर्नौरिव
निर्मिता ॥ १३५ ॥ तस्माद्भक्त्युपपन्नस्य रजसा तमसा च किं ॥ अंत्यजो वा धर्मो वापि मूर्खो वा पतितोऽपि वा ॥ १३६ ॥
शिवं प्रपन्नश्चेत्कृष्णपूज्यः सर्वसुरासुरैः ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन भक्त्यैव शिवमर्चयेत् ॥ १३७ ॥ अभक्तानां क्वचिदपि फ
लं नास्ति यतस्ततः ॥ वक्ष्याम्यतिरहस्यं ते शृणु कृष्ण वचो मम ॥ १३८ ॥ वेदैः शास्त्रैर्वेदविद्भिर्विचार्य सुविनिश्चितं ॥ ब्र
ह्मघ्नो वा सुरापो वा स्तेयी वा गुरुतल्पगः ॥ १३९ ॥ मातृहा पितृहा वापि वीरहाभ्रूणहापि वा ॥ संपूज्यामंत्रकं भक्त्या
शिवं परमकारणं ॥ १४० ॥ तैस्तैः पापैर्विमुच्येत वर्षैर्द्वादशभिः क्रमात् ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन पतितोऽपि यजेच्छिवं ॥
॥ १४१ ॥ भक्तश्चेन्नापरः कश्चिद्भिक्षाहारोजितेन्द्रियः ॥ कृत्वापि सुमहत्पापं भक्त्या पंचाक्षरेण तु ॥ १४२ ॥ पूजयेद्यदि देवे
शं तस्मात्पापात्प्रमुच्यते ॥ अबभक्षा वायुभक्षाश्च ये चान्ये व्रतकर्षिताः ॥ १४३ ॥ तेषामेते व्रतैर्नास्ति शिवलोकसमा
गमः ॥ भक्त्या पंचाक्षरेणैव यः शिवं सकृदर्चयेत् ॥ १४४ ॥ सोऽपि गच्छेच्छिवस्थानं शिवमंत्रस्य गौरवात् ॥ तस्मात्तपां
सियज्ञाश्च सर्वे सर्वस्वदक्षिणाः ॥ १४५ ॥ शिवमूर्त्यर्चनस्यैते कोट्यंशेनापि नो समाः ॥ बद्धो वाप्यथ मुक्तो वा पाशात्पंचा
क्षरेण चेत् ॥ १४६ ॥ पूजयेन्मुच्यते भक्तो नात्र कार्या विचारणा ॥ अरुद्रो वा सरुद्रो वा सूक्तेन शिवमर्चयेत् ॥ १४७ ॥
यः सकृत्पतितो वापि मूढो वा मुच्यते नरः ॥ षडक्षरेण वा नित्यं तथा पंचाक्षरेण वा ॥ १४८ ॥ स ब्रह्मांगेन वा तेन सह संसेन विमु
च्यते ॥ तस्मान्नित्यं शिवं भक्त्या सूक्तमंत्रेण पूजयेत् ॥ १४९ ॥

॥

॥

॥ १४२ ॥ १४३ ॥ ॥ एतैर्बभक्षणादिभिः ॥ १४४ ॥ १४५ ॥ १४६ ॥ १४७ ॥ १४८ ॥ स ब्रह्मांगेन ब्रह्मांगानि सथोजातादिमंत्रास्तत्सहितेन सह संसेन
पूर्वोक्तं हंसमंत्रसहितेन ॥ १४९ ॥

॥

॥

॥

॥

॥ १५० ॥ लब्ध्वेति ॥ गुरोरिति शेषः ॥ १५१ ॥ १५२ ॥ १५३ ॥ १५४ ॥ १५५ ॥ १५६ ॥ १५७ ॥ त्यागार्द्रभावता त्यागेदने आर्द्रभावता दयालुता

शिवभक्तोजितक्रोधो ह्यलब्धो लब्ध एव च ॥ अलब्धा लब्ध एवात्र विशिष्टो नात्र संशयः ॥ १५० ॥ तस्मात् लब्ध्वैव देवेशं सूक्तं
त्रेण पूजयेत् ॥ एककालं द्विकालं वा त्रिकालं नित्यमेव वा ॥ १५१ ॥ ये च यंति महादेवं विज्ञेयास्ते गणेश्वराः ॥ ज्ञानेनात्मसहा
येन नार्चितो भगवान् शिवः ॥ १५२ ॥ स चिरं संसरत्यस्मिन् संसारे दुःखसागरे ॥ दुर्लभं प्राप्यमानुष्यं मूढो नार्चयति शिवं ॥
॥ १५३ ॥ निष्फलं तस्य तज्जन्म मोक्षाय न भवेद्यतः ॥ दुर्लभं प्राप्यमानुष्यं ये च यंति पिनाकिनं ॥ १५४ ॥ तेषां हि सफलं जन्म
कृतार्थास्ते नरोत्तमाः ॥ भवभक्तिपरा ये च भवप्रणतचेतसाः ॥ १५५ ॥ भवसंस्मरणोद्युक्तान ते दुःखस्य भागिनः ॥ भवना निम
नो ज्ञानि विश्रमाभरणाः स्त्रियः ॥ १५६ ॥ धनं चातृप्तिपर्यंतं शिवपूजाविधेः फलम् ॥ येषां छंति महाभोगान् राज्ञ्यं च त्रिद
शालये ॥ १५७ ॥ तेषां छंति सदा कालं हरस्य चरणंबुजं ॥ सौभाग्यं कांतिमद्रूपं सत्त्वागार्द्रभावता ॥ १५८ ॥ शौर्यं च जग
ति ख्यातिः शिवमर्चयतो भवेत् ॥ तस्मात्सर्वपरित्यज्य शिवैकाहितमानसः ॥ १५९ ॥ शिवपूजाविधिकुर्याद्यदिच्छे
च्छिवमात्मनः ॥ त्वरितं जीवितं याति त्वरितं याति यौवनम् ॥ १६० ॥ त्वरितं व्याधिरप्येतितस्मात्पूज्यः पिनाकधृक् ॥
यावन्नायाति मरणं यावन्नाक्रमते जरा ॥ १६१ ॥ यावन्नेन्द्रियवैकल्यं तावत्पूजय शंकरं ॥ न शिवार्चनतुल्योऽस्ति धर्मो
न्यो भुवनत्रये ॥ १६२ ॥ इति विज्ञाय यत्नेन पूजनीयः सदा शिवः ॥ द्वारयागं च वनिकां परिवारबलि क्रियां ॥ १६३ ॥ नि
त्योत्सवं च कुर्वीत प्रासादेयदि पूजयेत् ॥ हविर्निवेदनादूर्ध्वं स्वयंचानुचरोपि वा ॥ १६४ ॥ प्रासादपरिवारेऽप्यो बलिं दद्या
द्यथाक्रमं ॥ निर्गम्य सहवादित्रैस्तदाशाभिमुखः स्थितः ॥ १६५ ॥ पुष्पधूपचंदीपंचदद्यादन्नं जलैः सह ॥ ततो दद्यान्म
हापीठेतिष्ठन् बलिमुदङ्मुखः ॥ १६६ ॥ ततो निवेदितं देवयत्तदन्नादिकं पुरा ॥ तत्सर्वं सावशेषं वा चंडाय विनिवेदयेत् ॥
॥ १६७ ॥ हुत्वा च विधिवत्पूजाशेषं समापयेत् ॥ कृत्वा प्रयोगं विधिवद्वावन्मंत्रं जपंततः ॥ १६८ ॥ नित्योत्सवं प्रकुर्वी
त यथोक्तं शिवशासने ॥ विपुले तैजसे पात्रे रत्नपद्मोपशोभिते ॥ १६९ ॥

॥ १५८ ॥ १५९ ॥ १६० ॥ १६१ ॥ १६२ ॥ वनिकारम्यकोमलतरुसमूहः ॥ १६३ ॥ १६४ ॥ १६५ ॥ १६६ ॥ १६७ ॥ १६८ ॥ शिवशासने शि
वशास्त्रे ॥ १६९ ॥

॥ १७० ॥ १७१ ॥ १७२ ॥ १७३ ॥ अष्टपुष्पाणिपूर्वोक्तानि ॥ १७४ ॥ इति श्रीशैवमहापुराणेवायवीयसंहितायाटी० सा० बो० मुत्तरभागेशिवपूजाविधिर्ना
मविंशतितमोऽध्यायः ॥ २० ॥ ओं नमः शिवाय ॥ पूजाव्रतांगहोमादिकुंडमानादिकंचयत् ॥ श्रांकरं यजनं सर्वमेकविंशे निरूप्यते ॥ १ ॥ १ ॥ आधाय प्रतिष्ठाप्य

अस्त्रं पाशुपतं दिव्यं तत्रावाह्य समर्चयेत् ॥ शिरस्यारोप्य तत्पात्रं द्विजस्यालंकृतस्य च ॥ १७० ॥ न्यस्तास्त्रवपुषा तेन दीप्त्य
ष्टिधरस्य च ॥ प्रासादपरिवारेभ्यो बहिर्मगलनिस्वनैः ॥ १७१ ॥ नृत्यगेयादिभिश्चैव सह दीपध्वजादिभिः ॥ प्रदक्षिणत्रयं
कृत्वा नद्रुतं न विलंबितं ॥ १७२ ॥ महापीठं समावृत्य त्रिः प्रदक्षिणयोगतः ॥ पुनः प्रविष्टो द्वारस्थो यजमानः कृतांजलिः ॥
१७३ ॥ आदायाभ्यंतरं नीत्वा ह्यस्त्रमुद्घासयेत्ततः ॥ प्रदक्षिणादिकं कृत्वा यथा पूर्वोदितं क्रमात् ॥ प्रदाय चाष्टपुष्पाणि पूजाम
थ समापयेत् ॥ १७४ ॥ इति श्रीशैवमहापुराणेवायवीयसंहितायामुत्तरभागेशिवोऽध्यायः ॥ २० ॥ उपमन्युरुवाच ॥ अथा
ग्निकार्यं वक्ष्यामि कुंडे वा स्थंडिलेऽपि वा ॥ वेद्यां वा ह्यायसे पात्रे मृन्मये वा न वेशुभे ॥ १ ॥ आधायान्निविधानेन संस्कृत्य च ततः
परं ॥ तत्राराध्य महादेवं होमकर्म समाचरेत् ॥ २ ॥ कुंडं द्विहस्तमानं वा हस्तमात्रमथापि वा ॥ वृत्तं वा चतुरस्रं वा कुर्या
द्वेदीं च मंडलं ॥ ३ ॥ कुंडं विस्तारवन्निम्नतन्मध्ये षट्दलांबुजं ॥ चतुरंगुलमुत्सेधं तस्य द्वांगुलमेव वा ॥ ४ ॥ वितस्ति द्विगु
णोन्नत्यानाभिमतः प्रचक्षते ॥ मध्यं च मध्यमांगुल्या मध्यमोत्तमपर्वणोः ॥ ५ ॥ अंगुलिः कथ्यते स द्विस्तच्चतुर्विंशतिः
करः ॥ मेखलानां त्रयं वापि द्वयमेकमथापि वा ॥ ६ ॥ यथाशोभं प्रकुर्वीत श्लक्ष्णमिष्टं मृदास्थिरं ॥ अश्वत्थपत्रवद्योनिं
गजाधरवदेव वा ॥ ७ ॥ मेखलामध्यतः कुर्यात्पश्चिमे दक्षिणेऽपि वा ॥ शोभनामग्रतः किंचिन्निम्नामुन्मीलिकांशनैः ॥
॥ ८ ॥ अग्रेण कुंडाभिमुखीं किंचिदुत्सृज्य मेखलाम् ॥ नोत्सेधनियमो वेद्याः सामार्दीवाथ सैकती ॥ ९ ॥ मंडलं गोश
कृतोऽयैर्मानं पात्रस्य नोदितं ॥ कुंडं च मृन्मयी वेदी मालिपेद्गोमयांबुना ॥ १० ॥

॥ २ ॥ ३ ॥ तन्मध्ये कुंडमध्ये ॥ तस्यांबुजस्य ॥ उत्सेधमुच्चतां ॥ ४ ॥ अंगुल्यादिप्रमाणमाह ॥ मध्यमिति ॥ ५ ॥ ६ ॥ गजाधरवत् गजोष्ठवत् ॥
अन्यदपि योनिलक्षणमुक्तं शांतिसारे ॥ कूर्मपृष्ठोन्नतामध्ये पार्श्वयोश्चांगुलोच्छ्रिता ॥ गजोष्ठसदृशी तद्द्वयताच्छिद्रसंयुता ॥ एतत्सर्वेषु कुंडेषु योनिलक्षणमिष्यत इति
॥ ७ ॥ उन्मीलिकां संयुक्तप्रांतद्वयां ॥ ८ ॥ मार्दीमृन्मयी ॥ ९ ॥ गोशकृतोऽयैर्मंडलं कुर्यादितिसंबंधः ॥ १० ॥

॥ ११ ॥ वह्निविष्टरमाग्निस्थापनार्थमासनं ॥ १२ ॥ साधयेत्संपादयेत् ॥ १३ ॥ साधारं पात्रे स्थितं ॥ १४ ॥ वह्निबीजं रुमिति वक्ष्यमाणं ॥ १५ ॥ योनिप्रदेशगः योनि समीपस्थः ॥ तद्रंध्रात् नाभिं रंध्रात् ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ तैजसौ कांस्यादिव्यतिरिक्ता धातुमयौ ॥ १९ ॥ स्मार्तौ स्मृति सूत्रप्रोक्तौ ॥ ब्रह्मवृक्षः पलाशवृक्षः मध्ये पर्णद्वयमध्ये उ

॥ ४१ ॥
प्रक्षाल्य तापयेत्पात्रं प्रोक्षयेदन्यदंभसा ॥ स्वसूत्रोक्तप्रकारेण कुंडादौ विलिखेत्ततः ॥ ११ ॥ संप्रोक्ष्य कल्पयेद्भैः पुष्पैर्वा वह्निविष्टरं ॥ अर्चनार्थं च होमार्थं सर्वद्रव्याणि साधयेत् ॥ १२ ॥ प्रक्षाल्य क्षालनीयानि प्रोक्ष्य प्रोक्ष्य शोधयेत् ॥ मणिजंकाष्ठजं वाथ श्रोत्रियागारसंभवं ॥ १३ ॥ अन्यं वाऽगर्हितं वह्निहततः साधारमानयेत् ॥ त्रिः प्रदक्षिणमावृत्य कुंडादेरुपरिक्रमात् ॥ १४ ॥ वह्निबीजं समुच्चार्य तादधीताग्निमासने ॥ योनि मार्गेण वातद्वदात्मनः संमुखेन वा ॥ १५ ॥ योनिप्रदेशगः सर्वकुंडे कुर्याद्विचक्षणः ॥ स्वनाभ्यंतस्थितं वह्निहतद्रंध्राद्विस्फुलिंगवत् ॥ १६ ॥ निर्गम्य पावके वा ह्येली नं बिंबाकृतिं स्मरेत् ॥ आज्यसंस्कारपर्यंतमन्वाधानपुरःसरं ॥ १७ ॥ स्वसूत्रोक्तक्रमात् कुर्यान्मूलमंत्रेण मंत्रवित् ॥ शिवमूर्तिसमभ्यर्च्य ततो दक्षिणपार्श्वतः ॥ १८ ॥ न्यस्य मंत्रघृते मुद्रां दर्शयेद्देनुसंज्ञितां ॥ सुक्लृप्तवौ तैजसौ ग्राह्यौ न कांस्याय ससैसकौ ॥ १९ ॥ यज्ञदारुमयौ वापि स्मार्तौ वा शिल्पसंमतौ ॥ पर्णे वा ब्रह्मवृक्षादेरच्छिद्रे मध्यउत्थिते ॥ २० ॥ संमृज्य दभैस्तौ वह्नौ संताप्य प्रोक्षयेत्पुनः ॥ परिषिच्य स्वसूत्रोक्तक्रमेण शिवपूर्वकैः ॥ २१ ॥ जुहुयादष्टभिर्बीजैरग्नि संस्कारसिद्धये ॥ भ्रुस्तुं ब्रुं श्रुं क्रमेणैव पुंडुं द्रुमित्यतः परम् ॥ २२ ॥ बीजानि सप्त सप्तानां जिह्वानामनुपूर्वशः ॥ त्रिंशि खामध्यमा जिह्वा बहु रूपसमा वह्या ॥ २३ ॥ तस्याः शिखैका दक्षिणतो ज्वलंती वामतः परा ॥ हिरण्या प्रागुदग् जिह्वा कनका पूर्वतः स्थिता ॥ २४ ॥ रक्ताग्नेयी नैऋती च कृष्णान्या सुप्रभामता ॥ अतिरक्ता मरु जिह्वा स्वनामानुगुणप्रभा ॥ २५ ॥ स्वबीजानंतरं वाच्याः स्वाहांता श्रयथाक्रमम् ॥ जिह्वामंत्रैस्तु तैर्हुत्वा जिह्वास्वैकैकशः क्रमात् ॥ २६ ॥ रुं वन्हये च स्वाहेति मध्ये हुत्वा हुतित्रयं ॥ सर्पिषा वा समिद्धिर्वा परिषेचनमाचरेत् ॥ २७ ॥ एवं कृतेशिवाग्निः स्यात्स्मरेत्तत्र शिवासनं ॥ तत्रावाह्य जेद्देवमर्धनारीश्वरं शिवम् ॥ २८ ॥

त्यिते उत्पन्ने ॥ २० ॥ शिवपूर्वकैः शिवमंत्रपूर्वकैः ॥ २१ ॥ तानि बीजान्याह ॥ भूमिति ॥ २२ ॥ २३ ॥ तस्याः मध्यमजिह्वायाः ॥ शिखा ज्वाला ॥ प्रागुदक् ऐशानी ॥ २४ ॥ स्वनामेति ॥ वायुवच्चंचलेत्यर्थः ॥ २५ ॥ स्वबीजानंतरं उक्तभुं द्रुत्यादि स्वस्वबीजानंतरमित्यर्थः तैः ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥

दीपांतमिति ॥ अस्ययजेदितिपूर्वेणसंबंधः ॥ ताःसमिधः ॥ यज्ञियाःयज्ञियवृक्षोद्भवाः ॥ २९ ॥ नस्वयमिति ॥ आर्द्राएवच्छिन्नाइत्यर्थः ॥ ३० ॥ ३१ ॥
अक्षप्रमाणतःपोडशमाषाअक्षस्तत्प्रमाणतःग्रासप्रमाणतइतियावत् ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ पाण्यापाणिना ॥ ३४ ॥ दिव्येनदैवतीर्थेन ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥

दीपांतपरिषिच्याथसमिद्धोमंसमाचरेत् ॥ ताःपालाशःपरावापियज्ञियाद्वादशांगुलाः ॥ २९ ॥ अवक्रानस्वयंशु
ष्काःसत्त्वचोनिर्व्रणाःसमाः ॥ दशांगुलावाविहिताःकनिष्ठांगुलिसंमिताः ॥ ३० ॥ प्रादेशमात्रावाऽलाभेहोतव्याःस
कलाअपि ॥ दूर्वापत्रसमाकारांचतुरंगुलमायतां ॥ ३१ ॥ दद्यादाज्याहुतिंपश्चादन्नमक्षप्रमाणतः ॥ लाजांस्तथास
र्षपांश्चयवांश्चैवतिलांस्तथा ॥ ३२ ॥ सर्पिषाक्तानिभक्ष्याणिलेह्यचोप्याणिसंभवे ॥ दशैवाहुतयस्तत्रपंचवातिस्त्रए
ववा ॥ ३३ ॥ होतव्याःशक्तितोदद्यादेकामेवाथवाहुतिं ॥ स्रुवेणाज्यंसमित्पाण्यास्रुचाशेषान्करेणवा ॥ ३४ ॥ तत्रदि
व्येनहोतव्यंतीर्थेनार्पेणवापिच॥द्रव्येणैकेनवाऽलाभेजुहुयाच्छ्रद्धयापुनः ॥ ३५ ॥ प्रायश्चित्तायजुहुयान्मंत्रयित्वाहुतित्र
यं॥ततोहोमावशिष्टेनघृतेनापूर्यवैस्रुचं ॥ ३६ ॥ निधायपुष्पंतस्याग्रेस्रुवेणाधोमुखेनतां ॥ सदर्भेणसमाच्छाद्यमूलेनां
जलिनोत्थितः ॥ ३७ ॥ वौषडंतेनजुहुयाद्वारांतुयवसंमितां ॥ इत्थंपूर्णाहुतिकृत्वापरिषिचेच्चपूर्ववत् ॥ ३८ ॥ ततउ
द्वास्यदेवेशंगोपयेत्तुहुताशनं ॥ तमप्युद्वास्यवानाभौयजेत्संधायनित्यशः ॥ ३९ ॥ अथवावन्हिमानीयशिवशास्त्रो
क्तवर्त्मना ॥ वागीशीगर्भसंभूतंसंस्कृत्यविधिवद्यजेत् ॥ ४० ॥ अन्वाधानंपुरःकृत्वापरिधीन्परिधायच ॥ पात्राणि
द्वंद्वरूपेणनिक्षिप्येष्ट्वाशिवंतथा ॥ ४१ ॥ संशोध्यप्रोक्षणीपात्रंप्रोक्ष्यान्यानितदंभसा ॥ प्रणीतापात्रमैशान्यांविन्य
स्याऽऽपूरितंजलैः ॥ ४२ ॥ आज्यसंस्कारपर्यंतंकृत्वासंशोध्यस्रुक्स्रुवौ ॥ गर्भाधानंपुंसवनंसीमंतोन्नयनंततः ॥ ४३ ॥
कृत्वापृथक्पृथग्धुत्वाजातमग्निंविचितयेत् ॥ त्रिपादंसप्तहस्तंचतुःशृंगंद्विशीर्षकं ॥ ४४ ॥ मधुपिंगात्रिनयनंसकप
दैंदुशेखरं ॥ रक्तंरक्तांबरालेपमाल्यभूषणभूषितं ॥ ४५ ॥

॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ गर्भाधानमिति ॥ अग्नेरितिशेषः ॥ एवमग्रेपि ॥ ४३ ॥ अग्निध्यानमाहं ॥ त्रिपादमिति ॥ मधुपिंगंमधुवत्पिंगलं
त्रिनयनंयस्यतं ॥ ४४ ॥ ४५ ॥

॥ ४६ ॥ जातमिति ॥ अग्निमितिशेषः ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ पित्रोर्वागीशीशंकरयोः ॥ ४९ ॥ ५० ॥ तदस्त्राणां ब्रह्माद्यस्त्राणां ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ पूर्णांतपूर्णाहु
 सर्वलक्षणसंपन्नंसोपवीतंत्रिमेखलं ॥ शक्तिमन्त्रं कुक्षुवौचदधानंदक्षिणैः करैः ॥ ४६ ॥ तोमरंतालवृंतंचघृतपात्रंतथे
 तरैः ॥ जातंध्यालैवमाकारंजातकर्मसमाचरेत् ॥ ४७ ॥ नालापनयनंकृत्वाततः संशोध्यसूतकं ॥ शिवाग्नेरुचिना
 मास्यकृत्वाहुतिपुरःसरं ॥ ४८ ॥ पित्रोर्विसर्जनंकृत्वाचौलोपनयनादिकं ॥ आप्तोर्यामावसानांतंकृत्वासंस्कारमस्यतु ॥
 ॥ ४९ ॥ इध्माघारादिहोमंचकृत्वास्विष्टकृतंततः ॥ रुमित्यनेनबीजेनपरिषिंचेतततः परं ॥ ५० ॥ ब्रह्मविष्णुशिवे
 शानांलोकेशानांतथैवच ॥ तदस्त्राणांचपरितःकृत्वापूजांयथाक्रमम् ॥ ५१ ॥ धूपदीपादिसिध्यर्थं वह्निमुत्थृत्यकृत्य
 वित् ॥ साधयित्वाज्यपूर्वाणिद्रव्याणिपुनरेवच ॥ ५२ ॥ कल्पयित्वासनंवन्हौतत्रावाह्ययथापुरा ॥ संपूज्यदेवंदेवीं
 चततः पूर्णांतमाचरेत् ॥ ५३ ॥ अथवास्वाश्रमोक्तंतुवन्हिकर्मशिवार्पणं ॥ बुद्ध्वाशिवाश्रमीकुर्यान्नचतत्रापरोविधिः ॥
 ॥ ५४ ॥ शिवाग्नेर्भस्मसंग्राह्यमग्निहोत्रोद्भवंतुवा ॥ वैवाहाग्निभवंचापिपक्वंशुचिसुगंधिच ॥ ५५ ॥ कपिलायाःश
 कृच्छस्तंगृहीतंगगनेपतत् ॥ नक्लिन्ननातिकठिनंनदुर्गंधंनशोषितं ॥ ५६ ॥ उपर्यधःपरित्यज्यगृह्णीयात्पतितंय
 दि ॥ पिंडीकृत्यशिवाग्न्यादौतत्क्षिपेन्मूलमंत्रतः ॥ ५७ ॥ अपक्वमतिपक्वंचसंत्यज्यभसितंसितं ॥ आदायवाससा
 लोड्यभस्माधारेविनिक्षिपेत् ॥ ५८ ॥ सुकृतेसुदृढेशुद्धेक्षालितेप्रोक्षितेशुभे ॥ विन्यस्तमंत्रेमंत्रेणपात्रेभस्मविनिक्षि
 पेत् ॥ ५९ ॥ तैजसंदारवंवापिमृन्मयंशैलमेवच ॥ अन्यद्वाशोभनंशुद्धंभस्माधारंप्रकल्पयेत् ॥ ६० ॥ समेदेशेशु
 भेशुद्धेधनवद्भस्मनिक्षिपेत् ॥ प्रस्थितोभस्मगृह्णीयात्स्वयंचानुचरोपिवा ॥ ६१ ॥ नचायुक्तकरेदद्यान्नैवाशुचितले
 क्षिपेत् ॥ नसंस्पृशेच्चनीचांगैर्नोपेक्षेतनलंघयेत् ॥ ६२ ॥ तस्माद्भसितमादायविनियुंजीतमंत्रतः ॥ कालेषूक्तेषुना
 न्यत्रनायोग्येभ्यःप्रदापयेत् ॥ ६३ ॥

त्यंतमित्यर्थः ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ विन्यस्तमंत्रेविन्यस्तः मंत्रोयस्मिन्मंत्रेणाभिर्मंत्रितइत्यर्थः ॥ ५९ ॥ ६० ॥ अयुक्तकरेअयु
 क्तस्यअयोग्यस्यकरे ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ कालेष्विति ॥ अस्यपूर्वेणसंबंधः ॥ ६३ ॥

॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ पूर्वाशेराविप्रथमयामे ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ इति श्रीशैवमहापुरा

भस्मसंग्रहणंकुर्याद्वेनुद्वासितेसति ॥ उद्वासनेकृतेयस्माच्चंडभस्मप्रजायते ॥ ६४ ॥ अग्निकार्येकृतेपश्चाच्छिवशा
स्त्रोक्तमार्गतः ॥ स्वसूत्रोक्तप्रकाराद्वावलिकर्मसमाचरेत् ॥ ६५ ॥ अथविद्यासनंन्यस्यसुप्रलिप्तेतुमंडले ॥ विद्याको
शंप्रतिष्ठाप्ययजेत्पुष्पादिभिःक्रमात् ॥ ६६ ॥ विद्यायाःपुरतःकृत्वागुरोरपिचमंडलं ॥ तत्रासनवरंकृत्वापुष्पाद्यैर्गुरु
मर्चयेत् ॥ ६७ ॥ ततोनुपूजयेत्पूज्यान्भोजयेच्चबुभुक्षितान् ॥ ततःस्वयंचभुंजीतशुद्धमन्नंयथासुखं ॥ ६८ ॥ निवे
दितंचवादेवेतच्छेषंचात्मशुद्धये ॥ श्रद्धधानोनलोभेननचंडायसमर्पितम् ॥ ६९ ॥ गंधमाल्यादियच्चान्यत्तत्राप्येषस
मोविधिः ॥ तत्रतत्रशिवोस्मीतिबुद्धिकुर्याद्विचक्षणः ॥ ७० ॥ भुक्त्वाचम्यशिवंध्यात्वात्तदयेमूलमुच्चरेत् ॥ कालशेषं
नयेद्योग्यैःशिवशास्त्रकथादिभिः ॥ ७१ ॥ रात्रौव्यतीतेपूर्वाशेकृत्वापूजांमनोहराम् ॥ शिवयोःशयनंत्वेकंकल्पयेदति
शोभनं ॥ ७२ ॥ भक्ष्यभोज्यांबरालेपपुष्पमालादिकंतथा ॥ मनसाकर्मणावापिकृत्वासर्वमनोहरं ॥ ७३ ॥ ततोदेव
स्यदेव्याश्चपादमूलेभुचिःस्वपेत् ॥ गृहस्थोभार्ययासार्द्धतदन्योपितुकेवलः ॥ ७४ ॥ प्रत्यूषसमयेबुद्ध्यामंत्रमाद्यमु
दीरयेत् ॥ प्रणम्यमनसादेवंसांबंसगणमव्ययं ॥ ७५ ॥ देशकालोचितंकृत्वाशौचाद्यमपिशक्तिः ॥ शंखादिनिन
दैर्दिव्यैर्देवंदेवींचबोधयेत् ॥ ७६ ॥ ततस्तत्समयोन्निद्रैःपुष्पैरतिसुगंधिभिः ॥ निर्वर्त्यशिवयोःपूजांप्रारभेतपुरोदि
तं ॥ ७७ ॥ इति श्रीशिवमहापुराणेवायवीयसंहितायामुत्तरभागेएकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ ७८ ॥ उपमन्युरु
वाच ॥ अतःपरंप्रवक्ष्यामिशिवाश्रमनिषेविणां ॥ शिवशास्त्रोक्तमार्गेणनैमित्तिकविधिक्रमं ॥ १ ॥ सर्वेष्वपिचमासे
षुपक्षयोरुभयोरपि ॥ अष्टम्यांचचतुर्दश्यांतथापर्वणिचक्रमात् ॥ २ ॥ अयनेविषुवच्चैवग्रहणेषुविशेषतः ॥ कर्तव्या
महतीपूजाह्यधिकावापिशक्तिः ॥ ३ ॥

णेवायवीयसंहिताटीकायांसारबोधिण्यामुत्तरभागेहोमादिविधिकथनंनमैकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ऑनमःशिवाय ॥ शिवपूजाव्रतस्यास्यनैमित्तिकविधि
क्रमः ॥ कार्यमासविशेषादैर्द्वाविंशोन्निरूप्यते ॥ १ ॥ १ ॥ २ ॥ विषुवेतुलामेषयोः ॥ ३ ॥

ब्रह्मकूर्चमिति ॥ बौधायनाद्युक्तविधिनासंस्कृतपंचगव्यं ब्रह्मकूर्चं स्तंप्रसाध्येत्यर्थः ॥ ४ ॥ ९ ॥ घृतकंबलाविधिः शैवशास्त्रे प्रसिद्धः ॥ ६ ॥ उत्तरांते उत्तराफाल्गु
न्यंते ॥ ७ ॥ पुष्पमहालयं पुष्पमयमंदिरं ॥ ८ ॥ पवित्रारोपणविधिर्निर्णयसिंहायुक्तः ॥ प्राकृतान्यानि प्राकृतानितत्प्रकरणपठितानि अन्यानि चेत्यर्थः ॥ ९ ॥

मासिमासियथान्यायं ब्रह्मकूर्चं प्रसाध्यतु ॥ स्नापयित्वा शिवं तेनपि वेच्छेत्पुनोपपितः ॥ ४ ॥ ब्रह्महत्यादिदोषाणामती
वमहतामपि ॥ निष्कृतिर्ब्रह्मकूर्चस्य पानान्नान्याविशिष्यते ॥ ५ ॥ पौषेतुपुष्यनक्षत्रे कुर्यान्निराजनं विभोः ॥ माघे म
घाख्येनक्षत्रे प्रदद्याद्दुतकंबलं ॥ ६ ॥ फाल्गुने चोत्तरांते वै प्रारभेत महोत्सवं ॥ चैत्रे चित्रा पौर्णमास्यां दोलां कुर्याद्यथा
विधि ॥ ७ ॥ वैशाखे पिचवैशाख्यां कुर्यात्पुष्पमहालयं ॥ ज्येष्ठे मूलाख्येनक्षत्रे शीतकुंभं प्रदापयेत् ॥ ८ ॥ आषाढे
चोत्तराषाढे पवित्रारोपणं तथा ॥ श्रावणे प्राकृतान्यानि मंडलानि प्रकल्पयेत् ॥ ९ ॥ श्रविष्ठाख्ये तु नक्षत्रे प्रोष्ठपद्यांत
तः परम् ॥ प्रोक्षयेच्च जलक्रीडां पूर्वाषाढाश्रये दिने ॥ १० ॥ आश्वयुज्यांततौ दद्यात्पायसं च नवौदनम् ॥ अग्निकार्यं
च तेनैव कुर्याच्छतभिषग्दिने ॥ ११ ॥ कार्तिक्यां कृत्तिका योगे दद्याद्दीपसहस्रकम् ॥ मार्गशीर्षे तथा द्वायां घृतेन स्नापये
च्छिवम् ॥ १२ ॥ अशक्ते स्तेषु कालेषु कुर्यादुत्सवमेव वा ॥ आस्थानं वामहापूजामधिकं वा समर्चनं ॥ १३ ॥ प्रवृत्तेऽपि
च कल्याणे प्रशस्तेष्वपि कर्मसु ॥ दौर्मनस्येदुराचारेदुःस्वप्नेदुष्टदर्शने ॥ १४ ॥ उत्पाते वाऽशुभेन्यस्मिन् रोगे वा प्रबले
थवा ॥ स्नानपूजाजपध्यानहोमदानादिकाः क्रियाः ॥ १५ ॥ निमित्तानुगुणाः कार्याः पुरश्चरणपूर्विकाः ॥ शिवानले
च विहते पुनः संधानमाचरेत् ॥ १६ ॥ य एवं शिवधर्मिष्ठो वर्तते नित्यमुद्यतः ॥ तस्यैकजन्मना मुक्तिं प्रयच्छति महेश्वरः ॥
॥ १७ ॥ एतद्यथोत्तरं कुर्यान्नित्यनैमित्तिकेषु यः ॥ दिव्यं श्रीकंठनाथस्य स्थानमाद्यं स गच्छति ॥ १८ ॥ तत्र भुक्त्वा म
हाभोगान् कल्पकोटिशतं नरः ॥ कालांतरे च्युतस्तस्मादौमं कौमारमेव च ॥ १९ ॥ संप्राप्य वैष्णवं ब्राह्मं रुद्रलोकं विशेषतः
॥ तत्रोषित्वा चिरं कालं भुक्त्वा भोगान्यथेप्सितान् ॥ २० ॥ पुनश्चोर्ध्वं गतस्तस्मादतीत्यस्थानपंचकम् ॥ श्रीकंठाज्ज्ञानमा
साद्य परं शिवपुरं व्रजेत् ॥ २१ ॥

॥ १० ॥ तेनैव पायसेनैव ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ तस्मात् श्रीकंठनाथस्थानात् ॥ १९ ॥ तत्र रुद्रलोके ॥ २० ॥
स्थानपंचकं औमादिपूर्वोक्तस्थानपंचकं ॥ २१ ॥

अर्धचर्यारतः यथोक्तादर्धानुष्ठानयुक्तः ॥ २२ ॥ बौद्धबुद्धिकृतं ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ अंडस्यब्रह्मांडस्य ॥ २८ ॥ नभूयइति ॥ नसपुन
रावर्ततइतिश्रुतेः ॥ २९ ॥ निवर्तकोमुमुक्षुः ॥ ३० ॥ चक्रवृत्तः संसारचक्रेपतितः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ संसारकारणमविद्या ॥ ३४ ॥ ३५ ॥

अर्धचर्यारतश्चापिद्विरावृत्त्यैवमेवतु ॥ पश्चाज्ज्ञानंसमासाद्यशिवसायुज्यमाप्नुयात् ॥ २२ ॥ अर्धार्धचरितोयस्तुदे
र्हादेहक्षयात्परम् ॥ अंडांतंबौद्धमव्यक्तमतीत्यभुवनद्वयम् ॥ २३ ॥ संप्राप्यपौरुषंरौद्रंस्थानमर्द्धींद्रजापतेः ॥ अने
कयुगसाहस्रंभुक्ताभोगाननेकधा ॥ २४ ॥ पुण्यक्षयेक्षितिंप्राप्यकुलेमहतिजायते ॥ तत्रापिपूर्वसंस्कारवशेनसम
हाद्युतिः ॥ २६ ॥ पशुधर्मान्परित्यज्यशिवधर्मरतोभवेत् ॥ तद्धर्मगौरवादेवध्यात्वाशिवपुरं व्रजेत् ॥ २६ ॥ भोगांश्च
विविधान्भुक्त्वाविद्येश्वरपदं व्रजेत् ॥ तत्रविद्येश्वरैः सार्धंभुक्ताभोगान्बहून्क्रमात् ॥ २७ ॥ अंडस्यांतर्बहिर्वाथसकृ
दावर्ततेपुनः ॥ ततोलब्ध्वाशिवज्ञानंपरांभक्तिमवाप्यच ॥ २८ ॥ शिवसाधर्म्यमासाद्यनभूयोविनिवर्तते ॥ यश्चा
तीवशिवासक्तोविषयासक्तचित्तवत् ॥ २९ ॥ शिवधर्मानसौकुर्वन्नकुर्वन्वापिमुच्यते ॥ एकावृत्तोद्विरावृत्तस्त्रिरावृत्तो
निवर्तकः ॥ ३० ॥ नपुनश्चक्रवृत्तः स्याच्छिवधर्माधिकारवान् ॥ तस्माच्छिवाश्रितोभूत्वायेनकेनापिहेतुना ॥ ३१ ॥
शिवधर्मेमतिकुर्याच्छ्रेयसेचेत्कृतोद्यमः ॥ नात्रनिर्वंधयिष्यामोवयंकंचनकेनचित् ॥ ३२ ॥ निर्वंधोप्यत्रपापेभ्यः प्रकृ
त्यैवनरोचते ॥ रोचतेवापरेभ्यस्तुपुण्यसंस्कारगौरवात् ॥ ३३ ॥ संसारकारणंह्येषानंप्ररोदुमलंभवेत् ॥ प्रकृत्यनुगु
णंतस्माद्विमृश्यैतदशेषतः ॥ ३४ ॥ शिवधर्मेधिकुर्वीतयदीच्छेच्छिवमात्मनः ॥ ३५ ॥ इतिश्रीशिवमहापुराणेवाय
वीयसंहितायामुत्तरभागेद्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ७२ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ भगवंस्त्वन्मुखादेवश्रुतंश्रुतिसंमया ॥
स्वाश्रितानांशिवप्रोक्तंनित्यंनैमित्तिकंतथा ॥ १ ॥ इदानींश्रोतुमिच्छामिशिवधर्माधिकारिणाम् ॥ काम्यमप्यस्तिचे
त्कर्मवक्तुमर्हसिसांप्रतं ॥ २ ॥ उपमन्युरुवाच ॥ अस्त्यैहिकफलंकिंचिदामुष्मिकफलंतथा ॥ ऐहिकामुष्मिकंचापि
तच्चपंचविधंपुनः ॥ ३ ॥ किंचिक्रियामयंकर्मकिंचित्कर्मतपोमयम् ॥ जपध्यानमयंकिंचित्किंचित्सर्वमयंतथा ॥ ४ ॥

इतिश्रीशैवमहापुराणेवायवीयसंहिताटीकायांसारबोधिण्यामुत्तरभागेद्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ओंनमःशिवाय ॥ शिवपूजाव्रतस्यास्यप्रोक्तः काम्यविधि
क्रमः ॥ यादृशोमुनिनासोत्रत्रयोविंशेनिरूप्यते ॥ १ ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥

॥ ५ ॥ नात्रशक्तिःशारीरबलरूपाऽपितुशिवशासनरूपैवेत्याह ॥ शक्तिरिति ॥ ६ ॥ ७ ॥ नात्यंतमिति ॥ सगुणनिर्गुणरूपाभ्यांभेदेपिस्वरूपचेतन्ये
क्रियामयंतथाभिन्नंहोमदानार्चनक्रमात् ॥ सर्वशक्तिमतामेवनान्येषांसफलंभवेत् ॥ ८ ॥ शक्तिश्चाज्ञामहेशस्यशिव
स्यपरमात्मनः ॥ तस्मात्काम्यानिर्कर्माणिकुर्यादाज्ञाधरोद्विजः ॥ ९ ॥ अथवक्ष्यामिकाम्यानामिहामुत्रफलप्रदं ॥ शै
वैर्माहेश्वरैश्चैवकार्यमंतर्वहिःक्रमात् ॥ १० ॥ शिवोमहेश्वरश्चेतिनात्यंतमिहभिद्यते ॥ यथातथानभिद्यंतेशैवामाहेश्व
राअपि ॥ ११ ॥ शिवाश्रितेषुतेशैवाज्ञानयज्ञरतानराः ॥ माहेश्वराःसमाख्याताःकर्मयज्ञरताभुवि ॥ १२ ॥ तस्मादभ्यं
तरेकुर्युःशैवामाहेश्वराबहिः ॥ नातिप्रयोगोभिद्येतवक्ष्यमाणस्यकर्मणः ॥ १३ ॥ परीक्ष्यभूमिविधिवद्गंधवर्णरसादि
भिः ॥ मनोभिलषितेतन्नवितानविततांबरे ॥ १४ ॥ सुप्रलितेमहीपृष्ठेदर्पणोदरसन्निभे ॥ प्राचीमुत्पादयेत्पूर्वशा
स्त्रदृष्टेनवर्त्मना ॥ १५ ॥ एकहस्तंद्विहस्तंवामंडलंपरिकल्पयेत् ॥ आलिखेद्विमलंपद्ममष्टपत्रंसकर्णिकं ॥ १६ ॥
रत्नहेमादिभिश्चूर्णैर्यथासंभवसंभूतैः ॥ पंचावरणसंयुक्तंबहुशोभासमन्वितं ॥ १७ ॥ दलेषुसिद्धयःकल्प्याःकेसरेषु
सशक्तिकाः ॥ रुद्रावामादयस्त्वष्टापूर्वादिदलतःक्रमात् ॥ १८ ॥ कर्णिकायांचवैराग्यंबीजेषुनवशक्तयः ॥ कंदेशिवा
त्मकोधर्मोनालेज्ञानंशिवात्मकं ॥ १९ ॥ कर्णिकोपरिवान्हेयमंडलंसौरमैदवं ॥ शिवविद्यात्मतत्त्वाख्यंतत्त्वत्रयमतः
परं ॥ २० ॥ सर्वासनोपरिसुखंविचित्रकुसुमान्वितं ॥ पंचावरणसंयुक्तंपूजयेदंबयासह ॥ २१ ॥ शुद्धस्फटिकसं
काशंजटामुकुटभूषितं ॥ शार्दूलचर्मवसनंकिंचित्स्मितमुखांबुजम् ॥ २२ ॥ रक्तपद्मदलप्रख्यपादपाणितलाधरं ॥
सर्वलक्षणसंपन्नंसर्वाभरणभूषितं ॥ २३ ॥ दिव्यायुधवरैर्युक्तंदिव्यगंधानुलेपनं ॥ पंचवक्त्रंदशभुजंचंद्रखंडशिखाम
णि ॥ २४ ॥ अस्यपूर्वमुखंसौम्यंबालार्कसदृशप्रभं ॥ त्रिलोचनारविंदाढ्यंकृतबालेंदुशेखरं ॥ २५ ॥ दक्षिणंनीलजी
मूतसमानरुचिरप्रभं ॥ भृकुटीकुटिलंघोरंरक्तवृत्तेक्षणत्रयं ॥ २६ ॥

भेदाभावादितिभावः ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ वामादयोष्टौवक्ष्यंते ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥

॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥

॥

॥

॥

॥

॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ निवृत्यापूर्वोक्त्याकलया ॥ एवमग्रेषु ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ अष्टत्रिंशत्कलावक्ष्यते ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ अंगप

दंष्ट्राकरालंदुर्धर्षस्फुरिताधरपल्लवं ॥ उत्तरंविद्रुमप्रख्यंनीलालकविभूषितं ॥ २४ ॥ सविलासंत्रिनयनंचंद्राभरणशे
खरं ॥ पश्चिमंपूर्णचंद्राभंलोचनत्रितयोज्ज्वलं ॥ २५ ॥ चंद्ररेखाधरंसौम्यमंदस्मितमनोहरं ॥ पंचमंस्फटिकप्रख्य
मिंदुरेखासमुज्ज्वलं ॥ २६ ॥ अतीवसौम्यमुत्फुल्ललोचनत्रितयोज्ज्वलं ॥ दक्षिणेशूलपरशुवज्रखड्गानलोज्ज्वलं ॥ २७ ॥
सव्येचनागनाराचघंटापाशांकुशोज्ज्वलं ॥ निवृत्याजानुसंबद्धमानाभेश्चप्रतिष्ठया ॥ २८ ॥ आकंठविद्ययातद्वद
ललाटंतुशांतया ॥ तदूर्ध्वंशांत्यतीतारुखकलयापरयातथा ॥ २९ ॥ पंचाध्वव्यापिनंतस्मात्कलापंचकविग्रहं ॥ ई
शानमुकुटदेवंपुरुषास्यंपुरातनं ॥ ३० ॥ अघोरत्तदयंतद्वद्वामगुह्यमहेश्वरं ॥ सद्यपादंचतन्मूर्तिमष्टत्रिंशत्कलामयं ॥
॥ ३१ ॥ मातृकामयमीशानंपंचब्रह्ममयंतथा ॥ ओंकारारुखमयंचैवहंसशक्त्यासमन्वितं ॥ ३२ ॥ पंचाक्षरमयंदेवं
षडक्षरमयंतुवा ॥ अंगपट्टमयंचैवजातिपट्टसमन्वितम् ॥ ३३ ॥ तथेच्छात्मिकयाशक्त्यासमारूढांकमंडलं ॥ ज्ञाना
रुखयादक्षिणतोवामतश्चाक्रियारुखया ॥ ३४ ॥ तत्त्वत्रयमयंसाक्षाद्विद्यामूर्तिसदाशिवं ॥ मूर्तिमूलेनसंकल्प्यसकली
कृत्यचक्रमात् ॥ ३५ ॥ संपूज्यचयथान्यायमध्यातंमूलविद्यया ॥ मूर्तिमंतंशिवंसाक्षाच्छक्त्यापरमयासह ॥ ३६ ॥
तत्रावाह्यमहादेवंसदसद्व्यक्तिवर्जितं ॥ पंचोपकरणंकृत्वापूजयेत्परमेश्वरं ॥ ३७ ॥ ब्रह्मभिश्चषडंगैश्चततोमातृकया
सह ॥ प्रणवेनशिवेनैवशक्तियुक्तेनचक्रमात् ॥ ३८ ॥ शांतैनचतथान्यैश्चवेदमंत्रैश्चकृत्स्नशः ॥ पूजयेत्परमंदेवंकेवले
नशिवेनवा ॥ ३९ ॥ पाद्यादिमुखवासांतंकृत्वाथस्नपनंविना ॥ पंचावरणपूजांतुआरभेतयथाक्रमं ॥ ४० ॥ तत्रादौ
शिवयोःपार्श्वेदक्षिणेवामतःक्रमात् ॥ गंधाद्यैरर्चयेत्पूर्वदेवौहेरंबषण्मुखौ ॥ ४१ ॥ ततोब्रह्माणिपरितईशानादियथा
क्रमं ॥ सशक्तिकानिसद्यांतंप्रथमावरणंयजेत् ॥ ४२ ॥

ट्टदयादि ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥

॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥

षडंगान्यपितत्रैवत्तदयादीन्यनुक्रमात् ॥ शिवस्यचशिवायाश्चवान्हेयादिसमर्चयेत् ॥ ४३ ॥ तत्रवामादिकानूरुद्रा
नष्टौवामादिशक्तिभिः ॥ अर्चयेद्धानवापश्चात्पूर्वादिपरितःक्रमात् ॥ ४४ ॥ प्रथमावरणंप्रोक्तं द्वितीयावरणं शृणु ॥
अनंतं पूर्वदिक्पत्रेतच्छक्तितस्यवामतः ॥ ४५ ॥ सूक्ष्मंदक्षिणदिक्पत्रेशक्त्यासहसमर्चयेत् ॥ ततः पश्चिमदिक्पत्रेस
हशक्त्याशिवोत्तमम् ॥ ४६ ॥ तथैवोत्तरदिक्पत्रे एकनेत्रं समर्चयेत् ॥ एकरुद्रं च तच्छक्तिं पश्चादीशानदिग्दले ॥ ४७ ॥
त्रिमूर्तिं तस्य शक्तिं च पूजयेदग्निदिग्दले ॥ श्रीकण्ठेनैऋते पत्रेतच्छक्तितस्यवामतः ॥ ४८ ॥ तथैवमारुते पत्रेशिखंडीशं
समर्चयेत् ॥ द्वितीयावरणे चेज्याः सर्वतश्चक्रवर्तिनः ॥ ४९ ॥ तृतीयावरणे पूज्याः शक्तिभिश्चाष्टमूर्तयः ॥ अष्टासुक्रम
शोदिक्षुपूर्वादिपरितः क्रमात् ॥ ५० ॥ भवः शर्वः स्तथेशानोरुद्रः पशुपतिस्ततः ॥ उग्रो भीमो महादेव इत्यष्टौ मूर्तयः क्र
मात् ॥ ५१ ॥ अनंतरंततश्चैषां महादेवादयः क्रमात् ॥ शक्तिभिः सह संपूज्यास्तत्रैकादशमूर्तयः ॥ ५२ ॥ महादेवः शिवो
रुद्रः शंकरो नीललोहितः ॥ ईशानो विजयो भीमो देवदेवो भवोद्भवः ॥ ५३ ॥ कपालीशश्च कथ्यंते तथैकादशशक्तयः ॥ तत्रा
ष्टौ प्रथमं पूज्यावान्हेयादियथाक्रमं ॥ ५४ ॥ देवदेवः पूर्वपत्रे ईशान्यामग्निगोचरे ॥ भवोद्भवस्तयोर्मध्ये कपालीशस्त
तः परः ॥ ५५ ॥ तस्मिन्नावरणे भूयो वृषेद्रं पुरतो यजेत् ॥ नंदिनंदक्षिणे तस्य महाकालं तथोत्तरे ॥ ५६ ॥ शास्तारं व
न्हिदिक्पत्रे मातृर्दक्षिणदिग्दले ॥ गजास्यं नैऋते पत्रे षण्मुखं वारुणे पुनः ॥ ५७ ॥ ज्येष्ठां वायुदले गौरीमुत्तरे चंडमै
श्वरे ॥ शास्तृनंदीशयोर्मध्ये मुनींद्रं वृषभं यजेत् ॥ ५८ ॥ महाकालस्योत्तरतः पिंगलं तु समर्चयेत् ॥ शास्तृमातृसमूह
स्य मध्ये भृंगीश्वरं ततः ॥ ५९ ॥ मातृविघ्नेशमध्ये तु वीरभद्रं समर्चयेत् ॥ स्कंदविघ्नेशयोर्मध्ये यजेद्देवीं सरस्वतीं ॥ ६० ॥
ज्येष्ठाकुमारयोर्मध्ये श्रियं शिवपदार्चिकां ॥ ज्येष्ठागणांबयोर्मध्ये महामोटीं समर्चयेत् ॥ ६१ ॥ गणांबाचंडयोर्मध्ये दे
वीं दुर्गां प्रपूजयेत् ॥ अत्रैवावरणे भूयः शिवानुचरसंहतिं ॥ ६२ ॥

॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥

॥

॥

॥

॥

॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ चतस्रःपूर्वोक्ताः ॥ ६८ ॥ विवस्वतःसूर्यस्थशक्तिरूपादित्यर्थः ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ रा

रुद्रप्रमथभूतास्यांविविधांचसशक्तिकां ॥ शिवायाश्चसखीवर्गयजेत्ध्यात्वासमाहितः ॥ ६३ ॥ एवंप्रतीयावरणेवि
ततेपूजितेसति ॥ चतुर्थावरणंध्यात्वाबहिस्तस्यसमर्चयेत् ॥ ६४ ॥ भानुःपूर्वदलेपूज्योदक्षिणेचतुराननः ॥ रुद्रोवरु
णदिक्पत्रेविष्णुरुत्तरदिग्दले ॥ ६५ ॥ चतुर्णामपिदेवानांपृथगावरणान्यथ ॥ तस्यांगानिषडेवादौदीप्ताद्याभिश्चश
क्तिभिः ॥ ६६ ॥ दीप्तासूक्ष्माजयाभद्राविभूतिर्विमलाक्रमात् ॥ अमोघाविद्युताचैवपूर्वादिपरितःस्थिताः ॥ ६७ ॥
द्वितीयावरणेपूज्याश्चतस्रोमूर्तयःक्रमात् ॥ पूर्वाद्युत्तरपर्यंताःशक्तयश्चततःपरं ॥ ६८ ॥ आदित्योभास्करोभानूरवि
श्वेत्यनुपूर्वशः ॥ अर्कोब्रह्मातथारुद्रोविष्णुश्चेतिविवस्वतः ॥ ६९ ॥ विस्तारापूर्वदिग्भागेसुतरादक्षिणेस्थिता ॥
बोधनीपश्चिमेभागेआप्यायिन्युत्तरेपुनः ॥ ७० ॥ उषांप्रभांतथाप्रज्ञांसंध्यामपिततःपरं ॥ ऐशानादिषुकोणेषुद्विती
यावरणेयजेत् ॥ ७१ ॥ सोममंगारकंचैवबुधंबुद्धिमतांवरं ॥ बृहस्पतिंबृहद्बुद्धिंभार्गवंतेजसांनिधिं ॥ ७२ ॥ शनैश्चरंत
थाराहुंकेतुंधूम्रंभयंकरं ॥ समंततोयजेदेतांस्तृतीयावरणेक्रमात् ॥ ७३ ॥ अथवाद्वादशादित्यान्द्वितीयावरणेयजे
त् ॥ तृतीयावरणेचैवराशीन्द्वादशपूजयेत् ॥ ७४ ॥ सप्तसप्तगणांश्चैवबहिस्तस्यसमंततः ॥ ऋषीन्देवांश्चगंधर्वान्
पन्नगानप्सरोगणान् ॥ ७५ ॥ ग्रामण्यश्चतथायक्षान्यातुधानांस्तथाहयान् ॥ सप्तच्छंदोमयांश्चैववालखिल्यांश्चपू
जयेत् ॥ ७६ ॥ एवंप्रतीयावरणेसमभ्यर्चयेद्विवाकरं ॥ ब्रह्माणमर्चयेत्पश्चात्त्रिभिरावरणैःसह ॥ ७७ ॥ हिरण्यगर्भं
पूर्वस्यांविराजंदक्षिणेततः ॥ कालंपश्चिमदिग्भागेपुरुषंचोत्तरेयजेत् ॥ ७८ ॥ हिरण्यगर्भःप्रथमोब्रह्माकमलसन्निभः ॥
कालोजात्यंजनप्रख्यःपुरुषःस्फटिकोपमः ॥ ७९ ॥ त्रिगुणोराजसश्चैवतामसःसात्विकस्तथा ॥ चत्वारएतेक्रमशः
प्रथमावरणेस्थिताः ॥ ८० ॥ द्वितीयावरणेपूज्याःपूर्वादिपरितःक्रमात् ॥ सनत्कुमारःसनकःसनंदश्चसनातनः ॥ ८१ ॥

शीन्मेषवृषभादीन् ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ग्रामण्योदेवयोनिविशेषाः ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ब्रह्माविराट् ॥ जात्यंजनप्रख्यःजात्यास्वभावेनांजनतुल्यकां
तिः ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥

॥ ४६ ॥

तृतीयावरणेपश्चादर्चयेच्चप्रजापतीन् ॥ अष्टौपूर्वाश्चपूर्वादौत्रीन्प्राक्पश्चादनुक्रमात् ॥ ८२ ॥ दक्षोरुचिर्भृगुश्चैवम
रीचिश्चतथांगिराः ॥ पुलस्त्यःपुलहश्चैवक्रतुरत्रिश्चकश्यपः ॥ ८३ ॥ वसिष्ठश्चेतिविख्याताःप्रजानांपतयस्त्वमे ॥
तेषांभार्याश्चतैःसार्धंपूजनीयायथाक्रमं ॥ ८४ ॥ प्रसूतिश्चतथाकूतिःख्यातिःसंभूतिरेवच ॥ स्मृतिःप्रीतिःक्षमाचैव
सन्नतिश्चानसूयका ॥ ८५ ॥ देवमातारुंधतीचसर्वाःखलुपतिव्रताः ॥ शिवार्चनरतानित्यंश्रीमत्यःप्रियदर्शनाः ॥
॥ ८६ ॥ प्रथमावरणेवेदांश्चतुरोवाप्रपूजयेत् ॥ इतिहासपुराणानिद्वितीयावरणेपुनः ॥ ८७ ॥ तृतीयावरणेपश्चा
द्धर्मशास्त्रपुरःसराः ॥ वैदिक्योनिखिलाविद्याःपूज्याएवसमंततः ॥ ८८ ॥ पूर्वादिपुरतोवेदास्तदन्येतुयथारुचि ॥ अ
ष्टधावाचतुर्धावाकृत्वापूजांसमंततः ॥ ८९ ॥ एवंब्रह्माणमभ्यर्च्यत्रिभिरावरणैर्युतं ॥ दक्षिणेपश्चिमेपश्चाद्बुधंसावर
णंयजेत् ॥ ९० ॥ तस्यब्रह्मषडंगानिप्रथमावरणंस्मृतं ॥ द्वितीयावरणंचैवविद्येश्वरमयंतथा ॥ ९१ ॥ तृतीयावरणे
भेदोविद्यतेसतुकथ्यते ॥ चतस्रोमूर्तयस्तस्यपूज्याःपूर्वादितःक्रमात् ॥ ९२ ॥ त्रिगुणःसकलोदेवःपुरस्ताच्छिवसंज्ञ
कः ॥ राजसोदक्षिणेब्रह्मासृष्टिकृत्पूज्यतेभवः ॥ ९३ ॥ तामसःपश्चिमेचाग्निःपूज्यःसंहारकोहरः ॥ सात्विकःसुखकृ
त्सौम्येविष्णुर्विश्वपतिर्मृडः ॥ ९४ ॥ एवंपश्चिमदिग्भागेशंभोःषड्विंशकंशिवं ॥ समभ्यर्च्योत्तरेपार्श्वेततोवैकुण्ठमर्च
येत् ॥ ९५ ॥ वासुदेवंपुरस्तस्यप्रथमावरणेयजेत् ॥ अनिरुद्धंदक्षिणतःप्रद्युम्नंपश्चिमेततः ॥ ९६ ॥ सौम्येसंकर्ष
णंपश्चाद्यत्यस्तौवायजेदिमौ ॥ प्रथमावरणंप्रोक्तंद्वितीयावरणंशृणु ॥ ९७ ॥ मत्स्यःकूर्मोवराहश्चनारसिंहोथवाम
नः ॥ रामश्चान्यतमःकृष्णोभवानश्वमुखोपिच ॥ ९८ ॥ तृतीयावरणेचक्रंपूर्वभागेसमर्चयेत् ॥ नारायणारूयंया
म्येस्त्र्यंकाचिदव्याहृतंयजेत् ॥ ९९ ॥ पश्चिमेपांचजन्यंचशार्ङ्गधनुरथोत्तरे ॥ एवंत्रयावरणंसाक्षाद्विष्णवारूयंपरमंहरिं ॥ १०० ॥

इत्थमिति ॥ इत्थंचतुश्रतुर्व्यूहमितिकचित्पाठः ॥ १०१ ॥ १०२ ॥ १०३ ॥ १०४ ॥ १०५ ॥ १०६ ॥ १०७ ॥ १०८ ॥ १०९ ॥ ११० ॥

महाविष्णुं सदा विष्णुं मूतीकृत्य समर्चयेत् ॥ इत्थं विष्णोश्चतुर्व्यूहं क्रमान्मूर्तिचतुष्टयं ॥ १०१ ॥ पूजयित्वा यतच्छक्ती
श्चतस्रः पूजयेत् क्रमात् ॥ प्रभामाग्नेयदिग्भागे नैऋते तु सरस्वतीं ॥ १०२ ॥ गणां बिकां च वायव्ये लक्ष्मीं रौद्रे समर्चयेत् ॥
एवं भान्वादिमूर्तीनां तच्छक्तीनामनंतरं ॥ १०३ ॥ पूजां विधाय लोकेशांस्तत्रैवावरणं यजेत् ॥ इंद्रमाग्नेयमं चैव निऋतिं
वरुणं तथा ॥ १०४ ॥ वायुं सोमं कुबेरं च पश्चाद्दिशा नमर्चयेत् ॥ एवं चतुर्थावरणं पूजयित्वा विधानतः ॥ १०५ ॥ आयु
धानि महेशस्य पश्चाद्वाह्ये समर्चयेत् ॥ श्रीमन्निशूलमैशानेव ज्जमाहेंद्रादिद्विमुखे ॥ १०६ ॥ परशुं वह्निं दिग्भागे याम्ये
सायकं मर्चयेत् ॥ नैऋते तु यजेत् खड्गं पाशं वारुणगोचरे ॥ १०७ ॥ अंकुशं मारुते भागे पिनाकं चोत्तरे यजेत् ॥ पश्चि
माभिमुखं रौद्रं क्षेत्रपालं समर्चयेत् ॥ १०८ ॥ पंचमावरणं चैव संपूज्या नंतरं बहिः ॥ सर्वावरणदेवानां बहिर्वापंचमेथ
वा ॥ १०९ ॥ पंचमेमातृभिः सार्धं महोक्षं पुरतो यजेत् ॥ ततः समंततः पूज्याः सर्वा वैदेव्यो नयः ॥ ११० ॥ खेचरा ऋ
षयः सिद्धा दैत्या यक्षाश्च राक्षसाः ॥ अनंताद्याश्च नागैर्द्रा नागैस्तत्तत्कुलोद्भवैः ॥ १११ ॥ डाकिनीभूतवैतालप्रेतभैरव
नायकाः ॥ पातालवासिनश्चान्ये नाना योनिषु संभवाः ॥ ११२ ॥ नद्यः समुद्रा गिरयः काननानि सरांसि च ॥ पशवः
पक्षिणो वृक्षाः कीटाद्याः क्षुद्रयो नयः ॥ ११३ ॥ नराश्च विविधाकारा मृगाश्च क्षुद्रयो नयः ॥ भुवनान्यंतरं दस्यततो ब्र
ह्मांडकोटयः ॥ ११४ ॥ बहिरंडादसंख्यानि भुवनानि सहाधिपैः ॥ ब्रह्मांडाधारकारुद्रादशदिक्षु व्यवस्थिताः
॥ ११५ ॥ यद्वौण्यं च मायेयं द्वाशां ततः परं ॥ यत्किंचिदस्ति शब्दस्य वाच्यं चिदचिदात्मकं ॥ ११६ ॥ तत्सर्वं शि
वयोः पार्श्वे बुद्ध्या सामान्यतो यजेत् ॥ कृतांजलिपुटाः सर्वे चित्याः स्मितमुखास्तथा ॥ ११७ ॥ प्रीत्या संप्रेक्षमाणाश्च देवं
देवीं च सर्वदा ॥ इत्थमावरणाभ्यर्च्य कृत्वा व्याक्षेपशान्तये ॥ ११८ ॥ पुनरभ्यर्च्य देवेशं पंचाक्षरमुदीरयेत् ॥ निवेदये
त्ततः पश्चाच्छिवयोरमृतोपमं ॥ ११९ ॥

॥ १११ ॥ ११२ ॥ ११३ ॥ ११४ ॥ ११५ ॥ ११६ ॥ ११७ ॥ व्याक्षेपशान्तये विघ्नशान्तये ॥ ११८ ॥ ११९ ॥

चतुःप्रस्थःआटकः ॥ १२० ॥ १२१ ॥ १२२ ॥ उपेक्षकस्यभक्तिश्रद्धादिकमनपेक्षमाणस्य ॥ १२३ ॥ १२४ ॥ १२५ ॥ अष्टोत्तरशतमवरंन्यूनयस्या
स्तां ॥ १२६ ॥ सहस्रमुत्तरमधिकंयस्मिन्कर्मणितत्तथा ॥ १२७ ॥ १२८ ॥ १२९ ॥ १३० ॥ एषःउक्तयागस्तोत्रात्मकः ॥ १३१ ॥ १३२ ॥ १३३ ॥

सुव्यंजनसमायुक्तंशुद्धंचारुमहाचरुं ॥ द्वात्रिंशदाढकैर्मुख्यमधमंत्वाढकावरं ॥ १२० ॥ साधयित्वायथासंपच्छद्वा
विनिवेदयेत् ॥ ततोनिवेद्यपानीयंतांबूलंचोपदंशकैः ॥ १२१ ॥ नीराजनादिकंकृत्वापूजाशेषंसमापयेत् ॥ यागोप
योगद्रव्याणिविशिष्टान्येवसाधयेत् ॥ १२२ ॥ वित्तशाठ्यंनकुर्वीतभक्तिमान्विभवेसति ॥ शठस्योपेक्षकस्यापिव्यं
गंचैवानुतिष्ठतः ॥ १२३ ॥ नफलंत्येवकर्माणिकाम्यानीतिसतांकथा ॥ तस्माच्छाठ्यमुपेक्षांचत्यक्त्वासर्वांगयोगतः
॥ १२४ ॥ कुर्यात्काम्यानिकर्माणिफलसिद्धिंयदीच्छति ॥ इत्थंपूजांसमाप्याथदेवंदेवींप्रणम्यच ॥ १२५ ॥ भक्त्या
मनःसमाधायपश्चात्स्तोत्रमुदीरयेत् ॥ ततःस्तोत्रजपस्यांतेत्वष्टोत्तरशतावराम् ॥ १२६ ॥ जपेत्पंचाक्षरींविद्यांसहस्रो
त्तरमुत्सुकः ॥ विद्यापूजांगुरोःपूजांकृत्वापश्चाद्यथाक्रमं ॥ १२७ ॥ यथोदयंयथाश्रद्धंसदस्यानपिपूजयेत् ॥ ततउद्वा
स्यदेवेशंसर्वैरावरणैःसह ॥ १२८ ॥ मंडलगुरवेदद्याद्यागोपकरणैःसह ॥ शिवाश्रितेभ्योवादद्यात्सर्वमेवानुपूर्वशः
॥ १२९ ॥ अथवातच्छिवायैवशिवक्षेत्रेसमर्पयेत् ॥ शिवाग्नौवायजेद्देवंहोमद्रव्यैश्चसक्तुभिः ॥ १३० ॥ समभ्यर्च्य
यथान्यायंसर्वावरणदेवताः ॥ एषयोगेश्वरोनामत्रिषुलोकेषुविश्रुतः ॥ १३१ ॥ नतस्मादधिकःकश्चिद्योगोस्तिभुव
नेकचित् ॥ नतदस्तिजगत्सस्मिन्नसाध्यंयदनेनतु ॥ १३२ ॥ ऐहिकंवाफलंकिंचिदामुष्मिकफलंतुवा ॥ इदमस्यफ
लंनेदमिति नैवनियम्यते ॥ १३३ ॥ श्रेयोरूपस्यकृन्स्यतदिदंश्रेष्ठसाधनम् ॥ इदंतुशक्यतेवक्तुंपुरुषेणयदर्थ्यते ॥
॥ १३४ ॥ चिंतामणेरिवैतस्मात्तत्तेनप्राप्यतेफलम् ॥ तथापिक्षुद्रमुद्दिश्यफलंनैतत्प्रयोजयेत् ॥ १३५ ॥ लघ्वर्थीमह
तोयस्मात्स्वयंलघुतरोभवेत् ॥ महद्वाफलमल्पंवाकृतंचेत्कर्मसिध्यति ॥ १३६ ॥ महादेवंसमुद्दिश्यकृतंकर्मप्रयुज्य
ताम् ॥ तस्मादनन्यलभ्येषुशत्रुमृत्युजयादिषु ॥ १३७ ॥ फलेषुदृष्टादृष्टेषुकुर्यादेतद्विचक्षणः ॥ महत्स्वपिचपापेषु
महारोगभयादिषु ॥ १३८ ॥ दुर्भिक्षादिषुचात्यर्थंशांतिकुर्यादनेनतु ॥ बहुनाकिंप्रलापेनमहाव्यापन्निवारकम् ॥ १३९ ॥

॥ १३४ ॥ १३५ ॥ महतःकर्मणःलघ्वर्थीअल्पफलार्थी ॥ कर्मेति ॥ कर्मकृतंचेन्महद्वाल्पंवाफलंसिध्यतीत्यन्वयः ॥ १३६ ॥ १३७ ॥ १३८ ॥ १३९ ॥

॥ १४० ॥ १४१ ॥ तस्यस्तोत्रस्य ॥ १४२ ॥ अर्धार्धचतुर्थांशम् ॥ १४३ ॥ पर्वादिषु पौर्णिमादिषु ॥ १४४ ॥ १४५ ॥ इति श्रीशैवमहापुराणे वायवीय
संहिता टीकायां सारवोधि न्यामुत्तरभागे त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ ओं नमः शिवाय ॥ पूर्वोक्तपूजनस्यांते कर्तव्यं स्तोत्रमुत्तमं ॥ शंकरस्य तदत्रैव चतुर्विंशे प्रपठ्य

आत्मीयमस्त्रं शैवानामिदमाह महेश्वरः ॥ तस्मादितः परं नास्ति परित्राणमिहात्मनः ॥ १४० ॥ इति मत्वा प्रयुंजानः
कर्मेदं शुभमश्रुते ॥ स्तोत्रमात्रं शुचिर्भूत्वा यः पठेत्सु समाहितः ॥ १४१ ॥ सोऽप्यभीष्टतमादर्थं दृष्टांशफलमाप्नुयात् ॥
अर्थं तस्यानुसंधाय जपेद्यदिसमाहितः ॥ १४२ ॥ अर्धार्धफलमाप्नोति नात्र कार्या विचारणा ॥ अथार्थमनुसंधाय पर्व
प्यनशनः पठेत् ॥ १४३ ॥ अष्टम्यां वा चतुर्दश्यां फलमर्धं समाप्नुयात् ॥ यस्त्वं मनुसंधाय पर्वादिषु तथा व्रती ॥ १४४ ॥
मासमेकं जपेत्स्तोत्रं सकृत्स्त्रं फलमाप्नुयात् ॥ १४५ ॥ इति श्रीशिवमहापुराणे वायवीयसंहितायामुत्तरभागे त्रयोविं
शोऽध्यायः ॥ २३ ॥ ॥ १४ ॥ उपमन्युरुवाच ॥ स्तोत्रं वक्ष्यामि ते कृष्ण पंचावरणमार्गतः ॥ योगेश्वरमिदं पुण्यं कर्म ये
न समाप्यते ॥ १ ॥ जयजयजगदेकनाथशंभो प्रकृतिमनोहर नित्यचित्स्वभाव ॥ अतिगतकलुषप्रपंचवाचामपि मन
सां पदवीमतीततत्त्व ॥ २ ॥ स्वभावनिर्मला भोगजयसुंदरचेष्टित ॥ स्वात्मतुल्यमहाशक्ते जयशुद्धगुणार्णव ॥ ३ ॥
अनंतकांतिसंपन्नजयाऽसदृशविग्रह ॥ अतर्क्यमहिमाधारजयाऽनाकुलमंगल ॥ ४ ॥ निरंजननिराधारजयनिष्का
रणोदय ॥ निरंतरपरानंदजयनिर्वृतिकारण ॥ ५ ॥ जयाऽतिपरमैश्वर्यजयाऽतिकरुणास्पद ॥ जयस्वतंत्रसर्वस्व
जयाऽसदृशवैभव ॥ ६ ॥ जयावृतमहाविश्वजयाऽनावृतकेनचित् ॥ जयोत्तरसमस्तस्य जयात्यंतनिरुत्तर ॥ ७ ॥
जयाऽद्भुतजयाऽक्षुद्रजयाऽक्षतजयाऽव्यय ॥ जयाऽमेयजयाऽमायजयाऽभयजयाऽमल ॥ ८ ॥ महाभुजमहासारम
हागुणमहाकथ ॥ महाबलमहामायमहारसमहारथ ॥ ९ ॥ नमः परमदेवाय नमः परमहेतवे ॥ नमः शिवाय शांता
य नमः शिवतरायते ॥ १० ॥ तदधीनमिदं कृत्स्नं जगद्विससुरासुरम् ॥ अतस्त्वद्विहितामाज्ञां क्षमते कोऽतिवर्तितुम् ॥ ११ ॥

ते ॥ १ ॥ योगेश्वरं सर्वयोगेषु श्रेष्ठं ॥ येन स्तोत्रेण ॥ समाप्यते पूर्णं क्रियते ॥ १ ॥ वाचामिति ॥ यतो वाचो निवर्तत इति श्रुतेः ॥ २ ॥ ३ ॥ असदृशविग्रह
न्यासाधारणविग्रह ॥ अनाकुलमंगलस्थिरकल्याण ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ अत्यंतनिरुत्तर अतिश्रेष्ठ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥

॥ १२ ॥ १३ ॥ अचिद्ध्वांतमविद्या ॥ कालोत्तरोत्तरेकालादप्यत्यधिके ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ विश्वस्मात्परायैदृत्तिकचित्पाठः ॥
 ॥ १९ ॥ २० ॥ निर्वर्तयपूरय ॥ २१ ॥ वर्णति ॥ वर्णाः प्रणवाद्यंतर्गता अकारादयः ब्रह्माणिर्देशानादीनिकलानिवृत्त्यादयस्तदात्मकोदेहोयस्यसः अतएव सकलोपिवस्तु
 अयं पुनर्जननो नित्यं भवदेकसमाश्रयः ॥ भवानतो नुगृह्यास्मै प्रार्थितं संप्रयच्छतु ॥ १२ ॥ जयां बिके जगन्मातर्जय सर्व
 जगन्मयि ॥ जयाऽनवधिकैश्वर्ये जयाऽनुपमविग्रहे ॥ १३ ॥ जयवाङ्मनसातीते जयाऽचित्ध्वांतभञ्जिके ॥ जयजन्म
 जराहीने जयकालोत्तरोत्तरे ॥ १४ ॥ जयानेकविधावस्थे जयानेकसुखात्मके ॥ जयानेकमहासत्वे जयानेकगुणो
 र्जिते ॥ १५ ॥ जयानेकगुणात्मस्थे जयलोकमहेश्वरि ॥ जयविश्वाधिकात्मस्थे जयविश्वेश्वरप्रिये ॥ १६ ॥ जयवि
 श्वसुराराध्ये जयविश्वविजृम्भिणि ॥ जयमंगलदिव्यांगि जयमंगलदीपिके ॥ १७ ॥ जयमंगलचारित्रे जयमंगलदायि
 नि ॥ नमः परमकल्याणिगुणसंचयमूर्तये ॥ १८ ॥ नमः शिवायै विश्वस्मात्परस्यै शिवशक्तये ॥ तत्तः खलु समुत्पन्नं ज
 गत्त्वय्येव लीयते ॥ १९ ॥ तद्विनाऽतः फलं दातुमीश्वरोऽपि न शक्नुयात् ॥ जन्मप्रभृतिदेवेशि जनोयं त्वदुपाश्रितः ॥ २० ॥
 अतोऽस्य तव भक्तस्य निर्वर्तय मनोरथम् ॥ पंचवक्त्रोदशभुजः शुद्धस्फटिकसन्निभः ॥ २१ ॥ वर्णब्रह्मकलादेहो देवः सकल
 निष्कलः ॥ शिवमूर्तिसमारूढः शान्त्यतीतः सदा शिवः ॥ २२ ॥ भक्त्या मयार्चितो मह्यं प्रार्थितं संप्रयच्छतु ॥ सदा शि
 वां कमारूढा शक्तिरिच्छा शिवा वह्नया ॥ २३ ॥ जननी सर्वलोकानां प्रयच्छतु मनोरथम् ॥ शिवयोर्दयितौ पुत्रौ देवौ हेरं व
 षण्मुखौ ॥ २४ ॥ शिवानुभावौ च शिवौ शिवज्ञाना मृताशिनौ ॥ तृप्तौ परस्परं स्निग्धौ शिवाभ्यां नित्यं सत्कृतौ ॥ २५ ॥
 आराधितौ सदा देवौ ब्रह्माद्यैस्त्रिदशैरपि ॥ सर्वलोकपरित्राणं कर्तुमभ्युदितौ सदा ॥ २६ ॥ स्वेच्छावतारं कुर्वतौ स्वांश
 भेदैरनेकैः ॥ ताविमौ शिवयोः पार्श्वे नित्यमिदं मयार्चितौ ॥ २७ ॥ तयोराज्ञां पुरस्कृत्य प्रार्थितं मे प्रयच्छताम् ॥ शु
 द्धस्फटिकसंकाशमीशानाख्यं सदा शिवम् ॥ २८ ॥ मूर्धाभिमानिनीमूर्तिः शिवस्य परमात्मनः ॥ शिवार्चनरतं शांतं शां
 त्यतीतं स्वमास्थितं ॥ २९ ॥ पंचाक्षरांतिमं बीजं कलाभिः पंचभिर्युतम् ॥ प्रथमावरणे पूर्वशक्त्या सह समर्चितम् ॥ ३० ॥
 तो निष्कलः ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ तयोः शिवयोः पंचवक्त्राभिमानि शानादिब्रह्माणि प्रार्थयतां शुद्धेत्यादिभिः ॥ २८ ॥ २९ ॥ अंतिमं यमिति ॥ ३० ॥

॥३१॥३२॥ तुरीयं वामिति ॥ ततः प्रभृतिप्रथमं द्वितीयं तुरीयं तृतीयमिति बीजानां पाठक्रमः कचिद्विस्तृतो दृश्यते ॥ सद्यादिमंत्रपाठक्रमानुसारेण तु प्रदर्शितं क्रमो बहुपुस्तकेषु स्थितो युक्तो दृश्यते ॥ कलासु अंशभूतविभूतिषु ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ तृतीयं शिमिति ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ द्वितीयं ममिति ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥

पवित्रं परमं ब्रह्म प्रार्थितं मे प्रयच्छतु ॥ बालसूर्यप्रतीकाशं पुरुषारूपं पुरातनम् ॥ ३१ ॥ पूर्ववक्त्राभिमानं च शिवस्य परमेष्ठिनः ॥ शांत्यात्मकं मरुत्संस्थं शंभोः पादार्चने रतं ॥ ३२ ॥ तुरीयं शिवबीजेषु कलासु चतुष्कलम् ॥ पूर्वभागे मया भक्त्या शक्त्या सह समर्चितम् ॥ ३३ ॥ पवित्रं परमं ब्रह्म प्रार्थितं मे प्रयच्छतु ॥ अंजनाद्रिप्रतीकाशमघोरं घोरविग्रहम् ॥ ३४ ॥ देवस्य दक्षिणं वक्त्रं देवदेवपदार्चकम् ॥ विद्यापदं समारूढं बन्धिमंडलमध्यगम् ॥ ३५ ॥ तृतीयं शिवबीजेषु कलासु चतुष्कलान्वितम् ॥ शंभोर्दक्षिणदिग्भागे शक्त्या सह समर्चितम् ॥ ३६ ॥ पवित्रं परमं ब्रह्म प्रार्थितं मे प्रयच्छतु ॥ कुंकुमक्षोदसं काशं वामारूपं वरवेषधृक् ॥ ३७ ॥ वक्त्रमुत्तरमीशस्य प्रतिष्ठायां प्रतिष्ठितम् ॥ वारिमंडलमध्यस्थं महादेवार्चने रतम् ॥ ३८ ॥ द्वितीयं शिवबीजेषु त्रयोदशकलान्वितम् ॥ देवेशोत्तरदिग्भागे शक्त्या सह समर्चितं ॥ ३९ ॥ पवित्रं परमं ब्रह्म प्रार्थितं मे प्रयच्छतु ॥ शंखकुंदेन्दुधवलं सद्यारूपं सौम्यलक्षणम् ॥ ४० ॥ शिवस्य पश्चिमं वक्त्रं शिवपादार्चने रतम् ॥ निवृत्तिपदं निष्ठं च पृथिव्यां समवस्थितम् ॥ ४१ ॥ प्रथमं शिवबीजेषु कलाभिश्चाष्टभिर्युतम् ॥ देवस्य पश्चिमे भागे शक्त्या सह समर्चितम् ॥ ४२ ॥ पवित्रं परमं ब्रह्म प्रार्थितं मे प्रयच्छतु ॥ शिवस्य च शिवायाश्च हन्मूर्ती शिवभाषिते ॥ ४३ ॥ तयोराज्ञां पुरस्कृत्य ते मे कामं प्रयच्छताम् ॥ शिवस्य च शिवायाश्च शिरोमूर्ती शिवाश्रिते ॥ ४४ ॥ तयोराज्ञां पुरस्कृत्य ते मे कामं प्रयच्छताम् ॥ शिवस्य च शिवायाश्च शिखामूर्ती शिवाश्रिते ॥ ४५ ॥ सत्कृत्य शिवयोराज्ञां ते मे कामं प्रयच्छताम् ॥ शिवस्य च शिवायाश्च नेत्रमूर्ती शिवाश्रिते ॥ ४६ ॥ सत्कृत्य शिवयोराज्ञां ते मे कामं प्रयच्छताम् ॥ शिवस्य च शिवायाश्च वर्मणी शिवभाषिते ॥ ४७ ॥ सत्कृत्य शिवयोराज्ञां ते मे कामं प्रयच्छताम् ॥ अस्त्रमूर्ती च शिवयोर्नित्यमर्चनतत्परे ॥ ४८ ॥ सत्कृत्य शिवयोराज्ञां ते मे कामं प्रयच्छताम् ॥ वामोऽप्येष्टस्तथारुद्रः कालो विकरणस्तथा ॥ ४९ ॥ बलो विकरणश्चैव बलप्रमथनः परः ॥ सर्वभूतस्य दमनस्तादृशश्चाष्टशक्तयः ॥ ५० ॥

प्रथमं नमिति ॥ कलाभिरिति ॥ एवं सर्वाः संकलिता अष्टत्रिंशत्कलाः संपन्नाः ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ सत्कृत्य आदरेण परिगृह्य ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥

प्रार्थितं मे प्रयच्छंतु परमेशस्य शसनात् ॥ अथानंतश्च सूक्ष्मश्च शिवश्चाप्येकनेत्रकः ॥ ५१ ॥ एकरुद्रस्त्रिमूर्तिश्च
 श्रीकंठश्चाशिखंडकः ॥ तथाष्टौशक्तयस्तेषां द्वितीयावरणर्चिताः ॥ ५२ ॥ तेमेकामं प्रयच्छंतु शिवयोरेव शसनात् ॥
 भवाद्यामूर्तयश्चाष्टौतेषामपि च शक्तयः ॥ ५३ ॥ महादेवादयश्चान्येतथैकादशमूर्तयः ॥ शक्तिभिः सहिताः सर्वे
 तृतीयावरणे स्थिताः ॥ ५४ ॥ सत्कृत्य शिवयोराज्ञां दिशंतु फलमीप्सितम् ॥ वृषराजो महातेजामहामेघसमस्व
 नः ॥ ५५ ॥ मेरुमंदरकैलासहिमाद्रिशिखरोपमः ॥ सिताभ्रशिखराकारः ककुदापरिशोभितः ॥ ५६ ॥ महा
 भोगीन्द्रकल्पेन बालेन च विराजितः ॥ रक्तास्यशृंगचरणोरक्तप्रायविलोचनः ॥ ५७ ॥ पीवरोन्नतसर्वांगः सुचारुग
 मनोज्वलः ॥ प्रशस्तलक्षणः श्रीमान्प्रज्वलन्मणिभूषणः ॥ ५८ ॥ शिवप्रियः शिवासक्तः शिवयोर्ध्वजवाहनः ॥ तथा
 तच्चरणन्यासभावितापरविग्रहः ॥ ५९ ॥ गोराराजपुरुषः श्रीमान् श्रीमच्छूलवरायुधः ॥ तयोराज्ञां पुरस्कृत्य समेकामं
 प्रयच्छतु ॥ ६० ॥ नंदीश्वरो महातेजानगेंद्रतनयात्मजः ॥ सनारायणकैर्देवैर्नित्यमभ्यर्च्य वंदितः ॥ ६१ ॥ शर्व
 स्यांतः पुरद्वारिसार्द्धपरिजनैः स्थितः ॥ सर्वेश्वरसमप्रख्यः सर्वासुरविमर्दनः ॥ ६२ ॥ सर्वेषां शिवधर्माणामध्यक्षत्वेऽ
 भिषेचितः ॥ शिवप्रियः शिवासक्तः श्रीमच्छूलवरायुधः ॥ ६३ ॥ शिवाश्रितेषु संसक्तस्त्वनुरक्तश्च तैरपि ॥ सत्कृत्य शि
 वयोराज्ञां समेकामं प्रयच्छतु ॥ ६४ ॥ महाकालो महाबाहुर्महादेव इवापरः ॥ महादेवाश्रितानां तु नित्यमेवाभिरक्षि
 ताः ॥ ६५ ॥ शिवप्रियः शिवासक्तः शिवयोरर्चकः सदा ॥ सत्कृत्य शिवयोराज्ञां समेदिशतु कांक्षितम् ॥ ६६ ॥ सर्वशा
 स्त्रार्थतत्त्वज्ञः शास्ता विष्णोः परातनुः ॥ महामोहात्मतनयो मधुमांसासवप्रियः ॥ ६७ ॥ तयोराज्ञां पुरस्कृत्य समेकामं
 प्रयच्छतु ॥ ब्रह्माणीचैव माहेशीकौ मारीचैव विष्णवीपरा ॥ ६८ ॥ वाराहीचैव माहेंद्रीचामुंडाचंडाविक्रमा ॥ एतावैमातरः
 सप्तसर्वलोकस्य मातरः ॥ ६९ ॥ प्रार्थितं मे प्रयच्छंतु परमेश्वरशसनात् ॥ मत्तमातंगवदनो गंगोमाशंकरात्मजः ॥
 ॥ ७० ॥ आकाशदेहो दिग्बाहुः सोमसूर्याग्निलोचनः ॥ ऐरावतादिभिर्दिव्यैर्दिग्गजैर्नित्यमर्चितः ॥ ७१ ॥

॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ विशाखादयोगणविशेषाः ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ रूपोदाहरणरूपस्यसौंदर्यस्योदाहरणं ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ कौशिकाया
 शिवज्ञानमदोद्भिन्नस्त्रिदशानामविघ्नकृत् ॥ विघ्नकृच्चासुरादीनांविघ्नेशःशिवभावितः ॥ ७२ ॥ सत्कृत्यशिवयोराज्ञां
 समेदिशतुकांक्षितम् ॥ षण्मुखःशिवसंभूतःशक्तिवज्रधरःप्रभुः ॥ ७३ ॥ अग्नेश्चतनयोदेवोह्यपर्णातनयःप्रभुः ॥ गंगा
 याश्चगणांऽबायाःकृत्तिकायास्तथैवच ॥ ७४ ॥ विशाखेनचशाखेननैगमेयेनचावृतः ॥ इंद्रजिच्चैंद्रसेनानीस्तारका
 सुरजित्ता ॥ ७५ ॥ शैलानांमेरुमुख्यानांविधकश्चस्वतेजसा ॥ तप्तचामीकरप्रख्यःशतपत्रदलेक्षणः ॥ ७६ ॥ कु
 मारःसुकुमाराणारूपोदाहरणमहत् ॥ शिवप्रियःशिवासक्तःशिवपादार्चकःसदा ॥ ७७ ॥ सत्कृत्यशिवयोराज्ञांसमे
 दिशतुकांक्षितम् ॥ ज्येष्ठावरिष्ठावरदाशिवयोःपूजनेरता ॥ ७८ ॥ तयोराज्ञांपुरस्कृत्यसामेदिशतुकांक्षितम् ॥ त्रै
 लोक्त्यवंदितासाक्षादुल्काकारागणांबिका ॥ ७९ ॥ जगत्सृष्टिविवृत्यर्थब्रह्मणाभ्यर्थिताशिवात् ॥ शिवायाःप्रवि
 भक्तायाभ्रुवोरंतरनिःसृता ॥ ८० ॥ दाक्षायणीसतीमेनातथाहैमवतीह्युमा ॥ कौशिकायाश्चजननीभद्रकाल्यास्त
 थैवच ॥ ८१ ॥ अपर्णायाश्चजननीपाटलायास्तथैवच ॥ शिवार्चनरतानित्यंरुद्राणीरुद्रवल्लभा ॥ ८२ ॥ सत्कृत्यशि
 वयोराज्ञांसामेदिशतुकांक्षितम् ॥ चंडःसर्वगणेशानःशंभोर्वदनसंभवः ॥ ८३ ॥ सत्कृत्यशिवयोराज्ञांसमेदिशतु
 कांक्षितम् ॥ वृषभोनामगणपोवृषवाहपदार्चकः ॥ ८४ ॥ सत्कृत्यशिवयोराज्ञांसमेदिशतुकांक्षितम् ॥ पिंगलोगण
 पःश्रीमान्शिवासक्तःशिवप्रियः ॥ ८५ ॥ आज्ञयाशिवयोरेवसमेकामंप्रयच्छतु ॥ भृंगीशोनामगणपःशिवाराधन
 तत्परः ॥ ८६ ॥ प्रयच्छतुसमेकामंपत्युराज्ञापुरःसरम् ॥ वीरभद्रोमहातेजाहिमकुंदेंदुसंनिभः ॥ ८७ ॥ भद्रकालीप्रि
 योनित्यंमातृणांचाभिरक्षिता ॥ यज्ञस्यचशिरोहर्तादक्षस्यचदुरात्मनः ॥ ८८ ॥ उपेंद्रेंद्रयमादीनांदेवानामंगतक्षकः
 शिवस्यानुचरःश्रीमान्शिवशासनपालकः ॥ ८९ ॥ शिवयोःशासनादेवसमेदिशतुकांक्षितम् ॥ सरस्वतीमहेशस्यवा
 क्सरोजसमुद्भवा ॥ ९० ॥ शिवयोःपूजनेनित्यंसामेदिशतुकांक्षितम् ॥ विष्णोर्वक्षःस्थितालक्ष्मीःशिवयोःपूजनेरता ॥ ९१ ॥

इति ॥ क्वचिदावंतोप्ययम् ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ वृषवाहःशिवः ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥

॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ अंतरालद्वयत्मकाः सौम्यघोरंचेतिद्विविधमभ्यंतरमंतरालद्वयंतदात्मकातएवमिश्राः ॥ १९ ॥
 ॥ १०० ॥ १०१ ॥ १०२ ॥ गुणसंकीर्णः गुणोपहितः गुणकेवलः गुणमात्रस्वरूपः ॥ १०३ ॥ सामान्यविक्रियः सामान्यासाधारणीजगत्प्रकाशनरूपावि
 शिवयोः शासनादेवसामेदिशतुकांक्षितम् ॥ महामोटीमहादेव्याः पादपूजापरायणा ॥ १२ ॥ तस्याएवनियोगेनसा
 मेदिशतुकांक्षितं ॥ कौशिकीसिंहमारूढापार्वत्याः परमासुता ॥ १३ ॥ विष्णोर्निद्रामहामायामहामहिषमर्दिनी ॥
 निशुंभशुंभसंहर्त्रीमधुमांसासवप्रिया ॥ १४ ॥ सत्कृत्यशासनं मातुः सामेकामं प्रयच्छतु ॥ रुद्रारुद्रसमप्रख्याः प्रम
 थाः प्रथितौ जसः ॥ १५ ॥ भूताख्याश्च महावीर्यामहादेवसमप्रभाः ॥ नित्यमुक्तानिरुपमानिर्द्वैहानिरुपह्वयाः ॥ १६ ॥
 सशक्तयः सानुचराः सर्वलोकनमस्कृताः ॥ सर्वेषामेवलोकानां सृष्टिसंहरणक्षमाः ॥ १७ ॥ परस्परानुरक्ताश्च परस्पर
 मनुव्रताः ॥ परस्परमतिस्निग्धाः परस्परनमस्कृताः ॥ १८ ॥ शिवप्रियतमानित्यं शिवलक्षणलक्षिताः ॥ सौम्या
 घोरास्तथामिश्राश्चांतरालद्वयात्मकाः ॥ १९ ॥ विरूपाश्च सुरूपाश्च तानारूपधरास्तथा ॥ सत्कृत्यशिवयोराज्ञांतेमे
 कामंदिशंतुवै ॥ १०० ॥ देव्याः प्रियसखीवर्गो देवीलक्षणलक्षितः ॥ सहितोरुद्रकन्याभिः शक्तिभिश्चाप्यनेकशः ॥
 ॥ १०१ ॥ तृतीयावरणेशं भोर्भक्त्या नित्यं समर्चितः ॥ सत्कृत्यशिवयोराज्ञां समेदिशतुमंगलम् ॥ १०२ ॥ दिवाकरो
 महेशस्य मूर्तिर्दीप्तसुमंडलः ॥ निर्गुणो गुणसंकीर्णस्तथैव गुणकेवलः ॥ १०३ ॥ अविकारात्मकश्चाद्यस्ततः सामा
 न्यविक्रियः ॥ असाधारणकर्माचसृष्टिस्थितिलयक्रमात् १०४ ॥ एवं त्रिधा चतुर्धा च विभक्तः पंचधा पुनः ॥ चतुर्थावर
 णेशं भोः पूजितश्चानुगैः सह ॥ १०५ ॥ शिवप्रियः शिवासक्तः शिवपादार्चने रतः ॥ सत्कृत्यशिवयोराज्ञां समेदिशतुमं
 गलम् ॥ १०६ ॥ दिवाकरपङ्गानि आदित्याद्याश्च मूर्तयः ॥ आदित्यो भास्करो भानूरविश्वेत्यनुपूर्वशः ॥ १०७ ॥ अ
 कौं ब्रह्मा तथा रुद्रो विष्णुश्चादित्यमूर्तयः ॥ विस्तारासुतरा बोधिन्याप्यायिन्यपरापुनः ॥ १०८ ॥ ऊषाप्रभा तथा प्रा
 ज्ञा संध्या चेत्यपिशक्तयः ॥ सोमादिकेतुपर्यं ताग्रहाश्च शिवभाविताः ॥ १०९ ॥

क्रियायस्य सः ॥ १०४ ॥ त्रिधेति ॥ आवरणभेदेन मूर्तिभेदादिति भावः ॥ चतुर्थेति ॥ एवं च्यावरणं देवं समभ्यर्च्य दिवाकरं ॥ ब्रह्माणमर्चयेत्पश्चाच्च भिरावर
 णैः सहेति पूर्वमुक्तत्वादिति भावः ॥ १०५ ॥ १०६ ॥ दिवाकरपङ्गानि दिवाकरस्य हृदयादीनि ॥ १०७ ॥ १०८ ॥ १०९ ॥

नुन्नाःप्रेरिताः ॥ ११० ॥ १११ ॥ हयाःसूर्यस्य ॥ ११२ ॥ ११३ ॥ ११४ ॥ ११५ ॥ ११६ ॥ ११७ ॥ ११८ ॥ ११९ ॥ १२० ॥ १२१ ॥

शिवयोराज्ञयानुन्नामंगलंप्रदिशंतुमे ॥ अथवाद्वादशादित्यास्तथाद्वादशराशयः ॥ ११० ॥ ऋषयोदेवगंधर्वाःपन्न
गाप्सरसांगणाः ॥ ग्रामण्यश्चतथायक्षाराक्षसाश्चासुरास्तथा ॥ १११ ॥ सप्तसप्तगणाश्चैतेसप्तच्छंदोमयाहयाः ॥
वालखिल्यगणाश्चैवसर्वेशिवपदार्चकाः ॥ ११२ ॥ सत्कृत्यशिवयोराज्ञांमंगलंप्रदिशंतुमे ॥ ब्रह्माथदेवदेवस्यमूर्ति
भूमंडलाधिपः ॥ ११३ ॥ चतुःषष्टिगुणैश्वर्योबुद्धितत्वेप्रतिष्ठितः ॥ निर्गुणोगुणसंकीर्णस्तथैवगुणकेवलः ॥ ११४ ॥
अविकारात्मकोदेवस्ततःसाधारणःपरः ॥ असाधारणकर्माचसृष्टिस्थितिलयक्रमात् ॥ ११५ ॥ एवंत्रिधाचतुर्धा
चविभक्तःपंचधापुनः ॥ चतुर्थावरणेशंभोःपूजितश्चसहानुगैः ॥ ११६ ॥ शिवप्रियःशिवासक्तःशिवपादार्चनेरतः ॥
सत्कृत्यशिवयोराज्ञांसमेदिशतुमंगलम् ॥ ११७ ॥ हिरण्यगर्भोलोकेशोविराट्कालश्चपूरुषः ॥ सनत्कुमारःसनकः
सनंदश्चसनातनः ॥ ११८ ॥ प्रजानांपतयश्चैवदक्षाद्याब्रह्मसूनवः ॥ एकादशसपत्नीकाधर्मःसंकल्पएवच ॥ ११९ ॥
शिवार्चनरताश्चैतेशिवभक्तिपरायणाः ॥ शिवाज्ञावशगाःसर्वेदिशंतुममंगलं ॥ १२० ॥ चत्वारश्चतथावेदाःसेति
हासपुराणकाः ॥ धर्मशास्त्रादिविद्याभिर्वैदिकीभिःसमन्विताः ॥ १२१ ॥ परस्पराविरुद्धार्थाःशिवैकप्रतिपादकाः
सत्कृत्यशिवयोराज्ञांमंगलंप्रदिशंतुमे ॥ १२२ ॥ अथरुद्रोमहादेवःशंभोर्मूर्तिर्गरीयसी ॥ वान्हेयमंडलाधीशःपौ
रुषैश्वर्यवान्प्रभुः ॥ १२३ ॥ शिवाभिमानसंपन्नोनिर्गुणस्त्रिगुणात्मकः ॥ केवलंसात्विकश्चापिराजसश्चैवतामसः ॥
॥ १२४ ॥ अविकाररतःशर्वततस्तुसमविक्रियः ॥ असाधारणकर्माचसृष्ट्यादिकरणात्पृथक् ॥ १२५ ॥ ब्रह्मणोपि
शिरश्छेत्ताजनकस्तस्यतत्सुतः ॥ जनकस्तनयश्चापिविष्णोरपिनियामकः ॥ १२६ ॥ बोधकश्चतयोर्नित्यमनुग्रहकरः
प्रभुः ॥ अंडस्यांतर्बहिर्वर्तीरुद्रोलोकद्वयाधिपः ॥ १२७ ॥ शिवप्रियःशिवासक्तःशिवपादार्चनेरतः ॥ शिवस्याज्ञां
पुरस्कृत्यसमेदिशतुमंगलम् ॥ १२८ ॥ तस्यब्रह्मषडंगानिविद्येशानांतथाष्टकम् ॥ चत्वारोमूर्तिभेदाश्चशिवपूर्वाःशि
वार्चकाः ॥ १२९ ॥

॥ १२२ ॥ १२३ ॥ १२४ ॥ १२५ ॥ १२६ ॥ तयोर्विष्णुब्रह्मणोः ॥ १२७ ॥ १२८ ॥ १२९ ॥

॥

॥ ५१ ॥

शिवो भवो हरश्चैव मृडश्चैव तथा परः ॥ शिवस्याज्ञां पुरस्कृत्य मंगलं प्रदिशंतु मे ॥ १३० ॥ अथ विष्णुर्महेशस्य शिवस्यै
 वा परातनुः ॥ वारितत्वाधिपः साक्षादव्यक्तपदसंस्थितः ॥ १३१ ॥ निर्गुणः सत्त्वबहुलस्तथैव गुणकेवलः ॥ अविका
 राभिमानो च त्रिसाधारणविक्रियः ॥ १३२ ॥ असाधारणकर्माचसृष्ट्यादिकरणात्पृथक् ॥ दक्षिणांगभवेनापि स्पर्
 धमानः स्वयं भुवा ॥ १३३ ॥ आद्येन ब्रह्मणा साक्षात्सृष्टः स्रष्टा च तस्य तु ॥ अंडस्यांतर्बहिर्वर्ती विष्णुर्लोकद्वयाधिपः ॥
 ॥ १३४ ॥ असुरांतकरश्च क्रीशकस्यापितऽथानुजः ॥ प्रादुर्भूतश्च दशधा भृगुशापच्छलादिह ॥ १३४ ॥ भूभारनि
 ग्रहार्थाय स्वेच्छया वतरत्क्षितौ ॥ अप्रमेयबलो मायी माययामो हयनृजगत् ॥ १३६ ॥ मूर्तीकृत्य महाविष्णुं सदा वि
 ष्णुमथापि वा ॥ वैष्णवैः पूजितो नित्यं मूर्तित्रयमयासने ॥ १३७ ॥ शिवप्रियः शिवासक्तः शिवपादार्चने रतः ॥ शिव
 स्याज्ञां पुरस्कृत्य समेदिशतु मंगलम् ॥ १३८ ॥ वासुदेवोऽनिरुद्धश्च प्रद्युम्नश्च ततः परः ॥ संकर्षणः समारूढाश्च
 तस्त्रो मूर्तयो हरेः ॥ १३९ ॥ मत्स्यः कूर्मो वराहश्च नारसिंहश्च वामनः ॥ रामत्रयं तथा कृष्णो विष्णुस्तुरगवक्रकः ॥
 ॥ १४० ॥ चक्रं नारायणस्यास्त्रं पांचजन्यं च शार्ङ्गकम् ॥ सत्कृत्य शिवयोराज्ञां मंगलं प्रदिशंतु मे ॥ १४१ ॥ प्रभासरस्व
 ती गौरी लक्ष्मीश्च शिवभाविता ॥ शिवयोः शासनादेता मंगलं प्रदिशंतु मे ॥ १४२ ॥ इंद्रोऽग्निश्च यमश्चैव निऋतिर्वरुण
 स्तथा ॥ वायुः सोमः कुबेरश्च तथे शानस्त्रिशूलधृक् ॥ १४३ ॥ सर्वेशिवार्चनरताः शिवसद्भावभाविताः ॥ सत्कृत्य शि
 वयोराज्ञां मंगलं प्रदिशंतु मे ॥ १४४ ॥ त्रिशूलमथ वज्रं च तथा परशुसायकौ ॥ खड्गपाशांकुशाश्चैव पिनाकश्चायुधोत्तमः ॥
 ॥ १४५ ॥ दिव्यायुधानि देवस्य देव्याश्चैतानि नित्यशः ॥ सत्कृत्य शिवयोराज्ञां रक्षांकुर्वंतु मे सदा ॥ १४६ ॥

॥ १३३ ॥ १३४ ॥ चक्री सुदर्शनचक्रयुक्तः ॥ १३५ ॥ १३६ ॥ १३७ ॥ १३८ ॥ १३९ ॥ रामत्रयं पशुं रामदाशरथिबलरामात्मकं ॥ तुरगवक्रकः
 तुरगवर्धन इति पाठांतरं ॥ १४० ॥ १४१ ॥ १४२ ॥ १४३ ॥ १४४ ॥ १४५ ॥ १४६ ॥

॥ ५१ ॥

सौरभेयः कामधेनुपुत्रः ॥ १४७ ॥ १४८ ॥ १४९ ॥ १५० ॥ १५१ ॥ १५२ ॥ १५३ ॥ १५४ ॥ १५५ ॥ १५६ ॥ १५७ ॥ १५८ ॥

वृषरूपधरोधर्मःसौरभेयोमहाबलः ॥ वाडवारूयानलस्पर्धीपंचगोमातृभिर्वृतः ॥ १४७ ॥ वाहनत्वमनुप्राप्तस्तप
सापरमेशयोः ॥ तयोराज्ञांपुरस्कृत्यसमेकामंप्रयच्छतु ॥ १४८ ॥ नंदासुभद्रासुरभिःसुशीलासुमनास्तथा ॥ पंच
गोमातरस्त्वेताःशिवलोकेव्यवस्थिताः ॥ १४९ ॥ शिवभक्तिपरानित्यंशिवार्चनपरायणाः ॥ शिवयोःशासनादेवदि
शंतुममवांछितम् ॥ १५० ॥ क्षेत्रपालोमहातेजानीलजीमूतसंनिभः ॥ दंष्ट्राकरालवदनःस्फुरद्रक्ताधरोज्वलः ॥
॥ १५१ ॥ रक्तोर्ध्वमूर्ध्वजःश्रीमान्भृकुटीकुटिलक्षणः ॥ रक्तवृत्तत्रिनयनःशशिपन्नगभूषणः ॥ १५२ ॥ नग्नस्त्रिशू
लपांशासिकपालोद्यतपाणिकः ॥ भैरवोभैरवैःसिद्धैर्योगिनीभिश्चसंवृतः ॥ १५३ ॥ क्षेत्रेक्षेत्रेसमासीनःस्थितोयोर
क्षकःसताम् ॥ शिवप्रणामपरमःशिवसद्भावभावितः ॥ १५४ ॥ शिवाश्रितान्विशेषेणरक्षन्पुत्रानिवौरसान् ॥
सत्कृत्यशिवयोरज्ञांसमेदिशतुमंगलम् ॥ १५५ ॥ तालजंघादयस्तस्यप्रथमावरणेर्चिताः ॥ सत्कृत्यशिवयोरज्ञांच
त्वारःसमवंतुमाम् ॥ १५६ ॥ भैरवाद्याश्रयेचान्येसमंतात्तस्यवेष्टिताः ॥ तेपिमामनुगृह्णंतुशिवशासनगौरवात् ॥
॥ १५७ ॥ नारदाद्याश्रमुनयोदिव्यादेवैश्वर्यपूजिताः ॥ साध्याश्चैवतुयेदेवाजनलोकनिवासिनः ॥ १५८ ॥ विनिवृ
त्ताधिकाराश्चमहर्लोकनिवासिनः ॥ महर्षयस्तथान्येचैवैमानिकगणैःसह ॥ १५९ ॥ सर्वेशिवार्चनरताःशिवाज्ञा
वशवर्तिनः ॥ शिवयोरज्ञायामहंदिशंतुममकांक्षितम् ॥ १६० ॥ गंधर्वाद्याःपिशाचांताश्चतस्रोदेवयोनयः ॥ सिद्धा
विद्याधराद्याश्रयेपिचान्येनभश्चराः ॥ १६१ ॥ असुराराक्षसाश्चैवपातालतलवासिनः ॥ अनंताद्याश्चनगेंद्रावैन
तेयादयोद्विजाः ॥ १६२ ॥ कृष्मांडाःप्रेतवेतालाग्रहाभूतगणाःपरे ॥ डाकिन्यश्चापियोगिन्यःशाकिन्यश्चापिताट्ट
शः ॥ १६३ ॥ क्षेत्रारामगृहादीनितीर्थान्यायतनानिच ॥ द्वीपाःसमुद्रानद्यश्चनदाश्चान्येसरांसिच ॥ १६४ ॥ गिर
यश्चसुमेर्वाद्याःकाननानिसमंततः ॥ पशवःपक्षिणोवृक्षाःकृमिकीटादयोमृगाः ॥ १६५ ॥ ॥

विनिवृत्ताधिकाराः परित्यक्तसर्वकर्माधिकाराः ॥ १५९ ॥ १६० ॥ १६१ ॥ वैनतेयादयःगरुडादयः ॥ १६२ ॥ १६३ ॥ १६४ ॥ १६५ ॥

॥ ५२ ॥

॥ १६६ ॥ तत्त्वानिमहदादीनि ॥ १६७ ॥ १६८ ॥ पंचब्रह्मरूपत्वात्पंचार्थसंज्ञिता ॥ १६९ ॥ १७० ॥ कामिकाद्याआगमविशेषाः ॥ १७१ ॥
 ॥ १७२ ॥ १७३ ॥ १७४ ॥ सांख्याःकापिलाःवैशेषिकाःकाणादाःयोगाःपातंजलाःनैयायिकागौतमीयाः ॥ १७५ ॥ १७६ ॥ १७७ ॥ १७८ ॥

भुवनान्यपिसर्वाणिभुवनानामधीश्वराः ॥ अंडाद्यावरणैःसार्धमाशाश्वदशदिग्गजाः ॥ १६६ ॥ वर्णाःपदानिमंत्रा
 श्वतत्त्वान्यपिसहाधिपैः ॥ ब्रह्मांडधारकारुद्रारुद्राश्चान्येसशक्तिकाः ॥ १६७ ॥ यच्चकिंचिज्जगत्यस्मिन् दृष्टं चानुमितं
 श्रुतम् ॥ सर्वेकामंप्रयच्छंतुशिवयोरेवशासनात् ॥ १६८ ॥ अथविद्यापराशैवीपशुपाशविमोचनी ॥ पंचार्थसंज्ञिता
 दिव्यापशुविद्याबहिष्कृता ॥ १६९ ॥ शास्त्रंचशिवधर्माख्यंधर्माख्यंचतदुत्तरम् ॥ शैवाख्यंशिवधर्माख्यंपुराणंश्रुति
 संमितम् ॥ १७० ॥ शैवागमाश्चयैचान्येकामिकाद्याश्चतुर्विधाः ॥ शिवाभ्यामविशेषेणसत्कृत्येहसमर्चिताः ॥ १७१ ॥
 ताभ्यामेवसमाज्ञाताममाभिप्रेतसिद्धये ॥ कर्मेदमनुमन्यंतांसफलंसाध्वनुष्ठितम् ॥ १७२ ॥ शैवामाहेश्वराश्चैवज्ञा
 नकर्मपरायणाः ॥ कर्मेदमनुमन्यंतांसफलंसाध्वनुष्ठितम् ॥ १७३ ॥ लौकिकाब्राह्मणाःसर्वेक्षत्रियाश्चविशःक्रमात् ॥
 वेदवेदांगतत्त्वज्ञाःसर्वशास्त्रविशारदाः ॥ १७४ ॥ सांख्यावैशेषिकाश्चैवयोगानैयायिकानराः ॥ सौराब्राह्मास्तथा
 रौद्रावैष्णवाश्चापरेनराः ॥ १७५ ॥ शिष्टाःसर्वेविशिष्टाश्चशिवशासनयंत्रिताः ॥ कर्मेदमनुमन्यंतांममाभिप्रेतसाध
 कम् ॥ १७६ ॥ शैवाःसिद्धांतमार्गस्थाःशैवाःपाशुपतास्तथा ॥ शैवामहाव्रतधराःशैवाःकापालिकाःपरे ॥ १७७ ॥
 शिवाज्ञापालकाःपुण्याममापिशिवशासनात् ॥ सर्वेमामनुगृहंतुशंसंतुसफलक्रियाम् ॥ १७८ ॥ दक्षिणज्ञाननिष्ठा
 श्वदक्षिणोत्तरमार्गगाः ॥ अविरोधेनवर्तंतामंत्रश्रेयोर्थिनोमम ॥ १७९ ॥ नास्तिकाश्चशठाश्चैवकृतघ्नाश्चैवतामसाः ॥
 पापंडाश्चातिपापाश्चवर्तंतांदूरतोमम ॥ १८० ॥ बहुभिःकिंस्तुतेरत्रयेपिकेपिचिदास्तिकाः ॥ सर्वेमामनुगृहंतुसंतः
 शंसंतुमंगलम् ॥ १८१ ॥ नमःशिवायसांबायसमुतायादिहेतवे ॥ पंचावरणरूपेणप्रपंचेनावृतायते ॥ १८२ ॥ इ
 त्युक्त्वादंडवद्रूमौप्रणिपत्यशिवंशिवाम् ॥ जपेत्पंचाक्षरींविद्यामष्टोत्तरशतावरां ॥ १८३ ॥

दक्षिणज्ञाननिष्ठाःउदारज्ञानयुक्ताः दक्षिणोत्तरमार्गगाःतेचोक्तायाज्ञवल्क्यस्मृतौ ॥ पितृयाणोजवीध्याश्चयदगस्त्यस्यचांतरं ॥ तच्चाष्टाशीतिसाहस्रामुन
 योग्रहमेधिनः ॥ पुनरावर्तिनोबीजभूताधर्मप्रवर्तकाइति ॥ १७९ ॥ १८० ॥ १८१ ॥ १८२ ॥ १८३ ॥

॥ ५२ ॥

॥ १८४ ॥ १८५ ॥ १८६ ॥ १८७ ॥ १८८ ॥ १८९ ॥ निष्ठस्तत्परः ॥ १९० ॥ १९१ ॥ १९२ ॥ १९३ ॥ इति श्रीशैवमहापुराणेवायवीय

तथैवशक्तिविद्यांचजपित्वातत्समर्पणम् ॥ कृत्वाक्षमापयित्वेशंपूजाशेषंसमापयेत् ॥ १८४ ॥ एतत्पुण्यतमंस्तोत्रंशिव
योर्त्तदयंगमम् ॥ सर्वाभीष्टप्रदंसाक्षाद्भुक्तिमुक्तयेकसाधनं ॥ १८५ ॥ यद्दंकीर्तयेन्नित्यंशृणुयाद्वासमाहितः ॥ सवि
धूयाश्रुपापानिशिवसायुज्यमाप्नुयात् ॥ १८६ ॥ गोघ्नश्चैवकृतघ्नश्चवीरहाभ्रूणहापिवा ॥ शरणागतघातीचमित्र
विश्रंभघातकः ॥ १८७ ॥ दुष्टःपापसमाचारोमातृहापितृहापिवा ॥ स्तवेनायुतजप्तेनतत्तत्पापात्प्रमुच्यते ॥ १८८ ॥
दुःस्वप्नादिमहानर्थसूचकेषुभयेषुच ॥ यदिसंकीर्तयेदेतन्नततोऽनर्थभाग्भवेत् ॥ १८९ ॥ आयुरारोग्यमैश्वर्यंयच्चा
न्यदपिवाञ्छितम् ॥ स्तोत्रस्याऽस्यजपेनिष्ठस्तत्सर्वलभतेनरः ॥ १९० ॥ असंपूज्यशिवंस्तोत्रजपात्फलमुदाहृतम्
संपूज्यचजपेतस्यफलंवक्तुंनशक्नोते ॥ १९१ ॥ आस्तामियंफलावाप्तिरेतस्मिन्कीर्तितेसति ॥ सार्धमंबिकयादेवः
श्रुत्वेदंदिवितिष्ठति ॥ १९२ ॥ तस्मान्नभसिसंपूज्यदेवदेवंसहोमया ॥ कृतांजलिपुटस्तिष्ठन्स्तोत्रमेतदुदीरयेत् ॥
॥ १९३ ॥ इति श्रीशिवमहापुराणेवायवीयसंहितायामुत्तरभागेचतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ॥ ध्र ॥
॥ उपमन्युरुवाच ॥ एतत्तेकथितंकृष्णकर्महामुत्रसिद्धिदम् ॥ क्रियातपोजपध्यानसमुच्चयमयंपरम् ॥ १ ॥ अथव
क्ष्यामिशैवानामिहैवफलदंनृणाम् ॥ पूजाहोमजपध्यानतपोदानमयंमहत् ॥ २ ॥ तत्रसंसाधयेत्पूर्वमंत्रमंत्रार्थवि
त्तमः ॥ दृष्टसिद्धिकरंकर्मनान्यथाफलदंयतः ॥ ३ ॥ सिद्धमंत्रोप्यदृष्टेनप्रबलेनतुकेनचित् ॥ प्रतिबद्धफलंकर्मनकु
र्यात्सहसाबुधः ॥ ४ ॥ तस्यतुप्रतिबंधस्यकर्तुंशक्येहनिष्कृतिः ॥ परीक्ष्यशकुनाद्यैस्तुतदानिष्कृतिमाचरेत् ॥ ५ ॥
योऽन्यथाकुरुतेमोहात्कर्मैहिकफलंनरः ॥ नतेनफलभाक्सस्यात्प्राप्नुयाच्चोपहास्यताम् ॥ ६ ॥ ॥

संहिताटीकायांसारबोधिन्वामुत्तरभागेचतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ओंनमःशिवाय ॥ लिंगपूजाविधानंचप्रकारांतरतोयथा ॥ कर्तव्यंपंचविंशेतदध्यायेत्र
निष्पद्यते ॥ १ ॥ १ ॥ २ ॥ अन्यथामंत्रसिद्धिभावेदृष्टसिद्धिकरं दृष्टफलस्यसाधकंनेत्यर्थः ॥ ३ ॥ ४ ॥ निष्कृतिःपरिहारः ॥ ५ ॥ ६ ॥

अविस्त्रब्धः फलांशे विश्वासरहितः ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ शकृतागोमवेन ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ तत्र लिङ्गे ॥ १७ ॥ १८ ॥

अविस्त्रब्धेन कुर्वीत कर्मदृष्टफलं क्वचित् ॥ सखल्वश्रद्धानः स्यान्नाऽश्रद्धः फलमृच्छति ॥ ७ ॥ नाऽपराधोऽस्ति देवस्य
कर्मण्यपितु निष्फले ॥ यथोक्तकारिणां पुंसामिहैव फलदर्शनात् ॥ ८ ॥ साधकः सिद्धमंत्रश्च निरस्तप्रतिबंधकः ॥ वि-
श्वस्तः श्रद्धानश्च कुर्वन्नाप्रोतितफलम् ॥ ९ ॥ अथवा तत्फलावाप्त्यै ब्रह्मचर्यरतो भवेत् ॥ रात्रौ हविष्यमश्रीयात्पा-
यसंवाफलानि वा ॥ १० ॥ हिंसादियन्निषिद्धं स्यान्न कुर्यान्मनसा पितत् ॥ सदा भस्मानुलिप्तांगः सुवेषश्च शुचिर्भवेत् ॥
॥ ११ ॥ इत्थमाचारवान् भूत्वा स्वानुकूलेशु भेऽहनि ॥ पूर्वोक्तलक्षणे देशेषु पदमाद्यलंकृते ॥ १२ ॥ आलिप्य शकृता-
भूमिं हस्तमाना वरां तथा ॥ विलिखेत्कमलं भद्रं दीप्यमानं स्वतेजसा ॥ १३ ॥ तप्तजांबूनदमयमष्टपत्रं सकेसरम् ॥
मध्ये कर्णिकया युक्तं सर्वरत्नैरलंकृतम् ॥ १४ ॥ स्वाकारसदृशेनैव नालेन च समन्वितम् ॥ तादृशे स्वर्णनिर्माणे कंदे स-
म्यक् प्रतिष्ठितम् ॥ १५ ॥ तत्राणिमादिकं सर्वसंकल्प्य मनसा पुनः ॥ रत्नजं वाथ सौवर्णं स्फाटिकं वा सलक्षणम् ॥ १६ ॥
लिङ्गं सवेदिकं तत्र स्थापयित्वा विधानतः ॥ तत्रावाहय जेद्देवं सांविं सगणमव्ययम् ॥ १७ ॥ तत्र माहेश्वरी कल्प्या मूर्ति-
मूर्तिमतः प्रभोः ॥ चतुर्भुजा चतुर्वक्त्रा सर्वाभरणभूषिता ॥ १८ ॥ शार्दूलचर्मवसना किंचिद्विहसितानना ॥ वरदाभय-
हस्ता च मृगटंकधरा तथा ॥ १९ ॥ अथवा षष्ठभुजा चित्या चितकस्य यथारुचि ॥ तदा त्रिशूलपरशुखड्गवज्राणि दक्षिणे ॥
॥ २० ॥ वामे पाशांकुशे तद्वत्खेटनां च विभ्रती ॥ बालार्कसदृशप्रख्या प्रतिवक्त्रं त्रिलोचना ॥ २१ ॥ तस्याः पूर्वमुखं
सौम्यं स्वाकारसदृशप्रभम् ॥ दक्षिणं नीलजीमूतसदृशं घोरदर्शनम् ॥ २२ ॥ उत्तरं विद्रुमप्रख्यं नीलालकविभूषित-
म् ॥ पश्चिमं पूर्णचंद्राभं सौम्यमिंदुकलाधरम् ॥ २३ ॥ तस्यां कमंडलारूढा शक्तिर्माहेश्वरी परा ॥ महालक्ष्मीरिति
ख्याता श्यामा सर्वमनोहरा ॥ २४ ॥

॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥

॥

॥

॥

॥

॥ २५ ॥ कापिलं कापिलागोर्निष्पन्नं ॥ बीजानि धान्वानि ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ समं वमिति ॥ सकूर्चसपिधानकमिति पाठांतरं ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥
मूर्तिकृत्वैव माकारां सकलीकृत्य चक्रमात् ॥ मूर्तिमंतमथावाह्ययजेत्परमकारणम् ॥ २५ ॥ स्नानार्थं कल्पयेत्तत्र पंच
गव्यंतुकापिलं ॥ पंचामृतं च पूर्णानि बीजानि च विशेषतः ॥ २६ ॥ पुरस्तान्मंडलं कृत्वा रत्नचूर्णाद्यलंकृतम् ॥ कर्णिका
यां प्रविन्य स्य ईशानकलशं पुनः ॥ २७ ॥ सद्यादिकलशान्पश्चात्परितस्तस्य कल्पयेत् ॥ ततो विद्येशकलशानष्टौ पू
र्वादिदिक् क्रमात् ॥ २८ ॥ तीर्थंबुपूरितान् कृत्वा सूत्रेणावेष्ट्य पूर्ववत् ॥ पुण्यद्रव्याणि निक्षिप्य समंत्रं सविधानकम् ॥
॥ २९ ॥ दुकूलाद्येन वस्त्रेण समाच्छाद्य समंततः ॥ सर्वत्र मंत्रं विन्यस्य तत्तन्मंत्रपुरःसरम् ॥ ३० ॥ स्नानकाले तु संप्रा
प्ते सर्वमंगलनिस्वनैः ॥ पंचगव्यादिभिश्चैव स्नापयेत्परमेश्वरं ॥ ३१ ॥ ततः कुशोदकाद्यानि स्वर्णरत्नोदकान्यपि ॥
गंधपुष्पादिसिद्धानि मंत्रसिद्धानि च क्रमात् ॥ ३२ ॥ उत्थृत्योत्थृत्य मंत्रेण तैस्तैः स्नाप्य महेश्वरम् ॥ गंधपुष्पादिदीपां
श्च पूजाकर्म समाचरेत् ॥ ३३ ॥ पलावरः स्यादालेप एकादश पलोत्तरः ॥ सुवर्णरत्नपुष्पाणि शुभ्राणि सुरभीणि च ॥
॥ ३४ ॥ नीलोत्पलाद्युत्पलानि बिल्वपत्राण्यनेकशः ॥ कमलानि च रक्तानि श्वेतान्यपि च संभवे ॥ ३५ ॥ कृष्णागुरुद्भ
वोधूपः सकर्पूराज्यगुग्गुलः ॥ कपिलाघृतसंसिद्धा दीपाः कर्पूरवर्तिजाः ॥ ३६ ॥ पंचब्रह्मपङ्गानि पूज्यान्यावरणा
नि च ॥ निवेद्यः पयसा सिद्धः सगुडाज्यो महाचरुः ॥ ३७ ॥ पाटलोत्पलपत्राद्यैः पानीयं च सुगंधितम् ॥ पंचसौगंधिको
पेतं तांबूलं च सुसंस्कृतम् ॥ ३८ ॥ सुवर्णरत्नसिद्धानि भूषणानि विशेषतः ॥ वासांसि च विचित्राणि सूक्ष्माणि च नवानि
च ॥ ३९ ॥ दर्शनीयानि देयानि गानवाद्यादिभिः सह ॥ जपश्च मूलमंत्रस्य लक्षः परमसंख्यया ॥ ४० ॥ एकावरा त्र्यु
त्तराच पूजाफलवशादिह ॥ दशसंख्यावरो होमः प्रतिद्रव्यं शतोत्तरः ॥ ४१ ॥ घोररूपः शिवश्चित्यो मारणोच्चाटना
दिषु ॥ शिवलिंगेशिवाग्नौ च शांतः शांतिकपौष्टिके ॥ ४२ ॥

पलावरः पलं कर्षचतुष्टयंततोधिकः ॥ आलेप उद्धर्तनद्रव्यं ॥ एकादशेति ॥ एकादश पलान्यून इत्यर्थः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ देयानि
दिव्यानीति पाठांतरं ॥ ४० ॥ एकावरेति ॥ एकवारादधिकात्रिवारान्यूनपूजाकार्येत्यर्थः ॥ ४१ ॥ ४२ ॥

॥ ५४ ॥

आयसौलोहमयौ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ जातिपुष्पेणमालतीपुष्पेण ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ रोहीरोहितकवृक्षः ॥ लांगलकोनालिकेरस्तस्यतैलेनेत्यर्थः ॥ ४९ ॥ ५० ॥ कद्रूपोधान्यविशेषः ॥ कंगूजतुषेतिपाठांतरं ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ क्षौद्रमधु ॥ ५३ ॥ समिदादिभिः आदिशब्देनचर्वाज्यतिलादयो ग्राह्याः ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ आततायिनमिति ॥ आततायिनमायांतमपिवेदांतंगरणे ॥ जिघांसंतं जिघांसीयान्तेन ब्रह्महाभवेदिति स्मृतेरिति भावः ॥

आयसौरुक्स्त्रुवौकायौमारणादिषुकर्मसु ॥ तदन्यत्रतुसौवर्णौशांतिकाद्येषुकृत्स्नशः ॥ ४३ ॥ दूर्वयाघृतगोक्षीरमि
श्रयामधुनातथा ॥ चरुणासघृतेनैवकेवलंपयसापिवा ॥ ४४ ॥ जुहुयान्मृत्युविजयेतिलैरोगोपशांतये ॥ घृतेनपय
साचैवकमलैर्वाथकेवलैः ॥ ४५ ॥ समृद्धिकामोजुहुयान्महादारिद्र्यशांतये ॥ जातिपुष्पेणवश्यार्थीजुहुयात्सघृतेनतु
॥ ४६ ॥ घृतेनकरवीरैश्चकुर्यादाकर्षणं द्विजः ॥ तैलनोच्चाटनंकुर्यात्स्तंभनंमधुनापुनः ॥ ४७ ॥ स्तंभनंसर्पपेणापि
लशुनेनतुपातनम् ॥ ताडनंरुधिरेणस्यात्स्वरस्योष्टस्यचोभयोः ॥ ४८ ॥ मारणोच्चाटनेकुर्याद्रोहिबीजैस्तिलान्वितैः ॥
विद्वेषणंचतैलेनकुर्याल्लांगलकस्यतु ॥ ४९ ॥ बंधनंरोहिबीजेनसेनास्तंभनमेवच ॥ रक्तसर्पपसंमिश्रैर्होमद्रव्यैरशेष
तः ॥ ५० ॥ हस्तयंत्रोद्भवैस्तैर्जुहुयादाभिचारके ॥ कद्रूपतुषसंयुक्तैः कार्पासास्थिभिरेवच ॥ ५१ ॥ सर्पपैस्तैलसंमि
श्रैर्जुहुयादाभिचारिके ॥ ज्वरोपशांतिदंक्षीरंसौभाग्यफलदंतथा ॥ ५२ ॥ सर्वसिद्धिकरोहोमःक्षौद्राज्यदधिभिर्युतैः
॥ क्षीरेणतंडुलैश्चैवचरुणाकेवलेनवा ॥ ५३ ॥ शांतिकंपौष्टिकंवापिसप्तभिःसमिदादिभिः ॥ द्रव्यैर्विशेषतोहोमेव
इयमाकर्षणंतथा ॥ ५४ ॥ वश्यमाकर्षणंचैवश्रीपदंचविशेषतः ॥ बिल्वपत्रैस्तुहवनंशत्रोर्विजयदंतथा ॥ ५५ ॥ स
मिधःशांतिकार्येषुपालाशखदिरादिकाः ॥ करवीरार्कजाः क्रूराः कंटकिन्यस्तुनिग्रहे ॥ ५६ ॥ प्रशांतःशांतिकंकुर्या
त्पौष्टिकंचविशेषतः ॥ निघृणः क्रुद्धचित्तस्तुप्रकुर्यादाभिचारिकं ॥ ५७ ॥ अतीवदुरवस्थायांप्रतीकारांतरंनचेत् ॥ आतता
यिनमुद्दिश्यप्रकुर्यादाभिचारिकम् ॥ ५८ ॥ स्वराष्ट्रपतिमुद्दिश्यनकुर्यादाभिचारिकम् ॥ यद्यास्तिकः सुधर्मिष्ठोमान्यो
वायोपिकोपिवा ॥ ५९ ॥ तमुद्दिश्यापिनोकुर्यादाततायिनमप्युत ॥ मनसाकर्मणावाचायोपिकोपिशिवाश्रितः ॥ ६० ॥

आततायिनः स्मृतिपूक्ताः ॥ अग्निदोगरदश्चैवशस्त्रपाणिर्धनापहः ॥ क्षेपदारहरश्चैवषडेतै आततायिन इति ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ आततायिनमपीति ॥ तथाचकात्यायनः
॥ आततायिनिश्चोत्कृष्टतपःस्वाध्यायजन्मतः ॥ वधस्तत्रतुनैवस्यात्पापं हि न वधेतुनेति ॥ अतएवपापमेवाश्रयेदस्मान्हवैतानाततायिन इति गीतायामुक्तं ॥ ६० ॥

॥ ५४ ॥

॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ आर्षकेऋषिभिःस्थापिते ॥ वैदिकेश्रुतिप्रसिद्धे ॥ ६४ ॥ प्रतिरूपकैःप्रतिनिधिभूतैः ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥
 एवमाचरेदिति ॥ शिवभक्तेभ्यएवदद्यादित्यर्थः नगृण्हीयादिति ॥ तद्व्यस्यचचंडायसमर्पणीयत्वादितिभावः॥तदुक्तंसिद्धांतशेखरे ॥ अन्यदन्नादिपानीयंतांबू
 लंगंधपुष्पकं ॥ दद्याच्चंडायनिर्मात्यंशिवभक्तस्तुसर्वशङ्कति ॥ ७० ॥ ७१ ॥ अर्चितमिति ॥ देवादिभिरर्चितंज्योतिर्लिङ्गादितत्रत्यद्रव्यग्रहणेकामचारइत्य

स्वराष्ट्रपतिमुद्दिश्यशिवाश्रितमथापिवा ॥ कृत्वाभिचारिकंकर्मसद्योविनिपतेन्नरः ॥ ६१ ॥ स्वराष्ट्रपालकंतस्माच्छि
 वभक्तचकंचन ॥ नहिंस्यादभिचाराद्यैर्यदीच्छेत्सुखमात्मनः ॥ ६२ ॥ अन्यंकमपिचोद्दिश्यकृत्वावैमारणादिकम् ॥
 पश्चात्तापेनसंयुक्तःप्रायश्चित्तंसमाचरेत् ॥ ६३ ॥ बाणलिङ्गेपिवाकुर्यान्निर्धनोधनवानपि ॥ स्वयंभूतेऽथवालिङ्गेआ
 र्षकेवैदिकेपिवा ॥ ६४ ॥ अभावेहेमरत्नानामशक्तौचतदर्जने ॥ मनसैवाचरेदेतद्व्यैर्वाप्रतिरूपकैः ॥ ६५ ॥ कचि
 दंशेतुयःशक्तस्वशक्तःकचिदंशके ॥ सोपिशक्त्यनुसारेणकुर्वंश्चेत्फलमृच्छति ॥ ६६ ॥ कर्मण्यनुष्ठितेप्यस्मिन्फलंय
 त्रनदृश्यते ॥ द्विस्त्रिर्वावर्तयेत्तत्रसर्वथादृश्यतेफलम् ॥ ६७ ॥ पूजोपयुक्तंयद्द्रव्यंहेमरत्नाद्यनुत्तमम् ॥ तत्सर्वगुरवेद
 द्याहक्षिणांचततःपृथक् ॥ ६८ ॥ सचेन्नेच्छतितत्सर्वंशिवायविनिवेदयेत् ॥ अथवाशिवभक्तेभ्योनान्येभ्यस्तुप्रदीयते
 ॥ ६९ ॥ यःस्वयंसाधयेच्छक्त्यागुर्वादिनिरपेक्षया ॥ सोप्येवमाचरेदत्रनगृण्हीयात्स्वयंपुनः ॥ ७० ॥ स्वयंगृण्हा
 तियोलोभात्पूजांगंद्रव्यमुत्तमं ॥ कांक्षितंनलभेन्मूढोनात्रकार्याविचारणा ॥ ७१ ॥ अर्चितंयत्तुतल्लिङ्गंगृण्हीयाद्वा
 वास्वयम् ॥ गृण्हीयाद्यदितन्निव्यंस्वयंवान्योपिवाचयेत् ॥ ७२ ॥ यथोक्तमेवकर्मैतदाचरेद्योऽनपायतः ॥ फलंव्यभि
 चरेन्नैवमित्यतःकिंप्ररोचकम् ॥ ७३ ॥ तथाप्युद्देशतोवक्ष्येकर्मणःसिद्धिमुत्तमाम् ॥ अपिशत्रुभिराक्रांतोव्याधिभिर्वा
 प्यनेकशः ॥ ७४ ॥ मृत्योरास्यगतश्चापिमुच्यतेनिरपायतः ॥ राजायतेतिकृपणोरिक्तोवैश्रवणायते ॥ ७५ ॥ का
 मायतेविरूपोपिपटुद्वोपितरुणायते ॥ शत्रुमित्रायतेसद्योविरोधीकिंकरायते ॥ ७६ ॥

र्थः ॥ तदुक्तंपुरुषार्थप्रबोधेभविष्ये ॥ ज्योतिर्लिङ्गंविनालिङ्गंयःपूजयतिसत्तमः ॥ तस्यनैवेद्यानिर्मात्यभक्षणान्तपुरुच्छ्रकं ॥ बाणलिङ्गेस्वयंभूतेचंद्रकांतद्वि
 स्थिते ॥ चांद्रायणसमज्ञेयंशंभोनैवेद्यभक्षणं ॥ लिङ्गेस्वयंभवेवाणरत्नजेरसनिर्मिते ॥ सिद्धप्रतिष्ठितेचैवचंडाधिकृतिर्भवेत् ॥ यत्रचंडाधिकरोस्तितद्भोक्त
 व्यंनमानवैरिति॥गृण्हीयादितियदिस्वयमन्योवानित्यमर्चयेत्तदागृण्हीयादेवेत्यर्थः ॥ ७२ ॥ अनपायतःअप्रमादेन ॥ आचरेद्योनवायतइतिकचित्पाठः ॥ ७३ ॥
 उद्देशतःसंक्षेपेण ॥ ७४ ॥ निरपायतःअकेशेन ॥ रिक्तोदरिद्रः ॥ ७५ ॥ ७६ ॥

॥ ७७ ॥ श्वभ्रंगर्तः ॥ ७८ ॥ वनंवृक्षयुक्तप्रदेशमात्रं उद्यानं राजक्रीडोचितआरामः ॥ ७९ ॥ अभिसारिकायं ते स्वयं वश्या भवन्ति ॥ ८० ॥ वज्रसूचीयते वज्रसदृशसूचिव
दाचरति ॥ यद्वा वज्रस्यापि वेधिकाया सूचिस्तद्दाचरति ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ कुणपायं ते शववदाचरन्ते ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ अनागतेति ॥ आदिना अतीतादिकं ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ इति श्री

विषायते यदमृतं विषमप्यमृतायते ॥ स्थलायते समुद्रोपि स्थलमप्यर्णवायते ॥ ७७ ॥ महीधरायते श्वभ्रंसच श्वभ्रा
यते गिरिः ॥ पद्माकरायते वह्निः सरो वैश्वानरायते ॥ ७८ ॥ वनायते यदुद्यानं तदुद्यानायते वनम् ॥ सिंहायते मृगः
क्षुद्रः सिंहः क्रीडामृगायते ॥ ७९ ॥ स्त्रियो भिसारिकायं ते लक्ष्मीः सुचरितायते ॥ स्वैरप्रेष्यायते वाणी कीर्तिस्तुगाणि
कायते ॥ ८० ॥ स्वैराचारायते मेधा वज्रसूचीयते मनः ॥ महावातायते शक्तिर्बलं मत्तगजायते ॥ ८१ ॥ स्तंभायते स
होद्योगैः शत्रुपक्षे स्थिता क्रिया ॥ शत्रुपक्षायते ऽरीणां सर्वे एव सुहृज्जनः ॥ ८२ ॥ शत्रवः कुणपायं ते जीवन्तोऽपि सबांध
वाः ॥ आपन्नोऽपि गतारिष्टः स्वयं खल्वमृतायते ॥ ८३ ॥ रसायनाय ते नित्यमपथ्यमपि सेवितम् ॥ अनिशं क्रियमा
णा पिरतिस्त्वभिनवायते ॥ ८४ ॥ अनागतादिकं सर्वं करस्थामलकायते ॥ यादृच्छिकफलायं ते सिद्धयोऽप्यणिमादयः
॥ ८५ ॥ बहुनात्र किमुक्तेन सर्वं कामार्थं सिद्धिषु ॥ अस्मिन् कर्मणि निवृत्ते त्वनवाप्यं न विद्यते ॥ ८६ ॥ इति श्रीशिवम
हापुराणे वायवीयसंहितायामुत्तरभागे पंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥ ४१ ॥ उपमन्युरुवाच ॥ अतः परं प्रवक्ष्यामि केव
लामुष्मिकं विधिम् ॥ नैतेन सदृशं किंचित्कर्मास्ति भुवनत्रये ॥ १ ॥ पुण्यातिशयसंयुक्तः सर्वदेवैरनुष्ठितः ॥ ब्रह्मणा
विष्णुना चैवरुद्रेण च विशेषतः ॥ २ ॥ इंद्रादिलोकपालैश्च सूर्याद्यैर्नवभिर्ग्रहैः ॥ विश्वामित्रवसिष्ठाद्यैर्ब्रह्मविद्भिर्महर्षि
भिः ॥ ३ ॥ श्वेतागस्त्यदधीचाद्यैरस्माभिश्च शिवाश्रितैः ॥ नंदीश्वरमहाकालचंडीशाद्यैर्गणेश्वरैः ॥ ४ ॥ पातालवा
सिभिर्दैत्यैः शेषाद्यैश्च महोरगैः ॥ सिद्धैर्यक्षैश्च गंधर्वैरक्षोभूतपिशाचकैः ॥ ५ ॥ स्वस्वंपदमनुप्राप्तुं सर्वैरयमनुष्ठितः ॥
अनेन विधिना सर्वदेवादेवत्वमागताः ॥ ६ ॥ ब्रह्मा ब्रह्मत्वमापन्नो विष्णुर्विष्णुत्वमागतः ॥ रुद्रोरुद्रत्वमापन्न इन्द्रश्चंद्र
त्वमागतः ॥ ७ ॥ गणेशश्च गणेशत्वमनेन विधिनागतः ॥ सितचंदनतौ येन लिंगं स्नाप्य शिवं शिवाम् ॥ ८ ॥ श्वेतैर्वि
कसितैः पद्मैः संपूज्य प्रणिपत्य च ॥ तत्र पद्मासनं रम्यं कृत्वा लक्षणसंयुतं ॥ ९ ॥

शैवमहापुराणे वायवीयसंहिता टीकायां सारबोधिण्यामुत्तरभागे काम्यपूजादिकथनं नाम पंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥ १ ॥ अंनमः शिवाय ॥ शिवपूजाविधानेन येन ब्रह्माद
यः सुराः ॥ प्राप्ताः स्वस्वपदं ह्येतत्पार्श्वे शोचनिरूप्यते १ केवलामुष्मिकं पारलौकिकफलस्यैव जनकं ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ अयं विधिः ॥ ६ ॥ ७ ॥ विधिमाह ॥ सितेति ॥ ८ ॥ ९

कनीयसंपुंस्त्वमार्ष ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ विकाशानिविस्तृतानि ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ इति श्रीशैवमहापुराणेवायवी
यसंहिताटीकायांसारबोधिण्यामुत्तरभागेपूजादिकथनं नाम षड्विंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ओं नमः शिवाय ॥ लिंगसाक्षात्कृतिर्विष्णोर्ब्रह्मणश्चाभवच्चया ॥ तथा

विभवे सति हेमाद्यैरत्नाद्यैर्वास्वशक्तितः ॥ मध्ये केसरजालस्य स्थाप्य लिंगं कनीयसम् ॥ १० ॥ अंगुष्ठप्रतिमं रम्यं सर्व
गंधमयं शुभम् ॥ दक्षिणे स्थापयित्वा तु बिल्वपत्रैः समर्चयेत् ॥ ११ ॥ अगुरुं दक्षिणे पार्श्वे पश्चिमे तु मनःशिलाम् ॥ उत्त
रे चंदनं दद्याद्द्वारितालं तु पूर्वतः ॥ १२ ॥ सुगंधैः कुसुमै रम्यैर्विचित्रैश्चापि पूजयेत् ॥ धूपं कृष्णागुरुं दद्यात्सघृतं च सगुग्गु
लुं ॥ १३ ॥ वासांसि यानि सूक्ष्माणि विकाशानि निवेदयेत् ॥ पायसं घृतं संमिश्रं घृतदीपांश्च दापयेत् ॥ १४ ॥ सर्व
निवेद्य मंत्रेण ततो गच्छेत्प्रदक्षिणम् ॥ प्रणम्य भक्त्या देवेशं स्तुत्वा चांतं क्षमापयेत् ॥ १५ ॥ सर्वोपहारसंमिश्रं तल्लिंगं
च निवेदयेत् ॥ शिवाय शिव मंत्रेण दक्षिणां मूर्तिमाश्रितः ॥ १६ ॥ एवं योर्चयते नित्यं पंचगंधमयं शुभम् ॥ सर्वपापवि
निर्मुक्तः शिवलोके महीयते ॥ १७ ॥ एतद्ब्रह्मोत्तमं गुह्यं शिवलिंगमहाव्रतम् ॥ भक्तस्य ते समाख्यातं न देयं यस्य कस्यचि
त् ॥ देयं च शिवभक्तेभ्यः शिवेन कथितं पुरा ॥ १८ ॥ इति श्रीशिवमहापुराणे वायवीयसंहितायामुत्तरभागे षड्विंशोऽ
ध्यायः ॥ २६ ॥ ॥ १९ ॥ उपमन्युरुवाच ॥ नित्यान्नैमित्तिकात्काम्याद्यासिद्धिरिह कीर्तिता ॥ सा सर्वा लभ्यते सद्यो
लिंगबेर प्रतिष्ठया ॥ १ ॥ सर्वो लिंगमयो लोकः सर्वलिंगे प्रतिष्ठितम् ॥ तस्मात्प्रतिष्ठिते लिंगे भवेत्सर्वप्रतिष्ठितम् ॥ २ ॥
ब्रह्मणा विष्णुना वापिरुद्रेणान्येन केन वा ॥ लिंगप्रतिष्ठा मुत्सृज्य क्रियते स्वपदस्थितिः ॥ ३ ॥ किमन्यदिह वक्तव्यं प्र
तिष्ठां प्रतिकारणम् ॥ प्रतिष्ठितं शिवेनापि लिंगं वैश्वेश्वरं यतः ॥ ४ ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन परत्रेह च शर्मणे ॥ स्थापये
त्परमेशस्य लिंगं वेरमथापि वा ॥ ५ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ किमिदं लिंगमाख्यातं कथं लिंगी महेश्वरः ॥ कथंचालिंगभावो
स्य कस्मादस्मिन् शिवोर्च्यते ॥ ६ ॥ उपमन्युरुवाच ॥ अव्यक्तं लिंगमाख्यातं त्रिगुणप्रभवाप्ययं ॥ अनाद्यंतं च विश्व
स्य यदुपादानकारणम् ॥ ७ ॥

प्रतिष्ठा लिंगादेर्वर्ण्यते सप्तविंशके ॥ १ ॥ बेरं मूर्तिः ॥ १ ॥ २ ॥ केनेति ॥ न केनापीत्यर्थः ॥ ३ ॥ ४ ॥ शर्मणे सुखाय ॥ ५ ॥ अस्य महेश्वरस्य ॥ अस्मि
न्लिंगे ॥ ६ ॥ अव्यक्तं कारणस्वरूपं ॥ तदेवाह ॥ त्रिगुणेति ॥ त्रयाणां गुणानां सत्त्वादीनामुत्पत्तिलयस्थानमित्यर्थः ॥ ७ ॥

गगनेति ॥ गगनस्यप्रथममुत्पन्नत्वात्कार्यकारणयोरभेदाच्चगगनात्मिकेत्युक्तं ॥ ८ ॥ अशुद्धंतामसंतिर्यक्पशुपक्ष्यादि ॥ शुद्धंसात्विकंदेवादिशुद्धाशुद्धमि
श्रंमनुष्यरूपं ॥ ९ ॥ इंद्रियैःसहभूतानिचजातानीत्यर्थः ॥ १० ॥ तल्लिंगं ॥ अनाज्ञातमविज्ञातं ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ तदेवलिंगमेव ॥ १५ ॥

तदेवमूलप्रकृतिर्मायाचगगनात्मिका ॥ ततएवसमुत्पन्नंजगदेतच्चराचरम् ॥ ८ ॥ अशुद्धंचैवशुद्धंयच्छुद्धाशुद्धंचतत्रि
धा ॥ ततःशिवोमहेशश्चरुद्रोविष्णुःपितामहः ॥ ९ ॥ भूतानिचैन्द्रियैर्जातालीयंतेत्रशिवाज्ञया ॥ अतएवशिवोलिं
गीलिंगमाज्ञापयेद्यतः ॥ १० ॥ यतो नतदनाज्ञातंकार्यायप्रभवेत्स्वतः ॥ ततोजातस्यविश्वस्यतत्रैवविलयोयतः ॥ ११ ॥
अनेनलिंगतातस्यभवेन्नान्येनकेनचित् ॥ लिंगंचशिवयोर्देहस्ताभ्यांयस्मादधिष्ठितम् ॥ १२ ॥ अतस्तत्रशिवःसां
बोनित्यमेवसमर्च्यते ॥ लिंगंदेवीमहादेवीलिंगंसाक्षान्महेश्वरः ॥ १३ ॥ तयोःसंपूजनादेवसचसाचसमर्चितौ ॥ न
तयोर्लिंगदेहत्वंविद्यतेपरमार्थतः ॥ १४ ॥ यतःस्वतोविशुद्धौतौदेहस्तदुपचारतः ॥ तदेवपरमाशक्तिःशिवस्यपरमा
त्मनः ॥ १५ ॥ शक्तिराज्ञायदाज्ञातंप्रसूतेतच्चराचरम् ॥ नतस्यमहिमाशक्योवक्तुंवर्षशतैरपि ॥ १६ ॥ येनादौमो
हितौस्यातांब्रह्मनारायणावपि ॥ पुरात्रिभुवनस्यास्यप्रलयेसमुपस्थिते ॥ १७ ॥ वारिशय्यागतोविष्णुःसुष्वापाना
कुलःसुखं ॥ यदृच्छयागतस्तत्रब्रह्मालोकपितामहः ॥ १८ ॥ ददर्शपुंडरीकाक्षंस्वपंतंतमनाकुलम् ॥ माययामोहि
तःशंभोर्विष्णुमाहपितामहः ॥ १९ ॥ कस्त्वंवदेत्यमर्षेणत्प्रहृत्योत्थाप्यमाधवम् ॥ सतुहस्तप्रहारेणतीव्रेणाभिहतः
क्षणात् ॥ २० ॥ प्रबुध्योत्थायशयनाददर्शपरमेष्ठिनम् ॥ तमाहचांतःसंकुब्धःस्वयंनक्रुद्धवद्भारिः ॥ २१ ॥ कुतस्त्वमा
गतोवत्सकस्मात्त्वंव्याकुलोवद ॥ इतिविष्णुवचःश्रुत्वाप्रभुत्वगुणसूचकम् ॥ २२ ॥ रजसाबद्धवैरस्तंब्रह्मापुनरभाषत ॥
वत्सेतिमांकुतोब्रूषेगुरुःशिष्यमिवात्मनः ॥ २३ ॥ मांनजानासि किंनाथंप्रपंचोयस्यमेकृतिः ॥ त्रिधात्मानंविभज्येदं
सृष्ट्वाथपरिपाल्यते ॥ २४ ॥ संहरामिनमेकश्चित्स्त्रष्टाजगतिविद्यते ॥ इत्युक्तेसतिसोप्याहब्रह्माणंविष्णुरव्ययः ॥ २५ ॥

आज्ञातंशिवेनबोधितं ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ प्रपंचोजगत् ॥ त्रिधात्मानंब्रह्मविष्णुरुद्ररूपेणेत्यर्थः ॥ २४ ॥ २५ ॥

॥ २६ ॥ २७ ॥ मामिति ॥ मामनाथमनन्यजमितिपाठांतरं ॥ २८ ॥ एष्यतिगमिष्यति ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥

अहमेवादिकर्तास्यहर्ताचपरिपालकः ॥ भवानपिममैवांगादवतीर्णःपुराव्ययात् ॥ २६ ॥ मन्त्रियोगात्त्वमात्मानंत्रि
धाकृत्वाजगत्त्रयम् ॥ सृजस्यवसिचांतेतत्पुनःप्रतिसृजस्यपि ॥ २७ ॥ विस्मृतोसिजगन्नाथंनारायणमनामयम् ॥ तवा
पिजनकंसाक्षान्मामेवमवमन्यसे ॥ २८ ॥ तवापराधोनास्त्यत्रभ्रांतोसिमममायया ॥ मत्प्रसादादियंभ्रांतिरप्येष्य
तितवाचिरात् ॥ २९ ॥ शृणुसत्यंचतुर्वक्त्रसर्वदेवेश्वरोह्यहम् ॥ कर्ताभर्ताचहर्ताचनमयास्तिसमोविभुः ॥ ३० ॥ एव
मेवविवादोऽभ्रह्मविष्णवोःपरस्परम् ॥ अभवच्चमहायुद्धंभैरवंरोमहर्षणम् ॥ ३१ ॥ मुष्टिभिर्निघ्नतोस्तीव्रंरजसाव
ह्वैरयोः ॥ तयोर्दर्पापहारायप्रबोधायचदेवयोः ॥ ३२ ॥ मध्येसमाविरभवल्लिंगमैश्वरमद्भुतम् ॥ ज्वालामालासह
स्राढ्यमप्रमेयमनौपमम् ॥ ३३ ॥ क्षयवृद्धिविनिर्मुक्तमादिमध्यांतवर्जितम् ॥ तस्यज्वालामहस्त्रेणब्रह्मविष्णुविमो
हितौ ॥ ३४ ॥ विसृज्ययुद्धंकिंतेतदित्यचितयतांतदा ॥ नतयोस्तस्ययाथात्म्यंप्रबुद्धमभवद्यदा ॥ ३५ ॥ तदासमुद्य
तौस्यातांतस्याद्यंतंपरीक्षितुं ॥ तत्रहंसाकृतिर्ब्रह्माविश्वतःपक्षसंयुतः ॥ ३६ ॥ मनोनिलजवोभूत्वागतस्तूर्ध्वंप्रयत्न
तः ॥ नारायणोपिविश्वात्मानानीलांजनचयोपमं ॥ ३७ ॥ वाराहममितंरूपमास्थायगतवानधः ॥ एवंवर्षसहस्रंतुव
रन्विष्णुरधोगतः ॥ ३८ ॥ नापश्यदल्पमप्यस्यमूलंलिंगस्यशूकरः ॥ तावत्कालंगतश्चोर्ध्वंतस्यांतंज्ञातुमिच्छया ॥
॥ ३९ ॥ भ्रांतोऽत्यंतमदृष्टांतंपपाताऽधःपितामहः ॥ तथैवभगवान्विष्णुःभ्रांतःसंविग्नलोचनः ॥ ४० ॥ क्लेशेनमह
तातूर्णमधस्तादुत्थितोभवत् ॥ समागतावथाऽन्योन्यंविस्मयस्मेरवीक्षणौ ॥ ४१ ॥ माययामोहितौशंभोःकृत्याकृत्यंनज
ग्मतुः ॥ पृष्ठतःपार्श्वतस्तस्यचाग्रतश्चस्थिताबुभौ ॥ ४२ ॥ प्रणिपत्यकिमात्मेदमित्यचितयतांतदा ॥ अथाविरभवत्तत्र
सनादंशब्दलक्षणम् ॥ ४३ ॥ ओमित्येकाक्षरंब्रह्मब्रह्मणःप्रतिपादकम् ॥ तदप्यविदितंतावद्ब्रह्मणाविष्णुनातथा ॥
॥ ४४ ॥ रजसातमसाचितंतयोर्यस्मात्तिरस्कृतम् ॥ तदाविभक्तमभवच्चतुर्धैकंतदक्षरम् ॥ ४५ ॥

॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ अघस्तातुअधःप्रदेशात् ॥ ४१ ॥ नजग्मतुःनज्ञातयंतौ ॥ तस्यलिंगस्यअनेनसर्वव्यापित्वंलिंगस्यदर्शितं ॥

॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥

॥

॥

॥

॥

॥

॥ ४६ ॥ ४७ ॥ विभागार्थविभज्यमानावयवार्थ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ तमेवार्थमाह ॥ रजइति ॥ तत्वेपुआत्मविद्याशिवाख्येषु ॥ ५१ ॥ कारणत्रये
 अउमेतित्रिमात्राभिः परस्ताच्चाहमात्रया ॥ तत्राऽकारः श्रितोभागेतदालिङ्गस्यदक्षिणे ॥ ४६ ॥ उकारश्चोत्तरेतद्व
 न्मकारस्तस्यमध्यतः ॥ अर्धमात्रात्मकोनादः श्रूयते लिङ्गमूर्धनि ॥ ४७ ॥ विभक्तेपितथातस्मिन्प्रणवेपरमाक्षरे ॥
 विभागार्थचतौदेवौनकिंचिदवजग्मतुः ॥ ४८ ॥ वेदात्मनातदाव्यक्तः प्रणवोविकृतिङ्गतः ॥ तत्राऽकारोऽङ्गुभवदुका
 रोयजुरव्ययः ॥ ४९ ॥ मकारः सामसंजातोनादस्त्वाथर्वणीश्रुतिः ॥ ऋगुपस्थापयामाससमासात्त्वर्थमात्मनः ॥ ५० ॥
 रजोगुणेषुब्रह्माणंमूर्तिष्वद्यंक्रियास्वपि ॥ सृष्टिलोकेषुपृथिवीतलेष्वात्मानमव्ययम् ॥ ५१ ॥ कलाध्वनिनिवृत्तिच
 सद्यंब्रह्मसुपंचसु ॥ लिङ्गभागेष्वधोभागंबीजाख्यंकारणत्रये ॥ ५२ ॥ चतुःषष्टिगुणैश्वर्यंबौद्धंयदणिमादिषु ॥ तदि
 त्थमर्थैर्दशाभिर्व्याप्तंविश्वमृचाजगत् ॥ ५३ ॥ अथोपस्थापयामासस्वार्थं दशविधंयजुः ॥ सत्त्वंगुणेषुविष्णुचमूर्तिष्व
 द्यंक्रियास्वपि ॥ ५४ ॥ स्थितिलोकेष्वंतरिक्षंविद्यांतलेषुचत्रिषु ॥ कलाध्वसुप्रतिष्ठांचवामंब्रह्मसुपंचसु ॥ ५५ ॥ म
 ध्यंतुलिङ्गभागेषुयोनिचत्रिषुहेतुषु ॥ प्राकृतंचतथैश्वर्यं तस्माद्विश्वंयजुर्मयं ॥ ५६ ॥ ततोपस्थापयामाससामार्थं दशधा
 त्मनः ॥ तमोगुणेष्वथोरुद्रंमूर्तिमाद्यंक्रियासुच ॥ ५७ ॥ संवृत्तित्रिषुलोकेषुतलेषुशिवमुत्तमम् ॥ विद्याकलास्वधोरं
 चब्रह्मब्रह्मसुपंचसु ॥ ५८ ॥ लिङ्गभागेषुपीठोर्ध्वबीजिनंकारणत्रये ॥ पौरुषंचतथैश्वर्यमित्थं साम्नाततंजगत् ॥ ५९ ॥
 अथाथर्वाहनैर्गुण्यमर्थप्रथममात्मनः ॥ ततोमहेश्वरंसाक्षान्मूर्तिष्वपिसदाशिवम् ॥ ६० ॥ क्रियासुनिष्क्रियस्यापि
 शिवस्यपरमात्मनः ॥ भूतानुग्रहणंचैवमुच्यंतेयेनजंतवः ॥ ६१ ॥ लोकेष्वपियतोवाचोनिवृत्तामनसासह ॥ तदूर्ध्व
 मुन्मनालोकात्सोमलोकमलौकिकं ॥ ६२ ॥ सोमः सहोमयायत्रनित्यंनिवसतीश्वरः ॥ तदूर्ध्वमुन्मनालोकाद्यंप्राप्तो
 ननिवर्तते ॥ ६३ ॥ शांतिचशांत्यतीतांचव्यापिकांवैकलास्वपि ॥ तत्पुरुषंतथेशानंब्रह्मब्रह्मसुपंचसु ॥ ६४ ॥

बीजयोनिबीजिस्वरूपे ॥ ५२ ॥ दशाभिः गुणेषुरजइत्यादिभिः एवमग्रेषूपहनीयं ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ततइत्यत्रसंधिरार्षः ॥ ५७ ॥ ५८ ॥
 ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥

॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ अनौश्वरं नेश्वरोयस्यत ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ निःसाम्येति ॥ निरस्तातिशयमिति पाठांतरं ॥
 मूर्धानमपिलिंगस्य नादभागेष्वनुत्तमम् ॥ यत्रावाह्यसमाराध्यः केवलो निष्कलः शिवः ॥ ६५ ॥ तत्तेष्वपि तदा बिंदो
 र्नादाच्छक्तेस्ततः परात् ॥ तत्तादपि परंतत्त्वमतत्त्वपरमार्थतः ॥ ६६ ॥ कारणेषु त्रयातीतान्मायाविक्षोभकारणात् ॥ अ
 नंताच्छुद्धविद्यायाः परस्ताच्च महेश्वरात् ॥ ६७ ॥ सर्वविद्येश्वराधीशान्नपराच्च सदा शिवात् ॥ सर्वमंत्रतनोर्देवाच्छ
 क्तित्रयसमन्वितात् ॥ ६८ ॥ पंचवक्त्रादशभुजात्साक्षात्सकलनिष्कलात् ॥ तस्मादपि पराद्विंदोरर्धे दोश्च ततः परात्
 ॥ ६९ ॥ ततः परान्निशाधीशान्नादाख्याच्च ततः परात् ॥ ततः परात्सुषुम्नेशाद्ब्रह्मरंध्रेश्वरादपि ॥ ७० ॥ ततः परस्याः
 शक्तेश्च परस्ताच्छिवतत्त्वतः ॥ परमं कारणं साक्षात्स्वयं निष्कारणं शिवम् ॥ ७१ ॥ कारणानां च धातारं ध्यातारं ध्येयम
 व्ययम् ॥ परमाकाशमध्यस्थं परमात्मोपरिस्थितम् ॥ ७२ ॥ सर्वैश्वर्येण संपन्नं सर्वेश्वरमनीश्वरं ॥ ऐश्वर्याच्चापि मायेया
 दशुद्धान्मानुषादिकात् ॥ ७३ ॥ अपराच्च परात्त्याज्यादविशुद्धाध्यगोचरात् ॥ तत्पराच्छुद्धविद्याद्यादुन्मनां तात्प
 रात्परात् ॥ ७४ ॥ परमं परमैश्वर्यमुन्मनाद्यमनादि च ॥ अपारमपराधीनं निःसाम्यातिशयं स्थिरम् ॥ ७५ ॥ इत्थमर्थैर्दशवि
 धैरियमार्थवर्णीश्रुतिः ॥ यस्माद्गुरीयसीतस्माद्विश्वं व्याप्तमर्थवर्णा ॥ ७६ ॥ ऋग्वेदः पुनराहेदं जाग्रद्रूपं मयोच्यते ॥ येनाह
 मात्मतत्त्वस्य नित्यमस्म्यभिधायकः ॥ ७७ ॥ यजुर्वेदो वदत्तद्वत्स्वप्नावस्थामयोच्यते ॥ भोग्यात्मना परिणता विद्या
 वेद्याय तोमयि ॥ ७८ ॥ सामचाहसुषुप्त्याख्यमेवं सर्वं मयोच्यते ॥ ममार्थेन शिवेनेदं तामसेनाभिधीयते ॥ ७९ ॥
 अथर्वाहतुरीयाख्यं तुरीयातीतमेव च ॥ मयाभिधीयते तस्मादध्वातीतपदोऽस्म्यहम् ॥ ८० ॥ अध्वात्मकं तु त्रिमलं
 शिवविद्यात्मसंज्ञितं ॥ तत्रैगुण्यं त्रयीसाध्यं संशोध्यं च पदैषिणाम् ॥ ८१ ॥ अध्वातीतं तुरीयाख्यं निर्वानं परमं पदम् ॥
 तदतीतं च नैर्गुण्यादध्वनोऽस्य विशोधकम् ॥ ८२ ॥ द्वयोः प्रमापको नादो नादांतश्च मदात्मकः ॥ तस्मान्ममार्थः स्वातं
 त्र्यात्प्रधानः परमेश्वरः ॥ ८३ ॥ यदस्ति वस्तु तत्सर्वं गुणप्राधान्ययोगतः ॥ समस्तं व्यस्तमपि च प्रणवार्थं प्रचक्षते ॥ ८४ ॥

॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ अध्वात्मकं तत्तृतीयमिति कचित्पाठः ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥

॥ ८५ ॥ ८६ ॥ चित्तधारहितः अभक्तैर्ध्यातुमप्यशक्यः ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥
 सर्वार्थवाचकं तस्मादेकं ब्रह्मतदक्षरम् ॥ तेनोमिति जगत्कृत्स्नं कुरुते प्रथमं शिवः ॥ ८५ ॥ शिवो वा प्रणवो ह्येव प्रण
 वो वा शिवः स्मृतः ॥ वाच्यवाचकयोर्भेदो नात्यंतं विद्यते यतः ॥ ८६ ॥ चित्तधारहितो रुद्रो वाचो यं मनसा सह ॥ अप्राप्य
 घनिवर्त्तते वाच्यस्त्वेकाक्षरेण सः ॥ ८७ ॥ एकाक्षरादकाराख्यादात्मा ब्रह्माभिधीयते ॥ एकाक्षरादुकाराख्याद्विद्या
 विष्णुरुदो र्यते ॥ ८८ ॥ एकाक्षरान्मकाराख्याच्छिवोरुद्र उदाहृतः ॥ दक्षिणांगान्महेशस्य जातो ब्रह्मात्मसंज्ञकः ॥
 ॥ ८९ ॥ वामांगादभवद्विष्णुस्ततो विद्येति संज्ञितः ॥ तद्दयावर्त्तोलरुद्रो भूच्छिवस्य शिवसंज्ञितः ॥ ९० ॥ सृष्टेः प्रवर्त
 को ब्रह्मास्थिते विष्णुर्विमोहकः ॥ संहारस्य तथारुद्रस्तयोर्नित्यं नियामकः ॥ ९१ ॥ तस्मात्त्रयस्ते कथ्यन्ते जगतः कार
 णत्रयम् ॥ कारणत्रयहेतुश्च शिवः परमकारणं ॥ ९२ ॥ अर्थमेतमविज्ञाय रजसा बद्धवैरयोः ॥ युवयोः प्रतिबोधाय म
 ध्ये लिंगमुपस्थितम् ॥ ९३ ॥ एवमोमिति मां प्रादुर्यदि होक्तमथर्वणा ॥ ऋचो यजूं पिसामानि शाखाश्चान्याः सहस्रशः
 ॥ ९४ ॥ वेदेष्वेवं स्वयं वक्त्रैर्व्यक्तमित्यवदत्स्वपि ॥ स्वप्नानुभूतमिव तत्ताभ्यां नाध्यवसीयते ॥ ९५ ॥ तयोस्तत्र प्रबो
 धाय तमोपनयनाय च ॥ लिंगेऽपि मुद्रितं सर्वं यथा वेदैरुदाहृतम् ॥ ९६ ॥ तदृष्ट्वा मुद्रितं लिंगे प्रसादां ल्लिङ्गिनस्तदा ॥
 प्रशांततमसौ देवौ प्रबुद्धौ संबभूवतुः ॥ ९७ ॥ ततो लिंगस्य लिंगं लिंगिनोऽपि च लिंगितां ॥ लिंगे विश्वस्य जगतो विशेषा
 त्वात्मनोरपि ॥ ९८ ॥ उत्पत्तिं विलयं चैव याथात्म्यं च षडध्वनाम् ॥ ततः परतरंधामधामवंतं च पूरुषम् ॥ ९९ ॥ निरु
 त्तरतरं ब्रह्म निष्कलं शिवमीश्वरम् ॥ पशुपाशमयस्यास्य प्रपंचस्य सदापतिम् ॥ १०० ॥ अकुतोभयमत्यंतमवृद्धि क्षय
 मव्ययम् ॥ बाह्यमाभ्यन्तरं व्याप्तं बाह्याभ्यन्तरवर्जितम् ॥ १०१ ॥ निरस्तातिशयं शश्वद्विश्वलोकविलक्षणम् ॥ अल
 क्षणमनिर्देश्यमवाङ्मनसगोचरम् ॥ १०२ ॥ प्रकाशैकरसं शांतं प्रसन्नं सततोदितम् ॥ सर्वकल्याणनिलयं शक्त्या
 तादृशयान्वितम् ॥ १०३ ॥ ज्ञात्वा देवं विरूपाक्षं ब्रह्म नारायणौ तदा ॥ रचयित्वांजलिं मूर्ध्नि भीतौ तौ वाचमूचतुः ॥ १०४ ॥
 ॥ १०५ ॥ निरुत्तरतरं सर्वोत्कृष्टं ॥ १०० ॥ १०१ ॥ १०२ ॥ १०३ ॥ १०४ ॥

॥ १०५ ॥ १०६ ॥ १०७ ॥ विधेयानां आज्ञायाः पालकानां भृत्यानां ॥ १०८ ॥ १०९ ॥ ११० ॥ १११ ॥ ११२ ॥ ११३ ॥ प्रभुत्वे प्रभुत्वविषये ॥
 ब्रह्मोवाच ॥ अज्ञोवाहमभिज्ञोवाखयादौ देवनिर्मितः ॥ ईदृशीं भ्रांतिमापन्न इति कोत्रापराध्यति ॥ १०५ ॥ आस्तां
 ममेदमज्ञानं त्वयिसन्निहिते प्रभो ॥ निर्भयः कोभिभाषेत कृत्यं स्वस्य परस्य वा ॥ १०६ ॥ आवयोर्देवदेवेश विवादोऽपि
 हि शोभनः ॥ पादप्रणामफलदो नाथस्य भवतो यतः ॥ १०७ ॥ विष्णुरुवाच ॥ स्तोतुं देवनवागस्ति महिम्नः सदृशी
 तव ॥ प्रभोरग्रे विधेयानां तूष्णीं भावो व्यतिक्रमः ॥ १०८ ॥ किमत्र संकटे कृत्यमित्येवावसरोचितम् ॥ अजानन्नपि य
 त्किंचित्प्रलप्य त्वानतोऽस्म्यहम् ॥ १०९ ॥ कारणं त्वया दत्तं विस्मृतं तव मायया ॥ मोहितो हं कृतश्चाहं पुनरेवास्मि
 शासितः ॥ ११० ॥ विज्ञापितैः किं बहुभिर्भ्रातोऽस्मि भृशमीश्वर ॥ यतोऽहमपरिच्छेद्यं त्वं परिच्छेतुमुद्यतः ॥ १११ ॥ त्वा
 मुशंति महादेवं भीतानामार्तिनाशनं ॥ अतो व्यतिक्रमं मे द्यक्षन्तु मर्हसि शंकर ॥ ११२ ॥ इति विज्ञापितस्ताभ्यामीश्व
 राभ्यां महेश्वरः ॥ प्रीतोऽनुगृह्यतौ देवौ स्मितपूर्वमभाषत ॥ ११३ ॥ ईश्वर उवाच ॥ वत्स वत्स विधे विष्णो माययामम
 मोहितौ ॥ युवां प्रभुत्वे हं कृत्य बद्धवैरौ परस्परं ॥ ११४ ॥ विवादं युद्धपर्यंतं कृतवानो परतौ किल ॥ तेनोच्छिन्ना प्रजासृ
 ष्टिर्जगत्कारणभूतयोः ॥ ११५ ॥ अज्ञानमानप्रभवा द्वैमत्याद्युवयोरपि ॥ तन्निवर्तयितुं युष्मद्वर्पमोहौ मयैव तु ॥ ११६ ॥
 एवं निवारिता वदलिंगा विर्भावलीलया ॥ तस्माद्भयं विपादं च ब्रीडां चोत्सृज्य कृत्स्नशः ॥ ११७ ॥ यथास्वं कर्म कुर्या
 तां भवंतौ वीतमत्सरौ ॥ पुराममाज्ञया सार्धं समस्ता ज्ञानसंहिताः ॥ ११८ ॥ युवाभ्यां हि मया दत्ता कारणतः प्रसिद्धये ॥
 मंत्ररत्नचसूत्रारख्यं पचाक्षरमयं परम् ॥ ११९ ॥ मयोपदिष्टं सर्वतद्युवयोरद्य विस्मृतम् ॥ ददामि च पुनः सर्वं यथा पूर्वं
 ममाज्ञया ॥ १२० ॥ यतो युवां विना तेन न क्षमौ सृष्टिरक्षणे ॥ एवमुक्ता महादेवो नारायणपितामहौ ॥ १२१ ॥ मंत्रे
 णा ज्ञादौ ताभ्यां ज्ञानसंहिताया सह ॥ तौ लब्ध्वा महतीं दिव्यामाज्ञां माहेश्वरीं पराम् ॥ १२२ ॥ महार्थं मंत्ररत्नं च त
 थैव सकलाः कलाः ॥ दंडवत्प्रणतिं कृत्वा देवदेवस्य पादयोः ॥ १२३ ॥

॥ ११४ ॥ ११५ ॥ ११६ ॥ ११७ ॥ ११८ ॥ ११९ ॥ १२० ॥ ज्ञानसंहिताया पूर्वोक्त्या ॥ १२१ ॥ मंत्ररत्नं पचाक्षररूपं ॥ १२२ ॥ १२३ ॥

॥ १२४ ॥ १२५ ॥ १२६ ॥ १२७ ॥ १२८ ॥ इति श्रीशैवमहापुराणवायवीयसंहिताटीकायांसारबोधिन्यामुत्तरभागेलिङ्गाविर्भावकथनं नाम सप्त
विंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥ ओं नमः शिवाय ॥ प्रतिष्ठादेवदेवस्य संप्रोक्षणविधिस्तथा ॥ विस्तरेणैव तत्सर्वमष्टादिशेनिरूप्यते ॥ १ ॥ १ ॥ अनात्मेति ॥ शुभ

अतिष्ठतां वीतभयावानंदस्तिमितौ तदा ॥ एतस्मिन्नंतरे चित्रमिंद्रजालवदैश्वरम् ॥ १२४ ॥ लिङ्गं कापिति रोभूतं न ता
भ्यामुपलभ्यते ॥ ततो विलप्य हाहेति सद्यः प्रणयभंगतः ॥ १२५ ॥ किमद्भुतमिदं वृत्तमिति चोक्त्वा परस्परम् ॥
अचिंत्यवैभवं शंभोर्विचिंत्य च गतव्यथौ ॥ १२६ ॥ अभ्युपेत्य परामैत्रो मा लिङ्ग्य च परस्परम् ॥ जगद्व्यापारमुद्दिश्य
जग्मतुर्देवपुंगवौ ॥ १२७ ॥ ततः प्रभृतिशक्राद्याः सर्व एव सुरासुराः ॥ ऋषयश्च नरानागानार्यश्चापि विधानतः ॥
॥ लिङ्गप्रतिष्ठां कुर्वन्ति लिङ्गं तत्पूजयन्ति च ॥ १२८ ॥ इति श्रीशिवमहापुराणे वायवीयसंहितायामुत्तरभागे लिङ्गावि
र्भावकथनं नाम सप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥ ६९ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ भगवन् श्रोतुमिच्छामि प्रतिष्ठाविधिमुत्तमम्
॥ लिङ्गस्यापि च वेरस्य शिवेन विहितं तथा ॥ १ ॥ उपमन्यु उवाच ॥ अनात्मप्रतिकूले तु दिवसे शुक्लपक्षके ॥ शिव
शास्त्रोक्तमार्गेण कुर्याद्विङ्गं प्रमाणवत् ॥ २ ॥ स्वीकृत्याथ शुभं स्थानं भूपरीक्षां विधाय च ॥ दशोपचारान् कुर्वन्त लक्ष
णोद्धारपूर्वकान् ॥ ३ ॥ तेषां दशोपचाराणां पूर्वपूज्यविनायकम् ॥ स्थानशुद्ध्यादिकं कृत्वा लिङ्गं स्नानालयं नयेत् ॥
॥ ४ ॥ शलाकया कांचनया कुंकुमादिरसाक्तया ॥ लांछितं लक्षणं शिल्पशास्त्रेण विलिखेत्ततः ॥ ५ ॥ अष्टमृत्सलिलै
र्वाथ पंचामृतजलैस्तथा ॥ लिङ्गं पिंडिकया सार्धं पंचगव्यैश्च शोधयेत् ॥ ६ ॥ सवेदिकं समभ्यर्च्य दिव्याद्यंतुजलाश
यम् ॥ नीत्वा धिवासयेत्तत्र लिङ्गं पिंडिकया सह ॥ ७ ॥ अधिवासालये शुद्धे सर्वशोभा समन्विते ॥ सतोरणे सावरणे
दर्भमालासमावृते ॥ ८ ॥ दिग्गजाष्टकसंपन्ने दिक्पालाष्टघटान्विते ॥ अष्टमंगलैर्युक्ते कृतदिक्पालकार्चिते ॥ ९ ॥

स्थानेषु स्थितैर्ग्रहैः स्वानुकूल इत्यर्थः ॥ प्रमाणवत् यथोक्तपरिमाणयुक्तं ॥ २ ॥ दशोपचारात्तु गंधादिपुष्पांजलिपर्यंतान् ॥ ३ ॥ तेषामिति ॥ वृत्तियार्थे षष्ठी ॥
॥ ४ ॥ लक्षणोद्धारप्रकारमाह ॥ शलाकयेति ॥ ५ ॥ ६ ॥ दिव्याद्यं दिव्यं गंगादिकमाद्यं स्यतं ॥ ७ ॥ ८ ॥ घटाः कलशाः मंगलकानि मंगलद्रव्याणि
कृतदिक्पालकार्चिते कृतं दिक्पालकैरर्चितमर्चनं यस्मिन् ॥ ९ ॥

॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ शाययेदिति ॥ लिंगमितिसंबध्यते ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ चंडिकापद्मचंडिकास्थापनार्थपद्म ॥ पिंडिकापद्ममितिकचित्पाठः
 तैजसंदारवंवापिकृत्वापद्मासनांकितम् ॥ विन्यसेन्मध्यतस्तत्रविपुलंपीठिकालयं ॥ १० ॥ द्वारपालान्समभ्यर्च्य
 भद्रादींश्चतुरःक्रमात् ॥ सुभद्रश्चविभद्रश्चसुनंदश्चविनंदकः ॥ ११ ॥ स्नापयित्वासमभ्यर्च्यलिंगंवेदिकयासह ॥
 सकूर्वाभ्यांतुवस्त्राभ्यांसमावेष्ट्यसमंततः ॥ १२ ॥ प्राप्यशनैःकैस्तोयंपीठिकोपरिशाययेत् ॥ प्राक्शिरस्कमधः
 सूत्रं पिंडिकांचास्यपश्चिमे ॥ १३ ॥ सर्वमंगलसंयुक्तंलिंगंतत्राधिवासयेत् ॥ पंचरात्रंत्रिरात्रंवाप्येकरात्रमथापिवा
 ॥ १४ ॥ विसृज्यपूजितांस्तत्रलिंगंचोद्धृत्यपूर्ववत् ॥ संपूज्योत्सवमार्गेणशयनालयमानयेत् ॥ १५ ॥ तत्रापिशयन
 स्थानंकुर्यान्मंडलमध्यतः ॥ शुद्धैर्जलैःस्नापयित्वालिंगमभ्यर्चयेत्क्रमात् ॥ १६ ॥ ऐशान्यांपद्ममालिरूप्यशुद्धलिप्तेम
 हीतले ॥ शिवकुंभंसाधयित्वातत्रावाह्यशिवंयजेत् ॥ १७ ॥ वेदिमध्येसितंपद्मंपरिकल्प्यविधानतः ॥ तस्यपश्चि
 मतश्चापिचंडिकापद्ममालिखेत् ॥ १८ ॥ क्षौमाद्यैर्वाहतैर्वस्त्रैःपुष्पैर्दमैरथापिवा ॥ प्रकल्प्यशयनंतस्मिन्हेमपुष्पंवि
 निक्षिपेत् ॥ १९ ॥ तत्रलिंगंसमानीयसर्वमंगलनिस्वनैः ॥ रक्तेनवस्त्रयुग्मेनसकूर्चेनसमंततः ॥ २० ॥ सहपिंडिक
 यावेष्ट्यशाययेच्चयथापुरा ॥ पुरस्तात्पद्ममालिरूप्यतद्दलेषुयथाक्रमम् ॥ २१ ॥ विद्येशकलशान्न्यस्येन्मध्येशैर्वीचवर्द्ध
 नीम् ॥ परीत्यपद्मत्रितयंजुहुयुर्द्विजसत्तमाः ॥ २२ ॥ तेचाष्टमूर्तयःकल्प्याःपूर्वादिपरितःस्थिताः ॥ चत्वारश्चाथवा
 दिक्षुस्वध्येतारःसजापकाः ॥ २३ ॥ जुहुयुस्तेविरंच्याद्याश्चतस्रोमूर्तयःस्मृताः ॥ देशिकःप्रथमंतेषामैशान्यांपश्चिमे
 थवा ॥ २४ ॥ प्रधानहोमंकूर्वातसत्तद्रव्यैर्यथाक्रमम् ॥ आचार्यात्पादमर्धंवाजुहुयुश्चापरेद्विजाः ॥ २५ ॥ प्रधान
 मेकमेवात्रजुहुयादथवागुरुः ॥ पूर्वंपूर्णहुतेर्हुत्वाघृतेनाष्टोत्तरंशतम् ॥ २६ ॥ मूर्ध्निमूलेनलिंगस्यशिवहस्तंप्रविन्यसे
 त् ॥ शतमर्धतदर्धंवाक्रमाद्द्वयैश्चसप्तभिः ॥ २७ ॥ हुत्वाहुत्वास्पृशेल्लिंगंवेदिकांचपुनःपुनः ॥ पूर्णाहुतिततोहुत्वा
 क्रमाद्दद्याच्चदक्षिणाम् ॥ २८ ॥

॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ परीत्यप्रदक्षिणीकृत्य ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ अपरहति ॥ आचार्यादन्यद्व्यर्थः ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥

स्थपतेः आलयादेर्नर्मातुः शिल्पिनः ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ बंधकद्रव्यैः सुधादिलेपद्रव्यैः ॥ यवनिकांतिरस्करिणी ॥ आच्छन्नपटमित्यर्थः

आचार्यात्पादमर्धवाहोत्तृणां स्थपतेरपि ॥ तदर्धदेयमन्येभ्यः सदस्येभ्यश्च शक्तितः ॥ २९ ॥ ततः श्वश्रेष्ठपहैमंकूर्चं
वाविनिवेश्य च ॥ मृदंभसापंचगव्यैः पुनः शुद्धजलेन च ॥ ३० ॥ शोधितांचंदनालिप्तां श्वश्रेष्ठब्रह्मशिलां क्षिपेत् ॥ कर
न्यासंततः कृत्वा नवभिः शक्तिनामभिः ॥ ३१ ॥ हरितालादिधातूंश्च बीजगंधौषधैरपि ॥ शिवशास्त्रोक्तविधिना क्षिपेद्ब्र
ह्मशिलोपरि ॥ ३२ ॥ प्रतिलिंगं तु संस्थाप्य क्षीरवृक्षसमुद्रवम् ॥ स्थितं बुध्वा तमुत्सृज्य लिंगं ब्रह्मशिलामपि ॥ ३३ ॥
प्रागुदक्प्रवणां किंचित्स्थापयेन्मूलविद्यया ॥ पिंडिकां चाथ संयोज्य शाक्तं मूलमनुस्मरन् ॥ ३४ ॥ बंधनं बंधकद्रव्यैः
कृत्वा स्थानं विशोध्य च ॥ दत्ताचार्य्यचपुष्पाणिकुर्युर्यवनिकां पुनः ॥ ३५ ॥ यथायोग्यं निषेकादिलिंगस्य पुरतस्तदा ॥
आनीय शयनस्थानात्कलशान्विन्यसेत्क्रमात् ॥ ३६ ॥ महापूजामथारभ्य संपूज्य कलशान्दश ॥ शिवमंत्रमनुस्मृ
त्य शिवकुंभजलांतरे ॥ ३७ ॥ अंगुष्ठानामिकायोगादादाय तमुदीरयेत् ॥ न्यसेदीशानभागस्य मध्ये लिंगस्य मंत्रवित्
॥ ३८ ॥ शक्तिन्यसेत्तथा वेद्यां विद्येशांश्च यथाक्रमम् ॥ लिंगमूलेशिवजलैस्तथा लिंगं निषेचयेत् ॥ ३९ ॥ वर्धन्यापि
डिकालिङ्गं विद्येशकलशैः पुनः ॥ अभिषिच्यासन् पश्चादाधाराद्यं प्रकल्पयेत् ॥ ४० ॥ कृत्वा पंचकलान्यासं दीप्तं लिंग
मनुस्मरन् ॥ आवाहयेच्छिवौ साक्षात्प्रांजलिः प्रागुदङ्मुखः ॥ ४१ ॥ वृषाधिराजमारुह्य विमानं वानभस्थलात् ॥
अलंकृतं समायातं देव्या देवमनुस्मरन् ॥ ४२ ॥ सर्वाभरणशोभादयं सर्वमंगलनिःस्वनैः ॥ ब्रह्मविष्णुमहेशां केश
क्राद्यैर्देवदानवैः ॥ ४३ ॥ आनंदक्लिन्नसर्वाङ्गैर्विन्यस्तांजलिमस्तकैः ॥ स्तुवाद्भिरेव नृत्यद्भिर्नमद्भि रभितो वृतम् ॥
॥ ४४ ॥ ततः पंचोपचाराणां कृत्वा पूजां समापयेत् ॥ नातः परतरः कश्चिद्विधिः पंचोपचारकात् ॥ ४५ ॥ प्रतिष्ठां लिंग
वत्कुर्यात्प्रतिमास्वपि सर्वतः ॥ लक्षणोद्धारसमये कार्यं नयनमोचनम् ॥ ४६ ॥ जलाधिवासं शयने शाययेत्तां त्वधोमु
खीम् ॥ कुंभोदरगतं मंत्रं दत्तासां नियोजयेत् ॥ ४७ ॥ कृतालयां परामाहुः प्रतिष्ठामकृतालयात् ॥ शक्तः कृताल
यं पश्चात्प्रतिष्ठाविधिमाचरेत् ॥ ४८ ॥

॥ ३९ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ तं मंत्रं ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥

देव्यापार्वत्यासहेत्यर्थः ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ नयनमोचनं नेत्रोन्मीलनं ॥ ४६ ॥ तासां प्रतिमानां ॥ ४७ ॥ अकृतालयात् प्रतिष्ठाविधेः ॥ ४८ ॥

॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ तद्बीजैः पूर्वोक्तैः ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ अत्यंतोपहतं अत्यंतदोषयुक्तं ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥

अशक्तश्चेत्प्रतिष्ठाप्यलिंगं वेरमथापि वा ॥ शक्तेरनुगुणं पश्चात्प्रकुर्वीत शिवालयम् ॥ ४९ ॥ गृहार्चायां पुनर्वक्ष्ये प्रति
ष्ठाविधिमुत्तमम् ॥ कृत्वा कनीयसं वेरं लिंगं वालक्षणान्वितम् ॥ ५० ॥ अयने चोत्तरे प्राप्ते शुक्लपक्षे शुभे दिने ॥ वेदिकृ
त्वा शुभे देशे तत्राब्जं पूर्ववल्लीखेत् ॥ ५१ ॥ विकीर्य पत्रपुष्पादिमध्ये कुंभं निधाय च ॥ परितस्तस्य चतुरः कलशान् दिक्षु
विन्यसेत् ॥ ५२ ॥ पंचत्रयाग्नि तद्बीजैस्ते पुपंचसु पंचाभेः ॥ न्यस्य संपूज्य मुद्रादिदर्शयित्वाभिरक्ष्य च ॥ ५३ ॥ विशो
ध्यलिंगं वेरं वामृतोयाद्यैर्यथापुरा ॥ स्थापयेत्पुष्पसंछन्नमुत्तरस्थे वरासने ॥ ५४ ॥ निधाय पुष्पांशिरसि प्रोक्षयेत्प्रोक्ष
णीजलैः ॥ समभ्यर्च्य पुनः पुष्पैर्जयशब्दादिपूर्वकम् ॥ ५५ ॥ कुंभैरीशानविद्यातैः स्नापयेन्मूलविद्यया ॥ ततः पंच
कलान्यासं कृत्वा पूजां च पूर्ववत् ॥ ५६ ॥ नित्यमाराधयेत्तत्र देव्या देवं त्रिलोचनम् ॥ एकमेवाथ वा कुंभं मूर्तिमंत्रसमन्वि
तम् ॥ ५७ ॥ न्यस्य पद्मांतरे सर्वशेषं पूर्ववदाचरेत् ॥ अत्यंतोपहतं लिंगं विशोध्य स्थापयेत्पुनः ॥ ५८ ॥ संप्रोक्षयेद्दु
पहतं मनागुपहतं यजेत् ॥ लिंगानि बाणसंज्ञानि स्थापनीयानि वानवा ॥ ५९ ॥ तानि पूर्वांशे वै नैव संस्कृतानि यतस्त
तः ॥ लोहानि स्थापनीयानि यानि दृष्टानि बाणवत् ॥ ६० ॥ स्वयमुद्धृतं लिंगं च दिव्ये चर्पितं यैव च ॥ अर्पीठे पीठमावे
श्य कृत्वा संप्रोक्षणं विधिम् ॥ ६१ ॥ यजेत्तत्र शिवं तेषां प्रतिष्ठानविधीयते ॥ दग्धं श्लयं क्षतांगं च क्षिपेत्लिंगं जलाशये ॥
॥ ६२ ॥ संधानयोग्यं संधाय प्रतिष्ठाविधिमाचरेत् ॥ बेराद्वा विकलाल्लिंगाद्देवपूजापुरःसरं ॥ ६३ ॥ उद्वास्य तद्दिसं
धानं त्यागं वा युक्तमाचरेत् ॥ एकाहपूजाविहतौ कुर्याद्द्विगुणमर्चनम् ॥ ६४ ॥ द्विरात्रं च महापूजां संप्रोक्षणमतः परम् ॥
मासादूर्ध्वमनेकाहं पूजाय दिविहन्यते ॥ ६५ ॥ प्रातिष्ठाचोच्यते कैश्चित्कैश्चित्संप्रोक्षणक्रमः ॥ संप्रोक्षणे तु लिंगादे
र्देवमुद्वास्य पूर्ववत् ॥ ६६ ॥ अष्टपंचक्रमेणैव स्नापयित्वा मृदं भसा ॥ गवारं सैश्च संस्नाप्य दर्भतोयैर्विशोध्य च ॥ ६७ ॥
प्रोक्षयेत्प्रोक्षणीतोयैर्मूलेनाष्टोत्तरं शतम् ॥ सपुष्पं सकुशं पाणिन्यस्य लिंगस्य मस्तके ॥ ६८ ॥ पंचावरं जपेन्मूलमष्टो
त्तरशतोत्तरम् ॥ ततो मूले नमूर्धादिपीठांतं संस्पृशेदपि ॥ ६९ ॥

श्रुत्यं विशोर्ण ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ संप्रोक्षणविधिमाह ॥ देवमिति ॥ ६६ ॥ गवारं सैः गोदुग्धादिभिः ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥

लिङ्गालाभेविधिमाह ॥ अलब्धइति ॥ अत्रानुक्तंचसंदिग्धतत्प्रकाशयितुं पृथक् ॥ शैवशास्त्रानुसारेणपद्धतीरचयिष्यते ॥ ७० ॥ इति श्रीशैवमहापुराणे
वायवीयसंहिताटीकायांसारबोधिण्यामुत्तरभागेलिङ्गवेरप्रतिष्ठासंप्रोक्षणादिविधिर्नामाष्टाविंशतितमोऽध्यायः ॥ २८ ॥ ओंनमःशिवाय ॥ योगाभ्यास
विधिःसांगःसप्रयोजनकःस्मृतः ॥ सकलोमुनिनैकोनविंशोऽध्यायेनिरूप्यते ॥ १ ॥ क्रियायांपूजादिकर्मणि ॥ चर्यायांपूर्वोक्तसेवायां ॥ १ ॥
॥ २ ॥ वैधविधिनाकृतं ॥ योगाद्यनुपमर्दतःयोगाभ्यासापरित्यागेनसांगयोगानुष्ठानेनेतियावत् ॥ रोगाद्यनुपमर्दतइतिक्वचित्पाठः ॥ ३ ॥ तत्

पूजांचमहर्तीकुर्याद्देवमावाह्यपूर्ववत् ॥ अलब्धेस्थापितेलिङ्गेशिवस्थानेजलेऽथवा ॥ वन्हौरवौतथाव्योम्निभगवंतं
शिवंयजेत् ॥ ७० ॥ इति श्रीशिवम० वा० संहितायामुत्तरभागेलिङ्गवेरप्रतिष्ठासंप्रोक्षणादिविधिकथनंनामाष्टा
विंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥ ६१ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ ज्ञानेक्रियायांचर्यायांसारमुत्कृत्यसंग्रहात् ॥ उक्तंभगवतासर्वश्रुतंश्रुति
समंमया ॥ १ ॥ इदानींश्रोतुमिच्छामियोगंपरमदुर्लभम् ॥ साधिकारंचसांगंचसविधिसंप्रयोजनम् ॥ २ ॥ यद्य
स्तिमरणंवैधयोगाद्यनुपमर्दतः ॥ सद्यःसाधयितुंशक्यंयेनस्यान्नात्महानरः ॥ ३ ॥ तच्चतत्कारणंचैवतत्कालकर
णानिच ॥ तद्भेदतारतम्यंचवक्तुमर्हसितत्त्वतः ॥ ४ ॥ उपमन्युरुवाच ॥ स्थानेष्टृष्टंत्वयाकृष्णसर्वप्रश्नार्थवेदिना ॥ त
तःक्रमेणतत्सर्ववक्ष्येशृणुसमाहितः ॥ ५ ॥ निरुद्धवृत्त्यंतरस्यशिवेचित्तस्यनिश्चला ॥ यावृत्तिःसासमासेनयोगःस
खलुपंचधा ॥ ६ ॥ मंत्रयोगःस्पर्शयोगोभावयोगस्तथापरः ॥ अभावयोगःसर्वेभ्योमहायोगःपरोमतः ॥ ७ ॥ मं
त्राभ्यासवशेनैवमंत्रवाच्यार्थगोचरः ॥ अव्याक्षेपामनोवृत्तिर्मंत्रयोगउदाहृतः ॥ ८ ॥ प्राणायामसखासैवस्पर्श
योगोभिधीयते ॥ समंत्रःस्पर्शनिर्मुक्तोभावयोगःप्रकीर्तितः ॥ ९ ॥

योगानुष्ठानं ॥ तत्कारणंतस्ययोगस्यकारणं ॥ एवमग्रेपि ॥ करणानिप्रकृष्टसाधनानि ॥ ४ ॥ ५ ॥ योगलक्षणमाह ॥ निरुद्धेति ॥ निरुद्धंअन्यविषयेभ्योनि
र्वर्तितंवृत्त्यंतरंवृत्तिविशेषोयस्यतस्यचित्तस्यशिवेविषयेयावृत्तिःसयोगइत्यर्थः ॥ योगश्चित्तवृत्तिनिरोधइतिपतंजल्युक्तेः ॥ ६ ॥ योगभेदानाह ॥ मंत्रयोगइति ॥
॥ ७ ॥ आद्ययोगमाह ॥ मंत्राभ्यासेति ॥ अव्याक्षेपास्थिरा ॥ ८ ॥ स्पर्शयोगमाह ॥ प्राणायामेति ॥ प्राणायामःसखासहायोयस्याःसैवपूर्वोक्तमनोवृत्तिरे
व ॥ तृतीयमाह ॥ समंत्रइति ॥ विशेषतोमंत्रार्थविचाराभावेपिमंत्रजपमात्रलक्षणः ॥ स्पर्शनिर्मुक्तःअर्थात्प्राणायामरहितः ॥ ९ ॥

चतुर्थमाह ॥ विलीनेति ॥ यतोयोगात्विश्वंनिखिलंरूपं विलीनावयवंतिरौहितसंस्थानं संभाव्यते प्रतीयते सोऽभावयोगस्तत्र हेतुमाह ॥ अनाभासादिति ॥ सतो विद्यमानस्यापि वस्तुनोऽभानादित्यर्थः ॥ विलीनावयवंविश्वंस्वरूपं भाव्यते यत इति पाठांतरम् ॥ १० ॥ महायोगमाह ॥ शिवेति ॥ शिवस्वभावः शिवतत्त्वमात्र विषयकः निरुपाधिकः सर्वप्रपंचोपाधिरहितो यथा येन प्रकारेण चिंत्यते ध्यायते सैव मनोवृत्तिर्महायोग उच्यते इत्यर्थः ॥ ११ ॥ योगाधिकारिणमाह ॥ दृष्टेति ॥ दृष्टे लौकिके प्रजापश्वादिसंपदं गनार्लिगनादौ ॥ आनुश्रविके वैदिके काम्यज्योतिष्टोमादिसाध्यस्वर्गे ॥ १२ ॥ विरक्तत्वे कारणमाह ॥ विषयेति ॥ विषयद्वयं ऐहिकामु

विलीनावयवंविश्वंरूपं संभाव्यते यतः ॥ अभावयोगः संप्रोक्तोऽनाभासाद्वस्तुनः सतः ॥ १० ॥ शिवस्वभाव एवैकश्चिंत्यते निरुपाधिकः ॥ यथा सैव मनोवृत्तिर्महायोग इहोच्यते ॥ ११ ॥ दृष्टे तथाऽऽनुश्रविके विरक्तं विषये मनः ॥ यस्य तस्याधिकारोऽस्ति योगेनान्यस्य कस्यचित् ॥ १२ ॥ विषयद्वयदोषाणां गुणानामीश्वरस्य च ॥ विमर्शादेव सततं विरक्तं जायते मनः ॥ १३ ॥ अष्टांगो वा षडंगो वा सर्वयोगः समासतः ॥ यमश्च नियमश्चैव स्वस्तिकाद्यंतथासनम् ॥ १४ ॥ प्राणायामः प्रत्याहारो धारणा ध्यानमेव च ॥ समाधिरित्योगांगान्यष्टौ चेति प्रकीर्तिताः ॥ १५ ॥ आसनं प्राणसंरोधः प्रत्याहारो धारणा ॥ ध्यानं समाधिर्योगस्य षडंगानि समासतः ॥ १६ ॥ पृथग्लक्षणमेतेषां शिवशास्त्रे समीरितम् ॥ शिवागमेषु चान्येषु विशेषात्कामिकादिषु ॥ १७ ॥ योगशास्त्रेष्वपि तथापुराणेष्वपि केषुचित् ॥ तस्मात्समासात्सामान्याद्वक्ष्ये योगांगलक्षणं ॥ १८ ॥

ष्मिकसुखसाधनद्वितयं तस्य ये दोषास्तेषामित्यर्थः ॥ तत्रैहिकसुखसाधने दृष्टे विषये आशुनश्वरत्वादिदोषाः स्पष्टा एव ॥ आनुश्रविके आमुष्मिकेऽपि दोषा दर्शिताः सांख्यकौमुद्यां ॥ दृष्टवदानुश्रविकः स ह्यविशुद्धिक्षयातिशययुक्त इति ॥ १३ ॥ योगांगान्याह ॥ यम इति ॥ १४ ॥ प्रकीर्तिता इति पुंस्त्वमर्षि ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ योगशास्त्रेष्विति ॥ तथाच योगयाज्ञवल्क्यगीतासु ॥ यमश्च नियमश्चैव आसनं च तथा धारणा ॥ ध्यानं समाधिरेतानि योगांगानि वरानने ॥ यमश्च नियमश्चैव दशधा संप्रकीर्तितौ ॥ आसनान्युत्तमान्यष्टौ त्रयं तेषूत्तमोत्तमं ॥ प्राणायामस्त्रिधा प्रोक्तः प्रत्याहारस्तु पंचधा ॥ धारणा पंचधा प्रोक्ता ध्यानं च परिकीर्तितं ॥ त्रयस्तेषूत्तमाः प्रोक्ताः समाधिस्त्वेकरूपतः ॥ मुनयः केचिदिच्छंति विस्तरेण पृथक्शृणु ॥ अहिंसा सत्यमस्तेयं ब्रह्मचर्यं दयार्जवं ॥ क्षमा धृतिर्मिताहारः शौचं चैते यमाः स्मृताः ॥ कर्मणामनसा वाचा सर्वभूतेषु सर्वदा ॥ अहितं चेत्तु हिंसा स्यात्क्लेशजन्यैव जंतुषु ॥ वेदेनोक्तापि हिंसा

॥६२॥

स्यादभिचारादिकर्मयत् ॥ सत्यंभूतहितंप्रोक्तंनयथार्थाभिभाषणं ॥ कर्मणामनसावाचासर्वावस्थासुसर्वदा ॥ सर्वत्रमैथुनत्यागोब्रह्मचर्यप्रचक्षते ॥ ब्रह्मचर्याश्रमस्थानांयतीनांनैष्ठिकंस्मृतं ॥ ब्रह्मचर्यातुसैवोक्तातथैवारण्यवासिनः ॥ ब्रह्मचर्यातुसैवोक्तागृहस्थाश्रमवासिनां ॥ राज्ञश्चैवगृहस्थत्वंब्रह्मचर्यप्रकीर्तितं ॥ विशांवृत्तवतांचैवकेचिदिच्छंतिपंडिताः ॥ शुश्रूपावागुरौनित्यंब्रह्मचर्यमुदाहृतं ॥ दयाचसर्वभूतेषुसर्वत्रानुग्रहःस्मृतः ॥ विहितेषुतथान्येषुमनोवाक्कायकर्मणां ॥ प्रवृत्तौवानिवृत्तौवाएकरूपत्वमार्जवं ॥ प्रियाप्रियेषुसर्वेषुसमत्वंयच्छरीरिणां ॥ क्षमासैवोतिविद्वद्भिर्गदितायोगवादिभिः ॥ अर्थहानौचबन्धूनां वियोगेष्वपिसंपदां ॥ तयोःप्राप्तौचसर्वत्रचित्तस्थस्थापनधृतिः ॥ अष्टौग्रासामुनेर्भक्ष्याःषोडशारण्यवासिनां ॥ द्वात्रिंशत्गृहस्थानांयथेष्टंब्रह्मचारिणः ॥ शौचंचद्विविधंप्रोक्तंवाह्यमाभ्यंतरंतथा ॥ मृज्जलाभ्यांस्मृतंवाह्यंभावशुद्धिस्तथांतरं ॥ मनःशुद्धिस्तथाज्ञेयाधर्मेणाध्यात्मदिश्या ॥ तपःसंतोषआस्तिक्यं दानमीश्वरपूजनं ॥ सिद्धांतश्रवणंचैवहीर्मतिश्रजपोव्रतं ॥ एतेचनियमाःप्रोक्तास्तांश्चसर्वान्पृथक्शृणु ॥ विधिनोक्तेनमार्गेणकृच्छ्रांद्रायणादिभिः ॥

अहिंसासत्यमस्तेयंब्रह्मचर्यापरिग्रहौ ॥ यमइच्युतेसद्भिःपंचावयवयोगतः ॥ १९ ॥ शौचंतुष्टिस्तपश्चैवजपःप्रणि धिरेवच ॥ इतिपंचप्रभेदःस्यान्नियमःस्वांशभेदतः ॥ २० ॥

शरीरशोषणंप्राहुस्तापसास्तपउत्तमं ॥ यदृच्छालाभतो नित्यंममपूर्तिर्भवेदिति ॥ याधीस्तामृषयःप्राहुःसंतोषंसुखलक्षणं ॥ धर्माधर्मेषुविश्वासायस्तदा स्तिक्यमुच्यते ॥ न्यायार्जितंधनंचान्यद्वययायत्प्रदीयते ॥ अर्थिभ्यःश्रद्धयायुक्तंदानमेतदुदाहृतं ॥ यत्प्रपन्नंस्वभावेनबहुवाप्यत्यमेववा ॥ यथाशक्त्यर्चनं भक्त्याएतदोश्वरपूजनं ॥ रागाद्यपेतंलदयंममतादुष्टतादिना ॥ हिंसादिरहितःकायस्तर्पणंश्वरपूजनं ॥ सिद्धांतश्रवणंप्रोक्तंवेदांतश्रवणंबुधैः ॥ विप्रवत्क्षत्रि यस्योक्तंसिद्धांतश्रवणंबुधैः ॥ विशांचकेचिदिच्छंतिशीलवृत्तवतांसतां ॥ शूद्राणांचस्त्रियाश्चैवस्वधर्मस्थतपस्विनां ॥ सिद्धांतश्रवणंप्रोक्तंपुराणश्रवणंबुधैः ॥ वेदेलोकि कमार्गेपुक्लपितंकर्मयद्भवेत् ॥ तस्मिन्भवतियालज्जाहीस्तुसैवोतिकीर्तता ॥ विहितेषुचमार्गेषुश्रद्धायासामतिर्भवेत् ॥ गुरुणाचोपदिष्टोपिवेद बाह्योविर्जितः ॥ विधिनोक्तेनमार्गेणमंत्राभ्यासोजपःस्मृतः ॥ अधीतवेदेष्वंगेषुपुराणेसेतिहासके ॥ यदिहाध्ययनंतच्चमंत्राभ्यासोजपःस्मृतः ॥ प्रसन्नगु रूणापूर्वमुपदिष्टंत्वनुज्ञया ॥ धर्मार्थमात्मसिद्ध्यर्थमुपायग्रहणंव्रतमिति ॥ एवमन्यान्यपिलक्षणानिशैवशास्त्रादिषुद्रष्टव्यानि ॥ कानिचिदत्राप्युच्येततदाह ॥ सामान्यादिति ॥ अपरिग्रहोदेहयात्रातिरिक्तभोगसाधनास्वीकारः ॥ १८ ॥ १९ ॥ प्रणिधिःप्रणिधानंतच्चफलभासिंधिविनाकृतानांकर्मणामीश्वरेसमर्पणं ॥ २० ॥

॥६२॥

योगांगानिवक्तुं प्रथममासनभेदानाह ॥ स्वस्तिकमिति ॥ स्थिरसुखमासनमित्यासनसामान्यलक्षणं पातं जलोभिहितं ॥ सनत्कुमारसंहितायामपितद्भेदाद
 शिताः ॥ आसनं स्वस्तिकं कुर्यात्पद्मं भद्रासनं तथेति ॥ योगयाज्ञवल्कीयेषु ॥ आसनान्यधुनावक्ष्ये शृणुगार्गितपोधने ॥ स्वस्तिकं गोमुखं पद्मं वीरं सिंहासनं
 तथा ॥ भद्रं मुक्तासनं चैव मयूरासनमेव च ॥ तथैतेषां वारोहोऽष्टयुग्वक्ष्यामि लक्षणं ॥ जानुर्वोरंतरं सेस्य कृत्वा पादतले उभे ॥ सीवन्याश्चात्मनः पार्श्वे गुल्फौ निक्षि
 प्य पादयोः ॥ सीवनीशिश्राग्रादारभ्य गुदद्वारपर्यंतं सूत्रसदृशी रेखा ॥ सव्ये दक्षिण गुल्फौ तु दक्षिणे दक्षिणेतरं ॥ एतच्च स्वस्तिकं प्रोक्तं सर्वपापप्रणाशनं ॥ सव्य
 दक्षिण गुल्फौ तु पृष्ठपार्श्वे निवेशयेत् ॥ दक्षिणे तु यथा सव्यं गोमुखं गोमुखं तथा ॥ अंगुष्ठौ च निवर्त्तनीयौ द्वास्ताभ्यां व्युत्क्रमं तथा ॥ जघोरूपरिविप्रं द्रुक्त्वा पादत
 ले उभे ॥ पद्मासनं भवेदेतत्सर्वेषामपि पूजितं ॥ एकं पादमथैकस्मिन् विन्यस्योरुणिसंस्थितः ॥ इतरस्मिंस्तथैवोरीविरासनमुदाहृतं ॥ गुल्फौ च वृषणस्याधः
 सीवन्याः पार्श्वयोः क्षिपेत् ॥ दक्षिणं सव्यगुल्फेन दक्षिणेन तथोत्तरं ॥ हस्तौ तु जान्वोः संस्थाप्य स्वांगुलीभिः प्रसार्य च ॥ व्याघ्रवक्रो निरीक्षेत नासाग्रं तु समाहि

स्वस्तिकं पद्ममर्धेन्दुवीरं योगं प्रसाधितम् ॥ पर्यंकं च यथेष्टं च प्रोक्तमानसमष्टया ॥ २१ ॥ प्राणः स्वदेहजो वायुस्तस्या
 यामो निरोधनम् ॥ तद्रेचकं पूरकं च कुम्भकं च त्रिधोच्यते ॥ २२ ॥ नासिकापुटमंगुल्यापीड्यैकमपरेण तु ॥ औदरं रे
 चयेद्वायुं तथा यं रेचकः स्मृतः ॥ २३ ॥ बाह्येन मरुता देहं दृढीकृतं त्वत्परिपूरयेत् ॥ नासापुटेनापरेण पूरणात् पूरकं मतं ॥
 ॥ २४ ॥ नमुंचति न गृह्णाति वायुमंतर्बहिःस्थितं ॥ संपूर्णकुम्भवति ष्ठेदचलः स तु कुम्भकः ॥ २५ ॥ रेचकाद्यंत्रयमिदं न
 द्रुतं न विलंबितम् ॥ उद्यतः क्रमयोगेन त्वभ्यस्येद्योगसाधकः ॥ २६ ॥

तः ॥ सिंहासनं भवेदेतत्पूजितं योगिभिः सदा ॥ गुल्फौ च वृषणस्याधः सीवन्याः पार्श्वयोः क्षिपेत् ॥ पार्श्वपादौ च पाणिभ्यां दृढं बद्ध्वा सुनिश्चलं ॥ भद्रासनं भवे
 देतत्सर्वव्याधिषापहं ॥ संपीड्य सीवनीं सूक्ष्मांगुल्फेनैव तु सव्यतः ॥ सव्यं दक्षिणगुल्फेन मुक्तासनमुदीरितं ॥ मेढ्रादुपरि निक्षिप्य सव्यं गुल्फं तथोपरि ॥ गु
 ल्फांतरं च निक्षिप्य मुक्तासनमिदं तथा ॥ अवष्टभ्य धरां सम्यक् कूर्पराभ्यां करहये ॥ हस्तयोः कूर्परी चापि स्थापयन्नाभिपार्श्वयोः ॥ समुन्नतशिरः पादोदंडवन्धोन्नि
 संस्थितः ॥ मयूरासनमेतत्सर्वपापप्रणाशनमिति ॥ अर्धेन्दु अर्धचंद्राकृति ॥ योगं योगाख्यं ॥ प्रसाधितं प्रकर्षेणाभ्यस्तं ॥ पर्यंकं पर्यंकाकृति ॥ यथेष्टं स्वेच्छ
 याक्रियमाणं किमपि एतत्सनत्कुमारसंहितायां विचारयिष्यते ॥ २१ ॥ प्राणसंरोधस्वरूपमाह ॥ प्राण इति ॥ स्वदेहान्निष्पन्नो यः प्राणः श्वासप्रश्वासरूपो
 वायुस्तस्य आयामो निरोधनं गतिविच्छेदः प्राणसंरोधः प्राणायाम इत्यर्थः ॥ तथा च योगसूत्रं ॥ तस्मिन् सति श्वासप्रश्वासयोगीति विच्छेदः प्राणायाम इति ॥
 ॥ २२ ॥ अपरेण अन्येन नासापुटेन ॥ रेचयेत्वाहिनिःसारयेत् ॥ २३ ॥ दृढीकृतं त्वत्परिपूरयेत् ॥ २४ ॥ २५ ॥ नद्रुतं नातिशीघ्रं ॥ न विलंबितं नातिमंदं ॥
 उद्यत इति ॥ उत्सादक्रमयोगेनेति पाठांतरं ॥ २६ ॥

॥ ६३ ॥

॥ २७ ॥ कनीयादीति ॥ कन्यकादिक्रमवशादिति पाठांतरम् ॥ मात्रागुणेति ॥ मात्रायाः वक्ष्यमाणलक्षणायाः गुणोगुणनंतद्विभागतः ॥ २८ ॥ सकृदुद्धातइति ॥ प्राणेन प्रेर्यमाणेन अपानः पीडयते यदि ॥ गत्वा चोर्ध्वनिवर्तेत एतदुद्धातलणं ॥ प्राणवायुनाऽपानाभिघाते सति नाभिमूलात्प्रेरितस्य वायो विरिच्यमानस्य शिरस्यभिहननमुद्धातइत्युक्तलक्षणः सकृत् उद्धातो यस्मिन्सः ॥ २९ ॥ तदुत्तरः चतुर्थः ॥ तदेतद्वर्तितां पातं जले ॥ बाह्याभ्यंतरस्तं भवृत्तिर्देशकालसंख्याभिः परिदृष्टो दीर्घः सूक्ष्मः ॥ बाह्याभ्यंतरविषयाक्षेपी चतुर्थइति ॥ रेचकपूरकयोरभ्यासेन जितबाह्याभ्यंतरविषयनिश्चयं विनैव सकृत्प्रयत्नमात्रेण स्तं भवृत्तिः

रेचकादित्रयाभ्यासो नाडीशोधनपूर्वकः ॥ स्वेच्छोक्रमणपर्यंतः प्रोक्तो योगानुशासने ॥ २७ ॥ कनीयादिक्रमवशात्प्राणायामनिरोधनं ॥ तच्चतुर्दोषदिष्टस्यान्मात्रागुणविभागतः ॥ २८ ॥ कनीयः सकृदुद्धातः सचद्वादशमात्रकः ॥ मध्यमस्तु द्विरुद्धातश्चतुर्विंशतिमात्रकः ॥ २९ ॥ उत्तमस्तु त्रिरुद्धातः षट्तिंशन्मात्रकः परः ॥ स्वेदकंपादिजनकः प्राणायामस्तदुत्तरः ॥ ३० ॥ आनंदोद्भवरोमांचनेत्राश्रूणां विमोचनं ॥ जल्पभ्रमणमूर्च्छाद्यं जायते योगिनः परम् ॥ ३१ ॥ जानुं प्रदक्षिणीकृत्य नद्रुतं न विलंबितम् ॥ अंगुलीस्फोटनं कुर्यात्सामात्रेति प्रकीर्तिता ॥ ३२ ॥ मात्राक्रमेण विज्ञेया चोद्धातक्रमयोगतः ॥ नाडीविशुद्धिपूर्वतु प्राणायामं समाचरेत् ॥ ३३ ॥ अगर्भश्च सगर्भश्च प्राणायामो द्विधा स्मृतः ॥ जपध्यानं विनाऽगर्भः सगर्भस्तत्समन्वयात् ॥ ३४ ॥ अगर्भाद्गर्भसंयुक्तः प्राणायामः शताधिकः ॥ तस्मात्सगर्भकुर्वतियोगिनः प्राणसंयमम् ॥ ३५ ॥ प्राणस्य विजया देवजीयंते दशवायव ॥ प्राणोपानः समानश्च उदानो व्यान एव च ॥ ३६ ॥ नागः कूर्मश्च कृकरो देवदत्तो धनं जयः ॥ प्रयाणं कुरुते यस्मात्तस्मात्प्राणोभिधीयते ॥ ३७ ॥ अवाङ्मनस्य पानाख्यो यदाहारादिभुज्यते ॥ व्यानो व्यानशयत्यंगान्यशेषाणि विवर्धयन् ॥ ३८ ॥ उद्वेजयति मर्माणीत्युदानो वायुरीरितः ॥ समं नयति सर्वांगं समानस्तेन गीयते ॥ ३९ ॥ उद्गारे नाग आख्यातः कूर्म उन्मीलने स्थितः ॥ कृकरः क्षवथौ ज्ञेयो देवदत्तो विजृम्भणे ॥ ४० ॥

॥

॥

॥

कुंभकस्तन्निश्चयपूर्वकः स्तं भवृत्तिर्वहुप्रयत्नसाध्यस्तुरीयइति वैलक्षण्यादितियोगमणिप्रभायां व्याख्यातं ॥ ३० ॥ नेत्राश्रूणामिति ॥ स्वरनेत्रांगमोटनमिति पाठांतरं ॥ ३१ ॥ मात्रास्वरूपमाह ॥ जानुमिति ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ॥ ३६ ॥ प्राणादिशब्दानां व्युत्पत्तिमाह ॥ प्रयाणमिति ॥ ३७ ॥ अवाकूअधः ॥ व्यानशयति व्याप्नोति ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ उद्गारे मुखोद्गारेण व्यापारे ॥ उन्मीलने तत्तद्वाचविकासने ॥ क्षवथौ कासे ॥ विजृम्भणे जृम्भिकायां ॥ ४० ॥

॥ ६३ ॥

प्रमाणवान्शास्त्रानुसृतः ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ षोडशीमिति ॥ याज्ञवल्क्योपि ॥ प्राणायामपराः सर्वे ब्रह्मविष्णुशिवादयः ॥ प्राणायामैर्विशुद्धायेतेयांतिपरमांगतिम् ॥ प्राणायामादतेनान्यत्तारकं नरकादपि ॥ संसारार्णवमग्नानां तारकः प्राणसंयम इति ॥ प्रत्याहारमाह ॥ इंद्रियाणीति ॥ इंद्रियाणि श्रोत्रादीनि विषयेषु शब्दादिषु प्रसक्तानि संप्रयुक्तानि आहृत्य विषयेभ्यो वियुज्यनिगृह्णाति चित्तस्वरूपमिवानु करोति स प्रत्याहार इत्यर्थः ॥ तथा च योगसूत्रं ॥ स्वविषयासंप्रयोगो चित्तस्य स्वरूपानुकार इवेंद्रियाणां प्रत्याहार इति ॥ याज्ञवल्क्योपि ॥ इंद्रियाणां विचरतां विषयेषु स्वभावतः ॥ बलादाहरणं

न जहाति मृतं चापि सर्वव्यापी धनं जयः ॥ क्रमेणाभ्यस्यमानो यं प्राणायामः प्रमाणवान् ॥ ४१ ॥ निर्दहत्यखिलं दोषं कर्तुं देहं च रक्षति ॥ प्राणेतु विजिते सम्यक् तच्चिह्नान्युपलक्षयेत् ॥ ४२ ॥ विष्णुमूत्रश्लेष्मणां तावदल्पभावः प्रजायते ॥ बहुभोजनसामर्थ्यं चिरादुद्ध्वंसनं तथा ॥ ४३ ॥ लघुत्वं शीघ्रगामित्वमुत्साहः स्वरसौष्ठवम् ॥ सर्वरोगक्षयश्चैव बलं तेजः सुरूपता ॥ ४४ ॥ धृतिर्मेधा युवत्वं च स्थिरता च प्रसन्नता ॥ तपांसि पापक्षयता यज्ञदानव्रतादयः ॥ ४५ ॥ प्राणायामस्य तस्यैते कलां नार्हति षोडशीम् ॥ इंद्रियाणि प्रसक्तानि यथास्वं विषयेष्विह ॥ ४६ ॥ आहृत्य यन्निगृह्णाति स प्रत्याहार उच्यते ॥ मनःपूर्वाणीन्द्रियाणि स्वर्गनरकमेव च ॥ ४७ ॥ निगृहीतविस्मृष्टानि स्वर्गाय नरकाय च ॥ तस्मात्सुखार्थमिति मानुजानवैराग्यमास्थितः ॥ ४८ ॥ इंद्रियाश्चान्निगृह्या शुक्लात्मना त्मानमुद्धरेत् ॥ धारणानामचित्तस्य स्थानबन्धः समासतः ॥ ४९ ॥ स्थानं च शिव एवैकोनान्यदोषाश्रयं यतः ॥ कालं कंचावधीकृत्य स्थानेऽवस्थापितं मनः ॥ ५० ॥ न तु प्रच्यवते लक्ष्याद्वारणा स्यान्न चाऽन्यथा ॥ मनसः प्रथमं स्थैर्यं धारणातः प्रजायते ॥ ५१ ॥ तस्माद्दीरं मनः कुर्याद्वारणाभ्यासयोगतः ॥ ध्यैचिंतायां स्मृतो धातुः शिवचिंता मुहुर्मुहुः ॥ ५२ ॥

तेषां प्रत्याहारः स उच्यते इति ॥ ४६ ॥ मनःपूर्वाणीति ॥ मन आदीर्नीन्द्रियाणि स्वर्गनरकं च साधयंतीति शेषः ॥ ४७ ॥ निगृहीतविस्मृष्टानि निगृहीतानि स्वर्गाय विस्मृष्टानि च नरकाय भवंतीति विवेकः ॥ ४८ ॥ धारणामाह ॥ चित्तस्येति ॥ चित्तस्य स्थानबन्धः स्थाने बन्धः स्थिरीकरणं धारणेत्यर्थः ॥ तथा च योगसूत्रं ॥ देशबन्धश्चित्तस्य धारणेति ॥ याज्ञवल्क्योपि ॥ यमादिगुणयुक्तस्य मनसः स्थितिरात्मनि ॥ धारणे त्युच्यते सद्भिः शास्त्रतात्पर्यवेदिभिरिति ॥ ४९ ॥ ५० ॥ लक्ष्यात् शिवाख्यस्थानात् ॥ ५१ ॥ ध्यानमाह ॥ ध्यैचिंतायामिति ॥ ५२ ॥

सदृशप्रत्ययस्यएकाकारप्रत्ययस्यध्येयेशिवेवस्थितचित्तस्यप्रत्ययांतररहितप्रवाहोऽध्यानमित्यर्थः ॥ तथाचयोगसूत्रं ॥ तत्रप्रत्ययैकतानताध्यानमिति ॥ याज्ञवल्क्योपि ॥ जगत्कारणमव्यक्तंज्वलंतममितौजसं ॥ मनसालोक्यसोहंस्यामित्येतत्तदध्यानमुत्तमं ॥ अथवाबद्धपर्यंकंशिथिलीकृत्यविग्रहं ॥ शिवएवस्वयं भूत्वानासाग्रोपितेक्षणः ॥ निराकारंपरंशांतंपरमात्मानमीश्वरं ॥ नीरूपममृतंध्यायेद्बुवोर्मध्येवराननइति ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ परःशिवःध्येयःअथवाईशाईश्वरशक्तिर्ध्येयेत्यस्मिन्नर्थेआथर्वणीश्रुतिःसमाप्तापर्यवसितेत्यर्थः ॥ ५५ ॥ विमुक्तीति ॥ विमुक्तिप्रत्ययःसर्वइतिपाठांतरं ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ध्यानध्येययोः स्वरूपस्योक्तत्वात्परिशिष्टंध्यातृलक्षणमाह ॥ ज्ञानेति ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ प्राणायामधारणादीनामुत्तरोत्तरंश्रेष्ठत्वमाह ॥ धारणेति ॥ द्वादशायामाद्वादशप्राणायामसमा ॥ ६० ॥ ६१ ॥ समार्धिप्रशंसति ॥ सर्वत्रेति ॥ प्रज्ञालोकःप्रज्ञानप्रकाशः ॥ समाधिलक्षणमाह ॥ यदर्थेति ॥ यत्तदध्यानमेवअर्थमात्रस्व

अव्याक्षिप्तेनमनसाध्यानंनामतदुच्यते ॥ ध्येयावस्थितचित्तस्यसदृशप्रत्ययस्ययः ॥ ५३ ॥ प्रत्ययांतरनिर्मुक्तप्रवाहोऽध्यानमुच्यते ॥ सर्वमन्यत्परित्यज्यशिवएवशिवंकरः ॥ ५४ ॥ परोध्येयोथवेशेतिसमाप्ताथर्वणीश्रुतिः ॥ सर्वप्रभूशिबौतस्मात्सर्वगौसर्वदोदितौ ॥ ५५ ॥ सर्वज्ञौसततंध्येयौनानारूपविभेदतः ॥ विमुक्तिप्रत्ययःपूर्वःप्रत्ययश्चाणिमादिकम् ॥ ५६ ॥ इत्येतद्विविधंज्ञेयंध्यानस्यास्यप्रयोजनं ॥ ध्याताध्यानंतथाध्येयंयच्चध्यानप्रयोजनम् ॥ ५७ ॥ एतच्चतुष्टयंज्ञात्वायोगंयुंजीतयोगवित् ॥ ज्ञानवैराग्यसंपन्नःश्रद्धाधानःक्षमान्वितः ॥ ५८ ॥ निर्ममश्चसदोत्साही ध्यातेत्यंपुरुषःस्मृतः ॥ जपाच्छांतःपुनर्ध्यायेत्ध्यानाच्छांतःपुनर्जपेत् ॥ ५९ ॥ जपध्यानाभियुक्तस्यक्षिप्रयोगःप्रसिध्यति ॥ धारणाद्वादशायामाध्यानंद्वादशधारणम् ॥ ६० ॥ ध्यानद्वादशकंयावत्समाधिरभिधीयते ॥ समाधिर्नामयोगांगमंतिमंपरिकीर्तितं ॥ ६१ ॥ समाधिनाचसर्वत्रप्रज्ञालोकःप्रवर्तते ॥ यदर्थमात्रनिर्भासंस्तिमितोदधिवत्स्थितम् ॥ ६२ ॥ स्वरूपशून्यवद्ज्ञानंसमाधिरभिधीयते ॥ ध्येयेमनःसमावेश्यतिष्ठेदपिचसुस्थिरम् ॥ ६३ ॥

रूपेणनिर्भासमानंसमाधिः ॥ तस्यस्थितौदृष्टांतमाह ॥ स्तिमितेति ॥ ६२ ॥ मात्रचोर्थमाह ॥ स्वरूपेति ॥ ध्यानस्वरूपज्ञानशून्यमिवेत्यर्थः ॥ इवशब्देनध्यानस्यसत्तांघोतयति ॥ यथास्वच्छस्फटिकमणिःकुसुमरूपेणैवनिर्भासतेनस्वरूपेणतद्दित्यर्थः ॥ विजातीयवृत्तिच्छिन्नाधारणाअविच्छिन्नंध्यानंध्येयध्यानध्यातृस्फूर्तिमत् ॥ ध्येयमात्रस्फूर्तिमान्समाधिः ॥ सएवदीर्घकालव्यापीसन्संप्रज्ञाताख्योयोगइत्युच्यते ॥ ध्येयस्फूर्तिशून्योऽसंप्रज्ञातइतिविवेकः ॥ एतत्सर्वमभिप्रेत्योक्तंपातंजले ॥ तदेवार्थमात्रनिर्भासंस्वरूपशून्यमिवसमाधिरिति ॥ याज्ञवल्क्योपि ॥ समाधिःसमतावस्थाजीवात्मपरमात्मनोः ॥ ब्रह्मणोवस्थितिर्यासासमाधिःप्रत्यगात्मनइति ॥ तदेवव्यक्तीकरोति ॥ ध्येयइति ॥ ६३ ॥

निर्वाणानलःस्थिरप्रदीपादिः ॥ समाधिनिष्ठस्यस्थितिमाह ॥ नशृणोतीति ॥ रस्यतिआस्वादयति ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ निवातस्थःवातरहितप्रदेशस्थः॥निवातो
 दृढसन्नाहेनिवासेवातवर्जितेइत्यजयः ॥ ६६ ॥ तस्मात्समाधेः ॥ ६७ ॥ अंतरायाःफलस्यप्रतिबंधकाः ॥ तानेवविघ्नानाह ॥ आलस्यमिति ॥ ६८ ॥
 ॥ ६९ ॥ अलसत्वंशैथिल्यं ॥ ७० ॥ धातुवैषम्यजाःशरीरस्थधातुविकारकृताः॥ साधनानांयमनियमाद्यंगानां ॥ ७१ ॥ इदमिति ॥ इदंध्येयमिदंवे
 निर्वाणानलवद्योगीसमाधिस्थःप्रगीयते ॥ नशृणोतिनचाघ्रातिनरस्यतिनपश्यति ॥ ६४ ॥ नचस्पृशीविजानातिन
 संकल्पयतेमनः ॥ नचाभिमन्यतेकिंचिन्नचबुध्यतिकाष्ठवत् ॥ ६५ ॥ एवंशिवेविलीनात्मासमाधिस्थइहोच्यते ॥
 यथादीपोनिवातस्थःस्पंदतेनकदाचन ॥ ६६ ॥ तथासमाधिनिष्ठोपितस्मान्नविचलेत्सुधीः ॥ एवमभ्यस्यतश्चाब्दं
 योगिनोयोगमुत्तमम् ॥ ६७ ॥ तदंतरायानश्यंतिविघ्नाःसर्वेशनैःशनैः ॥ आलस्यंव्याधयस्तीव्राःप्रमादस्थानसं
 शयः ॥ ६८ ॥ अनवस्थितचित्तत्वमश्रद्धाभ्रांतिदर्शनं ॥ दुःखानिदौर्मनस्यंचविषयेषुचलोलता ॥ ६९ ॥ दशैतेयुंज
 तांपुंसामंतरायाःप्रकीर्तिताः ॥ आलस्यमलसत्वंतुयोगिनांदेहचेतसोः ॥ ७० ॥ धातुवैषम्यजादोषाव्याधयःकर्मदो
 षजाः ॥ प्रमादोनामयोगस्यसाधनानामभावना ॥ ७१ ॥ इदंवेत्युभयालंबिज्ञानंतत्स्थानसंशयः ॥ अप्रतिष्ठाहि
 मनसस्त्वनवस्थितिरुच्यते ॥ ७२ ॥ अश्रद्धाभावरचितावृत्तिर्वैयोगवर्त्मनि ॥ विपर्यस्तामतिर्यासाभ्रांतिरित्यभिधी
 यते ॥ ७३ ॥ दुःखमज्ञानजंपुंसांचेतस्याध्यात्मिकंविदुः ॥ आधिभौतिकमंगोत्थंयच्चदुःखंपुराकृतैः ॥ ७४ ॥ आधि
 दैविकमाख्यातमशन्यस्त्रविषादिजम् ॥ इच्छाविघातजंक्षोभंदौर्मनस्यंप्रचक्षते ॥ ७५ ॥ विषयेषुविचित्रेषुविभ्रमस्तत्र
 लोलता ॥ शांतेष्वेतेषुविघ्नेषुयोगासक्तस्ययोगिनः ॥ ७६ ॥ उपसर्गाःप्रवर्ततेदिव्यास्तेसिद्धिसूचकाः ॥ प्रतिभाश्रवणं
 वार्तादर्शनास्वादवेदनाः ॥ ७७ ॥ उपसर्गाःषडित्येतेव्ययेयोगस्यसिद्धयः ॥ सूक्ष्मेव्यवहितेऽतीतेविप्रकृष्टेननागते
 ॥ ७८ ॥ प्रतिभाकथ्यतेयोर्येप्रतिभासोयथातथम् ॥ श्रवणंसर्वशब्दानांश्रवणंत्वप्रयत्नतः ॥ ७९ ॥

त्याकारकविरुद्धकोटिद्वयावगाहिज्ञानमित्यर्थः ॥ ७२ ॥ विपर्यस्ताविपरीताशुक्लैरजतमित्याकारिका ॥ ७३ ॥ अंगोत्थंशरीरस्यपांचभौतिकत्वान्तज्ज
 न्यज्वरादिकृतं ॥ ७४ ॥ क्षोभंमनश्चांचल्यं ॥ ७५ ॥ लोलतासतृष्णता ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ एतेप्रतिभादयोदिव्योपसर्गायोगस्यव्ययेहासकरणेसिद्धयः
 साधकाइत्यर्थः ॥ ७८ ॥ प्रतिभेति ॥ यःसूक्ष्मादावर्थेयथातथंयथास्वरूपंप्रतिभासोभानंसाप्रतिभेत्यर्थः ॥ ७९ ॥

वार्तासुवृत्तातेषु ॥ दिव्यानां वस्तूनां ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ आस्यात्मुखात् ॥ विविधेति ॥ विविधास्यप्रवर्ततइति पाठांतरं ॥ ८३ ॥ दिशंतीति ॥ सुखमिति शेषः ॥ ८४ ॥ पार्थिवैश्वर्यगुणानाह ॥ कृशतेति ॥ ८५ ॥ चतुर्णामिति ॥ चतुर्भिः पृथिव्यस्तेजोवायुभिः पार्थिवांशपुष्पादिकं ॥ ८६ ॥ पैशाचं पिशाचाधिपैरुपभुज्यमानं ॥ आप्यैश्वर्यगुणानाह ॥ जलइति ॥ विनिर्गमः अंतःप्रविश्य बहिरागमनं ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ त्रयाणां त्रिभिः अस्तेजोवायुभिः ॥ ९० ॥ आप्यं अम्मयं ॥ तैजसै

वार्तावार्तासुविज्ञानं सर्वेषामेव देहिनाम् ॥ दर्शनं नाम दिव्यानां दर्शनं चाऽप्रयत्नतः ॥ ८० ॥ तथाऽऽस्वादश्च दिव्येषु रसेष्वास्वाद उच्यते ॥ स्पर्शनाधिगमस्तद्वद्देदनानामविश्रुता ॥ ८१ ॥ गंधादीनां च दिव्यानामा ब्रह्मभुवनाधिपाः ॥ संतिष्ठते च रत्नानि प्रयच्छंति बहूनि च ॥ ८२ ॥ स्वच्छंदमधुरावाणी विविधा स्यात्प्रवर्तते ॥ रसायनानि सर्वाणि दिव्याश्चोपधयस्तथा ॥ ८३ ॥ सित्थ्यंति प्रणिपत्यैनं दिशंति सुरयोषितः ॥ योगसिद्ध्यै कदेशेऽपि दृष्टे मोक्षे भवेन्मतिः ॥ ८४ ॥ दृष्टमेतन्मया यद्वत्तद्वन्मोक्षो भवेदिति ॥ कृशतास्थूलता बाल्यं वार्धक्यं चैव यौवनम् ॥ ८५ ॥ नानाजातिस्वरूपत्वं चतुर्णां देहधारणम् ॥ पार्थिवांशं विनानित्यं सुरभिर्गंधसंग्रहः ॥ ८६ ॥ एवमष्टगुणं प्राहुः पैशाचं पार्थिवं पदम् ॥ जले निवसनं चैव भूम्यामेव विनिर्गमः ॥ ८७ ॥ इच्छेच्छक्तः स्वयं पातुं समुद्रमपि चातुरः ॥ यत्रेच्छति जगत्थस्मिस्तत्रैव जलदर्शनम् ॥ ८८ ॥ विनाकुंभादिकं पाणौ जलसंचयधारणम् ॥ यद्वस्तु विरसंचापि भोक्तुमिच्छति तत्क्षणात् ॥ ८९ ॥ रसादिकं भवेच्चान्यत्र याणां देहधारणम् ॥ निर्व्रणत्वं शरीरस्य पार्थिवैश्च समन्वितम् ॥ ९० ॥ तदिदं षोडशगुणमाप्यमैश्वर्यमद्भुतम् ॥ शरीरादग्निनिर्माणं तत्तापभयवर्जनं ॥ ९१ ॥ शक्तिर्जगदिदं दग्धुं यदिच्छेदप्रयत्नतः ॥ स्थापनं वानलस्याप्सु पाणौ पावकधारणं ॥ ९२ ॥ दग्धे सर्गो यथा पूर्वमुखे वान्नादिपाचनं ॥ द्वाभ्यां देहविनिर्माणमाप्यैश्वर्यसमन्वितं ॥ ९३ ॥ एतच्चतुर्विंशतिधा तैजसं परिचक्षते ॥ मनोजवत्वं भूतानां क्षणादंतःप्रवेशनम् ॥ ९४ ॥ पर्वतादिमहाभारधारणं चाप्रयत्नतः ॥ गुरुत्वं चलघुत्वं च पाणावनिलधारणं ॥ ९५ ॥ अंगुल्यग्रनिपाताद्यैर्भूमेरपि चकंपनं ॥ एकेन देहनिष्पत्तिर्युक्तं भोगैश्च तैजसैः ॥ ९६ ॥ द्वात्रिंशद्गुणमैश्वर्यमारुतं कवयो विदुः ॥ छायाहीनविनिष्पत्तिरिंद्रियाणामदर्शनं ॥ ९७ ॥

श्वर्यगुणानाह ॥ शरीरादिति ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ दग्धइति ॥ वस्तुनि दग्धे सति यथा पूर्वपूर्ववत् सर्गः पुनरुत्पत्तिः ॥ द्वाभ्यां तेजोवायुभ्यां ॥ ९३ ॥ मारुतैश्चर्यगुणानाह ॥ मनोजवत्वमिति ॥ भूतानां प्राणिनां महाभूतानां वा ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ एकेन वायुना ९६ ॥ आकाशैश्चर्यगुणानाह ॥ छायेति ॥ ९७ ॥

॥ ९८ ॥ ९९ ॥ चांद्रमसैश्वर्यगुणानाह ॥ यथेति ॥ १०० ॥ १०१ ॥ मानसंमनोमयं ॥ गुणतोधिकं अष्टचत्वारिंशद्गुणमित्यर्थः ॥ १०२ ॥ प्राजापत्यैश्वर्यगुणानाह ॥ छेदनमिति ॥ १०३ ॥ आभिमानिकमहंकारमयं ॥ १०४ ॥ ब्राह्मैश्वर्यगुणानाह ॥ सर्गइति ॥ १०५ ॥ १०६ ॥ प्राजापत्यैर्भोगैः

खेचरत्वं यथा काममिन्द्रियार्थैः समन्वयः ॥ आकाशे लघनं चैव स्वदेशे तन्निवेशनम् ॥ ९८ ॥ आकाशपिंडीकरणमशरीरत्वमेव च ॥ अनिलैश्वर्यसंयुक्तं चत्वारिंशद्गुणं महत् ॥ ९९ ॥ ऐंद्रमैश्वर्यमाख्यातमांबरंतत्प्रचक्षते ॥ यथा कामोपलब्धिश्च यथा कामविनिर्गमः ॥ १०० ॥ सर्वस्याभिभवश्चैव सर्वगुह्यार्थदर्शनं ॥ कर्मानुरूपनिर्माणं वशित्वं प्रियदर्शनम् ॥ १०१ ॥ संसारदर्शनं चैव भोगैर्द्रैः समन्वितम् ॥ एतच्चांद्रमसैश्वर्यमानसं गुणतोधिकम् ॥ १०२ ॥ छेदनं ताडनं चैव बंधनं मोचनं तथा ॥ ग्रहणं सर्वभूतानां संसारवशवर्तिनाम् ॥ १०३ ॥ प्रसादश्चापि सर्वेषां मृत्युकालजयस्तथा ॥ आभिमानिकमैश्वर्यं प्राजापत्यं प्रचक्षते ॥ १०४ ॥ एतच्चांद्रमसैर्भोगैः षट्पंचाशद्गुणं महत् ॥ सर्गः संकल्पमात्रेण त्राणं संहरणं तथा ॥ १०५ ॥ स्वाधिकारश्च सर्वेषां भूतचित्तप्रवर्तनम् ॥ असादृश्यं च सर्वस्य निर्माणं जगतः पृथक् ॥ १०६ ॥ शुभाशुभस्य करणं प्राजापत्यैश्च संयुतम् ॥ चतुःषष्टिगुणं ब्राह्ममैश्वर्यं तत्प्रचक्षते ॥ १०७ ॥ बौद्धादस्मात्परंगौणमैश्वर्यं प्राकृतं विदुः ॥ वैष्णवं तत्समाख्यातं तस्यैव भुवने स्थितम् ॥ १०८ ॥ ब्रह्मणैतद्गुणं सर्ववेत्तुमन्यैर्न शक्यते ॥ तत्पौरुषं पंचगौणं च गाणेशं पदमैश्वरं ॥ १०९ ॥ विष्णुना तत्पदं किंचिज्ज्ञातुमन्यैर्न शक्यते ॥ विज्ञानसिद्धयश्चैव सर्वा एवोपसर्गिकाः ॥ ११० ॥ निरोद्धव्याः प्रयत्नेन वैराग्येण परेण तु ॥ प्रतिभादिष्वशुद्धेषु गुणेष्वसक्तचेतसः ॥ १११ ॥ न सिद्धेत्परमैश्वर्यमव्ययं सार्वकामिकम् ॥ तस्माद्गुणांश्च भोगांश्च देवासुरमहीभृतां ॥ ११२ ॥ तृणवद्यस्त्यजेत्तस्य योगसिद्धिः पराभवेत् ॥ अथावानुग्रहेच्छायां जगतो विचरेन्मुनिः ॥ ११३ ॥

॥ १०७ ॥ वैष्णवैश्वर्यमाह ॥ बौद्धादिति ॥ अस्माद्बौद्धात् बुद्धिकृतात्परमतीतं गौणं गुणमयं ॥ १०८ ॥ गाणेशं पदमाह ॥ तदिति ॥ १०९ ॥ विज्ञानेति ॥ व्युत्थाने सिद्धयश्चैतादिति पाठांतरं ॥ ११० ॥ प्रतिभादिषु पूर्वोक्तप्रतिभाश्रवणादिषु गुणेषु पूर्वोक्तिषु ॥ १११ ॥ ११२ ॥ ११३ ॥

॥ ११४ ॥ ११५ ॥ मुक्तपुष्पैःपुंड्रकपुष्पैःसमाकीर्णैर्व्याप्ते ॥ ११६ ॥ ११७ ॥ ११८ ॥ ११९ ॥ १२० ॥ नच्छर्द्यावांतभूमौ ॥ नातिसारेअतिसारा
 यथाकामंगुणान्भोगान्भुक्तामुक्तिं प्रयास्यति ॥ अथप्रयोगयोगस्यवक्ष्येऽष्टगुणसमाहितः ॥ ११४ ॥ शुभेकालेशुभे
 देशेशिवक्षेत्रादिकेपुनः ॥ विजनेजंतुरहितेनिःशब्देबाधवर्जिते ॥ ११५ ॥ सुप्रलिप्तेस्थलेसौम्येगंधधूपादिवासिते ॥
 मुक्तपुष्पसमाकीर्णैर्वितानादिविचित्रिते ॥ ११६ ॥ कुशपुष्पसमित्तोयफलमूलसमन्विते ॥ नागन्यभ्याशेजलाभ्या
 शेशुष्कपर्णमयेपिवा ॥ ११७ ॥ नदंशमशकाकीर्णैःसर्पश्वापदसंकुले ॥ नचदुष्टमृगाकीर्णैःसभयेदुर्जनानृतते ॥ ११८ ॥
 इमशानेचैत्यवल्मीकेजीर्णागारेचतुष्पथे ॥ नदीनदसमुद्राणांतीरेरथ्यांतरेपिवा ॥ ११९ ॥ नजीर्णोद्यानगोष्ठादौनानिष्टे
 नचनिदिते ॥ नार्जीर्णाम्लरसोद्गारेनचविष्मूत्रदूषिते ॥ १२० ॥ नच्छर्द्यानातिसारेचनातिभुक्तःश्रमान्वितः ॥ नचा
 तिचिंताकुलितोनचातिक्षुत्पिपासितः ॥ १२१ ॥ नापिस्वगुरुकर्मादौप्रसक्तोयोगमाचरेत् ॥ युक्ताहारविहारश्चयु
 क्तचेष्टश्चकर्मसु ॥ १२२ ॥ युक्तनिद्राचबोधश्चसर्वायासविवर्जितः ॥ आसनंमृदुलंरम्यंविपुलंसुसमंशुचि ॥ १२३ ॥
 मृदुचर्मपरीधानंमध्वाद्यक्तंशुभंसुखं ॥ कल्पयित्वासमारुह्यसमंस्थिरसुखंयथा ॥ १२४ ॥ पद्मकस्वस्तिकादीनाम
 भ्यसेदासनेषुच ॥ अभिवंद्यस्वगुर्वेतानभिवाद्याननुक्रमात् ॥ १२५ ॥ ऋजुग्रीवशिरोवक्षानातिश्लिष्टोष्ठलोचनः ॥
 किंचिदुन्नामितशिरादंतैर्दंतान्नसंस्पृशेत् ॥ १२६ ॥ दंताग्रसंस्थितांजिह्वामचलांसंनिवेश्यच ॥ पाष्णिभ्यांवृषणौर
 क्षंस्तथाप्रजननंपुनः ॥ १२७ ॥ ऊर्वोरुपरिसंस्थाप्यबाहूतिर्यग्यत्नतः ॥ दक्षिणंकरपृष्ठंतुन्यस्यवामतलोपरि ॥
 ॥ १२८ ॥ उन्नाम्यशनकैःपृष्ठमुरोवष्टभ्यचाग्रतः ॥ संप्रेक्ष्यनासिकाग्रंस्वंदिशश्चानवलोकयन् ॥ १२९ ॥ संभृत
 प्राणसंचारःपाषाणइवनिश्चलः ॥ स्वदेहायतनस्यांतर्विचित्यशिवमंबया ॥ १३० ॥ तृत्पद्मपीठिकाभध्येध्यानय
 ज्ञेनपूजयेत् ॥ मूलेनासाग्रतोनाभौकंठेवातालुरंध्रयोः ॥ १३१ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

ख्यमलवर्जिते ॥ १२१ ॥ १२२ ॥ १२३ ॥ १२४ ॥ १२५ ॥ १२६ ॥ संनिवेश्यसंस्थाप्य ॥ १२७ ॥ १२८ ॥ १२९ ॥ संभृतेति ॥ संलतप्राणेति
 पाठांतरम् ॥ अंबयाशिवयासह ॥ १३० ॥ १३१ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

मूलेमूलाधारे ॥ द्वादशांतिशिवाख्यब्रह्मरंध्रस्थाने ॥ १३२ ॥ १३३ ॥ १३४ ॥ वर्णावसानकेवर्णयुतांतभगके ॥ १३५ ॥ स्वराअकारादयःतानिपत्राणि ॥
॥ १३६ ॥ द्वादशारस्यपर्णमयान्वर्णानाह ॥ ककारादीति ॥ १३७ ॥ दशारस्याह ॥ वर्णाइति ॥ गोक्षीरधवलस्यपद्मस्येत्यन्वयः ॥ १३८ ॥ षडस्र

भूमध्येद्वादशांतिवाललाटेमूर्ध्निवास्मरेत् ॥ परिकल्प्ययथान्यायंशिवयोःपरमासनम् ॥ १३२ ॥ तत्रसावरणंवापि
निरावरणमेववा ॥ द्विदलेषोडशारेवाद्वादशारेयथाविधि ॥ १३३ ॥ दशारेवाषडस्रेवाचतुरस्रेशिवंस्मरेत् ॥ भ्रुवोरं
तरतःपद्मद्विदलंतडिदुज्वलं ॥ १३४ ॥ भूमध्यस्थारविंदस्यक्रमाद्वैदक्षिणोत्तरे ॥ विद्युत्समानवर्णेचपर्णेवर्णाव
सानके ॥ १३५ ॥ षोडशारस्यपत्राणिस्वराःषोडशतानिवै ॥ पूर्वादीनिक्रमादेतत्पद्मकंदस्यमूलतः ॥ १३६ ॥ कका
रादिठकारांतावर्णाःपर्णान्यनुक्रमात् ॥ भानुवर्णस्यपद्मस्यध्येयंतद्वृद्धयांतरे ॥ १३७ ॥ वर्णाःपर्णानिपद्मस्यनाभेरुप
रिपृष्ठतः ॥ गोक्षीरधवलस्योक्ताडादिफांतायथाक्रमम् ॥ १३८ ॥ अधोदलस्यांबुजस्यएतस्यचदलानिषट् ॥ वि
धूमांगारवर्णस्यवर्णावाद्याश्चलांतिमाः ॥ १३९ ॥ मूलाधारारविंदस्यहेमाभस्ययथाक्रमं ॥ वकारादिसकारांताव
र्णाःपर्णमयाःस्थिताः ॥ १४० ॥ एतेष्वथारविंदेषुयत्रैवाभिरतंतमनः ॥ तत्रैवदेवंदेवींचचितयेद्दीरयाधिया ॥ १४१ ॥
अंगुष्ठमात्रममलंदीप्यमानंसमंततः ॥ शुद्धदीपशिखाकारंस्वशक्त्यापूर्णमंडितम् ॥ १४२ ॥ इंदुरेखासमाकारंता
रारूपमथापिवा ॥ नीवारशूकसदृशंबिससूत्राभमेववा ॥ १४३ ॥ कदंबगोलकाकारंतुषारकणिकोपमम् ॥ क्षित्या
दितत्त्वविजयंध्यातायद्यभिवाञ्छति ॥ १४४ ॥ तत्तत्त्वाधिपामेवमूर्तिस्थूलांविचितयेत् ॥ सदाशिवांताब्रह्माद्याभवा
द्याश्चाष्टमूर्तयः ॥ १४५ ॥ शिवस्यमूर्तयःस्थूलाःशिवशास्त्रेविनिश्चिताः ॥ घोरामिश्राःप्रशांताश्चमूर्तयस्तामुनीश्वरैः
॥ १४६ ॥ फलाभिलाषसहितैश्चित्याश्चिताविशारदैः ॥ घोरश्चेच्चिंतिताःकुर्युःपापरोगपरिक्षयं ॥ १४७ ॥ सर्वसि
द्धिप्रदामिश्राःप्रशांताःशांतिदायकाः ॥ सिध्यंतिसिद्धयःशीघ्रंघोरेवपुषिचितिते ॥ १४८ ॥

स्याह ॥ अधोदलस्येति ॥ १३९ ॥ चतुरस्रस्याह ॥ मूलाधारेति ॥ १४० ॥ १४१ ॥ १४२ ॥ नीवारेति ॥ नीवारास्तृणधान्यंदेवभातइतिप्रासिद्धंतच्छू
कवत्सदृशंसूक्ष्ममित्यर्थः ॥ १४३ ॥ १४४ ॥ १४५ ॥ १४६ ॥ फलाभिलाषरहितैरितिपाठांतरं ॥ १४७ ॥ १४८ ॥

॥ १४९ ॥ सिद्धयश्चान्यादिति पाठांतरं ॥ १५० ॥ १५१ ॥ १५२ ॥ १५३ ॥ १५४ ॥ १५५ ॥ केवलास्थूलविषयरहिता ॥ १५६ ॥ बालेति ॥ स्थूला

चिरेण मिश्रसौम्येतुनसद्यो न चिरादपि ॥ सौम्ये मुक्तिर्विशेषेण शांतिः प्रज्ञा प्रसिध्यति ॥ १४९ ॥ सिद्ध्यंति सिद्धयश्चास्माकमशोनात्र संशयः ॥ श्रीकंठनाथं स्मरतां सद्यः सर्वार्थसिद्धयः ॥ १५० ॥ प्रसिद्ध्यंतीति मत्तैकेतवैध्यायंतियोगिनः ॥ स्थित्यर्थं मनसः केचित्स्थूलध्यानं प्रकुर्वते ॥ १५१ ॥ स्थूले तु निश्चलं चेतो भवेत्सूक्ष्मे तु सुस्थितं ॥ शिवेतु चितिते साक्षात्सर्वाः सिद्ध्यंति सिद्धयः ॥ १५२ ॥ मूर्त्यंतरेषु ध्यातेषु शैवी सिद्धिर्नासिद्ध्यति ॥ मूर्त्यंतरेषु ध्यातेषु शिवरूपं विचिंतयेत् ॥ १५३ ॥ रुच्यभ्यासादिना यद्यच्छिवरूपं विचिंतयेत् ॥ लक्षयेन्मनसः स्थैर्यं तत्तत्तथा येत्पुनः पुनः ॥ १५४ ॥ ध्यानमादौ सविषयं ततो निर्विषयं जगुः ॥ तत्र निर्विषयं ध्यानं नास्तीत्येव सतां मतम् ॥ १५५ ॥ बुद्धेर्हि संततिः काचित् ध्यानमित्यभिधीयते ॥ तेन निर्विषया बुद्धिः केवलेह प्रवर्तते ॥ १५६ ॥ तस्मात्सविषयं ध्यानं बालार्ककिरणश्रयम् ॥ सूक्ष्माश्रयं निर्विषयं नापरं परमार्थतः ॥ १५७ ॥ यद्वासविषयं ध्यानं तत्साकारसमाश्रयम् ॥ निराकारात्मसंवित्तिर्ध्यानं निर्विषयं मतम् ॥ १५८ ॥ निर्बीजं च सबीजं च तदेव ध्यानमुच्यते ॥ निराकाराश्रयत्वेन साकाराश्रयतस्तथा ॥ १५९ ॥ तस्मात्सविषयं ध्यानमादौ कृत्वा सबीजकम् ॥ अंतं निर्विषयं कुर्यान्निर्बीजं सर्वसिद्धये ॥ १६० ॥ प्राणायामेन सिद्ध्यंति दिव्याः शांत्यादयः क्रमात् ॥ शांतिः प्रशांतिर्दीप्तिश्च प्रसादश्च ततः परम् ॥ १६१ ॥ शमः सर्वापदां चैव शांतिरित्यभिधीयते ॥ तमसो तर्बहिर्नाशः प्रशांतिः परिगीयते ॥ १६२ ॥ बहिरंतः प्रकाशो यो दीप्तिरित्यभिधीयते ॥ स्वस्थता या तु सा बुद्धेः प्रसादः परिकीर्तितः ॥ १६३ ॥ कारणानि च सर्वाणि सबाह्याभ्यंतराणि च ॥ बुद्धेः प्रसादतः क्षिप्रं प्रसन्नानि भवंत्युत ॥ १६४ ॥ ध्याता ध्यानं तथा ध्येयं यच्च ध्यानप्रयोजनम् ॥ एतच्च तुष्टयं ज्ञात्वा ध्याता ध्यानं समाचरेत् ॥ १६५ ॥ ज्ञानवैराग्यसंपन्नो नित्यमुद्युक्तमानसः ॥ श्रद्धा ध्यानः प्रसन्नात्मा ध्याता सद्गुरुदाहृतः ॥ १६६ ॥

कारसमाश्रयमिति पाठांतरं ॥ १५७ ॥ १५८ ॥ १५९ ॥ १६० ॥ १६१ ॥ १६२ ॥ १६३ ॥ १६४ ॥ १६५ ॥ १६६ ॥

॥ १६७ ॥ १६८ ॥ विमुक्तिरिति ॥ विशेषेणमुक्तौप्रत्ययोविश्वासः ॥ विमुक्तिप्रत्ययःपूर्वःप्रत्ययश्चाणिमादिकमितिपूर्वगतं तत्रमुक्तिविश्वासरूपोयःप्रत्य
 ध्यैचिंतायांस्मृतोधातुःशिवचिंतामुहुर्मुहुः ॥ अव्याक्षिप्तेनमनसाध्यानमित्यभिधीयते ॥ १६७ ॥ बुद्धिप्रवाहरूपस्य
 ध्यानस्यास्यावलंबनं ॥ ध्येयमित्युच्यतेसद्भिस्तच्चसांबःस्वयंशिवः ॥ १६८ ॥ विमुक्तिप्रत्ययःपूर्वमैश्वर्यंचाणिमादिक
 म् ॥ शिवध्यानस्यतस्यास्यसाक्षादुक्तंप्रयोजनं ॥ १६९ ॥ यस्मात्सौख्यंचमोक्षंचध्यानादुभयमाप्नुयात् ॥ तस्मात्स
 र्वपरित्यज्यध्यानयुक्तोभवेन्नरः ॥ १७० ॥ नास्तिध्यानंविनाज्ञानंनास्तिध्यानमयोगिनः ॥ ध्यानंज्ञानंचयस्यास्ति
 तीर्णस्तेनभवार्णवः ॥ १७१ ॥ ज्ञानंप्रसन्नमेकाग्रमशेषोपाधिवर्जितं ॥ योगाभ्यासेनयुक्तस्ययोगिनस्त्वेवसिध्यति ॥
 ॥ १७२ ॥ प्रक्षीणाशेषपापानांज्ञानेध्यानेभवेन्मतिः ॥ पापोपहतबुद्धीनांतद्वार्तापिसुदुर्लभा ॥ १७३ ॥ यथावन्हि
 र्महादीप्तःशुष्कमार्द्रंचनिर्देहेत् ॥ तथाशुभाशुभंकर्मज्ञानाग्निर्दहतेक्षणात् ॥ १७४ ॥ अत्यल्पोपियथादीपःसुमह
 न्नाशयेत्तमः ॥ योगाभ्यासस्तथालपोऽपिमहापापंविनाशयेत् ॥ १७५ ॥ ध्यायतःक्षणमात्रंवाश्रद्धयापरमेश्वरम् ॥
 यद्भवेत्सुमहच्छ्रेयस्तस्यांतोनैवविद्यते ॥ १७६ ॥ नास्तिध्यानसमंतीर्थंनास्तिध्यानसमतपः ॥ नास्तिध्यानसमोय
 ज्ञस्तस्मात्ध्यानंसमाचरेत् ॥ १७७ ॥ तीर्थानितोयपूर्णानिदेवान्पाषाणमृन्मयान् ॥ योगिनोनप्रपद्यंतेस्वात्मप्रत्यय
 कारणात् ॥ १७८ ॥ योगिनांचवपुःसूक्ष्मंभवेत्प्रत्यक्षमैश्वरम् ॥ यथास्थूलमयुक्तानांमृत्काष्ठौःप्रकल्पितम् ॥ १७९ ॥
 यथेहांतश्चराराज्ञःप्रियाःस्युर्नबहिश्चराः ॥ तथांतर्ध्याननिरताःप्रियाःशंभोर्नकर्मिणः ॥ १८० ॥ बहिःकरायथालो
 केनातीवफलभागिनः ॥ दृष्टानरेंद्रभवेनेतद्वदत्रापिकर्मिणः ॥ १८१ ॥ यद्यंतराविपद्येतज्ञानयोगार्थमुद्यतः ॥ योग
 स्योद्योगमात्रेणरुद्रलोकंगमिष्यति ॥ १८२ ॥ अनुभूयसुखंतत्रसंजातोयोगिनांकुले ॥ ज्ञानयोगंपुनर्लब्ध्वासंसा
 रमतिवर्तते ॥ १८३ ॥ जिज्ञासुरपियोगस्ययांगतिलभतेनरः ॥ नतांगतिमवाप्नोतिसर्वैरपिमहामखैः ॥ १८४ ॥

योमुक्तोहेतुरित्यर्थः ॥ १६९ ॥ १७० ॥ १७१ ॥ १७२ ॥ १७३ ॥ ॥ ज्ञानाग्निरिति ॥ ज्ञानाग्निःसर्वकर्माणिभस्मसात्कुरुतेतथेतिभगवदुक्तेः ॥

॥ १७४ ॥ १७५ ॥ १७६ ॥ १७७ ॥ १७८ ॥ १७९ ॥ १८० ॥ बहिःकरायाचनार्थंप्रसारितहस्ताः ॥ १८१ ॥ १८२ ॥ १८३ ॥ १८४ ॥

॥ १८५ ॥ १८६ ॥ अपवादंनिदां ॥ श्रोतुभिःसहेत्यर्थः ॥ १८७ ॥ १८८ ॥ १८९ ॥ प्रतिश्रयोवासार्धगृहादि ॥ १९० ॥ वज्रमिति ॥ वज्रंतंडु

॥ ६८ ॥

द्विजानांवेदविदुषांकोटिसंपूज्ययत्फलम् ॥ भिक्षामात्रप्रदानेनतत्फलंशिवयोगिने ॥ १८५ ॥ यज्ञाग्निहोत्रदानेषु
तीर्थहोमेषुयत्फलम् ॥ योगिनामन्नदानेनतत्समस्तफलंलभेत् ॥ १८६ ॥ येचापवादंकुर्वन्तिविमूढाःशिवयोगिनां ॥
श्रोतुभिस्तेप्रपद्यन्तेनरकेष्वामहीक्षयात् ॥ १८७ ॥ सतिश्रोतरिवक्तास्यादपवादस्ययोगिनां ॥ तस्माच्छ्रोताचपापी
यांस्तद्वडःसुमहानतः ॥ १८८ ॥ येषुनःसततंभक्त्याभजन्तिशिवयोगिनः ॥ विदन्तितेमहाभोगानन्तेयोगंचशांकरम्
॥ १८९ ॥ भोगयोगार्थिभिस्तस्मात्संपूज्याःशिवयोगिनः ॥ प्रतिश्रयान्नपानाद्यैःशय्याप्रावरणादिभिः ॥ १९० ॥
योगधर्मःससारत्वादभेद्यःपापमुद्गरैः ॥ वज्रंतंडुलवज्जेयंतथापापेनयोगिनः ॥ १९१ ॥ नलिप्यन्तेचतापाद्यैःपद्मप
त्रयथांभसा ॥ यस्मिन्देशेवसेन्नित्यंशिवयोगरतोमुनिः ॥ १९२ ॥ सोपिदेशोभवेत्पूतःसपूतइतिकिंपुनः ॥ तस्मा
त्सर्वपरित्यज्यकृत्यमन्यद्विचक्षणः ॥ १९३ ॥ सर्वदुःखप्रहाणायशिवयोगंसमभ्यसेत् ॥ सिद्धयोगफलोयोगीलो
कानांहितकाम्यया ॥ १९४ ॥ भोगान्भुक्तायथाकामंविहरेद्वात्रवर्तताम् ॥ अथवाक्षुद्रमित्येवमत्वावैषयिकंसुखम् ॥
॥ १९५ ॥ त्यक्त्वाविरागयोगेनस्वेच्छयाकर्ममुच्यताम् ॥ १९६ ॥ यस्त्वासन्नामृतिमर्त्योद्वृष्टारिष्टंचभूयशः ॥ सयो
गारंभनिरतःशिवक्षेत्रंसमाश्रयेत् ॥ १९७ ॥ सतत्रनिवसन्नेवयदिधीरमनातुरः ॥ प्राणान्विनापिरोगाद्यैःस्वयमे
वपरित्यजेत् ॥ १९८ ॥ कृत्वाप्यनशनंवैधंहुत्वाचांगंशिवानले ॥ क्षिप्त्वावाशिवतीर्थेषुस्वदेहमवगाहनात् ॥ १९९ ॥
शिवशास्त्रोक्तविधिवत्प्राणान्यस्तुपरित्यजेत् ॥ सद्यएवविमुच्येतनचासावात्मघातकः ॥ २०० ॥ रोगाद्यैर्वाथवि
वशःशिवक्षेत्रंसमाश्रितः ॥ म्रियतेयदिसोप्येवंमुच्यतेनात्रसंशयः ॥ २०१ ॥

॥

लैर्यथानभिद्यतेतद्द्वित्यर्थः ॥ १९१ ॥ १९२ ॥ १९३ ॥ १९४ ॥ १९५ ॥ स्वेच्छयेति ॥ स्वेच्छयोक्त्रम्यमुच्यतामितिपाठांतरम् ॥ १९६ ॥
॥ १९७ ॥ १९८ ॥ १९९ ॥ २०० ॥ २०१ ॥

॥

॥

॥

॥ ६८ ॥

निवृत्तीति ॥ पूर्वोक्तनिवृत्तिप्रतिष्ठादिकलावशादित्यर्थः ॥ २०२ ॥ उक्तम्येति ॥ प्राणानिति शेष उन्मनाशैवीशक्तिः ॥ २०३ ॥ २०४ ॥ २०५ ॥ २०६ ॥ २०७ ॥
 ॥ २०८ ॥ २०९ ॥ शिवासुक्रोष्ठीप्रभृतिषु ॥ २१० ॥ २११ ॥ तस्यमृतस्याशैवीति ॥ यद्विशैवीशिवभक्तियुतातस्यसंततिरस्ति तदासैवभजेदृष्टणीयादित्यर्थः ॥ २१२ ॥
 इति श्रीशैवमहापुराणे वायवीयसंहिताटीकायां सारबोधिण्यामुत्तरभागे सांगयोगानिरूपणं नामैकोनत्रिंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ओं नमः शिवाय ॥ इत्थं मुन्युदितं शिवस्य
 तथा विशिष्टं तत्रापि मरणं तूत्तरं ॥ निवृत्त्यादिवशाद्देहो भूतेषु च विलीयते ॥ २०२ ॥ स्वेच्छया क्रम्य मरणां शिवक्षेत्रे विशे-
 पतः ॥ उत्तमं सर्वमरणादुन्मना पदयोगदं ॥ २०३ ॥ शिवनिंदारतं हत्वा पीडितः स्वयमेव वा ॥ यस्त्यजेद्दुस्त्यजान् प्राणान् न
 सभूयः प्रजायते ॥ २०४ ॥ शिवनिंदारतं हंतुं मशक्तो यः स्वयं मृतः ॥ सद्य एव विमुच्येत त्रिः सप्तकुलसंयुतः ॥ २०५ ॥ शिवार्थं
 यस्त्यजेत् प्राणान् शिवभक्तार्थमेव वा ॥ शिवाचारार्थं मथवा शिवविद्यार्थमेव वा ॥ २०६ ॥ न तेन सदृशः कश्चिन्मुक्तिमार्ग-
 स्थितो नरः ॥ तस्माच्छीघ्रतरामुक्तिस्तस्य संसारमंडलात् ॥ २०७ ॥ एतेष्वन्यतमोपायं कथमप्यवलंब्य वा ॥ षडध्वशुद्धिं
 विधिवत्प्राप्तो वाप्स्यते यदि ॥ २०८ ॥ पशूनामिव तस्येह न कुर्यादौर्ध्वदेहिकम् ॥ नैवाशौचं प्रसज्येत तत्पुत्रादेर्विशेषतः
 ॥ २०९ ॥ खने द्वाभुवितदेहं दहेद्वा शुचिनाऽग्निना ॥ क्षिपेद्वाप्सु शिवास्वेव त्यजेद्वा काष्ठलोष्ठवत् ॥ २१० ॥ अथैनमपि चो-
 द्विश्य कर्म चेत्कर्तुमीप्सितम् ॥ कल्याणमेव कुर्वीत शिवभक्त्या श्रुतं पश्येत् ॥ २११ ॥ धनं तस्य भजेच्छैवं शैवी चेदस्ति संत-
 तिः ॥ नास्ति चेत्तच्छिवे दद्यान्नादद्यात्पशुसंततिः ॥ २१२ ॥ इति श्रीशिवो म० वा० सं० मु० सांगयोगानिरूपणं नामैकोनत्रिं-
 शोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ६५ ॥ सूत उवाच ॥ इति सविजितमन्योर्यादवेनोपमन्योरधिगतमभिधाय ज्ञानयोगं मुनीभ्यः ॥
 प्रणतिमुपगतेभ्यस्तेभ्य उद्भावितात्मा सपदिवियति वायुः सायमंतर्हितो भूत् ॥ १ ॥ ततः प्रभातसमये नैमिषीयास्तपो-
 धनाः ॥ सत्रांतेऽवभृथं कर्तुं सर्व एव समुद्युः ॥ २ ॥ तदा ब्रह्मसमादेशाद्देवी साक्षात्सरस्वती ॥ प्रसन्नास्वादुसलिला-
 प्रावर्तत नदीशुभा ॥ ३ ॥ सरस्वतीं नदीं दृष्ट्वा मुनयो ल्हृष्टमानसाः ॥ समाप्य सत्रं प्रारब्धं चक्रुस्तत्रावगाहनम् ॥ ४ ॥
 अथ संतर्प्य देवार्दींस्तदीयैः सलिलैः शिवैः ॥ स्मरंतः पूर्ववृत्तांतं ययुर्वा राणां सीं प्रति ॥ ५ ॥

चरितं संवर्ण्य वायुर्मुनीनंतर्धानमगाद्दिधाय मुनयः सत्रादियाता विधिं ॥ तेनैव प्रहिताः सुमेरुशिखरेषु च कुमारं तदानं चागत्य समब्रवीच्छिवकथामेतत्स्थितं त्रिंशके ॥
 ॥ १ ॥ इतीति ॥ सः वायुर्विजितमन्योरुपमन्योः सकाशात् यादवेन कृष्णेनाधिगतं ज्ञानयोगं मुनिभ्य इत्यभिधाय प्रणतिमुपगतेभ्यस्तेभ्यः उद्भावितात्मा प्रकाशितपर-
 मात्मस्वरूपस्सन् वियति सायमंतर्हितो भूदित्यन्वयः ॥ १ ॥ २ ॥ ब्रह्मसमादेशात् ब्रह्माज्ञया ॥ ३ ॥ ४ ॥ तदीयैः सारस्वतैः ॥ ५ ॥

॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ आत्मप्रभावितानेनस्वद्युतिजालेन ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ ब्रह्मवनपूर्वोक्तं ॥ १२ ॥ १३ ॥ दीर्घपूर्वस्येति ॥ हिरण्यपूर्वकशिपु
मिति वदयं प्रयोगः दीर्घसत्रस्येत्यर्थः ॥ १४ ॥ ब्रह्मयोनये वेदानां प्रकाशकाय ॥ तदनुज्ञातो ब्रह्मणा ज्ञतः ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ साहचर्येषु साहाय

तदा ते हि मवत्पादात्पतंतीं दक्षिणामुखीम् ॥ दृष्ट्वा भागीरथीं तत्र स्नात्वा तत्तीरतो ययुः ॥ ६ ॥ ततो वाराणसीं प्राप्य मुदि
ताः सर्व एव ते ॥ तत्रोत्तरप्रवाहायां गंगायामवगाह्य च ॥ ७ ॥ अविमुक्तेश्वरं लिंगं दृष्ट्वा श्र्यर्च्य विधानतः ॥ प्रयातुमुद्य
तास्तत्र ददृशुर्दिविभास्वरम् ॥ ८ ॥ सूर्यकोटिप्रतीकाशं तेजो दिव्यं महाद्भुतम् ॥ आत्मप्रभावितानेन व्याप्त सर्वदिगं
तरम् ॥ ९ ॥ अथ पाशुपताः सिद्धाभस्मसंछन्नविग्रहाः ॥ मुनयोऽभ्येत्यशतशो लीनाः स्युस्तत्र तेजसि ॥ १० ॥ तथा
विलीयमानेषु तपस्विषु महात्मसु ॥ सद्यस्तिरोदधे तेजस्तदद्भुतमिवाभवत् ॥ ११ ॥ तदृष्ट्वा महदाश्चर्येनैमिषीयाम
हर्षयः ॥ किमेतदित्यजानंतो ययुर्ब्रह्मवनं प्रति ॥ १२ ॥ प्रागेवैषांतु गमनात्पवनो लोकपावनः ॥ दर्शनं नैमिषीयाणां
संवादं तैः सहात्मनः ॥ १३ ॥ शुद्धांबुद्धितस्तृषां सांवेसानुचरेशिवे ॥ समाप्तिं चापि सत्रस्य दीर्घपूर्वस्य सत्रिणां ॥
॥ १४ ॥ विज्ञाप्य जगतां धात्रे ब्रह्मणे ब्रह्मयोनये ॥ स्वकार्ये तदनुज्ञातो जगाम स्वपुरं प्रति ॥ १५ ॥ अथाऽऽस्थानं गतो ब्र
ह्मातुंबुरो नारदस्य च ॥ परस्परं स्पर्धितयोर्गाने विवदमानयोः ॥ १६ ॥ तदुद्भाषितगानोत्थरसे माध्यस्थ्यमाचरन् ॥
गंधर्वैरप्सरोभिश्च सुखमास्ते निषेवितः ॥ १७ ॥ तदानवसरादेव द्वास्थैर्द्वारिनिवारिताः ॥ मुनयो ब्रह्मभवनाद्बहिः पा
श्वमुपाविशन् ॥ १८ ॥ अथ तुंबुरुणा गाने समतां प्राप्य नारदः ॥ साहचर्येष्वनुज्ञातो ब्रह्मणा परमेष्ठिना ॥ १९ ॥ त्य
क्त्वा परस्परस्पर्धामैत्रीं च परमांगतः ॥ सह तेनाप्सरोभिश्च गंधर्वैश्च समावृत्तः ॥ २० ॥ उपवीणयितुं देवं कुलीश्वर
मीश्वरम् ॥ भवनान्निर्ययौ धातुर्जलदादं शुमानिव ॥ २१ ॥ तं दृष्ट्वा षट्कुलीयास्ते नारदं मुनिगोवृषम् ॥ प्रणम्या वस
रं शंभोः पप्रच्छुः परमादरात् ॥ २२ ॥

केषु ॥ १९ ॥ तेन तुंबुरुणा ॥ २० ॥ उपवीणयितुं वीणया उपस्तोतुं ॥ सत्यापपाशेत्यादिना णि च तस्तुमुन् ॥ नकुलीश्वरं लकुलीश्वरमिति पाठांतरं ॥ २१ ॥
षट्कुलीयाः त्रिवेण्यां षट्सुकूलेषु भवाः ॥ ह्रस्वत्वमार्ष ॥ क्वचित्सुकुलीया इति पाठः ॥ मुनिगोवृषं मुनिश्रेष्ठं ॥ शंभोः कल्याणविधायिनो ब्रह्मणः ॥ २२ ॥

टी. वायु.
अ. ३०.

सः नारदः अन्यपरः कार्यतरे व्यापृतः ॥ २३ ॥ तान् मुनीन् ॥ पिंडीभूय एकत्र मिलित्वा ॥ अंजजन्मनः ब्रह्मांडोत्पत्तिकारणस्य ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥
 ॥ २७ ॥ २८ ॥ लिंगस्येत्यादावर्चनं च यथाक्रममिति पाठांतरं ॥ २९ ॥ तस्य तेजसः ॥ ३० ॥ तस्मै ब्रह्मणे ॥ ३१ ॥ प्रत्यासीदतिसंनिहिता भवति ॥
 सचावसर एवायमितोऽतर्गम्यतामिति ॥ वदन्ययावन्यपरस्वरयापरयायुतः ॥ २३ ॥ ततो द्वारि स्थिता ये वै ब्रह्मणे तान्
 न्यवेदयन् ॥ ततस्ते विविशुर्वेदमपिंडीभूयांजजन्मनः ॥ २४ ॥ प्रविश्य दूरतो देवं प्रणम्य भुवि दंडवत् ॥ समीपे तदनु
 ज्ञाताः परिवृत्योपतस्थिरे ॥ २५ ॥ तांस्तत्रोपस्थितान् पृष्ठाकुशलं कमलासनः ॥ वृत्तांतं वो मया ज्ञातं वायुरेवाह प्रेय
 तः ॥ २६ ॥ भवद्भिः किंकृतं पश्चान्मारुतैऽतर्हिते सति ॥ इत्युक्तवति देवेशे मुनयोऽवभूथात्परम् ॥ २७ ॥ गंगातीर्थ
 स्य गमनं यात्रां वाराणसीं प्रति ॥ दर्शनं तत्र लिंगानां स्थापितानां सुरेश्वरैः ॥ २८ ॥ अविमुक्तेश्वरस्यापि लिंगस्याश्च
 र्चनं सकृत् ॥ आकाशे महतस्तस्य तेजोराशे च दर्शनम् ॥ २९ ॥ मुनीनां विलयं तत्र निरोधं तेजसस्ततः ॥ याथा
 त्म्यावेदनं तस्य चित्तितस्यापि चात्मभिः ॥ ३० ॥ सर्वसविस्तरं तस्मै प्रणम्याहुर्मुहुर्मुहुः ॥ मुनिभिः कथितं श्रुत्वा विश्वक
 र्माचतुर्मुखः ॥ ३१ ॥ कंपयित्वा शिरः किंचित्प्राह गंभीरयागिरा ॥ प्रत्यासीदति युष्माकं सिद्धिरामुष्मिकीपरा ॥ ३२ ॥
 भवद्भिर्दीर्घसत्रेण चिरमाराधितः प्रभुः ॥ प्रसादाभिमुखो भूत इति भूतार्थसूचितम् ॥ ३३ ॥ वाराणस्यांतु युष्माभिर्यदृ
 ष्टं दिवि दीप्तिमत् ॥ तल्लिंगं संज्ञितं साक्षात्तेजोमाहेश्वरं परम् ॥ ३४ ॥ तत्र लीनाश्च मुनयः श्रौतपाशुपतव्रताः ॥ मुक्ता
 बभूवुः स्वस्थाश्च नैष्ठिकादग्धकिल्बिषाः ॥ ३५ ॥ प्राप्यानेन पथामुक्तिरचिराद्भवतामपि ॥ सचायमर्थः सूच्येत युष्म
 दृष्टेन तेजसा ॥ ३६ ॥ तत्र वः काल एवैष देवादुपनतः स्वयम् ॥ प्रयांतु दक्षिणं मेरोः शिखरं देवसेवितम् ॥ ३७ ॥ सन
 त्कुमारो यत्रास्ते मम पुत्रः परो मुनिः ॥ प्रतीक्ष्या गमनं साक्षाद्भूतनाथस्य नंदिनः ॥ ३८ ॥ पुरा सनत्कुमारोऽपि दृष्ट्वापि पर
 मेश्वरम् ॥ अज्ञानात्सर्वयोगीन्द्रमानीविनयदूषितः ॥ ३९ ॥

॥ ३२ ॥ इतीति ॥ इति इत्याकारको भूतार्थः सूचितो येन तत्तेज इत्यन्वयः ॥ भूतार्थसूचकमिति क्वचित्पाठः ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ सूच्येत ज्ञाप्येत ॥
 ॥ ३६ ॥ काल एव कल्याणप्राप्त्यवसर एव ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ सर्वयोगीन्द्रमानी सर्वयोगीन्द्रमात्मानं मन्यते सोऽत एव विनयदूषितः दुर्विनीतः ॥ ३९ ॥

॥ ४० ॥ ४१ ॥ तस्यसनत्कुमारस्य ॥ सनत्पूर्वेति ॥ सनत्कुमारस्तेत्यर्थः ॥ ४२ ॥ गणाधिपनंदिनं ॥ मुनिःसनत्कुमारः ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ एषःसनत्कुमारः
निर्वर्तयिष्यतिकरिष्यति ॥ ४५ ॥ पत्युःशिवस्य ॥ ४६ ॥ गणेशस्यनंदिनः ॥ ४७ ॥ गणेशसमागमात्तनंदीश्वरागमनात् ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥

अभ्युत्थानादिकंयुक्तमकुर्वन्नास्तनिर्भयः ॥ ततोऽपराधात्क्रुद्धेनमहोष्टोनंदिनाकृतः ॥ ४० ॥ अथकालेनमहतातद
र्थेशोचतामया ॥ उपास्यदेवदेवीचनंदिनंचानुनीयवै ॥ ४१ ॥ कथंचिदुष्टतातस्यप्रयत्नेननिवर्तिता ॥ प्रापिताचय
थापूर्वसनत्पूर्वाकुमारता ॥ ४२ ॥ तदाहचमहादेवःस्मयन्निवगणाधिपम् ॥ अवज्ञायहिमामेषतथाहंकृतवान्मुनिः ॥
॥ ४३ ॥ अतस्त्वमेवयाथात्म्यंममास्मैकथयानघ ॥ ब्रह्मणःपूर्वजःपुत्रोमाभून्मूढइतिस्मरन् ॥ ४४ ॥ मयैषशिष्य
स्तेदत्तोममज्ञानप्रवर्तकः ॥ धर्माध्यक्षाभिषेकंचतवनिर्वर्तयिष्यति ॥ ४५ ॥ सएवंव्याहृतोनंदीसर्वभूतगणाग्रणीः ॥
पत्युराज्ञापनमूर्ध्नाप्रीतःप्रतिगृहीतवान् ॥ ४६ ॥ तथासनत्कुमारोपिमेरोमदनुशासनात् ॥ प्रसादार्थंगणेशस्यतप
श्चरतिदुश्चरम् ॥ ४७ ॥ द्रष्टव्यश्चसयुष्माभिःप्राग्गणेशसमागमात् ॥ तत्प्रसादार्थमचिरान्नंदीतत्रागमिष्यति ॥
॥ ४८ ॥ इतिसत्वरमादिश्यप्रेषिताविश्वयोनिना ॥ कुमारंशिखरंमेरोर्दक्षिणंमुनयोययुः ॥ ४९ ॥ तत्रस्कंदसरोना
मसरःसागरसन्निभम् ॥ अमृतस्वादुशिशिरस्वच्छागाधलघूदकम् ॥ ५० ॥ समंततःसंघटितंस्फटिकोपलसंचयैः ॥
सर्वर्तुकुसुमैःफुल्लैश्छादिताखिलदिङ्मुखं ॥ ५१ ॥ सौवर्णैरुत्पलैःपद्मैःकुमुदैस्तारकोपमैः ॥ तरंगैरभ्रसंकाशैराका
शमिवभूमिगम् ॥ ५२ ॥ सुखावतरणारोहैःस्थूलनीलशिलामयैः ॥ सोपानमार्गैरुचिरैःशोभमानाष्टदिङ्मुखम् ॥
॥ ५३ ॥ तत्रतत्रावतीर्णैश्चतत्रोत्तीर्णैश्चभूयशः ॥ स्नातैःसितोपवीतैश्चशुक्लकौपीनवलकलैः ॥ ५४ ॥ जटाशिखायु
तैर्मण्डैस्त्रिपुंड्रकृतमंडनैः ॥ विरागविशदस्मेरमुखैर्मुनिकुमारकैः ॥ ५५ ॥ घटैःकमलिनीपत्रपुटैश्चकलशैःशिवैः ॥
कमंडलुभिरन्यैश्चतादृशैःकरकादिभिः ॥ ५६ ॥

अभ्रसंकाशैर्मघसदृशैः ॥ ५२ ॥ सुखेति ॥ सुखेनावतरणमधोगमनमारोहउपरिगमनंचैस्तैः ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ विरागेति ॥ विरागेणवैराग्येणविशदंवि
शुद्धमतएवस्मेरंमुखंयेषातैः ॥ ५५ ॥ ५६ ॥

॥ ५७ ॥ ५८ ॥ इष्टेति ॥ इष्टंयजनंततोवशिष्टैरित्यर्थः ॥ त्यक्तदर्भपवित्रकैरुपलक्षितं ॥ ५९ ॥ निर्वर्त्यमुनिभिर्विधाप्य निवेदयादितिसरोविशेषणं ॥ ६० ॥
समीरणसमर्पणं ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ मयूरवरवानरमितिक्वचित्पाठः ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ आमंत्रयदितिसरसएवविशेषणं ॥ ६६ ॥ वज्रशिलाहीरकमणि

आत्मार्येचपरार्थेचदेवतार्थेविशेषतः ॥ आनीयमानसलिलमात्तपुष्पंचनित्यशः ॥ ५७ ॥ अंतर्जलशिलारूढैर्नाचा
नांस्पर्शशंकया ॥ आचारवद्भिर्मुनिभिःकृतभस्मांगधूलनैः ॥ ५८ ॥ इतस्ततोऽप्सुमज्जद्विरिष्टशिष्टैःशिलागतैः ॥
तिलैश्चसाक्षतैःपुष्पैस्त्यक्तदर्भपवित्रकैः ॥ ५९ ॥ देवाद्यमृषिमध्यंचनिर्वर्त्यपितृतर्पणम् ॥ निवेदयदभिज्ञेभ्योनित्य
स्नानगतानूद्विजान् ॥ ६० ॥ स्थानेस्थानेकृतानेकबलिपुष्पसमार्पणैः ॥ सौरार्घ्यपूर्वकुर्वद्भिःस्थंलिङ्गेभ्यर्चनादिकं ॥
॥ ६१ ॥ क्वचिन्निमज्जदुन्मज्जत्प्रशस्तगजयूथपम् ॥ क्वचिच्चतुपयायातमृगीमृगतुरंगमं ॥ ६२ ॥ क्वचित्पीतजलो
त्तीर्णमयूरवरवारणम् ॥ क्वचित्कृततटाघातवृषप्रतिवृषोज्वलम् ॥ ६३ ॥ क्वचित्कारंडवरवैःक्वचित्सारसकूजितैः ॥
क्वचिच्चकोकनिनदैःक्वचिद्धमरगीतिभिः ॥ ६४ ॥ स्नानपानादिकरणैःस्वसंपदुपजीविभिः ॥ प्रणयात्प्राणिभिस्तैस्तै
र्भाषमाणमिवाऽसकृत् ॥ ६५ ॥ कूलशाखिशिखालीनकोकिलाकुलकूजितैः ॥ आतपोपहतान्सर्वानामंत्रयदिवानि
शम् ॥ ६६ ॥ उत्तरेतस्यसरसस्तीरेकल्पतरोरधः ॥ वेद्यांवज्रशिलामय्यामृदुलेमृगचर्मणि ॥ ६७ ॥ सनत्कुमार
मासीनंशश्वद्वालवपुर्धरम् ॥ तत्कालमात्रोपरतंसमाधेरचलात्मनः ॥ ६८ ॥ उपास्यमानंमुनिभिर्योगीन्द्रैरपिपूजित
म् ॥ ददृशुर्नैमिषीयास्तेप्रणताश्चोपतस्थिरे ॥ ६९ ॥ यावत्पृष्ठवतेतस्मैप्रोचुःस्वागतकारणम् ॥ तुमुलःश्रुश्रुवेताव
द्विविदुंदुभिनिःस्वनः ॥ ७० ॥ ददृशेतत्क्षणेतस्मिन्विमानंभानुसंनिभम् ॥ गणेश्वरैरसंख्येयैःसंवृतंचसमंततः ॥
॥ ७१ ॥ अप्सरोगणसंकीर्णैरुद्रकन्याभिरावृतम् ॥ मृदंगमुरजोद्घुष्टवेणुवीणारवान्वितम् ॥ ७२ ॥ चित्ररत्नविता
नाढ्यमुक्तादामविराजितम् ॥ मुनिभिःसिद्धगंधर्वैर्यक्षचारणकिंनरैः ॥ ७३ ॥ नृत्यद्विश्चैवगायद्विर्वाद्यद्विश्चसंवृ
तम् ॥ वीरगोवृषचिन्हेनदिव्यविद्रुमयष्टिना ॥ ७४ ॥

मयशिला ॥ ६७ ॥ समाधेरिति ॥ अचलात्मनःस्थिरादिपिसमाधेःसकाशादुपरतंव्युत्थितं ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥

मान्यहेतुनाप्रशंसनीयफलेनकेतुनाध्वजेनकृतगोपुरसत्कारंकृतःगोपुरस्यपुरसदृशविमानद्वारस्यसत्कारःपरिष्कारोयस्मिन् ॥ ७५ ॥ शुचेःभास्वरस्य ॥ सुयश
सेत्यत्रसुयशयेतिक्वचित्पाठः ॥ ७६ ॥ प्रभोःशिवस्य ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ समाप्तमिति ॥ निर्वाणंमोक्षंप्रतिसम्यक्प्राप्तमिव ॥ ८२ ॥

कृतगोपुरसत्कारंकेतुनामान्यहेतुना ॥ तस्यमध्येविमानस्यचामरद्वितयांतरे ॥ ७५ ॥ छत्रस्यमणिदंडस्यचंद्रस्येवशु
चेरधः ॥ दिव्यसिंहासनारूढदेव्यासुयशसासह ॥ ७६ ॥ श्रियाचवपुषाचैवत्रिभिश्चापिविलोचनैः ॥ प्रकारैरपि
कृत्यानांप्रत्यभिज्ञापकंप्रभोः ॥ ७७ ॥ अविलंध्यंजगत्कर्तुराज्ञापनमिवागतम् ॥ सर्वानुग्रहणंशंभोःसाक्षादिवपु
रःस्थितम् ॥ ७८ ॥ शिलादतनयंसाक्षाच्छ्रीमच्छूलवरायुधम् ॥ विश्वेश्वरगणाध्यक्षंविश्वेश्वरमिवापरम् ॥ ७९ ॥
विश्वस्यापिविधातृणांनिग्रहानुग्रहक्षमम् ॥ चतुर्बाहुमुदारांगंचंद्ररेखाविभूषितम् ॥ ८० ॥ कंठमध्येचकालेनकलंके
नाप्यलंकृतं ॥ सविग्रहमिवैश्वर्यसामर्थ्यमिवसत्क्रियम् ॥ ८१ ॥ समाप्तमिवनिर्वाणंसार्वज्ञमिवसंगतम् ॥ दृष्ट्वाप्र
वृष्टवदनोब्रह्मपुत्रःसहर्षिभिः ॥ ८२ ॥ तस्थौप्रांजलिरुत्थायतस्यात्मानमिवार्पयन् ॥ अथासन्नतरेतस्मिन्विमानेचा
वानिंगते ॥ ८३ ॥ प्रणम्यदंडवदेवंस्तुताव्यज्ञापयन्मुनीन् ॥ षट्कुलीयाइमेदीर्घनैमिषेसन्नमास्थिताः ॥ आगता
ब्रह्मणादिष्टादेवसेवाभिकांक्षया ॥ ८४ ॥ श्रुत्वावाक्यंब्रह्मपुत्रस्यनंदीछितापाशान्दृष्टिपातेनसद्यः ॥ शैवंधर्मचैश्वरं
ज्ञानयोगंदत्त्वाभूयोदेवपार्श्वजगाम ॥ ८५ ॥ सनत्कुमारेणचतत्समस्तंव्यासायसाक्षाद्गुरवेममोक्तं ॥ व्यासेनचोक्तं
महितेनमह्यंमयाचतद्वःकथितंसमासात् ॥ ८६ ॥ नाऽवेदविद्भ्यःकथनीयमेतत्पुराणरत्नंपुरशासनस्य ॥ नाऽभक्तशि
ष्यायननास्तिकेभ्योदत्तंहिमोहान्निरयंददाति ॥ ८७ ॥ मार्गेणवेदानुगतेनयैस्तद्वत्तंगृहीतंपठितंश्रुतंवा ॥ तेभ्योमु
खेधर्ममुखंत्रिवर्गनिर्वाणमंतेनियतंददाति ॥ ८८ ॥

॥ ८३ ॥ ८४ ॥ एतत्कथांसूतउपसंहरति ॥ श्रुत्वेति ॥ ८५ ॥ महितेनपूजितेन ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ धर्ममुखंधर्मादिकंत्रिवर्गधर्मार्थकामरूपंपुमर्थत्रयं ॥ ८८ ॥

॥ ८९ ॥ ९० ॥ तेमुनयः ॥ अनिदिताइति ॥ आपुरनापदइतिपाठांतरम् ॥ ९१ ॥ इतिश्रीशैवमहापुराणेवायवीयसंहिताटीकायांसारबोधिण्यामुत्तरभागे

परस्परस्योपकृतंभवद्भिर्मयाचपौराणिकमार्गयोगात् ॥ अतोगमिष्येऽहमवाप्तकामःसमस्तमेवास्तुशिवंसदानः ॥
॥ ८९ ॥ सूतेकृताशिषिगतेमुनयःसुवृत्तायागेचपर्यवसितेमहितेप्रयागे ॥ कालेकलौचविषयैःकलुषायमाणेवाराण
सीपरिसरेवसतिंवितेनुः ॥ ९० ॥ अथचतेपशुपाशमुमुक्षयास्वकृतयाकृतपाशुपतव्रताः ॥ अधिगताखिलबोधसमा
धयःपरमनिर्वृतिमापुरनिदिताः ॥ ९१ ॥ इतिश्रीशिवमहापुराणेवायवीयसंहितायामुत्तरभागेश्रीकृष्णोपमन्युसं
वादेत्रिशोऽध्यायः ॥ ३० ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६४ ॥

॥ इतिवायुसंहितासमाप्तिमगमत् ॥

IGNCA RAR
ACC. No. R-740

शैवमादिपुराणं यच्छ्रीमद्भागवतादिषु ॥ चतुर्विंशतिसाहस्रं कथितं तद्विंशतिप्रतं ॥ दुर्लभं प्रायशो लोके शिवभक्तैर्विलोपतः ॥ तथापि शिवभक्तैस्तत्कैश्चिदन्वेषितं बहु ॥ तदा त्रिचतुराण्येतत्पुस्तकान्यादृतानितैः ॥ लब्धस्य यावत्तस्य वर्तते संहिताश्च पट् ॥ कैलाससंहिता पूर्वभागस्तत्र न लभ्यते ॥ तल्लाभायापि बहुधा प्रयत्नः क्रियतेऽधुना ॥ तस्येप्सु भिस्तद्विदुर्नोपेयः शिवपूजकैः ॥ सकलेश्वरपिशाखेषु पारगाणां महात्मनां ॥ काले करोपाभिधानां श्रीराजारामशास्त्रिणां ॥ रानडोपाभिधानानां तथा श्रीवालशास्त्रिणां ॥ श्रीमद्गणेशतनयो बोडसोपाभिधानकः ॥ राजारामाभिधः काशीवासी शिवपरायणः ॥ शिष्योऽप्यल्पधिया शास्त्रं किंचिदेवाप्तवान्स्ततः ॥ अशक्तोऽपि प्रवृत्तोऽहमत्र विद्वलतांगतः ॥ पारं नीतोऽस्य कार्यस्य श्रीगंगाधरशास्त्रिभिः ॥ यैरत्र विद्वता सम्यक्पुराणे धर्मसंहिता ॥ तथा श्रीदुर्गिराजाख्यबुधैर्धर्माधिकारिभिः ॥ सनत्पूर्वकुमाराख्यसंहिता विद्वताचरैः ॥ आख्याविद्वतिज्ञानसंहिता प्रभृति क्रमात् ॥ मया तु पूर्वव्याख्याताः पंचाध्यायाः क्रमादिह ॥ ततोऽन्ये नैव विदुषा लघ्वध्याया विद्वतास्तथा ॥ आपंचचत्वारिंशत्ते ततस्तु विद्वतमया ॥ अविद्यामूलसंसारनिर्वाहोद्यमयोगतः ॥ कथंचिदपि कर्मैतत्प्रायशः पूर्णतांगतं ॥ ईश्वरस्य गुरुणां च रूपयैवेति निश्चितं ॥ किलोऽस्करोपाभिधानो रामचंद्रात्मजः सुधीः ॥ गणेशो नीतिकुशलः शैवानां परितुष्टये ॥ तथा बेंद्रोपाभिधानरुयं बकस्य तनूजनुः ॥ गोपालाभ्यां महतायत्नेनांकितमादरात् ॥ न प्रतिष्ठाधनाद्यर्थमेतत्कार्यं कृतं मया ॥ केवलं शिवभक्तानां संतोषणकृते कृतं ॥ तत्र न्यूनातिरिक्तं यज्जातं स्यात्क्षम्यतां बुधाः ॥ संशोधनीयं तत्सर्वं प्रार्थने यं पुनः पुनः ॥ शुद्धिपत्रेऽपि यत्किंचिदिदं संशोधयिष्यते ॥ अनेन कर्मणा देवो भगवान्प्रीयतां शिवः ॥

हे पुस्तक मुंबईत गणेशरामचंद्र किलोस्कर हायकोर्ट वकील व गोपालाचार्य बक बेंदरे यांच्या हुकुमावरून गणपत कृष्णाजी यांचे छापरखान्याचे मालक आत्माराम कान्होबा यानीं छापिलें. शके १८०६ मार्गशीर्ष कृष्ण ११ शनिवार.

॥ इति श्रीशिवमहापुराणं संपूर्णम् ॥

५२५

